

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Rock

Chick

REVENGE

ROCK CHICK SERIES BOOK FIVE

A ROMANCE NOVEL BY

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY

ROCK CHICK REVENGE

ROCK CHICK SERİSİ BEŞİNCİ KİTAP

KRISTEN ASHLEY

Rock Chick REVENGE

ROCK CHICK SERIES KİTAP FIVE

A ROMANCE NOVEL BY
NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY

Rock Chick İntikamı

Yazan: Kristen

Ashley

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Telif Hakkı ©2011 Kristen Ashley

Bonus İçerik Telif Hakkı © 2023 Kristen Ashley

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakları uyarınca 1976 Yasası uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın eserinin çalınması anlamına gelir.

fikrî mülkiyet. Kitaptan materyal kullanmak isterseniz (inceleme amaçları dışında), önceden yazılı info@kristenashley.net adresinden yayıncı ile iletişime geçilerek izin alınmalıdır. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Kapak Resmi ve İç Grafikler: [Pixel Mischief Design](#)

Bu kitap Gib Moutaw'a ithaf edilmiştir,
Lee, Eddie, Hank, Vance, Luke, Mace ve Hector'un
hepsinin toplamından daha havalı.
Karanlıkta ıslık çalmaya devam et, kardeşim.

İÇİNDEKİLER

1. [Kötü Ava, İyi Ava](#)
2. [Küçük Bir Bela](#)
3. [İşte Güvende Tuttuğum Kişi](#)
4. [Ödeme](#)
5. [Kurabiyeye İhtiyacım Var](#)
6. [Anlamadığım şey](#)
7. [Pembe Bayan Sandy](#)
8. [İşi Alın](#)
9. [İyi Hissediyorum, Gevşek Hissediyorum](#)
10. [Bayan Stark.](#)
11. [Pek İyi Gitmedi](#)
12. [İğneler ve İğneler](#)
13. [Katı](#)
14. [Yine kaçırdın, bebeğim](#)
15. [İnkâr Edemeyeceğiniz Bir Şekilde Birlikte](#)
16. [Milano Interruptus](#)
17. [Seni Özledim](#)
18. [Dövüş](#)
19. [Köşeye Sıkışmış](#)
20. [Daha düz](#)

21. [İntikam Kazanmak](#)
22. [Değerli Kargo](#)
23. [Gonzo](#)
24. [Vibratör Töreni](#)
25. [Cehennemden Gelen Barlow Sürtükleri](#)
26. [Maço Bir Erkeğin İç Çamaşırını Manipüle Etmek](#)
27. [Sekizli İntikam](#)
28. [İki Tür Kadın](#)
29. [Konvoy, Kaos ve Çerezler](#)
30. [Mutluluk](#)

[Bonus İçerik](#)

[Rock Chick Reckoning Hakkında Daha](#)

[Fazla Bilgi Rock Chick Reckoning](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Diğer Yazar: Kristen Ashley](#)

BİR

KÖTÜ AVA, İYİ AVA

I Avcı yeşili Range Rover'ımda oturmuş, ellerimi direksiyona dayamış, alnımı ellerime dayamış, merak ediyordum

Ne halt ettiğimi.

Sadece 15th Sokağı'nda Luke'un çalıştığı Nightingale Investigations ofisinin önüne park etmiş olmam değil, her şey, her şey, her şey.

Yap, yap, yapmak istediğini biliyorsun. Mini minnacık Kötü Ava, dantelli kırmızı ayakkabısı, kırmızı çorapları, sivri topuklu, rugan kırmızı ayakkabıları ve şeytan kulaklarıyla sağ omzuma oturdu ve kulağıma fısıldadı.

Yapma, eve git, yoga yap, mum yak, meditasyon yap. Yumuşak, kabarık tüylerle süslenmiş beyaz saten bir ayıcık, baldırlarını çaprazlama kesen kayışları olan altın rengi yüksek topuklu sandaletler giyen ve parıltılı altın bir hale takan minicik İyi Ava sol omzuma oturdu ve kulağıma fısıldadı.

Ben, yani gerçek Ava, yüksek sesle "Deliriyorum," dedim.

Sen deli değilsin. Onu görmek istiyorsun. Dört yıldır onu görmek istiyorsun. Kızım, şimdi çok ateşlisin. Bırak seni becersin! Kötü Ava bana hatırlattı.

Bu doğruydu. Ateşli kısmı değil, diğer kısımları.

Eve git, Sissy'i ara ve ona yapamayacağını söyle. Sonra Luke'u ara ve normal bir insan gibi onu yemeğe davet et. Sakın bunu yapma. Yapma! Yapma! Güz el Ava ağladı.

Argh!

Yap, oraya gir, onu içine ç e k , çiğ ne, tükür. Erkekler kokar! Kötü Ava teşvik etti.

Luke pis kokmuyor. Luke'u seviyoruz, diye itiraz etti İyi Ava, boynuma eğ ilip Kötü Ava'ya ters ters bakarak.

Kötü Ava İyi Ava'ya parmağını gösterdi. İyi Ava dilini Kötü Ava'ya doğru uzattı.

Onları görmezden geldim.

Erkekler kokuyordu. Bu doğruydu. Erkekler pislikti. H e p s i . Luke da öyle.

Muhtemelen.

Luke Stark'ı ben sekiz, o on iki yaşı ndayken sokağın karşısına taşı ndığından beri tanıyordum. Küçük kızlık hayatımda gördüğüm en muhteş em çocuktı ve onu beş yıl önce babasının cenazesinde gördüğümde, en muhteş em adama dönüştüğünü fark ettim.

Erkekler genel olarak berbattı ama Luke bana karşı her zaman son derece nazikti. Ama çocukken şiş mandım, dört gözlüydüm ve saç larım faremsi kahverengiydi. Ve onu cenazede gördüğümde hala şiş mandım (daha da şiş mandım), dört gözlüydüm ve saç larım faremsi kahverengiydi. Bunca zaman benim için üz ülmüş olabileceğini düş ündüm.

Artık yetmiş beş kilo daha hafıftım, lens takıyordum ve saçlarım sarıya boyanmıştı. Kısmi bir çizgi, sadece üst ve yan kısımlar. Arkada kalan kısmı kendi haline bırakmışım ve tuhaf bir nedenden ötürü, sarının aksine, her iki göz alıcı kız kardeşimin saçıyla aynı renk olan yanık kestane rengine dönüşmüştü. Hayatım boyunca hep istediğim, hatta uğruna dua ettiğim ama şimdiye kadar hiç sahip olamadığım saçlar.

Luke'u son gördüğümde tamamen siyah giyinmişti: siyah takım elbise, siyah gömlek, siyah kravat. Bir cenaze töreniydi ama Luke her zaman siyahı tercih etmişti ve ben de buna sevinmişim çünkü ona çok yakışıyordu.

Ergenlik çağındayken bile genellikle dar, siyah tişörtler, siyah motosiklet botları ve kot pantolon giyerdi. Luke'la ilgili her şeyi not ettiğim gibi bunu da not ettim.

Siyah saçları ve ilk bakışta siyah gözleri vardı, ancak gözleri gerçekten koyu, koyu çivit mavisiydi ve tamamen nefisti.

Cenaze töreninde sakal bıraktığını fark ettim. Tam ve kalın değil ama kısa ve kesilmişti ve ona çok yakışıyordu.

Gözleri mezar başındaki kalabalığın arasından geçip üzerimde durduğunda neredeyse eriyip bir su birikintisine dönüşecektim. Gözleri yumuşadı ve ağzının bir kenarı, üzerine atlamak isteyeceğiniz kadar lezzetli görünmesine neden olan yarım sırtışlarından biriyle yukarı kalktı.

Yas tutanları bir kenara itip saldırmak yerine (ki bu son derece uygunsuz olurdu), ona gösterişli bir göz kırpma ve aptalca bir yarım el sallama olduğunu umduğum bir hareket yaptım. Sırıtiş tam teşekküllü oldu (sanırım göz kırpma işe yaradı, ama yine de aptalca, salakça davranışlarım Luke'u her zaman eğlendiriyor gibiydi) ve arkasını döndü.

İşte o gün hayatımı değiştirmeye karar verdim ve işte o gün hayatımı tersine çevirdim.

O güne hayıflandım.

Hiçbir şeye pişman olacağımı düşünmezdim ama o güne kesinlikle pişman oldum.

Ama şimdi Luke'a ihtiyacım vardı.

Annemin onun annesiyle konuşmasından (Luke'un annesi Governor's Park'ta bir apartman dairesine taşınmış ve benim annem Phoenix'e taşınmış olsa da hâlâ arkadaşlardı) ve Rock Chick arkadaşlarım Ally ve Indy'den Luke'un Ally'nin kardeşi ve Indy'nin nişanlısı Lee Nightingale için çalışan bir tür paralı asker, ödül avcısı, özel dedektif tipi bir adam olduğunu biliyordum.

Luke her zaman belalı biriydi.

Sokağın karşısına taşındıktan iki gün sonra onu ara sokakta sigara içerken yakaladım. On iki yaşındaydı ve ara sokakta sigara içiyordu ve sekiz yaşındayken bunun çok havalı olduğunu düşünmüştüm.

Büyüdüğünde kaslı arabalar (gürültülü ve hızlı) ve motosikletler (yine gürültülü ve hızlı) kullandı ve babasının

garajın kapısını açmış, ağırlık kaldırıyordu. Bunu yatak odamın penceresinden izledim ve inanın bana televizyondaki her şeyden daha iyiydi.

Her zaman farklı bir kız arkadaşı vardı ve hepsinin kolay olduğu söylenebilirdi, ama bir rahibe Luke'a bir bakışta kolay olurdu.

Ayrıca sürekli başını belaya sokardı. Annesinin anneme bunu çok anlattığını duydum. Dışarıda eğlenirken birden fazla kez polisler tarafından yakalanmış.

Lisedeyken sert bir adamdı ve mezuniyet günü babasıyla yaptığı çok sayıdaki kavgadan birinin ardından kükredi ve daha sert bir adam oldu (annesini duydum ... neyse, anladınız siz onu).

Ve şu anda sert bir adama ihtiyacım vardı. "Kahretsin," dedim yüksek sesle.

Sen git onu getir kızım, dedi Kötü Ava.

Kibar ol, İyi Ava dedi.

Korkmama fırsat vermeden Range Rover'dan indim ve binaya girdim.

Nightingale Investigations'ın ofisinin kapısını açtığım anda kıyafet seçimim konusunda ciddi tereddütlerim vardı. Sert adamların, paralı askerlerin, ödül avcısı özel dedektiflerin boktan ofisleri olur sanırdım. Eşyaları dışarı fırlamış kanepeler, telli dosya dolapları

Üstte kağıtlarla dolup taşan sepetler, kirli kahve fincanları, etrafta uçuşan çöpler - bunun gibi şeyler.

Nightingale Investigations'ın resepsiyon alanı pürüzsüz, pırıl pırıl ahşap panelli duvarlar, pahalı deri koltuklar (hiç dolgusu çıkmayan), ağır, oyma ahşap bir çerçeve içinde devasa bir kovboy baskısı, köşede bronz bir ata binme heykeli ve üzerinde son teknoloji bir bilgisayar bulunan devasa bir resepsiyon masasıydı.

Odada düzenli ve tertipli olmayan tek şey masaydı. Dağınıktı ve arkasında oturan oldukça yaşlı, siyah bir kadın vardı. Hayatımda gördüğüm en büyük afroya sahipti ve hem calzone yiyor hem de tırnaklarını buzlu, ahududu şerbeti gibi bir renge boyuyor gibiydi.

Üzerimde bir vintage giyim mağazasında bulduğum solmuş Levi's'lar (ve en iyileriydi), beyaz bir termal üzerine siyah Green Day tişörtüm, siyah parmak arası terliklerim ve gümüşlerim vardı.

Bir gümüş delisiydim ve her gün olduğu gibi o gün de üzerimden gümüş damlıyordu: dört gümüş kolye, sağ bileğimde beş, sol bileğimde üç gümüş bilezik, kulaklarımda uzun, gümüş halkalar ve neredeyse tüm parmaklarımda ağır gümüş yüzükler ya da bantlar vardı. Saçlarımı bir at kuyruğu tutucusuyla başımın üstünde dağınık bir şekilde düğümlemiştim ve makyaj yapmamıştım.

Kanıtlayacak bir şeyim ve etkileyecek kimsem yokmuş gibi davranıyordum.

Elbise giymeli, topuklu ayakkabı giymeli ve makyaj yapmalıyım. Lanet olası saçıma bir şeyler yapmaktan bahsetmiyorum bile.

Cehennem ve lanetlenme.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu resepsiyon masasının arkasındaki bayan ve beni aptal düşüncelerimden kopardı.

Ona baktım.

Bir an tereddüt ettim, kaçmak istedim, sonra derin bir nefes aldım ve "Lucas Stark'ı arıyorum," dedim.

"Luke'la randevunuz mu var?" diye sordu kadın, masasının üzerindeki dağınıklığa bakarken, bir şey bulacağından emin değildi.

"Hayır, ben bir..." Belki de dünyanın en aptal kadını olmadığımı düşünerek tekrar tereddüt ettim. Dudaklarımı yaladım ve devam ettim, "Eski dostum."

"O burada değil, kızım. İstersen onu arayabilirim," diye teklif etti kadın, bana dikkatle bakarak.

"Hayır," diye cevap verdim çabucak, Luke'un başka bir yerde olduğuna inanamayacak kadar rahatlamıştım.

İşte oradaydı, tanrılar bana bunun olmaması gerektiğini söylüyordu.

Ben de onunla gidecektim.

Hem de çok.

"Ben sadece..." Durdum ve etrafıma bakındım, Dodge'dan siktir olup gitmeye karar verdim. "Unut gitsin. Lütfen ona Ava Barlow'un burada olduğunu söyler misin? Onu daha sonra yakalamaya çalışacağım."

Bu kadına adımı söylemeyi düşünüyordum ki (artık çok geç) aklına çok komik bir şaka gelmiş ama bana söylemeyecekmiş gibi kocaman gülümsedi.

"Ona bir zil çalmak sorun olmaz," diye itti. "Hızlı aramada numarası var."

Oh, kahretsin.

"Hayır!" diye bağırdım, sesim aniden çaresiz çıkmıştı, çünkü aniden çaresiz kalmıştım. Oraya gelmemeliydim. Sissy'nin kocasını aldatan aptal herifin ipliğini kendim pazara çıkarabilirdim. O kadar zor olamazdı. Luke'a ihtiyacım yoktu. Kimseye ihtiyacım yoktu. "Gerçekten, teşekkürler, ama ben gideyim, zaten bir yere gitmem gerekiyor."

Kaçmaya karar vererek uzaklaşmaya başladım.

"Sadece bir tik bekleyin," dedi kadın, her zamanki yardımseverliğiyle, ayağa kalkıp tırnaklarını kurulamak için ellerini sallayarak. "Ben arkadaki çocuklarla konuşacağım. Belki nerede olduğunu biliyorlardır."

Eek!

Arkada çocuklar mı var?

Bir kapı açıldı ve bir adam (kesinlikle bir çocuk değil) içeri girdi ve ona bir bakışta bakakaldım.

İlk başta Luke olacak diye endişelendim ama değildi. Bu adam uzun boylu, siyah saçlı ve yeşim yeşili gözlüydü,

zayıf, kaslı bir vücudu vardı ve inanılmaz derecede güzeldi. Sıradan, günlük bir güzel değil, başka bir dünyanın güzeliydi. Yeşil gözleri üzerimdeydi ve o da bir şeylerin komik olduğunu düşünüyor gibi görünüyordu.

Herkesin gülmeye hazır görüldüğünü düşünerek, buranın çalışmak için eğlenceli bir yer olması gerektiğini düşündüm.

"Luke az önce aradı," dedi siyah kadına ama gözleri beni hiç bırakmadı ve çalışmak için eğlenceli bir yer olduğuna dair tüm düşünceler kafamdan uçup gitti çünkü tüm düşünceler kafamdan uçup gitti. "Beş dakika içinde burada olacak."

Sessizce çıldırdım ve şimdi tavsiyeye ihtiyacım varken İyi Ava ve Kötü Ava'nın neden ortadan kaybolduğunu merak ettim. Yeşil Gözlü Adam'ın çıkışla benim aramda durduğunu çok geç fark ettim.

Saçmalık.

"Merhaba...?" Ona baktım.

"Mace," dedi ve ben gözümü

kırptım. Eyvah.

Mace ne tür bir isimdi? Kesinlikle Kafkas olmayan bir etnik kökene sahip gibi görünüyordu, belki Polinezyalı, ve ben kim oluyordum da Polinezyalıların çocuklarına ne isim verdiğini söyleyebiliyordum, ama Mace?

"Şey, Mace, gitmem gerek," dedim

ona. Başını salladı.

Ona baktım, belki de beni doğru duymadığını düşündüm.

"Gitmem gerek," diye tekrarladım.

"Luke beş dakika içinde burada olacak," dedi sadece.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde duruyordu ve bir sebepten ötürü gitmeme izin vermeyeceği izlenimine kapıldım (doğru).

Bunu biraz endişe verici buldum.

Ondan vazgeçtim çünkü iri bir adamdı ve kolay kolay ikna olacak gibi görünmüyordu ve resepsiyon görevlisine döndüm.

"Gerçekten, gitmem gerek. Az önce dişçi randevumu hatırladım. Randevularınızı kaçırdığınızda biraz alıngan oluyorlar."

Bu onu güldürdü.

"Hayır, gerçekten. Bazen senden para alıyorlar," diye devam ettim. "Kızım, bundan sonra olacakları izleyebilmek için

Eğer sizden para alırlarsa ödeyin," dedi kadın.

Tamam, gerçek, akıllı başında dünyayı terk edip bir tımarhaneye girdiğimi söylemek güvenliydi.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Öncelikle, ben Shirleen," dedi bana.

"Um...merhaba?" Hala takip edemiyordum ve neden gidemeyeceğimin açık olduğunu ve odadaki herkesin (ben hariç) bunu sorun etmediğini merak ediyordum.

"Merhaba," dedi Shirleen. "İkincisi, neler olup bittiğini anlamak için daha önce olup biten her şeyi bilmeniz

gerekir.

Sen. Luke beş dakika içinde burada olacağına göre-"

Mace arkamdan, "Üç," diye araya girdi.

Omzumun üzerinden ona baktım, paniğe kapılmaya başlamıştım ve sonra Shirleen'e döndüm.

"Üç dakika içinde," diye devam etti Shirleen. "Yeterli zaman yok. Sadece bana güven kızım, akışına bırak."

Hiç mantıklı konuşmuyordu.

"Ne akışı?" diye sordum, sonra başımı salladım çünkü akış hakkında bilgi almak için zamanım yoktu. Gitmem gerekiyordu.

Döndüm ve Mace'e doğru ilerledim. Aslında beni orada tutamazlardı. Bunun yasalara aykırı olduğundan oldukça emindim.

"Ben gidiyorum," dedim ona.

Sert vücudu alarma geçti. Bunu sadece görmekle kalmadım, hissettim de. "Luke seni burada istiyor," dedi bana.

Ona doğru iki adım attım, bu da ondan bir adım ve kapıdan yaklaşık on adım uzakta olduğum anlamına geliyordu. Başımı geriye eğdim ve söylediklerine şaşırarak ona baktım.

"Burada olduğumu bilmiyor," dedim.

"Biliyor," diye cevap verdi.

"O bilmiyor," diye ısrar ettim. "Ona söyledik," diye paylaştı.

"Nereden biliyorsun?" Ben sordum.

Eliyle işaret etti ve ben de kolunu takip ederek odanın köşesinde bir kamera gördüm. Üzerindeki ışık yeşildi.

Lanet olsun.

Arkadaki çocuklar izliyordu. Gözlerim tekrar ona döndü.

"Beni burada tutamazsınız," dedim.

Yanıldığımı söylemek için başını salladı. Bu beni kızdırdı.

Biraz sinirliydim (tamam, belki de çok sinirli olduğum söylenebilir) ve o anda Luke oraya varmadan önce gitmem gerekiyordu ve kaçmak için yaklaşık bir dakikam olduğunu hesapladım. Gidememek beni daha çok etkiledi ve açıkçası geriye dönüp baktığımda bu kadar uzun sürmesine şaşırdım.

"Çekil yolumdan," diye tersledim.

Önüne atıldım ve son anda ondan kaçmaya çalıştım. Beni yakaladı ve etrafımda döndürdü. Çırpındım ve gülünecek kadar hızlı bir şekilde beni bastırdı, sırtım ön tarafına sıkıca bastırılmıştı, kollarım önümde çaprazlanmıştı, elleri bileklerimdeydi.

İkimiz de belimizden hafifçe bükülmüştük ve ben hala debeleniyordum, bir anda Mace adında bir adamla ayakta güreşiyor ve aynı zamanda kurtulmaya çalışıyordum ki kapı açıldı.

Mace ve ben birbirimize kilitlenmiştik ama ikimiz de donup kaldık ve başlarımız kapıya doğru sallandı.

Luke orada durdu.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Her zamankinden daha iyi göründüğünü hemen fark ettim. Uzun boyluydu, benden en az beş santim daha uzundu (ben 1.80 boyundaydım), zayıf ve yapılıydı, dar siyah bir tişört, siyah kargo pantolonu ve siyah botlar giymişti. Kalın telli saçları kısa kesilmişti. Küt kesim değildi ama kısaydı. Sakalı yoktu ve onun yerine o güne kadar gördüğüm en kötü bıyık vardı; dudağının üzerinde kalın ve siyah, ağzının kenarlarında ise düzgün kesilmişti.

Vay anasını!

O anda o ağzın, o bıyığın üzerimde, herhangi bir yerimde olmasının nasıl bir his olduğunu bilmek istedim. Hangi parçam olduğu umurumda değildi ve seçici de olmazdım.

Gözleri bana geldi, Mace'e kaydı ve sonra tekrar bana döndü.

Sonra ağzının bir tarafı yarım bir sırtıyla yukarı kalktı. Bu manzara karşısında Mace'in içinde eridim ve içimdeki mücadelenin bittiğini hissetmiş olsa da gitmeme izin vermedi.

"Yine çok geç," diye mırıldandı Luke, sesi eğlenmiş gibiydi, gözleri benim üzerimdeydi ama benimle konuşmadığı hissine kapıldım.

Shirleen ona "Pek sayılmaz," dedi ve sesinde gülmemek için kendini zor tutuyormuş gibi bir ifade vardı.

Bu değişim kafamı karıştırdı ama bir şey soracak ya da söyleyecek zamanım yoktu. Luke'un gözleri benden uzaklaştı ve odayı taradı. Belli ki bir şey arıyordu ama bulamayınca bakışları tekrar Shirleen'e kaydı.

"Ava nerede?" diye sordu.

Gözleri kısıldı, etrafımdaki kollar sıkılaştı ve hem beni esir alan kişi hem de ben doğrulduk.

"Ne demek Ava nerede? Tam ona baktın," diye cevap verdi Shirleen.

Bir kapının açıldığını duydum ama arkamda olduğu ve orada iri yarı bir adam olduğu için bakamadım. Bakamazdım da zaten. Luke'un gözleri bana dikilmiş ve beni olduğum yere mıhlamıştı.

Ben hareketsiz kaldım ve o bana baktı.

"Selam Luke," dedim kendimi aptal gibi hissederek ve aptal gibi konuşarak. Kaşları birbirine yaklaştı.

"Ava?" diye sordu.

"Kanlı canlı." Mace beni hâlâ bırakmamış olmasına ve kendimi koca bir aptal gibi hissetmeme rağmen neşeli bir gülümseme takınmaya çalıştım.

Luke bir vücut taraması yaptı ve sonra gözleri benimkilere döndü. "Sana ne oldu böyle?"

Ses tonunda kesinlikle bir tür kızgın suçlama vardı. Luke yeni beni gördüğünde (oldukça fazla) hayal ettiğim tepki bu değildi.

"Lenslerim var," dedim ona.

Bana ters ters baktı.

"Ve saçımı boyadım."

Bakışlar korkutucu bir hal aldı.

"Ve yetmiş beş kilo verdim."

Nedense Shirleen bir kahkaha patlattı ve göremediğim başka insanlar da bize katıldığı için odadaki diğer kahkahaları duyabiliyordum.

Gözlerimi, çılgınca bir nedenden ötürü patlamak üzere olan Luke'tan ayırmadım.

Çenesi sıkıştı ve bakışları arkamdaki adama kaydı.

"Onu bırakmak mı istiyorsun?" diye sordu ama bu aslında bir soru değildi ve sesinin tonu düpedüz korkutucuydu.

Etrafımdaki kollar gevşedi ve bir adım uzaklaştım.

Luke olduğu yerde kaldı.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu, hâlâ garip bir şekilde kızgındı ve hâlâ öfkeyle bana bakıyordu.

Anında sert bir adama ihtiyacım olmadığına karar verdim. Tek başıma devam edecektim.

Ben de yalan söyledim, "Bira içmek istersin diye düşündüm."

"Seni aradım," dedi, konuyu aniden değiştirdi, görünüşe göre dinleyicilerimizden habersizdi.

Kahretsin, bunun için endişeleniyordum.

Babasının cenazesinden sonra beni yarım düzine kez aramıştı. İkisini kaçırdım çünkü dışarıdaydım. Dördünü dinledim, o mesaj bırakırken orada oturuyordum ve cevap vermedim.

Hiçbirine geri
dönmedim. "Biliyorum,"
dedim usulca.

"Babam öldükten sonra seni aradım," dedi ve kahkahalar geldiği gibi hızla odadan dışarı fırladı.

"Biliyorum," diye tekrarladım.

"Geri aramadın ve şimdi bira içmek mi istiyorsun?"

Sesi öncekinden daha da korkutucuydu. Bunun mümkün olduğunu düşünmezdim, ama işte oradaydı.

"Um...belki de değil," diye mırıldandım, belki de eve gitmeli, yatmalı, tekrar kalkmalı ve günü farklı bir şekilde denemeliyim, bir dahaki sefere eylemlerim hakkında akıllı kararlar vermeliyim (okuyun: Nightingale Investigations'a gitmemek).

"Burada ne yapıyorsun?" Luke tekrar sordu.

"Sana söyledim," diye cevap verdim.

"Yalan söyledin," dedi.

Ağzım açık kaldı.

Elbette yalan söylemiştim ama bunu nereden bilebilirdi ki? Her neyse, beni başkalarının önünde yalan söylemekle suçluyordu.

Öfkemin alevlendiğini hissettim.

"Söylemedim," diye tersledim (ve yine yalan söyledim).

"Saçmalık."

"Sakın bana 'saçmalık' deme Lucas Stark."

"Bana yalan söyleme Ava. Burada ne işin var?" Bu işin peşini bırakmayacaktı.

"Sana bira teklif edecektim. Sonra dışı randevum olduğunu hatırladım ve şimdi geç kaldım, o yüzden sadece..." Kaçmak için hazırlanıyordum.

Söylenmenin ortasında kapıya doğru iki adım attım ve Luke hareket etti.

Bir saniye önce benden birkaç metre uzaktaydı. Sonraki saniye, tam oradaydı, eğilmişti ve şaka yapmıyorum, omzu doğrudan karnıma çarptı. Ayağa kalktı ve beni de yanına alarak hareket etmeye başladı.

Küçük, şaşkın bir çığlık attım ve omzu seğirip beni daha sağlam bir pozisyona getirdiğinde, kolu kalçalarımın arkasına dolandığında birkaç nefes sesi duydum. Odadan çıktı, bir kapı açtı ve içeri girerken beni de yanında taşıdı.

Olayların bu şekilde gelişmesi karşısında bırakın mücadele etmeyi, hareket edemeyecek kadar sersemlemiştim. Ama başımı kaldırdığımda Shirleen ve Mace'in yanı sıra başka bir siyah kadın, cidden seksi bir adam ve siyah saçlı, menekşe gözlü, film yıldızı gibi güzel bir kadının bizi izlediğini gördüm.

Bir koridordaydık ve kendime gelmeden hemen önce kapının arkamızdan kapandığını gördüm ve "İndirin beni!" diye bağırdım.

Luke cevap vermedi.

Döndü ve başka bir kapıdan geçtik. Kapıdan çıktı, tekrar döndü ve mutfaktan bozma bir soyunma odasında olduğumuzu gördüm. Luke bir kez daha dönüp öne eğilmeden ve beni ayağa kaldırmadan önce kapının kapandığını duydum.

Kaçmak için bir şey yapacaktım (ama o şeyin ne olduğunu bilmiyordum) ama o bana doğru hamle yaptı. Geri çekilmekten başka çarem yoktu ve kapıya çarptım.

Luke yaklaştı, vücudunun sıcaklığı bana çarptı, yüzü yüzüme geldi ve ben hareketsiz kaldım. O kadar uzun ve geniş ki ondan başka bir şey göremiyordum. O kadar sinirli ve tavırlıydı ki, onun büyüüne kapılmıştım ve bakmaya çalışsam bile bakamaz ya da uzaklaşamazdım.

"Burada ne yapıyorsun?" diye tekrarladı, koyu mavi gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu.

Tehlikeyi görmezden geldim, çünkü bu noktada ciddi şekilde kızgındım.

"Beni buraya sen mi taşıdın?" Tersledim.

"Ava, sadece bir kez daha soracağım," diye uyardı Luke.

Ellerimi aramızdaki boşluğa, kaya gibi sağlam göğsüne koydum ve güçlü bir şekilde ittim. Sonra gözlerim büyüdü ve ellerime düştü.

İyi bir itekleme yaptığımdan oldukça emindim, ama bir santim bile kıpırdamadı.

Vay anasını.

Tamam o zaman, yeni taktik.

"Önce arkadaşın beni fiziksel olarak alıkoydu ve şimdi de beni isteğim dışında dolaştırıyorsun!" Bağırdım. "Polisi arayacağım."

"Bana neler olduğunu anlatacaksın. Başın belada mı?"

"Geri çekil, Luke."

"Başın belada mı?"

"Geri çekilin!" diye
bağırdım. Geri adım
atmadı.

Onun yerine daha da yaklaştı. O kadar yaklaştı ki, vücudu bedenime değdi ve ellerinden biri başımın yanındaki kapıya, diğeri de kalçama gitti. Tamamen kapana kısılmıştım.

Nefesimi içime çektim.

Yaşasın! Kötü Ava kulağıma bağırdı.

Aman Tanrım, Güzel Ava nefes aldı.

Luke'un bu kadar yakınımda olması için hayatım boyunca ruhumu binlerce kez şeytana satmış olabileceğimi söyleyebilirim.

"Konuş benimle Ava," diye emretti Luke.

Sesi alçalmıştı. Artık sesi kızgın gelmiyordu. Sesi sabırlıydı ve Luke'un benimle her konuştuğunda sesinin çıktığı gibiydi. Nazik. Sevecen.

Ses tonuna karşılık vermeliydim ama çok yakınımdaydı. Ona bakmak için başımı geriye eğdim ve gözlerim ağzına takıldı. O bıyık çok seksiydi ama lanet olası hayatım boyunca gördüğüm en üstün dudakları çevreliyordu. Elbette güzel bir ağzı olduğunu fark etmiştim ama hiç bu kadar yakından bakma fırsatım olmamıştı.

Üst dudak güzelce şekillendirilmişti, alt dudak ise dolgundu. Dengesi mükemmeldi ve insanda keşfetme isteği uyandıran seksi çıkıntıları vardı.

Seni öperken kullandığı ağzın yumuşak mı yoksa sert mi olduğunu merak ederken buldum kendimi. Sonra kendimi tadının nasıl olduğunu merak ederken buldum. Sonra kendimi dilimi üzerinde gezdirmek isterken buldum.

"Ava." Adımı söylerken hareket edişini izledim ve gözlerim hülyalı bir şekilde Luke'unakilere kaydı.

Bir çeşit sisin içindeydim, bu yüzden gözlerim onunkilere çarptığında artık net düşünemiyordum, tamamen anın içinde kaybolmuştum, o kadar kaybolmuştum ki dudaklarımı yaladım.

"Tanrım," diye mırıldandı, sesi yumuşaktı ve şimdi ağzıma bakıyordu.

Yüzünün sertliğini korumasını ama gözlerinin ısınmasını hayranlıkla izledim. Ultra sıcak. Daha önce hiç görmediğim bir şekilde sıcaktı. Bana her zaman gözlerinde sıcaklıkla bakardı ve herkese bu şekilde bakmadığını biliyordum ama bana her zaman bu şekilde bakıyordu. Ama biliyordum ki bu

Farklı, çok farklı. Gözleri, her yerimi sıcak hissettirecek şekilde sıcaktı.

O kadar uzakta değildi ama daha da yaklaşmaya başladı.
Ho-ly bok.

Gözlerimi kırptım ve kendimi korumayı aklıma getirerek onu tekrar ittim, başımı bir sarsıntıyla geriye çektim ve kapıya çarptım.

O an bozuldu. "Geri çekilin!" diye bağırdım.

Luke'un gözleri kısıldı. "Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Ben hiçbir şey oynamıyorum!" Bağırdım.
"Mahalledeydim, boş vaktim olduğunu düşündüm. Annem burada çalıştığını söyledi, ne olmuş yani? Uğradım ve eski bir arkadaşımı gördüm. Sonra da hepiniz Neandertal delileri gibi davranıyorsunuz. Tanrım. Unutun gitsin. Dişçiye gitmem lazım. Çok kızacak."

Tekrar ittim ama Luke hâlâ hareket etmiyordu. "Yalan söylüyorsun," dedi.

"Ben değilim!"

Yüzü yaklaştı. Bir an önce, kalbimin durduğu, delice bir an için beni öpecekmiş gibi görüldüğünde geleceğini düşündüğüm kadar yaklaştı. Bu sefer tehditkâr bir şekilde yaklaştı.

"Beş yıl sonra buraya geldin, senin gibi görünmüyorsun, senin gibi davranmıyorsun, gergin ve şirret, hiç yapmadığım bir şey

senden beklerdim. Dişlerinin arasından yalan söylüyorsun, sonra dilini boğazıma sokmak ister gibi ağzıma bakıyorsun ve sana bu fırsatı vermeye hazır olduğumda, şirretliğe ve yalana geri dönüyorsun."

Ona bakıyordum. Elimde değildi. Hayatımda daha önce hiç kimsenin bu kadar acımasızca dürüst olduğunu duymamıştım.

Ve bana onu öpme fırsatı vereceğini söyledi.

Um...wow.

"Bu oyunu oynamıyorum Ava," diye uyararak beni düşüncelerimden kopardı. Nazik, sevecen Luke tamamen gitmiş, tehlikeli derecede sinirli Luke'a geri dönmüştük. "Başın belada, bana hemen söyle ki sana yardım edebileyim. Başka bir yol bulursam, bedelini ödersin."

Başım sarsıldı. "Ne?"

"Beni duydun."

Onu duymuştum ve duyduklarıma inanamıyordum. "Az önce beni tehdit mi ettin?" diye sordum.

"Bu bir tehdit değildi."

Oku: bir sözdü. Vay be.

"Ödemenin" ne anlama geldiğini bilmiyordum ve bunu öğrenmeyeceğime de emindim.

"Başım belada değil," dedim ona. Ve değildim de, gerçekten.

Tamam, belki biraz. Ama başımın büyük belaya gireceğinden endişeleniyordum.

"Senin-" olduğunu öğrendim.

"Öyle olduğumu öğrenmeyeceksin. Aslında, beni bir daha görmeyeceğine söz verebilirim," diye ısırdım, ona ters ters bakarak.

"Tekrar görüşeceğiz," dedi öyle bir şekilde ki sırtımda bir heyecan hissettim.

Cidden, kaçmanın tam zamanıydı.

"Geri çekil," dedim.

Bana baktı.

"Geri çekilin!" diye
bağırdım. Geri çekildi.

Döndüm, kapıyı açtım ve koridorda tepindim.

Sonra etrafımda dönmeye başladım, bir el dirseğimi tuttu ve kolumu Luke'un elinden kurtardım. Nedense şimdi sırtıyordu, yüzü gevşemişti, dudaklarının bir köşesi yukarı kalkmıştı.

"Yanlış yol," dedi ve neredeyse gülmeye hazır görünüyordu.

Harika.

Tam bir aptaldım, büyük çıkışımlı yaptım ve yanlış yöne gittim.

I attı onu a bak o gerekir var yapılmış
kendiliğinden yanmaya başladı (tabii ki yanmadı) ve

Luke hep yanımdaydı. Havası kızgınlıktan eğlenceye dönüşmüştü ve bu hiç hoşuma gitmemiştir.

Benim için resepsiyonun kapısını açtı ve ben de hızlı adımlarla odanın diğer ucuna gittim, dış kapıya odaklandım, kaçtım ve kimseye bakmadım.

Kaba görünmek istemediğim için odanın geneline "Sonra," dedim.

Nedense bu durum Shirleen'in "Dört gün içinde onunla birlikte yaşayacağına bahse girerim" demesiyle karşılandı.

Şaşkın bakışlarım Shirleen'e kaydı ama o bana bakan film yıldızı çekici kıza bakıyordu.

"Üç gün," dedi glamour girl bana gülümseyerek ve başka koşullarda onunla tanışmak isteyeceğimi düşündüm.

"Bir hafta. Ruhu var," dedi diğer siyah kadın.

O da bana gülümsüyordu. Bir şakanın parçasıymışım gibi değil, nazik bir şekilde.

Başımı salladım. Odaklanmam, bu kaçıkları geride bırakmam ve gitmem gerekiyordu.

Dış kapıyı açtım.

Kapı arkamdan kapanmadan önce Luke'un garip bir şekilde "Bu gece" dediğini duydum.

Sonra herkes güldü.

İKİ

KÜÇÜK BİR SORUN

I küçücük mutfağında durmuş, Luke bölümünden sonraki tavrımı masum bir salatalıktan çıkarıyordum.

Bu pek iyi gitmedi, dedi Ava iç çekerek, başının yan tarafını elinin arasına alıp dirseğini kalçasına dayayarak.

Bence harika geçti! Kötü Ava coşkuyla bağırdı, yukarı aşağı zıpladı.

İkisini de görmezden gelmeye çalıştım ve büyük satırı salatalığa vurarak, salatalıkları yok eden bir çılgınlıkla doğradım, Luke ve ofisindeki herkesle yüzleşmeyi aklımdan çıkarmaya çalıştım.

Denver'ın Highlands bölgesinde bir sıra evde yaşıyordum. Ona Denver'daki En İyi Küçük Sıra Ev diyordum.

Gördün mü? Ben bir aptalım.

Önünde iki büyük kemerli penceresi olan bir oturma odası vardı, duvarlara açılan çift kapılarla ayrılmıştı ve yine iki büyük penceresi olan yemek odasına açılıyordu,

Bunlar arka tarafa bakıyordu. Yemek odasının dışında küçük bir mutfak ve mutfağın arka kapısında da perdeli bir sundurma vardı.

Tezgahı parlak siyah fayansla kapladığım küçük mutfak hariç tüm zeminler parke döşendi. Beyaz dolaplar koydum, asılı olanların hepsi cam kaplıydı ve büyük Fiestaware koleksiyonumu sergiliyorlardı.

Üst katta iki yatak odası ve pençe ayaklı küveti olan büyük bir banyo vardı.

Büyük, eski bir bodrumum vardı, kapısı mutfğa açılıyordu. Bodrumda iki oda ve eski bir kömürlük vardı. Bodrumdan çok bir çukur gibiydi. Yenilenmemiş ve uzun zamandır kullanılmıyordu, duvar kağıtları soyulmuş ve ampuller açıktaydı. Oraya sadece çamaşır yıkamak için inerdim çünkü beni korkuturdu.

Sıra evim tarihi olarak tescil edilmişti ve üç şöminesi (yemek odası, oturma odası ve yatak odası) ve uçlarında büyük ağaçlar olan tatlı, küçük gölgeli bir arka bahçesi vardı.

En iyi mahallede değildi ama kimin umurundaydı ki? Karakteri, zarafeti, tarihi, düşük bir ipoteği, Range Rover'ımın güvende olabileceği bir garajı vardı ve ben onu sevdim.

Hayatım boyunca Denver'da yaşadım ve asla buradan taşınmayacaktım. Denver evimdi. İhtiyacınız olan her şeye sahipti: büyük şehir kültürü, yemek, alışveriş ve eğlence seçeneklerinin hepsi küçük bir kasaba hissi veriyordu.

Ailem farklı düşünüyordu.

Babam ben on dört yaşımdayken bizi terk ettikten sonra (hayatımın bir numaralı sıçan piçi) ve biz kızlar liseden mezun olduktan sonra annem hemen Phoenix'e gitti. Soğuktan, kardan ve babamın tüm tanıdık hatırlatıcılarından nefret ediyordu. Bronzlaşmayı da severdi ama şezlonglarda kendini klostrofobik hissedirdi.

İki ablam vardı.

En büyüğüm Marilyn, liseden sonra St. Louis'e taşındı ve bir araba satıcısıyla evlendi, sonra ondan boşandı ve hemen ardından şu anda şiddetli bir boşanma sürecinde olduğu bir avukatla evlendi (aynı zamanda bir doktorla çıkıyor, böylece seçtiği kariyerinde kupa eşi olarak yükseliyordu). Şimdiye kadar Marilyn hayatının yaklaşık dört ayını çalışarak, geri kalanını da kaplıcalarda, alışveriş merkezlerinde ve sırt üstü yatarak terli sümüklülerin kendisine pompalamasıyla geçirmişti. Bunu biliyordum çünkü aktif seks hayatından sıkça bahsediyordu. İğrenç bir şekilde.

Oku: ick.

Diğer kız kardeşim Sofia, San Diego'ya taşındı ve San Diego Chargers'da amigo kız oldu. Sofia önce hücum hattında, sonra da savunma hattında çalıştı (bunu lisede amigo kız olarak da yaptığını eklemeliyim). Şimdi, aktif bir amigo kız ve futbolcu hayranı olarak kariyerinden emekli olmuş, bir

Amigoluk kampı ve Marilyn'in iki kocasının toplamından daha sümsük bir spor menajeriyle nişanlandı. Marilyn'in kocalarının cidden dünyanın en aşağılık insanları olduğunu düşünürsek bu büyük bir başarıydı.

Bu arada, annem büyük umutlarla hepimize Hollywood bombalarının isimlerini vermişti.

Kız kardeşlerimin ikisi de ergenlikten itibaren bomba gibiydiler; kalın, siyah, parlak saçları, büyük göğüsleri, sıkı kalçaları, düz karınları, uzun bacakları ve ateşli gözleri vardı.

Bomba gibi olmak için çok çalışmam gerekti ve o zaman bile bunu tam olarak başaramadım çünkü büyük bir aptaldım.

Kız kardeşlerimle yakın olmadığımızı söylemek yanlış olmaz. Sissy Whitchurch başka bir hikayeydi.

SISSY ve ben ikinci sınıftan beri en iyi arkadaştık ve çok yakındık. O dünyadaki en iyi en iyi arkadaştı. Sır saklamakta ustaydı, aptal ve bazen de kaba kız kardeşlerimi benimle birlikte parçalamaktan mutluluk duyardı, özüne kadar sadıktı ve her zaman bir maceraya hazırdı.

Sissy'nin bir sorunu vardı, erkeklerden hiç hoşlanmazdı.

Yine de, iyi erkeklerin var olmadığı düşünülduğünde, tüm kadınların fazla seçeneği yoktu.

Bununla birlikte, Sissy'nin kocası Dominic, boktan adamların da ötesindeydi. Dom dünya çapında bir pislikti.

Dominic Vincetti çok yakışıklıydı (ve bunu biliyordu), parasını şüpheli bir şekilde kazanıyordu (ve bunu saklamıyordu) ve Sissy'ye bok gibi davranıyordu (ve asla özür dilemedi). Ona vurmadı ama onu açıkça aldattı, üzerine yürüdü ve dişlerimi sıkmana neden olacak şekilde onunla aşağılayıcı bir şekilde konuştu.

Dom'dan önce Sissy komik ve tatlıydı ve dünyada birlikte rock konserine gitmek için daha iyi kimse yoktu. O da benim gibi müziği çok severdi ve konserlerde çılgına döner, dans eder, çılgınlık atardı. Her zaman şarkıların tüm sözlerini bilir ve yüksek sesle söylerdi.

Beş yıllık evlilikten sonra Dom, Sissy'nin içindeki tüm iyi şeyleri zorla çıkarmış, onu sessiz, utangaç, kararsız ve evcimen biri haline getirmişti ve Sissy bunun farkına bile varmamıştı.

Fark ettim ve bu beni kızdırdı.

Yine de Sissy onu seviyordu ve buna katlanıyordu ve bir şey söylemek bana düşmezdi. Eğer onu istiyorsa ben de oradaydım. Diğer tek seçeneğim onunla vakit geçirmeyi bırakmaktı ve Sissy'siz bir hayat... bunu hayal bile edemezdim.

Ama değiştiğimde, kilo verdiğimde, saçımı boyadığımda Dom fark etti.

Aslında, pek çok insan fark etti.

Aslında, kiloluyken birileriyle çıkmış olsam da, kilom azaldıkça erkeklerin ciddi ilgisini çekmeye başladım, sonra daha da arttı. Luke'un babasının cenazesinden beri ilk üç uzun süreli erkek arkadaşım olmuştu.

İtiraf etmeliyim ki, kafamın arkasındaki hayal dünyasında hepsi Luke için alıştırma yapıyordu. Tabii ki bunu onlara hiç söylemedim ve eğer hepsi birer pislik olmasaydı herhangi birine aşık olabilirdim.

Rick vardı, beni aldattı (um, hayır).

Bir de Dave vardı, o kadar büyük bir porno koleksiyonu vardı ki kendi dükkanını açabilirdi. Ve telefon seks hatlarını çok arardı. Bunların hiçbirisi kötü şeyler değildi. Ayda beş yüz doları aşan telefon faturalarının biraz fazla olması dışında. Günde on iki kez seks yapmak istediğinden, sürekli çıplak dolaştığından ve beni eş değiştirme partilerine götürmeye çalıştığından bahsetmiyorum bile (yine mi hayır).

Sonra Ella teyzemin mücevherlerini alıp rehin bırakan Noah vardı. Bunu, ortadan kaybolmadan önce ATM kartımı da alıp PIN numaramı öğrenene ve çek ve tasarruf hesaplarımı temizleyene kadar öğrenemedim. Neyse ki Ella Teyzemin bana bıraktığı miras parası başka bir hesapta duruyordu. Bana mücevherlerini ve bir sürü para verdi, ama Marilyn ve Sofia'ya sadece bir jeton verdi, bu da onları çok kızdırdı. Ama onlar ona hep kötü davranmışlardı ve ben davranmamıştım, o yüzden siktir et onları.

Gördün mü? Bütün erkekler pislikti.

Acı çeken, sapkın bir kız kurusu değildim. Kendimi ortaya koymuştum ve kendi seçimlerim, Sissy'nin seçimleri ve kız kardeşlerimin seçimleri nedeniyle bunu düşünmek için nedenlerim vardı.

Gidip bir daha dönmeyen babamdan, tüm erkeklerin pislik olduğundan bahsetti.

NOAH gittikten sonra Dom, Sissy'nin önünde benimle flört etmeye başladı. Buna inanamadım ve tırnaklarımla yüzünü parçalamamak için elimden geleni yaptım. Ancak Dom'un suratını tırnaklarımla parçalamak istediğim çok zaman oldu. Sadece benimle flört ederken değil, Sissy'ye ikinci dilim pizzayı gerçekten yemesi gerekip gerekmediğini sorduğunda, giydiği kıyafeti beğenmediğinde ona boktan bir bakış atıp gidip değiştirmesine neden olduğunda, kendisine yemek artıkları servis edildiğinde sinirlendiğinde ve benzerlerinde.

Sissy flörtü görmezden geldi. Ben de öyle yaptım, şaka olarak geçiştirdim.

Dom bunu bir meydan okuma olarak kabul etti. Dom kızların hoşlandığı türden bir adamdı, çünkü gerçekten yakışıklıydı, ki bu berbat bir şeydi. Tırnaklarımla açtığım bir iki yara izini kullanabileceğini düşündüm.

Cevap vermediğimde, daha fazla flört etti. Dokunmaya başladı ve sadece iki hafta önce beni mutfağın köşesine çekti ve ağzım açık bir şekilde öptü.

Dilini ısırdım.

"Bu ne lan!" diye tısladı, elini ağzına götürdü ve bana ters ters baktı.

Çok seksiydi; maço, İtalyan kötü çocuk, siyah, dalgalı saçlar, siyah gözler, ince kalçalar, geniş omuzlar.

Onu ilk gördüğümüzde Sissy de ben de şehvete kapılmıştık. Ona çıkma teklif ettiğinde Sissy havalara uçmuştu. Sissy hiç kilolu olmamıştı. Mavi gözleri ve çilek sarısı saçları vardı ve güzel, minyon ve zarifti, sivri kulakları olmayan yetişkin bir insan boyutunda peri gibiydi.

"Benden uzak dur," diye Dom'a çıkıştım.

Yüzü kızgınlıktan hesapçı bir ifadeye dönüşmüştü. "Bunu istiyorsun Ava, istediğini biliyorsun. Bana nasıl baktığını gördüm."

Dediğim gibi, ateşliydi, yani muhtemelen haksız değildi. Ama aynı zamanda en iyi arkadaşımın

kocasıydı. "Kendine gel," dedim ona.

"Üstüne çıkmayı tercih ederim."

Yüzüne gülmek istedim. Bu gerçekten kötü bir cümleydi. Dom'un çok daha iyisini yapabileceğini biliyordum, çünkü onu görmüştüm.

Onun yerine, "Siktir git, Dom. Sissy diğer odada."

"İstediğimi alırım," diye cevap verdi ve bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey beni biraz korkuttu.

Ciddiymiş gibi söyledi ve bana öyle bir bakıyordu ki kafa derim karıncalanıyordu ve bu iyi bir şey değildi. Ne iş yaptığını bilmiyordum ama iyi bir iş olduğunu düşünmüyordum ve Sissy bu konuda hiç konuşmadı.

ilgili. Sissy ve ben her şeyi konuştuk. Bana kötü bir adam olarak göründü, sadece hilekâr ve pislik olduğu için değil, başka nedenlerden dolayı da.

"Dom, siktir... git," diye terslendim ama beni tekrar öptü, kolları etrafımda dolaştı, dili ağzımın içinde kayıyordu.

Mücadele ettim ve ittim. Dom beni duvara yapıştırdı, eli gömleğimden yukarı çıktı.

İkimiz de bir ses duyduk. Dom beni bırakıp geri çekildi ve Sissy'nin kapıda durduğunu gördük.

"Abla, kızım..." Dom uzlaşmacı bir ses tonuyla konuştu ve ben onu tekmelemek istedim. Yani, ne olmasını bekliyordu ki?

Yine de onu tekmelemedim, çünkü dehşete düşmüştüm ve en iyi arkadaşımı kaybetmiş olabileceğim için ruhumun derinliklerine kadar korkmuştum.

Ama Sissy bana baktı ve "Ava, toplanmama yardım eder misin?" diye sordu.

Sonra odadan çıktı. Halle-lanet-lujah.

Yanımdan geçerken Dom'un omzunu ittim ve ters ters baktım, ama o sadece tekrarladı, bana öyle bir yoğunlukla bakıyordu ki... hoşuma gitmedi, "Ava, istediğimi alırım."

Gözlerimi devirdim ve odadan çıktım. Sissy'nin toplanmasına yardım ettim ve birkaç günlüğüne yanıma taşındı. O çok ağladı, ben çok dinledim ve sessizce daha çok sızlandım. Sonra

Wyoming'deki annesinin evine gitti. Ama biz planımızı yapana kadar değil.

Sissy taşınacaktı ve ben de Dom'u ele geçirecektim, böylece Sissy ondan boşanabilecek ve onu temizleyicilere götürebilecekti.

Planımız buydu.

Dom'un mallarını nasıl alacağımdan emin değildim.

Sert adam, paralı asker, ödöl avcısı, özel dedektif Luke Stark'ın senaryoya dahil olması gereken yer burasıydı.

SISSY LUKE'u tanıyordu, onunla birkaç kez karşılaşmış ve babasının garajında ağırlık kaldırırken birçok kez yatak odamın penceresinde yanımda durup onu kontrol etmişti.

Ayrıca ona karşı ne hissettiğimi de biliyordu (okuyun: büyük, kocaman, yirmi bir yaşında bir aşk).

Luke'u anlamaya sürüklemek onun fikriydi.

Sissy cenazeyi ve orada olanları da biliyordu. Aslında Luke hakkında her şeyi biliyordu.

Dokuz yaşındayken okuldan eve yürürken, nefret ettiğim üç çocuğun beni yakaladığını ve bana Şişko Şişko Dört Göz (orijinal değil, ama yine de acıttı) dediklerini biliyordu.

On üç yaşındaki Luke'un nasıl bir anda ortaya çıkıp içlerinden birinin burnuna yumruk attığını, burnunu kanattığını ve üçünün de kaçmasına neden olduğunu biliyordu. Bu olay bittikten sonra Luke'u güldüren zekice bir yorum yaptığımı da biliyordu, çünkü şişman ve çirkin olduğu için sürekli dalga geçilen birinin sadece iki seçeneği vardı: sessiz ve utangaç olmak ya da ukala olmak. Ben ikincisini seçtim. Onu güldürdükten sonra benimle eve kadar yürüdü.

O günden sonra hiçbir çocuğun benimle alay etmediğini de biliyordu. Bir daha asla.

Dahası, Luke on dört yaşındayken benim on yaşında olduğumu biliyordu. Babasıyla, sokağın öbür ucundan bile duyduğum o korkunç kavgalardan birini yapmıştı. Evden kaçmıştı ve ben de peşinden gitmiştim. Onu bir parkta buldum, kışını yere koymuş, sırtını bir ağaca dayamış, başı eğik, bilekleri bükülmüş dizlerinin üzerinde duruyordu. Yanına oturdum ve o kendine gelip gülmeye başlayana kadar şakalar yapmaya başladım.

Benim on iki, Luke'un on altı yaşında olduğu ve Luke, babası ve annesinin akşam yemeğine geldiği zamanı da biliyordu. "Eski güzel günlerden" kalma kupa ve kurdelelerle dolu iki rafı olan yaşlanmış bir güzellik kraliçesi olan annem çakırkeyif olmuş ve masadakilere "Çok şanslıyım. İki güzel kızım ve bir tane de akıllı kızım var." Marilyn ve Sofia birbirlerine sırtttılar. Babamın yüzü kıpkırmızı oldu ve sanki tavana vuracaktı gibi görünüyordu. Luke'un

Babam boğuk bir sesle rahatsız edici bir şekilde kıkırdadı ama annesi endişeyle bana baktı.

Kıpırdandım.

Luke sandalyesinde arkasına yaslandı, Sofia'ya baktı ve "Tebrikler, onur listesine girmiş olmalısın" dedi.

Sofia'nın ağzı dehşet içinde bir karış açık kaldı (Luke'a aşık olan tek Barlow kızı ben değildim, üçümüz de ondan hoşlanıyorduk). Hemen kıvranmayı bıraktım ve Sofia'nın dehşete düşmüş yüz ifadesine öyle bir güldüm ki, homurdandım.

Sissy, liseden mezun olmasına sadece beş gün kala, ben on dört, Luke on sekiz yaşındayken babamın gittiği ve geri dönmeyeceği belli olan zamanı da biliyordu. Evimizin önünde oturuyordum.

Kız kardeşlerim saç maşası ya da aptalca bir şey için birbirleriyle tartışırken annemin ağladığını ve içeride devam ettiğini duyabilirdiniz.

Luke'un evinden çıkıp motosikletine doğru gittiğini gördüm. Beni gördü, yönünü değiştirdi, caddenin karşısına geçti ve yanıma oturdu. Tek kelime etmedi, ben de etmedim. Sadece botlarına baktım ve onun erkek arkadaşım olmasını diledim, ne ilk ne de son kez. Luke erkek arkadaşım olsaydı babamı kaybetmenin üstesinden gelmek çok daha kolay olurdu. Ya da herhangi biri ama özellikle Luke.

Babamla yakındık. Aramızda bir bağ olduğunu düşünürdüm. Hep ikimizin diğerine karşı aptalca bir mücadele verdiğini düşünürdüm.

Evdeki sürtükler. Sabrını zorladığını biliyordum - annem, uğarı, dırdırcı, talepkâr, daha iyi bir hayat, ev, araba, perde, her şeyi isteyen ve her zaman bunun hakkında konuşan ve babamla birlikte olabilmek için seçmediği tüm erkekler hakkında konuşan, sürekli burnunu srtyordu. Çok uzağa bakmasına gerek olmasa da, sümüklü, şirret, sinsi Marilyn ve Sofia ile nerede yanlış yaptığından yakındığını da biliyordum. Annem iyi bir öğretmendi.

Babam gitmeden bir gün önce gece geç saatlerde odama gelmiş ve "zgnm Ava, hayatım, ama artık dayanamıyorum" demişti.

Beni uyandırmıştı ve neden bahsettiğini bilmiyordum. Açıklama yapmadı ve başka bir şey söylemedi.

Ertesi gün gitmişti.

"Düşündüm de..." Luke'a söyledim ve sonra durdum çünkü ne düşündüğümü bilmiyordum.

Luke kolunu belime doladı ve beni yanına çekti. Başımı omzuna koydum ve Luke ayağını benimkine çarpana kadar uzun bir süre öylece oturduk. Anladım ve geri çektim. Ayağa kalktı, eğildi, burnuma dokundu ve sonra gitti.

Birkaç gün sonra, babam gibi o da geręekten gitmişti.

Luke arada bir geri dönüyor, annesini ziyaret ediyor, babasıyla kavga ediyor ve bana selam vermek için uğruyordu.

Sonra sekiz yıl boyunca ortadan kayboldu. Nereye gittiğini bilmiyordum ve annesi konuşmuyordu, yoksa öğrenirdim, çünkü normalde anneme her şeyi anlatırdı.

Son olarak, Sissy Luke'un babasının cenazesini biliyordu.

Ben yirmi dört, Luke yirmi sekiz yaşındaydı. Cenazeden sonra, hâlâ mezarın başındayken, Barlow Kız Tugayı Luke ve annesinin yanına gitti. Kucaklaştılar ve yanaklarından öptüler, Marilyn ve Sofia Luke'u öpmeye çalıştılar ama Luke'un vücudu onlar Luke'a bastırıldıkça kaskatı kesiliyordu, bunu izlemek zorunda kalmak ve onların kız kardeşlerim olduğunu bilmek benim için utanç vericiydi. Her ne kadar muhteşem olsalar da Luke, Bomba Gibi Barlow Kızları'ndan tamamen uzak duruyordu.

Ta ki gözleri bana kayana ve yanağından öpmek için eğilene kadar. Kollarını bana doladı ve sakallı çenesini şakağıma bastırarak beni sıkıca kucakladı.

"Seni görmek güzel Ava," diye mırıldandı ve bunu içtenlikle söylediği anlaşılıyordu.

"Sen de Luke," dedim, biraz geri çekilip ona bakarak. "Dayanıyor musun?" Yumuşak bir sesle sordum.

Gözleri sıcaktı, yüzü sertti ve o kadar yakışıklıydı ki nefesimi kesti.

Kollarını bana doladı ve bana baktı. "Evet," diye cevap verdi.

"Sarhoş olmak ister misin?" oğunlukla alay ederek sordum. "Evet," diye cevap verdi, kesinlikle alay etmiyordu.

"Muhtemelen bunu ayarlayabilirim," dedim ona, tonu hafif tutmaya çalışarak ama yine de acısını hafifletmeye yardımcı olmak isteyerek.

Babasıyla hiç geçinemezlerdi, bunu biliyordum. Yine de babası genç yaştaydı ve bu bir şoktu. Ağır bir kalp krizi. Anlaşamasalar bile iyi değil.

"Bunu kabul edeceğim," dedi Luke. Sonra gözleri annesine kaydı. Beni bıraktı ve burnuma dokundu. "Seni arayacağım."

Başımı salladım. "Anlaştık," diye söz verdim.

Biz uzaklaştık ve daha fazla yas tutan kişi başsağlığı dilemek için alanımıza girdi. Yavaşça uzaklaştım, onun huzurunda olabildiğince uzun süre kalmak istiyordum.

Daha sonra kız kardeşlerimin oturma odamızdaki konuşmalarına kulak misafiri oldum.

"Tanrım, onu böyle sıkıştırılmış görmek iğrençti. Tüm yağları şişkin gibiydi," dedi Marilyn.

"Biliyorum, sanırım onlara bakarken biraz kustum. Kollarını ona zar zor dolayabiliyordu," diye yanıtladı Sofia.

"Bunca yolu sadece onu görmek için geldim ve yüzüme bile bakmadı. Ama Ava'ya sarıldı. Ne kadar garip değil mi?" Marilyn devam etti.

"Belki de eşcinseldir," diye önerdi Sofia.

Sonra da çok komik olduklarını düşünerek güldüler.

Tamam, kız kardeşlerimle sadece yakın olmadığımızı değil, aynı zamanda onlardan hoşlanmadığımı da söyleyebilirim.

Ama benim için, onların söylediklerini duymak,
bu kadardı. Bardağı taşıran son damla.

İşte o zaman kararımı verdim, Lucas Stark'ı bir daha gördüğümde, bana sarıldığında ya da dokunduğunda, bize bakan hiç kimse bunun hastalıklı, iğrenç olduğunu düşünmeyecek ya da bizi görünce biraz kusmayacaktı.

Bu yüzden telefonlarına çıkmadım ve söz verdiğim gibi onunla dışarı çıkıp sarhoş olmadım.

Bunun yerine gidip kişisel bir antrenör buldum ve utanç verici bir fitness testine girdim. Bir programa tabi tutuldum, evimdeki tüm boktan yiyecekleri attım ve dini olarak Self ve Shape dergilerini okumaya başladım. İlk ayda yirmi kilo verdim (su ağırlığı). Sonraki elli beş kilo çok daha zordu. Antrenörüm programımı her altı haftada bir değiştirdi ve beni bir Nazi gibi çalıştırdı. Adı Riley'di. Her zaman bronzdu ama şezlong bronzluğu yoktu. Kışın bile sürekli dışarıdaydı. Sarı saçları, kahverengi gözleri ve harika bir vücudu vardı ve bana onun Mona Lisa'sı olacağımı söyledi. Mona Lisa olmayacaktım. Jennifer Aniston olacaktım ama bunu Riley ile paylaşmamaya karar verdim.

Riley iyi bir adamdı ama muhtemelen kız arkadaşlarına karşı tam bir pislikti. Nereden bilebilirdim ki? Ne olursa olsun, ne onu ne de kendimi hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum. Luke'un beni tekrar göreceği gün için kendimi adanmış ve motive olmuş bir şekilde yaşıyor, bisiklete biniyor, koşuyor, merdiven çıkıyor, karın kaslarımı kıvrıyor ve ağırlık çalışıyordum.

Gerçi işler planladığım gibi gitmedi. Bunun başlıca nedeni, kısmi bomba statüsünde olsam bile, bir pislik mıknatısı haline gelmem ve bunun sadece Sissy, Marilyn, Sofia ve annemin erkekler konusundaki kötü zevki olmadığını fark etmemdi. Erkekler bu çabaya değmezdi.

Luke için hazır olduğumda, onu aramak için zihinsel ve fiziksel olarak hazır olduğumda, erkeklerden uzaklaşmıştım. Kendimi fitness kadar adadığım yeni bir yemin ettim.

Kim olursa olsun, ne olursa olsun, bir daha asla bir erkeğe bulaşmayacaktım.

NOAH beni temizledikten sonra, Sissy ve ben Broadway'deki Pandora's Box'a gittik. Stok yaptım ve kendime bir tavşan vibratörü ve pürüzsüz, şık gümüş bir tane (böylece çeşitliliğe sahip olabilirdim) ve bir yıl yetecek kadar pil aldım. Onları eve getirip kutularından çıkardıktan ve pillerini doldurduktan sonra vibratörlerime sonsuza kadar sadık kalacağıma yemin ettim.

İşte buydu.

Ciddiyim.

Son.

İşte oradaydım, şimdi aklımda intikam olan, kendini adanmış, acı çeken bir kız kurusuydum.

Kendim için değil, Sissy ve bok kafalı bir adam tarafından becerilen diğer tüm kadınlar için intikam.

Salatalığı temizlemeyi bıraktım, zaten neredeyse yok ettiğim rokayla birlikte bir kaseye attım ve telefon çaldığında soğana başlamıştım.

Satırı yere attım ve telefonu elime aldım. "Yo," dedim.

"Hey, sen," dedi Sissy bana. "Luke'la nasıl gitti?"

Sesindeki beklentiyi duyabiliyordum. Bana görür görmez aşık olacağını ve bir saat içinde parmağıma yüzük takacağını düşünüyordu. Beni seviyordu, komik ve havalı olduğumu düşünüyordu. Ne diyebilirdim ki? Onu hayal kırıklığına uğratmak berbattı.

"İyi değil. Ona sormadım. Tek başıma gidiyorum." Kısa ve tatlı konuşmaya çalıştım.

Bir süre sessizlik ve ardından, "Ne demek iyi değil?"

"Yani iyi değil." Belki de şu anda ona gerçekte nasıl geçtiğini anlatmamam gerektiğine karar verdim. Zaten yeterince derdi vardı ve ben de bunu yeniden yaşamaya hazır değildim. "Sanırım babasının cenazesinden sonra telefonlarına cevap vermediğim için biraz kızgın."

Sissy bana "Onu aramalıydın," dedi ve bunu bana daha önce beş düzine kez falan söylemişti.

"Artık çok geç. Her neyse, plana olduğu gibi devam edeceğiz, sadece Luke olmadan. Bu gece senin evine gideceğim."

Sissy tereddüt etti. "Yanında Luke olsaydı çok daha rahat ederdim."

"Böyle bir şey olmayacak."

"Tamam, o zaman belki Riley'i arayabilirsin. Sanırım artık seksi olduğun için senden biraz hoşlanıyor. Belki o da seninle gelir."

Yetmiş beş kilo önce bana vücut yağ testi yapan Riley'nin (ve sadece üç hafta önce bir tane ve arada yaklaşık on yedi) bana aşık olduğu fikri beni gülmekten kırdı geçirdi.

"Riley bana aşık değil," dedim gülmeyi bıraktığımda.

"Riley senin iyi olduğunu düşünüyor," diye karşılık verdi Sissy.

"Riley'nin dişleri beyazlamış ve bronzlaşmış bir kız arkadaşı var," dedim ona.

"Ondan yıllar önce ayrıldı. Her neyse, Riley'yi güldürüyorsun, o senin ayaklarını tutarken ve sen karın kaslarını kıvrırken bile."

"Karın kaslarını kıvrırken gülecek bir şey yok."

Bu doğruydu. Karın kaslarından nefret ederdim. Egzersiz yapmaktan nefret ediyordum ve salatalık, roka, soğan ve bulgur buğdayından yapılan tabule pek hoşuma gitmiyordu. Baharatlı et, peynir, ekşi krema ve guacamole içeren kocaman bir burrito ve devasa bir çikolatalı kurabiye yemeyi tercih ederdim, ama şimdi geri dönmek için kıcıımı yırtmamıştım (kelimenin tam anlamıyla).

"Bana Luke'tan bahset," diye konuyu değiştirdi Sissy, yirmi iki yıl boyunca en iyi arkadaşım olduktan sonra ondan bir şeyler sakladığımı biliyordu.

"Sonra görüşürüz."

"şimdi."

"Sonra, Sissy. Bu..." Durdum, sonra tekrar başladım. "İyi değildi."

"Kötü müydü?"

"Hayır, sadece... garipti."

Garip kelimesi bunu karşılamıyordu ama şimdilik böyle devam edecektim.

"şey," diye başladı, pes etmişti ve sesi yumuşamıştı. "O zaman Dom için endişelenme. Birkaç gün içinde eve geleceğim, bunu birlikte yapacağız."

"Hayır!" Biraz yüksek sesle söyledim. Onun geri gelmesini istemiyordum. Dom'un onu geri alması için konuşmasını istemiyordum. Ondan uzak durmasını istiyordum. Sissy'nin kendine gelmesini ve Dom'un hayatından sonsuza dek çıkmasını istiyordum. "Ben icabına bakarım," diye bitirdim.

"Ben..."

"Sissy, ben hallederim."

"Bundan hoşlanmadım. Dom pek bulaşılacak bir adam değil." "Yakalanmayacağım."

"Kahretsin," diye mırıldandı Sissy, ikinci düşünceleri sesinden anlaşıyordu.

"Ben iyiyim. Bu gece gidip evi arayacağım. Bu onun poker gecesi, değil mi?"

"Evet." Hâlâ hoşuna gitmediğini söyleyebilirdim. "Eve gittiğinde beni ara."

"Tamam."

"Görüşürüz,

tatlım."

"Görüşürüz."

Telefonu kapattım ve süzülen bulgur buğdayını diğer çöplerin arasına attım. Soğanları doğradım, biraz kavurdum, onları da içine attım. Bir tutam zeytinyağı, limon suyu, tuz ve karabiberle karıştırdım.

Bir çatal çıkardım, kocaman bir ısırık aldım ve ağzım dolu bir şekilde "Blech" dedim.

Kötü değildi ama burrito ve çikolatalı kurabiye de değildi.

Biliyor musun, Sissy'yi gerçekten dinlemelisin, dedi Ava bana.

Sanırım biraz haneye tecavüz eğlenceli olacak! Kötü Ava koydu.

Kahretsin.

Telefon çaldığında akşamki kutlamalarım için dışarı çıkmak üzereydim.

Koyu renk kot pantolon, siyah, esnek, uzun kollu bir tişört, siyah parmak arası terlikler ve tabii ki gümüşlerimi giymiştim.

Parıltılı olduğu ve ışığı yakalayacağı için gümüşümü denklemin dışında bırakmalıydım ama gümüşüm olmadan hiçbir yere gitmedim.

Her neyse, Dom ve Sissy'lere milyonlarca kez gitmiştim. Tüm komşuları beni tanırdı ve orada olduğuma gözlerini bile kırpmazlardı. Üstelik anahtarım da vardı (aslında yoktu ama yedeği nereye sakladıklarını biliyordum).

Telefona cevap vermedim. Gece çökmüştü, geç oluyordu ve Sissy bana Dom'un poker oyunundan dönüşünün belirsiz olduğunu söyledi. Eğer iyi gidiyorsa, geç saatlere kadar dışarıda kalıyormuş. Kaybediyorsa kısa kesiyor, eve geliyor ve muhtemelen kötü şansının acısını Sissy'den çıkarıyor, ona kendini pislik gibi hissettirecek şeyler söylüyordu.

Anahtarlarımı ve çantamı kaptığım sırada telesekreter devreye girdi.

"Hey, Ava? Ben Ally. Uzun zamandır görüşemedik. Bayan Görünmez gibiydin ve bir sürü şey oldu." Durakladıktan sonra, "Öğleden sonra kardeşimin ofisinde olduğunu ve Luke'la bir sorun yaşadığını duydum. Kardeşim, tüm bunlar neydi? Luke'u tanıdığını bile bilmiyordum.

Beni ara, hemen. Pisliği istiyorum. Indy pisliği istiyor. Hepimiz pisliği istiyoruz. İçki içeriz. Hornet, yarın akşam, saat 7'de. Orada görüşürüz."

Bağlantıyı
kes.

Kahretsin.

Indy Savage ve Ally Nightingale de Sissy ve benim gibi Rock Pilileriydi. Bu ikisi çok eğlenceliydi, Sissy ve benden ya da en azından son zamanlarda Sissy'den çok daha ılgındılar.

Yıllar önce bir konserde tanışmış ve birlikte düzinelerce konsere gitmiştik. Sissy ve ben genellikle Indy'nin muhteşem partilerinden birini asla kaırmazdık, çok fazla parti verirdi ve her zaman kaju fıstığı kaseleri olurdu ve herkes kaju fıstığı kaselerinin muhteşem parti anlamına geldiğini bilirdi.

Sissy ve ben de Broadway'de Indy'nin sahibi olduğu Fortnum's adlı kullanılmış kitapçıda takılırdık. Yıllardır gitmemiştim, en az sekiz ay, belki daha fazla. Indy'nin Lee Nightingale ile takılmasından beri.

Indy neredeyse doğduğundan beri Lee'ye aşıktı. Indy ve Lee'nin anne ve babası en iyi arkadaşlardı ve Indy, Lee, Ally ve Lee'nin kardeşi Hank birlikte büyümüşlerdi. Sonunda birlikte olmaları süper bir şeydi. Dünyanın boktan bir yer olmadığını düşündürüyordu.

Fortnum's'a gitmek ya da Indy ve Ally'yi görmek istemediğimden değildi (Ally ara sıra orada çalışıyordu). Sadece Noah banka hesaplarımı boşaltmıştı. Evdeki işlerim için birkaç hesap daha açma ihtiyaı hissettim.

Çaldığı parayı telafi etmek için grafik tasarım işine girdim, bu yüzden alışılmadık bir şekilde meşguldüm.

Ella Teyze'nin parası ve zar zor ödediğim ipotekle o kadar çok çalışmama gerek kalmamıştı. Evi çok ucuza almıştım, çünkü satın aldığımda tam bir kabustu, ama çoğunlukla kendim tamir etmiştim. Elektrik ya da su tesisatını değil, sadece yerleri yeniden döşedim, duvarları yeniden kapladım, fayans işlerini yaptım, boyadım, bunun gibi şeyler. Beni nispeten meşgul eden, beladan uzak tutan ve bol miktarda gümüşüm olan birkaç iş müşterim vardı. Ancak, alçak eski erkek arkadaşınız sizden beş bin dolardan fazla para çaldığında, bu sizi burnunuzu taşa dayamaya itiyor.

Dom'un evini aradıktan ve Luke hakkında ona ne söyleyeceğime karar verdikten sonra yarın Ally'yi aramaya karar verdim.

Range Rover'ıma gittim, geri geri çıktım, garaj kapısının kapanması için düğmeye bastım ve Sissy ve Dom'lara doğru yola çıktım. Washington Park'ta çok güzel, üstü açılır bir bungalovları vardı. Sissy orayı severdi, ben de severdim. Umarım boşanma anlaşmasında ona da düşerdi.

Işıkları kontrol etmek ve Dom'un BMW'sinin arka sokağa park edip etmediğini görmek için arabayla bir tur attım. Park etmemişti, ben de köşeye park ettim, eve doğru yürüdüm, yan taraftan arka tarafa geçtim ve Sissy'nin açık hava jakuzisinin yanında anahtarı tutan sahte taşı buldum. Bana verdiği şifreyle açtım, taşı bulduğum yere geri koydum, kapıya gittim ve kendimi içeri attım.

Eldiven takmaya zahmet etmedim. Zaten evin her yerinde parmak izlerim vardı.

Işıkları da açmadım. Evi avucumun içi gibi biliyordum. İçinde partiler vermiş, Noel yemeğini orada yemiş, pek çok kez (genellikle sarhoşken) orada kaza yapmış ve hatta birkaç kez Sissy'nin evi temizlemesine yardım etmişim.

Ne aradığımı bilmiyordum. Yakasında ruj olan gömlekler mi? Aşk mektupları mı?

Dom'u bir kamerayla takip etmek ve bir sürtükle edepsizlik yaparken fotoğraflarını çekmek zorunda kalacağıma dair kötü bir his vardı içimde. Bu fikir hoşuma gitmemiştir, bu yüzden Dom'un aşk mektubu saklayan bir adam olmasını umuyordum.

Sissy'nin küçük Maglite'ını sakladığını bildiğim mutfak çekmecesine gittim ve yatak odasından başlamaya karar verdim.

İyi bir araştırma yapmak için yeterince film ve televizyon izlemiştim. Komodininden başladım ve bir mağazadan almış olması gereken endüstriyel boyutta bir kutu prezervatif buldum. Bu kadar büyük prezervatif kutuları yapıldığını bile bilmiyordum.

Sissy'nin hap kullandığını, dolayısıyla Dom'un prezervatife ihtiyacı olmadığını bildiğim için bunu not ettim.

Sissy ve ben birlikte hap kullanmıştık, ben o zamanlar bakire olduğum için arkadaşlığımızın hatırına kullanmıştım. Bekaretimi yirmi üç yaşında George adında tatlı, şapşal, inek bir adamla kaybettim (korkunç değildi ama harika da değildi).

Bu arada), ama ondan önce iki yıl boyunca hiçbir sebep yokken hap kullanmışım.

Doğum kontrol geçmişimle ilgili düşüncelerden sıyrıldım, çekmecenin altını ve içini, komodinin arkasını ve altını kontrol ettim ama hiçbir şey yoktu.

Görevime odaklanmış bir şekilde dolaba doğru ilerliyordum ki aniden çelik bant benzeri bir kol belimi sardı, bir el ağzımı kapattı ve ayaklarımı yerden kesti.

Çılgına dönmüş bir halde, bacaklarım titreyerek ve çığlıklar atarak yatak odasından çıktım ve bir bez bebek ağırlığındaymışım gibi oturma odasına götürüldüm.

Dom olduğundan şüphelendiğim, sadece beni gizlice izlerken yakalamasını istemediğim değil, aynı zamanda onunla yalnız kalmak istemediğim kişinin yan tarafına iyi niyetli, vahşi bir dirsek attım. Asla.

Dirseğim temas ettiğinde bir homurtu duydum ve yere düştüm. Kalbim küt küt atıyor, zihnim düşünceden düşünceye uçuyordu ama sadece bir tanesini yakalamışım ve o da gitmekti.

Koşmaya başladım ama gömleğimin arkasından yakalandım. Göğsümü sıkıca kavradı ve tekrar ayaklarımın üzerinden geriye doğru çekildim. Etrafımda dönmeye başlamadan hemen önce omuzlarım sert bir şeye çarptı. El tekrar ağzıma girerken, kol beni sıkıca sararak sert bir gövdeye doğru çekti.

"Sessiz ol," dedi Luke Stark

kırparak. Ho-ly saçmalığı.

Kıpırdamadan baktım ama pek bir şey göremiyordum. Maglite'ı yatak odasında bir yerde düşürmüştüm.

Orada ne işi vardı? "Sessiz kalacak mısın?" Luke sordu. Başımı salladım. Elini çekti.

"Burada ne halt ediyorsun?" Ne düşüneceğimi ya da hissedeceğimi bilmeden fısıldadım. Şoktan aklımı kaçırmıştım.

Beni takip ediyor muydu? Ve eğer öyleyse, neden?

"Sana da aynı şeyi sorabilirim," diyerek düşüncelerimi böldü.

"Bir arkadaşımı ziyarete geldim," diye hemen yalan söyledim.

Vücudu gerildi ve odayı bir şeyin doldurduğunu hissettim, çatırdayan ve tehlikeli bir şey. Karanlıkta göremiyordum ama hissedebiliyordum. Hissedebiliyordum çünkü kolu sıkılaştı ve beni vücudunun daha da derinlerine çekti, böylece göğüs göğüse yakınlaştık.

Siktir, siktir, siktir, siktir. "Bana yalan söylemeyi bırak, Ava."

Ses tonundan mutlu olmadığını anlayabiliyordum. O kadar mutlu değildi ki ondan biraz korktuğumu itiraf etmek zorunda kaldım.

"Yalan söylemiyorum," diye yalan söyledim.

"Bana Dom Vincetti'nin arkadaşın olduğunu mu söylüyorsun?" "Hayır, Sissy Vincetti."

Sissy'yi tanıyordu. Onunla çok eskiden tanışmıştı. Muhtemelen bu yüzden kolunu çekip aramızda bir karış boşluk bırakacak kadar gevşemişti, ki inanın bana bu çok daha rahat bir pozisyondu.

"Sissy burada değil," dedi Luke bana.

"Bunu artık biliyorum," dedim, sanki orada olmasını bekliyormuşum gibi.

Başka bir deyişle, yine yalan söyledim.

"Sık sık arkadaşlarınızın evlerine onlar evde yokken gider ve karanlıkta onları arar mısınız?"

Eek!

Başka bir yalan düşünemedim -çünkü orada ne yaptığımı onu ilgilendirmezdi- yani, o öğleden sonra beni bir mağara adamı gibi ofisinde taşımasaydı ilgilendirirdi, ama artık ilgilendirmezdi- öne doğru uzandı ve elimi tutarak beni yatak odasına geri çekti.

"Luke, dur. Ne yapıyorsun?"

Eğildi, hâlâ yanan Maglite'ı yerden aldı ve kapattı.

"Buradan gidiyoruz," dedi ve beni yatak odasından çıkarıp oturma odasına geri götürdü.

Beni odanın diğer ucuna doğru çekmeye başladığında ayaklarımı diktim. Durdu ve bana baktı.

"Hayır, sen buradan çıkıyorsun," diye parladım ona. "Ben, şey... geçen gece burada bıraktığım küpeyi arıyorum."

Bu iyi bir yalana benziyordu.

Luke belli ki bunun iyi bir yalan olmadığını düşünüyordu. Elimi sertçe çekti. Öne doğru düştüm ve tek kelime etmeden beni arkasından sürükleyerek yürümeye başladı.

Elimi onunkinden çektim, tekrar durdum ve "Luke!" diye bağırdım.

İşte o zaman oda patladı.

Bir saniye orada duruyorduk, ben karanlıkta ona bakıyordum, o ise vücudunu gergin tutuyordu, sanki beni sarsmamak için kendini zor tutuyordu. Bir sonraki dakika o kadar çok gürültü ve uçuşan enkaz vardı ki, her düşünce kafamdan uçup gitti.

Luke hızla hareket etti. Kendini bana doğru fırlattı ve yere düştük. Vücudu benimkine çarparak üstüme düştü ve hemen kendini yukarı çekti. Kollarını başıma doladı ve omzunu yere yasladı, yüzüm boğazına bastırdı, başını içeri soktu, şakağı alnımın üst kısmına dayanmıştı.

Cam, toz, sıva ve Sissy'nin çok sevdiği çanak çömlek koleksiyonunun parçaları, makineli tüfek ateşi oturma odasının büyük penceresinden içeri girerken her yere uçuştular.

Luke'un altında yatıyordum, öleceğimden oldukça emindim ve bir vasiyetname hazırlamış olmayı diliyordum. Şimdi kız kardeşlerim ve annem

Ella Teyze'nin tüm parasını alacaktım. Sissy ve bir kedi barınağına bırakmalıydım.

Gürültü sonunda kesildi ve sonsuza kadar sürmüş gibi gelse de muhtemelen bir dakikadan az sürmüştü. Luke kıpırdamadı, beni altında sıkıca tuttu ve pozisyonumuzun beni güvende tutmak için kendisini bir kalkan olarak kullandığı anlamına geldiğini anladım.

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Dur orada.

Bu çok fazlaydı. Hepsi çok fazlaydı. Tüm bunları derin bir yere gömme ve daha sonra Sissy ve ben bir plajda Dom'un parasının tadını çıkarırken sinir krizi geçirme zamanım geldi.

"Luke," diye fısıldadım ve başını kaldırdı.

Sessizdim çünkü beni değil onu dinlediğini anlayabiliyordum. Sonra başını eğdi ve gözlerini üzerimde hissettim.

Elimi yüzlerimizin arasına kaldırdım, işaret parmağımla başparmağımla bir santim aralıkla tuttum ve "Belki de başım biraz belada," dedim.

Tam o sırada bir ses çıkardı ve sesi hırlamaya çok benziyordu.

ÜÇ

GÜVENDE TUTTUĞUM KİŞİ BU.

“**L**uke?"
"Sessiz ol."

Beni bıçakladı, ayağa kaldırdı ve hiç vakit kaybetmeden beni odadan, mutfaktan ve arka kapıdan dışarı çıkardı.

Karşı koymadım.

Silah sesleriyle patlayan bir odanın yakınında olmak istemiyordum. Sert adam, paralı asker, ödül avcısı, özel dedektif gibi ne halt ettiğini bildiği her halinden belli olan biriyle el ele, hızla oradan uzaklaşıyor olmaktan çok mutluydum.

Luke arka bahçede koştuktan sonra eli elimde beni de peşinden sürükleyerek ara sokakta depar atmaya başladı ve size parmak arası terliklerle depar atmanın kolay olmadığını söyleyeyim. Bir sonraki duvara çivi çakma görevimde ayakkabılarımı yeniden gözden geçirmem gerekecekti.

Evlerin ışıklarının yandığını gördüm ve polis sirenlerini duydum ama Luke yoluna devam etti.

Korktuğumu ve belki de hayatımı kurtarmak için kaçtığımı (parmak arası terliklerle) düşündüğümde, yanlış yönde ilerlediğini anlamam biraz zaman aldı.

Elini çektim.

"Arabam diğer tarafta," diye yüksek sesle arkasından fısıldadım. Beni de peşinden sürükleyerek yoluna devam etti.

"Luke!" Sertçe çekiştirerek tısladım.

Durmadı, beni sürüklemeye devam etti.

Ara sokaktan çıktık, parlak siyah bir Porsche'nin yanında durduk ve o da kilitleri açtı. Yolcu tarafındaki kapıyı açtı.

İtiraf etmeliyim ki, şu anki halimle bile Porsche kullanmasından etkilendim.

"Atla," diye emretti ve beni Porsche'si hakkındaki düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Ne?" diye sordum. Kafam karışmış, korkmuş, parmak arası terlikle kaçırmaktan nefes nefese kalmış ve belki de bir saniye durup hâlâ hayatta olduğum ve delik deşik olmadığım için sevinçten takla atmak isteyerek sordum.

"Bin şu lanet arabaya," diye çıkıştı Luke.

Luke'un sevinç taklaları atmadığını tahmin etmiştim.

"Arabam..." Ona anlatmaya başladım ama eli başımın üstüne gidip beni arabanın içine doğru bastırınca konuşmayı bıraktım.

Bunu o kadar güçlü bir şekilde yaptı ki vücudumun buna uymaktan başka seçeneği yoktu. Bacaklarım büküldü ve kığım kendi isteğiyle koltuğa doğru yöneldi. Ayaklarım çerçeveden kurtulduğu anda kapıyı çarptı.

Şaşkınlığımı göz kırpmalarımınla atlatamadan sürücü koltuğuna oturmuştu.

Ona döndüm.

"Beni arabama götürmeni istiyorum," dedim ona.

Çantam arabamdaydı ve çantama ihtiyacım vardı. Cep telefonum çantamdaydı ve herkes gibi ben de cep telefonum olmadan kendimi çıplak hissediyordum.

Porsche'yi çalıştırdı (bu arada, bir kedi yavrusu gibi mırıldandı).

Belki de sağlıklı düşünemediğim için kapıya döndüm, elim kapı kolundaydı ve kendi arabama koşmaya karar verdim.

Sonrasında olanlar nefesimi kesmişti.

Luke bileğimi yakaladı. Beni kapıdan uzaklaştırdı, öne doğru eğildi ve torpido gözünden bir dizi kelepçe çıkardı, tüm bu süre boyunca gitmeme izin vermedi. Bir bileziği benim sol bileğime, diğerini de kendi sağ bileğine taktı. Ben birbirine bağlı bileklerimize bakarken, Porsche'yi vitese taktı, kolum onunla birlikte hareket etti ve kaldırımdan fırladık.

Birkaç saniye sürdü ama sonra kekeleyerek, "Sen... sen... beni kendine kelepçeledin!" dedim.

O, daha doğrusu biz, yer değiştirmeye devam ederken bana "Bu doğru," dedi.

"Az önce beni kendine kelepeledin," diye tekrarladım anlamsızca. Cevap vermedi.

"Neden beni kendine kelepeledin?" diye sordum. Sessiz kaldı.

"Luke!"

"Sessiz ol, Ava."

İşte o zaman kendimi kaybettim. Bir bahanem vardı. lme yakın bir deneyim yaşamıştım.

"Sen delisin! Sen delisin! Beni takip ediyorsun. Beni kelepeledin. Az önce vurulduk. Bu saçmalığa inanamıyorum. Beni lanet arabama götür!"

Kenara ekti. Porsche onun komutuyla zarife hareket etti, ama bu yine de ağzımı kapatmam için yeterince ani oldu. Arabayı rölantiye aldığında bana döndü. Sol elini uzattı, boynuma doladı ve beni kendisine doğru çekti.

Yzlerimiz bir santim arayla, "Sessiz ol Ava," diye emretti.

"Sessiz olmayacağım!" Yüzüne karşı bağırdım. "ok korktum. Az önce bize ateş edildi! Sanırım bir suç mahallinden kaçtık. Ve tekrar ediyorum, az önce beni kendine kelepeledin!"

"Ya sessiz olursun ya da ben seni sustururum." "yle mi? Bunu nasıl yapacaksın? Ağzımı mı tıkayacaksın?" Bağırdım.

"Aklımda başka bir şey vardı."

"Sessizliği sikeyim!" Onun sözlerini duymazdan gelerek bağırdım, tamamen Çılgın La-la Land'deydim. "Tekilaya ihtiyacım var. Arabama ihtiyacım var. Sissy'yi aramam lazım."

Saçmalıyordum ve bunun farkındaydım ama patlayan bir odada bulunmuştum.

"Sessiz ol," diye tekrarladı, sesinde alçak bir uyarı vardı.

Uyarıyı da görmezden geldim. "Cidden, beni lanet olası arabama götür."

"Neden sürekli kendimi sana tekrar ediyorum?" diye sordu, sesi biraz sabırsız çıkıyordu.

"Belki de hayatındaki diğer kadınların yaptığı gibi bana bir şey yapmamı söylediğinde buna uymadığım içindir," diye karşılık verdim, sesim cehennem gibi şirret çıkıyordu.

O anda elini boynuma atarak beni öne doğru çekti, başını eğdi ve şaka yapmıyorum, beni öptü.

Bilgin olsun diye söylüyorum, o dudaklar seni öperken sertti.

Ho-ly saçmalığı!

Ağzı benimkinin üzerinde gezinirken hâlâ sersemlemiştim. Sonra beni öptüğü kadar hızlı bir şekilde bıraktı, direksiyona döndü ve trafiğe çıktık.

O anda yapabileceğim en iyi şeyin sessiz kalmak olduğuna karar verdim.

Yapılması gereken iyi bir şeydi. Bu bana Luke'un sert ve öfkeli öpücüğünü, beni vücuduyla silah seslerinden ve bize ateş edilmesinden koruyan Luke'un yanına, derinlere gömmek için zaman verdi.

Luke'un beni öpmesini yıllardır istiyordum ama bu şekilde değil. Birini böyle öpebileceğini bile bilmiyordum.

Sessizliğim ve yolculuğumuz bana zihinsel olarak Sissy ile bu olay hakkında yapacağım konuşmayı prova etme zamanı da verdi: Sissy, Stephen Kilborn'un yıllardır özenle topladığın "Ölümler Günü" çömlek koleksiyonu var ya...?

Luke'un sağ eli güneşliğini indirmek için hareket ettiğinde, sol elimi de beraberinde götürdü ve beni mutsuz düşüncelerimden uzaklaştırdı. Araba yavaşladı ve vizörüne yapıştırılmış bir düğmeye bastı, sonra tekrar yukarı çevirdi, vites küçültürken onun (ve benim) elim vites koluna gitti.

"Nereye gidiyoruz?" Sessizliği ben bozdum.

Bir yeraltı park alanına döndü ve çok sayıda olduğunu fark ettiğim açık bir noktaya yöneldi.

"Ben neler döndüğünü öğrenene kadar benim evimde kalıyorsun."

O park etti, frene bastı ve arabayı kapattı, ben bu bilgiyi değerlendirirken Luke'un evinde olmak istemediğim sonucuna vardım.

neler olduğunu öğrendim. Luke'un evinde olmayı hiç istemedim.

İtiraz edemedim (önemli olduğundan değil) yan tarafına geçti, bu da ona bağlı olduğum için koltuğun üzerinden atlayıp onu takip etmem gerektiği anlamına geliyordu.

"Luke, arabamı almam lazım, çantam arabamda," dedim o arkamdan kapıyı kapatıp kilitleri biplerken.

Daha sakın, daha mantıklı bir ses tonu kullandım, soğukkanlı tavrımla onu etkilemeyi ve istediğimi yaptırmayı umuyordum.

"Çocuklardan biri onu buraya getirecek," dedi ve asansörün düğmesine bastı.

"Hangi
çocuklar?"

"Lee'nin
çocukları."

Oh. Peki o zaman. Arabamın icabına bakıldı.

Bir sonraki önemli konuya geçtim. "Eve gitmeliyim. Sissy'yi aramam gerekiyor."

Bana döndü, gözleri değerlendiriyordu.

"Sissy'nin nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Oops. "Sadece Sissy'yi evinde ziyaret ediyordum" yalanıyla kendimi ele vermiştim.

Argh!

"Um..." Verdiğim şeyi nasıl geri alacağımı merak eder ek mırıldandım.

"Aman Tanrım. Siz ikiniz bu işte birliktesiniz," dedi ve beni asansöre doğru çekip bir düğmeye bastı. Hâlâ birbirimize kelepçeliydik ama o elimi tutuyordu.

"Birlikte olacak bir şey yok." Oh adamım, işte yine yalan söylüyordum. Doğruca cehenneme gidiyordum.

Luke, "Siz ikiniz her zaman birlikte bir şeylerin içindeydiniz," diye karşılık verdi.

"Değildik," diye yalan söyledim (yine!).

Luke bana baktı ve ben onun öfkeli bakışlarına karşılık vermekte zorlandım.

"Peki ya siz ikinizin gecenin bir yarısı İhtiyar Humphries'in arka bahçesinde şişe roketlerini ateşlediğiniz zamana ne demeli? Neredeyse felç geçiriyordu."

"Humph" gibi bir ses çıkardım. "Bunu hak etti. Sissy'nin köpeğini vurdu... izinsiz girdiği için! Bir köpek nasıl izinsiz girebilir?"

Luke bana cevap vermedi. "Peki Mitch ve Josh Burk'e esrar olduğunu söyleyerek bir torba kekik sattığın zaman?" diye devam etti.

"Paraya ihtiyacımız vardı. Yaklaşan bir Kiss tribute şovu vardı. Hiç anlamadılar, şimdiye kadar içtikleri en iyi ot olduğunu söylediler."

"Peki Megan Carmichael'ın arabasını patlamış mısırla doldurduğun zaman?"

"O bir sürtüktü. Sissy'nin erkek arkadaşını çaldı."

Sanki bu senaryoda deli olan o değil de benmişim gibi başını salladı Bay Kelepçeli Adam. Kapılar açıldı ve yarı karanlık bir alana girdik. O kadar da karanlık değildi çünkü LoDo'nun ışıkları neredeyse tavandan tabana kadar uzanan kemerli pencerelerden içeri süzülüyordu.

Buranın bir çatı katı olduğunu biliyordum, harika bir çatı katı, ama Luke bir düğmeyi çevirdiğinde bu doğrulandı. Yumuşak lambalar mekânı aydınlattı ve beni içeri sürükledi.

Kavga etmedim.

Baktım. atı katı
süper uçuyordu.

Bir tarafında dört büyük penceresi, iki dar tarafında da iki penceresi olan kocaman bir oda. Tüm duvarlar çıplak tuğlaydı, tavanda siyaha boyanmış kanal çalışmaları vardı ve zemin sadece yatak ve oturma odası alanlarının altındaki kilimlerle kesilmiş parlak ahşap plakalardı.

Tam ortada, asansörün karşısındaki dört pencerenin arasında, duvara dayalı bir tezgah, odaya bakan yarım daire şeklinde bir bar, barın etrafında paslanmaz elik tabanlı ve siyah deri koltuklu tabureler bulunan bir mutfak alanı vardı. Devasa bir buzdolabı da dahil olmak üzere parlak, siyah aletler vardı.

Yan tarafta, iki pencerenin arasına yerleştirilmiş siyah bir kanepeler, bir tarafta kocaman siyah bir koltuk, siyah lake bir sehpa ve duvara sabitlenmiş devasa bir düz ekran televizyon vardı.

Mutfağın karşısında, baş ve ayakucu siyah çıtalı, koyu gri çarşafı ve yorganlı büyük bir yatak vardı.

Odanın diğer tarafında bir ağırlık seti, bir ağırlık sehпасı, süslü bir ağırlık makinesi ve bir eliptik makine vardı. Ağırlıkların yanındaki köşede, banyo olduğunu tahmin ettiğim cam bloktan yapılmış küçük bir oda vardı.

Belli ki bir erkek tarafından kullanılıyordu. Her yerde giysiler, her yüzeyde dağınık halde dergiler ve açılmış postalar ve lavaboda bulaşıklar vardı. Yatakta uyumuş ve yatak yapılmamıştı.

Yine de, bu karmaşaya rağmen, Luke'un bir Porsche'si ve LoDo'da böyle bir çatı katı olduğuna göre, sert adam, paralı asker, ödül avcısı, özel dedektiflik işi iyi para kazandırıyor olmalı.

Artık kesinlikle etkilenmişim.

Bu iki saniye sürdü, çünkü Luke beni yatağın kenarına sürüklemişti ve şimdi bileğindeki bileziğin kilidini açıyordu.

"Ne yapıyorsun?" Onu izleyerek sordum.

"Seni yatağa kelepçeliyorum."

Vücudum katılaştı.

Sonra çığlık attım, "Ne?"

Çok geç kalmıştım. Koşmalıydım, mücadele etmeliydim, bir şeyler yapmalıydım. Bunun yerine koca bir aptal gibi hareketsiz kaldım ve o da elini göğsüme götürerek beni geri itti. Yatağa düştüm. O

Bana doğru eğildi ve ben ne olduğunu anlamadan, hatta m¼cadele e t m e y e bile başlamadan beni ıtılardan birine kelepeledi.

ıtaya kelepçelenmiş elime baktım, sonra da ne diyeceğimi bilemez bir halde ona baktım.

Bana bakıyordu ve derin d¼ř¼ncelere dalmış gibiydi.

"Bundan hoşlanmadım," diye beni bilgilendirdi.

Beğenmedi mi?

Bazı kelimeler buldum. Y¼ksek sesle.

"Ben de sevmiyorum!" Avazım çıktığı kadar bağırdım.
"Kelepçelerimi öz¼n!"

Bir dizini yatağa koydu, diğer bileğimi tuttu, sonra öne çıktı ve ağır bedeniyle beni sıkıştırdı.

Bu kez çırpındım, altında kıvrandım ama sanki hiç hareket etmemiş gibiydim. Kelepelerle uğraştı, diğer kolumu yukarı çekti ve elim boşta kalmasın diye o koluma da bileziği taktı. T¼m bunları çok az bir çabayla yaptı ama ben maraton koşmuş gibi nefes alıyordum.

¼zerimden indi, ayağa kalktı ve bana baktı.

"Bu daha iyi," diye mırıldandı.

"L¼tfen bana şaka yaptığını söyle," dedim usulca ve öyle olmasını umuyordum. T¼m bunların b¼y¼k bir şaka olduğunu umuyordum. Bana o yarım gül¼msemelerinden birini verecek ve "Psikoloji" diyecekti.

"Ben yokken uslu dur," diye cevap verdi d¼nerken.

"Buraya gel! Kelepçelerimi çöz!" Bağırdım. "Luke, avazım çıktığı kadar bağıracağım!"

"Yap," diye davet etti, asansörün düğmesine bastı ve bana döndü, tamamen sakın görünüyordu ve ona bir şey fırlatabilmeyi diledim. "Üst kattaki çatı katı boş, satılık. Alt kattakiler kış için hâlâ Florida'da. Her çatı katı bir bütündür. Etrafta seni duyacak kimse yok."

Asansörler açıldı, ışıkları kapattı ve gözden kayboldu.

"Seni öldüreceğim!" diye bağırdım.

Asansör kapıları kapandı ve o gitmişti.

Bizi içine soktuğun bu karmaşa çok güzel, dedi Ava kulağıma.

Oo, Luke'un yatağındayız, Kötü Ava diğer yatağıma mırıldandı.

Kahretsin.

Adrenalinle doluyken, vurulmuşken ve hayatınız boyunca çılglık çılgılığa aşık olduğunuz bir adamın yatağına kelepçeli bir şekilde uzanmışken uyumak imkansızdı. İki kolunuzun başınızın üzerinde olmasının rahat bir pozisyon olmadığından bahsetmiyorum bile.

Ben de Luke'u nasıl öldürmek istediğimi düşünerek uyuyamadım.

Sonra fark ettim ki, hoşuma giden bir yol bulamayınca Luke'u öldürmek istemedim çünkü ben öldürmeyi seven biri değildim.

Bunun yerine, erkeklerden nefret etmemin tüm nedenlerine odaklandım.

Sizi aldattılar. Size yalan söylediler. Eşyalarınızı çaldılar. Kendinizi bok gibi hissetmenize neden oldular. Ve seni yataklara kelepçelediler.

Asansörün kapıları açıldığında zihnimde nefret ettiğim tüm erkekleri en çok nefret ettiklerime göre sıralıyor ve yeniden düzenliyordum (Luke her düzenlemede bu listenin başında yer alıyordu, malum nedenlerden dolayı).

Gideli uzun zaman olmuştu. Saatler gibi gelmişti ama muhtemelen öyle değildi.

Sessizce odaya girdi. Hareket ettiğini gördüm çünkü oda şehir ışıklarıyla loş bir şekilde aydınlanmıştı ama neredeyse hiç ses çıkarmadı. Mutfak tezgahının üzerine bir şey koydu ve tişörtünü çıkarırken vücudunun üst kısmının bükülmesini sessiz ve gizlice büyülenmiş bir şekilde izledim. Ay ışığında tenini ve hatta kaslarının belirginliğini gördüğümde nefesimi tuttum ve gördüğüm şey güzeldi.

Yatağa döndü, yürüdü ve yan tarafına oturdu, sonra öne doğru eğildi ve bir botu çekti.

"Lütfen beni eve götür," dedim sessizce.

Gidilecek yolun sessizlik olduğuna karar vermiştim. İstedığımı elde etmek için yaptığım diğer tüm girişimler (bağırarak, çılgınlık atmak, bağırarak ve mücadele etmek) işe yaramadı, bu yüzden diğer seçenekleri deniyordum.

"Hayır," dedi aynı sessizlikle, yeni taktiğimi bozdu ve botunu yere bıraktı.

Ona "Lenslerimi çıkarmam gerekiyor" dedim ve bu doğrudu.

İkinci botunu çıkarmayı bıraktı, sonra eğilip ilkinin aldığını ve tekrar giydi.

"Ne yapıyorsun?" Ayağa kalkarken sordum.

Yere attığı tişörtüne doğru yürüdü, onu giydi ve asansöre gitti.

"Geri döneceğim," dedi asansörlerin önünde dururken. "Bekle!" Seslendim ama çok geçti.

Kapılar açıldı, adam gözden kayboldu ve kapılar kapanırken asansörün ışığı söndü.

BU KEZ gitmesi uzun sürmedi ve daha az sessiz bir şekilde geri geldi çünkü elinde hışırdayan bir çanta vardı.

"Nereye gittin sen?" Tezgâha geri dönüp çantayı tezgâhın üzerine attıktan sonra tekrar tişörtünü çıkarıp yere bırakırken sordum.

"Kontakt solüsyon ve bir kılıf," dedi yatağa gelerek.

Tekrar kenara oturdu ve botunu çıkardı.

"Beni eve götürebilirsiniz, orada bir milyon kadar çantam ve iletişim solüsyonum var." Bu çok açıktı ama yine de belirttim.

"Seni eve götürmeyeceğim Ava." Birinci botu düşürdü.

"Anlamıyorum. Neden? Her k i m l e r s e , bana ateş etmiyorl a r d ı . Kimse orada olduğumu bile bilmiyordu."

İki numaralı botu düşürdü. "Biliyorum. Vincetti'ye ateş ediyorlardı." Bir çorabını çıkardı.

Nefesimi içime

çektim. Bu bir

haberdi.

"Dom'a ateş mi ediyorlardı?" Fısıldadım, bu gerçeği aklım almıyordu.

"Pek sevilen bir adam değil." Diğer çorabı çıkardı.

Bu beni şaşırtmadı. Açıkladığım gibi, Dom bir pislikti. Ama oturma odasında Uzi ile ateş etmek? Bu biraz fazla görünüyordu ve bunu söyleyen de yaklaşan boşanma davasında onu suçlayacak kanıtlar bulmak için evini arayan bir kadındı.

"O orada değilken neden oturma odasına Uzi ile ateş etsinler ki?"

"Uzi değildi. AK-47'ydi. Ve bir mesaj gönderiyorlardı."

Bana doğru dönmüştü ve bana doğru eğilmiş, kelepçelerle uğraşıyordu.

Tekrar nefesimi çektim, çünkü Luke'un çıplak göğsü yüzüme yakındı ve bu beni korkutuyor ve vibratörlerime sadık kalma yeminimi bozuyordu.

Ellerimin serbest kaldığını hissettim ve kollarımı aşağı çekip doğruldum ve salladım. Kollarıma iğneler battı ve öfkemi bastırmak için derin bir nefes aldım. Bu hiçbir işe yaramayacaktı. Luke'un sinirlenmemden hoşlanmadığını ve benden çok daha güçlü olduğunu çabuk öğreniyordum.

Yumuşak bir ruh hali içinde görünüyordu ve onu kızdırmayacaktım. Onu kızdırmak beni eve götürmezdi ve bir an önce eve gitmem gerekiyordu. Dışarı çıkıp bana kontakt lens solüsyonu almasının, nedense geceyi burada geçireceğimi düşündüğü anlamına geldiğini anladım. Çantam Range Rover'ımdaydı ve Sissy'nin cep telefonumu muhtemelen onlarca kez arayıp kontrol ettiğinden oldukça emindim. Muhtemelen paniklemişti. Onu hemen aramam gerekiyordu.

Yine de her iki kolumu ovuştururken yumuşak bir sesle "Acıdı" demekten kendimi alamadım.

Luke kelepçeleri komodinin üzerine fırlattı, belimden büküldü, sol bileğimi tuttu ve koluma masaj yapmaya başladı.

Aman Tanrım, Luke koluna masaj yapıyor! Ne kadar tatlı, değil mi? İyi kalpli Ava kulağıma fısıldadı.

Üstüne atlayın! Pantolonunu yırt! Kötü Ava diğer kulağıma bağırdı.

Danışmanlarımı görmezden geldim ve Luke'un ellerinin ne kadar güzel, sıcak ve güçlü olduğunu fark ederek kıpırdamadan oturdum. İyi hissettiriyorlardı. Hayır, harika hissettiriyorlardı.

Kahretsin.

"Güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu," dedi ve neyse ki beni ellerinin harika hissettirdiği düşüncelerden uzaklaştırdı.

"Pencerelerime ateş etmediler," diye belirttim.

"O zaman aptalca bir şey yapmadığından emin olmam gerekiyordu."

Hmm.

Bir, iki, üç, dört, beş... Tamam, öfke kontrol altında.

"Artık güvende olduğumu biliyorsun ve sana söz

verebilirim ki

Aptalca bir şey yapmayacağım." Bu gece düşündüm ama "Lütfen eve gidebilir miyim?" demedim.

"Hayır."

"Luke!"

Elleri koltuk altlarıma gitti. Beni de yanına alarak ayağa kalktı ve ayaklarımı yere koydu.

Parmak arası terliklerimi tekmeleyerek çıkarmıştım ve yatağın bir yerinde duruyorlardı. Luke'un karanlık çatı katında yalınayak dururken Luke'un da benimle birlikte yalınayak ve üstsüz durmasında çok tuhaf bir şey vardı. Bu konuda samimi bir şey vardı, tatlı, hoş ve harika bir şey.

Cehennem ve lanetlenme.

Elimi tuttu, beni odanın diğer ucundaki şifonyere götürdü, çekmeceyi açtı ve bir şey çıkardı. Beni bara götürdü ve çantayı aldı. Sonra beni banyoya götürdü,

bir düğmeyi çevirdi ve beni hafifçe içeri itti. Eşyaları lavaboya attı ve bana baktı.

"Lenslerini çıkar, üstünü değiştir, yatmaya gidiyoruz."

Aydınlık odada gözümü kırpiştirarak durdum, ağzım açık kaldı ve göz kırpişlerimin arasından kapının kapanışını izledim.

Yatmaya gidiyoruz. Yatmaya gidiyoruz, dedi. Yaşasın! Kötü Ava kulağıma mutlulukla bağırdı, havayı yumrukladı ve gol dansı yaptı.

Çok düşünceli, iletişim eşyalarını almak için dışarı çıkıyor. Bence o çok sevimli, Good Ava paylaştı.

Tanrı aşkına. İyi Ava'nın gerçeklik kontrolüne ihtiyacı vardı.

Luke mu? Sevimli mi?

Lütfen.

İçimi çektim. Savaşmak için bir neden yoktu çünkü belli ki kazanamayacaktım. Yarın beni eve götürecekti ve ben de tüm bu olanları unutacaktım. Bu pek olası değildi ama şimdilik böyle devam ediyordum.

Eşyaları çantadan çıkardım, bana bir de diş fırçası aldığını fark ettim. Lenslerimi çıkardım ve banyoyu kullandım çünkü buna çok ihtiyacım vardı. Tuhaf bir nedenden dolayı bunu utanç verici buldum. Herkes tuvaleti kullanmak zorundaydı.

Yine de Luke'tan herhangi bir şekilde uzaklaşmış değildim. Evde sadece bir oda daha vardı, muhtemelen duyabiliyordu. Luke'a olan hislerimden oldukça emindim.

Tüm hayatı boyunca, ailesiyle birlikte geldiğinde ya da biz onun evindeyken bile, Luke'un tesislere ihtiyacım olduğundan haberi bile olmadı.

Neyse ne.

Ellerimi yıkadım, kıyafetlerimi çıkardım, gümüşlerimi kot pantolonumun ceplerine soktum ve bana verdiği tişörtü giydim.

Cidden havalıydı. Eski, soluk, yumuşak ve siyahtı; önünde gümüş renkli bir Triumph motosiklet vardı. Üzerimde kocaman duruyordu, kalçalarımın üzerinden üst uyluklarıma kadar iniyordu. Üzerimde iyi hissettiriyordu, güzel ve rahattı ve Luke'un tişörtünü giymeyi düşünmemeye çalıştım (zor), aynı zamanda onu nasıl çalacağımı bulmaya çalışıyordum.

Sanki hayatım buna bağılıymış gibi kıyafetlerimi özenle katladım. Gecikmek için yapacak başka bir şeyim olmadığından banyonun kapısını açtım, ışığı kapattım ve çatı katına çıktım.

Çatı katı hâlâ sadece dışarıdaki ışıklarla aydınlanıyordu.

Luke'u gördüm, kalbim göğsümde biraz daha hızlı atmaya başlamıştı, yatakta yatıyordu, çarşaflar beline kadar inmişti, elleri başının arkasındaydı, tavana bakıyordu, sanki o pozisyonda çok zaman geçirmiş gibi huzurlu ve Zen halinde görünüyordu. Gördüğüm tek şey buydu, çünkü lenslerim olmadığı için görüşüm bulanıktı. İtiraf etmeliyim ki, hâlâ vibratörlerime sadık kalmakta zorlanıyordum ve bu biraz can sıkıcıydı.

Yavaşça bara doğru yürüdüm, ayaklarımla yolumu yarı hissettim ve kıyafetlerimi bir tabureye koydum. Sonra ona

döndüm.

"Telefonunuzu kullanabilir miyim?" Ben sordum.

Cevap vermek yerine ellerini başının arkasından çekip komodine doğru eğildi ve telefonu yuvasından çıkardı.

Ona doğru yürüdüm ve uzattığı elinden aldım. "Bu uzun mesafe," dedim ona.

"Sissy nerede?" diye sordu.

Gözlerimi devirdim, çünkü Luke'tan pek bir şey anlamadığımı ben de fark ediyordum ve bu biraz can sıkıcıydı.

"Wyoming."

"İngiltere olmadığı sürece."

Neredeyse ona gülümseyecektim ama tam zamanında kendimi durdurdum.

Telefona baktım. Sonra küçük bir sorunum olduğunu fark ettim. Sissy'nin annesinin numarasını ezberlemiş olmama rağmen, rehberim olmadan tuş takımını göremiyordum. Bu benim için yeni bir telefondur, tuşların nerede olduğunu kim bilebilirdi ki?

Kahretsin.

Yanılmışım, tuvalete gitme olayı utanç vericiydi. Bu utanç vericiydi.

Orada durdum, kararsızdım. Sonra başka seçeneğim olmadığını fark ettim. Ben tereddüt ederken Sissy muhtemelen arabayı topluyordu, bana ne olduğunu öğrenmek için aşağı inmeye hazırdı ve boş olan evimle ya da muhtemelen polis kordonuyla çevrili olan eviyle yüzleşecekti. O zaman çıldıracak, Dom'un beni öldürdüğünü ya da daha büyük olasılıkla benim Dom'u

öldürdüğümü düşünecekti.

Saçmalık.

"Luke?"

"Öyle mi?"

Tam emin olamadım ama bana baktığını düşündüm.

"Numarayı çevirmeni istiyorum. Telefonu göremiyorum."

Ondan ne yapmasını beklediğimi bilmiyordum. Yine de tereddüt etmeden doğrulup telefonu elimden almasına şaşırdım.

"Numara kaç?" diye sordu.

Ona söyledim. Başparmağıyla deldi ve bana uzattı.

"Teşekkürler," diye fısıldadım, zil sesini dinlerken.

"Geri dönmene sevindim bebeğim," dedi, sesi yumuşak, nazik, sevecendi ve Sissy telefonu açmadan hemen önce vücudumun onun ses tonuna ve sözlerine tepki olarak sarsıldığını hissettim.

"Lütfen bu Ava olsun," dedi.

"Yo," diye cevap verdim, Luke'tan kaçabilmeyi dileyerek ve yine ne halt ettiğimi merak ederek Luke'tan uzaklaştım.

"Milyonlarca kez aradım!" Sissy kulağıma bağırdı.

"Biliyorum. Özür dilerim. Ben... bir şey oldu ve çantamdan ayrıldım." Pencerenin yanındaki

mutfak, tuğla eşiğe yaslandı ve LoDo'ya baktı.

Bulanıktı ama yine de Luke'un harika bir manzaraya sahip olduğunu söyleyebilirdim.

"İyi misin?" Sissy sordu. "Evet, iyiyim."

"Telefonum bu numaranın engellendiğini söylüyor. Evde misin?" Kahretsin.

Anlık bir karar vermek zorundaydım. Ona yalan söylemek ya da gerçeği söylemek, gerçek onu hem korkutacak (oturma odası vurulacak ve Dom, hala kocası, çok korkutucu bir mesaj iletilecek) hem de sevinçten zıplatacaktı (LoDo'daki çatı katında Luke'un tişörtünün içinde duruyordum).

Korunmaya karar verdim. "Dinle, çok yorgunum, seni yarın ararım. Sana her şeyi anlatırım."

"Bir şey bulabildiniz mi?"

Ona bir şey vermeliydim ve bu şey, beni dinlediğinden emin olduğum Luke'un hiçbir şey çıkaramayacağı bir şey olmalıydı.

"Sadece komodininde endüstriyel boyutta bir kutu prezervatif var."

Sessizli

k.

"Sissy?"

"Sanırım benim için yanıp tutuşmuyor, ha?"

"Sissy," dedim usulca, sadece en iyi arkadaşların yapabileceği gibi onun acısını hissederek ve ona sarılabilmek için daha yakın olmasını dileyerek.

"Uyu, geç oldu. Bana yarın anlatırsın" dedi.

"Tamam."

"Luke olayını yarın ben de duymak istiyorum. Ally cep telefonumu aradı, aranızda bir şey olduğunu söyledi. Seni resepsiyona taşıdığını söyledi!"

Oh, kahretsin.

"Ally," diye güldü Sissy. "O çok boktan biri." Oh, kahretsin!

"Yarın konuşuruz," dedim ona. "Ava?"

"Öyle mi?"

"Teşekkürler. Sen bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşsın."

Telefona gülümsedim. Bunun için vurulmaya değdi.

"Daha sonra," dedim.

"Sonra görüşürüz." Ve bağlantıyı kestiğini duydum.

Telefona baktım ve nasıl kapatacağımı bilmediğimi fark ettim.

Uzun süre merak etmeme gerek kalmadı. Elimden çekildi çünkü Luke, yine bir kedi kadar sessiz, tam yanımdaydı

Ben. Ben ona bakarken bip sesini kapattı ve üzerinde kalçalarına kadar inen ama kalçalarına uzun gelen koyu renkli (muhtemelen siyah) bir şorttan başka bir şey olmadığını gördüm.

O uzaklaşıp telefonu mutfak tezgahının üzerine koyarken yutkundum. Sonra döndü ve bana doğru gelmeye başladı.

Şimdi ne olacak?

Şortundan yüzüne doğru baktım.

"Battaniyen var mı?" diye sordum.

"Neden?" diye sordu, yakınımda durarak. "Böylece senin kanepende uyuyabilirim."

"Kanepede uyumayacaksın."

Etrafıma bakındım, kafam karışmıştı, sonra "Neden?" diye sordum. "Yatakta uyuyorsun."

"Yani kanepede mi uyuyorsun?"

"Hayır."

"Yerde mi uyuyorsun?" Şaşırarak sordum, ama bunun bir Zen maço erkeği olayı olabileceğini düşündüm, tahta bir zeminde sertçe yatmak.

"Hayır."

Uh-oh.

"Nerede uyuyorsun?" Uyku düzeni sorgulamama devam ettim.

Eli dışarı fırladı ve çok geç bir zamanda çeliğin bulanık parıltısını gördüm ve bilezik yere düşmeden hemen önce

şangırtıyı duydum.

bileğime tokat attı.

Geri çekildim.

"Olamaz," dedim, kalbim göğsümde güm güm atıyor ve kanım damarlarımda pompalanıyordu.

Diğer bileziği kendi bileğine taktı.

"Hayır!" Bağırdım, bu kez şiddetle geri çektim, ama sanki çekişi hissetmiyordu.

Sadece eğildi, omzunu karnıma dayadı. Beni kaldırdı, boştaki kolunu kalçalarımaya doladı, diğer bileğini benimkine bağladı ve yatağa doğru yürümeye bağladı.

"Ne halt ediyorsun sen?" Bağırdım, ayaklarımı tekmeledim, boştaki elimle belini ittim.

Bu çok fazlaydı. Hem de çok fazla.

Luke sakince, "Yatmaya gidiyorum," dedi.

"Bana kelepçeli mi?"

"Aynen öyle." "Sen delisin."

"İşimi şansa bırakmayacağım," diyerek beni yatağa fırlattı ve benimle birlikte aşığı indi.

Kaçmaya çalıştım. Kelepçeme bir şaplak atarak beni geri çekti.

Çırpınmayı bıraktım ve karanlıkta onun bulanık yüzüne baktım. "Neyi şansa bırakmıyorsun?"

"Gecenin bir yarısı yola çıkmanız, tekrar vurulmanız, kaçırılmanız, arabanızın bombalanması, bunların herhangi biri."

Haklıydım, o deliydi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sana sabah söyleyeceğim, sen bana senin küçük bir sorun." Eek!

Bunun ikinci kısmını görmezden gelmeye karar verdim. "Şimdi söyle bana."

"Uyu, Ava."

"Kelepçelerimi çöz!"

"Otur ve uyu," d i y e emretti ve sırt üstü yattı.

"Kelepçe... beni!" Kelepçeyi sertçe çektim.

Tekrar ve daha sert salladı, ben de göğüs göğüse ona doğru devrildim. Diğer kolu belime sıkıca sarıldı.

"Sakin ol," dedi alçak sesle.

Yüzüne doğru ters ters baktım, asla kazanamayacağımı biliyordum ama kibarca pes edecek değildim.

"Senden nefret

ediyorum," diye ilan

ettim. "Etmiyorsun."

"İstiyorum."

"Tamam, belki bu yeni Ava her kimse öyledir ama o bir sürtük ve benden nefret ediyorsa da umurumda değil. Eski Ava

Benden nefret etmiyor ve orada bir yerde, onu beş dakika önce gördüm ve güvende tuttuğum kişi o."

Bu nefesimi kesti ve beni derinden yaraladı.

Ne kadar acıdığını gizlemek için bana söylediği şeyi yaptım ve onun yanına yerleştim, vücudum çoğunlukla onun üzerindeydi çünkü sağ bileğim sol bileğine kelepçeliydi ve beni orada tutmak için kolu genişçe açılmıştı. Koyacak başka bir yerim olmadığından başımı omzuna yasladım.

Yine de kendimi gergin tuttum çünkü tamamen korkmuştum.

Woo hoo! Luke'la yataktayız! Kötü Ava öttü.

Bu çok güzel bir his. Göğsü çok sert ve vücudu çok sıcak, İyi Ava nefes aldı.

İyi Ava ve Kötü Ava yakınlaşabilselerdi, beşlik çakacaklarından emindim.

Tanrım.

Orada uzandım, rahatlamaya çalıştım.

Rahatlayamadım. Sonra konuşmaya başladım.

"Bir daha vurulmayacağım," diye mırıldandım omzuna.

"İşimi şansa bırakmayacağım."

"Kesinlikle kaçırılmayacağım. Bu fikir çok saçma." Sessiz kaldı.

"Ve bir araba bombası, bu da ne?"

Mırıldandım. "Bebeğim."

"Ne?"

"Lütfen sessiz ol ve uyu." "Peki," diye tersledim.

Belime doladığı kolu sıkılaştı ve diğer eli göğsüne dayanmak için yaklaştı, benim elimi de göğsüne dayanmaya zorladı. Vücudundan kaydım ama o beni yanına yakın tuttu.

Hayallerimin erkeği Luke Stark'ın yanına sokulmuş, onun tişörtünü giymiş, onun büyük yatağında, kocaman çatı katında yatarken ve Tanrı aşkına ona kelepçelenmişken milyon yıl geçse de uyuyamayacağımı düşündüm.

Beş dakika kadar sürdü ve dünya için ölmüştüm.

DÖRT

ÖDEME

I Gecenin bir yarısı vücudum kendi isteğiyle hareket etmediğinde uyandım.

Gözlerimi açtım.

Hava hâlâ karanlıktı. Luke bana doğru döndü, koluyla beni kendine yaklaştırdı ve vücudunun üst kısmına doğru çekti.

"Neler oluyor?" Fısıldadım, sesim uykuluydu.

"Şşş." Beni susturdu ve yuvarlandı, beni de yanına alarak diğer tarafıma yerleşti.

Kelepçeli kollarımız vücutlarımızın arasında yukarı doğru kalkıktı ve beni kendine yaklaştırdı, böylece onun ve benim ön kollarım göğüslerimin altına bastırdı. Boştaki eli kalçamdan uyluğuma doğru kayd, yukarı çekti, uyluğumun arkasından dizime doğru kayd ve bacağımı kalçasının üzerinden geçirdi.

Çoğunlukla uykuda olmasaydım, muhtemelen bu pozisyonun yakınlığı karşısında çıldırır, mücadele eder ve belki de bir tıslama nöbeti geçirirdim.

Bunun yerine, sıcağımdım, yorgundum ve pozisyonum son derece rahattı.

Onun sıcak bedenine sarıldım. Kolu belimde dinlenmek için hareket etti ve tekrar uykuya daldım.

Uyandım ve odaya giren güneş ışığına gözlerimi kırdım.

Denver güneşli bir yerdi ama bu çılgıncaydı.

Gözlerimin önünde duran sert kaslı göğüs duvarına baktım ve bir an için şaşkınlık hissettim.

Sonra her şey aklıma geldi ve gerildim.

Durumumu gözden geçirirken Luke'un yan tarafına bastırılmış olduğumu fark ettim. Sırt üstü yatıyordu, kelepçeli kollarımız yatağın üzerinde bedenlerimizin altındaydı, kalçam her ikisinin de üzerine atılmıştı, başım omzunda, serbest kolum karın kaslarının üzerinde duruyordu.

Ho-ly bok!

Sırt üstü yuvarlandım.

"Uyanmışsın," dedi Luke. Siktir,

siktir, siktir, siktir! "Evet,"

dedim tavana doğru.

Bana doğru yuvarlandı, eli kalçama gitti, parmakları oraya baskı yaptı, ben de ona döndüm ve yüz yüze geldik. Yakın olduğumuz ve hava aydınlık olduğu için onu oldukça iyi görebiliyordum.

Çok uyanık, çok tetikte ve çok muhteşem görünüyordu. Vay canına.

"Konuşma zamanı,"
dedi. Eek!

Ben bir sabah insanıydım. Genelde sadece dişlerimi fırçalamam ve uykudaki örümcek ağlarını temizlemek için birkaç yudum diyet kola içmem yeterliydi ve sonra tüm sabah enerjisine sahip olurdum. Yine de konuşmaya hazır değildim, özellikle de Luke'un yatağında yüz yüze yatarken.

"Dişlerimi fırçalamam lazım," dedim
ona. "Konuştuktan sonra."

"Hayır, cidden, dişlerimi fırçalamadan güne başlayamam." Daha önce de belirttiğim gibi, bu gerçektir.

Luke bana baktı, muhtemelen yalan söyleyip söylemediğime karar vermeye çalışıyordu. Onu suçlamadım. Son yirmi dört saatten daha kısa bir süre içinde ona çok yalan söylemiştim.

Kararını vermiş olmalıydı çünkü içime, üstüme doğru yuvarlandı ve komodine uzandı. Bir çekmece açtı ve anahtarlarını çıkardı. Geri döndü, bileklerimizi kaldırdı ve bileziğimin kilidini açtı. Bu sırada sessizdim çünkü göğsünü bir kez daha yakından görmüştüm ve ağzımı göğsüne bastırma dürtüsüyle savaşıyordum ve dilimle ne yapmak istediğimden bahsetmeyeceğim bile.

Serbest kaldığım an hiç tereddüt etmedim. Yataktan fırladım ve tamamen kaçmaya niyetli bir şekilde banyoya doğru hızla ilerledim. Tuvaleti kullandıktan, uykumu dağıtmak için yüzüme su çarptıktan, dişlerimi fırçaladıktan ve lenslerimi taktıktan sonra hatamı fark ettim.

Elbiselerimi yanımda getirmeliydim.

Cehennem ve lanet.

Saçlarımı iki elimle yüzümden geriye doğru çektim ve aynada açık kahverengi gözlerime baktım. İki kız kardeşimin de boğucu, koyu kahverengi gözleri vardı ve bu hiç de adil değildi. Gözlerimi boyayamazdım ve renkli lenslerin sahte görüldüğünü düşünürdüm.

O anda zar zor giyindiğim gerçeğiyle ilgili bir şey yapamayacağım için saçıma ne yapacağıma odaklandım.

Luke'u son gördüğümde saçlarım omuz hizasındaydı. O zamandan beri sadece saçlarımı kestiriyordum, saçlarımın uzamasına izin vermiştim, sırtımdan sütyen kayışıma kadar uzanıyordu ve kalın, kalın katlar halinde kesilmişti. Her zaman asi bir dalgası vardı ve uzunluk ve ağırlık onu evcilleştirmek için hiçbir şey yapmamıştı. Hatta daha da vahşileşmişti. Bir at kuyruğu tutucusuna ihtiyacım vardı. Artık dalgalar ve düğümlerden oluşan bir karmaşaydı ve şu anda bir şampuan ve onu kontrolüm altına almaya zorlayacak bir sürü ürün olmadan evcilleştirilemez bir durumdaydı.

Neyse ne. Buna uymak zorundaydım. Luke'un banyosunda duş almamın imkânı yoktu, çünkü bu çıplak kalmak anlamına gelirdi ve Luke'un evinde çıplak kalmamın, duşta bile çıplak kalmamın imkânı yoktu.

Ellerimi bıraktım, banyodan çıktım ve durdum.

Asansörden çantamı taşıyan bir adam çıkıyordu. Sarışın, zayıf, fit ve son derece sevimliydi. Gözleri bana kaydı ve tepeden tırnağa beni içine aldı, orada donmuş bir şekilde duruyordum ve üzerimde Luke'un Triumph tişörtünden başka bir şey yoktu.

Sonra sıırttı. Hay

aksi.

Gözleri Luke'a kaydı. Benimkiler de öyle.

Luke yarım daire şeklindeki mutfak tezgâhının yanında duruyordu, üzerinde sadece basketbolcuların giydiği gibi üzerinde küçük çukurlar olan, nefes alabilen malzemedен yapılmış bir şort (evet, siyah) vardı. Kalçalarından bol ve çok aşağıya sarkıyor, uzun ama basketbolcular kadar değil, kısmen kalçalarına kadar iniyordu. Sadece kalça kemiklerini değil, aynı zamanda bir çift kaslı uyluk ve baldırlarını da seksi bir şekilde gösteriyordu.

Ne çok fazla, ne de çok az, ama mükemmel miktarda göğüs kılları, çıkık köprücük kemiği ve kesik çenesi ile iyi tanımlanmış göğsünün görüntüsünde tam gelişmiş, güneşli bir çatı katından, temaslardan bahsetmemek ihmalkârlık olurdu.

Ayrıca uzun, acımasız görünümlü bir yara izi altılı karnı boyunca uzanıyordu.

Ho-ly saçmalığı.

Gördüklerim karşısında dizlerim titredi.

"Kahretsin Luke, havuzda iki gün geçirdim. Tanrım, Lee'nin rekorunu egale etmişsin," dedi sarışın adam.

Luke yarım bir sırtış
yaptı. "Ne?" diye sordum.

Ben sordum.

Sarışın adam bana baktı, hâlâ sırtıyordu.

"Bir şey yok," dedi. "Ben Matt."

Mini seksi erkek transımdan çıktım ve ona doğru yürüdüm. "Ben Ava."

"Biliyorum." Hâlâ sırtıyordu, mavi gözleri dans ediyordu.

Şakanın içinde olmadığımı anladım ama Luke'un konuşmasını yapmadan giyinip oradan çıkmaya odaklanmam gerektiğini düşünerek görmezden geldim.

"Çantanı getirdim." Bana uzattı ve ben de aldım.

"Teşekkürler," dedim, kendimi aptal gibi hissediyordum ama çantamı aldığım için mutluydum.

Matt, "Rover'ınız garajda," diye devam etti.

Ona baktım ve gülümsedim, arabama kavuştuğum için çok mutluydum. "Tekrar teşekkürler."

"Anahtarlarınız." Bana uzattı ve ben de aldım. "Çantan bip sesi çıkarıyor."

Çenemi eğdim, kendimi biraz tuhaf hissettim çünkü gerçekten çok sevimliydi ve bana sırtmaya devam ediyordu.

"Tekrar teşekkürler, tekrar," dedim ona.

Sırtışı biraz azaldı ama kaybolmadı ve şimdi beni yakından izliyordu. "Dün gecedен sonra iyi misin?"

Vay canına, ne tatlı bir adam, dedi Ava kulağıma.

Flört et! Kötü Ava bağırdı.

Her zamanki gibi onları görmezden geldim.

"Elbette," dedim. "Bu bana anılarımı yazabileceğim ilginç bir şey verir."

Başını geriye attı ve güldü. Kahkahası derin ve güzeldi, ben de onunla birlikte güldüm.

Gülmesi bittiğinde bana "Doğru söyledin," dedi.

Garip hissetmekten kurtuldum ve ona kocaman bir gülümseme verdim. "Matt."

İkimizin de kafası Luke'a döndü, o kıpırdamamıştı ama şimdi kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Bacakları dikilmiş ve kaşları çatılmıştı. Biraz sinirli görünüyordu, bu da kafa karıştırıcıydı.

Belki de sabah insanı değildi.

Matt ayaklarına baktı ve kıkırdadı. Luke'a bir bakış attım, tezgâha doğru yürüdüm ve çantamla anahtarlarımı tezgâhın üzerine bırakıp cep telefonumu aradım.

Hâlâ çantamı karıştırırken, "Dışarı çıkmam gerek," dedim. "Diyet gazoz al."

Bu sessizlikle karşılandı. Cep telefonumu bulup çıkardım, açtım ve Luke'a baktım. Matt yaklaşmıştı ve ikisi de bana bakıyordu.

"Diyet gazoz mu?" Luke sordu.

"Sende hiç var mı?" Geri döndüm.

"Hayır," dedi Luke.

"O zaman biraz almam lazım."

"Saat sabahın yedisi," dedi Luke bana.

"Biliyorum."

"Sabahın yedisinde diyet gazoz mu içiyorsun?" Luke sordu.

"Şey...evet. Ağızımdaki diş macunu tadını temizlemem gerekiyor."

Luke ve Matt bana bakıp durdular.

Cep telefonuma baktım. Altı cevapsız arama. Lanet olsun.

Cep telefonumun tuşlarına bastım, gözlerim ondaydı ve "Giyinip çıkacağım" dedim.

Ağızımdaki diş macunu tadını temizlemek için gerçekten de diyet gazozu ihtiyacım vardı. Ancak, bu benim oradan çıkmak için bir bahanem olma görevini de üstlenmişti, bu yüzden diyet gazozumun varış noktası kendi buzdolabımdı.

"Sakıncası var mı?" Luke'un sorduğunu duydum ve başımı kaldırdım. "Ava ve benim konuşmamız gerek."

Matt yine bana sırtıyordu.

"Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu, sesinde bir eğlence vardı. "Kahvaltı mı?"

Önce Matt'e, sonra da Luke'a baktım. "Hayır, gerçekten gideceğim." Luke, "Gitmiyorsun," diye açıkladı.

Gözlerimi Luke'a diktim. "Ben gidiyorum."

"Matt gidiyor." Luke karşılık verdi.

Bir Çey söylemek için ağzımı açtım ama Matt kıpırdandı.

"Sorun değil. Diyet gazoz," dedi Matt.

Luke ona, "Bir çanta al," dedi.

Gözlerim yuvalarından fırladı. Bir kutu diyet bana
bir ay yeter.

Matt bir kahkaha patlattı ve asansörün düğmesine bastı.

"Çantaya ihtiyacım yok. Sadece bir tane lazım,"

dedim Matt'e. Luke kararlı bir ifadeyle, "Bir
çanta," dedi.

Asansörün kapıları açıldı ve Matt içeri girdi.

"Ben bir çanta getireyim," dedi Luke'a ve kapılar

kapandı. Luke'a "Gerçekten buna hiç gerek yok," dedim.

Cevap vermedi.

Ağır ve sinirli bir şekilde iç çektim. Bir kutu diyet mi
istedi?

Güzel. Kimin umurundaydı?

Vazgeçtim ve cevapsız aramalarım göz attım. Beşi
Sissy'den, biri Riley'den.

Hmm. Riley. İlginç.

"Ava."

Başımı kaldırdım ve Luke'a baktım.

Kahretsin. Konuşma vakti gelmişti.

"Yiyecek bir şeyiniz var mı?" Geciktirme çabasıyla sordum. Diyet kolamı içmeden yemek yemeyi sevmezdim ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirirdi.

"Evet," diye cevap verdi. "Sakıncası var mı?"

Vücudu gevşedi ve dudakları hareket etti. Sanki düşüncelerimi biliyor ve beni eğlenceli buluyor ama gülümsememeye çalışıyormuş gibi seğiriyorlardı.

"Buyurun" dediğinde telefonumu ona fırlatma isteğimi bastırdım.

Telefonumu çantama bıraktım, Luke'un karşı tarafındaki tezgâha doğru yürüdüm ve buzdolabına gittim.

Sağlıklı beslenme seçenekleriyle dolu olduğunu görünce hayrete düştüm: az yağlı yoğurt, yüksek kaliteli, çok tahıllı ekmek, tonlarca meyve ve sebze. Streç filme sarılmış yarım bir kavun gördüm ve onu çıkardım.

"Biraz kavun alabilir miyim?" Luke'a dönerek sordum.

Sözsüz bir "evet" der gibi çenesini yukarı kaldırdı.

Lavabosunda bir kesme tahtası vardı. Kavunu bıraktım ve kesme tahtasını temizlemeye başladım.

"İyi stok yapmışsın." Yine "konuşmayı" erteliyordum.

"Sandra alışverişe gitti."

"Sandra?"

"Görüştüğüm bir kadın."

Onun sözleri karşısında donup kalmamak, soluk soluğa kalmamak ve belki de kusmamak için tüm enerjimi harcadım.

Tabii ki biriyle görüşecekti. Luke seksiydi. Luke bir erkekti. Luke'un testosteronla beslenen bir işi vardı. Birinden alıyor olmalıydı. Benim vibratörlerime sadık kaldığım gibi eline sadık kalacak bir adam gibi gelmedi bana.

"Kavununu yememin bir sakıncası var mı?" Tahtayı kurularken ona bakmadan sordum.

"O benim kavunum. Sandra aldı ama parasını ben ödedim ve buzdolabımda duruyor," diye cevap verdi Luke.

Başımı salladım. Tahtayı yere bıraktım, kavunu açtım, büyük kasap bıçağını aldım ve kesmeye başladım. Luke'un dün gece beni içine attığı dağınık yatağı düşünmemeye çalıştım ve beni başka bir kadınla yaptığı aktiviteler yüzünden dağılmış bir yatağa atmamış olmasını umdum.

Bunu düşünmemekte başarısız oldum.

"Geceyi burada geçirmeme kızar mı?"

Bunu neden sordun? Aptal kız, İyi Ava beni azarladı.

Çok eminim! Seni kendine kelepçeledi ve başkasıyla görüşürken seninle yattı. Ne pislik, diye homurdandı Kötü Ava.

Luke, "Biz özel değiliz, bu yüzden onu ilgilendirmez," diye cevap verdi.

Gördün mü! O bir pislik, Kötü Ava söyleniyordu.

İyi kalpli Ava sessizliğini korudu, muhtemelen somurtuyordu.

Luke gelip tezgâhta yanımda durdu. Göz ucuyla kalçasının tezgâha yaslanan tarafını görebiliyordum. Kalçasını görmezden geldim ve kesmeye devam ettim.

"Kavun ister misin?" Gözlerimi görevimden ayırmadan sordum.

"Hayır, kavun hakkında konuşmayı bırakıp senin dertlerin hakkında konuşmaya başlamak istiyorum."

Kahretsin.

"Tamam," dedim, hâlâ kesiyordum. Sonra sustum.

Bir an için Luke da öyleydi. Sonra sessizliği o bozdu.

"Ava." Sesinde bir uyarı vardı.

Zihnim başka bir gecikme için bahane aradı ama bulamadı.

Siktir, siktir, siktir,

siktir. Bitirmenin

zamanı geldi.

"Şey...şey. Arkadaşım Sissy'yi tanıyor musun?" Gözlerimi kavundan ayırmadan sordum.

"Evet."

"Dominic Vincetti ile evli." "O kısmı

hallettim," dedi bana. "Şimdi ayrı

sayılırlar." Sessizlik.

"Boşanma davası açacak." Daha fazla sessizlik.

"Wyoming'de annesinin yanında kalıyor."

Kavuna baktım ve sadece kendim için çok fazla kestiğimi fark ettim. Neyse, en azından Sandra bir dahaki gelişinde kavunu kesmekle uğraşmak zorunda kalmayacaktı.

Bıçağı bıraktım, bir parça kavun aldım ve ağzıma attım.

"İşin bitti mi?" Luke sordu.

Gözlerim yana kayarak ona baktı ve yutkundum.

"Um...evet."

"Bu kadar mı? Senin derdin Sissy'nin boşanma davası açması mı?"

Bir parça daha alıp ağzıma atarken ona döndüm ve kalçamı tezgâha yasladım.

"O benim en iyi arkadaşım. Onun dertleri benim dertlerimdir."

Luke bir süre bana baktıktan sonra, "Peki dün gece neden o r a d a y d ı n ?" diye sordu.

"Bir şeye ihtiyacı vardı ve benden onu getirmemi istedi."

"Vincetti'nin komodininin dışında bir şeye mi ihtiyacı vardı?" Cehennem ve lanet.

Bir kavuna bir de Luke'a baktım.

"Sadece kendim için çok fazla kavun kestim. İstemediğine emin misin?" Yine oyalandım.

Kafasını salladı, beni tamamen anlamıştı ama bir parça alıp ağzına attı. Onu çiğnerken izlemeyi tuhaf bir şekilde büyüleyici buldum ve bir aptal değil, bir ucube olduğuma karar verdim.

Yutkunduktan sonra (sesi biraz ürkütücüydü), "Ava, sana bir daha yalan söyleme demeyeceğim," dedi.

Saçmalık.

Kavundan bir parça daha aldım ve ona ters ters bakarken çiğnedim.

"Biliyorsun," dedim ona, yine oyalamaya çalışarak, "bu gerçekten seni ilgilendirmez. "

"Sen ve ben bir ateş yağmuru altında kaldığımızda bu benim işim haline geldi."

Hmm.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bir bakıma haklıydı ama bunu ne ona söyleyecektim ne de teslim olacaktım. Orada olmasını ben istemedim.

Kavundan bir parça daha aldım ve öfkeyle çiğnedim, şimdi ciddi ciddi ona bakıyordum.

"Orada olmanı ben istemedim," diye belirttim. "Orada olmaman gerekiyordu bile."

"Tamam, o zaman dün ofise girdiğinizde bu benim işim oldu."

"Hayır, olmadı."

"Evet, öyle oldu."

"Hayır, olmadı."

Kavundan bir parça daha aldı ve sakince ağzına attı, sonra gözleri bana döndü ve bakışlarımdan tamamen habersiz olduğunu fark ettim.

"Yardıma ihtiyacım yok," dedim ona, konuyu değiştirerek ve hâlâ oyalanarak.

"Doğru," dedi.

"Bilmiyorum."

"Belki dün gece ateş hattından çıkmayı akıl edebilirdin, belki de edemezdin. Sonrasında yaşadığın korkuyla, bunu yapacağından şüpheliyim. Anladığım kadarıyla bana iki katını borçlusun."

Şaşkınlıkla göz kırptım.

"Duble mi?" Ben sordum. "Sana ne için iki katı borçluyum?"

"Dün gece kıcını kurtarmak ve bana bir durumun olduğunu söylememek."

Başımı salladım, anlamamıştım. "Affedersiniz?"

"Şu anda burada benim yüzümden duruyorsun. Ve dün, başının belada olduğunu öğrenirsem bunu ödeyeceğini söylemiştim. Ödeyeceksin."

Bu konuda içimde iyi bir his yoktu.

"Ben... Ben ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Bu çılgınlık," dedim ona.

"Hayır, değil. Geçen Kasım ayında bir arkadaşım değer verdiği birini kurtarmak için cesurca ama aptalca bir şey yaptı.

hakkında. Göğsüne ve karnına birer kurşun yedi."

Vay be.

Duyurusu ve bunu paylaşma şekli karşısında nefesimi tuttum. Öfkeli görünüyordu, vücudu gergindi ve bu olayın herkesi olduğu gibi onu da derinden etkilediğini biliyordum.

Ona baktım ama konuşmasını bitirmemişti. "Onu yerde kanlar içinde gördüm, adamı da lanet bir banyo havlusuyla akıntıyı durdurmaya çalışıyordu. Yere düşmeden önce bir adamı kafasından vurup öldürdü. Artık iki tür yara iziyle yaşamak zorunda. Görebildiğiniz ve göremediğiniz türden."

Ho-ly saçmalığı.

"Luke." Bakışlarımı ve öfkemi kaybetmişim ve sesim yumuşamıştı.

Luke yumuşak sesime karşılık verecek gibi hissetmiyordu. Yaklaştı ve çok çaba sarf etmem gerekti çünkü yoğunluğu beni korkutuyordu. Ama gözlerinin öfkeyle parladığını gördüğümde bile olduğum yerde kaldım.

"Seninle bu lanet oyunu oynamayacağım Ava. Dün gece seni neden kelepçelediğimi bilmek istediğini söylemiştin. Şimdi sana söyleyeceğim. Ateşle oynuyorsun ve ben burada durup yanmanı izleyecek değilim. Jules vurulmadan önce Roxie vardı, başka bir arkadaşımın kadını, eski sevgilisi tarafından takip edildi, dövüldü, evinden kaçırıldı.

O dışarıdayken lanet olası eve götürüldü ve üç eyalette çılgın, zikzaklı bir yolculuğa çıkarıldı. Onu adi bir motelde lavaboya kelepçelenmiş halde bulduk. Roxie'den önce Jet vardı, babasının poker borcu vardı ve tefecisi ödemeye zorlamak için Jet'i kullanmaya çalıştı. Bir serserinin dikkatini çekti ve sonunda kaçırıldı ve neredeyse tecavüze uğruyordu. Jet'ten önce-

"Tamam, anladım," diye sessizce araya girdim. Tanrım.

Çılgına dönmüştüm ve o daha araba bombalarına bile ulaşmamıştı.

Ben de tanıştığım tüm erkeklerin pislik olduğunu sanırdım.

Luke, "Sissy'yle neyin peşinde olduğunuzu hemen söyle," diyerek geri çekildi ama çok az geri çekildi.

Pes ettim. Ben de öyle yapabiliirdim. Bu işin peşini bırakmayacaktı, bunu anlamak yeterince kolaydı. Ve her neyse, sert bir adam, maço bir erkek olduğu için bu ölçüde bir paylaşımın onun için biraz çaba gerektirdiğini biliyordum. Öfkeli olması ve mutsuz anılarla boğuşması hoşuma gitmiyordu ve buna benim neden olmam da hoşuma gitmiyordu. Kendimi bok gibi hissediyordum.

"Sissy'nin buraya geri dönmesini istemiyorum," diye ağızımdan kaçırdım ve Luke'un vücudu hareketsiz kaldı, muhtemelen bir sonraki söyleyeceğime hazırlanıyordu. "Dom onu tatlı dille ikna etmekte çok başarılı ama tam bir pislik ve Sissy için hiç iyi değil. Bu konuya girmeyeceğim ama inan bana, cidden onun için iyi biri değil. O yokken, ben

Dom hakkında bilgi toplayacağına, boşanmanın onun için iyi geçmesi için kullanabileceği bazı kanıtlar bulacağına söz verdi."

"Yanisen vardı arıyorum' onun bok son gece için onun üzerinde bir şey bul."

"Evet."

Vücudu gözle görülür bir şekilde gevşedi ve ben de buna karşılık olarak vücudumun gevşediğini hissettim. Onun gerginliğinin beni de gerdiğini bilmiyordum ve bundan ne anlam çıkaracağımı da bilmiyordum. Başka bir kavun parçasını kapıp ağzına atmasını izlerken bunu düşünmemeye karar verdim.

Çiğnemenin ortasında bana "Örtülü," dedi. Ona bakakaldım. "Ne?"

"Sissy'nin ihtiyacı olanı getireceğim." Yee ha!

"Gerçekten mi?" Nefes aldım.

Yaşasın! Hayır daha fazla kırılma ve girmek ve Aptalca bir davranış, İyi Ava mutlulukla bağırdı.

Kahretsin, bütün eğlence gitti, Kötü Ava surat astı.

"Gerçekten mi?" dedi Luke.

Elimde değildi. Ona gülümsedim. Bu iyiydi, Sissy için gerçekten iyiydi. Luke'un ne yaptığını bildiğini hayal ettim, çatı katı ve Porsche göz önüne alındığında, insanların bunu yapması için ona çok para ödediğini gösteriyordu.

Gözleri ağzıma kaydı ve gülümsememi izledi. Bunu yaptıklarında, yüzü her zamanki gibi sert kaldı, ama

Gözleri parlak ve tehlikeli öfkesini kaybedip yumuşak ve sıcak bir hal aldı.

Bunu görmezden geldim çünkü dizlerimin titremesine neden oldu.

"Ne yapmalıyım?" diye sordum. "Ofise gidip Shirleen ile konuşayım mı? Bir hesap mı oluşturayım?"

Gözleri tekrar benimkilere kaydı. "Nightingale Investigations'a ödeme yapmayacaksın."

Gülümsemem genişledi ve belki de dışarıda iyi adamlar olduğunu ve Luke'un da onlardan biri olduğunu düşünerek mutlu oldum.

"Hayır, sorun değil. Benim param var ve Dom'un da parası var. Sissy onu çivilediğinde, karşılamaya fazlasıyla yetecek parası olacak-"

"Ödeme yapmıyorsun."

"Luke, gerçekten, sorun değil," dedim ona.

"Başka şekilde ifade edeyim. Para ödemiyorsun."

Gülümsemem kayboldu, kalbim sıkıştı ve dışarıda iyi adamlar olduğuna dair daha önceki düşüncemin yanlış olduğunu kanıtlayacağından korktum.

"Affedersiniz?" Fısıldadım.

"Bu bana üç kat borçlu olduğun anlamına geliyor" dedi. "Affedersiniz?" Tekrar ettim.

"Bana üç kat
borçlusun."

Vücudum kaskatı
kesildi.

Hayır, işte oradaydı. İyi adam yok. Tabii ki bir şeyi karşılıksız yapmazdı. Elbette sırf iyi bir adam olduğu için bir şey yapmazdı.

Lanet olsun.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordum. "Henüz karar vermedim."

"Tamam o zaman, bu ne anlama geliyor?" Ben zorladım.

Gözlerim ona dikildi ve bağdırmamak, ağlamamak ya da dışarı çıkıp sadece ben ve kız arkadaşlarım için bir ada satın almamak için kendimi zor tuttum.

"Bu demek oluyor ki bu akşam yemek yiyeceğiz ve tanıdığım Ava'ya ne olduğunu öğreneceğim. Bunu öğrendikten sonra kararımı vereceğim."

Vay anasını.

"Eski Ava'ya hiçbir şey olmadı," dedim ona.

Başını iki yana salladı. "Eski Ava komik, zeki ve tatlıydı. Yeni Ava daha çok Marilyn ve Sofia gibi davranıyor."

Yüzüme bir tokat atmış gibi hissettim. Sözleri karşısında irkildiğimi bile hissettim. Cidden iyi bir adam değildi ve Luke hakkında bunu bilmek onun sözlerinden daha çok canımı yaktı.

"Bu hiç hoş değildi," diye fısıldadım. "Hayır, değildi ama doğru." Kahretsin, ama dürüsttü.

Yine de neden bahsettiğini bilmiyordu.

Dom hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve Rick, Dave ve Noah hakkında da hiçbir şey bilmiyordu. Eğence olsun diye srtklk yapmıyordum. Sebeplerim vardı ve o bir yargıya varmadan önce bunların ne olduğunu öğrenme zahmetine bile girmedim. Aıklamamı alabilmesi için yaptığı yemek teklifini umursamadım. Beni Marilyn ve Sofia ile kıyaslamanın ne kadar acı vereceğini belki de herkesten çok o biliyordu (Sissy ve babam hariç).

"Seni son gördüğümden beri çok şey oldu," dedim, ayrıntıya girmeyecektim, asla girmeyecektim. Açıklaması için fleyebilirdi.

"Evet, bu çok açık."

Kaçamak bir manevra yapma zamanı. Bu konuşma gücümü tüketmeye, enerjimi emmeye ve bir hafta boyunca çikolata parçacıklı kurabiye hamuru ruloları, peynirli puf torbaları ve dondurma küvetleri (her çeşitten) yiyerek yatakta kalmak istememe neden olmaya başlamıştı.

"Bu akşam yemeğe gidemem, arkadaşlarımla buluşacağım," dedim.

"Arkadaşlarımla buluştuktan sonra konuşuruz."

Ally ve The Hornet'i düşündüm. Ally'yle geçirdiğim neredeyse her zamanın kafayı bulmamla ve oda dönmesin diye bir ayağımı yere koyarak uyumamla sonuçlandığını düşünürsek, bunun kesinlikle bir taksi gecesi olduğunu anladım. Bir sonraki acımasızca dürüst üçüncü derece için içinde olmak istediğim bir durum değildi.

"Muhtemelen geç bir gece olacak." "Ben beklerim."

"ılgın bir gece olabilir."

Bana yarım bir gülümseme verdi. "Bu işe yarar." Kahretsin.

"Luke," dedim, sanki bu konuşmanın altına bir çizgi çekiyormuşum gibi bir sesle.

Sözlerimi duymazdan geldi. "Sana garaj için bir kumanda ve bir anahtar vereceğim. İşin bittikten sonra buraya gelmezsen seni bulurum. Bana kendini buldurursan, bana dört katını borçlanırsın."

Bu konuşma hiçbir şekilde benim istediğim gibi gitmiyordu.

"Neden normal insanlar gibi hizmetleriniz için para ödeyemiyorum?"

"Siz normal insanlar değilsiniz." "Ben normalim."

"Sen Ava'sın."

"Ben de öyleyim."

"Seni sekiz yaşından beri tanıyorum."

"Yani?"

"Sekiz yaşından beri senden hoşlanıyorum."

Ondan yine hoşlandım, Güzel Ava söyledi.

Üstüne atlayın! Şortunu yırt! Kötü Ava ısrar etti.

Luke tutuldu konuşmak üzerinde İyi Ava
ve Kötü Ava'nın saçmalıkları. "Bu sizi
benim halkım yapar."

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Dur orada.

Onun iyi bir adam olduğunu düşünmeye başlamadan
önce bunu derinlere gömmek için zamana ihtiyacım vardı,
ancak öyle olmadığını anladım.

Zaman kazanmak için sessizce "Luke" dedim.

Luke bana, "Artık bu konu hakkında konuşmuyoruz,"
dedi. "Konuşuyoruz."

"Biz değiliz."

Ters ters baktım. "Öyleyiz. Bana devam etmem için bir
şey ver. Üç kat ödeme ne demek?" Biraz şirret bir sesle
sordum.

"Sana söyledim, henüz karar vermedim."

"Ne tarafa meylediyorsun? Hizmetçilik mi? Tatil
planlaması mı? Çoraplarını mı dikiyorsun?"

Başını geriye attı ve güldü. Kollarımı göğsümde
kavuşturdum.

"Bu hiç komik değil," dedim

ona. Ve komik değildi.

Ben tepki veremediğim eli yılan gibi boynuma dolandı ve
beni hafif bir sarsıntıyla öne doğru çekti.

ellerim düşmemi engellemek için yukarı kalktı. Kalçalarım onunkilere çarpmadan hemen önce göğsüne çarptılar.

Ona bakmak için başımı arkaya yatırdım ve boynumdaki elini çektim. Bu hiçbir işe yaramadı. Ben de ona ters ters baktım ve göğsünü ittim. Bu da hiçbir işe yaramadı.

Yakından baktığımda gözlerinin çok sıcak olduğunu gördüm. Eek!

Tehlike, tehlike! Geri çekil, Ava Barlow. Geri çekil!

Ben uzaklaşmadan, düşünceli bir sesle konuştu. "Belki de ödemenin bir kısmı, ödemenin ne olacağı konusunda endişelenmene neden oluyordur."

Gördün mü? İşte yine oldu. Değil.

Güzelmiş.

Tekrar göğsüne bastırdım ve kalçalarımı geri çektim. Diğer kolu belime doğru kayd ve beni geri çekerek ellerimi ve kollarımı bedenlerimizin arasında çaresiz bir şekilde sabitledi.

"Bu hiç hoş değil," dedim ama cevap vermedi, ben de "Bırak beni," dedim.

Gözleri yüzümde ve saçlarımda gezindi ve sonra ağzıma yerleşti. Öfkeyle dudaklarımı büzdüm. Dudaklarını büzdüğümü görür görmez yarım bir sırıtış yaptı.

"İtiraf etmeliyim ki, kaltaktan hoşlanmaya başladım."

"Bana kaltak demeyi kes."

Gözleri tekrar benimkilere döndü. "Erkek gibi davranmayı bırak." "Erkekler berbattır," dedim ona, çünkü bu doğrudu.

"Gördün mü, kaltak gibi davranmak istemiyorsun." "Sen de berbatsın," diye devam ettim, gusto için gidiyordum. Neden olmasındı ki? Kaybedecek bir şeyim yoktu.

"Bebeğim," dedi, sanki onu eğlendiriyormuşum gibi bir sesle.

"Bana 'bebeğim' demeyi kes. Bu aşağılayıcı. Ben bebek değilim, ben bir kadınıam."

Boynumdaki elinin parmakları saçlarıamın arasına girdi, sonra onları bükerek elinin etrafına sardı.

Bu sert bir hareket değildi. Şehvetli bir hareketti ve kafa derimde karıncalanmalara neden oldu, iyi türden. Ona baktım, çok yakın olduğumuzu geç de olsa fark ettim ve gözlerim kendi isteğiyle dudaklarına kaydı.

"Matt diyetimle nerede?" Sesim çaresiz ve biraz da soluk soluğaydı ve gözlerimi onun ağzından ayırmadan sordum. Vücudum uysallaşıyordu ve denesem bile kontrol edemezdım (gerçi etmedim).

Onun içinde eridiğimi hissettiğini biliyordum. Bunu biliyordum çünkü etrafımdaki kolu beni daha da yakınlaştırdı ve saçımdaki yumruğu başımı nazıkçe geriye çekti.

Bu hiç de iyi bir pozisyon değildi, ona yapışmıştım,

kollarım bağlıydı, başım arkaya doğru eğikti, öyle ki yüzüm onun yapmak istediği her şey için açık bir hedefti. Gözlerim

normalden daha sıcak olan sıcaklık hâlâ o r a d a y d ı ve dizlerimin bağı çözöldü.

Kahretsin.

Kendimi toparlamaya çalıştım, zihinsel olarak "erkekler emer" diye zikrettim ve kendime en üst düzeyde orgazmik zevk almak için vibratörü tam olarak nereye yerleştireceğimi bildiğimi hatırlattım, böylece etrafta dolaşmak ve çoğu erkeğin yapmakta zorlandığı gibi hedefi vurmayı denemek yoktu. Yine de, ağzı bana bu kadar yakinken, dudakları bu kadar fantastikken bunu imkansız buldum ve gözlerim tekrar onlara kaydı.

İyiydiler.

Dudaklarımı

yaladım. "Ava."

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı ve Luke Lip Fog'un içindeydim. "Öyle mi?"

"Ağzıma bir kez daha bakarken dudaklarını yalarsan, o güzel pembe dilini ağzımın içinde bulacaksın."

Ho-ly bok.

Yüzü yaklaştı ve ben donmuş ve büyülenmiş bir şekilde izledim, çünkü bu dudaklarının da yaklaştığı anlamına geliyordu. Çivit mavisi gözleri eriyerek saf, sıvı mürekkebe dönüşmüştü ve erkeklerin berbat olduğunu tamamen unutmuştum.

"Beni tatmak ister misin?" diye mırıldandı.

Evet, onu tatmak istiyordum. Onu tatmak için Ella Teyze'nin mirasının her kuruşunu öderdim.

"Hayır," diye yalan söyledim.

Bu sefer tam bir sırtış yaptı, tam bir tatmin sırtışı. Çok sıcaktı. O kadar sıcaktı ki dizlerim tamamen büküldü ve tüm ağırlığımı vücuduna aldı.

"Yalancı," diye fısıldadı, beni yakaladığını biliyordu (kendi ayaklarımın üzerinde durma yeteneğimi kaybettiğimi düşünürsek, aslında bunu kaçıramazdı).

Dudaklarının yaklaşmaya başlamasını izledim. Buna karşılık olarak gözlerim kapanmaya başladı ve dudaklarım temasa hazırlanmak için ayrıldı.

Gerçekten mi? Bunu itiraf etmekten nefret ediyordum ama zar zor bekleyebiliyordum.

Tam o sırada asansörün kapıları açıldı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve başımızı çevirip Matt'in elinde bir kutu diyet kolayla dışarı çıkışını izledik.

Tanrı'ya şükürler olsun.

Anında Luke'un kollarından kurtulmaya çalıştım ama eli saçlarımdan çıkmasına rağmen bir santim bile kıpırdamama izin vermedi. Bunu sadece beni olduğum yerde tutmak için sırtıma sarılmak için yaptı.

"Hey, özür dilerim," dedi Matt, aptal gibi sırtarak, hiç de üzgün görünmüyordu ve aptal sırtışına rağmen sözünü kestiği için onu öpmek istedim.

Böyle devam edersem vibratörlerim beni boşayacaktı.

Luke'a baktım ve dudaklarını birbirine bastırıldığını gördüm ve mutlu görünmüyordu.

"Luke'un sesi teorimin doğruluğunu kanıtladı ve "bir dahaki sefere" kelimesini kullanması konusunda beni biraz endişelendirdi.

Matt soda kutusunu tezgâhın üzerine koydu.

Luke'un kızgın sesini duymazdan gelerek neşeyle, "Tamam," dedi. "Ben gidiyorum."

"İyi fikir," dedi Luke.

Matt odanın içinde yürürken elini küçük bir el sallamak için kaldırdı ve sonra asansörün düğmesine bastı. Luke'un kollarını tekrar çektim. Hâlâ mutsuz bir ifadeyle bana baktı ama gitmeme izin verdi.

Doğruca diyet kola kutusuna yöneldim.

"Sonra görüşürüz!" Kapılar kapanmaya başlarken Matt'e seslendim.

Biz gözden kaybolmadan hemen önce elini alnına götürdü, bana göz kırptı ve selam verdi.

Luke'la yaşadığım son olayı derinlere, daha derinlere, daha derinlere gömerek, olanları görmezden geldim ve kendime bir kutu gazoz, bir bardak ve buzdolabından biraz buz alıp doldurdum. Ben bunları yaparken Luke mutfakta dolaşırken beni izliyordu, sırtı tezgâha dönük, kalçaları t e z g â h a dayalı, kolları

geçti. Bunu sadece bana baktığını gördüğüm için değil, aynı zamanda hissettiğim için de biliyordum.

"Soda ister misin?" Beni izlemesinden etkilenmemiş gibi davranarak sordum.

"Hayır," diye yanıtladı Luke.

"Ben giyinmeye gidiyorum," dedim ona. Luke cevap vermedi.

Gazoz bardağımı aldım, kıyafetlerimi kaptım ve banyoya doğru ilerledim, kaçış hissi ve doğrudan kurabiye hamuruna doğru bakkal koşumu planladım.

"Ava," diye seslendi Luke.

Durdum ve ona döndüm. "Evet?"

"Ödemenize karar verdim."

Vücudum dondu ve sırtımdan bir heyecan geçti. Bu iyi bir heyecandı, hatta belki de büyük bir heyecandı - kesinlikle bir vibratör-hile heyecanı- ve ona baktım.

"Ne oldu?"

"Bu gece arkadaşlarınla işin bittiğinde burada ol."

Ben öyle düşünmedim.

"Luke, söyle bana."

"Bu gece burada ol."

Kollarım dolu olmasaydı ellerimi kalçalarımın altına koyardım. Bunun yerine, kalçamı tuttum ve bir ayağımı Kaltak Tavrı Duruşu'na getirdim.

"Söyle bana," dedim. "Bu
gece."

Ona ters ters baktım. O da beni izledi.

Sonra arkasını döndü, ağzına bir parça kavun daha attı
ve kahve yapmaya başladı.

O gece onun çatı katına gelmemin mümkün olmadığına
anında karar verdim.

Siktir et.

Ve bana lanet olası bir fatura göndermedikçe ona hiçbir
şey ödete mezdi. Bunu memnuniyetle öderdim.

Bu düşünceyle, biraz soda i ç e r e k banyoya gittim ve
kapıyı ayağımla tekmeleyerek kapattım.

BEŞ

KURABİYEYE İHTİYACIM VAR

I King Soopers'ta kurabiye reyonunda durmuş, sağlıklı yaşam için motivasyon kaynağımı arıyordum ki Telefonum çaldı. Çantamı karıştırdım, çıkardım ve RILEY'in aradığını gördüm. Çevirip açtım ve kulağıma götürdüm.

"Tanrı'ya şükür sensin. Chips Ahoy mu yoksa Nutter Butter mı?" Merhaba demek yerine sordum.

Riley kulağıma güldü. "İkisi de değil, neredesin?"

"King Soopers ve ben boktan bir gece geçirdik. İşlenmiş kurabiye türü yiyeceklere ihtiyacım var."

Riley bana "Hiçbir boktan gece işlenmiş kurabiye türü yiyeceklere değmez," dedi.

Çok yanılıyordu.

"Dün gece öyleydi, inan bana," dedim.

"Ava, kurabiyelerden uzak dur."

"Hayır."

"Yap şunu."

"Hayır."

"Kurabiyelerden uzak dur, ben de sana öğle yemeği getireyim, saat bir buçukta. Anlaştık mı?"

Vay anasını.

Bu da neydi böyle?

Riley'i spor salonu dışında hiç görmemiştim.

Pek sayılmaz. Beş yıl boyunca tüm doğum günü partilerime ve her yıl Anma Günü'nde düzenlediğim Tanrıya Şükür Yaz Geldi Partime katılmıştı. Belki de Riley'i evimde hiç yalnız görmediğimi söylemeliyiz.

"Anlaştık," dedim, kendimi biraz tuhaf

hissederek. "Sonra görüşürüz."

Bağlantıyı kes.

Bu ilginç, İyi Ava.

Luke daha tatlı, dudakları daha güzel ve göğüs kılları daha iyi. Gözlerinin mürekkebe dönüştüğünde tam bir YUM olduğundan bahsetmiyorum bile, dedi Kötü Ava ve sonra boynumun üzerinden İyi Ava'ya baktı. Gözlerini gördün mü?

Onları gördüm. YUM'dular! Ava da aynı fikirdeydi.

"Kapa çeneni," diye fısıldadım ve yanımda duran bir kadın bana tuhaf bir bakış attı.

Ona mahcup bir gülümseme attım, doğrudan manav reyonuna gittim ve Fransız Yabancı Lejyonu'nu doyuracak kadar üzüm, portakal ve erik aldım.

Luke'un evinde hızlıca giyindim, banyodan çıktım, çantamı ve anahtarlarımı aldım ve ona bir

"Sonra görüşürüz." Tüm bu süre boyunca elindeki kahve fincanıyla bir bar taburesine oturmuş, beni izliyor ve tek kelime etmiyordu. Bana anahtarlarını ya da kumandasını vermeden kaçmayı başarmıştım, bu da benim lehime oldu.

Doğruca King Soopers'a gittim ve Riley tarafından kurtarıldım.

King Soopers'tan çıkıp eve doğru giderken Nightingale Investigations'tan Shirleen'i arayıp bir hesap oluşturmaya karar verdim. Bilgilerimi alıp bana fatura keseceğini düşündüm. Bu bir işti ve adamlarını çatı katlarında ve Porsche'lerde tutmak zorundaydılar. Ticaretimi geri çevirmeyeceklerdi.

Luke'la ilgili herhangi bir şeyi, mürekkebe dönüşen gözlerini, karnındaki yarayı, göğüs kıllarını, yanında yatarken (kelepçeli olsa bile) ne kadar iyi bir gece uykusu çektiğimi ya da tadının nasıl olabileceğini düşünmeme izin vermiyordum.

Ve kesinlikle AK- 47'ler tarafından vurulmayı düşünmedim.

Kendimi evime bıraktım ve zihnimi meşgul etmek için evi temizledim. Sonra duş aldım ve saçlarımı düzelttim. Biraz makyaj yaptım (ne de olsa Riley gelecekti) ve hava sıcak olduğu için siyah bir Foo Fighters babydoll tişört, bir çift daha solmuş (ama dünkü kadar solmamış) Levi's ve moralimi yerine getirmek için bir sürü gümüş taktım.

Bunu yaptıktan sonra Riley gelmeden önce yaklaşık yarım saatim vardı, bu yüzden hesaplarımdan biri üzerinde çalışmaya başladım. Son teslim tarihi yaklaşıyordu ve tüm bu Sissy işleri yüzünden erteliyordum. Biraz iş yapmalıydım yoksa boku yerdim.

Ofisim üst kattaki ikinci yatak odamdaydı. Duvarlar yumuşak bir somon rengine boyanmıştı çünkü turuncunun enerji ve yaratıcılığı tetiklediğini duymuştum ve orada yatılı misafirler için bir masa ve şilte vardı. Burayı havalı, hafif hasır sepetler ve kutularla, şiltenin üzerindeki renkli yastıklarla ve son teknoloji bir döner sandalyeyle eğlenceli bir oda haline getirmiştım, böylece çalışırken orada vakit geçirmekten çekinmeyecektim.

Telefonum çaldığında bilgisayarımı zar zor açmıştım.

"Yo." diye cevap verdim.

"Beni aramadın," dedi Sissy, sesi tuhaf çıkıyordu.

"Hey," diye cevap verdim. "İyi misin?" "Polis beni aradı."

Uh-oh.

"Sissy-" diye başladım.

"Biri evime ateş açtı ve Dom kayıp." Gözlerimi kırptım.

"Dom kayıp mı?" Ben sordum.

"Evet. Onu evde beklemişler ve cep telefonunu aramışlar ama cevap vermemiş. Ofisine gitmişler ve iki gündür işe gelmemiş, neden orada olmadığını açıklamak için arayan da olmamış. Hiçbir şey yok."

Dom'un bir ofisi olduğunu biliyordum. Amcası Vito için "çalışıyordu" ama bunun bir şeylerin paravanı olduğundan şüpheleniyordum. Sormadım çünkü Sissy söylemezdi. Her neyse, Vito Amca'yı severdim. Onunla Sissy ve Dom'un nişan partisinde tanışmıştım ve çok komik biriydi. Benim komik olduğumu düşünür ve şakalarım hep gülerdi. Onun mafya tipi bir suç dehası olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyordu. Bu berbat olurdu.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Çok korktum. Evimi kontrol edebilir misin?" "Elbette," dedim ona.

"Tanrıya şükür orada değildin," diye nefes aldı. "Bana makineli tüfek kullandıklarını, oturma odamı tamamen vurduklarını söylediler. Orada olduğunu hayal edebiliyor musun?"

Evet, hayal edebiliyorum.

"Gün içinde eve git," dedi. "Yanına birini al."

"Riley öğle yemeğine geliyor. Gitmek isteyip istemediğini soracağım."

Sonra sessizlik, "Riley öğle yemeğine geliyor mu?"

"Evet. Bu sabah beni aradı ve buraya geleceğini söyledi."

"Bu da ne demek oluyor?"

Düşüncelerimi yüksek sesle söylemesine güldüm.

"Biliyorsam ne olayım."

"Öğrenir öğrenmez beni ara."

"Arayacağım."

"Sence eve gelmeli miyim?" diye sordu. "Bir kontrol edeyim, abla. Sana haber veririm."

"Tamam," bir duraksama oldu ve sonra sessizce, "Umarım Dom iyidir." Ben konuşmadım. "Ondan hoşlanmadığını biliyorum ve onun bir pislik olduğunu da biliyorum ama hislerime engel olamıyorum."

"Biliyorum, abla. Umarım o da iyidir."

İşte yine oldu. Yalancı, yalancı pantolonu yanıyor.

Vedalaştık ve tekrar çaldığında telefonu daha yeni bırakmıştım.

Ben aldım. "Yo."

Ally Nightingale kulağıma, "Sana da selam," dedi.

"Hornet'e geliyor musun?"

"Hey, kızım. Tabii," dedim ona.

"Güzel, ama bana erkenden bir şeyler vermelisin. Kızlar çıldırmak üzere. Luke'u tanıyor musun?" diye sordu.

Kahretsin.

"Hangi kızlar?" Ben de sordum.

"The Rock Chicks. Indy, Jet, Roxie, Daisy, Jules-"

Nefesim kesildi. "Jet, Roxie ve Jules?" Ben sordum.

Bunlar Luke'un bana bahsettiği arkadaşlarının isimleriydi ve Jet, Roxie ve Jules adında çok fazla insan olmadığına göre, onlar olmalıydı...

"Evet. Jet, Indy için çalışıyor ve Eddie Chavez ile birlikte yaşıyor. Roxie kardeşim Hank'in kız arkadaşı, onlar da birlikte yaşıyorlar. Jules, Lee'nin adamlarından Vance ile birlikte."

Vay anasını.

Gördünüz mü, Denver'ın küçük bir kasaba hissi verdiğini söylemiştim?

"Yani... Luke?" Ally sordu.

"Onu sekiz yaşımdan beri tanıyorum. Sokağın karşısında oturuyordu."

"Ciddi misin?"

"Evet."

"Harika, kardeşim. Luke çok seksi," dedi. Tanrım, bunu biliyordum.

"Kardeşim için çalışıyor," diye devam etti. "Biliyorum."

"Dün ne oldu?"

"Bilmiyorum. Beni delirtti. Onu yıllardır görmemiştim. Bir uğradım ve kendini kaybetti."

Sonra sessizlik, "Kızım, Luke'u iyi tanırım. Bir nedeni olmadıkça kendini kaybetmez." Bunu sadece bir suçlama imasıyla söylemişti ama kendimi bir sürtük gibi hissettim.

Belki de Marilyn ve Sofia'ya dönüşüyordum. Titredim ve titredim çünkü bu berbat olurdu.

Barlow Bitch Pull'a karşı koyma zamanı.

"Bu uzun bir hikâye," diye itiraf ettim. "Bir geçmişimiz var. Ona tutmadığım bir söz verdim ve bu onun için önemliydi."

"Siz ikiniz işleri yoluna
koydunuz mu?" "Pek
sayılmaz."

"İşleri yoluna koyacak mısınız?"

Umarım olmaz. İşleri yoluna koymanın neleri gerektireceğini bilmiyordum ama içimden bir ses bunun Vibratörlü Sadakatsizliği gerektireceğini söylüyordu.

"Göreceğiz," diye izin verdim. "Bu gece sana anlatırım."

"Doğru. Saat yedide görüşürüz."

"Harika."

Telefonu kapattık ve ben hayatımın oldukça karmaşık bir hal almak üzere olduğunu düşünerek telefona baktım.

Kapı çalındığında dosyalarımı zar zor açmıştım. İçimi çektim, bilgisayardan uzaklaştım ve merdivenlerden aşağı indim. Kapımı açtım ve Riley oradaydı.

Gerçekten çok yakışıklıydı. Sarışın erkeklerden hoşlanmıyordum ama hoşlansaydım muhtemelen ona aşık olurum.

"Hey," dedim.

"Hey," diye cevap verdi beyaz bir gülümsemeyle ve bir poşet kaldırdı. "Erişte, sebze, işlenmiş kurabiye türü yiyecekler yok."

"Kahretsin," diye mırıldandım komik olmak için ve her zamanki gibi komik olmaya çalıştığım da Riley güldü.

Onu içeri aldığımda telefon çalmaya başladı.

"Ben yemeği halledeyim, sen telefonu al" diyerek çantayı ondan aldım.

"Sorun değil."

Ben mutfağa yöneldim. Riley oturma odasındaki telsize yöneldi.

Fiestaware tabaklarına (Riley için kobalt mavisi, benim için pembe) koymak için çantadan erişte ve sebzeleri çıkarıyordum (itiraf etmeliyim ki güzel görünüyordu) ki o içeri girdi ve "Tabii, o burada" dedi.

Telefonu kulağından çekti ve sırtarak konuştu. "Bu senin için."

Telefona uzandım. "Bu ne sürpriz, Riles, seni koca aptal."

Uzandı ve başımın arkasını tuttu. Kendine doğru çekerek alnımdan öptü.

Elimde telefon, kaskatı kesildim ve şaşkın şaşkın ona baktım.

Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Evet, kardeşçe ve şirin bir şeydi ama bu bir öpücüktü.

Korkumu gizlemek için, "Beni öpmeyi kes Riley, bana bit bulaştıracaksın," diye emrettim.

"Siktir git," diye karşılık verdi, hâlâ bana sırtıyordu. Telefonu kulağıma götürdüm ve

"Yo." diye selam verdim. Sessizlik.

"Alo?" Sessizliğe doğru seslendim.

"Riley kim?"

Siktir, siktir, siktir,
siktir. Luke'tu.

"Luke?"

"Riley de kim?"

Vay canına. Sesi kızgın geliyordu. Aşırı derecede kızgın.

"Şey... bir arkadaş mı?" Sanki Luke'un benim yerime cevap vermesine ihtiyacım varmış gibi bir soru gibi çıkmıştı.

"Bu sabah bana hiç arkadaşından bahsetmedin."

"Sormadın ki."

"Tamam, o zaman şimdi soruyorum." "Ne hakkında?"

"Kaç tane arkadaşın var?" "Bir sürü."

"Seni öpenlerden bahsediyorum."

Birileri sopanın yanlış ucunu almış. Hee hee, Kötü Ava kulağıma şarkı söyledi.

Aman Tanrım, İyİ Ava diğesinde söyledi.

"Şu an konuşamam, biraz meşgulüm." Oyun oynamıyordum. Riley'nin beni izlediğinin ve az önce alnımdan öptüğünün son derece farkındaydım ve bu kendimi hiç içinde bulmadığım tuhaf bir durumdu. Dürüst olmak gerekirse ne yapacağımı bilmiyordum.

Telefondan kulağıma mutsuz titreşimler geldiğini hissettim.

"Neden arıyorsun?" Luke cevap vermeyince ben sordum.

"Kumandayı ve anahtarları unuttun."

"Erm..."

"Bir süre evde olacak mısınız?"

"Misafirim var."

"Bir süre evde olacak mısınız?" Luke tekrarladı.

"Hayır, öğle yemeğinden sonra yapmamız gereken bir iş var." "Öyle mi?" Riley sordu, ben de susması için el salladım.

"İşini hallettikten sonra evde olacak mısınız?" Luke kulağıma sordu.

Kahretsın.

"Evet," diye cevap verdim.

"Saat dörtte orada olacağım," diye açıkladı Luke. "Luke."

O yapmadı duymak Ben söyle onun İsim,
o vardı zaten bağlantısı kesilmiş.

"Hayatım mahvoldu," dedim Riley'e, başparmağımla telefonun kapatma düğmesine basarak.

"Kim oldu Bu mu?" o sordu, onun yüz morphing endişelenmek için.

"Eski bir arkadaş," diye geçiştirdim, daha derine inmek istemedim ve kesinlikle paylaşmak istemedim.

Neyse ki Riley bıraktı.

"Ne işimiz var?" diye sordu. Ona Sissy'nin evini anlattım.

"Vay anasını. Elbette, seninle geleceğim," dedi bana. "Teşekkürler, Riles."

Yemek yedik. Sohbet ettik. Riley benimle dalga geçti (her zamanki gibi). Ben de onu güldürdüm (her zamanki gibi). Garip bir şey yoktu, sıra dışı bir şey yoktu, bunu normal arkadaşlığımızdan başka bir şekilde gösterecek hiçbir şey yoktu.

Hiçbir şey.

İşimiz bittikten sonra beni Sissy'nin evine götürdü ve dün gece cebime koyduğum anahtarı kullanarak hasarı inceledik.

"Vay anasını," diye tekrarladı Riley, oturma odasında durmuş etrafına bakınırken.

Kutsal bok haklıydı. Ev darmadağındı. Ön pencere ve kapı tahtalarla kapatılmıştı, her yerde enkaz vardı. Bir AK-47'nin yapabileceği yıkımı görmekten daha fazla nedenden dolayı titremeye başladım. Flashback Şehri.

Riley bir kolunu bana doladı ve dışarı çıkmama rehberlik etti. "Hadi seni buradan çıkaralım."

"Sissy çıldırarak," dedim ona.

"Sissy çıldırarak," diye onayladı.

"Bence bu işlenmiş kurabiye türü bir gıda anı."

"Ava, hiçbir an işlenmiş kurabiye türü bir yiyecek anı değildir. Ancak bu, tekila içilen bir an."

Yanılmamıştı.

Güney Gaylord'da Sissy'nin evine yakın bir bar olan Reiver's'a gittik. Çok uzun zamandır oradaydı ve tamamen ahşapla dekore edilmişti. Orada harika bir siyah fasulye sosu vardı ama bunu Riley'ye önermedim çünkü bu öneriyi sağlıklı yaşam motivasyonunun eksikliğinin hayal kırıklığı yaratan bir kanıtı olarak görecekti.

Ben bir shot tekila içtim, ardından da diyet kola. Riley bira içti. Riley beni Sissy'nin oturma odasından uzaklaştıracak bir sohbete dahil etti ve bilmediği şey benim kendi ölümlülüğüm hakkındaki düşüncelerim ve en kısa zamanda bir vasiyetname hazırlama planlarımdı.

Sonunda saatime baktım ve küçük bir çığlık attım.

"Ne?" Riley sordu.

"Saat dörde on var. Luke saat dörtte evimde olacak. Gitmeliyiz." Bar taburemden atlamış, parmak arası terliklerimin üzerinde hoplayıp zıplıyordum, çok korkmuştum.

"Luke kim?" Riley beni yakından izliyordu.

"Eski bir arkadaş."

Gözleri kısıldı. "Sende onlardan çok var."

"Hadi gidelim!" Neredeyse bağıracaktım.

"Pekala, pekala. Pantolonunu çıkarma."

Ödedik. Gittik. Eve çok geç geldik.

Bunu biliyordum çünkü Riley'nin Pathfinder'ının ön panelindeki saat dördü çeyrek geçtiğini gösteriyordu. Bunu ayrıca biliyordum çünkü evimin önüne geldiğimizde Luke'un Porsche'si park edilmişti ve Luke ona yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Mutlu görünmüyordu ve bu mutsuzluğu kafasını çevirip Riley ve benim geldiğimizi gördüğünde katlanarak arttı.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

"Bu Luke mu?" Riley onu kontrol ederek sordu. "Evet."

"Ona borcun mu var?" Riley belki de komik olmaya çalışarak sordu ama sorusu fazla samimiydi.

"Yemek için, benimle geldiğin için, tekila için, her şey için teşekkürler," dedim ve Luke'un Porsche'den uzaklaştığını gördüğümde ona döndüm.

"Ben sadece her şeyin yolunda olduğundan emin olacağım. O görünmüyor-" "Hayır!" Yine neredeyse bağırarak ağladım.

Riley'nin gözleri bana kaydı.

"Ben sadece her şeyin yolunda olduğundan emin olacağım," diye tekrarladı Riley daha önce kullandığını hiç duymadığım bir ses tonuyla. Genelde rahat biriydi. Artık hiç de rahat görünmüyordu.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Riley çıktı. Ben de çıktım. Luke bizi evimin hemen önündeki kaldırımında, Riley'nin arabasının yanında karşıladı. Luke ve Riley birbirlerini tarttılar. Riley kişisel antrenördü ve Luke hâlâ onunla başa çıkabilecek gibi görünüyordu.

"Sen Luke musun?" Riley cevabı bildiği halde sordu.

"Evet. Sen Riley misin?" Luke, cevabı muhtemelen kendisi de bildiği halde sordu.

"Evet."

Birbirlerine baktılar ve gözümün önüne sert bir ölüm maçında yerde güreştikleri geldi ve bu beni son derece rahatsız etti.

"Kurabiyeye ihtiyacım var," diye ağzımdan kaçırdım ve iki adam da bana baktı. Luke'un ağzı seğirdi. Riley'nin kaşları birbirine yaklaştı.

"Bu adamla iyi olacak mısın?" Riley onun deli olduğunu kanıtlayan bir soru olduğunu düşündüğüm bir şey sordu.

Neyse ki Luke yüzüne karşı sorulan bu soruya tepki göstermedi.

"Elbette," diye cevap verdim.

Riley bana inanmamış gibi baktı. Sonra elini başımın etrafına doladı ve başımı öptü. şey

Ama elini olduğu yerde bıraktı ve gözlerimin içine baktı.

"Yarın görüşür müyüz?" diye sordu

usulca. Başımı salladım.

Riley, Riley'nin kaşlarını amatörce çatmasına neden olacak şekilde mutsuz görünmeye devam eden Luke'a kaşlarını çatarak baktı.

Riley Pathfinder'ına bindi ve gitti. Luke'a döndüm. Şimdi bana ters ters bakıyordu.

"Bana verecek bir şeyin var mı?" diye

sordum. "Evde."

"Luke, biraz çalışmam lazım. Hiç-" "Evin içinde."

Tanrım.

Pekala, evde, eğer istediği buysa. İstedini ne kadar çabuk yaparsam, bu işi o kadar çabuk bitirirdim.

Eve doğru yürüdüm ve bizi içeri aldım. Oturma odasına girdim, anahtarlarımı ve çantamı kanepenin üzerine attım ve Luke'a döndüm.

"Tamam Luke, evdeyiz." Elimi uzattım, avuç içim yukarıdaydı. "Bana vereceğın bir şey var mı?"

"Senin için o adam

kim?" "Riley mi?"

"Hayır, Jack Lemmon," diye espri yaptı ve kendimi tutamadım, güldüm çünkü komikti.

O kadar hızlı ilerledi ki, geri çekilmek için ayaklarımı zor koordine ettim. Ama yaptım, oturma odasını boydan boya geçtim, ta ki sırtım duvara çarpana ve Luke bana yaklaşına kadar. Ellerinden biri başımın yanındaki duvara çarptı, diğer kolu belime dolandı ve beni vücuduna çekti.

Ona baktım, davranışı karşısında nefesim kesilmişti ve aklımdan geçen her düşünce uçup gitti.

"Oyun oynamayı sever misin?" diye sordu ve gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu.

"Hayır."

"Erkeklerin zincirlerini çekmeyi seviyor musun?" diye sordu. Vay anasını.

Bu da nereden çıktı? "Hayır!"

Bağırdım.

"Kilo ver, lens tak, saçını boyat, nakavt ol ve daha önce sana bakmayan tüm erkeklere para mı ödet?" diye kırıptı.

Onun sözleriyle

kendimi kaybettim.

Yani, bu ne cüret?

"Siktir git!" diye

bağırdım.

"Dün ofise neden geldin?" diye sordu. "Cehenneme git, Lucas Stark."

Avuç içi başımın yanındaki duvara çarptı ve yüzü tam benimkinin içine girdi, böylece görebildiğim tek şey o oldu ve bu beni çok korkuttu.

"Benimle taşak geçme Ava," diye uyardı.

"Seninle taşak geçmiyorum," diye fısıldadım, tamamen korkmuştum.

"Riley senin için kim?"

"O benim kişisel antrenörüm," dedim hemen.

"Onu mu beceriyorsun?"

Gözlerim yuvarlandı ve anında "Hayır!" diye cevap verdim. "Seni becermek istiyor."

"Yok. Biz arkadaşız." "Öyle."

"Hayır, yok." "Evet,

Ava, var." "Geri

çekil."

Geri adım atmadı.

Yaklaştı, daha doğrusu beni daha da yaklaştırdı. Her iki kolunu da bana dolayarak beni vücuduna doğru çekti.

"Bu gecenin bir ön gösterimini hak ettin," dedi, yüzü o kadar yakındı ki ağzı neredeyse benimkine değecekti.

"Ben..." Boğazımı temizledim ve bu beni sinirlendirdi çünkü sesim korkmuş gibi çıkıyordu. Korkuyordum, sadece

korkmuş gibi görünmek istemedi. "Önizleme
istemiyorum." "Çok kötü."

"Luke."

"Yatağında olacaksın ve dün geceki gibi olmayacaksın.
Sana kendimi tattıracağım ve senin tadından daha fazlasını
alacağım."

Lanet olsun. "Luke,"
diye tekrarladım.

"Bilmen gereken bir şey var. Sen benim yatağımı
paylaşırken, ben senin vücudunu paylaşmıyorum."

Bunun üzerine gözlerimi kaplayan kırmızı bir film
gördüğümü düşünerek gözlerimi kırptım ama ben bir şey
söyleyemeden devam etti.

"İşimiz bitene kadar, bu ne kadar sürerse sürsün, kimse
sana dokunmayacak, lanet alını öpmek için bile. Anladın
mı beni?"

Um.

Bir, iki, üç... Siktir et.

"Benimle dalga geçiyorsun," diye
tersledim. "Azıcık bile değil."

"Sandra'ya ne oldu?"

"Sandra gitti."

"Onun yemeği senin buzdolabında!"

Bağırdım. "O gitti."

"Bunu ona söyledin mi?"

"Henüz değil, ama bir sonraki ziyaretim o olacak."

Aman Tanrım, o bir pislikti. Pisliğin de ötesindeydi.
Tanıdığım en pislik herifti.

"Sen bir pisliksin," dedim ona.

Kaşları birbirine çarptı. "Seni becerirken Sandra'yı da
b e c e r m e m i m i istiyorsun?"

"Beni sikmeyeceksin." "Evet,
sikeceğim."

"Hayır, değilsin."

"Ava, olay olduğunda kaçırdın, bu yüzden sana ipucu
vereceğim. Dün gece, bana karşı uyuduğun sırada benim
oldun."

Gözlerim kocaman oldu. "Bunu nasıl anladın?"

Birden yüzü değişti. Beni izliyordu ve bir şeyler
düşündüğü belliydi ve görünüşüne bakılırsa, düşündüğü şey
her neyse benim için pek de hayra alamet değildi.

"Luke, geri çekil," dedim.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle, ama bu benim talebime
değil, kendisine yönelikti. "Bundan çok daha uzun süredir
benim olduğunu düşünüyorum."

Nefes almayı bıraktım ve ona baktım, çok ama çok
korkmuştum.

Kızgın olduğu zamanlardan daha fazla.

Gözleri tekrar yüzümde ve saçlarımda gezindikten sonra
benimkilere kilitlendi. "Sanırım baban anneni terk
ettiğinden beri benimsin."

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Böyle bir şey olamazdı.

"Geri çekil," diye
fısıldadım.

"Belki daha önce." Hâlâ kendi kendine konuşuyordu.

"Lütfen, geri çekilin."

Gözleri çok uzaklara gitmişti ama geri geldi ve bana odaklandı. "Haklıyım, değil mi?"

"S e n delisin ve kontrolden çıkmış bir maço erkeksin."

"Haklıyım."

"Sen delisin."

"Bunu bir
düşün."

Bunu düşünmeyecektim. Luke'tan uzaklaşmak için Wyoming'e taşınacak, Sissy ve annesiyle birlikte yaşayacaktım.

O anda bir şey fark ettim ve gözlerim tekrar onunkilere kaydı. "Telefon numaramı nereden biliyorsun? Kayıtlı değil."

Yüzü hafıza şeridindeki yolculuğunun yoğunluğundan kurtulmaya başladı, ama ben onun çok gerisindeydim, hala kızgındım.

"Bebeğim, ben özel bir araştırma şirketinde çalışıyorum." "Nerede yaşadığımı böyle mi öğrendin?"

"Evet."

"Dün gece beni buradan takip ettin mi?"

"Evet."

Ellerimin belini tuttuğunu ve aramıza sokmanın bir yolu olmadığını fark ettim, bu yüzden tişörtünü kavradım ve itmeye çalıştım.

Hareket etmedi.

"Luke, Dom'un kirli çamaşırlarını bulmayı unut. Kovuldun. Başka bir araştırma ajansı tutacağım."

"Önce Vincetti'yi bulmaları gerekecek, ki bunu Vance'in yapacağı kadar hızlı yapamayacaklar ve o zaten bunun üzerinde çalışıyor."

"Allah kahretsin!" Bağırdım, yine engellenmişim. Luke yarı sırttı. Ona ters ters baktım.

"Karşı koyma." Sesi yumuşak, nazik ve şefkatliydi ve onu yanımda tutmak için öfkemi tırmalamak zorunda kaldım, bu sesi çok sevdim.

"Lütfen git."

Sırtışı kaybolmadı ama yaklaşık iki santim uzaklaşmama izin verdi. Sonra cebini karıştırdı, bir şey çıkardı ve Levi's'imın ön cebine soktu.

Gözleri benimkilere geldi ve "Bu gece görüşürüz. Sarhoş olursan beni ara. Gelip seni alırım."

Cevap vermedim, sadece ona ters ters baktım. Bakışımı görmezden geldi, parmağıyla burnuma dokundu ve sonra gitti.

Aman Tanrım. Tüylerim diken diken oldu. Bu çok yoğundu, Good Ava söyledi.

Sanırım orgazm oldum, Bad Ava paylaştı.

Duvardan aşağı kaydım ve başımı dizlerimin üzerine koydum. Evet, haklıydım.

Hayatım oldukça karmaşık bir hal aldı.

ALTI

ANLAMADIĞIM ŞEY

O Kışımı kaldırır kaldırmaz Sissy'yi aradım ve ona oturma odasının (ve çömleklerinin) durumunu anlattım. eve gelmemesini istedim. Dom her neye bulaşmışsa, ondan çok ama çok uzakta olmasını istedim.

Sonra, en iyi arkadaşım olduğu için ona Luke'u anlattım. Nightingale Investigations ofisine girdiğim andan evimden çıktığı ana kadar geçen her saniyeyi en ince ayrıntısına kadar anlattım, buna vurulma anında orada olmak da dahildi, bu da onun biraz çığlık atmasına neden oldu.

"Vay canına," dedi Sissy işim bittiğinde, sesi yüz metre koşusu yapmış gibi geliyordu.

Vay be, örtbas etmemiş.

"Endişelenmene gerek yok, abla," dedim ona. "Luke'un çatı katından, Porsche'den ve Nightingale Investigations ofislerinde gördüklerimden edindiğim izlenime göre, insanlar hizmetleri için yüksek bir prim ödüyorlar. Dom'u bulup pisliğini ortaya çıkaracaklar. Sen sadece annenle güvende kal."

"Tamam," diye yanıtladı Sissy, durakladı ve devam etti, "Ava?"

"Evet, tatlım?"

Çok kısık bir sesle fısıldadı: "Luke sana afet demiş."

Sissy'nin bana tekrarladığı ana kadar bunun içime işlemesine izin vermemiştim.

"Vay anasını," diye fısıldadım.

"Sanırım erkeklerden sonsuza dek nefret etme yeminini yeniden düşünmek isteyebilirsin," diye tavsiyede bulundu.

Öyle bir şey olmayacak.

"Evet, belki de Sandra Her Kim İse Luke'a bağlanıp buzdolabını sağlıklı yiyeceklerle doldurduğunda ve birlikte uzun ve mutlu bir hayat düşünmeye başladığında erkeklerden vazgeçme yeminini yeniden düşünmüştür. Şimdi hüngür hüngür ağlıyor ve üç kiloluk bir M&M paketini yiyip bitiriyor."

Sissy, Luke'un gençken nasıl görüldüğünü hatırlıyordu. Sissy, Sandra Her Kimse'nin elinde üç kiloluk bir M&M paketiyle hüngür hüngür ağladığını biliyordu.

"Haklısın," diye kabul etti. "Nasıl gideceğini göreceğiz."

Hiçbir şey söylemedim çünkü bu işin nasıl gideceğini biliyordum. Bu hiçbir yere gitmeyecekti.

Sissy ile telefonu kapattım ve Luke'un bana ne verdiğini görmek için cebimi karıştırdım. Kumandası, bir anahtar ve bir iş

Üzerinde adı, arkasında siyah mürekkeple yazılmış ev ve cep telefonu numaraları olan bir kart.

Telefonu elime aldım, ofisini aradım ve kartı arka cebime attım.

"Nightingale Araştırmaları," diye yanıtladı Shirleen.

"Hey, Shirleen, bu Ava Barlow. Dünden mi?" "Kızım, bugün nasılsın? Geceyi burada geçirdiğini duydum. Luke ile."

Şaşkınlıktan dilim tutulmuş bir halde oturdum ve bilgisayarıma baktım. Sonra dedim ki, "Matt'in koca bir ağzı var."

"Hepsinin ağzı büyük kızım, bunu çabuk öğren. Bu çocuklar bir sürü kadından daha çok konuşuyor. Senin yüzünden elli dolar kaybettim."

Yine nutkum tutulmuştu. Bu sefer o kadar uzun sürmedi.

"Ne?"

"Bakın, Lee birlikte oldukları ilk gece Indy'yi çiviledi. Çiviledi değil, ama onun yatağındaydı. Eddie ile Jet, birkaç gün sürdü. Hank ve Roxie, bir gün falan. Vance üç gün kadar, ama Jules bakireydi ve bir keresinde dışarı çıkıp birini vurmak için kutlamaları yarıda kesmek zorunda kaldı."

Gözlerimi hızla kırptıştırıyor ve Shirleen'in aktardığı bilgilerin miktarı ve hassasiyeti karşısında bayılacak gibi oluyordum.

"Yani bir havuzumuz vardı," diye devam etti Shirleen. "Herkes Luke'un seni ne zaman yakalayacağını düşünerek para attı. Mace beş yüz dolar kazandı."

Ho-ly saçmalığı.

"Ee," diye devam etti. "Seni çiviledi mi yoksa ikiniz sadece uyudunuz mu?"

Nedense, onun inanılmaz derecede meraklı sorusuna cevap verdim. "Sadece uyuduk."

"Yeni havuz!" diye

bağırdı. Aman Tanrım.

Wyoming birdenbire daha da iyi görünmeye başladı.

"Shirleen," diye kestirip attım çünkü midem bulanmaya başlamıştı. "Bir hesap oluşturmak için arıyorum. Luke ve Vance benim için bazı işler yapıyorlar ve fatura kesmeniz gerekiyor-"

"Ah kızım, hiç sanmıyorum. Luke bana zaten böyle bir şey deneyeceğini söylemişti. Aranızda bir şeyler olduğunu söylüyor ve biz de bunun üzerine basmak istemeyiz, değil mi?"

"Evet, var," dedim ona.

En azından üzerine basmak istedim. Her tarafını ezmek istedim.

o.

Kulağıma yüksek sesle ve mutlu bir şekilde güldü. "Bu olacak

eğlenceli olacak. Bunlardan ilkinde zemin katta bulundum."

Ellerini birbirine sürttüğünü neredeyse duyabiliyordum.

"Bu benimsin demek oluyor," diye açıkladı, tuhaf bir

şekilde düşündüm. "Bak, Ally Indy'yi aldı çünkü kimse onları tanımıyordu.

Sonra. Daisy Jet'i aldı. Herkes Roxie'ye göz kulak oldu çünkü çok ciddi bir olaydı. May, Jules'u aldı çünkü birbirlerini önceden tanıyorlardı ama bakire olduğu için hepimiz devreye girdik. Her ne kadar kiraz patlatma tartışmasına katılmamış olsam da kaseti gördüm."

Kaset mi?

"Her neyse," o gitti üzerinde. "Bakınız sen at Bu
Hornet bu gece. Sabırsızlanıyorum."

Sonra telefonu kapattı.

Şaşkınlık içinde telefonu bıraktım, hemen açtım ve Sissy'yi aradım.

Günün bir sonraki kabusu için hazırlanmaya başlamadan önce yaklaşık bir saat çalıştım.

Makyajı ve gümüşü ağırlaştırmaya karar verdim. Saçlarımla uzun süre uğraştım, bazı kısımlarını düz, bazı kısımlarını kat kat ve hatta bazı kısımlarını da örgü şeklinde yüzümden uzaklaştırdım ve başımın arkasından kocaman gümüş bir tokayla tutturup arkasını uzun bıraktım.

Ben de rock 'n' roll tarzı, koyu yeşil, vücuda oturan, uzun kollu, yakası omzumdan düşecek kadar geniş tişörtümü giymeye karar verdim.

Bu, askısız bir sütyenim olmadığı için (ve C-cup göğüslerle sütyensiz gezmeme mümkün olmadığı için), bebek pembesi, saten büstiyerimi giymek zorunda olduğum anlamına geliyordu.

çıtçıtları vardı. Üzerime eldiven gibi oturdu, kalça kemiklerimde ve sutyen bölgesinin kaplarında bej renkli üçgen danteller ve vücudumla birlikte hareket eden yumuşak kemerler vardı. Geçen yıl Dom, Sissy, Noah ve benim katıldığımız yılbaşı partisinde giydiğim straplez elbiseyle birlikte giymek için almıştım ve onu sadece o zaman giymiştim. Noah çok beğendi, seksi olduğunu düşündü.

The Hornet'teki (ve sonsuza dek sürececek olan) akşamım için bunun sadece faydacı bir amacı vardı.

Solmuş kot pantolonumu yeniden giydim, uzun, gümüş bir atkıyı kemer halkalarımın üzerinden geçirdim, bir çift mat gümüş askılı sandalet giydim ve bir taksi çağırdım.

Oraya vardığımda on dakika geç kalmıştım.

The Hornet'e girdiğimde tıklım tıklımdı. Mart ayının sonlarında sıcak bir Cuma günüydü, yani Denverliler yaza girmeye hazırdı. Bar alanı omuz omuzaydı, oturma alanı tamamen doluydu ve her iki alanda da Indy ve Ally'nin kıçlarının oturduğu bir koltuk yoktu.

Bilardo masalarının olduğu arka odaya gittim ve hemen solumda onları gördüm. Indy, Ally ve daha önce birkaç kez tanıştığım Indy'nin komşuları Tod ve Stevie (gey, ortak, tamamen havalı), Shirleen ve dün ofisten gelen diğer siyah kadın dahil sekiz kişi daha... Siyah saçlı, mor gözlü Glamour Girl'den bahsetmiyorum bile.

Vay anasını.

"Ava!" Indy seslendi ve herkesin bakışları bana döndü.

"Hey," dedim zayıfça, evet, günümün bir sonraki kabusunun bu olduğuna karar vererek.

Diğerleriyle tanıştırıldım. Yeşil gözlü ve harika bir gülümsemesi olan bal sarısı bir kız (Jet). Mavi gözlü ve harika bir kıyafeti olan koyu bir sarışın (Roxie). Dolly Parton'a o kadar çok benzeyen platin sarışını bir an Dolly sandım, göğüs dekoltesi ve üzerinde bir sürü gümüş çıtçıt ve yapay elmas bulunan kot ceketle loş odayı aydınlatıyordu. Adı Daisy'ydi. Diğer siyah kadın, kızlardan daha yaşlı, Jacqueline Kennedy saç modeliyle (May). Ve Glamour Girl (Jules).

Bu arada Indy uzun boylu, yapılı, harika bir kıızıl saçlı, Ally ise uzun boylu, zayıf ve parlak koyu kahverengi saçlarıyla muhteşemdi.

"Otur, otur. Hadi başlayalım. Biri bu kıza bir içki getirsin." Shirleen uzun masanın tam ortasında, hemen yanında benim için bir koltuk ayırmıştı. Onu okşuyor ve bana kocaman sırıtıyordu.

Stevie kalkarken, "Sana bir içki getireyim," diye mırıldandı. "Ne alırsın?"

"Kızılıcık suyu ve votka. Sana biraz para vereyim," dedim.

"Kızım, otur! Eşcinsel erkekler kadınlara çok sık içki ısmarlayamaz. Yaşa!" Tod bağırdı.

Stevie uzaklaştı, ben oturdum ve Shirleen Stevie'nin arkasından bağırdı. "Çabuk iç, hiçbir şeyi kaçırmak istemezsin."

Sonra gözleri tekrar bana döndü. "Pekala kızım, bize her şeyi anlat

bu konuda."

"Belki de önce kendi hikâyelerimizi anlatmalıyız," diye önerdi Jet. "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum," diye ekledi Indy.

Beş dakikalığına da olsa sıcak koltuktan indiğim için mutluydum, bu yüzden başımı salladım.

Beş dakika değildi. Çok daha uzun sürdü. İki içki daha fazla.

Indy bana hikayesini anlattı. O anlatırken Stevie içkimi getirdiğinde çok sevindim çünkü Indy'nin hikayesinde bombalı arabalar da vardı (evet, bombalar, çoğul).

Luke bana Jet, Roxie ve Jules'un hikayelerinin korkunç tadını vermiş olsa da, yarısına (hatta çeyreğine bile) girmedi.

Atladığı kısım, Eddie'nin Jet'in dramı sırasında onun yanına taşınmasını sağlaması ve onun asla taşınmamasıydı. Hank ve amcası Roxie'nin dramından sonra Hank'in yanına taşınması için komplo kurdular ve Roxie de taşındı. Ve son olarak, Jules'un kendi evi ve Vance'in evi arasında yaklaşık on gün içinde tuvalet malzemelerini ikiye katlaması. Şehirde kendi evi ve dağda Vance'in kulübesi olduğu için hâlâ iki katına çıkıyordu.

Her biri çivilenmişti ve sonra bir hafta içinde çivilenmiş.

Jules'un işi bittiğinde "Bir içkiye daha ihtiyacım var," diye fısıldadım.

May kolumu okşadı ve Stevie daha fazla içki almak için ortadan kayboldu.

"Şimdi sıra sende," dedi Shirleen.

Hikâyeme başlamak yerine, en son paylaşımda bulunan Jules'a döndüm ve "Vurulduğunu biliyorum ve bunun için üzgünüm ama bence yaptığın şey cesurcaydı" dedim.

Jules bana baktı.

Indy, Ally, Tod ve Stevie zaten arkadaşlarımdı ve Shirleen beni sahiplenmişti, bu ne anlama geliyorsa artık. Jet, Roxie, Daisy ve May'in iyi olduklarını hemen anlayabiliyordum.

Jules'u kırmamıştım. Jules bana nazik gözlerle bakmıyordu. Bana değerlendiren gözlerle bakıyordu. Onunla ne yapacağımı bilmiyordum.

Konuşmayınca başka tarafa baktım. "Üzgünüm, bunu söylemek bana düşmez."

"Yaptığım şey aptalcaydı," dedi bana ve gözlerim tekrar ona kaydı.

"Belki ama cesurcaydı da ve birinin hayatını kurtardın. Yani aptalca olsa bile, o hala burada ve sen de buradasın. Bence cesur olmak aptal olmaktan daha ağır basıyor, öyle değil mi?"

May masanın öbür ucundan hissettiğim bir sıcaklıkla bana gülümsüyordu ve hızlı bir bakışla diğer herkesin de gülümsediğini fark ettim. Gözlerim Jules'a takıldı ve onun da gülümsediğini görmek beni memnun etti.

Stevie içkimi önüme koydu ve bir yudum aldım, tekrar etrafıma baktım ve bekleyen yüzleri gördüm.

Bunun için hiçbir şey yoktu. Derin bir nefes aldım ve baştan başladım.

İki içki sonra, işim bitmişti.

Onlara her şeyi anlattım, hiçbir şeyi atlamadım. Kilomu değil. Ne babamı. Kız kardeşlerimi ve annemi değil. Luke'a yıllarca süren aşkımı değil. Luke'un bana Şişko Şişko Dört Göz diyen çocukları yumruklamasını değil. Babam gittikten sonra verandada yanıma oturması değil. Babasının cenazesinde kucaklaşmamız değil. Luke'un telefonlarına cevap vermeyerek verdiğim sözü bozmam değil. Rick, Dave ve Noah değil. Dom değil. Sandra her kimse o değil. Luke'un beni kendisine ve yatağına kelepçelemesi değil.

Bir şey yok.

Bitirdiğimde herkes bana baktı.

Shirleen arkasına yaslanıp eliyle kendini yelpazeleyerek, "Oowee, bu çocuklar oyun oynamaz," dedi.

"Vay anasını," diye mırıldandı Indy.

Ally bakışlarını Indy'ye çevirerek, "Lee'nin takibini bile eski moda gösteriyor ve Lee senin üzerinde de kelepçe kullanmış," dedi.

"Şimdi ne yapacaksın, şekerim?" Daisy sordu.

"Evet, bu gece Luke'un evine mi gidiyorsun yoksa kendi evine mi?" Roxie araya girdi.

Roxie'ye baktım.

"Benim yerim," dedim tereddüt etmeden. Herkes nefes nefese kaldı.

"Ah Tanrım," diye fısıldadı Stevie. "İşte yine başlıyoruz," dedi Jet.

"Hayır, gerçekten öyle değil," dedim onlara. Daisy bana "Her zaman böyledir," dedi.

"Anlamadığım şey," dedi Shirleen masadakilere, "siz kadınlar neden pes etmiyorsunuz? Sanki bu çocuklar iyi değillermiş gibi. İyiler mi?" diye sordu Tod ve Stevie'ye.

"İyiler," diye onayladı Stevie.

"Çok iyiler," diye söze girdi Tod, vurgulamak istediği noktayı belirtmek için küçük bir caz el hareketi yaparak.

Shirleen, "Yani Luke Stark'ın tadına bakma şansım olsa, o çocuktan Jiminy Cricket'tan daha hızlı bir ısırık alırdım," dedi.

"Sen söyledin şekerim," diye kıkırdadı Daisy ve sesi çan sesi gibiydi.

Dört kızılıcık suyu ve votka ve sıfır akşam yemeğinden sonra içimde fazla mücadele kalmamışken, "Erkekler berbat," diye ilan ettim.

"Belki öyle, ama Luke Stark beni duvara yasladı ve beni becereceğini söyledi, 'Ne zaman ve ne giymemi istiyorsun?' derdim. Ve eğer bir "slam-bam-thank-you-ma'am" yaparsa umurumda olmazdı. Sadece orgazmımı alır ve giderdim.

Sana ne dediğimi duyuyor musun?" Shirleen sordu.

Ne dediğini duydum. Yüksek sesle ve net bir şekilde duydum.

"Noah'nın benden beş bin üç yüz yirmi beş dolar çaldığını söylediğimde beni duymadın mı?" Ben de sordum.

"Senin yerinde olsam Luke Stark'a o beş bin küsur dolardan bahsederdim. O da bu Noah denen herifi bulur ve kışını duvara çivilerdi," dedi May.

"Doğru," diye onayladı Shirleen.

"Tamam, o zaman Dave, Rick, Dom," diye devam ettim. "Erkeklerin hepsi pislik." Tod ve Stevie'ye baktım. "Şu anki şirket hariç tabii ki."

"Elbette," diye mırıldandı

Stevie. Tod sadece gülümsedi.

Roxie, "Hank bir pislik değil," diye mırıldandı.

"Senin adına sevindim. Kulağa öyle gelmiyor ve bu harika bir şey." Roxie'nin elini uzatıp sıkarak yorumumu vurguladım. Sonra arkama yaslandım ve "Ama benim için tavşan vibratörümü alacağım, teşekkürler. Her seferinde işe yarıyor."

"Hiçbir vibratör Eddie'den daha iyi olamaz," diye fısıldadı Jet sırttan Jules'a. "Güven bana, biliyorum."

"Daha bu sabah Lee bana iki kez Hallelujah Korosu'nu söyledi," diye fısıldamadı Indy. "On aydır vibratöre dokunmadım."

"Chicago'dan vibratörümü bile getirmedi. Onu bir çöplüğe attım," diye atıldı Roxie. "Ve onu hiç özlemiyorum."

"Neden vibratörler hakkında konuşuyoruz?" Stevie May'e sordu. Kadın gülmekten titremeye başladı.

"Vibratörlerime sadakat yemini ettim," dedim onlara. "Benimle konuşulmasına, benden çalınmasına, aldatılmasına, üzerime gelinmesine ya da terk edilmeme izin vermeyeceğim. Ne Sissy gibi, ne kendim gibi, ne de annem gibi. Hayatta olmaz. Hayatta olmaz."

Bir sürü sırtıma, biraz kafa sallama ve en az bir göz devirmesi oldu.

Oh iyi. Bu kalabalığı ikna etmek mümkün değildi.

Ama yetmiş beş kilo verip Şişko Şişko Dört Göz'den Lucas Stark'ın nakavt diyeceği birine dönüşebilirim vibratörlerime sadık kalabileceğimi ve kalacağımı biliyordum.

Bu düşünceyle ayağa kalktım. "Bir içki alacağım. Kimin içkiye ihtiyacı var ki?"

Tod, "Hepimizin içkiye ihtiyacı var, kızım," diye cevap verdi.

"Ben bir garson bulurum," dedim ve kalabalığın arasından bara doğru sallana sallana ilerledim.

Ben başaramadım.

Bardan beş adım ötede iki iri yarı adam yanıma yaklaştı, her ikisi de dirseklerime birer elini dayamıştı ama sadece biri eğilip "Dominic Vincetti'yi tanıyor musun?" diye sordu.

Uh-oh.

Bu hiç iyi görünmüyor, dedi Bad Ava.

Eek! İyi Ava ılık attı.

Kahretsin.

İşte o zaman kaçırıldım.

İYİ ADAM KAÇIRANLARDAN DEĞİLLERDİ.

Bunu biliyordum çünkü kaçtım.

Beni bardan çıkarıp arka sokaktaki park alanının arkasına çektiler ve arabanın arka koltuğuna ittiler. Sert değillerdi. Nazik de değillerdi. Ama aceleleri vardı. Çantamı almadılar ve ilk soru dışında herhangi bir soru sormadılar, bu arada cevap vermedim ama yine de beni götürdüler.

Söyledikleri şey, eğer onlarla gitmezsem kafamı uçuracaklarıydı. Kalabalık bir barda kafamı uçurmalarının pek olası olmadığı aklıma gelmedi. Aklıma gelen tek şey kafamı olduğu yerde sevdiğim oldu.

Bu nedenle ben de onlarla gittim.

İri yarı adamlardı. İkisi de esmer, ikisi de İtalyan görünümlü, ikisi de üzerlerine tam oturmayan takım elbiseler giyyordu ve birinin omzundaki kılıfı ve silahının kabzasını görebiliyordum.

Böylece ben de onlarla gideceğim.

Arabanın arkasında otururken keşke yemek yeseydim diye düşündüm. Birincisi, çünkü açtım. İkincisi, eğer yemek yemiş olsaydım normalde olacağımdan çok daha sarhoş olduğum için

sadece dört kızılcık suyu ve votka içtim. Üçüncüsü, eğer öleceksem, son yemeğimin erişte ve sebzeden daha fazlasını içermesini isterdim.

Broadway'den Englewood'a doğru gidiyorduk ve çetenin gittiğimi ne zaman fark edeceğini merak ediyordum. Muhtemelen Luke'u arayacaklardı ve Luke da muhtemelen sinirlenecekti. Bana.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Yolcu koltuğundaki iri adam bana dönerek, "Bay Zano sizi görmek istiyor," dedi.

"Tamam," dedim, dayak yememek, vurulmamak, bir lavaboya zincirlenmemek, arabam bombalanmasın diye işbirliği yapmaya karar verdim.

"Bay Zano'yu tanıyor musunuz?" diye sordu. "Hayır," dedim.

Demek istediğim, Vito Amca ve Dom'un boktan kuzeni Ren Zano da dahil olmak üzere birkaç Zano tanıyordum, ama ikisine de arkadaş diyebilirdim ve ikisi de beni kaçırmazdı.

Önce arkadaşına sonra da bana baktı. "Bay Zano sizi tanıyor."

"Tamam," diye kabul ettim, her ne kadar adam kaçırmayı bilmesem de, "Bay Zano."

"Bay Zano dün gece Stark'la birlikte Dominic'in evinde olduğunuzu da biliyor. Kanun'dan hoşlanıyor musunuz?" diye sordu.

"Law" Jules'un sokak adıydı. Jules bir sosyal hizmet görevlisiydi ve aylar önce şehirdeki uyuşturucu satıcılarına karşı oldukça başarılı tek kadınlı bir kanunsuz operasyon başlatmıştı. Vurulma nedenlerinden biri de buydu. Ayrıca birkaç günlüğüne Lee'nin çocuklarıyla birlikte çalışmış ve onlarla yaptığı işi o kadar iyi yapmıştı ki, bu onun sokaktaki itibarını önemli ölçüde artırmıştı. Artık bunu yapmıyordu ama görünüşe göre unutulmamıştı.

"Hayır," diye tekrarladım.

"Siz ikiniz orada ne yapıyordunuz?" diye devam etti.

"Sissy Vincetti benim arkadaşım. Dom'dan ayrıldı ve bazı eşyalarını istedi. Onun için almaya gittik," diye yalan söyledim.

Sanki ortağı hikâyemi doğrulayabilirmiş gibi ortağına baktı. Ortağı omuz silkti. Benimle konuşan adam konuşmamıza olan ilgisini kaybetti ve ön tarafa döndü.

Kırmızı ışıktaki durduğumuzda nefes nefese kalmamaya çalışarak camdan dışarı baktım ve gözlerim cadde boyunca hareket etti.

Parlak ışıklı ve tamamen açık bir Walgreens vardı. Kapıma baktım. Kilitli değildi.

Beni kaçıranlara baktım. Bana hiç dikkat etmiyorlardı.

Bay Zano'yu tanıımıyordum ama bir kadının peşine iki iri kıyım adam takan birinin gerçekten konuşmak istemediğim biri olduğunu biliyordum. Ayrıca bir keresinde bir televizyon programında birini vurmanın aslında zor olduğunu duymuştum.

küçük küçük şeyler, hedefler genellikle hareket ediyordu ve çoğu insan kötü nişancıydı.

İçimi çektim, küçük bir dua ettim, yarın bir vasiyet hazırlayacağıma dair kendime söz verdim, kapımı açtım ve hızla uzaklaştım.

"Bu ne lan!" diye bağırdı adamlardan biri.

Broadway'de zikzaklar çizerek ilerledim, trafiğin durduğu güney şeridinden trafiğin aktığı kuzey şeridine geçerken kollarımı açtım. Arabalar korna çalıp direksiyonu kırdı ve ben de yüksek topuklu sandaletlerimle elimden geldiğince koştum.

Kaldırıma çıktım ve arkamdan vurduğunu duydum, daha fazla araba korna çalıyordu ve yaklaştığından endişelendim.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

Arkama bakmadan yürümeye devam ettim. Otomatik kapı hızla açıldı ve ben doğrudan kasaya koştum.

Durdum, eğildim, kasiyer bana "İyi misiniz?" dediğinde nefes nefese kaldım.

Kapılara baktım.

Yolcu Koltuğundaki Adam kapının önünde durmuş bana bakıyordu. Beni işaret etti, ağzını oynatarak duyamadığım bir şeyler söyledi ve sonra dönüp koşarak uzaklaştı.

Ne giydiğini ve nasıl görüldüğünü olabildiğince ezberleyerek gidişini izledim.

Ortadan kaybolduğunda kasiyere döndüm ve "Az önce kaçırıldım. Polisi aramanız gerekiyor."

SONRAKİ ON BEŞ DAKİKA İÇİNDE hem Roxie'nin erkek arkadaşı Hank (Bülbül gibiydi, uzun boylu, zayıf ve yakışıklıydı) hem de Jet'in erkek arkadaşı Eddie (Meksikalı Amerikalıydı, o da uzun boylu, zayıf ve çok seksiydi) ile tanıştım. İkisi de polisti ve ekip arabasından sonra olay yerine ilk gelenler onlardı.

İki dakika sonra Luke'un Porsche'si içeri süzüldü ve Eddie'nin kırmızı Dodge Ram'inin hemen yanındaki sarı çizgili alana park etti.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Kapıdan içeri girdi ve tüm Walgreens çalışanları ona bir bakış attıktan sonra bir adım geri çekildi. Bunu sadece birinin kafasını koparacakmış gibi görüldüğü için değil, aynı zamanda koparabilecekmiş gibi görüldüğü için de yaptıklarını düşündüm.

Luke toplandığımız yere geldiğinde polislerden biri doğruldu. Kasa bankolarından birinde oturuyordum (daha çok yaprak gibi titriyordum) ve tüm polisler etrafımı sarmıştı.

"Stark," diye selamladı üniformalı polis.

"İyi misin?" Luke onu duymazdan geldi ve bana sordu. Başımı salladım.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu diğer üniformalı.

"Evet," diye ısırdı Luke.

İki üniformalı polis vardı, biri genç görünümlü beyaz adam, diğeri yakışıklı siyah adam. Önce Luke'a, sonra bana, sonra da Luke'un bana bakışına baktılar.

"Kahretsin," dedi beyaz polis.

"Bu senin kadının mı?" diye sordu siyah polis. "Evet," diye cevapladı Luke.

"Ben senin kadının değilim," diye tersledim. "Kahretsin," diye tekrarladı beyaz polis.

Yanımda duran Eddie kıkırdadı. Eddie'nin yanında duran Hank tavana baktı.

"Onu karakola götürmeliyiz. İfadesini alalım, sabıka fotoğraflarını gösterelim," dedi beyaz polis.

"Onu karakola götüreceğim," dedi Luke onlara. "Bana uyar," dedi siyah polis.

"Bekle!" I ağladı, atlama kapalı ve karşı.

"Değil mi Sizinle gelmem mi gerekiyor?"

Çoktan harekete geçmişlerdi.

Siyah polis bana "Stark'la gidebilirsin" dedi. "Ya Stark'la gitmek istemezsem?" diye sordum.

Siyah polis Luke'a baktı ve sırtıttı. Sonra sırtışı bana döndü ama cevap vermedi. O ve diğer üniformalı uzaklaştı.

Hank de kapıya doğru ilerleyen Luke'a, "Tatile git," diye öğüt verdi. "Ciddiyim, Luke. Onu topla ve git. Bırak bu her neyse unutulup gitsin. Bir ay sonra geri gel."

"Bu iyi bir tavsiye," diye onayladı Eddie, Hank'i takip ederek. "Uzak bir yere git. Avustralya'ya."

Sonra ikisi de gitti.

Ayağa kalktım, hâlâ titriyordum, çünkü az önce kaçırıldığımı unutmayalım ve Eddie'nin arkasından otomatik kapıların kapanmasını izledim.

Gözlerim Luke'a kaydı.

"Gidelim," dedi.

Elini avuç içi yukarı bakacak şekilde bana doğru uzattı.

Yemin ederim, bundan sonra ne yapacağımı kontrol edemiyordum. Güçlü eline baktım ve elini görmezden gelerek ilerledim. Yanından geçtim ve sert bedeniyle kafa kafaya çarpışana kadar yürümeye devam ettim. Yüzümü göğsüne gömdüm, yanaklarımın hemen yanındaki gömleğini avuçladım ve titremelerin beni ele geçirmesine izin verirken tutundum.

Vücuduyla temas ettikten bir saniye sonra Luke'un kolları beni sardı.

Sıkı.

YEDİ

PEMBE BAYAN SANDY

Fya da hayatımın bir sonraki yılında (pek sayılmaz), yedi milyon iki yüz bin kırk dörde baktım (pek sayılmaz) Sabıka fotoğrafları.

Beni kaçıran iki adamın da fotoğraflarını buldum. Onları teşhis etmem, yüzlerini gören Luke'un ağzını açık bıraktı. Nedenini sormadım, çünkü bilmek istemiyordum.

Bu, Dedektif Jimmy Marker adında hoş ve yaşlı bir adama kaçırılma hikayemi anlattıktan sonraydı. Bu kısa hikâye çok daha uzun sürdü çünkü Indy, Ally, Shirleen, Daisy ve Jules ben anlatırken iyi olup olmadığımı öğrenmek için beni aradılar. Jet ve Roxie'nin hikâyeyi Eddie ve Hank'ten, Shirleen, Daisy ve Jules'un da Indy ya da Ally'den numaramı aldıklarını tahmin ediyordum.

Her şey bittikten sonra Luke beni Porsche'sine götürdü. Kemerlerimizi bağladık ve Porsche caddeye doğru süzüldü (kaçırıldıktan sonra bile sürüşün tatlı olduğunu takdir etmek zorundaydım) ve sessizce "Lütfen beni eve götür" diye rica ettim.

Luke cevap vermedi. Yaptığı tek şey LoDo'dan geçip Speer Bulvarı'ndan Highlands'e, yani benim evime gitmek oldu. Evimin önünde arabadan indim ve kapıya doğru ilerledim. Luke kapıda anahtarları elimden aldı, bizi içeri aldı ve beni hemen içeride durdurdu.

"Burada kal, ben evi kontrol edeceğim," diye emretti. Bana söyleneni yaptım.

İşi bitince yanıma geldi ve kapıyı kapattı.

"Ava."

Ona baktım.

"Geceyi burada geçireceğim." Bir nefes verdim.

Tanrıya şükür.

Başımı salladım.

Bir süre beni izledi ve "Etrafı tarayacağım. Kapıyı arkamdan kilitle."

Tekrar başımı salladım. Gitmek için döndü. "Luke?"

Geri döndü.

"Porsche'unu benim garajıma park etmelisin. Bu mahalle iyi değil."

"Fazladan kumandanız var mı?"

Onu mutfağa götürdüm, ıvır zıvır çekmecemi karıştırdım ve ona fazladan bir kumanda ile fazladan bir anahtar seti verdim.

Gitti. Kapıyı arkasından kilitledim.

Üst kata çıktım ve doğruca çamaşır dolabına gidip yatak takımlarını ve şilte için ekstra yastıkları çıkardım. Yatağım kolçaklı ve her şeyi olan süslü bir yataktı. Açmak tam bir baş belasıydı çünkü bir ton ağırlığındaydı. Luke döndüğünde yatağı yaparım diye düşündüm. Muhtemelen gözlerini dikip bakarak açabilirdi.

Yatak odama gittim ve Roma perdelerini indirdim. Yatak odamı yumuşak yumurta kabuğu mavisine boyamıştım. Beyaz bir yatak sehpası vardı. Masif ahşaptı, çitası yoktu, bu da beni ona kelepçelemenin hiçbir yolu olmadığı anlamına geliyordu, ki onu satın alma nedenim bu değildi, ama şimdi bu da ek bir bonus haline gelmişti.

Her iki yanında iki ince beyaz komodin, büyük aynalı beyaz bir tuvalet masası ve uzun, dar yedi çekmeceli bir iç çamaşırı dolabı vardı.

Yatağın üzerindeki çarşafklar soluk yeşil renkteydi, yatak örtüsü ve yastık kılıfları ise şöminenin etrafındaki fayanslarla uyumlu yumurta kabuğu mavisi ve yeşil renklerden oluşuyordu.

Büyük pencerelerde ince beyaz perdeler ve özel yapım Roma panjurları vardı.

Odama şöyle bir baktım ve hayatım boyunca bir daha asla oradan çıkmamaya karar verdim.

Ne yazık ki bunu yapmadan önce lenslerimi çıkarmam

gerekti.

Gümüşlerimi çıkarıp tuvalet masasının üzerine bıraktım, ayakkabılarımın kemerlerini çözüp ters çevirdim, atkımı kemer halkalarımından çıkardım ve tişörtümü çıkardım. Tokamı çıkardım ve saçlarımı başımın üstünde dağınık bir şekilde topladım.

"Mahalleyi taramanın" ve Porsche'yi park etmenin ne kadar sürdüğünü bilmiyordum ama Luke'un muhtemelen işinde titiz olduğunu göz önünde bulundurarak, bunun biraz zaman alacağını düşündüm. Bu nedenle, o süre boyunca evde güvende (ve yalnız) olduğumu düşündüm.

Ne diyebilirdim ki? Az önce kaslı İtalyan kötü adamlar tarafından kaçırılmışım. Sağlıklı düşünemiyordum.

Kot pantolonum ve ayıcıklı şeyimle yalınayak banyoya yürüdüm, lavabonun başında durdum ve aynaya baktım.

"Siktir," dedim kendi kendime.

Bunu tekrar söyleyebilirsin, Kötü Ava kabul etti.

Kaçırılmış olsan bile küfretmemelisin. Bu hiç hanımefendice değil, İyi Ava azarladı.

İkisini de görmezden geldim, ecza dolabımı açtım ve kontakt solüsyonumu aldım. Banyo kapısında bir hareket gördüğümde solüsyonlu kutuyu henüz hazırlamıştım.

Döndüm ve çığlık attım (evet, kız gibi çığlık attım), elim göğsüme geldi.

Luke orada durdu.

Tamam, belki de etrafı taramak uzun sürmedi. Ve banyonun kapısını kapatmam gerektiğini görüyordum.

Luke'un gözleri gövdemin üzerindeydi ve banyonun öbür ucunda dursam bile mürekkep olduklarını anlayabiliyordum.

Ho-ly bok.

Soğukkanlı olmaya çalışarak lavaboya döndüm. Çıplak falan değildim. Aslında, dışarıda giydiğim ve daha fazla tenimi gösteren elbiselerim vardı.

Aynaya doğru eğildim ve bir elimle bir gözümü açtım, diğer elimin işaret parmağı yukarıdaydı ve kontağı çıkarmak için hazırды.

Luke aynada arkamda belirdi. Arkamdan yaklaştı.

Kendimi gözümde dürttüm.

Göz kırpmayı bıraktıktan sonra ona ters ters baktım. Bana güleceğinden ya da en azından yarım bir sırıtış atacağından emindim.

O değildi. Aklının başka şeylerde olduğu belliydi. Bunu, parmaklarını açtığı eli yan tarafıma çarpıp göbeğime doğru kaydığında anladım. Gözleri aynadaki hareketini izliyordu.

Dizlerimin bağı çözüldü.

Yalpalama olmamış gibi davranmaya karar vererek ona, "Şilteyi hazırlamamız gerekiyor," dedim.

"Neden?" diye sordu.

"Yani orada uyuyabilirsin," diye cevap verdim ve başarılı bir şekilde (Tanrı'ya şükür) kontağı çektim.

"Seninle uyuyorum," dedi, eli göbeğimin üzerinden diğer tarafıma doğru kayıyordu, bu da hareketine uyum sağlamak için vücudumun onunkine geri dönmesi anlamına geliyordu.

"Hayır, değilsin."

"Evet, öyleyim."

"Luke, bu konuda tartışmak istemiyorum."

Gözleri aynadaki benimkilere kayd. "O zaman yapma." Kahretsin. Buna nasıl cevap verdin?

Başım düştü. Avucumdaki teması temizlemeye başladım ve ağımı genişleterek vücudumda olan diğer her şey olmuyormuş gibi davranmaya çalıştım (hızlı kalp atışı, kan ısınması, meme uçlarının sertleşmesi), sadece diz sallanması değil.

Diğer kontağı çıkarmak için aynaya doğru eğilmek üzere kolunu çektim. Bunu yaparken beni izledi, ki bunun son derece sinir bozucu olduğunu da eklemeliyim. İlk seferde kontağı çıkardım ve arkama yaslanıp temizlemek için avucumdaki solüsyonu üzerine fişkırttım. Luke'un eli göğsümün yanına doğru kayd, böylece ön kolu her ikisinin de altına bastırdı.

Dizler yine sallanıyordu.

Cehennem ve lanet.

Aynada bize baktım ve bulanıktık. Ama bulanık da olsa gördüklerim hoşuma gidiyordu.

"Luke."

Başının eğilmesini izledim ve ağzının boynuma çarptığını hissettim.

"Bunu sevdim," dedi boynuma karşı ve başparmağını göğsümün yan tarafına sürterek ne demek istediğini gösterdi.

İyi hissettirdi.

Gözlerimi kapattım, sonra tekrar açtım.

"Noah da beğendi," dedim ona, sakın bir şekilde Barlow Süper Kaltak'a dönüşerek, ama kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğsümden fırlayacak sandım ve nefes almakta zorlanıyordum. Ama Luke'un dokunuşunun fiziksel belirtilerinin hiçbirini beni durdurmadı. "Çok hoşuna gitti. O kadar çok ki, banka hesaplarımı boşalttığında, Ella Teyzemin tüm altın mücevherlerini alıp ortadan kaybolduğunda onu çalmamış olması şaşırtıcı."

Luke'un başını kaldırdığını hissettim ve gördüm ve aynada bana baktığından oldukça emindim.

"Bunu almalıydı, güzel günlerin bir hatırası," diye devam ettim, Barlow Süper Kaltak'ı ciddiye alarak.

"Banka hesaplarınızı temizlemenizle ilgili kısma geri dönelim," Luke'un ağzı kulağıma yakındı ve derin sesinin vücudumda gürlediğini hissettim.

"Beş bin üç yüz yirmi beş dolar, tüm birikimim ve çeklerim. ATM'den maksimum para çekmesi günlerini aldı ama hakkını teslim etmek lazım, buna sadık kaldı."

Ecza dolabını açarken Luke'tan yayılan ve odayı dolduran korkutucu, öfkeli yaşam gücünü görmezden geldim. Solüsyonu yerine koydum ve yüz sabunum olduğunu bildiğim şişeye yöneldim ve bunu yaparken Luke'un kolu düştü.

Sonra Luke'un varlığının uzaklaştığını hissettim.

Gittiğini anladığımda (ve kontrol etmek için baktığımda), iki elimi de leğene koydum ve başımı eğdim.

Bu hiç hoş değildi, İyi Ava'nın sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Değildi, Kötü Ava şaşırtıcı bir şekilde aynı fikirdeydi. "Kapa çeneni," diye fısıldadım.

Yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçaladım, nemlendirici sürdüm ve odama gittim.

Bu sefer kapıyı kapattım ve pijamalarımı giydim (krem, ipeksi saten, ipli pantolon ve spagetti askılı, göğüslerimin altında büzgülü ve kürek kemiklerimin hemen altından kesen düşük, düz bir sırt ile eşleşen bir kaşkorse). Yatağa girdim ve yorganı çektim.

Luke'un nerede olduğunu bilmiyordum ama kendime umurumda olmadığını söyledim ve şimdi kendime yalan söylediğimi fark ettim.

Kapı açılıp Luke içeri girdiğinde tüm erkekleri hayatımdan çıkarma stratejimi planlıyordum (ki buna bir ay boyunca her gün LaMar'ın tüm çöreklerini yiyerek ve Riley'i kovarak o yetmiş beş kilonun her birini ve daha fazlasını geri almak da dahildi).

Arkasındaki ev de oda da karanlıktı. Gölge formunun hareketini izlerken, yatağa doğru yürüdü ve odama yüzlerce kez gelmiş gibi kenarına oturdu.

"Luke, şilte ikinci yatak odasında," diye bilgilendirdim onu.

Botunun yere vurduğunu duydum.

"Ya da alt kattaki kanepede uyuyabilirsin," diye devam ettim. Diğer botunun yere vurduğunu duydum.

"Şiltenin üzerinde yastık ve battaniye var. Onları çıkardım," diye ısrar ettim.

Biraz öne eğildi, kollarını kaldırdı, böylece elleri kürek kemiklerinin arasına girdi ve tişörtünü çekti.

"Luke!"

Ayağa kalktı ve bir an için gideceğini düşündüm. Ayrıca, itiraf etmeliyim ki, bir an için inanılmaz derecede hayal kırıklığına uğradığımı hissettim.

Onun yerine kargo pantolonunu indirdi ve kemerinin yere çarptığını duydum.

Vay anasını!

Sonra yorganı geri çekti ve yatakta sırt ü s t ü
u z a n d ı .

Bir dirseğimin üzerinde doğruldum ve ona ya da genel olarak o n a doğru ters ters baktım. "Burada uyumayacaksın."

"Noah'ın soyadı ne?"

Karanlıkta gözlerimi
kııptım.

"Affedersiniz?" Ben sordum.

"Soyadı," diye tekrarladı Luke.

"Dexter, neden?"

"O beyaz mı?"

"Pardon?"

"Kafkasyalı."

"Evet," diye yanıtladım, konuşmanın bu garip dönüşünden uzaklaşmaya karar vererek. "Futon hakkında-"

"Doğum tarihini biliyor
musun?" "Luke-"

"Ava, lanet olası doğum günü ne?"

"Temmuz'un yirmi üçü. Bunu bana neden
soruyorsun?" "Sosyal güvenlik numaran var mı?"

Sorgusunun amacını anladığımda içimden bir heyecan geçtiğini hissettim ve oturur pozisyona geçtim.

yataktaki pozisyonu.

"Yapma-!" İtiraz etmeye başladım ama Luke da ayağa kalktı, kimsenin hareket ettiğini görmediğim kadar hızlıydı ve "çelikten karın kaslarına" yeni bir anlam kazandırmıştı. Göz açıp kapayınca kadar kendimi sırtüstü yatarken buldum, Luke tüm vücuduyla üzerimdeydi.

"Bırak beni!" Vücudumu onunkinin altına sokarak bağırdım. "Bu Noah denen adam onu aldı."

Tekrar göz kırpmaya başlamıştım, kafam o kadar karışmıştı ki sustum. "Kimi yakaladın?" diye sordum.

"Eski Ava."

Anında gözlerimden yaşlar aktığını hissettim, tüm mücadele beni terk etti ve başımı yana çevirdim.

Elleri yüzümün iki yanına geldi ve yüzümü geri çevirdi.

"Ortadan kaybolduğunda onu da götürdü, değil mi?" Luke yumuşak bir sesle sordu.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Nazik sesi beni her seferinde yakaladı.

"Ondan bir parça," diye fısıldadım. Bana nedenini sormayın ama sordum (nedenini biliyordum, The Voice).

"Diğer parçalar kimde?"

Ellerine karşı başımı salladım. Noah hakkında paylaştığım çok az miktardaki bilginin Noah'nın geleceği için iyi bir işaret olduğunu düşünmüyordum. Luke'un etrafta dolaşan bir adam olmadığını fark ediyordum. Bunu hayal bile edemiyordum.

Noah hâlâ şehirdeydi ama Rick ve Dave'in şehirde olduğunu biliyordum ve Luke'un onların peşine düşüp her şeyi yapmasını istemiyordum. Pisliktiler ama aynı zamanda tarih olmuşlardı.

"Lütfen, bırak beni," dedim usulca.

"Ava, yıllarımı çılgınca işler yaparak ve bunun için iyi para alarak geçirdim. Babamın cenazesi için Denver'a döndüğümde emekli olabilecek kadar iyi."

Ho-ly bok.

Yirmi sekiz yaşındaydı! Ne tür bir "çılgınlık" size yirmi sekiz yaşında emekli olmanıza yetecek kadar para kazandırdı?

Nefesimi içime çektim ve bakakaldım.

Luke konuşmaya devam etti. "Sıkılmamak için, bu işi sevdiğim için, bu işte iyi olduğum için ve Lee bana bu iş için tonla para ödediği için çalışıyorum. Yarın bu işi bırakıp iyi bir hayat yaşayabilirim, hatta bu arada birine bakabilirim."

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Bunu gömmek için her zamankinden daha derin kazıyordum.

"Sana asla kazık atmam, paranı çalmam. Hayatta olmaz," diye bitirdi.

Ve bunu gömmek için daha da derine. "Lütfen Luke, bırak beni."

için benim

Sürpriz o

Yaptım, kayar

kapalı için benim
sırtımı döndüm ve uzaklaştım.

yan. Hemen ona

Birkaç santim. Benimle yatmak istiyordu, tamam, yatacaktık. Sonra yarın Wyoming'e taşınacaktım.

Luke'un başka fikirleri vardı.

Kolu altımdan kayarak belime dolandı ve beni tekrar vücuduna çekti. Temas ettiğim anda, vücudu benimkine bastırdı ve diğer kolu bana dolandı.

"Onu geri istiyorum," dedi saçlarıma doğru ve sözleri beni ürpertti.

Gözyaşlarımı ve düşüncelerimi durdurmak için gözlerimi sıkıca kapatmak zorunda kaldım.

Devam etti, "Şirret Ava'yı sevdiğime karar verdim. Tavırların çok seksi ama ben yine de eski Ava'yı geri istiyorum."

"O gitti," diye fısıldadım yine. Bana nedenini sorma.

Kolları sıkılaştı ve ağzı kulağıma geldi. "O burada."

Bundan sonra asla uyuyam^ığımı düşünebilirdiniz, ama bir şekilde uyudum.

Gecenin derinliklerinde, hava hâlâ karanlıkken, bedenim yine kendi iradesiyle hareket etti.

Gece bir ara yüz yüze geldik. Kollarını bana dolayan Luke beni vücudunun üzerinden diğer tarafına doğru yuvarladı. Yine bacağımı kalçasının üzerinden geçirdi.

"Bunu neden yapıyorsun?" Kolumu beline dolayıp, diğer elimin parmaklarını göğsündeki kılların arasına sokup, sıcak ve sert vücuduna iyice bastırırken uykulu bir şekilde fısıldadım.

Cevap vermiş olabilir ama ben onu duymadım çünkü çoktan uykuya geri dönmüştüm.

Uyandım ve ışık perdelerimin arasından zorla girmeye çalışıyordu.

Dün uyandığım pozisyona geri dönmüştüm, Luke'un yan tarafına yaslanmıştım, kolumu karın kaslarına dolamıştım, bacaklarımı kalçalarının üzerine atmıştım.

Kahretsin.

Başımı eğip ona baktığımda hâlâ uyuduğunu gördüm. Görüşüm net değildi, ama mini bulanıklığa rağmen uykudaki yüzü bir şekilde hâlâ sert görünüyordu.

Yuvarlandım ve o da bıraktığım boşluğa geçti. Durdum ve ona baktım ama uyanmadı.

Komodinden gözlüklerimi (siyah çerçeveli, oval çerçeveli, D&G) aldım, kapının arkasındaki kancadan ince, sarı-yeşil pamuklu hırkamı çektim ve oradan çıktım.

Banyoya gittim, yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçaladım, diş ipi kullandım ve saçlarımı daha az dağınık ama yine de karışık bir şekilde başımın üzerine yerleştirdim.

Gözlüklerimi takıp hırkamı silkerek aşağıya mutfağa indim, buzdolabından soğuk bir diyet kola aldım ve kahve yapmaya başladım. Hem Luke'a hem de bana yetecek kadar meyve kestim, onunkini bir kâseye koyup buzdolabına kaldırdım. Benimkinin üzerine birkaç kaşık yoğurt döktüm, üzerine ev yapımı granolamı (tonlarca susam ve bademle çok lezzetli) serptim ve yarı ılıkken her sabah yaptığım şeyi yaptım.

Kasemi ve diyetimi aldım ve arka verandaya gittim. Hasır koltuğumun parlak minderine oturdum, topuklarım kenarda ve dizlerim gökyüzünü gösteriyordu. Sonra bahçeme vuran güneşe baktım ve yemek yerken günümü planladım.

İlk olarak, Luke'tan kurtul.

İkincisi, Riley ile antrenmana
git. Üçüncüsü, biraz çalış.

Dördüncüsü, nasıl lezbiyen olunacağını öğrenin.

"Bebğim," diye duydum ve başımı çevirdiğimde Luke'un verandaya açılan kapıda kargo pantolonundan başka bir şey giymediğini, kemerini takmadığını (üst düğmesi de yoktu) ve siyah saçlarının kemerinin içinde kaybolduğunu gördüm.

Tanrım, çok ateşliydi.

Lezbiyen olmak buraya
kadarmış. "Hey," dedim.

Bana seksi bir yarım sırtış yaptı.

Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. Mutfağa gidip boş kasemi lavaboya koyarken yolumdan çekildi.

"Kahve ister misin?" Ben sordum. "Evet."

Ayakta durmuş, kollarını kavuşturmuş, kalçasını tezgâha dayamış, hareket etmemi izliyordu.

Ee-yikes!

Bana diktiği gözleri görmezden gelerek ya da görmezden gelmeye çalışarak ama itiraf etmeliyim ki başarısız olarak fincanı indirdim. "Kahvaltı ister misin? Meyve, yoğurt ve granola?"

"Kulağa hoş geliyor."

Başımı salladım ve kahve doldurdum. "Şeker ya da süt alır mısın?"

"Siyah."

Tekrar başımı salladım ve ona bakmadan kahvesini uzattım. Sonra buzdolabına gidip meyvesini ve yoğurdunu aldım, bir yandan da çene çalıyordum.

"Sofia on iki yaşında kahve içmeye başlamayı denedi, bunun havalı olduğunu düşünüyordu," dedim sırf söyleyecek bir şey olsun diye çünkü çıldırmak üzereydim. Kaseyi yere bıraktım, çekmecedен bir kaşık aldım ve yoğurdu açtım. "Annem eğer yaparsa göğüs kıllarının çıkacağını söyledi." Gözlerim göğsünde gezindi, sonra yüzüne kaydı. "Kahve içmeye ne zaman başladın?" diye sordum.

"On iki yaşındayken."

Bir kahkaha patlattım. Kendimi tutamadım, çok komikti. Hâlâ gülümseyerek meyvesinin üzerine yoğurt dökmeye başladım. "Bebeğim," diye seslendi.

"Ne?" Başımı işime eğmeye devam ettim.

"Ava."

Hâlâ gülümseyerek ona döndüm.

Yoğurda değil Luke'a neler olduğuna dikkat etmeliydim. Yüzü sertti ama gözleri mürekkep gibiydi. Uh-oh.

"Luke-"

Yoğurdu elimden aldı, tezgâhın üzerine koydu ve ardından kaşığı alıp kâseye attı.

Geri adım atmak için hareket ettim, yine çok geç tepki verdim. Eğildi, kolu belime dolandı ve beni vücuduna çekti. Diğer eli sırtımdan yukarı çıktı ve başımın dibindeki saçlara girdi.

Geri çekildim ve kolları sıkılaşıarak beni ileri taşıdı.

"Bu iyi bir fikir değil," diye fısıldadım, dudaklarının bana doğru gelişini izlerken.

"Bu harika bir fikir," diye mırıldandı. Sonra beni öptü.

Bilgin olsun diye söylüyorum, Luke'un beni susturmak için verdiği sert öpücük böyle bir şey değildi.

Evet, dudakları sertti ama aynı zamanda etkiliydi.

Diliyle birleştğinde, ultra etkiliydiler.

Dizlerimin bükülmesi iki saniye kadar sürdü. Ağırlığımı aldı ve kollarımı boynuna dolamak için kaldırdım, bir elimin parmakları dikenli saçlarında gezindi.

Önce diliyle benimle alay etti, benimle oynadı, onu istememi sağladı ve sonra elinden aldı, ben de peşinden gittim. Dilim ağzına girdiği anda, onu daha derine çekti.

Lanet olsun.

İstemedenden de olsa ağzına doğru inledim. Parmak uçlarımda ayağa kalktım ve kendimi tam cepheden ona doğru bastırdım.

Bunu yaptığımda başı eğildi ve bana doğru eğildi. Saçlarımdaki eli aşağı doğru hareket etti, böylece kolu kürek kemiklerimin etrafına dolandı, parmakları koltuk altımda, diğeri hala belimin etrafında dilimlenmişti. Her iki kolu da sıkılaştı ve sırtım, tüm gövdeyi ve kalçalarımı onunkine bastırarak eğildi.

Öpüşme vahşileşti. Artık alay etmiyordu. Ciddi bir iş yapmak istiyordu ve ben Luke'un ciddi işlerini seviyordum, vücudum da öyle.

Sonunda ağzını benimkinden ayırdı ve bana baktı, gözleri o kadar sıcak ve mürekkepli ki komik değildi. Onlar

erimişti. Kontrol edilemez bir Luke Lip Fog içindeydim, çünkü dudakları dudaklarımın üzerindeydi, bu yüzden gözlerim yarı açık, dudaklarım ayırık ona bakıyordum.

"Tanrım," diye ısırdı sertçe, elleri kıcımın üzerinde geziniyordu.

Beni kaldırdı ve ben de bacaklarımı kalçalarına doladım ve kollarımı boynuna doladım. Tek bir düşünce bile düşünemedim beni tekrar öptü ve yürümeye başladı.

Bir insan birini taşıırken ve üç odadan geçerken nasıl öpebilir bilmiyordum ama o bunu başardı. Oturma odasındaki kanepeme gideceğimizi sanıyordum (benim gideceğim yer orasıydı) ama o doğruca oturma odamdan merdiven boşluğuna doğru yürüdü.

Nereye gittiğimiz umurumda değildi. Lucas Stark beni öpüyordu, dili ağızımdaydı, benim özel kızlık organlarım onun sert erkeklik organlarına bastırıyordu. Beni aya bile götürebilirdi ve umurumda bile olmazdı.

Kapıya vurulduğunda bir ayağı en alttaki merdivenin üzerindeydi.

Vurmak değil, vurmak.

Yürümeyi bıraktı, beni öpmeyi bıraktı ve benimki yukarı kalkarken onun başı geriye gitti. Birbirimize baktık.

Vuruş tekrar geldi, bu sefer daha yüksek sesle ve daha ısrarcıydı.

"Ne oluyor lan?" Luke mırıldandı.

"Ava, kapıyı aç! Arka verandada olduğunu biliyorum!" Sissy bağırdı ve sonra ağzım açık kalırken tekrar vurdu. Sissy'nin orada ne işi vardı? "Beni oraya geri yürütme, bavullarım var!" diye bağırdı.

Lanet olsun.

"Tanrım," diye mırıldandı Luke ve beni ayaklarımın üzerine bıraktı.

"Bu Sissy," dedim ona vuruş sesleri arasında.

"Şaka yapmıyorum." Şaka yapıyordu ama gülmüyordu. Eek.

Birisi sözünün kesilmesinden memnun değildi. Ben de mutlu değilim, diye yakındı Kötü Ava. İyi Ava yorum yapmadı.

Yanından geçip kapıya yöneldim ama daha açamadan beni geri çekti, kolu belimdeydi.

"Ne yapıyorsun?" Beni arkasından itip sürgüyü ve zinciri açıp kapıyı açtığı anda vuruş sesleri arasında sordum.

Sissy orada duruyordu, kolunu kaldırmış, elini yumruk yapıyordu. Luke'u görünce durdu ve aval aval baktı. Ağzı açık, gözleri dışarı fırlamış, aval aval.

"Vay anasını," diye nefes aldı.

"Sissy, burada ne yapıyorsun?" Luke'un vücuduna bakarak sordum.

Sissy (bunun için ne kadar çaba harcadığını görebiliyordum) gözlerini çıplak göğüslü Luke'tan ayırıp bana baktı.

Dağınık saçlarıma, sadece evde taktığım gözlüklerime (elimden geldiğince) ve pijamalarıma baktı ve "Vay anasını!" diye bağırdı.

Luke'un önüne geçtim, Sissy'nin hâlâ havada duran bileğini tuttum ve onu girişe doğru çektim.

"Burada ne yapıyorsun?" Tekrar ettim.

Luke ve benim aramıza bakıyor ve yavaşça gözlerini kırptırıyordu.

"Ne?" diye sordu şaşkın bir sesle.

"Wyoming'de olman gerekiyordu," dedim ona.

Bana odaklandı. "Polisler aradı, kaçırıldığını söylediler. Dom'la ilgili olduğu ve kaçırın her kimse benim de peşime düşebileceğini düşündükleri için Denver'daki çocuklar Wyoming'deki yerel yetkilileri uyarmışlar ve onlar da koruma hakkında konuşmak için annemin evine gelmişler. Bu sabah erkenden toparlandım ve kıcımı kaldırıp buraya geldim." Sonra nerede olduğunu ve hayatlarımızın şu anki senaryosunu fark ederek gözleri kısıldı. "Neden bana kaçırıldığını söylemedin?"

Uh-oh.

"Um..." Mırıldandım.

"Kaçırıldığını bana söylemediğine inanamıyorum." "Sissy, tatlım-"

"Bir kız biriyle yattığında, en iyi arkadaşına söyler. Bir kız bir yumru bulduğunda, en iyi arkadaşına söyler. Bir kız harika bir oje rengi bulduğunda en iyi arkadaşına söyler. Ve şunu da eklemeliyim ki, bir kız kaçırıldığında bunu en iyi arkadaşına söyler!" Sissy sözlerini bitirdiğinde bağıırıyordu.

"Sissy, sakın ol."

"Sakinleşmeyeceğim." Hâlâ bağıırıyordu ve gözlerini Luke'a çevirdi. "Bunlar olurken sen neredeydin, aygır?"

Olamaz. Sissy, Grease'den Olivia Newton-John'u canlandırırıyordu. Sissy'nin finaldeki Sandy'nin Pink Lady'sini canlandırması hiç iyi olmamıştı. Sissy normalde kendini kaybetmezdi; genelde pasta gibi tatlı, tamamen Sandy'ydi. İçinde Rizzo'dan tek bir parça bile yoktu. Sissy, Pembe Leydi Sandy'yi kanallize ettiğinde, sonuçlar felaketti.

Luke'a şöyle bir baktım, o da seksi yarım sırtışıyla gülümsüyordu.

Kahretsin.

"Luke, çantalarını getirebilir misin?" diye sordum ve yanıtını beklemedim. Sissy'yi oturma odasından mutfığa doğru çektim.

Durdum ve ona döndüm.

"Kendini topla," diye tısladım.

"Kendime gel... kendime gel..." diye kekeledi, gözleri kocaman olmuştu. "Kendimi toparlayayım!" diye bağıırdı, sonra hala bağıırarak, "Seninle en son konuştuğumda

Kasabaya gittiniz, şu boktan özel dedektiflerle her şeyi hallettiniz ve erkeklerden sonsuza dek uzak durmaya yemin ettiniz. Saatler sonra, kaçırıldın, Bay Beefcake içeride zar zor giyinmiş ve sen de pijamaların ve gözlüklerinle duruyorsun, Tanrı aşkına!" Durdu ve alaycı bir şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Alternatif bir evrene mi girdim ben?"

"Aramaya fırsatım olmadı." "Bu bir mazeret değil."

"Eve geç geldik." "Biz mi?"

"Sissy!"

Bana ters ters baktı. Sonra yüzünün düştüğünü, öfkesinin azaldığını, gözlerinin parıldamaya başladığını ve Pembe Leydi Sandy'nin bir anı olduğunu izledim.

"En iyi arkadaşımı kaçırdım," diye fısıldadı ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

Onu kollarıma çektim ve sıkıca tuttum. Titreyen hıçkırıklarını bedenime çekerken, Dominic Vincetti'den (sıçan pi) intikam alacağıma dair iki kez yemin ettim.

"Sissy," diye mırıldandım saçlarının tepesine doğru ve tam o sırada Luke'un oturma ve yemek odaları arasındaki kapı çerçevesine yaslandığını gördüm. Üzerine bir tişört giymiş ve kemerini bağlamıştı. Gözleri benim üzerimdeydi ve odanın diğer ucundan gözlerindeki sıcaklığı görebiliyordum.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

"Yaralanabilirdin," diye mırıldandı Sissy.

"Değildim," dedim, gözlerimi Luke'tan ayıramıyordum.

"Yapabilirdin," diye devam etti

Sissy. "Ben iyiyim," diye ona
güvence verdim.

Bana baktı, gözlerimi gördü ve onları Luke'a kadar takip etti. Neyle karşı karşıya olduğunu anladı, kollarımdan çekildi ve yüzünü buruşturdu.

"Selam Luke," dedi Sissy gecikmiş bir selamla ve gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırmak zorunda kaldım.

"Sissy," diye cevap verdi Luke.

"Sana bağırdığım için özür dilerim,"
dedi ona. Tek bir omuz silkme
hareketi yaptı.

"Genelde bu kadar gürültücü değilimdir," diye devam etti.

Yarım sıırttı. Sissy, Luke'un tüm bu yaptıklarına şaşkınlıkla baktı. Gözlerimi devirdim ve arkalıktaki saate baktım.

"Kahretsin!" Bağırdım. "Yirmi dakika içinde Riley ile buluşmam gerekiyordu!" Mutfaktan dışarı çılgınca bir koşu yaptım ve sonra durup döndüm. Sissy'ye "Kahveni iç, yerleş, birkaç saat içinde döneceğim ve konuşacağız," dedim ve sonra tekrar döndüm ve koşmaya yeniden başladım.

Dört adım attım ve Luke onu geçmek üzereyken kolunu

fırlattığında kısa kaldım, bu yüzden beni belimden yakaladı.

Bir "oof" sesi çıkardım ve Luke'un Sissy'ye "Bir dakika" dediğini duydum. Elimden tuttu ve beni oturma odasına, merdivenlerden yukarı ve yatak odasına sürükledi.

Buna izin verdim, çünkü Sissy'nin mücadele ettiğini duymasını istemiyordum ve ayrıca zihinsel olarak ona kadar sayıyordum.

Yatak odasının kapısını kapattığında ona döndüm.

Yarı Sırtık, Eğlenen Luke gitmiş, yerine kaşları çekilmiş, Kızgın Luke gelmişti.

"O da neydi öyle?" Kızgın Luke'u aptalca görmezden gelerek sordum.

"Riley konusunda kendimi açıkça ifade ettiğimi sanıyordum." "O benim kişisel antrenörüm."

"Seni becermek istiyor."

Tavana baktım ve ilahi bir müdahale bekledim.

Hiçbir şey bulamayınca Luke'a döndüm. "O bir arkadaş."

"Seni becermek istiyor," diye tekrarladı Luke.

"Tamam o zaman, beni becermek istiyor. Beni becermeyecek. Kimse beni sikmeyecek."

"Seni becereceğim."

Ellerimi kalçalarımın altına koydum ve öne doğru eğildim. Evet, şimdi de Öfkeli Ava.

"Luke, şunu kafana sok. Sen ve ben, bu...
o l m a y a c a k . . . "

Kaşları yukarı kalktı. "Söyle bakalım, on dakika önce neydi o?"

Hmm.

Haklıydı.

"Geçici delilik," diye cevap verdim. "Erkeklere tövbe ettiğin için mi?" Cehennem ve lanet.

Sissy ve onun Pink Lady Sandy koca ağzı.

"Evet," diye tersledim.

Birbirimize baktık, Öfkeli Luke ile Öfkeli Ava, yüzyılın savaşı.

Sonra beni şaşırtarak (ve rahatsız ederek) sırtıttı. Yarım bir sırtıma değil, tam bir sırtıma.

Bunu iyiye işaret olarak kabul etmedim. "Bu sırtış da neyin nesi?" diye sordum, temkinli bir şekilde.

"Bunu sevdim," dedi bana.

"Ne?"

Soruma cevap vermek yerine, bir şeyden çok memnun görünerek, "Bundan keyif alacağım" dedi.

"Ne?" Tersledim.

Yine soruma cevap vermedi.

Onun yerine, o dedi, "Biz hala yapmadım tartışıldı ödemeniz."

Ellerimi kaldırdım.

Tanrım.

Daha fazla dayanamadım.

"Tanrı aşkına!" Ağladım ve dolaba doğru ilerlemeye başladım. "Bunun için zamanım yok. Yapmam gereken şeyler var."

Beni yakaladı ve vücuduna doğru savurdu. İki kolunu da belime doladı ve bana baktı.

"Seni spor salonuna götüreceğim. İşin bittikten sonra seni alırım. Hiçbir yere yalnız gitmeni istemiyorum, bu yüzden ne yapman gerekiyorsa, nereye gitmen gerekiyorsa, ya ben seni götürürüm ya da bunu yapması için birini ayarlarım. Sissy için de aynı şey geçerli. Dün gece muhtemelen çok tehlikeli insanları kızdırdın. Bununla dalga geçmeyeceğim."

"Peki," diye kestirip attım, esasen gitmeme izin versin diye, ama aynı zamanda tehlikeli insanların bana kızmasını düşünmek zorunda kalmamak ve spor salonuna gidebilmek için. Geç kalmak kabalıktı.

"Bu gece, ödemen hakkında konuşacağız."

"Peki," diye yalan söyledim, o gece kesinlikle ödeme hakkında konuşmayacak ya da Luke'un yakınında olmayacaktım.

Başını benimkine doğru eğerek salladı ve yalan söylediğimi anladığını biliyordum.

Yüzü benimkinden bir santim uzakta, "Bana mutfakta verdiğin sözden dönmene izin vereceğimi sanıyorsan, bir daha düşün" dedi.

"Ben söz vermedim." "Oh evet verdin."

Pes ettim. "Luke, bırak gideyim. Geç kalacağım."

Bana bakmaya devam etti, sonra gözleri aşırı ısındı ve "Evet, bundan zevk alacağım" diye mırıldandı.

Kahretsin.

SEKİZ

İŞİ ALIN

TO benim sabahımdı:

Luke beni spor salonuna götürdü. Sissy de benimle gelmeye karar verdi.

hepimiz garaja doğru yürüdük. Luke arabamın anahtarlarını elimden aldı ve kendisinin kullanacağını söyledi. Garajın dışında dururken arabayı kimin kullanacağını konusunda kavga ettik.

Luke kazandı.

Sonra Luke bizi spor salonuna götürdü. Oraya vardığımızda Luke indi ve ona bizi spor salonuna götürmesine gerek olmadığını söyledim. Range Rover'ımın yanında dururken, bizi salona götürüp götürmeyeceği konusunda tartışmaya başladık.

Luke kazandı.

Sonra spor salonuna girdiğimizde Luke Riley ile "dışarıda" özel olarak konuşmak istedi. Spor salonunun resepsiyon bölümünde dururken, Luke ve ben Riley ile "dışarıda" özel olarak konuşması konusunda kavga ettik.

Luke kazandı.

Dönmelerini bekledim, ikisi de taş gibi suratlıydı ve Riley çok ama çok kızgın görünüyordu ve çantamı kaptığında Luke'a sert bir adam olduğu için ağzımı açtım. Çantamı karıştırıp telefonumu çıkarıp tuşlara basmaya başladığında hâlâ ağzım açık bir şekilde bakıyordum.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Numaralarımı telefonuna programlıyorsun. İşin bitince beni ara."

Elinden çantamı kaptım ve buna izin verdi. Sonra telefona uzandım, buna da izin vermedi ve beni kollarından biriyle çerçevesine sabitleyerek durdurdu ve arkamda tuttuğu telefonla tuşlara bip sesi çıkarırken çırpınan bedenimi tuttu.

Beni bıraktı ve telefonumu uzattı.

"Senden nefret ediyorum," diye tersledim.

"Hayır, bilmiyorsun," diye sakince cevap verdi.

Boynumun arkasından tuttu, beni vücuduna çekti ve dizlerim bükülene ve onun içinde eriyene kadar beni sert, açık ağızlı ve sıcak bir şekilde öptü.

Sonra beni bıraktı, yarım bir sırtışla burnuma dokundu ve gitti.

Pislik.

Döndüm ve Sissy orada duruyordu.

"Aman Tanrım, onu kesinlikle becermen gerekiyor yoksa kendiliğinden yanacaksın," dedi.

Argh!

Söylemeye gerek yok, antrenmanım neredeyse kıcıma tekmeyle basıyordu. Ben çok gaza gelmişim ve Riley çok kızgındı, kendimi çok zorladım ve o da beni çok yordu. Riley ile birkaç kez konuşmaya çalıştım ama pek konuşkan bir ruh halinde değildi. Ava'nın kıcını tekmeleme modundaydı, bu yüzden çok zor nefes aldığım için hiç konuşamadığımda onunla konuşmaya çalışmayı bıraktım.

İşimiz bittikten sonra Luke'u aradım ve sadece "İşimiz bitti" deyip telefonu kapattım.

Ha!

Duş alıp normal kıyafetlerimizi giydik ve Luke'u bekletmemek için soyunma odasında biraz oyalandım. Saçımı yaptım, makyajımı yaptım ve bir kot pantolon, önünde gümüş iplik desenli, kare yakalı ve kısa kollu, peygamber çiçeği mavisi bir bluz giydim ve takımımı gümüşü mavi parmak arası terliklerle tamamladım, çünkü cidden, Luke resimde vardı. Ondan nefret ediyordum ve bir pislik olduğunu düşünüyordum ama sekiz yaşımdan beri ona aşıktım. O etrafımdayken çöp gibi görünmeyecektim.

Resepsiyondan hızlıca geçtim ama Luke resepsiyonda değildi. Dışarıda Range Rover'da bekliyordu, bu da "hızlı geçme" çabalarımı tartışmalı hale getirdi.

Range Rover'a bindik ve Sissy mutlu bir şekilde "Biliyorum, hadi kahve içelim!" dedi.

Koltuğumda döndüm ve ona ters ters baktım. O da bana sırttı.

Luke bizi Fortnum's'a götürdü.

Oraya vardığımızda herkes oradaydı. Indy, Ally, Daisy, Shirleen, Jules, Jet, Roxie, Vance, Hank'e çok benzeyen bir adam (Indy'nin nişanlısı ve Luke'un patronu Lee olduğunu öğrendim) ve hatta Matt.

Shirleen bana şöyle bir baktı ve "Hayır. Henüz yapmadılar. Sen yoksun," dedi Matt'e ve sonra bana gülümsedi. "Ben hâlâ varım. Pazartesi günü işi alacağına dair paramı yatırdım."

Midem bulanırken sıcaklığın yüzüme vurduğunu hissettim.

Sissy, tamamen inanmaz bir şekilde, kahkahayı patlattı ve sordu, "Hangi günler boş? Ben de katılmak istiyorum."

Oh... Tanrım!

"İşte bu kadar!" Ona bağırdım. "Artık benim en iyi arkadaşım değilsin. En iyi arkadaş boşanma davası açıyorum."

Sissy gülmeye devam etti.

"Sen Sissy olmalısın. Buraya gel çocuğum, Shirleen'in yanına otur. Sanırım Çarşamba günü boşuz, ama bu her şey başladıktan neredeyse bir hafta sonra. Bu iyi bir şans değil," diye bilgilendirdi Shirleen onu.

Herkes bize bakıyordu, ben de arkamda duran Luke'a döndüm. "Bunların hepsi senin suçun."

"Bebeğim," diye cevap verdi, gözleri sıcak, sesi nazik ve sevecendi.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Bize "bebeğim" demesi hoşuma gidiyor. Çok tatlı, dedi Ava.

Tatlı değil, sıcak, Kötü Ava karşı çıktı.

Başımı eğdim ve ayak parmaklarıma baktım. Sıcak pembeye boyanmışlardı. Onları inceledim çünkü ayak tırnaklarımin rengini düşünürsem hayatımın nasıl kontrolümden çıktığını düşünemezdim.

Luke yakınımıdayken gardımı düşürmek akıllıca bir şey değildi. Botları ayak parmaklarıma çok yakın bir şekilde görüş alanıma girdi ve eli boynumun arkasına dolandı. Parmakları kaslarımı yağurmaya başladı ve ben de gözlerimi onunkilere diktim.

"Sıkısın," dedi alçak sesle, gözleri artık sadece sıcak değil, ultra sıcaktı.

"Şaşırdın mı?" Tersledim. "Hayatım tamamen boktan. Tamamen stres altındayım."

Parmakları yağurmaya devam etti, ama aynı zamanda oraya farklı bir baskı uyguladı, böylece ona daha yakın eğildim. Başımı daha da geriye eğmek zorunda kaldım ve devrilmemek için ellerim karnına gitti, bu arada kaya gibi sertti.

Yüzünü benimkine doğru eğdi ve mırıldandı: "Bu gece konuştuktan sonra sana masaj yapacağım."

Ho-ly saçmalığı.

Lucas Stark'tan bir masaj. Oturma odasındaki öpüşüp taşınma olayını zar zor sindirebilmişim. Masajı düşünmeye bile başlayamadım.

Meme uçlarımın sızladığını hissettim.

"Kurabiyeye ihtiyacım var," dedim konuşmayı masajdan uzaklaştırmak için. "Stres üzerinde işe yarayan tek şey kurabiyelerdir."

O ve tekila, ama Luke'un yakınında sarhoş olmayacaktım. Sarhoş olduğumda tüm çekingenliğimi kaybederdim ve bu iyi olmazdı.

Gözlerindeki sıcaklık eğlenceyle renklenmişti. "Sana kurabiye de getireceğim."

"Nutter Butters ve Chips Ahoy. Yumuşak olanlardan değil, sert olanlardan," diye emrettim. "Ve şu Pepperidge Farms Milano şeylerinden. Ve çifte malzemeli Oreos, ama çikolataya batırılmış değil, çünkü bu iyi bir şeyin çok fazlası. Ve eğer Oreos yersem, süt içmek zorundayım. Sütsüz Oreos yiyemem."

Şimdi gülüyordu, usulca. Bu ses hoşuma gitmişti ve onu güldürebilmem de hoşuma gitmişti. Onu güldürmek her zaman hoşuma gitmişti.

Vay be, sıçmışım.

"Başka bir şey var mı?"

diye sordu. "Sanırım bu kadar yeter."

Gözleri benden odanın diğer ucuna kaydı, sonra tekrar bana döndü. "Vance ve benim yapacak işlerimiz var. Sen burada kal. Eve ya da başka bir yere gideceksen Lee, Matt, Duke ya da Tex ile git."

Duke'ü tanırdım. Yıllarca Fortnum'da çalışmıştı ve Indy'nin ikinci babası gibiydi. Yaşlı bir Harley adamıydı, uzun gri örgülü, gri sakallı, her zaman siyah deri yelek giyer ve alnına kırmızı bir bandana sarardı. Tex diye birini tanıımıyordum.

"Tex?"

"Kahveci adam," dedi Luke bana. "Onun kahvelerinden birini içebilirsin. Kurabiye özlemini yatıştırabilir."

"Kurabiye özlemini hiçbir şey dindiremez."

Yüzü daha da yakınlaştı. "Kurabiye özlemini d i n d i r e c e k b i r şey biliyorum."

Eek!

Buna doğru yürüdüm. Yeni konu!

"Sen ve Vance ne yapacaksınız?" diye sordum. "Vincetti ve Dexter'ı avlayacağız."

Zaten gergin olan kaslarım çelik gibi oldu. "Luke-" diye başladım ama konuşmamı engellemek için dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

"Gitmem gerek," dedi.

Kıpırdamasın diye ellerimle tişörtünü avuçladım. "Neden Noah'ın peşindesin?"

Hiç tereddüt etmeden, dünyayı ayaklarımın altına seren bir cevap verdi.

"Senden bir parça aldı. Onu bulacağım ve geri alacağım."

Aman Tanrım. Onu seviyorum, Güzel Ava.

Umarım Noah'nın kışına tekme basar. Noah pisliğin tekiydi, diye homurdandı Kötü Ava.

"Luke," diye fısıldadım, ne hissettiğimi bilmiyordum, sadece gerçekten çok güzel hissettiğimi biliyordum.

Boynumu son bir kez sıktı, sonra parmakları bileklerimi sardı, gömleğinden ayırdı ve "Sonra" dedi.

Sonra da gitti.

Kapının onun ve Vance'in arkasından kapanmasını izledim. "Oowee, şimdi Pazartesi'nin şansının pek iyi olmadığını düşünüyorum."

Shirleen, gözlerini benden ayırmadan odaya girdi.

BU BENİM ÖĞLEDEN SONRAMDI:

Kahveci Tex, vahşi kızıl sakallı, daha da vahşi gözlü ve çok yüksek sesli, kocaman, sarışın bir adamdı. Luke haklıydı, Tex bana vanilyalı latte yaptı ve o kadar güzeldi ki kurabiye özlemimi tamamen dindirdi.

Lee ve Matt tüm kızlara Las Delicias'a kadar eşlik etti ve Meksika yemeği yedik. Bu arada Lee kesinlikle muhteşemdi ve çok hoştu, ama yine de beni biraz korkuttu.

Luke'un yoğun olduğu gibi yoğun biriydi. Sert bir adamdı, kötü bir çocuktu, o kadar derindi ki ona bulaşmamanız gerektiğini bilirdiniz.

Neyse ki öğle yemeği boyunca kimse "işı ne zaman alacağımdan" bahsetmedi. Las Delicias'tan sonra Matt, Sissy ve beni eve kadar takip etti. Bizi içeri almadan önce evi şöyle bir gözden geçirdi, bir süre durup sohbet etti ve sonra gitti.

O gittikten ve kapıyı kilitledikten hemen sonra Sissy bana döndü. "Luke hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

Hayır, kesinlikle Luke hakkında konuşmak istemiyordum. Onun hakkında konuşmak, onu düşünmek ya da onu bir daha görmek istemiyordum (yalancı, yalancı, yalancı).

"Biraz çalışmam gerekiyor," dedim.

"Kaçırılma olayı hakkında konuşmak ister misin?"

Başımı salladım ve ona küçük bir gülümseme verdim. "Kulağa geldiği kadar kötü değildi."

Yalan söyleyip söylemediğimi anlamak için birkaç saniye bana baktı ve yalan söylemediğim için (gerçekten) başını salladı. "Biraz çalış. Babamı aramam gerek."

Yukarı çıktım ve birkaç saat çalıştım. Saat beş civarında Sissy içeri girdi ve bavullarını karıştırmaya başladı. Birkaç dakika sonra kapı çalındı.

"Bu babam olmalı," dedi Sissy.

Ne?

Sandalyemde döndüm. "Babanın burada ne işi var?"

"Birkaç gün onunla kalacağım." Ne, ne, ne?

Sandalyemden kalktım ve onu merdivenlerden aşağıya kadar takip ettim.

Küçük bavullarından birini taşıyordu.

"Benimle kalacağını sanıyordum," dedim ona.

"Öyleydim, şimdi babamla kalacağım." Kapının önündeydi ve kilidi açıyordu.

"Neden?" Ben sordum.

Kapıyı açtı, ben de cevabımı alamadım. Gerçi cevabımı biliyordum.

Kahretsin!

"Selam baba," diye selam verdi.

Bay Whitchurch kızına gülümsedi ve ona kocaman sarıldı. Ağzının etrafındaki gerginlik yüzünden endişeli görüldüğünü hemen anlayabiliyordum. Bu, Sissy'nin ona neler olduğunu anlatmış olması gerektiği anlamına geliyordu ve Dom'dan intikam almaya üç kez yemin ettim çünkü Bay Whitchurch'ü endişelendirmişti.

Bay Whitchurch'ü çok eskiden beri tanır ve severdim. O ve Sissy'nin annesi boşandığında ve Bayan Whitchurch Wyoming'e taşındığında çok üzülmüştüm. Neyse ki (benim için), Sissy Denver'da babasıyla kaldı. Bay Whitchurch ve ben çok iyi anlaşıyorduk, son zamanlarda ikimiz de Dom'dan nefret ediyorduk.

"Güzel Ava," dedi yanağımdan öperek. Şişko Şişko Dört Göz olduğum zamanlarda bile bana hep "Güzel Ava" derdi.

"Hey, Bay Whitchurch."

"Duyduğuma göre kızıma bakıyormuşsun."

"Benim için yapmayacağı şey yoktur," dedim ona.

Bana baktı ve iç çekti. "Dom bok kafalının teki," dedi.

"Baba!" Sissy tersledi.

"Evet, öyle." Bay Whitchurch reddedilmeyecekti.

Sissy ona ters ters baktı. Onun bakışlarını doğal karşıladı. Yirmi dokuz yıldır Sissy'nin bakışlarına maruz kalıyordu ve onun bu bakışlarda ciddi olmadığını biliyordu.

"Bay Whitchurch," diye Sissy Glare'ın sözünü kestim, "Sissy ve ben bir saniye konuşabilir miyiz?"

Bana bir süre baktı, aklımda ağır bir şey olduğunu doğru bir şekilde değerlendirdi ve başını salladı. Sonra bavulunu aldı ve arabasına doğru yürüdü.

Kapıyı kapattım ve Sissy'ye döndüm. "Neden bana babanla kalacağını söylemedin?"

"Onunla kalmayacaktım."

"Sen de onunla kalıyorsun," diye belirttim.

"Evet, şimdi," diye karşılık verdi.

"Neden şimdi?" Cevabı bildiğim halde sordum.

İşte o zaman bana bildiğim cevabı verdi. "Noah'nın bir pislik olduğunu ve Dom'un bana bok gibi davrandığını biliyorum. Dave'in tuhaf olduğunu ve Rick'in bir pislik olduğunu biliyorum. Babanın seni terk ettiğinde kalbini kırdığını biliyorum. Bir daha asla incinmek istemediğini biliyorum. Ama sekiz yaşından beri Luke Stark'a aşık olduğunu ve şimdi sana öğle yemeğiymişsin gibi baktığını, kahvaltı ve akşam yemeğini kaçırdığını da biliyorum."

"Sissy-"

"Hayır, Ava. Yemininizi biliyorum, vibratörlerinizi sevdiğinizi biliyorum ve tüm erkeklerin boktan olduğunu düşündüğünüzü biliyorum ama dışarıda iyi olanlar da var ve bence Luke onlardan biri. Bunun önünde durmayacağım ve bunu sana açıkça söylüyorum kızım, sen de durmamalısın."

Tanrım.

Kimse benim tarafımda değil miydi?

Ben değilim, dedi Kötü Ava. Luke'un tadına daha çok bakmak istiyorum.

Ben de değilim, İyi Ava da aynı fikirde. Bence Luke ayyaşın teki. Ahh!

Sissy'ye odaklandım. "Cidden, onu tekrar gördüğümünden beri nasıl davrandığını sana söyledim. O normal bir adam değil."

Elleri yüzümün iki yanına geldi ve gözlerimin içine baktı. "Hayır, değil ve bu iyi bir şey." Alnımız birbirine değecek şekilde yüzümü kendi yüzüne doğru çekti. "Bana umutsuz bir romantik diyebilirsin ama ben arkadaşımı sonsuza dek özlemini çektiği adamla görmek istiyorum." Onun

sesi fısıltıya dönüştü. "Bunu bu dünyadaki her şeyden daha çok istiyorum."

Oh, kahretsin.

Gözlerim yaşlarla doldu ama ben onları serbest bırakamadan elleri uzaklaştı. Bana bir gülümseme verdi ve göz kırptı, sonra da gitti.

Kapıyı arkasından kilitledim ve alnımı kapıya yasladım.

"Hayatım boktan," dedim

kapıya. Kapı yanıt vermedi.

İşe geri döndüm. Yarım saat sonra telefonum çaldı. "Yo."

"Bebeğim."

Cehennem ve lanetlenme.

Luke'tu. Dizlerim titriyordu ve ayakta bile duramıyordum.

"Kurabiyelerimi aldın mı?" diye sordum.

Sonra yumuşak kahkahasını duydum,

"Henüz değil." Ne yapıyordum ben?

Sevimli ve komik olmaya çalışıyordum. Luke'a karşı sevimli ve komik olmaya çalışmamam gerekiyordu. Çığlık atan bir cadaloz gibi davranarak onu uzaklaştırmam gerekiyordu.

Kötü, kötü Ava.

"Neden arıyorsun?" Barlow Süper Kaltağı'nı kaldırmaya çalışarak sordum ama sesim gönülsüz geliyordu.

"Seni yedide alırım. Akşam yemeği için Lincoln's'a gideceğiz, sonra da benim evimde konuşacağız. Sissy'nin yanında kalacak kimse var mı yoksa bir arkadaş ayarlamam mı gerekiyor?"

"Sissy gitti."

Sessizlik.

"Luke?"

"Yine mi geldin?"

"Sissy gitti. Birkaç günlüğüne babasıyla kalacak."

"Evinde yalnız mısınız?" "Şey...evet."

"Siktir," diye kestirip attı, sesi kızgın geliyordu. "Ne?" diye sordum. diye sordum.

"Bana kapılarınızın kilitli olduğunu söyleyin." "Tabii ki."

"Yakında orada biri olacak. Eğer henüz tanışmadığınız biriye, sizi arayıp kimi beklemeniz gerektiğini söyleyeceğim."

"Luke, iyi olacağıma eminim."

"Doğru. Lee, Indy'yi evinde bıraktıktan sonra arabasına bomba koyup onu kaçırdıklarında ve neredeyse Kosta Rika'ya götürüldüğünde böyle düşünmüştü."

Oh, evet. Bunu unutmuşum.

Gecikmiş eek!

"Lee'nin adamlarından başka kimseye kapıyı açma, anladın mı?"

"Tamam."

"Yedide görüşürüz."

Bağlantıyı kes.

Lanet olsun.

O gece onunla hiçbir yere gitmeyeceğimi söylemek için onunla tartışmaya bile fırsatım olmadı. Ölümcül tehlikem, kendimi Luke olan cinsel tehlikeden korumamın önüne geçiyordu.

Zihinsel olarak omuz silktim ve işe geri döndüm. Teslim tarihimde iyi bir ilerleme kaydediyordum, bu yüzden en azından bu beni diğer her şeyle birlikte strese sokmayacaktı.

Luke'tan gelen telefonu kapattıktan beş dakika sonra ofisimde bir döşeme gıcirtısı duydum. Dün gece ona verdiğim ekstra anahtarları cebine koyduğunu fark ettiğim Luke'u görmeyi umarak sandalyemde döndüm.

Onun yerine Dom'u gördüm.

Sandalyeden fırladım ve çığlık atmak için ağzımı açtım. Dom bir anda üzerimdeydi ve her şey karardı. BU

BENİM ERKEN AKŞAMIMDI:

Dom'un BMW'sinin arkasında uyandım. Dom'un BMW'sine milyonlarca kez binmiştim ama hiç arkada uzuvlarımı hareket ettiremeyecek şekilde yatmamıştım (tamam, sarhoşken birkaç kez arkada yatmıştım ama uzuvlarımı hareket ettirebiliyordum).

Uzuvlarımı hareket ettirememek beni çok korkuttu.

"Dom," diye fısıldadım.

Cevap vermedi. Belki de beni duymadı. Belki de araba sürmeye konsantre olmuştu. Elim ayağım karıncalanmaya başladı, bunu iyiye işaret olarak kabul ettim, bir yandan da arabanın uzun daireler çiziyormuş gibi hareket ettiğini hissediyordum. Gücümü geri kazanıyordum ve Dom arabayı park edip arabadan indikten sonra benimle birlikte arka koltuğa oturduğunda kendimi ancak oturur pozisyona getirebildim.

"Hey, uyanmışsın," dedi, yanıma yerleşti ve bana doğru döndü. Sonra tuhaf bir nedenle, hâlâ tam olarak kontrolüm altında olmayan bedenimi kucağına çekti ve bana doğru eğildi.

Göz kırptım.

"Bana ne yaptın?" diye sordum.

"Şok tabancası. Üzgünüm Ava, ama konuşmamız gerek ve senin çenene katlanmak istemedim."

Şok tabancası mı?

Şok tabancası mı?

Dom beni şok tabancasıyla mı vurdu?

Daha önce hiç şok tabancası görmemiştim. YouTube'da birisinin şok tabancasıyla vurulduğu bir video görmüştüm (ve Dom'un bana bunu yapmasından hiç memnun olmadığımı da eklemeliyim), ama hiç şok tabancası görmemiştim.

Ne pislik ama!

"Beni şok tabancasıyla mı bayılttın?" diye sordum.

"Konuşmamız gerek."

Tekrar dövülecek duruma gelmiştim (ellerimi kontrol edebiliyordum) ve onu ittim ama parmakları bileklerime dolandı ve beni sıkıca tuttu.

"Konuşmamıza gerek yok" dedim ve sonra sordum: "Burada ne yapıyorsun? Nerelerdeydin? Polis kayıp olduğunu söyledi."

Gözleri kısıldı. "Benim hakkımda polisle mi konuştun?"

"Hayır, polis benimle senin hakkında konuştu. Oturma odanız kurşunlanmış ve bir sebepten dolayı Bay Zano beni kaçırmak için bazı adamlarını göndermiş ve bunun sizinle bir ilgisi var. Bu Bay Zano seninle ve Vito Amca'yla akraba mı?"

"Siktir" diye mırıldanmadan önce yüzünde tuhaf bir ifade belirdi.

"Lanet olsun doğru!" Tersledim. "Neler oluyor?"

"İş yerinde bir sorunum var. Hallediyorum," dedi, hiçbir şey olmamış gibi geçiştirerek. "Dinle Ava, sen ve ben-"

"Sen ve ben diye bir şey yok," diye sözünü kestim.

Elleri bileklerimde sıkılaştı.

"Dinle!" diye kestirip attı. "Sissy olayıyla ilgili bir sorunun olduğunu biliyorum-"

Bütün bu "Sissy olayı" mı? Oh...

Tanrım...

Dom'dan dört kat intikam almaya yemin ettim, alçak herif. Devam etti, "Onu terk ediyorum."

"Onu terk edemezsin, o seni çoktan terk etti," diye hatırlattım.

"O zaman ona itirazsız boşanma davası açacağım." Bu iyi haberdi.

"Harika. Ona söylemek için sabırsızlanıyorum. Çok sevinecek."

Belli ki Dom, beş yıllık karısının çekişmesiz boşanma kararına çok sevineceğini umursamıyordu.

Bunu biliyordum çünkü "O zaman sen ve ben takılabiliriz" dedi.

Tekrar göz

kırptım. Delirmiş

miydi?

Erkekler neden bu kadar pislikti?

"Takılmıyoruz," diye tersledim.

Yüzünün yumuşak, seksi bir şekilde değişmesini izledim ve garip bir üzüntü hissettim. Çünkü çok ateşliydi ve yüzündeki o ifade daha da ateşliydi. Eğer o bir

iyi bir adam olsaydı, bazı kadınlar (Sissy diye okuyun) çok şanslı olurdu. Bunun yerine, o bir sıçan piçiydi, kadınların hayatlarını parçaladı ve ardında yıkım bıraktı.

"Sen değıştin. Noah seni becerdi ve sen değıştin," dedi, sesi de yüzü kadar yumuşak ve seksiydi ve ben ona baktım. "Sende bu... tavır var." Gözleri ağzıma kaydı. "Kahretsin, bunu düşünmek bile beni sertleştiriyor," diye mırıldandı.

Ho-ly saçmalığı.

Bileklerimi çektim.

"Bırakın beni!" Bağırdım.

Parmakları sıkılaştı ve biraz acıdı. "Sen ve ben birlikte iyi olacağız. Patlayıcı," dedi bana.

"Senin bir vidan gevşemiş! Sen benim en iyi arkadaşımın kocasısın!"

"Uzun sürmez."

"Siktir git!"

Bağırdım.

Beni bileklerimden tutup öne çekti ve öptü. Dom öpüşme konusunda çok pratik yapmıştı. Onun iyi bir öpüşmeci olduğunu biraz mesafeli bir şekilde fark ettim.

Dilini ısırmadan hemen önce bunu fark

ettim. Geri çekildi. "Şunu yapmayı kes!"

"Beni öpmeyi kes!" Bağırdım ve ciddi bir şekilde mücadele etmeye başladım.

Bu benim için iyi gitmedi. Evet, yetmiş beş kilo vermiştim ama hafif bir kilo değildim. Spor yapıyordum, formdaydım ve güç antrenmanları yapıyordum. Ama Dom 1.80 boyundaydı ve tamamen yağsız, sıkıştırılmış kaslardan oluşuyordu. Beni sırt üstü yatırdı ve hemen üzerime çıktı.

Bu hiç iyi değildi.

İşte o zaman paniklemeye başladım. "Bırak beni!"

"Ava, sen istiyorsun, ben istiyorum ve alacağım."

"Hayır!" Bağırdım ve sıçradım.

Sonra kapı açıldı ve benim tamamen inanmazlığıma rağmen Bay Kumar içeri eğildi ve bunu yapmak için iki elini birbirine kenetleyerek Dom'un sırtına vurdu.

Öylece bakakaldım, bir an için afalladım.

Bay Kumar, evimden yaklaşık bir buçuk blok ötede bir köşe dükkânı olan Orta Doğulu bir adamdı. Kilo vermeden önce erzak almak için düzenli olarak oraya giderdim. Ayrıca Bay ve Bayan Kumar ile dedikodu yapmak için de oraya giderdim. Onlar iyi insanlardı. Köşedeki küçük dükkanlarını açık tutmak için her şeye rağmen mücadele ediyor ve mahalleye göz kulak oluyorlardı. Kilo verdikten sonra, köşedeki dükkanda çoğunlukla abur cubur, gazlı içecek ve sigara bulunduğundan, oraya sadece dedikodu yapmak ve diyet soda ve sakız almak için gittim.

Bay Kumar'ın Dom'un arabasına nasıl bindiğini anlayamadım ama sevinçten havalara uçmak istedim.

"Bırakın onu!" Bay Kumar bağırdı.

"Ne oluyor lan?" Dom mırıldandı, beni bıraktı ve Bay Kumar'a döndü.

Şaşkınlığımı üzerimden attım ve hepimiz arka koltukta güreşmeye başladık ve fazla yer olmadığı için açık kapıdan düşüp beton üzerinde güreşmeye başladık. Bay Kumar ufak tefek bir adamdı ve tahminimce ellili yaşlarının yanlış tarafındaydı ve tekrar etmeliyim ki Dom güçlüydü. Dom ikimizi de alt etti ve kazanıyor gibi görünüyordu.

Dom, yuvarlanan Bay Kumar'ı itti, sonra da beni yakaladı. O bunu yaptığında ayağa kalkmaya ve durumdan biraz faydalanmaya çalışıyordum. Avuçlarımın üzerine sertçe düştüğümde bluzumun yakasının yırtıldığını hissettim ve Dom üstüme düştü. Altında döndüm ve ellerimi yukarı kaldırdım ve nihayet, bunca yıldan sonra, yüzünü tırmalama fırsatı buldum.

Başını geriye attı, memnuniyetle (hoş olmayabilir ama dürüstçe) yanağında kan oluştuğunu gördüm ve "Lanet olası orospu!" diye bağırdı.

Bay Kumar onun üstüne atladı. Daha fazla güreştik ve ben Dom'un altından çıktım. O Bay Kumar'ı bastırmaya çalışırken ben ayağa kalktım. Fırsatımı gördüm ve bir tekme attım. Hedeflediğim yeri ıskaladım ve karnına vahşice bir tekme attım.

Dom homurdandı ve kendi içine kıvrıldı.

Hemen Bay Kumar'ın elini tuttum ve onu yukarı çektim.
"Hadi gidelim!"

İster istemez koştuk çünkü nereye gittiğimi bilmiyordum ve Bay Kumar çok korkmuştu.

Bay Kumar sonunda "Arabam şurada," dedi ve eski, soluk sarı Cadillac Seville'ine doğru koştuk.

Arabasının önünde durduk ve Bay Kumar el yordamıyla anahtarlarını aradı.

"Sen sür," dedi, elleri titriyordu, saçları ve giysileri kendisinden en az yirmi yaş küçük güçlü bir İtalyan Amerikalıyla güreşmiş gibi görünüyordu. Bay Kumar anahtarları bana uzattı ve ben de otomatik olarak aldım.

"Ben araba kullanamam, şok tabancasıyla vuruldum. Sen sür." Anahtarları ona geri verdim.

"Araba kullanamam, titriyorum. Kaza yaparız. Sen sür." Anahtarları bana geri verdi.

Göz ucuyla Dom'un bana doğru koştüğünü gördüm.
Bi

Z. "Arabaya bin!" Sürücü tarafına giderek bağırdım.

İçeri girdik, kapıları kilitledik ve kemerlerimizi bağladık. Dom benim
Kapıyı açmaya çalışırken arabayı çalıştırdım (iki kez denedim ama başardım) ve lastiklerin gıcirtısıyla ileri fırladık.

Garip bir şekilde boş olan bir otoparktaydık ve nasıl çıkacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

"Çıkış nerede?" Bizi garajın derinliklerine götürecekmiş gibi görünen bir yöne dönerek bağırdım.

"Bilmiyorum. Bırak da düşüneyim. Düşünemiyorum." Bay Kumar hala korkuyordu ve sonra bağırdı, "İşte! Çıkış yazıyor! Sola dön."

Ben sola gittim.

"Hayır, doğru demek istedim," dedi. Kahretsin!

Bazı park yerlerinden u-ie yaptım ve sağa döndüm. Kapalı otoparka geri döndük ve Dom'un diğer yöne giden BMW'sinin yanından geçtik. İki kat yukarı çıktık ve ben bakmadan caddeye fırladım. Bir araba benden kaçmak için direksiyonu kırdı, kornaya bastı ve bana parmak salladı. Ben sadece pedala bastım ve büyük araba kükredi.

"Neredeyiz biz?" Etrafıma bakınıp yönümü bulmaya çalışarak sordum.

"Bilmiyorum. Seni arabasına taşıdığını gördüm ve Bayan Kumar'a Tex'i aramasını söyledim, ben de peşinden gittim. Nereye gittiğimize dikkat etmedim. Sadece seni takip etmeye dikkat ettim."

"Tex?" Ben sordum.

"Tex, dükkanın karşısındaki blokta oturuyor. Komşularla ilgilenir."

Hayatım boyunca hiç Tex diye birini tanımamışken bir gün içinde iki kez "Tex" ismini duymak bana tuhaf gelmişti.

Sonunda nerede olduğumuzu anladım ve bu panik ve adrenalininin bir kısmının azalmasını sağladı. Derin bir nefes aldım ve bize evi işaret ettim. Sokağıma döndüm ve midem sıkıştı.

Sokağım arabalarla doluydu. Büyük, parlak olanlar (Luke'un Porsche'si ve bir Crossfire hariç, onlar büyük değildi, sadece parlaktı). Eddie'nin kırmızı Ram'ine benzeyen bir şey, siyah bir GMC kamyonet, birkaç siyah Ford Explorer ve siyah bir Toyota 4Runner vardı.

Caddy'yi (sokakta boş yer olmadığı için) ön kapımın hemen önüne iki kez park ettim ve Luke'un Porsche'sinin çatısından, ön bahçemde duran ve hepsi de korkunç suratlar takınmış olan Kötü Çocuk Tugayı'nı gördüm.

O yüzler Caddy durduğunda ona döndüler. Luke, Lee, Vance, Hank, Eddie, Matt, Mace ve tesadüf olmadığını anladığım Fortnum'daki vahşi gözlü kahveci Tex.

"Uh-oh," dedim.

İYİ HISSEDİYORUM, GEVŞEMİŞ HISSEDİYORUM

Mr. Luke arabadan inerken Kumar ve ben de arabadan indik. ve Kötü Çocuk Bunch ve I met onu üzerinde ve kaldırım.

Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim ve u s u l c a , "Görünüşe göre yine kaçırıldım," dedim.

Ağzı gerildi ve gözleriyle vücudumu taradı.

Kendime baktım.

Bluzum yırtılmış, gecikmeli olarak acıyan avuçlarımda sıyrıklar ve göğsümün derisinde kan lekelerine benzeyen bir şey vardı (bunun Dom'a ait olduğunu umuyordum).

"Sen iyi misin?" Luke sordu ve gözlerim tekrar onunkilere kaydı.

"Evet," dedim.

"Lütfen bana bunun senin kanın olmadığını söyle."

İşte o zaman çok aptalca bir şey yaptım.

Çok aptalca bir şey yaptım ve "Dom'un" dedim.

Luke, Denver Metro bölgesindeki tüm oksijen moleküllerini içine çekmiş gibi görünüyordu.

Nefes al. Yüzüne bir kez baktığımda, Incredible Hulk tarzında Porsche'sine doğru yürüyüp onu alsa ve caddeden aşağı fırlatsa beni şaşırtmazdı.

Bay Kumar yanımızda durdu.

"Onu evden çıkarırken gördüm," diye paylaştı ve Kötü Çocuklar etrafımızda toplanırken Luke'un ve benim gözlerimiz Bay Kumar'a döndü. "Bilinci yerinde değildi ve bir şeylerin ters gittiğini anladım. Arabamla takip ettim ve durduklarında Tex'i beklemek istedim ve cep telefonumdan aramak üzereydim ama nerede olduğumuzu bilmiyordum." Herkes onun konuşmasını izledi ve o da ilgi odağı olmanın verdiği gerginlikle etrafına bakındı. "Polisi arayacaktım ama sonra onu öpmeye başladı ve Ava bundan hoşlanmadı ve ben de anladım ki..."

Lanet olsun.

Luke'un gözleri bana
kaydı. Lanet olsun!

"Bir şeyler yapmam gerekiyordu," diye sözlerini tamamladı Bay Kumar.

Luke hâlâ bana bakıyordu. Ya da daha doğrusu kaşlarını çatarak bana çok korkutucu bir şekilde bakıyordu.

"Um..." Elimi kaldırıp parmaklarımı ve başparmağımı yarımşar santim arayla tekrar hareket ettirdim. "Paylaşmadığım ufak tefek sorunlarım olabilir."

Luke'un çok güzel alt dudağını içeri çekip aynı derecede güzel, düz, beyaz dişleriyle ısırmasını biraz da büyülenmiş bir şekilde izledim. Kötü Çocuk Tugayı'nın hepsi birbirine baktı.

ile Bilerek, eşit olarak(neredeyse) kızgın-erkek-arkadaşlık yüzleri ve bir adım geri çekildiler.

Sonra Luke havaya kaldırdığım bileğimi tuttu, beni yürüyüş yoluma ve evime doğru çekti.

"Luke!" Bağırdım.

Beni görmezden geldi, merdivenlerden yukarı çıktı ve beni banyoya götürdü, orada durduk.

"İlk yardımınız nerede?" diye sordu.

Sorusuna şaşırmış bir şekilde ona baktım ve bana saldıracağını düşündüm.

"Ne?" Ben de sordum.

"İlk yardım. Avuç içlerin."

Oh. Avuçlarım.

"Dolap," dedim ona, elimle dolap kapısını işaret ederek.

Banyo dolabına doğru yürüdü ve ilk yardım çantasını çıkardı. Açtı, karıştırdı, istediğini buldu ve beni lavaboya sürükledi.

"Ellerini yıka," diye emretti.

Bana söyleneni yaptım, davranışını biraz ilgi çekici buldum. Kızgın olduğunu anlayabiliyordum (herkes anlayabilirdi) ama bunu kontrol ediyor ve benimle ilgileniyordu.

Hmm.

Çok iyi biri. Kızgın olduğu belli ama yine de çok iyi davranıyor. Bunu sevdim, İyi Ava beni bilgilendirdi.

Sinirli ama kontrollü olduşunda çok seksi oluyor. Atla ona! Kötü Ava önerdi.

Tavsiye meleklerime göz kırptım, ellerimle işimi bitirdim ve Luke'un en son davranışını diğerlerinin yanına gömdüm.

Dolaba geri döndü ve temiz bir el havlusu aldı. Havluyu bana attı ve ben ellerimi dikkatlice kurularken o da bir bez alıp ıslattı ve göğsümdeki kan üzerinde çalışmaya başladı.

"Luke."

"Sessiz ol."

Çenemi kapattım. Luke'un o ses tonuyla söylediğı "sessiz" in ne anlama geldiğini biliyordum ve Sert Öfke Öpücüğü'nün tekrarlanması istemiyordum.

Kanı silmeyi bitirdi, havluyu ellerimden aldı, ikisini de lavaboya attı ve alkollü çubukla sıyrıklarımı sildi. Acıdan nefesim kesildi ama nazikçe de olsa devam etti.

ubuğı çöpe attı ve sonra bana baktı. "Şimdi. Paylaş."

Ne demek istediğini sormama gerek yoktu. Derin bir nefes aldım.

"Şey..." Başladım ve durdum, nasıl devam edeceğimden emin değildim.

Luke yaklaştı, sabrı gözle görülür biçimde azalıyordu.
"Ava."

"Pekâlâ," dedim ve arkama yaslandım. Sonra ona Dom'un flört etmesini, Dom'un dokunmasını, Dom'un beni mutfakta köşeye sıkıştırmasını ve Sissy'nin onu terk etmesinin nedeninin bu olduğunu anlattım. Ona Dom'un "istediğimi almakla" tehdit etmesini anlattım. Son kırk beş dakikayı anlatarak bitirdim.

Ben konuşmayı kestikten sonra Luke sessiz kaldı. Yüzü sertti ama gözlerinin çalıştığını gördüm. Ayrıca çenesinin de çalıştığını, sıkılıp gevşediğini gördüm ve bunu iyiye işaret olarak almadım. Bunlar olurken nefesimi tuttum.

Sonunda "Çantayı hazırla." dedi.

"Affedersiniz?" Bir hava fışkırmasıyla sordum. "Bir çanta hazırla."

"Ne? Neden?"

"Benim yanıma taşınıyorsun." Gözlerim yuvalarından fırladı. "Ne? Neden?" Tekrarladım.

"Sadece yap."

Ho-ly bok.

Lee, Indy'nin vurulduğu ve kaçırıldığı sırada onu güvende tutmak için yanında kalmasını sağlamıştı. Olay bittikten sonra onun dubleksine taşınmıştı ve şimdi de evleniyorlardı. Eddie de Jet'i güvende tutmak için onun yanına taşınmasını sağlamıştı. Taşınmasına asla izin vermedi ve yeni bir blender almıştı. Roxie, olay sırasında Hank'le kalmıştı.

Çünkü o sırada Chicago'da yaşıyordu. Güvende olduktan sonra Denver'a Hank'in yanına taşınmaya karar vermiş, altı aylığına bir apartman dairesine taşınıp "nasıl gittiğini görmeyi" düşünmüştü ama Hank onu yanına taşınmaya ikna etmişti. Şimdi de onun köpeğini Frizbi yarışmasına sokuyordu.

Paniğin göğsümü ele geçirdiğini hissettim. "Senin yanına taşınmıyorum." "Benim yanıma taşınıyorsun."

"Ben değilim."

Arkasına uzandı, sonra kolu öne geldi ve kelepçeleri gördüm.

Olamaz.

Havalanmaya başladım ama onu geçemedim bile. Beni geri döndürdü, eli üst koluma dolanmıştı. Kolumu çekiştirdim ama bileğimi yakaladı ve bana bileziği tokatladı, sonra da diğer bileziği ona tokatladı.

"Beni yine kendine kelepçelediğine inanamıyorum!" diye bağırdım. "Şimdi, toplanıyoruz."

"Senin yanına taşınmayacağım." O yürümeye başladığında tüm ağırlığımı vererek geri çekildim.

Beni ve tüm ağırlığımı yatak odasına sürükledi.

Dolaba gidip kapıyı açarken, "Bu kadarı da fazla," diye çıkıştım.

Bana döndü. "Toplan."

"Ofisim burada. Yoga matım burada. Taşınamam," diye geveledim.

Kelepçeli ellerimizi çekiştirdi ve ben öne doğru uçarak ona çarptım.

Kollarını bana doladı (böylece kollarımdan birini alıp arkamda büktü) ve sıkıca tuttu, yüzü benimkine doğru eğildi.

"Sana bir şey anlatmam gerektiğinde her seferinde kendimi tekrar etmek zorunda kaldığım için, bunu yapmaya devam edeceğim." Gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu ve sabrının sonuna geldiği belliydi.

Eek.

"Öncelikle," diye devam etti, "bu saçmalıkla dalga geçmeyeceğim. İki gün içinde iki kez kaçırıldın ve vuruldun. Şu andan itibaren bu bok bitti. Benim binam güvenli, senin evin değil. Taşınıyorsun, tartışmanın sonu. İkincisi, seni yatağında istiyorum. İlk öpüşmemizden sonra bana baktığın gibi bakmanı istiyorum, ama bunu sikim içine gömülüyken yapmanı istiyorum. Üçüncüsü, bana borçlusun ve bunu ödeyeceksin. İlki şimdi gerçekleşiyor. Son ikisi bu gece olacak. Beni anlıyor musun?"

Onu anladım. Onu çok iyi anladım.

Ona bakakaldım. Göğsüm genişlemiş ve gözlerim açık bir şekilde donup kalmış gibiydi. Az önce söylediklerinden sonra konuşamadan başımı salladım.

"Güzel," diye kestirip attı. "Şimdi, toparlan."

Bu noktada, toparlanmanın akıllıca olacağını düşündüm. Ben de topladım.

SARHOŞTUM.

Akıllıca olmadığını biliyordum ama umurumda değildi. Kaçırılmışım (iki kez), en iyi arkadaşımın kocasıyla bir otoparkta güreşmişim ve Luke'un yanına taşınmışım. Sarhoş olmam gerekiyordu.

Sonuçlarını siktir et.

EVİMDE TOPARLANDIM. Luke bunu yapabilmem için kelepçelerimi çözdü.

Bu, hala ona bağlıyken birkaç şeyi bir çantaya attıktan ve "Bitti" diye mırıldandıktan sonraydı.

Bir çantaya bir bana baktı ve "Biraz daha" dedi.

İçimi çektim. Kelepçelerimi çözdü ve ben de biraz daha toplandım.

İki valizimi (ve yoga matımı) onun Porsche'sine taşıdık. Bad Boy Bunch hala dışarıda takılıyordu, muhtemelen moral desteği için. Hepsi Luke'a anlayışla, bana ise sabırsızlıkla bakıyordu. Tex hariç hepsi, o da bana düşündüğüm gibi deli bir adam gibi sırtıyordu.

Nedense, onu (hiç) tanımıyor olmama rağmen, kocaman elini başımın üstüne koydu ve "Heyecanlanmayalı uzun zaman oldu, hayatım" dedi.

Luke ona ters ters baktı, belli ki Tex'in heyecanını paylaşmıyordu. Tex elini başımdan çekerken kıkırdadı.

Ben Bay Kumar'a beni alçak Dom'dan kurtardığı için teşekkür ederken, Luke Matt'le konuştu ve o da soyunup evime geri döndü.

"Ne yapıyor bu?" Luke beni Porsche'ye götürürken sordum.

"Bilgisayarın," dedi Luke.

Kahretsin.

Her şeyi halletmişti.

Boku yemiştim.

Onun evine gittik ve eşyalarımı bıraktık. Banyoda banyo malzemelerimi yerleştirdim, yırtık bluzumu değiştirdim ve temizlendim.

Sonra beni Lincoln's Road House'a götürdü, I-25'ten ayrılan bir yol üzerinde bulunan gösterişsiz bir motorcu barı. Harika yemekleri, harika bir atmosferi ve genellikle harika müzikleri vardı. Cumartesi gecesiydi ve biz oraya vardığımızda bir grup çalışıyordu. Luke bir masada takılan ama yemek yemeyen birkaç adama ters ters baktı. Kıçımı bir tabureye yerleştirdi ve menüleri aldı.

Hâlâ kızgın olduğu belliydi. Hâlâ kontrol altında tuttuğunu da söyleyebilirim.

Jules ve Vance bize katıldığında bana bir Fat Tire birası aldı ve ben menüyü okuyordum (Luke okumuyordu, muhtemelen ezbere biliyordu).

Sevinçten takla atabilirdim. Luke'un kötü davranışlarından eski kanunsuz şimdiki sosyal hizmet uzmanı yeni arkadaşım ve onun ödül avcısı erkek arkadaşı tarafından kurtarıldım.

Hepimiz yemek sipariş ettik ve yedik.

Luke'un yatak odamda söylediklerini düşünmemek için kendimi zor tutuyordum. O gece için çok korkmuştum.

Hayır, her şeyden ölesiye korkuyordum. Luke'la ilgili her şeyden ve hayatımla ilgili her şeyden. Başa çıkamıyordum, açıkça değil, bu yüzden gömdüm ve söylediği her kelimeyi ve son iki günde olan her şeyi gömdükçe, daha da stresli hale geldim.

Bu nedenle, Hank ve Roxie bize katıldığında ve Daisy ve Shirleen partimize girdiğinde ve sonra Tex içeri girdiğinde, siktir etmeye karar verdim.

Parti zamanı.

Ben de sarhoş

oldum.

"Nasıl gidiyor şekerim?" Tüm kızlar küçük banyoda omuz omuza vermiş, mührü kırıp ruj sürerken Daisy mavi gözleri endişeyle yumuşamış bir şekilde bana sordu.

Muhtemelen İkinci Bölüm Kaçırma konusunda iyi olup olmadığımı sorduğunu biliyordum ama bunu görmezden geldim ve

önemli şeyler.

"Bu öğleden sonra Luke'un yanına taşındım," dedim ve nefesini içine çekti, gözleri Shirleen'e kaydı ve ikisi de birbirlerine gülümsediler.

İyi Sarhoşluk Bölgemdeydim, iyi hissediyordum, gevşemiştım, konuşkan hissediyordum, ki bu da çekingenliğimin yanı sıra sarhoşken sahip olduğum bir başka kötü alışkanlığımdı.

"Bu hiç iyi değil. Bana söylediklerine inanamazsınız," diye duyurdum.

Roxie ve Jules yakınlaştılar ve hiçbirini tanımıyor olmama rağmen onlara son olayı anlattım ve bunu çok ayrıntılı bir şekilde yaptım.

Nefesler daha çok çekildi, sonra gülümsemeler arttı.

"Kahretsin. Vance'in sana söylediği bazı şeylerin Seksi Ateşli Çocuk Ateşli olduğunu düşünmüştüm, ama Luke onu bir mil farkla geçti," dedi Daisy Jules'a.

Shirleen, "Benimle bu şekilde konuşması için bir erkeğe para verirdim," diye araya girdi.

"O bir pislik," dedim mutlulukla, sanki bu iyi bir şeymiş gibi ve aynada dudaklarıma parlak dudak parlatıcısı sürerek. "Ondan nefret ediyorum." Bu da sarhoş bir neşeyle söylendi ve tüm kızlar birbirlerine baktı, dudaklarının uçları yukarı kalkmıştı. "İlk fırsatta Wyoming'e taşınıyorum. Sissy artık orada olmasa bile Sissy'nin annesinin yanına taşınacağım. Bayan Whitchurch beni seviyor ve sürekli çöpünü karıştıran aylar yüzünden bir av tüfeği var."

Daisy çingiraklı bir kahkaha attı.

Jules aynada arkamdan geldi. "O şey sırasında kendimi Nikaragua'ya taşınacağıma inandırmıştım" diye paylaştı.

"Nikaragua kulağa hoş geliyor ama Latin aşığı tiplerle dolu. Maço erkeklerden uzaklaşmaya çalışıyorum."

Gülmemeye çalışır gibi dudaklarını birbirine bastırdı ve Roxie'ye baktı.

Onları görmezden geldim ve dudak parlatıcımın kapağını kapatarak döndüm. Bir aradan sonra grubun tekrar çalmaya başladığını duydum ve o anda hayatımda aklıma gelen en iyi fikrin bu olduğuna karar verdim.

Bu yüzden tabii ki paylaşmak zorundaydım ve "Hadi dans edelim!" diye bağırdım.

Dudak parlatıcımı cebime soktum ve kapıdan çıkıp bardan geçerek tüm Bad Boys'un oturduğu masanın yanından geçip doğruca dans pistine gittim. Kızlar Çetesi beni takip etti.

Müziği ve dans etmeyi çok severdim. Hayatımda Sissy ile dışarı çıktığımızda bir damla bile içmediğim, sadece deli gibi dans ettiğim zamanlar oldu. Şişko Şişko Dört Göz olduğum zamanlarda bile müziğin içinde kaybolan ve kimin izlediğini umursamayan biriydim. Şimdi, özellikle de rüzgâra karşı üç yaprak olmaya doğru ilerlerken, her şeyi serbest bıraktım.

Tabii ki Luke'un beni görebileceği bir kulübe hiç gitmemiştim ama kendimi iyi hissediyordum, rahat hissediyordum ve kızlar

ve Kız Dans Çemberimize katıldığımda hayatımın en güzel anlarını yaşıyordum.

Birkaç şarkıdan sonra hayatımda aklıma gelen en son ve en harika fikri haykırdım: "Shot!" Sonra soyundum ve bara gittim.

Mekan tıklım tıklımdı ve barda üç kişi vardı. İki adam beni gördü ve geçmeme izin vermek için yana kaydı. Onlara kocaman gülümsedim ve bara doğru ilerledim.

"Hey, teşekkürler," dedim, hâlâ omzumun üzerinden gülümseyerek.

"Lafı bile olmaz canım," diye cevap verdi içlerinden biri.

Birkaç dakika sürdü ama bir barmen bana getirdi.

"İstiyorum..." Dans pistine döndüm ve Kızlar Çetesi üyeliğimi saydım. "Beş shot tekila. Limonla uğraşmayın. Biz Rock Çetesiyiz, bunu başarabiliriz," diye onu bilgilendirdim.

Arkamdaki adam kıkırdadı. Neyi komik bulduğunu tam olarak bilmediğim ama umursamadığım için ona omzumun üstünden bir sırtıma daha yaptım. Eğer keyfi yerindeyse, onun keyfini paylaşmamanın kabalık olduğunu düşündüm.

"Çekil yolumdan," diye duydum ve etrafımdaki kalabalık yorum yapmadan dağıldı.

Bir motorcu barında olduğumuz ve birinin kalabalığı iterek geçmesi normalde hoş karşılanmadığı için bu biraz alışılmadık bir durumdu. Neden hiç kimse olmadığını anladım.

VahŖi Adam Tex yanıma geldiğinde yorum yaptı. Pek çok insan VahŖi Adam'ın yoluna çıkmazdı.

"Hey, Tex. Nasılsın?" Sanki birbirimizi hayatımız boyunca tanıyormuşuz ve o benim dünyadaki en iyi arkadaşımın gibi sordum.

Bana baktı ve "Sevgilim, kafan çok güzel" dedi.

Ona doğru eğildim. "Evet. Harika değil mi?"

Başını salladı ve sırtıtarak şöyle dedi: "Seni üzmem. Bir çift kibarıktan sonra iyi bir geceyi hak ediyorsun, ama adımlarına dikkat etsen iyi olur. Adamın gördüklerinden hoşlanmıyor ve ortam gerginleşiyor."

Ona göz kırptım. "Benim adamım mı?" Tex bana "Luke," dedi.

Başımı çevirdim ve Luke'a baktım. Beni izliyordu ve görünüŖe göre Tex haklıydı, mutlu görünmüyordu.

Tex'e döndüm. "O benim erkeğim değil."

"Kızım, senin onun öyle olmadığını düşünmen önemli değil, o öyle olduğunu düşünüyor. Bu yüzden, Belalı OroŖu Çocuğu Ülkesi'nde, öyle olduğu anlamına gelir."

Güldüm ve elimi aramızda salladım, barmen shotları önüme koyarken Tex'in uyarısını görmezden geldim.

Tex'e "Her Ŗey yoluna girecek," diye güvence verdim.

Tex içkilerim için barmene bir hesap uzattı ve ben de ona gülümsedim. Tüm içkileri iki elimde topladım ama Tex dirseğimi tuttu ve ben uzaklaşmadan önce eğildi.

"Bir şey daha var," dedi Tex.

Durdum ve ona baktım. Sarhoş halimle son derece ciddi göründüğünü fark ettim.

"Öyle mi?" Ben de sordum.

"Her şey çocukların kontrolü altında olduğu sürece heyecan iyidir, heyecanlı olmak eğlencelidir. Hepimiz bundan keyif alıyoruz. Ancak geçen sefer çocukların kontrolünden çıktı ve neredeyse Jules'u kaybediyorduk."

Tex bana dikkatle bakmaya devam ederken iyi ve gevşek duygularımın bir kısmı kayboldu.

"Akıllı olun. Bu çocuklar ne yaptıklarını biliyorlar ve sen akıllı olduğun sürece seni güvende tutmak için ellerinden geleni yapacaklar. Bunu onlar için zorlaştırmayın. Her gün yeterince dertleri var, bir de içlerinden birinin önemseydiği biri aptalca şeyler yapıp kışını tehlikeye atmasın. Anladın mı beni?" Tex sordu.

Yutkundum. Sonra başımı salladım.

Dirseğimi bıraktı ve "İyi eğlenceler." dedi.

Kahretsin.

Kız Çetesi'ne geri döndüm, shotları dağıttım ve çemberimizin içinde durarak onları geri fırlattık. Benimki son korkumu silmeme yardımcı olarak çifte görev yaptı-

Özellikle de Tex'in bana Luke'un "önemsediği" biri olduğumu söylediği kısım.

Grup "Ding Dong Daddy "yi çalmaya başlayınca silkindim. Daisy ellerini havaya kaldırdı ve "İşte bundan bahsediyorum, kardeşim!" diye bağırdı ve ben hemen kendimi iyi ve gevşek hissetmeye geri döndüm.

Üç şarkı sonra, bir garson yanıma gelip bana bir shot uzattığında, aşırı seksi bir şekilde dans ediyormuş gibi yapan ve Hank'e öpücükler atan Roxie'ye kıkırdıyordum.

"Bas," dedi başını basçıya doğru sallayarak.

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve bardağı aldım, gözlerim beni izlediğini fark ettiğim bas gitariste kaydı.

Gözlerim onunkilerle buluştuğu anda bana gülümsedi. Ben de gülümsedim, kadehimi teşekkür selamıyla kaldırdım, shot'ı (tekila) kokladım ve geri fırlattım.

Bileğimden tutulup dans pistine doğru sürüklendiğimde daha başımı doğrultmamıştım.

"Bu ne-?" Söylemeye başladım ama Luke beni durdurdu, masadan çantamı aldı ve bana fırlattı. Onu yakaladım ve Kötü Çocuklar'ın hepsinin bana mutsuzca baktığını fark ettim ve şaşkınlıkla onlara göz kırptım. Luke shot bardağını elimden alıp masaya çarptı ve beni bardan dışarı sürükledi.

"Hey! Eğleniyordum!" Arkasından bağırdım.

Porsche'nin önünde durdu ve beni arkamdan çekiştirdi, sırtım Porsche'ye dönüktü, o önümdeydi ve arabayı arkamda hissedip geri çekilecek yerim kalmayana kadar bana yaklaştı.

Sonra homurdandı, "Fark ettim."

"Neden beni oradan çıkardın?" "Eve gidiyoruz."

İşte o zaman ona iyice bakabildim.

"Kızgın mısın?" Aptalca sordum, çünkü sadece kızgın değil, öfkeli olduğu da belliydi.

"Benimle taşak geçiyor olmalısın," diye kestirip attı.

"Ne?"

Kapıyı açmak için etrafımda dolaştı ama sarhoş olduğum ve sağlıklı düşünemediğim için (sağlıklı düşünebilseydim gecenin karanlığında çığlık atarak kaçardım) yüzüne doğru hamle yaptım.

"Ne?" Tekrar sordum.

"Arabaya bin."

"Ne?"

"Tanrım. Oyun oynamadığını düşünmek istiyorum ama oyun oynadığını biliyorum. Kimse o kadar aptal değildir."

Benim ince ve gevşek hissetmek kaymış a
Çentik, Çünkü yine yüzüme bir tokat atmış gibi hissettim.

Sokak lambasında yüzümün değişimini izledi.

"Ben aptal değilim," diye fısıldadım.

Yaklaştı ve beni tekrar arabaya doğru itti. Başımı arkaya eğip ona baktım, duygularım hala onun yorumundan dolayı sızlıyordu.

"Yani her erkeğin aletinin senin hareketlerini izleyerek sertleştiğini bilmediğini mi söylüyorsun? Tanrım, sana bir sopa verip G-string giydirselerdi, daha etkili olamazdın."

Ağzım açık kaldı. Sonra da kapattım. "Sadece dans ediyordum," dedim ona.

"Doğru."

"Öyleydim."

Beni izledi ama sessiz kaldı.

"Dans etmeyi severim," dedim usulca. "Sadece dans ediyordum."

Beni izlemeye devam etti ve bunu uzun süre yapmış gibi görünüyordu. Sonunda eli boynuma geldi ve başparmağını çeneme dokundurdu.

"Tanrım, yalan söylemiyorsun," diye mırıldandı.

Başımı salladım çünkü hayır, yalan söylemiyordum. Onun yerine, söylediği şey yüzünden çıldırıyordum.

"Bir daha asla dans etmeyeceğim," dedim kendi kendime sessizce, biraz titreyerek, insanların beni izlediği, erkeklerin beni izlediği ve bu tepkiyi verdiği düşüncesine o kadar üzölmüşüm ki, kötü seksenler müziğinden alıntı yaptığımı umursamadım bile.

Cidden

iğrenç.

"Ava."

Gözlerim yana kaydı ve tekrar Luke'a döndü. "Erkekler berbat," diye fısıldadım. "Her şeyi alırlar. Her şeyi."

Cevap veremeden onunla arabanın arasından sıyrıldım ve kapıya yöneldim. Tek kelime etmedi, sadece kilitleri biyledi. Kapımı açtım ve içeri girdim. Kapıyı benim için kapattı, kendi tarafına bindi ve sokağa doğru süzüldük.

Luke bizi çatı katına götürürken Denver'ın yanımdan geçişini izledim. İkimiz de konuşmadık. Hâlâ sarhoştum ve mutlu olmak istiyordum ama kafamdaki karanlık "bütün erkekler piçtir" düşüncesine engel olamıyordum.

Arabayı park etti ve asansörle çatı katına çıktık. Lambaları yaktı ve ben de doğruca iki gün önce bıraktığım bar taburesinin üzerinde katlanmış halde duran Triumph tişörtüne gittim. Çantamı barın üzerine bıraktım, tişörtü aldım ve banyoya doğru yürüdüm.

"Ben yatmaya gidiyorum," dedim ve banyoya girdim.

Kapıyı kapattım, lenslerimi çıkardım, yatmak için hazırlandım, gözlüklerimi taktım ve dışarı çıktım. Giysilerimi bavullarımın üzerine bıraktım ve yatağa doğru yöneldim.

Luke'un mutfakta olduğunu gördüm. Bir yastık kaptım ve kanepeye doğru yürüdüm. Yastığı yere attım, kendimi kanepeye attım ve yanıma yerleştim. Orada uyuyacaktım, gerekirse battaniyesiz uyuyacaktım, umurumda değildi.

Bu düşünceyle Luke'un bacakları gözümün önüne geldi. Yukarı baktım. Bana bir bardak su uzatıyordu.

"O da ne?"

"İbuprofen ve su. Al, sabah için ihtiyacın olacak."

"Akşamdan kalma değilim," dedim, yine yalan söylemeden.

Akşamdan kalma olmak için olduğumdan çok daha sarhoş olmalıydım.

Sissy buna benim hediyem dedi. İki biradan sonra akşamdan kalmaydı. "Al şunu," dedi.

Tartışacak havada değildim. Elli yıl boyunca uyumak, yaşlı bir hizmetçi olarak uyanmak ve tek heyecanım Cuma Gecesi Bingo olan bir huzurevinde hayatımı sürdürmek istiyordum.

Doğrudum, avucundaki hapları aldım ve suyu içtim. Bitirdiğimde boş bardağı elimden aldı ve sehpanın üzerine koydu. Sonra bana geri döndü ve şaka yapmıyorum, beni kucağına aldı (tekrar!). Dönüp kanepeye oturdu, beni kucağına oturttu, kollarını bana doladı.

"Luke, beni oradan oraya sürüklemen beni gerçekten rahatsız ediyor," dedim şirret bir sesle.

Şirretliğimi görmezden geldi. "Konuşacağız."

Tam o sırada, hala sarhoş ve boktan bir ruh halindeyken, bunun mükemmel bir fikir olduğunu düşündüm.

"Güzel. Söylemem gereken birkaç şey var," diye bilgilendirdim onu.

"Vur" diye davet etmeden önce bir süre bana baktı. "Önce bu tişörte el koyuyorum," diye duyurdum. Bana bakmaya devam etti.

Sonra da "Tekrar gelir misin?" diye sordu.

"Bu noktadan itibaren, Triumph tişörtünüz artık benim Triumph tee," diye ilan ettim.

Dudakları gülmemeye çalışıyormuş gibi seğirdi.

Kollarımı kavuşturdum. "Son derece ciddiym." "

"Bebeğim, seninle bir anlaşma yapalım. Yatağımı paylaştığın sürece, tişört senindir."

"Hayır. Tişört sonsuza kadar benimdir," diye karşılık verdim.

Başını salladı. "Yatağımı paylaşmayacaksın, tişört burada kalacak."

"Sana bunun için yirmi beş dolar veririm," diye pazarlık etmeye başladım.

Dudak seğirmesi geri geldi ve gülümsemesini bastırma savaşını kaybediyor gibi görünüyordu.

"Hayır," dedi.

"Elli."

"Hayır."

"Yüz dolar!" Biraz yüksek sesle ağladım, çünkü hayatımda bir tişörte hiç yüz dolar ödememiştim ve kabul edeceğinden endişeliydim.

"Sana bir teklif verdim, alacağın tek teklif bu." "Tamam o zaman, çalacağım," diye gevezelik ettim.

Vücudu titremeye başladı ve bunun sessiz bir kahkaha olduğundan oldukça emindim.

"Muhtemelen tişörtümü çalma planını bana söylememelisin," diye tavsiyede bulundu.

"Söylediklerimi unut," dedim ona.

Başını salladı, hâlâ sessizce gülüyordu ve işi bittiğinde kolları biraz daha sıkılaştı. "Şimdi benim konuşmak istediğim konu hakkında konuşuyoruz."

"Daha bitirmedim."

"Senin bokuna sonra döneceğiz."

Bir "harrumph" sesi çıkardım ve ona ters ters baktım. "Bana borçlusun," dedi (yine).

"Ben-"

Sözümü kesti, "İlk ödemen senden başka kimin pay aldığını söylemek olacak."

Bu muydu?

Bana banyosunu diş fırçasıyla ya da başka bir şeyle temizleteceğini düşündüm. Çıplak olmamı gerektirecek bir şey ama Luke'la çıplak olduğumu düşünmek istemiyordum. Onun kucağında, kanepesinde, çatı katında otururken ve onun tişörtünü giyerken olmazdı.

Hiçbir zaman.

"Tamam," diye sevinçle kabul ettim.

Kıçımı onun kucağına koyup yerleştim ve başladım.

"Dave vardı. Seks sapığının tekiydi. Benden

Onunla eş değıştirme partilerine gidiyordum ve büyük bir porno koleksiyonum vardı. Beni bunun tamamen normal olduğına ikna etmeye çalıştı, ki öyle olduğunu kabul ediyorum, ama bu benim sahnem değıldi. Benim sahnem olmadığını söylememe aldırış etmedi ve saldırganlaştı, sonra surat astı. Sonra sinirlendi, sonra bana kötü davranmaya başladı, ben de onu kovdum."

Luke sessizdi ama hareket etti. Yan yattı ve kanepeye uzandı.

Bu sırada beni de yanına aldı. Hikayeme o kadar odaklanmıştım ki, onun hareketleri neredeyse hiç fark edilmedi ve ben de öylece uzandım.

"Ondan önce Rick vardı. Çok ateşliydi. Cidden. Gerçi bunu biliyordu. Beni hemen aldattı, bunu saklamakta iyi değıldi, muhtemelen buna katlanacağımı bildiğı için. Katlandım, çünkü ondan çok hoşlanıyordum, ama bir daha yapmaması için onu uyardım, sidik ve sirke doluydum ve sadece yoldan çıktığını düşünüyordum. Tekrar yaptı, tekrar öğrendim ki aramız çok iyiydi ve bir daha asla yapmayacağına söz verdi. Bir ay içinde de yaptı. Üç vuruşta, dışarıdaydı."

Luke hala sessizdi ve ben paylaştığım için (ve hala sarhoş olduğum için) sessizliğinde bile benimle iletişim kurduğunu, çenemi kapalı tutmamı gerektirecek bir şey söylediğini fark etmedim. Hareket etti

Yatakta yaptığı gibi altıma girdi, böylece birkaç saniye boyunca onun üstündeydim. Sonra yan tarafına kaydı, böylece onun sırtı odaya, benimki kanepeye dönük oldu.

Tüm bunlar olurken, gevezeliğe devam ettim.

"Sonra Dom var, onu biliyorsun. Bir de kız kardeşim Marilyn'in ilk kocası var, tam bir dolandırıcı ve ayyaştı. Sanırım onu biraz tokatlamış olabilir ama asla söylemezdi. Bir keresinde onu morarmış bir gözle görmüştüm ve merdivenden düştüğünü söylemişti. A, evlerinde merdiven yoktu ve B, merdivenden düşerek gözünü nasıl morartabilirsin ki?"

Luke cevap vermedi. Gevezeliğe devam ettim.

"Bir de Marilyn'in ilk kocasını koro çocuğu gibi gösteren ikinci kocası var. Tam bir sümsüktü. Marilyn'i sevmiyorum çünkü o bir tür sürtük, ama gerçekten ilk kocasını sevdiğini ve onu becerdiğinde acı çektiğini düşünüyorum. O benim kız kardeşim. İncitmek istemesem de o incindiğinde ben de inciniyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Cevap vermesini beklemedim (zaten beklemezdi de). Çok heyecanlıydım, bu yüzden konuşmaya devam ettim.

"Bir de babam var, her şeyi biliyorsun. Hiç geri dönmedi. Hiç aramadı, hiç kart göndermedi, hiçbir şey yapmadı. Ne on altı yaşıma girdiğimde, ne liseden ya da üniversiteden mezun olduğumda, hiçbir şey. Ortadan kayboldu. Gitti."

Nerede olduğumu ve hangi pozisyonda olduğumu geç fark ettim ama umurumda değildi. Oldukça rahattı, bu yüzden gittim

üzerinde.

"Noah da ateşliydi. Gerçekten yakışıklıydı ve benden hoşlandığını düşünüyordum. Çok tatlıydı, bana çiçekler falan aldı. Sanki dünyada benden başka kadın yokmuş gibi davranıyordu. Dave'den sonra ilk başta ondan hoşlanmadım, tahmin edersiniz. Ama çok uğraştı, beni iyi biri olduğuna ikna etti. Ben de kandım. Bunca zaman beni kazıklamayı planlıyordu. Hiç hoş değil. Gitti, beni temizledi ve ben hala kendimi aptal gibi hissediyordum. Pislik herif."

İçimi çektim ve hafıza bankamda daha fazla pislik aradım. Boş olduğumu fark ettim, Luke'un gözlerinin içine baktım ve toparlanma zamanının geldiğine karar verdim.

"Gördüğünüz gibi, erkekler berbat. Hepsi pislik. Bir daha asla birine yakalanmayacağıma yemin ettim. Asla. Asla. Asla. Bu da bizi şimdiye getirdi. Bu yüzden sen ve ben bir araya gelemeyiz, çünkü bunu tekrar yaşamayacağım. Sissy'nin Dominic Dickhead'den intikam almasına yardım ettiğimde, hayatımda başka erkek olmayacak, asla. Ve bu yüzden bana bir fatura göndermen gerekiyor. Ödemeyi umursamıyorum, gerçekten. Noah, Ella Teyze'nin bana bıraktığı miras parasını alamadı. Zengin değilim, ama incinmiyorum da-"

"Bebeğim," dedi Luke sonunda.

"Ne?" "Ne?" diye sordum.

"Artık çeneni kapatabilirsin."

Gözlerimi kırptım, sonra bunun iyi bir şey olabileceğini düşündüm. "Tamam," diye kabul ettim. Sonra da "Ödeştik mi?" diye sordum.

"Bana üç kat borçlandın. Bu ilk bölümdü. Sana sonraki kısmı anlatacağım ve bir tanesini yedekte tutuyorum."

"Sırada ne var?" Bunun kolay olduğunu düşünerek sordum. Aslında bunu düşünmek hiç de zor olmamıştı.

Öyle olacağını düşünmüştüm ama altı Fat Tire ve iki shot tekiladan sonra her şey çok güzeldi.

Luke'un beni gevşekçe tutan kolları sıkılaştı, böylece ona tam cepheden bastırılmış oldum. Kalçasını da bacaklarımın üzerine attı.

Normalde bunu bir uyarı işareti olarak görürdüm. Altı şişman lastik ve iki tekiladan sonra, bunu kaçırdım.

Sonra konuştu. "Ödeyeceğin bir sonraki kısım, seni yatağıma çırlçıplak kelepçelememe izin vermen ve ben seni boşalana kadar yerken ve sonra tekrar boşalana kadar sikerken o şekilde kalman."

"Vay anasını," diye yüksek sesle nefes aldım, ciğerlerimin sıkıştığını düşünürsek bu bir başarıydı.

Talebini değerlendirmeme izin vermedi.

Konuşmaya devam etti.

"Bu gece olmaz, kafan iyiyken olmaz. Sana bunu yaparken kafanın açık olmasını istiyorum. Bu gece, masajdan sonra seni normal bir şekilde becereceğim. Bu gece, ellerini ve ağzını üzerimde istiyorum."

Kendimi onun acımasızca dürüst (ve dürüst olmayan) sözlerinin şokundan kurtarmam birkaç saniyemi aldı.

Eğer sertleşmiş meme uçlarımla bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa, inanılmaz derecede seksi) sözlere neden oldu.

Luke Stark'ın benimle, Şişko Şişko Dört Göz Ava Barlow'la konuştuğundan bahsetmiyorum bile. Böyle şeyler söylemesi o kadar anlaşılmazdı ki, Şeytan'ın bir kürk sipariş etmiş olma ihtimalinin yüksek olduğunu düşündüm.

"Az önce söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı?"

diye sordum. "Duydum."

"Başka erkek

yok." "Ben de

duydum."

"Buna sen de dahilsin."

"Yanında losyon getirdin mi?"

Garip bir soru olduğunu düşündüğüm bu soru karşısında başımı salladım. Uzaklaşmaya çalıştım ama bir yere varamadım. Ben de gözlerimi kıstım.

"Neden bilmek istiyorsun?" "Masaj."

"Luke, beni ovmuyorsun."

Elleri hareket etti. Biri sırtımdan yukarı çıktı, parmakları saçlarımda gezindi, diğeri aşağı inip popomda durdu.

"Doğrudan sekse geçebiliriz." Ağzı benimkine yaklaştı ama gözleri açıktı ve beni izliyordu. Oradaki sıcaklığı gördüm, ama başka bir şey vardı, parmağımı koyamadığım bir şey, değerlendiren **b i r ş e y**. Önce ben

"Bu, pürüzleri giderecektir." diye devam etti.

"Kanepede uyuyorum."

"Yanımda uyuyorsun." "Ben kanepede uyuyorum."

"O zaman burada uyuruz. Ve eğer istersen, burada sevişiriz."

"Luke!" Vücudumu geriye doğru çektim, geri çekilmemi engelleyen çok sağlam bir kanepeden başka bir şey bulamadım ve çok tehlikeli bir pozisyonda olduğumu çok geç fark ettim.

Luke sert bir sesle, "Ava, olacak olan bu," dedi.

Uh-oh.

Bundan sonra ne söyleyeceğini görmek için sabırsızlanıyorum, Bad Ava'nın neredeyse ağzının suyu akıyordu.

İyi Ava hülyalı hülyalı mırıldandı.

"Sen losyonunu alacaksın, ben de sırtındaki stresi azaltacağım. Sonra birlikte son birkaç günün gerginliğini atacağız. Yarın ya da ne kadar sürerse sürsün, Vincetti ve Dexter'la ilgileneceğim. Onu bulduğumda Dexter'ı vurmak istiyorsan, sen bilirsin. Onu güvenli bir yerde tutacağız, ona ne istersen söyleyebilir ya da yapabilirsin ve bunu yaparken bana ihtiyacın olursa ben de orada olacağım. Ondan sonra, sen ve ben bunu atlatıp bizi nereye götüreceğine bakacağız. Eğer o noktaya yaklaştıysan

Bu sabah bana verdiğin söz ya da bu gece dans pistinde gösterdiğin şey, biraz zaman alacak. Nasıl gideceğini göreceğiz. Anladın mı?"

Her şeyi çözmüştü ve görünüşe göre başka seçeneğim olmadığını düşünüyordu.

Siktir et.

Ona kadar saymaya bile çalışmadım, sadece onu ittim. "Hayır, buna sahip değilim. Noah'ı öylece alıp..." Durdum ve ona ters ters baktım. "Noah'ı aldığında ne yapacaksın?"

"Ona kim olduğumu ve senin için ne ifade ettiğimi söyleyeceğim, sonra da ağzını burnunu kıracağım."

İtmeyi bıraktım ve bakakaldım. Beni daha fazla şok etmesinin imkansız olduğunu söyleyebilirdim ama işte oradaydı.

"Bunu yapamazsın," diye

fısıldadım. "Yapabilirim."

"Yapamazsın."

"Ava, bu tartışmaya açık bir konu

değil." "Bunu yapmanı bile

istemiyorum."

"Bunu söylemek sana düşmez. Benim olan bir şeyi aldı. Onu geri alacağım." Oh...

Tanrım...

"Sen delisin!" Ağladım. "Ben senin değilim. Senin bile değilim.

seni beş yıldır görmedim."

"Sekiz yaşımdan beri benimsin."

Bu tam kemiğe kadar
keser. Bok, bok, bok, bok.

Saklamak için sertçe ittim. Bir santim geri çekildi, ileri doğru hareket etti ve kolları o kadar sıkılaştı ki beni ona doğru ezdi.

"Ben senin değilim. Bir daha asla kimsenin olmayacağım!" Yüzüne bağırdım, korkmak yerine sinirlendim, çünkü sinirlenmek çok daha iyi bir durumdu. "Ve anlaşmanın ikinci kısmını ödemeyeceğim. Hiçbir şekilde. Hayatta olmaz."

"Pekâlâ, o zaman babamın cenazesinden sonra neden telefonlarıma çıkmadığını ya da beni görmediğini söyleyerek ödemeni yap. Bu, o lanet heriflerin seni parça parça götürmesinden önceydi. Neden babamın mezarı başında durup bana bir söz verdiğini ve günler sonra sözünden döndüğünü duymak istiyorum."

Ağzım kapandı ve vücudum hareketsiz kaldı.

Tamam, o zaman bunu ona söylememin gerçekten, gerçekten, gerçekten hiçbir yolu yoktu. Şişko Şişko Dört Göz olduğumda bana sarılmasının beni utandırdığını ona asla söylemeyecektim. Sekiz yaşımdan beri ona aşık olduğum için kilo verdiğimi, saçlarımı boyattığımı ve lens taktırdığımı (onun olduğum konusunda yanılmıyordu ama bunu da söylemeyecektim) ve beni fark etmesini istediğimi asla söylemeyecektim.

Hayatta olmaz.

Aslında, bir anlık, tehlikeli bir karar verip de, o kişiyi korumamın hiçbir yolu yoktu.

sonsuz dek bilgi.

"Ben losyonu getireyim," dedim ona.

Bir süre bana baktıktan sonra dudaklarını birbirine bastırdı ve çenesini yukarı kaldırarak sabırlı olmaya çalıştı. Gözleri tekrar bana döndü.

"Tanrım, tam bir baş belasısın," dedi.

"Bunu yapıyor muyuz, yapmıyor muyuz?" Şirret bir sesle sordum, kendimi histerik hissettiğimi düşününce rahatlamıştım ama Luke'un bunu bilmesini istemiyordum.

Kolları gevşedi.

Ayağa kalktım, üzerine tırmandım, ayağa kalktım ve bir roket gibi banyoya fırladım.

ON

BAYAN. STARK

I Luke beni kollarımdan tutup yukarı kaldırdığında ve diğer tarafına geçirdiğinde gecenin kör vaktiydi. Kancayı taktı.

Bacağımı onun kalçasına koydum ve sarıldım.

"Sen delisin," diye mırıldandım boğazına doğru. Sonra tekrar uyumaya başladım.

Luke'un yatağında yalnız uyandım.

Yastık kılıfına baktım, sessiz, hareketsiz, dinliyor ve aynı zamanda durumumu değerlendiriyordum.

Duşun sesini duydum. Derin bir nefes aldım, yüzüstü yuvarlandım, Luke'un yastığını karnıma çektim ve sıkıca tuttum.

Dün gece kurşundan kurtulmuştum. Luke'un yatağında uzanmış geçmişi düşünürken, bunun Dom'un kaçırılmasından sonra adrenalın patlaması yaşadığım için, sarhoş olduğum için ama en çok da Luke'un gerçekten harika masaj yapmasından kaynaklandığına karar verdim.

Losyonu aldım, Luke'a verdim, gözlüklerimi çıkardım ve karnımın üzerine uzandım, Luke'un masajı sanki demir bir kıza işkence etmek gibiydi. Sırf zor olsun diye tişörtümü ve külotumu (Tanrı'ya şükür ki bunlar kıçtan sarkan eski püskü külotlar değil, bej dantelli moka rengi saten hipsterlardı) giymeye devam ettim. Luke tişörtü yukarı, yukarı, yukarı itti, ta ki ben sırtımı dönmek zorunda kalana kadar ve başımın üzerinden geçirdi. Elindeki losyonu ısıttı ve üzerimde çalışmaya başladı.

Sırf karşı çıkmak için gergin kalmak istedim ama yapamadım. Elleri güçlüydü ve bunu daha önce yaptığı belliydi (kendime bunun onun çapkın bir hain olduğunu kanıtladığını söyleyerek sarıldığım bir başka düşünce). Doğrudan karışıklıklara gitti ve onları çözdü. Bu beni tahrik etmek için yapılan şehvetli bir masaj değildi. Gerçekten stresimi azaltmaya çalışıyordu.

Lucas Stark'ın yatağında iç çamaşırlarımla yatıyor olmaktan korkmadığım zamanlarda (ki başlangıçta aklımdan geçen buydu), bu nezaket gösterisini rahatsız edici buldum ama iyi anlamda. Onun aşırı şımarık, inanılmaz derecede patavatsız, sert bir adam, maço bir adam olduğu ve Sandra Her Kimse'nin M&M'lerine ağladığı düşüncelerine tutunmak için çok uğraşıyordum. Ama Luke'un yaptığı her şeyin altında gerçekten beni korumaya ve güvende tutmaya çalışan iyi bir adam varmış gibi görünüyordu, ama aşırı şımarık, inanılmaz derecede patavatsız, sert bir adam, maço bir adam tarzında.

Beni aldatmayacağına söz verdiğinde Rick için de aynı şeyi düşünmüştüm. Ve Noah, beni kazanmak için çok çalışıp sonra da beni kazıkladığında.

Ve en çok da babam, Barlow Süper Sürtükleri'ne karşı ikimizin olduğunu düşündüğümde beni terk etti.

Luke sırtımla uğraşırken yavaş yavaş tüm bu düşünceler kafamdan silindi ve uykuya daldım.

Bu kadar.

Luke'un her gece beni yatağın diğer tarafına yatırmak gibi garip bir alışkanlığı dışında tek yaptığımız uyumaktı.

Yorganı boynuma kadar çektim ve Wyoming'e nasıl başarılı bir şekilde kaçabileceğimle ilgili ikinci zihinsel konuya geçmek üzereydim ki banyo kapısı açıldı.

İşte o zaman hatamı anladım. Kalkıp giyinmeliydim.

Bunun yerine, büyük bir aptal gibi, yatağıma uzandım ve zihnimin dolaşmasına izin verdim, o kadar ki düşün çaldığını bile duymamıştım.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Ne zaman öğrenecektim?

Seçeneklerimi gözden geçirdim, İyi Ava ve Kötü Ava'nın görüşlerini bildirmelerini bekledim (hala uyuyorlardı, ki bu da onları istemediğinizde her zaman gevezelik ettiklerini ve ihtiyacınız olduğunda asla orada olmadıklarını gösteriyordu) ve hala uyuyormuşum gibi davranmaya karar verdim. Aslında, eğer bunda iyi olsaydım, belki

Luke beklemekten sıkılır ve dışarı çıkıp eski erkek arkadaşlarımı avlar ve ben kaçıp Wyoming'e giderken onları bir güzel pataklardı.

Gözlerim kapalı bir şekilde bu planı uygulamaya koyuyordum ki Luke'un üzerine oturmasıyla yatağın çöktüğünü hissettim.

Uh-oh.

Uyuyor numarası yapmaya devam ettim.

Örtüler vücudumdan aşağı
kaydı. Ee-yikes!

Luke masajdan sonra uyumama izin verecek kadar centilmen hissetmiş olabilir ama tişörtümü tekrar giydirecek kadar centilmen davranmamıştı. Bu nedenle üzerimde saten külotumdan başka bir şey yoktu.

Önce Luke'un yanında çoğunlukla çıplak yattığım için sessiz bir çıldırma yaşadım. Sonra vücudumun çoğunu görebildiği için sessiz bir çıldırma yaşadım. Jennifer Aniston'ın çıplak nasıl görüldüğünü bilmiyordum (ve bilmek de istemiyordum) ve muhtemelen bu hedefin çok uzağındaydım, ama Riley bana karşı fena değildi.

Yine de buna hazır
değildim. Un-unh.

Mümkün değil.

Neyse ki yastığı karnıma bastırmıştım, böylece tek görebildiği çıplak sırtım oldu. Örtüler gitti, yatak hareket etti ve Luke yerleşirken sırtımda bir sıcaklık hissettim.

Bu hiç iyiye gitmiyordu. Sonra
dönüştürüldüm.

Cidden daha iyi değil.

Hâlâ uyuyor numarası yaparak yastığı bir kalkan gibi kendime yakın tutuyordum. Luke hafifçe çekiştirdi ve bırakıp bırakmama konusunda bir karar vermem gerekti. İstediğim gibi sıkı sıkı tutarsam uyanık olduğumu anlayacak ve bu da planımı bozacaktı.

Bıraktım.

İkinci savunma dizisi, vücudumu onunkinin içine soktum, göğsümü onunkine bastırdım, yüzümü boğazına soktum ve ona uykuda sarıldığımı düşünmesi umuduyla sarıldım.

Bu kötü bir fikirdi. Çoğunlukla çıplak olan bedenim onun çıplak göğsüne çarptığı anda anladım.

Güzel hissettirdi, ultra
güzel. Kahretsin.

"Ava," diye seslendi usulca, kollarını bana doladı, bir eli sırtımda geziniyor, diğer elinin parmakları iç çamaşırımın dantelli kenarında geziniyordu.

Uyuyormuş gibi yapmaya devam ettim. Bu çok zordu. İç çamaşırmındaki iz bırakan dokunuş iyi hissettirdi.

Parmakları başımın arkasındaki saçlarımın arasına girdi.
"Bebeğim, uyan."

Hmm.

Onu daha fazla görmezden gelemedim. Öldüğümü düşünecekti.

Planımın güneye, çok güneye gittiğini fark ediyordum ki, parmakları saçlarımın arasından birkaç santim geçtikten sonra saçlarımın etrafında dolandı. Elinin yumruk olduğunu ve başımın hafifçe geriye çekildiğini hissettim.

İyi değil.

Ağzını benimkine karşı

hissettim. Daha da kötüsü!

"Bebeğim," dedi dudaklarıma karşı ve ben daha fazla dayanamadım.

Yavaşça gözlerimi açtım.

Dudakları dudaklarıma değdiğinde, lenslerim olmadan bile gözlerinin mürekkep olduğunu görebilecek kadar yakındım.

"Hey," diye fısıldadım ve neyse ki sesim uykulu geliyordu.

"Hey," dedi ağzıma karşı ve Luke'un sabah sabah yatağında ağzıma karşı söylediği bu yumuşak kelimeyle ilgili bir şey beni eritti.

Vücudum ona daha derinden bastırıldığında, gözleri eridi ve işte o an oldu. Artık oyalama taktikleri yoktu.

Kelimenin tam anlamıyla

mahvolacaktım. Beni öptü.

Belki de onu itmeli, uzaklaşmalı ve yeminime sadık kalmalıydım. Ama gerçekten iyi öpüşüyordu.

Buna ek olarak, çoğunlukla çıplak olan bedenlerimiz birbirine bastırılmıştı. Göğüs kılları göğüslerime karşı seksi bir his veriyordu ve iç çamaşırdaki eli de bu güzel işkenceyi sürdürüyordu.

Ve bu Lucas Stark'tı ve o her zaman, kalbimde, benim özel adamım olmuştu.

Hayaletten vazgeçtim ve onu geri öptüm.

Bunu yaptığımda ağzımın içine doğru inledi, beni sırtüstü yatırdı, o da üstüme çıktı. İnleme kulağa hoş geliyordu ve iyi hissettiriyordu. O kadar iyiydi ki kollarımı ona doladım ve ellerimle keşfetmeye başladım, bunu ona tekrar yaptırmak istiyordum.

İşte o zaman çıplak olduğunu fark ettim, çünkü parmaklarım onun dar kıcının üzerinde geziniyordu.

Vay anasını.

Güzelmış.

Başını kaldırdı ve ben de zar zor ona odaklandım. Yarı Luke Dudak Sisi, yarı Luke Sıkı Kıç Sisi içindeydim. Gözlerimin kapüşonlu olduğunu biliyordum ve şimdiden ağır ağır nefes alıyordum.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Seni öptükten sonra böyle görünüyorsun, seni boşalttığımda nasıl görüneceksin?"

Ellerim sırtına doğru kaydı ve sorusu senin cevaplayacağın bir soru olmasa da ona cevap verdim.

"Bilmiyorum," diye fısıldadım.

"Hadi öğrenelim," diye mırıldandı ağzıma karşı.

Kendimi bunun harika bir fikir olduğunu düşünürken buldum.

Sonra Luke "bana iş vermeye" başladı.

Kısa sürede Luke'un dudaklarının sadece öpüşmekte iyi olmadığını keşfettim. Pek çok şeyde iyiydiler. Boynumda, kulağımın arkasında, göğsümden aşağı inerken ve özellikle göğüslerimde çok iyiydiler.

Beş dakika gibi görünen bir sürede (ama daha uzundu, o kadar tahrik oluyorsun ki patlayacakmışsın gibi hissediyorsun) beni çılgına çevirdi. Kötü Ava'ya istediğini verdim ve Luke'un daha fazlasını tattım, dilim ve ağzım ona yaklaşan herhangi bir deri parçasına doğru hareket etti, ellerim sürüklendi, tırnaklarım sürüklendi.

Onun her şeyini, alabildiğim her kaya gibi sağlam santimi istiyordum (ve karşılaştığım her biri tam da buydu) ve nedense bunu bilmesinden korkmuyordum.

Lezzetli bir çekişten ve dilinin son bir girdabından sonra meme ucumu bıraktı ve tekrar üzerime geldi, beni tekrar öptü, sert, vahşi, dili beni kızdırdı ve onu takip etmemi istedi, ben de memnuniyetle yaptım.

Sonra kalçaları yanıma kayd, ağzı hâlâ beni öpüyordu ve eli külotumun içine girdi. Diline karşı nefesim kesildi, çünkü hiç oyalanmadan, beceriksizce, keşif yapmadan, tereddüt etmeden parmağı hedefi vurdu.

"Vay anasını," diye fısıldadım ağzına karşı, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

Beni izliyordu, bakışları o kadar sıcaktı ki sıcaklığını bedenimde hissettim.

"Sırılsıklam olmuşsun," dedi bana, sesi seksi-kısıktı. Bu ifadeye tepki veremedim ağzı tekrar benimkine geldi. Benim gözlerim açık kaldı, onunkiler de öyle. "Senin tadına bakmak için sabırsızlanıyorum," dedi ağzıma karşı, bunu gerçekten kastettiğini bildiğim şiddetli bir şekilde ve parmağı inanılmaz bir yuvarlanma yaptı, o kadar iyiydi ki boynum kemerli ve nefesimi emdim.

Kollarım onu sarmıştı, bir elimin parmakları başının arkasındaydı, ama yuvarlanırken diğer elim bileğine gitti, onu sabit tutarak daha fazlasını istediğimi söyledi.

"Ava," diye mırıldandı ve çenem ona bakmak için eğildi. "Bunu bir daha yap," diye mırıldandım.

Dediğimi yaptı. Elimde değildi, gözlerim çoğunlukla kapalı olmasına rağmen gülümsediğimi hissettim.

"Siktir," diye mırıldandı ağzıma karşı ve parmağı içime kayd.

Kalçalarım hareket etti, eline doğru bastırdı ve parmağı önce dışarı, sonra içeri, sonra tekrar tekrar kayd. Parmağı beni okşarken elim bileğine sarılı kaldı, diğer elim hâlâ başındaydı.

Sadece kalçalarımı değil, tüm vücudumu yukarı kaldırarak onunkiyle temas kurmak istedim ve o da beni hayal kırıklığına uğratmadı, vücudunu içime bastırdı.

Beni öperken parmağı içimden kayd1, dili ağzımın içinde kayarken parmağı bir yuvarlanma daha yaptı, tam hedefe, ardından bir tane daha, sonra bir tane daha.

Onu öpmeyi bıraktım, hazırdım, yakındım, ağzım onun nefes alışına karşıydı. Beni izlediğini görmek için gözlerimi açtım, gördüğünden hoşlandığını biliyordum ve onun gördüğünden hoşlanmasının benim de hoşuma gittiğini fark ettim.

"Göster bana," diye mırıldandı, sesi derin bir gümbürtüydü ve bu sesle geldiğini hissettim, dilim dudaklarımı ıslattı.

İşte o zaman kapı zili çaldı.

Parmağı dönmeyi bıraktı, başı yukarı kalktı ve bedenim hareketsiz kaldı. Kapı zili tekrar çaldı, bu sefer daha uzun süre.

Bunu görmezden gelmek zordu.

Luke'un telefonu çaldığında daha da kötüleşti. İkisini de görmezden gelmek imkânsızdı. Ama sonra cüzdanım çalmaya başladı.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye hırladı Luke.

Zil sustu ve hemen ardından yeniden çalmaya başladı.

Luke'un eli çekildi, kolları beni sardı ve beni de yanına alarak yuvarlandı ve beni kucağına alarak yatağın kenarında oturur pozisyona geçti.

Telefonu yuvasından kaptı ve içine doğru hırladı, "Bu iyi olsa iyi olur." Hâlâ kendimde değildim.

Luke "Anne?" dediğinde, bu korkunç olay karşısında düşüncelerimi toparlamaya çalışıyordum.

Oh... Tanrım...

Neredeyse çıplak bir halde (Luke çıplaktı) Luke'un kucağında oturuyordum, Lucas-Stark'ın neden olduğu orgazmdan (on altı yaşında ne olduklarını öğrendiğimden beri istediğim bir şeydi) sonra Bayan Stark telefonda konuşuyordu.

Bu gerçekleşmiyordu.

Çekiştirmeye çalıştım ama Luke'un kolu sıkılaştı ve gözleri bana kaydı.

"Seni içeri alacağım," dedi bana bakarak.

Ağzım açık kaldı ve gözlerim yuvalarından fırladı, tamamen bir Sissy Gawk etkisi yarattı. Telefonu yere bıraktı.

"Annem burada," dedi bana, tamamen sakindi, ama gözleri hâlâ mürekkep gibiydi.

Mürekkepli gözler için zamanım yoktu. Çılgına döndüm.

"Vay anasını. Aman Tanrım. Vay anasını," diye bağırarak kucağından inip kendimi yatağa attım ve Luke'un dün gece Triumph tişörtünü attığı diğer tarafa sürünerek geçtim. Tişörtü yerden kaptım ve sırtım Luke'a dönük olacak şekilde bacaklarımı cırparak oturur pozisyona getirdim ve üzerime geçirdim. Sonra komodinden gözlüğümü kaptım ve burnuma taktım.

Banyoya koşmak için ayağa fırladım ve kollarını bana dolayan Luke'a doğru koştum.

"Ava, sakin ol."

Başımı eğip ona baktım. "Bayan Stark geldi!" Bağırdım.

Sırıttı.

Sırtacak ne vardı, bilmiyordum ama soracak zamanım da yoktu.

"B ı r a k ı n beni. Giyinmem lazım. Giyinmen gerek."

Aşağıya baktım ve kargosunu giydiğini gördüm.

Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun.

Bir kez daha çekiştirdim ama kolları daha da sıkılaştı.

"Bebeğim, ciddi, sakin ol. Annem senden hoşlanıyor. Senden hep hoşlandı."

Yine aval aval ona baktım.

Bunu biliyordum elbette. Bayan Stark bana hep iyi davranmıştı. İyi bir hanımefendiydi. Bazen neden annemle arkadaş olduğunu merak ederdim ama yine de herkesle arkadaştı.

"Bunu biliyorum Luke, ama beni burada, sen karavanlarınla komando gibi dolaşırken ve ben Triumph tişörtüm ve külotumdan başka bir şey giymezken yakalamak istemiyor."

"O lanet olası taklalar atacak. Çıktığım her kadından nefret etti."

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

O kadar derine inmeliydi ki, onu dünyanın merkezindeki erimiş çekirdeğin yanına gömmeliydim.

Geri çekilmeye çalıştım ama artık çok geçti. Asansörün kapıları açılıyordu. Başım kapılara doğru kaydı ve Bayan Stark asansörden çıkarken ben hâlâ Luke'un kollarında donup kaldım.

Bu çok ilginç, dedi Kötü Ava uykulu bir sesle. İyi

Ava esnedi. Ne kaçırdım?

Bayan Stark döndü. Yüzünde küçük bir gülümseme vardı ama odanın diğer ucunda durduğumuzu görünce yüzündeki gülümseme kayboldu. Luke kollarını indirmede ve ben de ellerim göğsünün iki yanında omuzlarının altında donup kaldığım için hareket etmedim.

Luke babasına benziyordu.

Annesi ufak tefek ve yuvarlak hatlıydı. Sarı saçları vardı ama şimdi çoğunlukla kırlaşmış ve öylece bırakmıştı. Anne gibi giyinen, anne gibi konuşan ve anne gibi davranan anne tipinde bir anneydi. Bu nedenle üzerinde kırıksıklıkları düzgünce bastırılmış bir pantolon, kabarık bir bluz, kısa topuklu şık ama anne gibi bir ayakkabı, uygun büyüklükte küpeler vardı ve saçları belli ki yeni yapılmıştı.

"Aman Tanrım," dedi usulca, gözleri oğluna kaydı. "Luke yapmalıydın-"

"Hey, Bayan Stark," diye araya girdim gergin bir şekilde, ellerimi Luke'un göğsünden çekip döndüm.

Kollarından biri benden uzaklaştı, diğeri belimi keserek beni kendisine yakın tuttu, parmakları kalçama baskı uyguladı.

Bayan Stark gözlerini kırptırdı.

Kocasının cenazesinden beri onu görmemiştim. Oğlunun yeni bana verdiği tepkiyi göz önünde bulundurarak, sadede gelmenin iyi bir fikir olduğunu düşündüm.

"Ben Ava," dedim.

"Ava," diye tekrarladı ve bana bakmaya devam etti. Bir süre sonra ışık belirdi ve "Ava" diye fısıldadı.

Sonra gözleri Luke'a kaydı, sonra tekrar bana ve Luke'a döndü.

Sonra, şaka yapmıyorum, gözyaşlarına boğulacakmış gibi baktı.

"Sadece ihtiyacım var..." Başını nedense çalgınca çevirdi. Banyoyu gördü ve oraya doğru ilerledi. "Temizlen." Banyoya girdi ve kapıyı kapattı.

Luke'a döndüm ve ne diyeceğimi bilemez bir halde öne doğru eğildim, ellerimi yumruk yapıp yanlarıma indirdim ve dik dik baktım.

Bana şöyle bir baktı ve kahkahalara boğuldu. İki elimi kaldırdım ve onu ittim. Yapmadı.

itererek geri çekildi (tabii ki). Onun yerine kollarını bana doladı ve beni kendine çekti. Yüzü boynuma gitti ve hala gülüyordu, böylece tenime değdiğini hissedebiliyordum.

Gülmesi bittiğinde boynuma doğru "Bebeğim," dedi.

"Senden nefret ediyorum," diye fısıldadım.

Başını kaldırdı ve tamamen gülümsüyordu, bu da kızgın olmama rağmen dizlerimin titremesine neden oldu.

"Hayır bilmiyorsun," diye fısıldadı.

Kollarından kurtuldum, bavullarıma koştum ve Bayan Stark banyodan çıktığında üzerimde bir kot pantolon vardı.

"Şey, bunun için üzgünüm. Doğa çağırıyor," dedi, tuvaletin sifonu çekilmediği ve gözleri tuhaf baktığı halde kızarak.

Dudaklarımı birbirine bastırarak ona doğru yürüdüm. "Bayan Stark, sizi üzdüysem özür dilerim-"

Başını hafifçe yana salladı. "Beni üzdün mü? Ava, canım, sen beni üzmedin."

Sonra bana doğru yürüdü ve sıkıca sarıldı.

Otomatik olarak kollarımı ona doladım, kafam karışmıştı.

Banyoya kaçıp yakışıklı, sert, maço sevgilisi için gözyaşlarına boğulduğunu sanıyordum.

adam, bok gibi seksi, yirmi sekiz yaşında emekli olacak kadar zengin (şimdi otuz üç) oğlunun çatı katında Ava Barlow gibileri vardı.

Görünüşe göre durum böyle değilmiş.

Geri çekildi ve elleri üst kollarımı sıkmaya başladı.

"Şu haline bak." Bana gülümsedi. "Sen her zaman güzel bir şeydin, ama şimdi," diye eğildi, "Marilyn ve Sofia'nın eline su bile dökemiyorsun. Onları toz içinde bıraktın," dedi bana sessizce.

Göz kırptım.

"Eee!" diye bağırdı koluma vurup odaya girerken, beni şaşkın ve hareketsiz bir halde arkasında bırakarak. "Oğlumu kahvaltıya götürebilir miyim diye sormaya geldim, bu arada annesini hiç görmediği için bir Pazar sabahı habersizce evine gelmek zorunda kalıyor. Şimdi ikinizi de götüreceğim," dedi ve en büyük dileği buymuş gibi ellerini çırpı.

Gözlerim orada duran, kollarını kavuşturmuş ve hala gülümseyen Luke'a gitti, bu sefer annesine.

"Lucas, üzerine bir gömlek giy. Üşüteceksin," diye emretti Bayan Stark.

Kendimi tutamadım. Onun sözleri üzerine kahkaha atma sırası bana geldi.

Cherry Creek'teki Le Peep'e gittik.

Orada granola krepleri olduğu için bunun iyi olduğunu düşündüm. Sağlıklı yaşam mojo'mu arama havasında değildim. Ekstra tereyağı, şurup ve çift taraflı pastırma isteyecektim.

Range Rover'ımı aldık, Luke kullanıyordu, Bayan Stark yolcu koltuğunda Luke'un yanında oturmamı büyük bir olay haline getirdi.

Tabii ki teslim olmak zorundaydım.

Restorana gittiğimizde, Bayan Stark'ın yanındaki masaya oturmak niyetiyle geri çekildim, o sırada Luke ve benim yan yana oturmamı büyük bir olay haline getirdi.

Yine pes etmek zorunda kaldım.

Bunun kötü olacağını biliyordum ama Luke sandalyesini Süper Anne Stark'ın önünde görüldüğünden daha yakına getirip arkasına oturduğunda ve kolunu sandalyemin arkasına doladığında daha da kötüleşti. Yemek yemek için kolunu çekti ama yemek yediğı zamanın bir kısmında bile kolunu orada bıraktı. Daha da kötüsü, yakın olması, kalçasının tüm zaman boyunca benimkine bastırılması anlamına geliyordu.

Argh!

Luke'un kalçasının etkilerini gidermek için üçlü pastırma sipariş ettim. Ben yiyemedim, Luke yedi. Luke'un benim tabağımdan yediğini görmek Bayan Stark'ın annelik memnuniyeti içinde iç çekmesine neden oldu.

Tüm bunlar olurken Bayan Stark gözleri parlayarak eski mahallemizdeki herkes hakkında konuşmaya devam etti.

Hâlâ görüştüğü kişiler olduğunu fark edince şaşırmadım.

Ayrıca bana bir sürü soru sordu. Luke serbest çalışan bir grafik tasarımcı olduğumu öğrendi. Kız kardeşlerime Ella Teyze'den çok fazla miras kalmadığını çünkü benim gözde olduğumu. Kendi evimi kendim tamir ettiğimi. Ve ucuz kozmetik markalarına alerjim olduğunu.

Kahvenin ikinci demliğinde, "Doğa çağırıyor," dedi ve kalktı, iki muhabbet kuşuna sıcak bir gülümseme attı (Luke artık yemeğini bitirmiş, bana doğru eğilmiş, kolunu omuzlarıma dolamış, parmakları saçımın bir tutamıyla oynarken biz de öyle görünüyorduk).

O banyoda gözden kaybolunca Luke'a döndüm ve saçlarımı ensemden alıp parmaklarının arasından çıkardım.

"Kes şunu," diye tısladım.

"Ne?" Sırttı.

"Birlikte olduğumuzu düşünecek."

"Birlikteyiz."

"Biz değiliz."

"Öyleyiz."

Boğazımın arkasından bir ses çıkardım ve ona doğru eğildim, böylece yakındım ya da daha yakın demeliydim.

"O döndüğünde ben tuvalete gideceğim ve sen de ona bunun görüldüğü gibi olmadığını söyleyeceksin."

"Peki ona ne olduğunu söyleyeyim?"

"Bazı sorunlarım olduğunu, bunları çözmeme yardım edeceğini ve çözülene kadar senin evinde kalacağımı. Hepsi bu, başka bir şey yok."

Başını iki yana salladı. "Bunu yapmayacağım." "Neden?" Ağladım.

"Birincisi, başının belada olduğunu düşünürse endişelenir. İkincisi, çünkü her şey bittiğinde hala benim evimde ne yaptığını merak edecek. Üçüncüsü, çünkü bu yalan olur çünkü hepsi bu değil, çok daha fazlası var."

Kalbim tekledi ve ben onu görmezden geldim. "Öyle değil."

Eli enseme geldi. "Bu konuda seninle tartışmayacağım Ava."

"Annene karşı pek nazik davranmıyorsun. Aslında birlikte olduğumuz fikri hoşuna gidiyor. Birlikte olmadığımız halde birlikte olduğumuzu düşünmesine izin veriyorsun, bu çok adice."

Eli enseme geldiğinde bunun ne anlama geldiğini (yine) fark etmeliydim. Uyarı işaretini okumalıydim.

Ben yapmadım.

Gözleri tehlikeli bir şekilde parladığında uyarı işaretini okudum. Çok geç kalmıştım.

"Söyle bana, bu sabah yatağımda olanlardan sonra, birlikte olmadığımızı nasıl anladın?"

"Önemli bir şey değildi. Uyuyordum," diye yalan söyledim. "Beni gafil avladın."

Uh-oh.

Eli boynumda sıkılaştı ve beni daha da yaklaştırdı, böylece ultra yakındık.

"Çok abartıyorsun. Kahvaltı boyunca bana ve kendine olanlar hakkında nasıl yalan söyleyeceğine karar veriyordun. Aynı zamanda ben de annemden uzaklaşıp seni yatağıma sürüklemek, kıyafetlerini yırtıp atmak ve beni boğazında hissedeceğin kadar derinlere gömmek arzusuyla mücadele ediyordum."

Ho-ly bok.

Luke bunu bana mı söyledi?

Söyledi.

"Luke-"

"Kendine sakla," diye kestirip attı. "Sanırım bir dahaki sefere elime bindiğinde senden gerçeği öğreneceğim. Ağzından çıkan hiçbir şeye güvenmiyorum ama vücuduna güveniyorum."

İşte yine oradaydılar, "bir dahaki sefere"

kelimeleri. Kahretsin.

"Bunu bana söylediğine inanamıyorum," diye tersledim.

"İnan," diye ısırdı.

"Çok açık sözlüsün."

"Bunu kabullen."

"Sen bir pislisin."

Parmakları boynumda daha da sıkılaştı. "Ava, bir kelime daha-"

Ona bir kelime daha söylemek için ağzımı açtım. Luke beni öptü.

Sert, öfkeli, Ava'yı susturan bir öpücük olarak başladı ama sonra dili ağzımın içine kaydı ve Luke'un omuzlarına tutunan bir Ava'nın onu geri öpmesiyle son buldu.

"Çocuklar," diye fısıldadı Bayan Stark ve başımı çevirip karşımızda oturan Bayan Stark'ı gördüğümde tüm vücudum sarsıldı, dudakları küçük bir gülümsemeyle yukarı doğru eğilmişti. "Diğer müşteriler sizi görebilir," diye bizi uyardı ama hiç de umurunda olmadığı belliydi.

Boku yemiştim.

Luke ve Bayan Stark kimin ödeyeceği konusunda kavga ettiler (Luke kazandı). Range Rover'a geri döndük, Luke'un çatı katına çıktık ve Bayan Stark da bizimle birlikte çatı katına geldi.

Eklemeliyim ki, çatı katının köşesinde sihirli bir şekilde siyah lake bir masa, yanında da benim bilgisayarım ve iş dosyalarım ile dolu iki hasır sepetim duruyordu.

Bir fincan kahve içmek için kalmasını (biraz umutsuzca) talep ettim ve Luke oyunumu tamamen bildiği için buna başını salladı. Bayan Stark memnuniyetle kabul etti. Dolu bir demlik yaptım ve ikimiz de Luke'un mutfağını temizlerken o ve ben içip sohbet ettik. Bu arada Luke birkaç tane

Ben onu görmezden gelmeye çalışırken o telefonla aradı. Sonra o ve ben bar taburelerine oturduk ve sohbet etmeye devam ettik.

Sonunda, "Saate bak!" diye bağırdı ve karnımın zonkladığını hissettim çünkü o zaman ciddi mahvolduğumu anladım.

"Kilisede ev yapımı bir yorganı açık artırmaya çıkarıyoruz. Buzlu çay ve kurabiye satmam gerekiyor. Geç kalacağım." Etrafta telaşla dolanıyor, çantasını karıştırıyor ve bulaşık makinesine koymak için fincanını duruluyordu.

Yanıma geldi ve yanağıma dokundu.

"Ava, seni görmek çok güzel," dedi yumuşak bir sesle.

Sonra Luke onu asansörün kapısına kadar götürdü. Kapılar açıldı, kollarını ona doladı ve ben izlerken eğilip yanağından öptü, itiraf etmeliyim ki bunu yaparken içimde sıcak bir şeylerin yayıldığını hissettim.

Luke babasına hiç yakın olmamıştı ama annesine her zaman yakın olmuştu.

Bay ve Bayan Stark'ın nasıl bir araya geldiğini anlayamadım. Oğlu gibi maço bir adamdı. O ise Bayan Cleaver'dı. Luke'la neden anlaşılamadıklarını hiç sormadım ve bilmiyordum. Belki de birbirlerine çok benziyorlardı. Ya da belki Bay Stark oğlunun kendisinden daha fazlası olacağını biliyordu ve bundan hoşlanmıyordu. Bayan Stark kendini cehennemin dibinde yaşıyormuş gibi hissediyor olmalıydı ve sadece diğer tarafa geçmekle kalmayıp yorganları açık artırmaya çıkarması onun sessiz gücünün

bir kanıtıydı.

Kendimi bu düşüncelere o kadar kaptırmıştım ki, tıpkı çılgılık atan bir ahmak gibi, kendimi pencereden atmam ya da banyoya kilitlemem gerektiğini fark etmemiştim.

Yine çok geç kalmıştım.

Asansörün kapıları kapandı ve Luke'la yalnız kaldık.

Bana döndü.

Eek.

Banyoya doğru bir hamle yaptım. Beni belimden yakaladı, kollarında salladı ve yatağa doğru yürüdü.

"Luke, beni yere bırak," diye bağırdım, bacaklarım tekmeliyor ve kollarım itiyordu.

O yaptı. Beni yatağa fırlattı. Yuvarlandım ve çırpındım. Bileğimi yakaladı, beni geri çekti ve vücuduyla beni kısırdı.

"Bırak beni," diye bağırdım.

"Bu son saçma manevra sana ceza getirdi." Oh kahretsin.

"Ödeme "nin benimle hınzırca oynarken yatağa çıplak kelepçelenmem anlamına geldiğini düşünürsek, "ceza "nın bir parçası olmak istemedim. Lanet olsun, ben de "ödeme "nin bir parçası olmak istemiyordum (bu fikri ilgi çekici bulmama rağmen).

Düşüncelerimi temizlemek için başımı salladım. "Çekil üstümden."

Bana baktı. Gözleri parlak ve tehlikeli değildi. Onlar çok daha korkutucu başka bir şeydi.

"Bundan keyif alacağımı biliyordum ama gittikçe daha da iyi oluyor."

"Çekil," diye tekrarladım.

Başını salladı ama "Dışarı çıkmam lazım. Vance ve Ike ile Vincetti ve Dexter'a neler olduğunu konuşacağım. Sonra Lee ve ben Vito ile bir görüşme ayarlayacağız. Eve döndüğümde ödemeni ve cezayı halledeceğiz."

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım, daha önceki bir söze takılıp kaldığım için son sözlerini algılayamamıştım. "Vito?"

"Vito Zano, Vincetti'nin amcası ve patronu. Seni kaçırtan adam."

Vito Zano?

Vito Zano Amca mı?

Vito Amca beni kaçırdı mı?

"Vito Amca mı?" diye sordum.

Luke bana baktı.

"Aman Tanrım." Ellerimi yüzüme götürdüm, sonra kaldırdım ve Luke'a gülümsedim. "Bu harika."

Luke bakmaya devam ediyordu, ama bunu artık derin uçtan kaymış olabileceğimi düşünmüş gibi yapıyordu.

"Vito Amca beni seviyor," dedim Luke'a. "Çok komik biri. Şükran Günü'nden sonraki euchre oyunlarında hep ortak oluruz."

Akşam yemeği. Kıç tekmeliyoruz. Beni kaçıranın Vito Amca olduğunu bilmiyordum. Yardakçısının beni tanıdığını söylemesine şaşmamalı."

"Ava."

"Bu iyi haber Luke." Elimi alnıma götürdüm. "Kışt."

Luke bana, "Ava, Vito Zano iyi bir adam değil," dedi.

"Belki değil, ama beni asla incitmez. Beni seviyor ve Sissy'yi de gerçekten seviyor. Bana her zaman Sissy'nin diğer yeğeni Ren'le evlenmesini dilediğini söylerdi. Ren iyi bir adam ve Dom'dan bile daha ateşli."

Luke'un yüzü karardı. "Ren Zano da iyi bir adam değil. Vito da bir amaca hizmet edeceğini düşünse büyükannesine işkence ederdi."

"Oh, Luke, cidden."

"Ciddiyim."

"Ben o adamla euchre oynadım. Adamla euchre oynadın mı?"

"Hayır, boş bir depoda alınlarında kurşun delikleri olan iki adama bakıyordum. Vito'nun emriyle vurulmuşlar."

Gülümsemeyi bıraktım.

Gülümsemesinin solmasını ve gözlerinin benimkilere

kaymasını izledi. "Kahretsin," o dedi sessizce. "I

Yapma. Biliyorum ne daha fazla

Şükran Günü'nde Vito Zano ile euchre oynamanız ya da Lorenzo Zano'nun Dominic Vincetti'den daha 'seksi' olduğunu düşünmeniz rahatsız edici."

"Dom adi, hilekâr, pislik, sıçan piçin teki ama bu onu seksi olmaktan alıkoymuyor."

Luke bir süre bana baktıktan sonra beni de yanına alarak yana doğru eğildi ve bir yandan da, "Ve sen benim deli olduğumu mu düşünüyorsun?" dedi.

"Sen delisin."

Elleri sırtımdan yukarı kaydı ve çenesi bana bakmak için aşağı eğildi. "Ben dışarı çıkıyorum. Seni yatağa kelepçelemem gerekiyor mu?"

"Hayır!" Geri çekildim ama kolları daha da sıkılaştı. "Yapmam gereken bir sürü iş var ve tüm bu saçmalıklar yüzünden çok geride kaldım. Beni yatağa kelepçelersen, teslim tarihini kaçıır ve bir müşteri kaybederim."

Gözlerini bana dikti. "Aptalca bir şey yapmayacağın konusunda sana güvenebilir miyim?"

"Tabii ki."

Hiç tereddüt etmeden, "Aptalca bir şey yapmayacağın konusunda bana yalan söylemeyeceğine güvenebilir miyim?" diye sordu.

"Luke!"

Eli saçlarıma gitti, başı eğildi ve beni öptü, sıcak ve derin. Sonra tekrar yaptı, daha sıcak ve daha derin. Pantolonunun tişörtünü çıkardığımda ve ellerimi sırt kaslarında gezdirip tam önümden ona doğru bastırduğымda dudakları birbirinden ayrıldı.

Tam bir Luke Lip Fog içinde ona baktım.

"Ben de böyle seviyorum," diye mırıldandı ağızıma karşı. Burnumu öpmek için yukarı doğru hareket etti ve sonra gitti.

ON BİR

BU PEK İYİ GITMEDİ.

A Luke gittikten sonra, daha sonra çok aptalca bir fikir olduğunu anladığım bir şey yaptım.

Ondan sonra Luke'un çok aptalca bulacağı bir fikir aklıma geldi (eğer bilseydi, ki bunu ona söylemeyecektim).

İtiraf etmeliyim ki, olayın ortaya çıkış şeklini bilseydi ve bana fikrini söyleseydi, haklı olurdu.

SEE, kendime dikkat edersem Luke beni öptüğünde her zaman bu kadar sıcak ve rahatsız olmayacağımı düşündüm. Bir süredir orgazm olmamıştım ve eğer olursam Luke'un beni bu kadar etkilemeyeceğini düşündüm. Farkında olmazdım, etkilenmezdim ve ona karşı koyabilirdim.

Luke'un uyandırma çağrısı ve son öpücüğünden sonra çok tahrik olmuşum.

Bu yüzden yatağına uzandım ve geri gelmeyeceğinden emin olmak için bir süre bekledim. Sonra kotumun düğmelerini ve fermuarını açtım ve elimi içine soktum.

Bilmediğim şey, çok uzakta olmayan bir yerde, Nightingale Investigations'ın gözetleme odasında oturan Jack adında bir adamın öne doğru eğilip Luke'un çatı katındaki kameraları çalıştıran düğmeyi kapattığında, Luke'un onu arayıp açmasını söylediği idi.

Bahsettiğim gibi, uzun zaman olmuştu ve Luke'un yatağında olmam da buna yardımcı oldu, bu yüzden kendimi tatmin etmem uzun sürmedi.

Sonra, yatakta uzanmış, kendimden memnun (çok memnun) bir şekilde yatarken aklıma bir düşünce geldi.

Bu karmaşadan bir çıkış yolu. Vito Amca.

Sissy'yi de yanıma alarak Luke'tan önce Vito Amca'ya gider ve Dom'a olanları anlatırsam, o ilgilenirdi. Hatta muhtemelen boşanmada Sissy'ye yardım ederdi. İtalyan'dı, Katolik'ti ama Dom'un da (herkes gibi) sik kafalı olduğunu düşünüyordu. Ve hem Sissy'yi hem de beni sevdiği için, onunla ikili oynarsak yanlış yapmazdık.

Böylece Luke'a borçlu kalmayacaktım ve onun evinden taşınabilecektim.

Tüm sorunlarım çözüldü!

Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, İyi Ava ellerini ovuşturarak yorum yaptı.

Bence bu HARİKA bir fikir, hemen Sissy'yi ara! Kötü Ava heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplayarak bağırdı.

Sissy'i aradım.

"Hey," dedi.

"Yo. Dinle, beni kimin kaçırdığını biliyor musun?" "Bay Zano," diye cevap verdi.

"Vito Zano," dedim.

"Vito Amca mı?" Sanki Denver'da beş bin tane "Bay Zano" varmış gibi şaşırmış gibiydi. Yine de onu suçlamadım. O sırada Vito Amca'nın beni kaçırdığını bilseydim ben de şok olurdum. O beni seviyordu. "Bunu sana kim söyledi?" diye sordu.

"Luke."

"Buna inanmıyorum. Vito Amca seni kaçırmaz. O seni seviyor."

Bak!

"Bir planım var," dedim ve sonra ona planı anlattım.

"Ben varım," diye hemen kabul etti, en iyi arkadaşların yaptığı gibi.

"Acele etmeliyiz. Luke'la buluşmadan önce oraya varmalıyız."

"Gel beni al. Hazır olacağım."

I WAS Range Rover'da, Luke'un otoparkından yeni çıkmıştım ki telefonum çaldı.

"SHIRLEEN ARIYOR" yazıyordu.

Çevirip açtım ve kulağıma götürdüm. "Yo."

"Hey anne. Bu sabah erkenden aradım çünkü bu çocukların sabahları kıçlarını sevdiklerini biliyorum. Cevap vermedin. Lütfen bana bir elli dolar daha kaybetmediğini söyle," diye yalvardı Shirleen.

"Ben yapmadım."

"Pekâlâ kızım." Sesi memnun olmuş gibiydi. "Yarına kadar dayanmalısın, sonra sen ve Luke pisliği yapabilirsiniz. Yarın olmak zorunda."

"Shirleen, Luke ve ben asla edepsizlik yapmayacağız."

"Unh-hunh." Şimdi sesi bana inanmıyormuş gibi geliyordu.

Gözlerimi devirdim ve kırmızı ışıktaki durdum.

"Şimdi orada mı?" diye sordu.

"Hayır, Sissy'yi almaya gidiyorum."

"Seni dışarı mı çıkardı?" Şimdi şaşırmış gibiydi.

"Tam olarak değil."

"Aman Tanrım." Şimdi sesi endişeli geliyordu. "Sen ve Sissy ne yapmayı planlıyorsunuz? Daisy geldi ve Days of Our Lives maratonu izleyeceğiz. Artık günlük bir işim var, Days of Our Lives'ı DVR'a kaydettim. Her pazar öğleden sonra tüm haftayı izliyorum. Bu bir ritüel. Sen ve Sissy gelebilirsiniz, patlamış mısırımız var."

"Sissy ve ben Vito Zano ile konuşacağız."

Sessizlik.

"Shirleen?"

"Kızım, sen ve Sissy neden Vito Zano ile konuşmaya gidiyorsunuz?" Şimdi sesi biraz kızgın geliyordu.

"O Dom'un amcası. Sissy ve ben onu tanıyoruz. Ondan bize yardım etmesini isteyeceğiz. O bizi sever. O Vito Amca."

"Kıçımın Vito Amcası. Delirdin mi sen?" Şimdi benim deli olduğumu düşünüyormuş gibi konuşuyordu.

"Sakin ol Shirleen, ben her şeyi çözdüm."

"Shee-it, kızım. Kafayı yemişsin."

Telefonu kulağından uzaklaştırdı ve Daisy ile konuştuğunu duydum, sonra Daisy'nin "Deli mi bu?" diye çılgılık attığını duydum.

Tanrım.

Shirleen bana geri döndü. "Seni bu aptalca fikirden vazgeçirmek için ne kadar şansım var, söyle bana."

"Zip," diye bilgilendirdim onu.

"Bana Sissy'nin nerede kaldığını söyle. Seninle orada buluşuruz." "Shirleen, gerek yok."

"Bir ihtiyaç var. O kadar çok ihtiyaç var ki Days of Our Lives ritüelimi özlüyorum. Bana adresi söyle."

"Shirleen-"

"Anlat bana." Şimdi sesi hayır cevabını kabul etmeyecekmiş gibi çıkıyordu.

Ona söyledim.

SISSY, Shirleen, Daisy ve ben Vito Amca'nın Englewood'daki evine gittik.

Normal, sıradan, gündelik bir mahallede, normal, sıradan, gündelik bir ev gibi görünen bir evde yaşıyordu. İçeri girip duvarda çerçevelenmiş Picasso karalamasını görene ve arka odadaki kapalı havuzunda yüzene kadar zengin olduğunu anlamadınız.

Hep birlikte eve gittik ve kapıyı çaldık.
Vito Amca'nın karısı Angela Teyze kapıyı açtı.

"Sissy! Ava! Ne harika bir sürpriz!" diye ağladı ve bize kocaman sarıldı.

Vito Amca neredeyse keldi, çok yuvarlaktı ve benden yaklaşık bir santim daha uzundu. Angela Teyze ince, zarif, şıktı ve yılda bir kez "spa "ya gider, orada beş yaş daha genç görünürdü. Alnı hiç oynamazdı. Botoks şehri.

Yine de çok tatlıydı.

"Angela Teyze, bunlar arkadaşlarımız Daisy ve Shirleen," diye tanıştırdı Sissy biz fuayeye doğru yürürken ve Angela Daisy ve Shirleen'i selamlarken.

O kadar iyi bir ev sahibiydi ki Daisy ve Shirleen'e hiç tepki vermemiş gibi görünüyordu. Gerçi Daisy'nin dar ve soluk bir kot pantolon giymesi ve pantolonunun paçalarının gümüş perçinlerle süslenmiş olması dışında

yanları, pembe platform botları ve göğüs dekoltesini o kadar çok gösteren bebek mavisi V yakalı gömleği vardı ki çoğu anne onu görünce çocuklarının gözlerini kapatırdı.

Sonra Angela Teyze'nin Daisy'yi tanıdığını hemen anladık. Aynı sosyal çevreden geliyorlardı.

Birbirlerine yanaklarına yaklaşmayan yanak öpücükleri verdiler.

"İçeri gel, içeri gel. Sana kahve getireyim mi? Pasquini'den biraz cannoli aldım," diye teklif etti Angela Teyze.

"Kulağa hoş geliyor," dedi Shirleen.

Shirleen'e bir bakış attım ve sonra Angela Teyze'ye döndüm.

"Üzgünüm Angela Teyze. Buraya Vito Amca'yı görmeye geldik, bu önemli."

Bana baktı ve "Vito bir toplantıya gitmek üzere" dedi.

Hayır! Hayır!

Benim bakışlar sallandı için Sissy,
Çılgılık atarak Sessizce, Bir şeyler yap!

Sissy kurtarmaya geldi.

"Gitmeden önce onu görmeliyiz. Bu önemli," dedi Sissy ona ve sonra sesi alçaldı. "Dom hakkında."

Angela Teyze Sissy'ye bakarken ağzı bir karış açık kaldı. Angela da Dom'un sik kafalı olduğunu düşünüyordu.

Angela bir karar verdi ve "Aile odasına gelin. Ben Vito'yu getireyim."

Bizi aile odasına götürdü ve hemen dışarı çıktı.

Shirleen, "Beklerken neden bir cannoli ve kahve içemediğimizi anlamıyorum," diye homurdandı.

"Zamanımız yok," dedim ona.

"Hiç Pasquini'den cannoli yediniz mi? Orada Pasquini'den bir cannoli için her zaman vakit vardır."

Yağlı yağlı dört gözlü günlerimde neredeyse Pasquini'de yaşıyordum. Pasquini'de Denver'ın tüm nüfusundan daha fazla cannolis, çikolatalı mum, napolyon ve profiterol yemiştim.

Cevap vermemeye karar verdim. Neyse ki cevap vermek zorunda kalmadım. Vito Amca içeri girdi.

Kollarını Sissy ve bana doğru uzattı. "Sissy! Ava! Gel de Vito amcana bir sarıl."

Tamam, Luke'un bana Vito Amca'nın beynine kurşun sıkılan adamların öldürülmesini emrettiğini söylemesi biraz tuhafıma gitmişti. Birkaç gün önce beni kaçırdığından bahsetmiyorum bile. Yine de, Sissy ve Dom boşanırsa, büyük olasılıkla bir daha büyük aile Şükran Günü yemeğine davet edilmeyecektim. Bu muhtemelen onu son görüşüm olacaktı. Her neyse, eğer bir vuruş siparişi verebilecek bir adamsa, muhtemelen onu kucaklamaktan vazgeçmek akıllıca olmazdı. Bu yüzden Sissy ile birlikte Vito Amca'ya sarılmak için ilerledim.

"Kızlarım nasıl?" diye sordu, arkasına yaslanıp kollarını indirerek.

"İyi değil, Vito Amca," diye yanıtladı Sissy.

Vito'nun gözleri doğrudan bana çevrildi.

Eek!

Ne yaptım ben?

"Dom şimdi ne yaptı?" diye sordu.

Tamam, çıldırma iptal oldu. Dom'u her zaman Vito Amca'ya anlatırdım. Ona gerçeği söyleyeceğimi biliyordu.

Sissy ve ben birbirimize baktık. Vito odaya girdi. Hem Shirleen'i hem de Daisy'yi tanıdığını anladık. Daisy'yi Angela Teyze'nin tanınması anlaşılabilir bir şeydi. Shirleen bir jokerdi.

Shirleen de daha önce hiç görmediğim belalı bir Shirleen'e dönüşmüştü. Gözleri keskin, yüzü ciddiye ve bulaşılacak biri gibi görünmüyordu. Kesinlikle az önce cannolis hakkında konuşan birine benzemiyordu.

Vito'nun onu ciddiye aldığı da açıktı. Bunu görebiliyordunuz ama konuşulmuyordu. Bunu ilgi çekici buldum ama sormamaya karar verdim. Aklımda daha önemli şeyler vardı.

Hepimiz oturduk ve Sissy ile ben Dom hakkındaki hikâyelerimizi anlattık. İkimiz de Vito'nun beni kaçırmamasından ihtiyatlı bir şekilde kaçındık çünkü bu muhtemelen kibar bir sohbet konusu değildi.

İşimiz bittiğinde, Vito Amca dedi ki, "Şu çocuk. Kız kardeşime söyledim. Ona defalarca söyledim. Şimdi siz ikiniz dinleyin."

Sissy ve ben tekrar birbirimize baktık.

"Ben hallederim," diye bitirdi.

Yaşasın!

"Gerçekten mi?" Ben sordum.

"Artık Dominic'le hiçbir sorun yaşamayacaksın," diye bana güvence verdi.

"Bu harika," diye cevap verdi Sissy. "Teşekkürler Vito Amca."

"Dominic'le kendim konuşmam gerekiyor. Konuştuğumuzda ona eve gitmesini, karısına iyi bakmasını, ona iyi davranmasını, ona bebekler vermesini ve onu mutlu etmesini de söyleyeceğim," dedi Vito Sissy'ye.

Uh-oh.

Gözleri bana döndü. "Sana gelince, Lorenzo'yla konuşacağım. O iyi bir çocuk ama durulmaya ihtiyacı var ve senden hoşlanıyor. Sen Lorenzo'yla birliktesin, Dominic'in aklına bir şey gelmez. Seni aramasını söylerim."

Uh-oh.

"Vito Amca, biz... Sissy'nin boşanmasına yardım edeceğimizi umuyorduk," diye paylaştım.

"Vincettiller ve Zanolar boşanmaz. Evlilik hayattır," diye cevap verdi Vito kesin bir ifadeyle.

Bu iyi bir şey değildi.

"Ama-" Ben

başladım.

"Vito amcanı dinle Ava. Angela ve ben otuz üç yıldır mutlu bir evliliğimiz var. Bunun için çalışmalısın. Neden bahsettiğimi biliyorum. Sadece senin yerleşmen konusunda endişelenmeliyiz. Lorenzo'yla olmanı seviyorum. Mutlu şeyler görüyorum."

Uh-oh, uh-oh, uh-oh.

Vito kocaman sıırttı. "Mutsuzsun. Bütün tavırların. Bir erkeğe ihtiyacın var. Lorenzo o güzel yüzüne bir gülümseme yerleştirecek."

Hayır, hayır, hayır.

"Büyük bir düğün ve bir sürü güzel bebek," diye devam etti Vito Amca.

Oh... Tanrım...

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmediğimi söylemişim, İyi Ava kollarını kavuşturarak azarladı.

Oo, bir sürü Ren'in bebeği. Bu da demek oluyor ki Ren'le çok yatmamız gerekecek ve Ren çok ateşli! Kötü Ava kollarını kavuşturmuş, ellerini neşeyle pazılarında aşağı yukarı ovuşturuyordu.

"Sanmıyorum-" diye başladım.

"Her şey ayarlandı. Bir toplantım var." Ayağa kalktı ve Sissy'ye baktı. "Dominic'le ben ilgilenirim." Bana baktı. "Lorenzo seninle ilgilenecek." Sonra ellerini çıırttı, önünde birleştirdi ve odadan çıktı.

"Pek iyi gitmedi, değil mi?" Shirleen sordu.

"Şekerim, bunu tekrar söyleyebilirsin," diye yanıtladı Daisy.

"REN ZANO seni arar ve çıkma teklif ederse Luke Stark beyin kanaması geçirir. Aklını kaçıracak," dedi Shirleen Range Rover'ımın arkasından.

Haksız olmadığını düşündüm.

"Belki de Ava'yı Wyoming'e götürmeliyiz. Belki de Zip's Gun Emporium'a uğrayıp silah depolamalı ve Ava'yı Wyoming'e götürmeliyiz. Bir kulübede saklanır ve hareket eden her şeye ateş ederiz," diye önerdi Daisy, Shirleen'in yanında otururken.

"Luke Stark'a ateş etmeyeceğim. Birincisi, o çocuk iyi. İkincisi, ıskalarsam beni fena benzetir," dedi Shirleen.

Sissy'ye baktım. Parmaklarını şakaklarına götürmüş, daireler çizerek ovuşturuyordu.

"Bu eşi benzeri görülmemiş bir şey. Bir Kötü Çocuk, kışında rekabet olan bir Rock Hatununun peşinde," diye belirtiyor Daisy. "İyi şeyler düşünmüyorum, iyi hisler almıyorum, iyi şeyler görmüyorum. Ava'yı hemen buradan çıkarmalıyız. Luke'un tepesi atacak. Havaya uçuracak. Anladın mı?"

"Siz ikiniz konuşmayı keser misiniz? Beni korkutuyorsunuz," dedim onlara.

"Kızım, önümüzdeki bir ay boyunca yatağa kelepçelenmektense korkmak daha iyidir. Ki sen de tam olarak orada olacaksın.

Luke bu fiyaskoyu senin düzenlediğini öğrendiğinde," dedi Shirleen bana.

Ee-yikes!

Kırmızı ışıkta durdum. "Belki de bu tartışmalı bir konudur. Belki Ren beni aramaz. Belki de Ren benimle ilgilenmiyordur, hiç düşündün mü?" Biraz histerik ve aynı zamanda yüksek sesle sordum.

"Seninle ilgileniyor." Sissy sessizce söyledi.

Başımı ona doğru salladım. "Ne?"

"Ren seninle ilgileniyor," diye tekrarladı.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Tony'ye söylemiş, Tony Carla'ya söylemiş, Carla da bana söyledi."

"Neden bana söylemedin?" Sesim daha histerik ve kesinlikle daha yüksek çıkmaya başlayarak sordum.

"Bilmiyorum. Belki de erkeklere tövbe ettiğin, bir daha asla, asla, asla, asla başka biriyle birlikte olmayacağını söylediğin içindir. Ren'i severim. O iyi bir adam. Erkeklere karşı kaltak olabiliyorsun. Ren bunu hak etmiyor. Vibratörlerine sadakat yemini etmemiş bir kadını hak ediyor."

Sormak zorundaydım, neden ben?

Tam da bu düşünceyle arkamızdan bir darbe aldık. Büyük bir çarpma değildi ama hepimiz öne doğru sarsıldık ve geri çekildik.

Dikiz aynasına baktım. Başka bir SUV'du. Markasını söyleyemedim çünkü çok yakındı. O kişi

Arabayı süren bir adamdı. Koyu renk saçları vardı ama geri geri gitmeye başlamadan önce seçebildiğim tek şey buydu.

Shirleen, "Arkadan çarpıldık," diyerek bariz olanı ifade etti.

Garip olduğunu düşünerek geri geri gitmesini izledim, sonra tekrar öne çıktı.

"Vay anasını. O-" demeye başladım.

BAM!

Bize yine arkadan çarptı, bu sefer bir çarpmadan çok daha fazlası vardı. Herkes daha sert bir şekilde öne doğru sarsıldı ve geri çekildi.

Kahretsin!

"Ne oluyor be?" Daisy sordu.

Geri geri gitmesini izledim. İleriye baktım ve ışık yeşile döndü. Range Rover'ı vitesine taktım ve gaza bastım.

"Aman Tanrım! Neler oluyor?" Sissy arkasına bakarak ağladı.

"Bilmiyorum. Herkes kemerini bağladı mı?" diye sordum.

"Bu adamı tanıyor musun?" Daisy de bizim arkamıza bakıyordu.

"Hayır. Şimdi soruyorum, herkes kemerini bağladı mı?" Bağırdım, şeytan gibi sürüyordum.

"Ben varım," diye yanıtladı

Shirleen. "Ben de," dedi

Daisy.

"Evet," diye ekledi Sissy.

Önümüzdeki ışığın kırmızıya döndüğünü gördüm.

"Kahretsin!" Fren yaparken bağırdım, dikiz aynasına baktım ve arkamızdaki SUV'un yavaşlamadığını gördüm. "Destek!" diye bağırdım.

Hazırlanmak için bir saniyemiz vardı, sonra, BANG!

"Neler oluyor?" Sissy çığlık attı.

"Hadi! Hadi, hadi, hadi!" Shirleen bağırdı.

Arkamızdaki adam yine geri geri gidiyordu. "Yapamam. Kırmızı yanıyor" diye işaret ettim.

"Boynuzunu bırak kızım ve git!" Shirleen bağırdı.

Adam tekrar gelmeye başladı. Kornaya bastım ve gittim. Kavşağa girdiğimde arabalar gıcırıyor ve direksiyonu kırıyordu. Birinden kaçınmak için Hampden Caddesi'ndeki yoğun, üç şeritli trafiğe doğru sola çektim.

Daisy, "Durma, sadece git, korna çalmaya devam et ve sür," diye tavsiyede bulundu.

Bana söyleneni yaptım, trafiğe girip çıktım. Hızlı gittim. Arabalar korna çaldı, yolumdan çekildi, bana el kol hareketleri yaptı ve tüm bu süre boyunca SUV beni takip etti.

"Onu sallayamıyorum!" Ağladım.

"Sürmeye devam et," dedi Shirleen bana.

"Bunu daha önce de yaptım, deneyimim var. Bir polis karakoluna git," dedi Daisy.

"Yapamam!" Bağırdım.

"Neden olmasın?" Sissy ılık attı.

"Eğer karakola gidersem Luke dışarıda olduğumu öğrenecek ve ıldıracak."

Shirleen, "Luke'un ucube olması bizim ölmemizden iyidir," diye ekledi.

Onun için söylemesi kolay, bu gece "ödeme" ya da "ceza" ile karşı karşıya değildi.

Cehennem ve lanetlenme.

"Bekle!" Bağurdım ve sonra daha hızlı sürdüm, daha fazla kıvrıldım ve I-25'e giden üst geçitte son dakikada büyük, sıkı, çok yasadışı bir u-ie yaptım.

Bir SUV ile otoyol üst geçidinde kocaman, dar bir u-ie sallamak hiç de iyi değildi.

SUV'lar kolayca yuvarlanırdı. Hem de çok kolay.

İki teker üzerinde sallanıyorduk, üst geçitten aşağıdaki işlek otoyola takla atma hayalleri kafamda uçuşuyordu. Her birimiz avazımız çıktığı kadar bağurdık. Tekrar dört tekerleğin üzerine düştük ve ben hareket ettim.

Bizi takip eden SUV u-ie'yi kaçırdı ve ben deli bir kadın gibi direksiyonun üzerine eğilmiş, gözlerim yola dikilmiş bir şekilde sürmeye devam ettim.

Bir süre bu şekilde sürdükten sonra Sissy yanımdan sessizce, "Ava, beni korkutuyorsun," dedi.

Yavaşladım.

Daisy arkasına bakarak, "Sanırım onu kaybettik," diye mırıldandı.

"Shee-it," diye nefes aldı

Shirleen. "Kurabiyeye

ihtiyacım var," diye ilan .

TITREYEN BİR HANIM EVLADINI BIRAKTIM. Sersemlemiş bir halde babasının evine girdi.

Shirleen ve Daisy beni Luke'un evine kadar takip ettiler. Ben içeri girdim ve Daisy Range Rover'ımın direksiyonuna geçerek uzaklaştılar.

Range Rover'ın arkası hasarlıydı. Shirleen ve Daisy arabayı "bir arkadaşlarına" götürüp tamir ettireceklerdi, böylece Luke'tan benim dışarıda olduğumu, aptalca şeyler yaptığımı ve başımı belaya soktuğumu saklayacaklardı.

Çatı katına çıktım, doğrudan bilgisayarıma gittim, onu açtım ve çalışmaya ve bunların hiçbirini düşünmemeye karar verdim.

P e ş i m d e olan bu yeni kişinin kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bu olmamış gibi davranacaktım. Zihnimde mutlu bir yer bulacak ve sonsuza dek orada yaşayacaktım. Seksi, maço adam Luke Stark'ın pantolonuma girmek istemesini, Dominic Dickhead'in bir pislik olmasını, Vito Amca'nın insanların öldürülmesini ve benim kaçırılmamı emretmesini ve Ren Zano'nun büyük bir düğüne ve bir sürü bebeğe yol açacak olan telefonunu unutacaktım.

Nightingale Investigations'a bir Perşembe günü

girmiştim. Pazar g n yd  ve hayatım sadece olduk a karmaşık değildi. Tamamen kontrolden  ıkmıştı.

Titremeyi bırakmayı başardım. Bunu kurabiyelerle değil, çünkü Luke'un mutfağını iyice araştırdıktan sonra Sandra Her Kim İse'nin Luke'un dolabına kurabiye koymadığını, sadece sağlıklı beslenme zırvalıkları koyduğunu ve bunların da titremeleri durdurmak için hiçbir işe yaramadığını gördüm. Bunu dönüşümlü olarak çalışarak, Luke'un çatı katını toplayarak ve bolca Sailor Jerry ile karıştırılmış Diyet Kola içerek yaptım.

Sonunda odaklanabildim ve asansör kapılarının açıldığını duyduğumda son teslim tarihi olan projemi bitirmeye yaklaşıyordum. Sandalyemde döndüm. Luke sessizce içeri girdi, gözleri benim üzerimdeydi.

Ya da şöyle diyeyim, tehlikeli bir şekilde parlayan koyu mavi gözleri benim üzerimdeydi.

Uh-oh.

Yavaşça ayağa kalktım ve yüzümü ona döndüm. Doğrudan yarım daire şeklindeki bara doğru yürüdü ve üzerine bir çift kelepçe ve garip bir silaha benzeyen bir şey bıraktı.

Kelepçelere ve silaha baktım, üzücü şeyler düşündüm.

Barın etrafından dolaştı ve mutfak alanına geldi. Durdu, avucunu tezgâhın üzerine koydu ve ona doğru eğildi. Bunu yaptığı süre boyunca gözlerini benden ayırmadı.

"Selam," dedim, masum ve sıradan olmaya çalışarak. "İyi bir öğleden sonra geçirdin mi?"

"Buraya gel," dedi ve yumuşak, nazik, sevecen sesini kullanmadı.

Eek!

"Her şey yolunda mı?" Hâlâ tüm gücümle masum ve sıradan olana tutunmaya çalışarak sordum.

"Buraya gel," diye tekrarladı.

Tamam, masum ve sıradan işe yaramıyordu.

"Neler oluyor?"

"Ava, eğer bana bunu tekrar söyletirsen..." Sessiz kaldım.

Kıpırdadı, sadece hafifçe, ama bu beni zıplatmaya yetti. Bu onu gülümsetti. Seksi Luke Gülümsemesi değil, Tehlikeli Luke Gülümsemesi.

"Luke, bana neler olduğunu anlat!" Çıldırmaya başlamıştım.

Bu hiç akıllıca değildi. Alt dudağını dişleriyle ısırды ve gözlerini benden kaçırdı. Gözleri tekrar bana döndüğünde vücudum hareketsiz kaldı.

Aman Tanrım, diye mırıldandı Ava.

Vay anasını! Kötü Ava patladı.

Luke'u oldukça iyi tanıdığım söylenebilir. Uzun zamandır yanında değildim ama büyümesini (hevesli bir ilgiyle) izlemiştim. Annesi benim annemle arkadaştı. O ve ben bazı kahkahaları ve bazı gergin anları paylaşmıştık.

Yine de, yetişkin, sert, maço adam Luke'un çok korkutucu görünen öfkesini zar zor kontrol ettiğini bilmek için Luke'u tanımanız gerekmiyordu.

"İyi miydi?" diye sordu.

I göz kırptı,değil bekliyor o Soru, değil
hatta anlayarak.

"Ne?" Ben de sordum.

"Kendinize dokunduğunuzda iyi miydi?"

Ağzım açık kaldı ve ciğerlerim sıkıştı. Ho-ly
bok.

"Nasıl yaptın-?" Nefes aldım.

"Kameralar," dedi ve vücudum sarsıldı. Gözlerim çatı
katında dolaştı ama Luke tekrar konuşmaya başlayınca ona
geri döndüler. "Onları göremezsın. Ben burada seninle
değilken çocuklar sana göz kulak olsunlar diye eve
güvenlik kamerası taktırdım. Ben burada olmadığımda,
çatı katını izliyorlar."

Ho-ly saçmalığı.

"Gördüler mi-?"

"Jack kapattı. Bunu yaptığını görürse boynunu
kıracağımı biliyordu. Sana biraz zaman verdi. Görünüşe
göre çok fazla zaman. Kameraları açtığında sen gitmiştin."

Öleceğimden emindim. Aslında ölmek istiyordum.
Nightingale Soruşturması'ndaki adamların ne yaptığımı
bilmeleri fikri bile utanç vericiydi.

"Nereye gittin?" Luke, kendimi en iyi nasıl
kurtarabileceğime dair düşüncelerimi dağıtarak sordu.

"Sissy ile biraz zaman geçirdim," dedim hemen ve bu tamamen yalan değildi.

"Peki ya Shirleen ve Daisy?" Luke bastırdı.

Bunu nasıl bildiğini bilmiyordum ama "Hımm... evet" demenin güvenli olduğunu düşündüm.

"Hampden Caddesi'nde koyu mavi bir SUV tarafından takip mi edildiniz? Arka tamponun tamamen mahvoldu mu? Neredeyse I-25'e yuvarlandıktan sonra onu kaybettin mi?"

Vay anasını!

Bu boku nereden biliyordu? Çok tuhaftı.

Çenemi kapalı tuttum. Bunun mantıklı bir yol olduğunu düşündüm.

Luke yapmadı. "Yaklaşık iki düzine başka sürücü tarafından polise bildirilmiş. Ayrıntılı olarak, araçların plakaları ve içindeki kişilerin eşkalleri ile birlikte."

Saçmalık, saçmalık,
saçmalık, saçmalık.

"Luke-"

"Buraya gel," dedi sessizce ve sesi sevecen değil, ölümcüldü.

"İstediğimi sanmıyorum," dedim ona.

"Bugün verdiğin en akıllıca karar bu olabilir," diye karşılık verdi.

Tamam. Bir saniye bekle.

Birincisi, o benim patronum değildi. İkincisi, ben özgür bir kadındım. İstediğimi, istediğim zaman, istediğim yerde yapabilirdim.

istediğimle, istediğim kişiyle. Hiçbir şey için onun iznine ihtiyacım yoktu. Üçüncüsü, kimse ondan Bay Aşırı Koruyucu olmasını istemedi. O bu rolü kendine vermişti. Evine kameralar bile yerleştirmişti, bana söylemediği kameralar, ki bu beni onun yanına taşınmaya, onun yanında uyumaya zorlamanın ötesinde ciddi bir mahremiyet ihlaliydi ve liste uzayıp gidebilir. Dördüncüsü, o benim patronum değildi.

Yeterince içmiştim.

"Sen benim patronum değilsin," dedim ona.

"Ava, o tatlı kıçını buraya getirmen için sana son bir şans vereceğim."

"Hayır!" Tersledim. "Senin tarafından korkutulmayacağım. Senin tarafından itilip kakılmayacağım. Ve senin tarafından ne yapmam gerektiği söylenmeyecek. Ben hayattayım. Nefes alıyorum. Sissy, Daisy ve Shirleen de öyle. Ne olduğunu bilmiyorum ve umurumda da değil. Yaptıklarını bilmediğim halde arkadaşlarına beni izletmen de dahil her şeyi görmezden geliyorum. Her şeyi görmezden geliyorum. Hayatımı yaşayacağım ve tüm bunların unutulmasına izin vereceğim."

"Henüz bir ipucu bulamadınız ama bu olay kapanmayacak. Cipteki adam kimdi?"

"Hiçbir fikrim yok. Onu daha önce hiç görmedim. Belki de yol öfkesi vardı. Belki de önüne çıktım ve fark etmedim. Kimin umurunda?"

"Umurumda."

"Ama ben bilmiyorum!" Tersledim.

"Neden birdenbire ciddi bir şekilde korkutucu şeylerin odağı oldun?"

"Nereden bileyim?"

"Belki de senin başına geldiği içindir?"

"Şey, bilmiyorum!" Bağırdım. "Bilmek bile istemiyorum!"

Bana ters ters baktı. Ben de ters ters baktım.

Telefonum çaldığında bir başka Luke-Ava Yüzyılın Parıltısı Yarışması'na kilitlenmiştik. İyi ki de çalmıştı çünkü ben de bakışlarımı geri çekmek üzereydim ve bu bana bir bahane verdi.

Yüzümü korumak için bir "huh" sesi çıkardım, masadan telefonumu aldım, açtım ve kulağıma dayadım. "Yo."

"Ava?"

"Evet?"

"Ben Ren."

Oh lanet

olsun.

Gözlerim Luke'a kaydı. "Hey," dedim.

"Hey, Vito Amca bana Dom'dan bahsetti. Sen iyi misin?" "Evet."

"Vito Amca peşine adamlarını taktıktan sonra iyi misin?"

Sorusu karşısında şaşkınlıkla gözlerimi kırptım ve Luke'a döndüm. "Ne?"

"Santo ve Lucky aptalın teki. Sakin olmaları, seni görmek isteyen Vito olduğunu söylemeleri gerekiyordu. Seni ölümüne korkutup Broadway trafiğinde koşturmaları değil."

Vay canına.

Bu bir haberdi.

"Bunun için üzgünüm," diye devam etti, sanki her gün yanlışlıkla adam kaçırmalar için özür diliyormuş gibi.

Yavaşça uzaklaştım ve çatı katının yan tarafındaki pencereye gittim. Bu sırada Luke'un beni izlediğinin farkındaydım.

"Sorun değil."

Az önce Ren'e amcasının beni kaçırmasının sorun olmadığını mı söyledim? Belki de deliydim.

"Dinle Ava, Dom için endişelenme. Onunla ben ilgileneceğim," diye beni temin etti.

Olamaz.

Gözlerim tekrar Luke'a döndü. Hâlâ tezgâha yaslanmış beni izliyordu ve şimdi gözleri kısılmıştı.

Tekrar başka tarafa baktım.

"Sanırım birisi zaten bunun üzerinde çalışıyor," dedim ona. "Biliyorum. Stark'a bunu yaptırıyorsun. Ona geri çekilmesini söyle. Biz bu işi aile içinde halletmek istiyorum."

Lanet olsun.

Luke'a Ren Zano'nun Dom'la benim için ilgileneceğini ve geri çekilebileceğini söylememin imkânı yoktu. Hayatta olmaz.

Hayatımın daha karmaşık hale gelebileceğini asla tahmin edemezdim, ama işte oldu.

"Ren," dedim usulca ve aptalca, çünkü onun adını söylediğim anda odadaki hava değişti ve iyi anlamda değil. Gözlerimi pencereden dışarı çevirmek ve ürkütücü havayı görmezden gelmek için tüm çabamı harcadım.

"Yarın akşam seni yemeğe çıkaracağım, tüm bu saçmalıklar için düzgünce özür dileyeceğim."

"Meşgulüm," dedim hemen.

"Salı günü."

Luke'un yaklaştığını görmek yerine hissettim. Bunu hissettim, çünkü odadaki iyi olmayan hava üzerime baskı yapmaya başladı.

"Erm..." Ren'le buluşmaktan kaçınmak için başka bir bahane bulamayacak kadar korkunç havaya odaklanmış bir halde mırıldandım.

"Seni Penn'deki Carmine's'a götüreceğim. Orayı seversin."

Orayı çok sevmiştim ve Ren'in hatırlamasının çok tatlı olduğunu düşünmüştüm. Hepimiz dışarı çıkmıştık, Sissy ve Dom, Noah ve ben, Ren ve kadınlarından biri, adını unuttum (Ren'in bir sürü kadını vardı). İyi vakit geçirmiştik ve yemekler orgazmikti.

"Saat 7'de. Seni evinden alırım. Görüşürüz o zaman."

Ben bir şey söyleyemeden bağlantıyı kesti.

Tamam, şu anda hayatımda pek çok iyi olmayan şey oluyordu ama bu ciddi iyi değildi.

Telefonumu kapattım ve döndüm.

Haklıydım, Luke yaklaşmıştı.

Gerçekten yaklaştı.

Havanın iyi olmadığı konusunda da haklıydım.

Luke daha önce öfkesini güçlükle kontrol edebiliyorduydu bile, şimdi öfkesini kontrol etme savaşını gözle görülür bir şekilde kaybediyordu.

Eek.

İĞNELER VE İĞNELER

Luke'nin eli boynuma geldi, başparmağı çenemin altında duruyordu.

"Ren Zano seni neden arıyor?" diye sordu usulca.

Anlık bir karar vermem gerekiyordu ve ben de verdim.

Sert çocuk, maço adam Luke Stark'tan korkarak yaşamayacaktım. Deliydi ve belalının tekiydi ama bana zarar vermeyecekti. Elbette, davranışlarının çoğu ve ağzından çıkan acımasızca dürüst saçmalıkların neredeyse tamamı şok ediciydi, ama bana asla zarar vermezdi. Belki beni yine yatağa kelepçeleyecek ya da başka bir maço erkek saçmalığı yapacaktı ama bununla başa çıkabilirdim.

Zihnimin ve bedenimin kontrolü bendeydi. Tamam, son söylediğim pek doğru değildi ama kısa bir süre önce oldukça muhteşem bir orgazm yaşamıştım.

Onun kadını değildim. Öyleymişim gibi davranmayı bırakmanın zamanı gelmişti.

"Dom'dan uzak durman gerektiğini söylüyor. O icabına bakar," dedim ve bunu ona asla söylemeyeceğime dair verdiğim sözden anında döndüm.

Luke'un parmakları boynumda gerildi. "Bu kadar mı?"

Özgürleşmiş kadınımı tuttum ve daha fazlasını paylaştım. "Salı günü her şey için özür dilemek üzere beni yemeğe çıkaracak."

Bana bakarken Luke'un vücudunun hareketsizleştiğini hissettim. "Oturma odamda dururken Zano ile randevulaştığını mı söylüyorsun?"

"Eek!" diye düşünmeyecektim.

"Bu bir randevu değil. Ben çıkmam. Erkeklerden uzak durmaya yemin ettim. Bu bir özür yemeği."

Luke bana baktı, bir vuruş, sonra iki. Sonra şaşırtıcı bir şekilde elini boynumdan çekti ve uzaklaştı. Ellerini kürek kemiklerine doğru kaldırıp tişörtünü çıkarmasını ve yere bırakmasını izledim (bu arada o öğleden sonra on dakikamı onun kıyafetlerini toplayıp banyonun arkasına sıkışmış olan çamaşır sepetine atmaya harcadığımı düşününce bu beni rahatsız etti). Sonra yatağa oturdu ve botlarını çıkardı. Ayağa kalktı ve pantolonunun kemerini çözmeye başladı.

Oh, kahretsın.

Onun hareketlerinin benim için ne anlama gelebileceğini göz ardı ederek döndüm ve masaya geri oturdum. Çekmecelerin açılıp kapandığını ve hışırtılarını duydum. Asansör kapılarının açıldığını duyduğumda sandalyemde döndüm ve Luke'un koşu kıyafetleriyle (ayakkabıları hariç hepsi siyahtı) asansöre girdiğini gördüm. Asansör kapıları kapandı ve o gitti.

Tuhaf.

Çok garip.

Derin bir nefes aldım, işime geri döndüm ve Luke'u merak etmemeye çalıştım (ve başaramadım).

Yaklaşık bir saat sonra geri geldi. Bana tek kelime etmeden doğrudan banyoya doğru yürümesini sandalyemden izledim. Ben dosyalarımı ve bilgisayarımı kapatırken duşun sesini duydum. Sailor Jerry'den uzaklaşmaya karar verdim çünkü bundan sonra olacaklar için kafamda bir deliğe ihtiyacım varmış gibi sarhoş olmam gerekiyordu. Sandra Whoever-She-Was'in nane çayından bir kutu buldum ve çaydanlığı kaynatıyordum ki Luke duştan çıktı, kalçalarında gümüşü gri bir havludan başka bir şey yoktu.

Cidden, Kaptan Kirk'ten bile kötüydü. Luke neredeyse hiç gömlek giymemişti.

Gözlerimi onun bedeninden kaçırdım, alt dudağımı ısırdım ve çaydanlığın kaynamasını izledim. Onu arkamda hissettim ve gerildim. Saçlarım omuzlarımdan savruldu ve dudakları boynuma dokundu.

Um.

Ne?

Kolu belime dolandı ve beni vücuduna çekti.

"Çin yemeği mi yoksa pizza mı sipariş etmek istersin?" diye sordu.

Çaydanlığa göz kırptım.

Ne oluyordu? Kızgın Luke neredeydi? Sesi tamamen sakin, normal ve kızgın değildi.

"Buzdolabında tonlarca yiyecek var. Onları yemezsen bozulurlar," dedim ona.

"Yemek yapmak ister misin?"

diye sordu. "Yemek yapabilirim," diye cevap verdim.

"Bana uyar," dedi ve gitmeme izin verdi.

Vay anasını.

Neler oluyordu?

Çay yaptım. Luke, yanlarında kalın bir koyu gri çizgi olan siyah bir eşofman altı ve ön tarafında bir dizi kanada benzeyen, zar zor görülebilen siyah bir amblem olan siyah bir tişört giydi. Akşam yemeğini hazırladım, Sandra'nın Luke ile uzun ve mutlu yaşamı için sağlıklı yaşam seçenekleri olan somon fileto, brokoli ve kuskus. Yemeği Luke'un televizyon izlediği kanepeye getirdim. Oturdum ve ikimiz de sessizce yedik. Sonra tabakları mutfığa geri götürdüm ve bulaşıkları yıkadım. İşim bitince geri döndüm ve kanepeye oturdum.

Bu beni korkutuyordu. Beni nasıl becereceği, ona nasıl ait olduğum, Ren'le çıkmamam gerektiği hakkında büyük açıklamalar yaparak beni taşımıyordu. Rahat ve yumuşak görünüyordu. Bundan hoşlanmamıştım ve ona hiç güvenmiyordum.

Maçı izlemeye başladım, aklım düşünceden düşünceye kayıyordu ki Luke'un kolu çıktı ve beni yanına çekti. Kanepeye çökmüş, ayaklarını sehpaye uzatmıştı. Mücadele ederek uyuyan kaplanı dürtmemeye karar verdim. Yanına çöktüm ve ayaklarımı onunkilerin yanındaki sehpaye koydum.

Bir süre sonra daha fazla dayanamadım. Kendimi Luke'un yanına oturtup, Luke'la birlikte olmanın nasıl bir şey olabileceğine dair mutlu, hayali bir dünyada yaşamak istiyordum. Onun yerine, ne yapmaya çalıştığını merak ederek çıldırıyordum.

Yatacağımı söyleyerek kalktım. Luke tek kelime etmeden gitmeme izin verdi. Banyoya gittim, yatmak için hazırlandım, Triumph tişörtünün doğru seçim olup olmadığına karar vermek için biraz zaman harcadım (tercih ettim, çok rahattı) ve banyodan çıktım.

Hmm.

Muamma.

Kanepede uyumalıyım, bir açıklama yapmalıyım. Ama Luke maçı kanepede izliyordu. Daha sonra kanepeye geçebileceğimi düşündüm ve yatağa girdim.

Yarım saat sonra Luke televizyonu kapattı ve çatı katında dolaştığını duydum. Lambayı söndürdü ve kıyafetlerini çıkardı (muhtemelen yere düşürdü, argh!). Yatak hareket etti ve içine girdi.

Gerildim. Bana dokunmadı.

Gerginliğimi korudum. Hala bana dokunmadı.

Bu beni daha da
gerginleştirdi.

Zihnim dönmeye
başladı.

Belki de vazgeçmişti. Belki de çabalamaya
değmeyeceğimi düşündü.

Bu konuda ne düşüneceğimi bilemedim. Rahatlamam
gerekirdi ama itiraf etmeliyim ki rahatlamadım.

Bu sefer işleri gerçekten berbat ettin. Ava'nın sesi
kızgın geliyordu.

Sorun değil. Ren salı günü seni yemeğe çıkaracak ve
Theresa Bianchi onun yatakta bir Tanrı olduğunu söyledi.
Kötü Ava yeni bir oyuna geçiyordu.

Ren'i istemiyoruz, Luke'u istiyoruz. Biz her zaman
Luke'u istedik, İyi Ava Kötü Ava'ya terslendi.

Alabildiğimizi alacağız. Ren Zano'nun özensiz olduğu
söylenemez, o adam iyi, Kötü Ava İyi Ava'yı bilgilendirdi.

Bedenimi gevşemeye ve zihnimi boşluğa bırakmaya
zorladım. Luke beni belimden yakalayıp sırt üstü
çevirdiğinde uykuya dalmak üzereydim.

"Ne yapıyorsun?" Kendimi bir anda uyanık hissederek
sordum.

Cevap vermedi. Vücutuyla beni sardı ve ben daha ne
olduğunu anlamadan elleri Triumph tişörtünün içindeydi ve
tişört başımın üzerindeydi. Çekip çıkarmadı. Kollarım
yukarıdayken, tişört dirseklerimden büküldüğünde durdu.

Bunu pes etmediğine dair bir işaret olarak alıyordum.

"Ne yapıyorsun?" Çığlık attım.

Gövdesini döndürdü, komodinden bir şey kaptı ve bana geri döndü. Bir tıkırtı duydum ve ne olduğunu anladım.

"Hayır, yapamazsın!" Eğildim, büküldüm, ağırlığına karşı mücadele ettim ve tee'yi itmeye çalıştım.

Luke "yardım etti" ve tişört bir anda yok oldu. Söze gerek duymadan bileklerimi tuttu, birine bir bilezik taktı ve sonra, görünürde bir çaba sarf etmeden ve açıkça mücadele eden insanlarla çalışma konusunda iyi bir deneyime sahip olarak diğerini taktı ve yatağa kelepçelendim.

Kıpırdamadan durdum, içimde bir korku (ve itiraf etmeliyim ki heyecan) titremesi oldu ve loş karanlıkta ona dik dik baktım.

"Kelepçelerimi çöz," dedim.

Talebimi görmezden geldi ve "Şimdi, ödeme." dedi.

Ho-ly bok.

Kesinlikle pes etmiyordu. Ağzı boynuma geldi ve boylu boyunca gezindi. İçimi bir ürperti kapladı.

Kulağıma, "Cezayı daha sonraya saklayacağız. Birkaç gün," dedi ve dudakları önce çenemde sonra da ağzımda gezindi. "Bana harika bir fikir verdin."

Uh-oh.

Bunun harika bir fikir olduğunu düşüneceğimi sanmıyordum.

O gitti üzerinde, kanıtlayan Ben geri
dönülmez bir şekilde Doğru. "Sanırım sen
kendini boşaltırken ben de izleyeceğim."

Oh... Tanrım...

Ben ve parlak fikirlerim. Tam bir aptaldım!

"Çekil!" diye bağırdım.

Beni öptü. Eğildim ve büküldüm, bunlar benim için tek
seçenektir. Kımıldamadı.

Ağzımı onunkinden ayırdım. "Cidden, Luke, bu
havalı."

Elleri yanlarımda geziniyordu ve ben kendimi
tutamıyordum. Vücudum titredi çünkü elleri üzerimdeyken
kendimi iyi hissediyordum. Hissettiğini biliyordum.
Hissetmiş olmalıydı.

Cehennem ve lanetlenme.

"Hayır mı?" diye sordu, sesi tatmin

olmuş gibiydi. Evet, hissetmişti.

"Cehenneme git!" Tersledim.

Ağzını benimkine dokundurdu, sonra daha aşağıya indi,
ağız boynumda, boğazımda. Sonra daha aşağıya,
göğüslerimde biraz zaman geçirdi. Sonra daha aşağıya,
karnıma. Dili külotumun üst kenarında gezindiğinde, sanki
birkaç saat önce orgazm olmamış gibiydim. Sanki on yıldır
orgazm olmamıştım.

Aşağıya indi ve bacaklarım davetkar bir şekilde hemen
açıldı.

Hepsinin canı cehenneme.

Beni külotumun üzerinden öptü. İnledim ve kalçalarımı kaldırdım, onun için fazlasıyla hazırdım. Elleri kıcımın altına kaydı ve işte bu kadar. Vibratörlere edilen tüm yeminler ve erkeklerden uzak durma yeminleri tarih oldu.

Bu oldukça ateşliydi. Ağız külotumun üzerinden bana doğru hareket etti ve bu iyi hissettirdi. Daha da iyisi, ona dokunamamak kendimi yaramaz ve biraz da sapık hissettiriyordu. Ona dokunmak istiyordum, ellerimi cesaretlendirmek için başına koymam, onu orada tutmam ve durmasına izin vermemem gerekiyordu. Bunu yapamamak, durum üzerinde hiçbir kontrole sahip olmamak çok seksiydi.

Uzaklaştı ve ben de boğazımın altından bir protesto sesi çıkardım. Ama o sadece külotumu bacaklarımdan aşağı çekmek için hareket etti. Sonra geri döndü ve hedefi hemen vurdu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, şimdi ağzına yaklaşmak için eğiliyordum.

Kontrolden çıkmıştım, inliyor ve nefes nefese kalıyordum. Elimde değildi ve denemedim de.

O sabahtan daha iyiydi. O öğleden sonra kendimi tatmin etmemden daha iyiydi (çok daha iyi). Şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha iyiydi.

Enfesti.

Oradaydım, tam oradaydım ve nefes nefese "Luke" dedim.

Sonra cep telefonu çaldı. Ağız durdu. Sonra başı yukarı kalktı.

Olamaz. Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Bir daha olmaz.

"Hayır!" Yüksek sesle bağırdım.

Yukarı ve üzerime doğru hareket etti.

"Siktir," diye mırıldandı, sesi aynı anda hem kızgın hem de pişmanlık doluydu.

Orgazm öncesi sisime nüfuz eden pişmanlıktı. Ona baktım.

"Geri dön. Durma," diye fısıldadım.

Vücudunu üzerimde tuttu ama komodine uzandı. "Luke, lütfen," diye yalvardım ve ne söylediğim umurumda değildi.

Bu bir daha başıma gelmeyecekmiş gibi geliyordu.

"Üzgünüm bebeğim. Bu Lee'nin ses tonu," diye fısıldadı Luke, eli çenemde, başparmağı alt dudağımda geziniyordu.

Söyleyebileceğin tek şey, üzgün görünüyordu. Çok üzgün.

Ama üzgün görünmesi umurumda değildi. Hiç umurumda değildi.

Telefonu çevirip açtı. "Evet?" Böyle bir şey olamazdı.

Birkaç saniye dinledikten sonra, "On dakikaya oradayım," dedi.

Ne?

Telefonu kapattı.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye nefes aldım, yarı hala tahrik olmuş, yarı tamamen kızmıştım, sadece ona değil, kendime de.

"Lee alışıyor. Desteğe ihtiyaı olduğu bir durumda. Nöbetçi ocuklar başka bir şeyle meşguller. Gitmem gerek," dedi Luke.

Ne düşüneceğimi bilemeden ona ters ters baktım.

Bana baktı, muhtemelen Lee'ye destek olmak için beni bu halde bırakıp gitmesi konusunda ne hissettiğime karar vermek için verdiğim zihinsel savaşı sezmiş olacak ki yumuşak bir sesle, "Gitmem mümkün değil Ava, ama Lee'nin arkasında bir adama ihtiyaı var. Burada olduğunu biliyor ve önemli olmadıkça aramayacaktır. Gitmek zorundayım."

Siktir et.

Ona ters ters bakmaya devam ettim. Bakışlarımı görmezden geldi, kendi ağzıyla ağzıma dokundu ve uzaklaştı.

Sonra zaten kötü olan işler daha da kötüleşti.

Yorganı bedenimin üzerine çekti ama kalkıp giyinmeye başlamadan önce beni yatağa kelepçeli bıraktı. şaşkın ve öfkeli bir sessizlik içinde pantolonunu giymesini ve ardından gömleğini ekiştirmesini izledim. Botlarını giymek için yatağın kenarına oturdu.

Sonunda seslendim,

"Luke?" "Evet?"

"Bir şey mi unuttun?" Ben sordum.

"Ne unuttum?"

"Kelepçelerimi z."

İkinci botunu çekiştirdi, bana doğru döndü ve dudaklarını çeneme dayadı. "abuk, üç şey" dedi orada.

Bu üç şeyin benim için iyi olmayacağı hissine kapıldım. Öfkeden zaten kaskatı kesilmiş olan bedenim milyonlarca parçaya ayrılacakmış gibi hissediyordum.

Başını kaldırdı ama yüzünü bana yakın tuttu, eli yorganın üzerinden karnıma uzandı. "Bir," diye başladı. "Seni kelepçeli bırakmak aptalca bir şey yapamayacağın anlamına geliyor."

Bir, iki, üç, dört.

"İki," diye devam etti. "Seni yatağıma çıplak bir şekilde kelepçelenmiş olarak düşünmek hoşuma gidiyor."

Beş, altı, yedi, sekiz.

"Üç," diye devam etti. "Bu uzun sürmez ve ben döndüğümde bitiririz."

Dokuz, on, on bir, on iki, on üç, on dört, on beş, on altı...

Hayır, işe yaramayacaktı.

"Beni kelepçeli bırakırsan, seninle bir daha asla konuşmam," dedim ona.

"Bebeğim," şimdi sesi eğleniyor gibiydi, "bu iyi bir şey. Ağzın iyi laf yapıyor."

Sonra, tamamen inanmadığım bir şekilde, gitmişti.

LUKE YANILMIŞTI.

Uzun sürdü.

O kadar uzun zaman oldu ki, Luke'un bir yerlerde Lee'nin arkasındaki adam olduğunu anlayacak zamanım oldu.

"Durum."

Umursamak istemedim ama endişelendim. Sonra korktum. Geri dönmesi ne kadar uzun sürerse ben de o kadar korktum. Luke'a bir şey olursa yatağa kelepçelenmekten korkmalıydım ve bu yüzden birilerinin beni bulmasının ne kadar süreceğini kim bilebilirdi ki (o halimle kameraları unutmuştum). Bunun yerine Luke için korkuyordum.

Sonra sinirlendim. Beni olduğum gibi bıraktığı için Luke'a kızdım, bok gibi bir işi olduğu için ona kızdım ve var olduğu için öfkemi Lee'ye yönelttim.

Sonunda yorgunluk beni ele geçirdi. Yan tarafıma dönmek zorunda kaldım, biraz rahat bir pozisyon buldum ve huzursuz bir uykuya daldım.

Yatak hareket ettiğinde uyandım ve bileklerimde etkili bir şekilde çalışan eller hissettim. Sonra özgürdüm. Kollarımı aşağı çektim ve iğneler kollarıma acımasızca saldırdı.

Dirseklerimi büktüm ve ellerimi bileklerimde dolaştırdım. Luke beni yatakta oturur pozisyona çekti, vücudunu bacakları etrafımda olacak şekilde hareket ettirdi, önü sırtıma bastırdı. Her iki eli de kollarımda çalışıyordu, parmakları içeri doğru bastırıyor, kızgın karıncalanmaları dışarı atmaya zorluyordu.

"Bebeğim," dedi usulca boynuma doğru.

Sessizdim ve hatta yeni uyanmıştım, kesinlikle öfkeliydim. "Beklediğimden daha uzun sürdü," diye devam etti.

Şaka yapmıyorum, diye düşündüm ama çenemi kapalı
tuttum.

"Mümkün olduğunca çabuk kaçtım," dedi bana.

Pislik herif, diye

düşündüm. "Tanrım, Ava,

Özür dilerim."

Umurumda değil. Cehenneme kadar yolun var. Senden nefret ediyorum. Sessizliğimi korudum.

Karıncalanma ve i ę n e l e n m e azaldı ve öne doğru eğilerek ellerinden uzaklaştım.

Kolları belime dolandı ve beni orada tuttu, ağzı boynumdaydı.

"Ava," dedi tenime karşı.

Boynumu ondan uzaklaştırdım.

"Kahretsin," diye mırıldandı ve benden uzaklaştı.

abucak külotumu ve Triumph tişörtümü aldım (unutmayalım, bir alakarga kuşu kadar çıplaktım). Beni serbest bırakmak için tamamen giyinik bir şekilde yatağa geldiğini ve şimdi kıyafetlerini çıkardığını fark ettim. Eşyalarımı ekiştirdim ve doğruca bavullarıma doğru yürüdüm. Onları karıştırdım, istediğimi buldum ve banyoya gittim. Triumph tişörtümü çıkardım ve sarı, yeşil ve pembe çizgili bir çift pijama pantolonu ile uyumlu pembe bir tişört giydim. Dışarı ıktım, Triumph tişörtünü yatağın üzerine fırlattım, Luke'un nerede olduğuna bakmadım bile. Bir yastık kaptım ve kanepeye doğru yürüdüm.

Yastığı yere attım, kanepeye uzandım, kendimi bir topun içine soktum ve kollarımı dizlerime doladım. Zar zor

Luke gelmeden önce bu pozisyona gelmişim, beni kaldırıp yatağa taşıdı.

Mücadele etmedim ve tek kelime etmedim.

Beni yatağa yatırdı. Ondan uzaklaşabildiğim kadar uzaklaştım ve yerleştim. Beni kendine doğru çekti, sırtım ön tarafına dönüktü ve bana sıkıca sarıldı.

Ben de buna karşı mücadele etmedim.

"Tişörtümü vermenin iyiye işaret olmadığını düşünüyorum," dedi saçıma doğru.

Çok haklıydı.

Cevap

vermedim.

Ona Ava Barlow Sessiz Muamelesi yapıyordum. Sessiz muamelemle ünlüydüm. Bir keresinde beni kızdıracak aptalca bir şey yaptıktan sonra Noah'la bir hafta boyunca konuşmamıştım. Bu onu çılgına çevirdi ve sonunda onunla konuşmam için bana yalvardı. Bu, beni temizledikten sonra yaşadığım çok az mutlu anıdan biriydi. Beni yatağa cırılçıplak kelepçelediğini ve tehlikeli bir durumda destek almak için dışarı çıktığını düşünüyordum. Bir günde Lucas-Stark kaynaklı bir orgazm yaşamamanın eşiğinde olmak, Ava Barlow'un en az yirmi yedi yıllık Sessiz Tedavisine bedeldi.

Luke sadece sıkıca tuttu. Ben gergin kaldım. Bir süre sonra uykuya dalarken vücut ağırlığının içimde gevşediğini hissettim.

Uyuyamadım. Tavsiyeye ihtiyacım vardı, ama İyi Ava ve Kötü Ava'dan değil. Hayatım hakkında konuşacak birine ihtiyacım vardı.

ve ne yapmam gerektiğini. Beni kaçıran, arkadan çarpan ve işlek caddelerde araba takibi yapan insanlar vardı. Luke'un birlikte olduğumuzu ve sahip olduğumuz şeyin hiçbir şeyden "çok daha fazlası" olduğunu düşünmesini yaşadım.

Sissy ile konuşamadım. Beni Luke'la istiyordu. Annemle konuşamadım. Tavsiye verme konusunda berbattı ve genellikle konuşmayı kendine çevirmeden önce dinlemek için fazla zaman harcamazdı. Kız kardeşlerimle konuşamazdım çünkü elimden geldiğince onlarla konuşmamaya çalışırdım. Vito Amca ile konuşamazdım çünkü o korkutucuydu. Bayan Stark'la konuşamadım çünkü o da beni Luke'la birlikte istiyordu.

Babamla konuşabilirdim. Harika bir dinleyiciydi ve tavsiyelerde daha da iyiydi.

Kendimi kapana kısılmış, korkmuş, üzgün hissettim ve tüm bunlar yüzünden gözlerimin kenarından yaşlar süzüldü.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Luke'un kolu bana sıkıca sarıldı ve yüzünü saçlarıma gömdü.

"Bebeğim," dedi usulca, uyumadığını ve ağladığımı bildiğini biliyordum.

Cehennem ve lanetlenme.

Sessiz kaldım ama gözyaşlarımı kontrol etmek için derin, kırık bir nefes aldım. Nefesimi duyduğunda kolu daha da sıkılaştı ama başka bir şey söylemedi.

Bir süre sonra uyuyakalmışım.

Gecenin bir yarısı Luke beni hareket ettirdi, altımda yuvarlandı ve beni diğer tarafına yerleştirdi.

Ona sırtımı dönmeye çalıştım ama buna izin vermedi. Bacağımı dizimin arkasından yakaladı ve beline doladı.

Ne mücadele ettim ne de bir kelime söyledim.

Luke'un eli dizimden uyluğuma, kıcıma doğru ilerledi ve kalçamda durdu. "Ava bebeğim, uyanık mısın?"

Alnımı boğazına bastırarak öyle olduğumu söyledim ama yine de sessiz kalarak onunla konuşmadığımı da belirttim.

"Tanrım, bir adamı bile dize getirebilirsin," diye mırıldandı ama sesi kızgın değildi. Sanki kaderinin bu olduğunu biliyormuş gibi teslim olmuş gibiydi. Daha da kötüsü, gerçekten umursamıyormuş gibiydi. Daha da kötüsü, bunun beni çok derinden etkilediğini fark ettim, o kadar büyüktü ki onu gömemedim. Onu yanımda taşımak zorundaydım ve bu hiç hoşuma gitmedi.

Biraz zaman aldı ama tekrar uykuya daldım.

Luke ile yataktayken her zamanki pozisyonumda uyandım ve hemen Sessiz Tedavimin sancılarını çektiğimi hatırladım.

Tek kelime etmeden ve ona bakmadan yuvarlandım. Bacaklarımı yana attım, doğruca mutfağa gidip bir diyet aldım, eşyalarımı topladım ve

Banyo. Giyinip güne hazır olana kadar dışarı çıkmadım.

Banyodan çıktığımda yatak boştu. Luke mutfakta kahve yapıyordu, göğsü çıplaktı (tabii ki) ve üzerinde dün geceden kalma eşofmanları vardı.

Kendime tost yapma ve Sissy'yi arayıp beni spor salonuna götürmesini isteme işine giriştim (benimle gelmeye karar verdi). Tüm bu süre boyunca Luke yokmuş gibi davrandım.

Tabağımı çalkaladıktan sonra ellerimi mutfak havlusuna siliyordum ki Luke beni belimden yakaladı, karşı tezgâha yasladı ve ellerini iki yanımdaki tezgâha koyarak içeri girdi.

Başımı arkaya eğip ona baktım (sessizce). "Bunu daha ne kadar sürdüreceksin?" diye sordu.

Sadece ona baktım.

Elleri tezgâhtan boynumun iki yanına gitti, iki elinin başparmakları çenemi okşadı. Bu güzel bir histi ve gözlerindeki sıcak bakış o kadar öldürücüydü ki Sessiz Tedavi'ye olan bağlılığım doğrudan bir darbe aldı.

Kendimi toparladım.

Konuşmaya devam etti. "Her şeyi berbat ettim Ava. Özür diledim. Yapabileceğim fazla bir şey yok."

Ona bakmaya devam ettim.

Bir başparmağı alt dudağımda gezindi ve onun gidişini izledi, sonra gözleri benimkilere geldi.

Nazikçe, "Biri özür diliyorsa ve bunda ciddiye, kabul etmelisin. Kabul etmezsen senin hakkında pek bir şey söylenmez."

Yutkundum çünkü sesi beni hayal kırıklığına uğratmış gibi geliyordu ve ben Luke'un beni hayal kırıklığına uğratmasını hiç istemedim. Aslında büyüme hayatımın altı yılını onu hayal kırıklığına uğratmaktan başka bir şey yapmamak için kendimi zorlayarak geçirdim. Beni tekrar gördüğünde hayal kırıklığına uğramayacağından emin olmak için yetişkin hayatımın bütün bir yılını görünüşümü değiştirerek geçirmemden bahsetmiyorum bile.

Suratıma inen bir tokat gibi değildi ama iyi de hissettirmiyordu.

Bu düşünceyi aklımdan geçirdikten hemen sonra sinirlendim çünkü beni yatağına kelepçeleven ve orada beklenenden çok daha uzun süre endişelenmekten ve çıldırmaktan başka yapacak bir şeyim olmadan bırakan ben değildim. Kaçırılmayı, vurulmayı, tartaklanmayı, emirler yağdırmayı, iki kez orgazmın eşiğine getirilmeyi ve sonra da terk edilmeyi ben istememiştim. Aslında bunların hiçbirini istemediğimi açıkça belirtmiştim.

Dahası, gece geç saatlerde korkunç şeyler yapmak için çağrıldığı korkutucu bir işi vardı. Ve bu korkunç iş ya da eski "çılgınca şeyler yapmak" ona karnını kesen o korkunç yara izini kazandırdı, çünkü mahalleyi terk ettiğinde kesinlikle yoktu (ben fark ederdim ya da annesi

anneme söyledim). Bunu sormayacaktım çünkü gerçekten bilmek istemiyordum. Erkeklerden uzak durmaya yemin etmemiş olsam bile Luke'un dönüştüğü kişiyle birlikte olmayı kaldırabilir miydim bilmiyordum. Ama kendime hatırlatmak zorundaydım, erkeklerden uzak durmaya yeminliydim.

Sadece bakmaya devam ettim. Zil çaldı. Sissy.

Ondan uzaklaştım, egzersiz çantamı aldım ve asansöre yöneldim.

İçeri girip düğmeye bastığımda ve arkamı döndüğümde, bara yaslanmış, kollarını (çıplak) göğsünde kavuşturmuş, gözlerini bana dikmişti.

Kapılar kayarak kapandı.

Günün geri kalanını tavsiye arayarak geçirdim.

Sissy (spor salonunda merdiven makinesinde yanımda):

"Luke hakkında ne düşündüğümü sana zaten söyledim. Ren'e gelince, ona Luke'la birlikte olduğunu söyle, geri çekilecektir. Bizi ezmeye çalışan korkunç adama gelince, sadece Luke'la konuş, o icabına bakacaktır. Bu kadar basit."

Tamam,

tamam.

Hayır.

Sıradaki!

Riley (antrenmanımdan sonra onu köşeye sıkıştırdım, bana hala kızgın görünmesine rağmen, ki şunu da eklemeliyim, Luke Riley'i arkadaşım olarak kaybederse Ava

Barlow Sessiz Tedavi Cezasına bir on yıl daha eklerim):

"Tanrım, Ava, bu ne lan?" diye nefes aldı, hikâyenin çoğunu paylaştığımda, tüm seks olaylarını ve Luke'un acımasızca dürüst açıklamalarını dışarıda bıraktığımda.

Sonra yüzü yumuşadı ve ilk kez Luke'un haklı olduğunu gördüm. Riley beni becermek istiyordu.

Tanrım.

Neler oluyordu? Bu nasıl oldu? "Benimle kalmak ister misin?" Riley sordu.

Yok artık!

"Teşekkürler, Riles. Çok nazıksın ama yapamam," dedim usulca.

Sıradaki!

Shirleen, Fortnum's'da (Sissy ve ben spor salonundan sonra Tex'in inanılmaz güzellikteki kahvelerinden almak için oraya gittik):

"Çocuğum, aklını bir kenara bırak ve kalbinin sesini dinle." Mavi gözleri yumuşamıştı.

Kalbimin sesini dinlemek Luke'a tutunmak ve onu asla bırakmamak demektir. Ta ki benden bıkip beni kazıyana ya da bir silahlı çatışmada kurşunlara hedef olup ölene kadar.

Öyle bir şey olmayacak.

"Burada ne yapıyorsun? Günlük bir işin olduğunu sanıyordum?" Shirleen'e sordum.

Fortnum's'ın ön tarafında, espresso tezgâhının olduğu yerdeki koltuklardan birinde rahatlamıştı.

"Gözetim odasındaki çocuklar için siparişleri topluyorum," dedi ve kapuçinosundan bir yudum daha aldı.

Umarım "çocuklar" kahvelerini çok fazla özlememişlerdir. Shirleen'in görünüşüne bakılırsa bir süre bekleyeceklerdi.

Sıradaki!

Tex (bana sıska vanilyalı lattemi uzatırken):

"Tatile git..."

Hmm. Bu haklıydı. "Luke ile," diye bitirdi. Ben öyle düşünmüyordum.

Sıradaki!

The Rock Chicks:

Jet: "Karşı koyma."

Sıradaki!

Ally: "Anlamıyorum. Luke çok seksi." Sıradaki!

Indy: "Seni cipiyle kovalayan adam hakkında Lee ile konuşmamı ister misin?"

Hayır

!

Hayır

!

Sıradaki!

Daisy (Sissy beni Luke'a bırakırken telefonda):

"Şekerim, her seferinde bir dakika al. Hayat seni olman gereken yere götürecektir."

Korktuğum şey buydu.

Devam etti, "Ve peşinde kim varsa endişelenme. Rock Piliçleri'nden birinin başı belaya girdiğinde, Ateşli Çocuk Tugayı'nın her biri devreye girer. O her kimse, sana ulaşmak için onları teker teker alt etmek zorunda kalacak ve bu olmayacak."

Eek!

Sıradaki!

Jules (Sissy beni bıraktıktan sonra duş aldım, Luke'un en yeni kıyafetlerini yerden aldım, çamaşırlarını yıkamaya başladım ve bilgisayarımın başına oturup Jamaika'da her şey dahil tatilleri araştırdım):

"Ona zaman ver Ava. Luke'ta senin bildiğinden daha fazlası var."

"Onu sekiz yaşımdan beri tanıyorum!" "Biliyorum, ama gerçeği mi istiyorsun?" Hayır, gerçeği istemiyordum.

Yine de bana verdi. "Artık onun kim olduğunu bildiğini sanmıyorum. Bilseydin, ortada soru falan kalmazdı."

Kahretsin.

BİTİRDİM BENİM SON TARİH PROJE, e-postayla gönderdim ve göndermek için diğer tüm projelerimi temizlemeye çalışıyordum

Her zaman son teslim tarihine kadar çalıştığım için müşteri çapında darbelere neden olur.

Bir planım vardı. İş yükümü hafifletmek ve Sissy'yi de yanıma alarak bir aylığına Jamaika'ya gitmek niyetindeydim. Geri döndüğümüzde, hayatımdaki tüm maço erkekler, şüphesiz birine iş verme ihtiyacı duyacaklardı, yeni bir kıza geçeceklerdi ve ben de kancadan kurtulacaktım. Sonra sadece ben ve vibratörlerim kalacaktık.

Asansörün kapıları açıldı ve ben de gelenin Luke olduğunu anladım. Onu görmeyeli uzun zaman olmuş olabilirdi ama Altıncı Luke Hissim içgüdüselde ve bisiklete biner gibi hemen devreye girmişti.

Ve her neyse, bu günlerde çok fazla pratik yapıyordum.

Onun varlığını görmezden geldim, sırtımı odaya döndüm ve tatil kaçamağı paketlerine göz atmaya devam ettim.

Anahtarlarının bara çarptığını duydum ve sonra arkamdan geldi.

"Tatile mi gidiyorsun?" diye sordu.

Sessiz kaldım ve tıklamaya devam ettim. Bir süre bekledikten sonra sandalyemi en az bir metre dışarı çekti, ben hâlâ içindeydim.

Başımı kaldırıp ona baktım. Ağzım açıldı ve neredeyse "Hey!" diye bağıracaktım ama kendimi durdurdum.

Eğildi, bileğimden tuttu ve beni omzunun üzerinden fırlattı. Çok fazla kontrol gerektiriyordu ama mücadele etmedim ve tamamen gevşek kaldım. Beni yatağa taşıdı.

ve beni takip etti. Bir kısmı yanıma, bir kısmı üstüme yerleşti ve eli çeneme geldi.

"Konuşmak istemiyorsan Ava, başka bir şey yaparız. Sevişmek için konuşmak zorunda değiliz."

Uh-oh.

Kaçın!

Altından çekildim ve yuvarlandım. Beni yakaladı ve geri getirdi.

Ona ters ters baktım. Bakışımı görmezden geldi ve yüzü (ve muhteşem ağzını da ekleyebilirim) yaklaşmaya başladı.

"Beni korkuttun," diye fısıldadım, nedenini sorma. Sessiz Tedavi Cezasının bitmesine daha yirmi altı yıl, üç yüz altmış dört gün vardı.

Başı hareket etmeyi bıraktı ve ağızımdan gözlerime baktı.

Hadi Ava, paylaş. Kalbini dök, İyi Ava kulağıma sessizce dedi.

Sessiz ol! Kapa çeneni, Ava. Eninde sonunda sana zarar vermek için kullanacak. Kötü Ava'nın sesi çaresiz geliyordu.

"Uzun zamandır yoktun. Sana bir şey oldu diye endişelendim." Şimdi bunu neden söyledim? Neden konuşuyordum ki?

Hala kısık bir sesle, kendimi durduramayarak paylaşmaya devam ettim. "Artık seni tanımıyorum. Kim olduğunu bilmiyorum.

olduğunuzu, ne yaptığınızı. Ama göbeğindeki yara izinin apandisit ameliyatından olmadığını biliyorum."

Oh... Tanrım...

Biri beni sustursun.

Beni yüzüm ona dönük olacak şekilde yan yatırdı ve "Ava" derken iki kolunu da bana doladı.

"Hayır, Luke. Kendimi tüm erkeklere karşı koruduğumu sanıyordum. Dün gecedен sonra kendimi çok daha korkunç bir şeyden koruyorum. Ben böyle bir hayatı kaldırabilecek kadınlardan değilim. Bunun bir parçası olmak istemiyorum."

"Demek yeni bahanen bu?" diye sordu. Sesi suçlayıcı olmak yerine yumuşak, nazik ve şefkatliydi.

"Bu bir bahane değil Luke. Öyle ya da böyle bana kazık atacağını ya da beni terk edeceğini ve sonunda yalnız kalacağımı düşündüm. Şu anda yalnızım ve bundan memnunum. Neden birini kaybetmenin acısını tekrar yaşayayım ki?"

"Değer verdiğin biri," dedi. "Ne?"

"Değer verdiğiniz birini kaybetmenin acısını yaşayın." Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Oraya gitmeyecektik. Konuyu değiştirme zamanı. "Yara izi neyden?"

"Bağırsağa kurşun," diye paylaştı tereddüt etmeden.

Gözlerimi sımsıkı kapattım, Luke'un karnında kanlı bir yara açılmış haldeki görüntüsü kafamın içinde mutsuzca dans etti. Bu görüntüler hoşuma gitmemiştii. Ödümü koparıyorlardı, bu yüzden gözlerimi tekrar açtım.

"Ne zaman?" Ben sordum. "Geçen yaz."

"Nasıl?"

"Bebeğim," dedi yumuşak bir sesle ve biraz da pişmanlıkla. "Bunu sana söyleyemem. Çalıştığımız davalar gizlidir."

"Doğru," dedim.

"Yaptığım işte iyiyim."

"Eminim öylesindir."

Elleri sırtımda gezinerek beni daha yakına çekti. "Beni tutmak için buna tutunuyorsun. Söylediğinden çok daha güçlüsün ve bunu sen de biliyorsun" dedi.

"Vance, Jules'ten akan kanı durdurmaya çalışırken nasıl hissetti?" Yumuşak sözlerim karşısında Luke'un vücudu hareketsiz kaldı ve bunu ona karşı kullanmanın yanlış olduğunu biliyordum ama devam ettim. "Hem senden hem de Jules'tan ikinizin yakın olduğu izlenimini edindim. Sen de oradaydın. Onu orada kanlar içinde yatarken görünce ne hissettin?"

Yüzü değişti. Şok olmuşum, acının yüzünü kesip geçtiğini görmeme izin verdi ve bunu izlemek çok canımı yaktı.

Sonra dedi ki, "Sessiz ol Ava."

"Bunu yapmamı mı istiyorsun?"

Ellerinden biri boynumdan saçlarıma doğru kayarak avucunun içinde hafifçe büktü.

"Ne istediğimi bilmek ister misin?" diye sordu.

Hayır. Ne istediğini kesinlikle bilmek istemedim.

Tek kelime edemeden bana dedi ki. "Eski halinin geri gelmesini ve beni güldürmesini istiyorum. Yeni halinle etrafta dolanmanı ve beni sertleştirmeni istiyorum. Bana kızgın olduğunu bile bile bu gece eve gelip seni görmek hoşuma gitti. Dün gece işten çıkarken, yatağımda olduğunu bilmek hoşuma gitti. Bir hafta ya da çok daha uzun süre hoşuma gidebilir. Söz veremem. Tek bildiğim, ben seni şimdi istiyorum, sen de beni istiyorsun, kabul etmesen de. Ve ne kadar sürerse sürsün, nasıl biterse bitsin, bize istediğimizi vermek için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Beni hiç dinlemiyorsun," dedim ona, sinirlenmeye başlamıştım çünkü haklıydım. Eğer son konuşması bir şey ifade ediyorsa, dinlememişti.

"Seni dinliyorum," dedi.

"O zaman beni duymuyorsun."

"Ava, seni duyuyorum." Sesi sabırsız çıkmaya başlamıştı.

Ben ona baktım. O da bana baktı. Bu bir süre devam etti.

İçini çekti ve dudaklarını dudaklarıma dokundurduktan sonra, "Seni yemeğe götüreceğim," dedi.

"Yemek istemiyorum," diye karşılık verdim.

Gözleri erimeye başladı. "Pekâlâ. Acıktım ama başka bir şey de yiyebilirim."

Ee-yikes!

"Şimdi fark ettim, acıktım. Hadi yemeğe gidelim."

Bana yarım bir gülüş attı.

Yemeğe gittik.

ON ÜÇ

KATI

I Luke y u v a r l a n ı p beni üzerine aldığında ve diğer yatağa yatırdığında yine gecenin bir yarısıydı.

Yatağın yan tarafına.

"Bunu neden yapıyorsun?" Uykulu bir şekilde mırıldandım.

Uykuya dalmak üzereydim, elinin dizimin arkasını kavradığını ve kalçasına doğru çektiğini hissediyordum ki, boğuk bir sesle, "Yatağın yanlış tarafındasın," diye mırıldandı.

Ona sarıldım ve rüya alemine daldım. "O zaman bu tarafta uyuyacağım."

O kadar kendimde değildim ki, söylediklerimin ne anlama geldiğini fark edemedim. Luke'un kolları beni sımsıkı sararak vücudunun derinliklerine çekti.

"Bu taraf da yanlış taraf," dedi bana.

Bu benim dikkatimi çekti çünkü hiç mantıklı değildi.

Başımı arkaya yatırdım ve karanlıkta ona baktım. "Ne?"

"Bir tarafımın üzerinde çok uzun süre uyuyamıyorum.
Yara hala biraz acı veriyor."

Nedense onun sözleri karşısında kendi karnımda hayali
bir acı hissettim.

Tepkimi gizlemek için bariz olanı söyledim, "O zaman
yuvarlan."

"Eğer yuvarlanırsam, bir kol mesafesinde olmayacaksın."

Gözlerimi kırptım, sonra uykulu olsam da olmasam da
sinirlenmeye başladım. "Luke, gecenin bir yarısı gizlice
yatağından çıkıp aptalca bir şey yapmayacağım."

"Ulaşmanı istememin nedeni bu
değil." Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Dur orada.

Uyku vakti.

Çenemi eğdim ve gözlerimi kapattım.

Sonra, damarlarımda Barlow Bitch kanı dolaştığı için,
"Bunu tüm kadınlarına yaparsan, seni deli sanırlar," diye
mırıldandım.

"Başka bir kadınla hiç yapmadım."

Gerçekten mi?

Dur.

Elli yıl uyuma zamanı.

"Bebeğim?"

"Öyle mi?"

"Eğer uyanıksan..."

Tekrar ona sarıldım. "Çok uykum var," diye fısıldadım uykulu bir ses taklidi y a p a r a k .

Vücudunun sessiz kahkahalarla titremeye başladığını hissettim ve bir şekilde o gülerken ben tekrar uykuya daldım.

GÖZLERİM AÇILDI ve bir sandık duvarı gördüm.

İlk düşüncem, "Kahretsin, Luke duşta değil." oldu.

Tamam, aslında bu benim ikinci düşüncemdi. İlk düşüncem, Hmm. Yum.

Dün gece Luke ve ben onun çatı katından Wynkoop's Brewery'ye yürüdük ve bira içip akşam yemeği yedik. Yemek sırasında, ağzını geren ve gözlerini bana çevirmesine neden olan bir telefon aldı. Vito Amca'ya yaptığım ziyareti çeşitli sert erkek, maço adam, ödül avcısı, özel dedektif kaynakları aracılığıyla öğrendiğini düşünerek bir Eek Moment yaşadım.

Telefonu kapatıp, "Üzgünüm bebeğim, bir işim çıktı. Yemekten sonra Hector'la buluşacağım. Ne kadar geç kalacağımı bilmiyorum."

Bu nedenle ağzının sıkılması Luke için "iş bana vermek" için bir fırsatı daha kaçırmaması, benim içinse kurşunu yine atlattığım için rahatlamam anlamına geliyordu.

"Sorun değil," dedim ona kayıtsızca.

Düşüncelerimi tamamen bildiği için bana yarım bir gülüş attı.

Beni eve bıraktı ve Luke Lip Fog'un içinde bırakan sıcak ve ağır bir öpücük verdikten sonra beni çatı katında bıraktı.

Yüzüme bakarak, "Eğer bir daha kendine iyi bakarsan, bana borçlu olacaksın" dedi.

Tamam o zaman, bunu Luke yokken yapılacaklar listemden çıkarabilirim.

Televizyon izlemeyi pek sevmediğim için bütün gece çatı katında oyalandım. Zamanımı Sissy'yi arayıp Luke'un son bölümünü tartışarak, Luke'un daha fazla çamaşırını yıkayarak ve dergilerini ve postalarını düzenli bir şekilde yığın haline getirerek geçirdim: AÇILACAK, BUNUNLA İLGİLENİN, BUNUN DOSYALANMASI GEREKİYOR, vS.

Ne diyebilirdim ki? Ben bir organizatördüm.

Sonra yatağa gittim. Daha sonra Luke beni kaydırarak uyandırdı ve korkutucu sohbetimizi yaptık.

Şimdi, sabah.

Ee-yikes.

O fark etmeden uzaklaşmaya çalıştım. Yuvarlandı ve kolları bana dolandı.

"Bebeğim," dedi, sesi çok uyanık geliyordu. Engellendi!

Başımı kaldırıp ona baktım, çenesini bana doğru eğmişti ve ben de gözlerinin içine baktım.

"Hey," diye mırıldandım.

"Hey," diye cevap verdi.

"Dişlerimi fırçalamam
lazım." Kolları daha da
sıkılaştı. "Daha sonra."

"Hayır. Şimdi. Dişlerimi fırçalamadan güne
başlayamam."

"Günün daha sonra başlayabilir," dedi, gözleri mürekkep
rengine dönmüştü ve kalçası bacaklarımın arasından
kayarak özel kızlık organlarımın kalbinde dinleniyordu.

"Luke-"

Ağzı benimkine yaklaştı, gözleri hâlâ açıktı, ben de
büyülenmiş bir şekilde benimkileri açık tuttum. Sonra sert
erkeklik organını karnıma bastırdı.

Vay canına.

"İçine girmek için daha fazla beklemeyeceğim Ava. Bu
şimdi oluyor."

Ben daha bir şey söyleyemedim beni öptü. Bunun şimdi
gerçekleşmesi konusunda oldukça kararlı olduğu çok
açıktı.

Triumph tişörtümü yatarken giydim ve saniyeler içinde
gitmişti. Sonra elleri üzerimdeydi, her tarafımdaydı, bir
yandan da ağzı benimkinin üzerindeydi. Luke Lip Fog'un
içine düşmem uzun sürmedi ve düştüm de.

Aslında, o kadar ciddiydi ki, daha fazlasını elde etmek
için onu sırtından itmeye çalıştığım noktaya kadar davaya
olan bağlılığını aşmam uzun sürmedi. O

Sıkı durdu, ağız boynumda, eli karnımda geziniyordu, hedefi belliydi.

Bir ayağımyı yatağı koydum ve onu sırtüstü yatırıp elini yerinden oynattım.

"Bebeğıim..."

Taşınacağımyı sanıyordu. Gitmedim.

Onun yerine üzerine çıktım ve ağızmyı onun üzerinde kullanmak için eğildim. Dilimi ve dişlerimi kullanarak dudaklarımı boynuna dayadım. Ağızmyla keşfederken tırnaklarımı göğüs kıllarında ve meme uçlarında gezdirerek göğsünden aşağı indim. Karın kaslarına kadar indim, sonra daha da aşağı indim ve durdum. Kalçalarının üzerine oturdum ve Luke'un her şeyini ilk kez tam olarak görebildim.

Yowza.

Güzelmış.

O kadar güzel ki, bronzdan dökülmeli.

Uzandım ve elimi ona doladım, yarı açık gözlerim mürekkep gözlerinde, başparmağımyı ucunda geziniyordu.

Okşadım.

Sonra işim bitti.

Bıçağımyı kaldırdı, bir kolunu sırtıma doladı, beni üzerinden kaldırdı ve bir an havada kaldıktan sonra

sırtımda. K lotumu bacaklarımdan aŗađı yırttı, arasına yerleŗti ve hepsi bu kadar.

Bu olacaktı. Lucas Stark ile edepsizlik yapacaktım.

Ve ben bekleyemedim.

Dudakları dudaklarımda, ikimizin de g zleri a ık, parmakları bacaklarımda arasına girdi. Bana dokunduğunda ağzına karŗı mutlu bir nefes verdim ve g l msemesini hissettim.

"Damlıyor," dedi dudaklarıma karŗı.

Sonra beni  pt , eli bacaklarımda arasından  ekildi. İki eli de kal alarıma gitti, baŗını kaldırarak pozisyon aldı. Dilimin beklentiyle dudaklarımı ıslatmasını izlerken g zlerinin eridiğini g rd m.

Sonra zil  aldı.

Hayır! Hayır! Beynim bağırdı.

Ama orada her kim varsa ciddiymi. Parmaklarını zilden  ekmediler.

Luke, "Aldırma," diye mırıldandı.

"Ya desteğe ihtiya ı olan biriye?" "Siktir et onları."

Yaŗasın!

Kal alarımda kaldırdı ve tam oradaydı, onu hissedebiliyordum ve onu bir sonraki nefesimden daha  ok istiyordum. Zil sesi kesildi, ağzımı onunkine bastırmak i in kaldırdım ve iŗte o zaman  ığlığı duyduk.

İkimiz de donup kaldık.

Sonra tekrar geldi.

"Ava!"

Kanım buza dönüştü.

"Bu Sissy," diye nefes aldım ama Luke çoktan üzerimden kalkmış, yataktan inmiş ve yüklerini kapmıştı.

Yana doğru yuvarlandım, Triumph tişörtümü kaptım ve başımın üzerine çektim, sonra külotumun içine atladım. Ben bunu yaptığımda Luke çoktan giyinmiş ve çatı katının yan tarafındaki kapıya yönelmişti. Pantolonunun arka kemerine bir silah soktuğunu gördüm.

"Luke," diye seslendim kapının kilidini açarken. Sesimin korku dolu olduğunu duyabiliyordum.

Bana döndü. "Burada kal. Kendini içeri kilitle. Hiçbir yere gitme. Ne duyduğun umurumda değil."

Yanına koştum, kapıdan çıktı ve yangın merdiveninden aşağı inerken onu izledim.

Kapıyı kapattım ve bir gece önce kurabiye ararken bir sürü anahtar bulduğum çekmeceye koştum. Bir anahtarlık dolusu aldım, kapıya geri koştum ve üçüncü seferde doğru anahtarı buldum. Kapıyı kilitledim, anahtarları bara attım, bavullarıma koştum ve kot pantolonumu alıp üzerime geçirdim.

O zaman ne yapacağımı bilemedim.

Sissy, en iyi arkadaşım dışarıdaydı ve adımı haykırıyordu.

Ellerimi alnıma koydum, parmaklarım saçlarımın arasına girdi. Avuçlarımın topuklarını içeri ittim ve dimdik durup dinledim.

"Luke, ona ulaş, lütfen, Luke, ona ulaş," diye fısıldadım kimseye.

Nefes al Ava, al, ver, al, ver, İyi Ava kulağıma sessizce konuştu.

Kendine gel, kızım. Banyoya git, dişlerini fırçala, gözlüklerini al, sütyenini tak. Her şeye hazır ol, diye öğütledi Kötü Ava.

İkisini de dinledim. Derin derin nefes alıp vererek, sütyenimi ve deodorantımı giyecek, Tom Petty and The Heartbreakers tişörtümü giyecek ve parmak arası terliklerimi giyecek kadar her şeye hazır olma işine giriştim.

Asansörün kapıları açıldığında taze bir cezve kahve için düğmeyi çevirmiştim (bana sormayın, sağlıklı düşünemiyordum). Luke ve Sissy içeri girdi ve ben de hemen yanlarına koştum. Sissy'nin burnu kanıyordu ve gözle görülür şekilde titriyordu.

Luke, Luke gibi görünüyordu. Onun iyi olduğundan emin olduktan sonra, her şey Sissy ile ilgiliydi.

Kolumu beline doladım ve doladığım anda ağlamaya başladı.

"Şşş, Sissy, şşş."

Onu bir bar taburesine oturttum ve Luke telefona gitti. Banyoya koştum, bir el bezini ıslattım ve diğler odaya taşıdım.

"Çatı katımda kanaması olan bir kadın var. Bobby hangi cehennemde?" Sissy'nin yanında durup ona fısıldarken Luke telefona sarıldı ve parmaklarımı burnunun dibindeki elinin bileğine dolayıp çekmeye başladı.

Her yerde kan vardı ve ben yavaşça sildim, büyük, titreyen hıçkırıklar onu yırtarken sürekli yumuşak, yatıştırıcı bir sesle fısıldadım.

"Sakin ol, abla. Sakin ol, tatlım. Güvendesin. Biz buradayız. Burada kimse sana zarar veremez. Seni temizleyelim ve burnuna bakalım."

"O... o bana yumruk attı, Ava. Tam burnuma," dedi Sissy.

"Kim, tatlım?" Sildim, sordum.

"Bilmiyorum. Bilmiyorum. Onu daha önce hiç görmedim. Çok büyüktü."

Gözlerim Luke'a kaydı. Yumruğunu kalçasına dayamış, başını eğmiş ve kulağındaki telefonu dinliyordu.

"Sence kırılmış mıdır?" diye sordu.

Gözlerim tekrar Sissy'ye döndü. "Bilmiyorum, abla. Luke telefonu kapatana kadar bekle, o bakacaktır."

Adını duyan Luke'un başı döndü ve gözleri bana dikildi.

"Tamam. Dışarı," dedi.

Telefonu kapattı ve bize doğru yürüdü, tüm bu süre boyunca gözleri benim üzerimdeydi.

"Burnuna bakabilir misin?" Sesimin içimde hissettiğim gibi titrek ve histerik değil de normal çıktığını görünce şok olarak sordum. "Kırıldığından endişeleniyor."

Luke'un gözleri bir süre üzerimde kaldı. Çok yoğunlardı. Kısmen kızgın, kısmen aşırı tetikte ve kısmen de başka bir şey. Sonra Sissy'ye döndü ve her zaman sert olan yüzünün hafifçe yumuşamasını izledim. El bezini burnuna tutuyordum ama Luke elini alına götürüp nazikçe geri bastırınca bezi çektim. Sissy'nin burnuna baktı ve sonra bana döndü.

"O iyi. Emin olmak için onu hastaneye götüreceğiz."

Başımı salladım.

"Darius beş dakika içinde bir Explorer ile burada olacak. Seni hastaneye götürecektir. Ben daha sonra geleceğim," diye devam etti Luke.

Tekrar başımı salladım.

Benden bezi aldı ve Sissy'ye verdi. "Başını geriye at, hafifçe bastır. Ava ve benim konuşmamız gerek. Senin için sorun olur mu?"

Bu kez Sissy başını salladı.

Onu banyonun arkasındaki hizmet girintisine kadar takip ettim ve oraya vardığımda bana döndü.

"Onun üzerinde bir adamım vardı. O adam radardan çıktı," dedi bana.

Yakınımda duruyordu ve ona bakmak için başımı arkaya eğmiştim. Bu ifadeye karşı ne bir ses ne de başka bir fiziksel tepki verdim. Ancak içten içe ciğerlerim nasıl çalışacağını unutmuştu.

"Darius seni hastaneye götürecektir. O da buralarda olacak. Matt görevde değil ama şu anda bir çağrı alıyor. Darius'un görevini devralacak. Bobby'yi bulmaya gidiyoruz. Benimle ya da çocuklardan biriyle olmadıkça o hastaneden ayrılmayacaksın. Matt'i alamayız, Jack ya da Ike'ı alacaksın. Jack beyaz, açık kahverengi saçlı, 62 boyunda, Mack kamyonu gibi yapılı. Kimliği hakkında endişeleniyorsun, ona pazar günü seni monitörlerde ne yaparken gördüğünü soruyorsun. Bunu sadece sen, ben ve o biliyoruz. Ike açık tenli, siyah, kel, senden yaklaşık iki santim daha uzun ve boynunun sol tarafında bir dövme var. Ike'ı yanlış anlayamazsın. Darius rahatlamadan gitmez. Darius'a bir şey olursa, güvenli bir yere git ve polisi ara, anladın mı?"

Başımı salladım ama "Üzerinde bir erkek mi vardı?" diye sordum.

"Dün çatı katından tek başına çıkmaya neden izin verdiğimi sandın? Korunduğunuzu biliyordum. Bobby bütün sabah ikinizi takip etti."

"Neden bana söylemedin?"

"Benimle konuşmuyordun, unuttun mu?"

Oh evet. Doğru ya. Bunu unutmuşum.

Devam ediyoruz.

"Bobby'nin iyi olduğunu düşünüyor musun?" Ben sordum. "Öğreneceğim."

Başımı salladım.

Başka bir şey söylemeyince, "Başka bir şey var mı?" diye sordum. "Evet, bana ellerini göster."

Ona göz kırptım. "Ne?"

"Bebeğim, ellerini kaldır."

Ellerimi kaldırdım, avuç içlerim yukarı bakıyordu.

Gözlerini onlara dikti ve fısıldadı: "Sağlam."

"Ne?"

Elleri benimkilerin üzerine kapandı ve bir sarsıntı yarattı, böylece ona doğru düştüm, ellerimiz vücutlarımızın arasında yukarı kalktı.

"Sağlamsın. Sarsılmıyorsun bile."

Neden bahsettiğini bilmeden ona baktım ve bir elini çekip boynumun arkasına doladı, beni kendisine yaklaştırdı ve burnumu öptü.

Geri çekildi ve gözlerimin içine baktı. "Seninle gurur duyuyorum Ava." Sözleriyle içime yayılan mutlu bir sıcaklık hissettim, sonra gözleri aşırı ısındı ve devam etti, "Bu tür bir hayatı becerebilecek kadınlardan biri değil misin? Saçmalık."

Bunu o yumuşak, nazık, sevecen sesiyle söyledi ve ben kendimi fena halde mahvettiğimi anladım.

Sissy kanlar içindeyken ve ağlarken etrafta deli gibi koşuşturamazdım. Yine de en azından kendi postumu kurtarmak için küçük bir tıslama nöbeti geçirmeliydim.

Kahretsin.

DARIUS SESSİZ, yakışıklı, saçları bukleli, siyah bir adamdı.

Nightingale Investigations iş başvuru formunda "Seksi misiniz?" sorusu olduğunu fark ettim. Evet. Hayır. Hayır. Cevabınız hayırsa, lütfen binayı terk edin."

Bizi Presbyterian/St. Luke'a götürdü ve Sissy'nin burnunun kırık olmadığını öğrendik.

Sissy işini bitirdiğinde Darius Matt tarafından görevden alınmıştı. Luke henüz gelmemiğti ve ondan haber alamamığtım. Matt bizi başka bir Siyah Explorer'a götürdü ve ben arkada olmak üzere bindik.

Matt Sissy'ye döndü. "Nereye gitmek istiyorsun?"

Öne doğru eğildim ve ona koltuğumun etrafından sarıldım. "Babana dönmek ister misin?" Yavaşça sordum. "İşteyken onu ararım."

Başının sallandığını gördüm. "Kahveye ihtiyacım var."

Ben daha çok kurabiye gibi düşünüyordum ama söz hakkım yoktu. Burnuna yumruk yiyen ben değildim.

kocaman bir yabancı.

Sissy'nin gitmesine izin verdim ve Matt'e döndüm. "Fortnum's." Sırıttı. "Anladım."

Matt bizi Fortnum's'a götürdü ve orada kaldı. Bunu ona söylendiği için yaptığını düşündüm. Yine de gergin görünüyordu, sanki bir şey yapması gerekiyordu. Sormadım ama Bobby hakkında bir şeyler öğrenmek için sabırsızlandığını tahmin ettim. Öte yandan Bobby'nin kim olduğunu bile bilmiyordum ve onu öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

İçeri girdiğimizde, Tex Sissy'ye bir bakış attı ve gözleri onu bırakmadı.

Sonra sıradaki iki müşteriye, "Geri çekilin. VIP'ler geliyor." Yeterince hızlı hareket etmediklerinde (hareket etmelerine rağmen), espresso filtresini onlara doğrulttu ve "Geri çekilin!" diye bağırdı.

Yoldan çekildiler ve Sissy ile ben sıranın önüne geçtik. Kahvelerimizi aldık, mağaza vitrininin önündeki kanepeye oturduk ve Rock Chicks etrafımıza toplandı. Indy, Ally, Daisy, Jet ve Roxie hepsi oradaydı.

"Ne oldu şekerim?" Daisy, Sissy'nin şişmiş burnuna ve kararmış gözlerine bakarak sordu.

"Çok aptalım," diye fısıldadı Sissy.

Kanepede onun yanında oturuyordum ve kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime çektim.

"Anlat bize," diye ısrar ettim.

Önce bana sonra da kızlara baktı.

Derin bir nefes aldı ve "Benim günüm Çarşamba." dedi.

Herkes birbirine baktı. Sonra gözlerimiz
Sissy.

"Ne var tatlım?" Ben sordum.

Bana baktı. "Ava ve Luke iş havuzunda. Benim günüm yarın. Dün yapmadığını biliyordum. Ama erkekler sabah sevişmesini sever. Bir şey olmadan erkenden gelip seni spor salonuna götürürüm diye düşündüm. Bütün gün meşgul olursun. Elli dolarımı koruyordum."

Oh, Tanrı aşkına.

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum, "Komik olmaya çalışıyordum. Bu konuda sana takılacaktım," diye fısıldadı bana. "Hiçbir şey demek istemedim."
."

Sözünü usulca kestim, "Biliyorum."

Başını salladı ve Rock Chicks'in etrafına bakarak devam etti. "Zile basıyordum ki iri yarı bir adam yanıma geldi, hangi zile bastığımı gördü ve sen olup olmadığımı sordu. Hayır dedim, ben Sissy Vincetti'ydim." Başını salladı ve gözleri tekrar bana döndüğünde yine ağlayacakmış gibi görünüyordu. "Çok aptalım. Ona adımı söylememeliydim. Bunu neden yaptım ki?"

Ben de başımı salladım, çünkü bunu neden yaptığını bilmiyordum ve o sakinleştirici bir nefes alırken omzunu sıktım.

Devam etti, "Adımı söylediğim anda beni yakaladı. Tek kelime etmedi, sadece beni yakaladı. Boğuşmaya başladım. Beni Luke'un binasından çıkardı ve Pazar günkü cipine götürdüğünü gördüm. O zaman çığlık attım ve o da burnuma yumruk attı. Sonra senin adını söyledim. Luke oraya vardığında beni neredeyse arabaya bindiriyordu. Luke'a bir bakış attı ve arabasını ve her şeyi bırakıp kaçtı. Luke bana binada beklememi söyledi ve peşinden gitti. Birkaç dakika sonra Luke geri geldi ve çatı katına çıktık. Gerisini biliyorsun."

Tüm Rock Piliçleri birbirlerine baktı.

"Umarım Vance adamın birinin sana vurduğunu duymaz. Eğer duyarsa, o adamın işi biter," dedi Ally.

"Evet, Vance bu tür şeylerden pek hoşlanmaz," dedi Jet.

İçinde.
"Kim o?" Daisy sordu.

Jet Daisy'ye bir bakış attı. "Sadece söylüyorum, Vance gerçekten bu tür şeylerin büyük bir hayranı değilim."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldandı Roxie.

Sissy bana döndü. "Vance hangisiydi?"

Sissy'ye cevap veremedi cüzdanını çaldı. Telefonunu çıkardım, açtım ve kulağıma götürdüm.

"Yo."

"O iyi mi?" Luke sordu.

Sesini duyduğumda gerçekten gülümsemek istedim ama tam zamanında kendimi durdurdum.

"Burnu kırık değil," dedim ona.

"Bunu biliyorum. O iyi mi?" Luke tekrar sordu.

İtiraf etmeliyim ki, sadece soruyu sorması değil, aynı zamanda sormayı bilmesi de hoşuma gitti.

Sissy'ye baktım ve dedim ki, "Evet, dayanıyor. Bobby'yi buldun mu?"

"Henüz değil, hala bakıyoruz."

Kahretsin.

Luke devam etti, "Hikayesini anladın mı?"

Sahte bir mutluluk dünyasında yaşayamayacağımı ve etrafımda olup biten her şeyi görmezden gelemeyeceğimi anlamaya başlamıştım. Benim başıma gelenler başka, Sissy'nin başına gelenler bambaşkaydı. Luke yine haklıydı, bu pislik bir yere gitmiyordu.

Lattemi alıp kalktım, kitap tezgâhına doğru yürüdüm, kalçamı tezgâha yasladım ve ona Sissy'nin hikâyesini anlattım. "Neler olduğunu biliyor musun?" diye bitirdim.

"Parçaları bir araya getiriyorum ama elimdekilerin hiçbirini seni işaret etmiyor."

"Neyiniz var?"

"Bu gece eve gittiğimde sana anlatırım."

O gece Ren ile randevum olduğunu hatırladım.

Oh, kahretsin.

Hayatım neden bu kadar karmaşıktı?

"Ee, Luke?"

"Bebeğim, gitmem gerek." Sesi dikkati

dağılmış gibiydi. "Hayır, Luke, bekle."

"Ne?" Şimdi sesi sabırsız geliyordu.

Başlamak için iyi bir yol değil.

"Bu akşam için planlarım var. Ben...

dışarıda olacağım." Sessizlik.

Bu sessizliği Luke'un planlarımı hatırlaması olarak algıladım.

Sonra sessiz ve ölümcül bir sesle, "İşin bittiğinde bana gel," dedi.

Ee-yikes.

Luke konuşmaya devam etti, sesi daha sessiz ve daha ölümcüldü. "Sana dokunursa Ava, başın belaya girer."

Evet, planlarımı hatırladı.

"Erkeklerden uzak durmaya yemin ettim, unuttun mu?" Ona söyledim.

Müthiş bir hareket duydum ve konuşamayacağı bir yerde olduğunu ve mahremiyet aradığını fark etmeliydim. Ayrıca bunun Luke'un beni sallamadan önce verdiği birçok uyarı işaretinden biri olduğunu da fark etmeliydim.

Dünya. Onun yerine, bir aptal gibi orada durup konuşmasını bekledim.

Sonra, hâlâ o son derece sessiz, ölümcül sesiyle, "Senden sürekli bu cümleyi duyuyorum ve sonra ağzımı ya da ellerimi sana götürdüğüm anda farklı bir şey oluyor. Ava, sen şimdiye kadar dokunduğum en ateşli parçasın. Bu ateşin sadece benim için olmadığını anladım, hala doyuyorum. İşim bittiğinde Zano sana sahip olabilir."

Boğazımda bir baskı hissettim çünkü söylediği şey hiç hoş değildi.

Tabii ki sert adam Luke Stark'ın "kadınının" başka bir erkekle baş başa yemeğe çıkmasının temel kuralları olduğunu düşündüğünü unutuyordum. Erkeklik krizine girmemiş olması neredeyse bir mucizeydi.

Hala.

"Lucas Stark, ağzından çıkana dikkat etsen iyi olur," diye tısladım. "İşin bittiğinde bana gel," diye tekrarladı.

Ben öyle düşünmüyordum. "Bu gece Sissy ve babasıyla kalacağım."

"Yaparsan, kışını oradan sürükleyerek çıkardığımda senin için utanç verici olur."

Kalbim durdu.

"Buna cesaret edemezsin," diye nefes aldım. "Bir de beni dene."

Onu denemeyecektim. İmkânı yok. Bunu yapardı ve
o. biliyordum ki

"Sen bir pisliksin," diye tersledim.

"Bu gece benimsin." Bağlantıyı
kes.

Argh!

Rock Chicks'e döndüm ve hepsi
Bana bakıyordu.

Sonunda Roxie Sissy'ye, "Çarşamba pek iyi
görünmüyor," dedi.

Indy, "Lee'nin bugünü var, çok üzülecek," dedi.

"Havuza geç geldim, günüm Cuma," diye araya girdi Jet.
"Bu gidişle blender'ıma uygun bir KitchenAid mikser almayı
düşünüyorum."

"Oh! Bunlara bayıldım!" Daisy haykırarak Jet'e döndü.
"Hangi rengi alacaksın?"

Rock Chicks, Jet'in yakında alacağı KitchenAid cihazını
tartışırken tavana baktım.

Sonra düşündüm ki, hayatım berbat.

ON DÖRT

YİNE KAÇIRDIN, BEBEĞİM.

A Luke'la telefonda konuştuktan sonra günümü dikkatlice planladım.

Bütün öğleden sonra Fortnum'da Rock Chicks, Tex ve Matt ile takıldım ve Shirleen'i aradım. Indy'nin ikinci adamı Duke geldi ve onu aylardır görmemiş olmama rağmen ona gülümsedim ve "Hey, Duke!" diye bağırdım, bana kaşlarını çattı ve kitapların arasında kayboldu.

"Bu da ne demek oluyor?" Indy'ye sordum.

"Badass Motherfucker Courtship'in 'sırasında' kısmının büyük bir hayranı değil. O 'sonrasını' tercih ediyor," diye açıkladı Indy.

Onu suçladığımı söyleyemem.

Dedektif Jimmy Marker Luke'un isteği üzerine uğradı. Sissy ve ben ona araba kovalamacasını ve son kaçırma girişimini anlattık ve ben de bu fırsattan yararlanarak ilk kaçırılmamın bir "yanlış anlaşılma" olduğunu açıkladım - bu haber bana sertçe bakmasına neden oldu.

Bir dahaki sefere kötü bir adam tarafından takip edilirken arabamı neredeyse I-25'e yuvarladığımda polislerle konuşmam konusunda bana ders verdi. Sonra Duke ile birlikte "bu çocukların kafalarını muayene ettirmeleri gerektiği" hakkında yüksek sesle konuşmaya devam ettiler. Sonra Dedektif Marker gitti.

Matt ve ben Sissy'yi babasına bıraktık ve Sissy babasına son hikâyesini anlatırken ikimiz de orada kaldık. Sonra Sissy'nin babası kafayı yerken biz kaldık. Sakinleştikten sonra ayrıldık.

Sissy bizi kapıya kadar geçirdi ve Matt'e bir bakış attı. Matt bu bakışı doğru yorumladı ve duyma mesafesinin dışına çıktı.

Sissy'ye döndüm. "Ne?"

"Mezuniyet balosu için bir eşin olmadığında umursamıyormuş gibi davrandığın zamanı hatırlıyor musun?"

Olamaz, nereye varmaya çalışıyordu?

"Evet."

"Bu gece tanıdığımız en ateşli adamlardan biriyle çıkıyorsun ve sonra da gelmiş geçmiş en ateşli adamla eve gidiyorsun. Elmalar nasıl?" Bana kocaman bir gülümseme verdi, benim için o kadar mutluydu ki o gün hayatında ilk kez (ve umarım son kez) yüzüne yumruk yediğini hatırlamıyor gibiydi.

Başımı salladım. "Sen bir aptalsın." "Ve sen bir afetsin."

Omzunu ittim. O da benimkini itti. Birkaç itiş kakıştan sonra Matt ve ben ayrıldık.

Matt beni Luke'un çatı katına götürdü ve asansör kapıları açılıp Luke'un orada olmadığını görene kadar nefesimi tuttum. Ev gözetim altında olduğu için Matt burada kalmadı. Bobby'yi aramaya başlamak için can atıyordu. Birkaç dakikamı Bobby'ye iyi hisler ve Nightingale Çocukları'na onu bir an önce bulmaları için cesaret verici hisler göndererek geçirdim. Sonra planlandığı gibi Shirleen'i aradım.

Merhaba demek yerine "Shee-it," diye cevap verdi. "Hâlâ bunu yapacak mısın?"

"Evet," dedim ona.

İç çekti. "On dakika içinde orada olurum."

Onu Fortnum'dan aramıştım ve o benim Rock Chick ve Badass Motherfucker Courtship Mentor'um olduğu için, Rock Chick Yasası'na göre bana yardım etmek zorundaydı (evet, garipti, ama o noktada benim için işe yaradı).

Beni Lincoln Navigator'ıyla aldı (cidden, resepsiyonistinin Navigator'ı varsa Lee çalışanlarına iyi para ödüyor olmalıydı) ve evime götürdü. Ben Ren'le randevum için hazırlanırken o televizyon izledi.

Yarı giyinikken telefonum çaldı.

Luke olmasından ölesiye korkarak baktım. "DOM ARIYOR" yazıyordu.

Ne oluyor be?

"Evet mi?" Cevap verdim.

"Ava, telefonu kapatma," dedi Dom hızla.

"Sen bir sik kafalısın," dedim ona.

"Son işimiz pek iyi gitmedi..."

"Ya sence?" diye bağırmak istedim ama konuşmaya devam etti.

"Bunun için üzgünüm ama Ava, beni dinlemelisin. Çok ciddi şeyler oluyor. Sen ve ben, şehirden gitmeliyiz. Benimle buluşmalısın."

"Siktir et, Dom. Sen kafayı yemişsin." "Hayır, bu ciddi bir şey."

"Evet, bu senin ciddi meselen. Beni bunun dışında tut," diye tersledim. "Ben de bunu yapmaya çalışıyorum," diye karşılık verdi.

"Lütfen bana neden içinde olduğumu söyler misiniz?" "Bana ulaşmaya çalışıyorlar."

"Şaka yapmıyorum. Çok uğraşıyorlar, bu sabah neredeyse Sissy'yi kaçırıyorlardı. Burnuna yumruk attılar, her yer kan oldu. Kırıldığını düşündük. Berbat haldeydi."

Sessizli

k.

"Dom?"

"Az önce ne dedin sen?"

"Koyu mavi bir cipin içindeki iri yarı bir adam bu sabah karınızı kaçırmaya çalışırken burnuna yumruk attı."

Yine sessizlik.

Sabırımı ve zamanımı hızla kaybediyordum.

"Dom! Bunun için zamanım yok."

"Sissy'ye vurdu mu?" Dom sessizce sordu.

Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey aklımı başımdan aldı.

"Evet," dedim ona.

"Ondan en az bir metre ve muhtemelen yüz kilo üstün."

"Bu adamı tanıyor musun?" Sordum ama sorumu duymazdan geldi.

"Ve ona vurdu mu?" Dom'un sesi biraz korkutucu geliyordu. "Dom, söyle bana, kim bu adam?"

Dom hala değildi. Dinliyordum. "Sen söyle onu
burun kırık değil mi?"

"O iyi. Şişmiş, gözleri kararmış ama iyi."

Dominic Vincetti'yi karısının iyiliği konusunda rahatlatıyor muydum? Alternatif bir evrene adım atan ben miydim?

"Onu arayacağım," dedi

Dom bana. Olamaz.

"Dom, yapma," dedim.

"Daha sonra."

Bağlantıyı kes.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Komodinin üzerindeki çalar saatime baktım ve saat çoktan yediyi gösteriyordu. Sissy'yi aramak istedim ama zamanım yoktu. Son hazırlıklarımı aceleyle tamamladım.

Bu gece için gung ho yapmaya karar vermiştim. Kendime bunun Luke'un son sert adam konuşmasından sonra ona karşı bir yüz ifadesi olmadığını söylüyordum. Kendime bunun benim için olduğunu söylüyordum. Erkeklere tövbe etmiş olsam da, bu sevimli görünemeyeceğim anlamına gelmiyordu.

Siyah bir etek giyiyordum, o kadar dardı ki eldiven gibi oturuyor ve kıcımlı kavırıyordu. Etek ucu dizlerimin üstüne geliyordu ve önden uyluğumun ortasına kadar uzanan bir yırtmacı vardı. Üzerine siyah, ultra geniş, düşük kepçe yakalı, uzun kollu, esnek bir tişört giymiştim; bu tişört de eldiven gibi üzerime oturuyordu ve etek ucu uzun olduğu için eteğin bel bandının üzerine kadar iniyor ve belimin etrafında toplanıyordu. Sağ bileğime tonlarca gümüş bilezik ve tılsımlı bileklik taktım ve kulaklarıma halka taktım, ancak yüzük ve kolye eklemedim (ikinci bölgede işi dekolteme bırakacaktım). Sivri burunlu, kalem topuklu, askılı, siyah ayakkabılarla tamamladım. Saçlarımı uzun ve vahşi bıraktım, makyajımı "Drama!" ile yaptım ve pahalı parfümümden sıktım.

Oturma odama girdiğimde Shirleen koltuğa uzanmış, bir kaptan yoğurt yiyordu. Beni görünce gözleri yuvalarından fırladı.

"Kızım," diye mırıldandı alçak sesle. "Ateşle oynuyorsun."

"Sadece yemeğe çıkıyorum."

"Luke'a dönmeden önce buraya uğrasan iyi edersin, üstünü değiştir, yüzünü yıka ve umarım bu kıyafetle başka bir adamla çıktığını öğrenmez."

"Her şey yoluna girecek," diye onu temin ettim.

"Evet, Vito Amca'ya yaptığımız ziyaret hakkında böyle demiştin.

Şimdi de senin yeğeniyle evlenmeni planlıyor."

Bunun doğru olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Kapı çalındı. Shirleen gökyüzüne baktı.

"İşte gidiyoruz," dedi sanki Tanrı'yı hazır olması için uyarır gibi. Kapıya gittim ve açtım. Ren orada duruyordu.

Ren uzun boylu, zayıf kalçalı, geniş omuzlu, kalın ve koyu renk saçlı olma konusunda Dom'a benziyordu. Ren'in saçları Dom'ununki gibi dalgalı değildi. Gözleri harika bir espresso rengindeydi ve seksi olduğunu bildiğini hemen hemen bilmeme rağmen kuzeni gibi kasıla kasıla yürümüyordu. O sadece... havalıydı. Çok havalıydı. Nefis havalı.

İyi kesimli, koyu kahverengi bir takım elbise, açık kahverengi bir gömlek giymişti ve kaslı boğazı ortadaydı. Boğazını her zaman sevmişimdir. İnsanda tadına bakma isteği uyandıran bir yanı vardı.

"Ava," dedi.

Gözlerim boğazından yüzüne doğru kayd1. "Hey, Ren."

Gözlerimin içine bakıyordu. Sonra bir vücut taraması yaptı ve bakışları tekrar benimkilere geldi.

Gözlerindeki aç bakışı yakaladığımda, kendimi tutmak için elimi kapıya koymaktan alıkoymak zorunda kaldım.

Boku yemiştim.

Penn'deki CARMINE'S rahat bir atmosfere sahipti, her zaman tıklım tıklım doluydu, masaların üzerinde beyaz kağıt vardı, böylece verdikleri boya kalemleleriyle üzerine çizim yapabiliyordunuz ve menüleri yoktu. Yemekler duvardaki karatahtalarda listeleniyordu, ancak daha önce orada bulunmadıysanız hiçbir öge bir anlam ifade etmiyordu. Garsonlar yemekleri açıkladıktan sonra siparişinizi masanızdaki beyaz kağıda pastel boya ile yazıyorlardı.

Garsonların yemekleri açıklamasına ihtiyacım yoktu. Ne istediğimi tam olarak biliyordum. Sadece Ren'in istediğinin bu olduğunu umuyordum çünkü yemekler aile usulü servis ediliyordu.

Ren ve ben siyah Jaguar'ıyla (cidden şık bir araç, tamamen süper uçuyor) oraya giderken sohbet ettik. Vale park etti ve rahat bir ikili masaya oturduk. Sipariş vermeden önce çene çaldık ve lezzetli sarımsaklı ekmekleri yerken çene çaldık.

Ren'le konuşmak kolaydı. Havalı olduğu kadar ateşli de olabilirdi ama onda yumuşak bir şeyler vardı,

Rahattı ve söylediklerin umurundaymış gibi bir izlenim veriyordu.

Ren "Nasılsın?" diye sorduğunda büyük kase sezar salatamız masaya konmuştu.

Salata aşamasına geldiğimizi düşünürsek, bunun bir açılış konuşması olduğunu düşünmemiştim.

Ona baktım ve ne kadar güvende olduğunu anlamaya çalıştım. Luke, Vincetti-Zano ailesine yeni bir ışık tutmuştu. Yine de onlarla çok zaman geçirmiştim. Sissy'yi yanlarına aldıklarında beni de yanlarına almışlardı ve bana karşı hep çok iyi davranmışlardı. Hoşlandığım pek çok kişi vardı ve en çok hoşlandıklarımından biri Ren'di.

"Neler olduğunu biliyor musun?" Ben sordum.

Salatayı görmezden gelerek arkasına yaslandı, gözleri ciddiye. "Anlat bana."

Salatayı servis ettim ve ona anlattım. Sonra salatayı yerken ona biraz daha anlattım. Sonra salatadan ikinci bir porsiyon yerken ona biraz daha anlattım.

Ben konuşurken, Ren'in rahat ruh halinin çok daha korkutucu bir şeye dönüştüğünü hissedebiliyordum.

Büyük salata kasesi götürüldü ve Ren "Neden beni çağırmadınız?" diye sorduğunda sunucu onu alırken son bir kruton kapmak için kendimi durdurdum.

Ona biraz şaşkınlıkla baktım. Birbirimizi tanıyorduk ama tam olarak yakın değildik. Harika bir tırnak bulduğunuzda aradığınız en iyi arkadaşınız gibi değildi.

ya da kaçırdığınızda, özellikle de kaçırma işini ailesi yapıyorsa.

"Seni neden arayayım ki?" Ben de sordum. "Bu aile meselesi."

"Ben aileden değilim."

"Sissy'nin ailesi."

Buna itiraz edemem.

Arkasına yaslandı ve kesin bir ifadeyle, "Ben hallederim," dedi. Öne doğru eğildim.

İşe koyulma zamanı.

"Tam olarak neyle ilgileneceksin?" diye sordum.

"Merak etme," diye kayıtsızca karşılık verdi ve başka bir konuya geçmeye hazır olduğunu anlayabiliyordum.

Ben öyle düşünmemiştim.

"Garip bir nedenden ötürü benim de işin içinde olduğumu düşünürsek, bu konuda endişelenmeden edemiyorum."

Sadece bana baktı.

"Ben neden bu işin içindeyim?" Devam ettim.

"Çünkü Dom sık kafalının teki," diye cevap verdi.

Buna da itiraz edemezdim ama yine de. "Bu bana devam etmem için pek bir şey vermiyor Ren."

Elim masanın üzerinde duruyordu ve Ren kendi elini benimkinin üzerine koydu. Eline baktım ve güzel, güçlü olduğunu fark ettim.

ve iyi damarlı. Eli, takım elbise giyen bir adamın eline benzemiyordu.

Konuşmaya başladığında eliyle ilgili düşüncelerimden sıyrılarak ona döndüm.

"Dom senin hakkında çok konuşuyor. Tekrar etmeyeceğim ve bunu sana söylemek zorunda olduğum için üzgünüm çünkü seni kızdıracağını biliyorum, ama Sissy'den ayrıldığını açıkça belirtti ve hatta kiminle devam etmek istediğini daha da netleştirdi."

Bu haber üzerine parmaklarım onun parmaklarının altında öfkeyle kıvrılıp büküldü ve o da elini avuçlarımız karşı karşıya gelecek ve parmakları benimkilere dolanacak şekilde bükte. Luke'un Carmine'ın evine kamera yerleştirmemiş olmasını umuyordum çünkü Ren'le el ele tutuştüğümüzü görürse, hele de böyle görürse, bunun bedelini çok ağır öderdi ve ödeyen ben olurum.

Ren konuşmaya devam etti. "Pek de iyi olmayan adamlarla bazı sorunları var. İşi berbat etti, aileyi berbat etti. Vito kızgın ama Dom'un ailesi olduğu için bunu çözmeye çalışıyor. Bu arada Dom ortadan kayboldu. Dom'u istiyorlar ve onu ortaya çıkarmaya çalışıyorlar, bu yüzden senin peşine düştüklerinden şüpheleniyorum. Ve bugün, Sissy'yi müsait buldum, onu."

Elimi nazıkçe çektim ve arkama yaslanıp masanın kenarındaki yere bakarak Sikkafalı Dom'dan beş kat intikam almaya yemin ettim.

"Güvende olacaksın," diyordu Ren ve ben ona baktım.

Laidback Ren tarih olmuştu, gözleri keskindi ve hatta kızgın görünüyordu. Ren'in pek çok bakışını görmüştüm ama bu yeniydi ve itiraf etmeliydim ki beni ucube yapsa da seksiydi.

"Santo'yu sana, Lucky'yi de Sissy'ye vereceğim," diye bitirdi.

Aile tarzı yemeğimiz servis edilirken ona göz kırptım. Ren seçmeme izin verdi. Kuşkonmaz, güneşte kurutulmuş domates ve Gorgonzola soslu Chicken Montana. Sağlıklı yaşam büyüüne bu gece izin verecektim.

"Ne demek atama-?" Sormaya başladım.

Ren sözümü kesti, "Korumalar. Santo ve Lucky ikinize göz kulak olacak."

Lanet olsun. Bu hiç iyi değildi.

"Hayır, gerçekten, buna gerek yok. Ben örtülüüyüm." Ren'in gözleri benimkilere takıldı. "Stark tarafından mı?"

Hmm.

Çok ilgili görünüyordu, gözleri artık kızgın değildi ama hâlâ keskin ve çok tetikteydi.

"Um...evet," diye cevap verdim.

Ren doğrudan bir vuruş yaptı. "Onu görüyor musun?" İşte gerçek an gelmişti.

Luke Stark'ı mı görüyordum?

Luke Stark'ı mı görüyordum?

Saçmalık.

"Sayılır," diye geçiştirdim.

Ren'in dudaklarının ucu hafifçe yukarı kalktı ve bunu eğlenceli bulduğunu biliyordum.

"Stark bana senin gibi bir kadınla 'bir şekilde' görüşecek bir adam gibi gelmiyor."

"Bu ne anlama geliyor?"

Neden sordum? Neden, neden, neden?

"Böyle bir adamın senin gibi bir kadını var, bunda 'gibi' bir şey yok."

"Luke'u tanıyor musun?"

"Onu tanıyorum. İyi değil ama tanıyorum."

"Eğer onu iyi tanı mıyorsanız bunu nasıl bilebilirsiniz? Özel olmayan bir ilişki yaşamaktan son derece mutlu olabilir. Hatta bunu her zaman yapıyor bile olabilir."

Sandra Whoever-She-Was'a sorun, size söyleyecektir, diye düşündüm ama söylemedi.

"Eminim öyledir, ama senin gibi bir kadınla değil," dedi Ren.

"Bu da ne demek?"

Yine yaptım!

Neden?

Bana doğru eğildi. "Ava, Stark ve benim pek anlaşamadığımızı bilmelisin. Anlaşamıyoruz çünkü kendimizi çoğu zaman çitin karşıt taraflarında buluyoruz. Ayrıca birbirimize çok benzediğimiz için de anlaşamıyoruz. Bu yüzden bir adam tanıyorum.

Böyle bir adam senin gibi bir kadını 'bir şekilde' görmez çünkü ben senin gibi bir kadını 'bir şekilde' görmezdim. Böyle bir adam senin gibi bir kadını ele geçirir, tüm kık, bacaklar, saç ve tavır, neredeyse görebileceğin yumuşak bir noktayı koruyor ama dokunmana izin vermiyor... lanet olsun." Sesi seksi bir şekilde alçaldı ve daha da eğildi. Gözleri yine o aç bakışı aldı ve nefes almakta zorlandığımı fark ettim. "Böyle bir adam senin gibi bir kadını ele geçirirse, otomatik olarak özel olur."

Vay anasını.

Daha fazla bilmek istemediğime karar verdim ve Chicken Montana'yı kaşıklamaya başladım.

Ayrıca, sözde mutlu yerimde çok uzun süre kalamasam da, ziyarete gideceğim belirli zamanlar olduğuna karar verdim.

Bu da o zamanlardan
biriydi. "Ava," diye seslendi
Ren.

Ona baktım.

Hâlâ o aç bakışı vardı ama daha da şiddetlenmişti. Chicken Montana kaşıktan kayarak beyaz kâğıdın üzerine düşerken karnım zıplamaya başladı.

"Az önce sana ne söylediğimi anlıyor musun?" diye sordu
usulca.

Ona "Mutlu olduğum yerdeyim," dedim.

Arkasına yaslanıp gülümsedi ve itiraf etmeliyim ki bu çok
seksiydi.

Aynı zamanda
yırtıcıydı. Çok fena
kazıklanmıştım.

NEDENSE, Ren'le restorandan çıktığımızda ve ona beni Luke'a götürmesi gerektiğini söylediğimde, Ren bunu eğlenceli buldu.

Ren'in bunu eğlenceli bulduğunu fark edince kurabiyeye ihtiyacım olduğunu anladım. Bu nedenle Ren'den kurabiye alabilmek için King Soopers'a gitmesini istedim.

Ren bunu daha da eğlenceli buldu.

King Soopers'tayken, muhtemelen Luke'a geri dönmek konusunda oyalandığım için bir sürü başka şey aldım. Ren, gece saat onda market alışverişi yapıyor olmamızı ve son durağımızın Luke's olmasını biraz bile umursamıyor gibiydi.

Bu beni rahatsız etti. Bir aptal olduğum için yine uyarı işaretlerini okumamıştım. Ren, Luke'un evinin önüne park ettiğinde ve ben de inip çantaları almaya gittiğimde, Ren bana yardım etmek için yanıma geldi.

İyi değil.

"Ben hallederim," dedim, ikisi kurabiye olan beş poşetle boğuşurken.

"Ben taşıyım."

Olamaz. Hayır, hayır, hayır, hayır!

Ren benimle Luke'un çatı katına gelmeyecekti.

Çantaları benden sertçe aldı ve Luke'un binasına doğru yürümeye başladı.

Kahretsin!

Ren benimle birlikte Luke'un çatı katına giriyordu. Alarm! Alarm! Alarm! Tehlike! Tehlike! Tehlike!

"Ren, gerçekten," dedim, kendimi toparlamış ve çaresiz görünmeye başlamıştım.

Bana döndü ve gözlerindeki bakış karşısında donup kaldım. "Binada güvende olduğundan emin oluyorum Ava."

Ve görünüşe göre, hepsi bu kadar.

Luke (belki de) üst kattayken onunla kaldırımda kavga edemezdim. Sakin, soğukkanlı ve soğukkanlı olmalıydım. Erkeklerden uzak durmaya yemin etmiştim. Bu benim kararımdı ve buna sadık kalacaktım.

Ne olmuş yani? Pantolonuma girmek isteyen seksi bir adam, başka biriyle yüzleşmeyi organize ediyordu. Bana dokunmadı. Bağışıklığım vardı. Uzaklaştırıldım.

Biraz korkuyorum. Güzel Ava titriyor, boynuma sarılıyordu.

Neler olacağını görmek için sabırsızlanıyorum! Kötü Ava heyecandan titriyordu.

Asansörü çağırdım ve anahtarımı Luke'un katına giden düğmede kullandım. Tüm bu süre boyunca, bağışıklığım olsa da Luke'un evde değil de dışarıda korkutucu şeyler yapıyor olmasını (ama çok da korkutucu olmamasını) umdum.

Asansörün kapıları açıldı ve tüm umutlar suya düştü.

Çatı katı hafifçe aydınlatılmıştı, Tom Petty müzik setinde "American Girl" şarkısını söylüyordu ve Luke yarı daire şeklindeki barın arkasında duruyordu, telefonu kulağındaydı.

İçeri girdiğimizde kafasını kaldırdı. Gözleri beni taradı, ağzı gerildi, sonra gözleri Ren'e kaydı ve çenesi sıkıştı.

Kahretsin.

Hemen Ren'e döndüm.

"Onları şimdi alacağım," dedim ve çantaları kaptım. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler," diye devam ettim, sanki hepsi benim fikrimdi.

Poşetleri almama izin verdi. Neyse ki kurabiyeler kurabiye formundayken o kadar da ağır değildi. Kendilerini kışınıza işledikten sonra ağırlıkları önemli ölçüde katlanıyordu.

Ren bana gülümsedi. "İyi geceler Ava," dedi usulca.

Bana dokunma, bana dokunma, bana dokunma, diye düşündüm.

"Yemek için teşekkürler," diye cevap verdim.

Elini kaldırdı, nefesimi tuttum ve saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. Bunu yaparken gözlerimin içine bakıyordu, bayılacakmışım gibi hissetmeme neden olan o bakışı taşıyordu.

Asansöre girdi, döndü, gözleri Luke'a kaydı, sonra tekrar bana döndü, gülümsedi ve kapılar kapandı.

Luke ile yine yalnız.

Kahretsin.

Luke'a bakmadan ve savunmamı planlayarak çatı katına çıktım.

Çoğunlukla saçıma dokunmuştu, bana değil. Saçın sayılmadığını iddia edecektim.

Luke'a bakmadan çantaları arka duvardaki tezgâhın üzerine koydum ve Luke'un telefonda, "Durumu hakkında bir gelişme olduğunda beni ara," dediğini duydum.

Sözleri üzerine ona döndüm ve telefonu bip sesiyle kapattığını duydum. Gözlerim ona kaydı ve keşke bakmasaydım dedim.

Çok kızgındı. Süper kızgın. Ultra kızgın. Yine de bilmem gerekiyordu. "Bobby?" diye sordum.

"Onu buldum," diye cevap verdi Luke. "Kafatası kırılmış, büyük bir kafa travması geçirmiş."

Gözlerimi kapattım ve tekrar açtım. "O iyi olacak mı?"

"Yarın daha fazlasını öğreneceğiz."

"Özür dilerim Luke," dedim sessizce, her kelimesinde ciddiymdim. "Onun kafasına vurmadın."

Bu doğrudu. Hâlâ kendimi bok gibi hissediyordum. Bobby, Sissy ve bana bakarken yaralandı.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," dedim ona.

"Söyleyecek bir şey yok."

Muhtemelen bu konuda haklıydı.

"Ren Zano'yu neden çatı katıma getirdiğini bana söylemek ister misin?" diye sordu.

Sesi gerçekçi olmaktan çıkıp ölümcül bir hal almıştı ve ben bağışıklık ve uzaklaştırma alanımı bulmaya çalıştım (ve başarısız oldum).

Ona arkamı döndüm ve kurabiyeleri boşaltmaya başladım. "Ona dertlerimi anlattım. Sağ salım geldiğime emin olmak istedi." Hiçbir şey olmadığını bildiğim halde hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalıştım.

"Ava, arkanı dön ve bana bak."

Öyle bir şey olmayacak.

"Yiyecekleri kaldırıyorum. Bazılarının dondurucuya girmesi gerekiyor." Üç kap dondurma gibi.

"Ava, arkanı dön."

"Luke, hayır. Kızgın olduğunu biliyorum ama bunu aşman gerekecek." Dondurmayı buzluğa ittim ve kapıyı çarparak kapattım, bir yandan da onun gözlerinden kaçmaya çalışıyordum. "Daha yeni yemek yedik. Konuştuk. Başka bir şey konuşmadık. Bu kadar. Bu kadar."

Kurabiyeleri boşaltmaya başladım. Double Stuff Oreos, Chips Ahoy, Nutter Butter, normal Milanos, naneli Milanos, portakal aromalı Milanos...

Luke, "Tam önümde durdun, beni beceren bir etek ve beni beceren ayakkabılar giydin ve sana dokunmasına izin verdin," dedi.

Geri.

Pekala. Bu kadar
yeter. Luke'a
döndüm.

"Saçıma dokundu." İşte, bunu savunmam olarak kullandım. Kulağa hoş gelmiyordu ama devam edecektim. "Beni daha yeni güzel bir yemeğe çıkardı. Saçıma dokundu diye bir market poşeti dolusu kurabiyeyle onu zor döverdim!" Tersledim.

Luke o zaman taşındı.

Bir saniye önce bir metre uzağımdaydı, bir saniye sonra üzerimdeydi. Ya da şöyle demeliyim, kollarımdaydım ve bana öfkeli, sus-Ava-up öpücüğü veriyordu.

Sonra (yemin ederim elimde değildi) ağzım onunkinin altında açıldı. Dilim onun harika dudaklarına dokundu, ağzı açıldı, dilim içeri kayd ve öpücük patladı.

Aslında, sanki her şey patlamış gibi hissettim.

Ondan sonra birbirimizin üzerindeydik. Ellerim tişörtünü kargolarından çıkarıp yukarı çekti. Ağzı çözöldü ve tişörtü çekip bir kenara atarak işi devraldı. Elleri göğüs kafesime, oradan da göğüslerime gitti, bir eli gömleğimi ve sütyenimin kaplarından birini aşağı çekerek beni ona gösterdi. Yarı şok, yarı tahrik olmuş bir şekilde hızlıca nefesimi verdim ve elleri sırtımın etrafından dolaştı, bastırdı, kavis verdi. Baş aşağı indi ve ağzı meme ucumun etrafında kapandı ve derinlemesine emdi.

Nefesim kesildi, sonra inledim, şok geçti, şimdi sadece tahrik olmuşum. Ellerim kafasına gitti, aynısını diğer tarafa yaptığında onu kendime doğru tuttum.

Dudakları göğsümde kaymaya başladı ve ben de tokasına yöneldim, çekiştirdim, sabrım tükenmişti, artık onu hissetmek istiyordum. Vazgeçtim ve avucumu sert kasıklarından aşağı kaydırđım. Bunu yaptığımda, ağzı tekrar benimkine geldi, beni eskisinden daha sıcak, daha derin öptü ve beni arka tezgâha doğru itti. Ağzını benimkinden ayırdı, yana doğru eğildi, tezgâha bir kol darbesi indirdi ve kurabiyeler havada uçtu.

Dudaklarımı tekrar yakaladı, elleri aşağı indi, eteğimi kalçalarımaya kadar çekti, sonra külotumu indirdi. İçimden çıkardım ve beni kaldırdı, elleri kıcımdaydı ve beni tezgâhın üzerine oturttu. Bacaklarımı ayırdı ve kalçalarını bacaklarımın arasında gezdirdi, bir yandan da dudakları dudaklarımda, dili ağzımın içindeydi.

Eli bacaklarımın arasına girdi, hedefe tam isabet etti ve o kadar iyi hissettirdi ki sırtım kavislendi, başım geriye düştü ve dudaklarıyla teması kaybetti. Eli beni okşarken ağzı boynumdan aşağıya, göğsüme, meme ucuma doğru indi, bir parmağı içeri kayarken başparmağı hedefin üzerinde yuvarlandı.

"Luke!" Nefes nefese kaldım, çok yakındı.

Neredeyse varmıştım ve iyi olacağını biliyordum.

Nefesimi duyunca eli ve ağzı anında çekildi. Diğer eli saçlarımı karıştırırken küçük bir protesto çığlığı attım.

"Hayır bilmiyorsun," diye homurdandı ve beni kaldırdı, bir eli kıcımda, diğeri hala saçlarımdaydı. Yüzü boynuma gömülü halde beni yatağa taşıırken kollarımı ve bacaklarımı ona doladım, dili kulağımın altındaki deriden özel kızlık organlarıma doğru başarısız olmayan bir yörüngede kayan ürpertiler gönderdi. Beni yatağın yanında ayaklarımın üzerine yatırdı ve serbest bıraktı.

O noktada, her şey başlamıştı. Yarıda kesileceğimizi düşündüğüm için değil, onu içimde istediğim ve bir saniye daha beklemeyeceğim için.

Ellerim tekrar pantolonunun tokasına gitti. Çalışırken, parmak uçlarımda ayağa kalktım ve ağzım boynuna gitti, dilimle onu tattım. Tadı harikaydı, harika kokuyordu, Luke'la ilgili her şey harikaydı. Tokayı çözdüm, düğmeyi açtım ve fermuarı aşağı kaydırdım, o da eteğimin fermuarını arkadan açtı ve ayaklarımın dibine düşecek şekilde aşağı itti.

Ağzım şimdi boğazındaydı ve etrafımda dolanırken, elimi pantolonuna sokma planımı bozarak gömleğimi yukarı çekti. Başka çarem kalmadan arkama yaslandım, kollarımı kaldırdım ve o da tişörtümü kafama geçirdi. Beni kaldırdı, elleri yine kıcımdaydı. Bacaklarım kalçalarına dolandı ve bir dizini yatağa koydu, beni yatağa yerleştirdi ve vücuduyla üzerimi örttü.

Şimdi bir yerlere varıyorduk.

Bu manevra sırasında, her şeye hazır olmak isteyerek, kargolarını sıkı kışının üzerine kaydurdım. Çenemi eğdim ve ona baktım, gözlerim kapalıydı, onunki erimişti. Elleri kalçalarımına gitti, onları kaldırdı. Onu orada hissettim ve gözleri gözlerimdeydi, tereddüt etmeden içime girdi, kendini kabzasına kadar gömdü.

Gözlerimi kapattım, boynumu büktüm ve "Evet" diye nefes aldım. İyi hissettiriyordu, sıcak hissettiriyordu, sert hissettiriyordu.

Doğru hissettirdi.

Dizlerimi kaldırdım ve tekrar tekrar, sert, sıcak ve tamamen kontrolden çıkmış bir şekilde içeri girerken yanlarına bastırdım. İçime girerken beni öptü. Nefes almaya başladığımda, ağzı kulağıma gitti ve başımı kaldırıp dudaklarımı boynunun omzuyla birleştiği yere bastırdım, kollarımı sırtına sıkıca sardım, bacaklarımı kalçalarına doladım, sanki asla bırakmayacakmışım gibi.

Sesi kısık bir şekilde "Ava" dediğinde oradaydım, tam oradaydım.

Başımı geriye attım ve ona odaklanmaya çalıştım ama yapamadım çünkü beni vurdu. Boşaldım ve bu ayak parmaklarımı kıvıran, dünyayı döndüren muhteşem bir şeydi.

Bilmiyordum ama boşaldığımda Luke'un adını söyledim ve kısa bir süre sonra gülümsedim.

Ve her şeyi izledi.

LUKE beni de yanına alarak yan tarafına yuvarlandı. Hâlâ içimdeydi, eli dizimin arkasındaydı ve bacağımı kalçasına dolamıştı.

Az önce Lucas Stark'a iğrenç bir şey yapmıştım.

Senaryoyu kafamda onlarca kez, yüzlerce kez canlandırmıştım ve hiçbir, bir kez bile az önce olan kadar iyi olmamıştı.

Kahretsin.

Boku yemiştim.

Luke yavaşça içimden çıktı, yorganın altından çekti ve vücudumun üzerine çekti. Sonra sırtüstü döndü ve kalçalarını oynatarak kargolarını yukarı çekti. Uzaklaştı ve ben de sessizce yatağın kenarına oturmasını izledim. Dirseklerini dizlerine dayamış, alnını ellerinin topuklarına dayamış, mağlup bir şekilde düşüncelere dalmış erkeksi bir pozisyondaydı.

Baktım ve boğazımın ağır çekimdeymiş gibi kapandığını hissettim. Tabii ya.

Şişko Şişko Dört Göz Ava Barlow az önce ultra seksi, sert, maço erkek Lucas Stark'la işi pişirmişti, bu da Lucas Stark'ın işi Şişko Şişko Dört Göz'e verdiği anlamına geliyordu.

Çok utanmış olmalı.

Yorganı da yanıma alarak yuvarlandım. Tek düşünebildiğim kaçmaktı. Oradan çıkmalıydım, ondan uzaklaşmalıydım.

Wyoming yeterince uzak değildi. Kendimi, zengin insanların binmesine izin verdikleri ve bir daha asla dünyaya dönmeyen uzay gemilerinden birine bindirmek zorundaydım.

Yatağın ucuna yaklaştım. Hâlâ sivri burunlu, kalem topuklu askılı ayakkabılarımı giyiyordum ve sürekli yorgana takılarak hareketimi engelliyorlardı. Tam ayaklıkların üzerinden sürünerek geçmek üzereydim ki belime doladığı bir kolla beni yakaladı ve sırt üstü yere düştüm. Vücudumun bir tarafını kendi vücuduyla sabitledi ve yüzüme baktı. Biraz da şaşkınlıkla gözlerinin hâlâ mürekkepli olduğunu gördüm.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu, sesi yumuşak, hafif boğuk ve çok seksiydi.

"Geceyi Sissy ve babasıyla geçireceğim," dedim ona, sesim kısık, hafif boğuk ve çok korkmuş bir şekilde.

Bana seksi bir yarım sırtış attıktan sonra ağzıyla ağzıma dokunmasını şaşkınlıkla izledim. Ağzı uzaklaştı ama yüzü uzaklaşmadı ve gözlerimin içine bakmaya devam etti.

"Yine kaçırdın bebeğim," dedi nazik, şefkatli sesiyle.

"Ne?" Fısıldadım, mürekkep gibi gözlerine takılıp kalmış ve Ses'e kapılmıştım.

Başını biraz kaldırdı ve salladı. Eli yukarı kalktı ve parmaklarını şakağımdaki saçlarımin arasından geçirdi. Elinin hareketini izledi, sonra gözleri tekrar benimkilere döndü.

"Bu sefer sana ipucu vermeyeceğim Ava. Bu sefer kendi başına çözmek zorunda kalacaksın. Sana söyleyeceğim tek şey, hiçbir yere gitmeyeceğin."

Bunu söyleme şeklinden, sadece bu geceyi kastetmediğini anladım.

Sanırım işi Şişko Şişko Dört Göz'e vermekten utanmadı.

Cidden, sıçmıştım.

BIRLIKTE INKAR EDEMEYECEĞİNİZ BİR ŞEKİLDE

I Gecenin köründe Luke beni üstünden diğer tarafına doğru çekti. Ona yüz yüze yerleşmeye başladım.

Ama kalçama baskı yaparak beni sırtım ona dönük olacak şekilde döndürdü ve belimizden bükülmemiz için eğildi.

Tek kelime etmedim. Bu yeni pozisyonu umursamadım. Güzel bir şeydi.

Ve her neyse, yorgundum.

Kolları beni sardığında tekrar uykuya dalmaya başlamıştım. Ellerinden biri kuzeye, diğeri güneye gitti.

Parmaklarından biri bacaklarımın arasındaki hedefi vurduğunda ve diğer elinin başparmağı ve parmağı lezzetli bir meme ucu yuvarlaması yaptığında nefesimi emdim ve uyandım.

Um...wow.

"Luke?" Sesim uykulu ve sessiz geliyordu.

"Sessiz ol Ava," diye mırıldandı Luke enseme doğru ve sonra dudaklarını orada hissettim.

Nedense kıcıımı onun kasıklarına soktum ve bana karşı sertleştğini hissettim. Hedefe doğru bir tur daha attı ve içimdeki sıcaklık artarken boğazımdan küçük bir ses çıkardım.

Vücudu yer değıştirdi ve şaka yapmıyorum, içime kaydı. Oh... Tanrım...

Sevgililerimden hiçbir maceracı değildi, garip bir şekilde seks manyağı Dave bile. Sapık olabilirdi ama hayal gücü kuvvetli değildi. Hiç yatağı kelepçelenmemiştim ve en çok satan iki pozisyon (o üstte, ben üstte) dışında hiçbir pozisyonda yapmamıştım.

Bu güzeldi. Çok güzel, ultra güzel. İnlemek, ağız açık nefes nefese kalmak güzeldi. Elleri içimde hareket ederken beni tuttu ve ben de daha fazlasını isteyerek ona doğru bastırdım.

"Luke," diye nefes aldım, neredeyse oradaydım.

Eli göğüs ucumdan uzaklaştı, çeneme geldi. Başparmağı açık alt dudağımın üzerinden geçti ve ben boşaldım. Sert bir şekilde.

Dakikalar sonra kolları gerildi. Son bir kez daha içime girdi, ağız boynumun kıvrımlarındaydı ve ben (itiraf etmeliyim ki derin bir memnuniyetle) onun alçak iniltisini duydum.

Sözlerini bitirdikten birkaç dakika sonra kolları beni sımsıkı sardı, biri belimdeydi, diğeri gövdeyi çaprazlamasına kesiyordu. İçimde kaldı ve ağız boynuma doğru ilerledi.

"Vay canına," diye fısıldadım, bir şekilde bu deneyimden etkilenmişim, garip bir nedenden ötürü bunun hayatımda başka bir insanla yaşadığım en samimi an olduğunu hissediyordum.

Boynumda dudaklarının bir hareketini hissettim ve gülümsediğinden oldukça emindim. Sonra arkamı ona yasladım ve tekrar inlediğini duydum. Karanlıkta kendi kendime gülümsedim ve ister inanın ister inanmayın, Luke'un kollarına sımsıkı sarılmış, Luke hâlâ içimdeyken hemen uykuya daldım.

Luke çenemi kaldırıp beni öperek beni uyandırdığında, her zamanki sabah pozisyonumda, Luke'un yanına yatmış, kolumu karnına dolamış, bacaklarımı kalçalarının üzerine atmıştım.

Sonra beni sırt üstü yatırdı. Sonra ağzı vücudumda gezindi. Sonra bacaklarımın arasındaydı.

Bitirmemi sağladıktan sonra üzerime geldi ve bitirdi.

Tüm bunlar tek kelime edilmeden yapıldı.

Bittiğinde Luke olduğu yerde kaldı, vücut ağırlığı beni yatağa bastırıyordu. Bacaklarımdan biri bükülmüştü, ayağım yatağın üzerindeydi, uyluğumun iç kısmı kalçasına bastırıyordu. Diğer bacağım kalçasına dolanmış, kollarım ona sarılmış, ellerim boş boş teninde ve kaslarında geziniyordu.

Yüzü boynuma gömülmüştü, ağzı hiçbir amaç ya da niyet olmadan orada hareket ediyordu. Sadece edepsiz bir şefkat dokunuşu. Seksi bir post, iğrenç şefkatli dokunuşu yapıyor.

Ellerim sırtına doğru kaydı.

"Dişlerimi fırçalamam gerekiyor," diye fısıldadım.

Başını kaldırdı ve bana baktı, gözleri mürekkep gibiydi. Bana bir, iki, sonra üç, sonra daha fazla baktı. Neden bana bakmaya devam ettiğini bilmiyordum. Bildiğim tek şey yüzünün normalden daha az sert göründüğüydü. Kısmen memnuniyetle, kısmen de çözemediğim başka bir şeyle.

Tamam, dürüst olmak gerekirse, deşifre etmek istemedim. Lanet olsun.

Sonunda usulca "Luke" dedim.

Bana yarım bir sırtıfış attı ve yatar pozisyonda bile dizlerimin titrediğini hissettim.

Orada, yatakta yatıyordum, Luke üstümdeydi, hâlâ içimdeydi, uzuvlarım ona sarılmıştı.

Cehennem ve lanetlenme.

Bunun olmasına nasıl izin

verdim? Yeminime ne oldu?

Şimdi vibratörlerime nasıl geri dönecektim?

İ aldı benim kollar gelen etrafında onu ve itilmiş Omuzlarını. "Çekil üstümden."

Sırtıfışı tam teşekküllü bir hal aldı. Başını eğdi, dudaklarıma dokundu ve yuvarlandı.

Hemen tuvalete gittim. Bok,

bok, bok, bok.

Şimdi bu karmaşadan nasıl kurtulacaktım?

Bir uzay gemisine binip dünyanın etrafında süzülemezdim. Bu çok yakındı. Başka bir galaksiye ışınlanmam gerekiyordu. Star Trek teknolojisi TV dışı dünyada mümkün olmadığından, bir estetik cerrah bulup yüzümü tanınmayacak hale getirmem ve iyi bir önlem olarak Guadalajara'ya taşınmam gerektiğine karar verdim.

Sonra banyoda çıplak olduğumu ve üzerime giyecek hiçbir şeyim olmadığını fark ettim.

Tam bir aptaldım.

Kapının arkasında siyah, fermuarlı bir sweatshirt asılıydı ve ziyafete gitmiş aç bir adam gibi üzerine atladım. Fermuarını çektim ve aynaya baktım.

Mutluyum, Good Ava bana deli gibi sırtarak söyledi. Her zaman istediğimiz şey buydu.

Kötü Ava kollarını kavuşturmuştu. Kaşlarını çatmıştı ve garip bir şekilde sessizdi. Ama ben onun ne düşündüğünü biliyordum.

Sabah işimi hallettim ve banyodan çıktım. Ben çıkarken Luke çıplak (ve bu arada iyi görünüyordu) banyoya doğru ilerliyordu. Beni belimden yakaladı, hızlı ve sert bir öpücük için kendine çekti, sonra bıraktı ve banyoya girdi.

Mini bir Luke Lip Fog içinde birkaç dakika kapıya baktım. Sonra iç çamaşırlarımı buldum, üzerime geçirdim ve ne yapacağımı düşündüm.

Bir an önce oradan çıkmam gerekiyordu. Kafamın patlamasına izin verecek sessiz bir yer bulmalıydım. Tüm bunları bir kenara itmeli, gömmeli ve olanları unutmalıydım.

Aklıma gelen tek şey Kötü Ava'nın sözsüz tavsiyesiydi. Her şey boka sarmadan önce bir çıkış yolu bulmalıydım. Her zaman olduğu gibi.

Her zaman.

Bunların hiçbirini yapmak yerine mutfağa gittim, bir diyet aldım, kurabiyeleri topladım, dün gece seks-içinde-unutulmuş yiyecekleri kaldırdım ve tost yapmaya başladım.

Ekmek dilimlerinin üzerindeki kolu aşağı kaydırduğımda Luke dışarı çıktı. Hareket ettiğini duydum ama sanki Disney filmindeki Canavar'ın evindeki eşyalar gibi canlanıp dans etmeye başlayacağından ve gösteriyi kaçırmak istemediğimden eminmişim gibi tost makinesine baktım.

Arkamdan geldi, kollarını bana doladı ve dudaklarını boynuma dokundurdu. Bu iyi hissettirdi. Tatlı, hoş, samimi ve harika.

Ava. Kötü Ava'nın keskin sesi bir uyarıydı.

Ne sordu? Ava masumca sordu. Bana kalırsa Luke bizi bütün gün tutabilir.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

"Tost ister misin?" Gözlerimi tost makinesinden ayırmadan sordum.

Yaklaştı. Tezgâha doğru bastırdım. Luke bana bastırdı.

"Evet," dedi boynuma karşı.

"Tamam, tereyağını almam
lazım."

Gitmeme izin verdi. Tereyağını aldım ve tezgaha
koydum. Bütün bunları ona bakmadan yaptım.

Tam bıçağa davranacaktım ki tekrar önüme geçti.
Popomu tezgâha bastırdı, bu sefer tam cepheden, kolları
etrafımda kayıyordu. Ona bakmak için başımı geriye doğru
eğdim. Bana gülümsüyordu, bir şeyle eğleniyordu.

"Komik olan ne?" Tüm evrende hiçbir şeyin komik
olmadığını düşünerek sordum.

"Henüz bilmiyorum," diye cevap
verdi. Boş gözlerle ona baktım.

Sonra "Ne?" diye sordum.

"Sırada ne söyleyeceğini görmek için bekliyorum."

"Bu seni neden gülümsetiyor?"

"Çünkü her ne ise, iyi olacağını düşünüyorum." "Neden?"

"İnkâr edemeyeceğin bir şekilde birlikte olduğumuza
göre bu durumdan nasıl kurtulacağını düşünmek için tam
on dakikan var. Ne bulduğunu duymak için
sabırsızlanıyorum."

Boş bakışım ters bir bakışa dönüştü.

Bir, iki, üç, dört, beş, altı... İşte, öfke kontrol altında.

Derin bir nefes aldım ve aklıma gelen ilk şeyi ağızımdan kaçırdım, "Basit. Birbirimizi görmeyi derhal bırakacağız."

Bir kahkaha patlattı, kolları daha da sıkılaştı ve yüzü boynuma gömüldü. Vücudum kollarının arasında gittikçe sertleşirken uzun bir süre boyunca boynuma doğru güldü.

"Komiklik yapmıyordum," diyerek bariz olduğunu düşündüğüm şeyi belirttim.

Başını kaldırdı ve hâlâ sırtıtarak bana baktı. "Bebeğim, çok komiksin."

"Bu sadece seks. 'İnkâr edemeyeceğin bir şekilde birlikte' değiliz," dedim ona.

"Ava, seni boşalttıktan sonra sikim içindeyken uyuyakaldın. İki insan ancak bu kadar birlikte olabilir."

Bunu
yaptım.

Kahretsin!

"Bu sadece seks," diye ittim.

Yüzü yakınlaştı, ama daha az eğlenmiş görünmüyordu.

"Bu sadece seks değil ve bunu sen de biliyorsun," diye karşılık verdi, sesi yumuşak, nazik ve sevecendi.

O haklıydı. Değildi.

Ve bu günlerde The Voice'u çok kullanıyordu. Lanet olsun!

Sonra bir plan yaptım. Aptalca bir plandı ama o anda aklıma gelen tek Şey buydu. Asla kabul etmeyeceğini biliyordum ama en azından bir Şeydi.

"Sikiş arkadaşları olacağız," dedim ona.

Sırtışı kayboldu, çenesi aşağıya indi ve kaşları birbirine atıldı. "Yine mi geldin?"

"Sikiş arkadaşları. Bilirsin, Sex and the City'de konuŐtukları gibi. Tanıdığın ve yattığın adamlar. Sadece seks. Karışıklık yok, ilişki yok, sadece akıllara durgunluk veren seks."

Yüzü gevŐerken sırtışı geri geldi. "Akıllara durgunluk veren seks mi?"

Oops.

Muhtemelen o sıfatı kullanmamalıydım. "Ya da, bilirsin, iyi seks," diye örtbas etmeye çalıştım.

Vücudu gülmekten titremeye başladı.

Tekrar sinirlenmeye başladım. "Luke!" Tersledim.

Elleri sweatshirt'ü arkamdan yukarı çekti ve sırtımın derisi üzerinde kayarak içeri girdi.

"Sikiş arkadaşlığı yapabilirim," dedi ve ben gözümü kırdım.

Hayır diyeceğini düşünmüştüm. Aslında, hayır diyeceğinden emindim.

Ben de bu yüzden nerdim.

"Yapabilir misin?" Ben
sordum.

"Evet." Elleri sırtımda ilerlemeye başladı (bu arada tişörtü de beraberinde götürdü).

"Ciddi misin?"

"Evet."

Tamam, şimdi kendimi neyin içine sokmuştum? Luke Stark ile seks arkadaşı olmuştum.

Daha da kötüsü, bu benim fikrimdi!

Bu fikri sevdim, bence harika. Kötü Ava uyarı havasını kaybetmişti ve şimdi rüya gibi geliyordu.

Nefret ediyorum. İğrenç kokuyor. İyi Ava mutlu havasını kaybetmişti ve şimdi sesi kızgın geliyordu.

"Kurallarla," dedi Luke.

Uh-oh. İşte başlıyoruz.

"Sikiş arkadaşlarının kuralları yoktur. Dövüş kulübünde olmak gibi bir şey. Seks arkadaşlığının ilk kuralı... kural yoktur."

Bunu ilerledikçe uyduruyordum. Seks arkadaşlarının kuralları olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hiç seks arkadaşım olmamıştı. Hiç istememiştim bile.

Kahretsin, şimdi bir tane istemiyordum! Özellikle de Luke'u.

Gözlerindeki mürekkep kayboldu ve korkunç bir parlaklık kazandı. "Kurallarımız olacak."

Korkunç parlak gözlerini düşününce, en azından kurallarını dinlememin en iyisi olacağını düşündüm.

"Kurallar nedir?" İç çekerek sordum.

"Birincisi, biz sevişmek yerine birlikte vakit geçiren türden sevişme arkadaşlarıyız."

"Luke, bu seks arkadaşlığının amacını bozar." Yine uyduruyordum.

Beni görmezden geldi. "İkincisi, biz özel seks arkadaşlarıyız."

"Ben seni becerirken kimse sana

dokunmayacak." Bu zor olmazdı.

"İlkine geri dönelim," dedim. "Ava, anlaşma bu, tartışma yok."

"Birlikte ne tür bir zaman geçireceğiz?" "Ava-"

"Hayır, bilmek istiyorum."

Gözleri ağızma kaydı ve kolları parmakları göğüslerimin yanlarında duracak şekilde beni sardı.

Sonra mırıldandı, "Belki de sadece sevişiriz."

Ciğerlerim genişlerken dizlerimin titrediğini hissettim. "Sikişmeden de vakit geçirebilirim," diye ağızımdan kaçırdım.

Sırıttı.

Yine engellendi!

Ters ters baktım.

Bakışlarını yakaladı ve vücudu yeniden kahkahalarla titremeye başladı.

"Açıkçası senden nefret ediyorum," dedim ona.

"Hayır," ağzı benimkine yaklaştı, gözleri benimkilerden ayrılmıyordu, "ayrılmıyorsun."

İsteğim dışında, bir sisin içine doğru kaymaya başladım. Başım daha da geriye eğildi, onunki de eğildi ve zil çaldığında beni öpmeye başladı. Dudaklarımdan ayrıldı ama burnumu öptü ve uzaklaştı.

Başka bir sisin içinde, onun hareketini izledim. Başka bir eşofman altı giymişti, bu siyah pantolonun yanlarında siyah üzerine siyah üç şerit vardı.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, göğsü çıplaktı.

İlk defa değil ama Luke Sense'imın sex-a-thon'umuzdan sonra çok daha bilenmiş olmasıyla, iyi hareket ettiğini fark ettim. Vücudundaki her santimetre kası, siniri ve kemiği mutlak bir şekilde kontrol ediyormuş gibi hareket ediyordu ve bunlardan çok vardı. Bu manzara karşısında iç çektim ve ben bile bunun memnun bir ses olduğunu kabul etmek zorunda kaldım.

Hepsinin canı cehenneme.

Kapı telefonunu aldı ve "Evet?" dedi. Üç saniye sonra gözleri bana kaydı.

Her neyse, görünüşünden iyi olmadığını anladım.

Birkaç saniye daha dinledi, sonra tek kelime etmeden telefonu kapattı. Bana doğru yürümesini izledim ve yüzünde gülse mi bağırsa mı bilemiyormuş gibi tuhaf bir ifade olduğu için

hareket etti, sadece yüz ifadesi. Karar vermesini bekliyordum.

Mutfağa geldi ve kalçalarını karşımdaki tezgâha yaslayıp avuçlarını yanlarına koydu.

"Santo Mancini bir yere gitmek istersen diye hazır olduğunu bilmeni istiyor," dedi bana sakince, ne gülüyor ne de bağıırıyordu, bu da rahatlatıcıydı.

Ona baktım. "Kime?"

diye sordum. "Santo

Mancini." "San...

kim?"

Lanet olsun. Ren'in koruması.

Yine, birinin bana söylemesini istedim, neden ben? Hayatım o kadar karmaşıktı ki, olan biten tüm bu boktan şeyleri takip bile edemiyordum.

Sesi "bağıracağım" bölgesine doğru kaymaya başladı. "Birkaç gün önce seni kaçırın adamın neden çatı katına çıkıp seni aşağıda beklediğini söylediğini bana anlatmak ister misin?"

Hayır, aslında ona söylemek istemiyordum. "Um..."

"Ava," dedi alçak sesle.

Ne oluyor be? Ona söyledim.

"Ren'e neler olduğunu anlattım ve o da Sissy ve benim için korumalar ayarladı."

Bana bir süre baktıktan sonra başı öne eğildi, ayaklarına bakıyor ya da gözlerini kapatmış olabilirdi. Hangisi olduğunu göremiyordum ve bunun bir önemi de yoktu. Başka bir erkeksi düşünme pozisyonundaydı, bu sefer muhtemelen bana bulaştığında kendini neyin içine soktuğunu merak ediyordu.

En iyisinin kahvaltıya devam etmek olduğunu düşündüm. Tost makinesindeki kızarmış ekmek çoktan kalkmıştı ve artık sıcak olmayacaktı, bu yüzden tereyağı erimeyecekti. Tostun üzerinde erimemiş tereyağından nefret ederdim. Luke'un tereyağı erimemiş olanları almasına karar verdim, tost ekmekle değiştirdim ve kolu aşağı bastırdım.

"Ava," diye seslendi Luke arkamdan.

Döndüm. Şimdi tezgahın üzerinde oturuyordu, gözleri benim üzerimdeydi. "Buraya gel," dedi usulca.

Nedenini sorma ama bir sebepten dolayı gittim. Bacaklarını açtı ve ben de bacaklarının arasından yürüdüm. Kalçalarını yanlarıma dayadı, bir elini enseme doladı, ben ona bakmak için başımı arkaya eğdiğimde yüzü bana yaklaştı.

"Şanslısın," dedi bana.

"Şanslı mıyım?" diye sordum.

"Evet. Seni becerdiğim için şanslısın. Aklını başından aldığım için şanslısın. İçime sokulup ben içindeyken uykuya dalmanın çok tatlı olduğunu düşündüğüm için şanslısın. Mutfağımda dolaşmanı sevdiğim için şanslısın.

benim tişörtümü giyiyorsun. Tüm bunlara sahip olmasaydın, bebeğim, sana söylemeliyim ki, Zano'nun haydutlarından birini senin koruman olarak görevlendirmesine çok kızardım."

"Şey, ben-" diye kendimi savunmaya başladım (gerçekten, ben yapmadım, Ren'in bana bir koruma vermesi benim fikrim değildi), ama Luke'un dudakları benimkilere dokundu ve konuşmayı bıraktım.

"Şansınızı denemeyin," diye uyardı.

Şansımı denemeyi düşündüm. Bunu Luke'un gözlerine bakarken yaptım.

Şansımı denememeye karar verdim.

"Tost istiyor musun istemiyor musun?" Biraz şirretçe sordum.

Yarım bir sırtış yaptı. Eli saçlarıma kaydı ve bana beş dakika önce vermek istediği öpücüğü verdi.

Sonunda benim tostumda da erimemiş tereyağı vardı.

LUKE ve ben Bobby'yi görmek için hastaneye gittik.

Santo Mancini siyah bir Volvo ile bizi takip etti. Porsche'nin arka camından dışarı bakınca beni kaçıranlardan biri olduğunu fark ettim. Şoför.

En azından diğer adam değildi. Diğer adamın benden hoşlandığını sanmıyordum.

Hastaneye giderken telefonum çaldı. "SISSY ARIYOR" yazıyordu.

Çevirip açtım ve kulağıma götürdüm. "Hey," diye selamladım.

"İri yarı, kaslı bir adam geldi," dedi Sissy, sesi biraz soluksuz geliyordu. "Adının Lucky olduğunu ve benim korumam olduğunu söylüyor. Ateşli adamlardan birine benzemiyor. Yüzüne bağırdım ve kapıyı kapattım. Dışarıda, arabasının yanında duruyor. Ne yapmalıyım?"

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Ren ayarladı," dedim ona. "O Hot Bunch'tan biri değil. Ren'in adamlarından biri."

"Oh. Yani iyi mi?" Sissy'nin sesi daha az paniklemiş gibiydi. Bu cevaplayamayacağım bir soruydu.

"Sanırım öyle," dedim.

"Kayıp olan Hot Bunch elemanını buldular mı?" diye sordu.

Dudağımı ısırdım ve birkaç dakika boyunca Luke'un arabayı sürmesini izledim. "Ava?" Sissy kulağıma seslendi.

"Luke ve ben şimdi onu hastanede ziyaret edeceğiz."

Sessizliğin ardından sessizce "Kahretsin" dedi.

Bunu tekrar söyleyebilir.

"Dom sık kafalının teki," diye fısıldadı. "Bütün bunları o başlattı ve şimdi biri hastanede. Tanımadığımız biri."

"Dom seni aradı mı?" Dün gece Dom'la yaptığım konuşmayı hatırlayarak sordum.

"Evet, beş kere falan," dedi, şimdi sesi sinirli geliyordu. "Cevap vermedim."

Shoo.

En azından bu kriz önlenmiş oldu.

"Tekrar ararsa cevap verme. Konuşmamız lazım. Hastanede işimiz bittikten sonra seni ararım."

"Her şeyi bilmek istiyorum. Ren'le randevunun nasıl bir şey olduğunu. Eve döndüğünde Luke nasıldı. Her şeyi. Seninle Fortnum's'ta buluşuruz," diye yanıtladı.

Sissy'nin Luke'un çatı katına "evim" demesinde beni korkutan bir şey vardı. Luke'un Porsche'sinde, içinde Luke varken (bir daha ya da hiçbir zaman) çıldıracak gibi hissetmiyordum. Bir sürü kurabiye poşeti varken özel olarak çıldırmam gerekiyordu.

"Kulağa hoş geliyor," dedim onun yerine.

Tam veda edecektim ki "Ava?" diye seslendiğini duydum.

"Ne?"

"Luke sana işi verdi mi?" diye sordu.

Luke'a tekrar baktım. Arabayı o kullanıyordu. Sakin, rahat, pratik, gözleri yolda, görünüşe göre konuşmamızdan habersiz.

Başka tarafa baktım.

"Evet," diye cevap verdim sessizce.

O kadar yüksek sesle bağırdı ki telefonu kulağımdan çekmek zorunda kaldım. Luke'un kıkırdadığını duyunca ona baktım.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Bobby'nin hastane odasının önünde durdum, duvara baktım, alnımı duvara dayadım.

Bir dakika önce Bobby'nin iri yarı bir adam olduğunu ve daha genç bir Tex'e benzediğini görmüştüm, ama daha az deliydi. Gerçi hastane yatağında komada yattığını düşünürsek Bobby'nin gerçekten daha az deli olup olmadığını nereden bilebilirdim ki? Koca Bobby'nin hastane yatağında yatıyor olmasından dolayı kendimi suçlamadan edemiyordum. Yine de Dominic Dickhead'e karşı altılı intikam yemini ettim.

Güçlü bir elin saçlarımin altından geçip enseme durduğunu hissettim, sonra "Bebeğim" dedi.

Doğrudum, döndüm ve Luke'a baktım ama elini çekmedi. Oraya vardığımızda Lee Bobby'nin yanındaydı ve şimdi Luke'un yanında duruyordu ama gözleri benim üzerimdeydi.

"O kafanın içinde ne var?" Luke sessizce sordu.

"Sikkafalı Dominic Vincetti'ye karşı altılı intikam yemini ettim," dedim ona.

Luke'un dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı. Lee'nin gözleri eğlenerek kırıştı.

"Ve bunun benim hatam olduğunu hissediyorum," diye devam ettim.

Luke'un sırtışı soldu ve Lee'nin gözleri de kırıştı.

"Eğer ofisinize girmeseydim-" diye devam etmeye başladım.

Luke yumuşak bir sesle, "Sessiz ol Ava," diye emretti.

Lee daha fazla konuştu. "Ava, adamlarım çoğu zaman Rock Chick görevleri için gönüllü olurlar ve kendi zamanlarında yaparlar. Bobby, Luke'a iyilik olsun diye kendi zamanındaydı. Ne yaptığını biliyordu ve bunu yapmak istiyordu. Bir bok kafalının başına bela açması senin suçun değil. Bunu omuzlarına alma, oraya ait değil. Bobby'nin başına gelenler, onun kafasına beyzbol sopasıyla vuran adamın omuzlarına ait."

Dürüst, kısa ve öz konuştunuz ve mantıklı bir açıklama yaptınız.

Hala.

Gözlerimi kapattım ve Luke boynuma baskı yaparak beni kendi bedenine çekti. Ellerimi beline koydum ve alnımı göğsüne yasladım.

Lee'nin Luke'a "Sonra," dediğini
duydum. "Evet," diye cevap
verdi Luke.

Bir süre geçtikten sonra başımı kaldırdım ve Luke'a baktım.

"Kurabiyeye ihtiyacım var," dedim ona.

Yüzü neredeyse yumuşak, hala sert bir ifadeye büründü, gözleri ısındı ve burnumu öpmek için başını eğdi.

SISSY haberi yaymıştı ve Luke ve ben (ve Sessiz Santo) Fortnum's'a vardığımızda herkes toplanmıştı. Herkes Indy, Ally, Daisy, Jet, Roxie, Shirleen, Sissy

(ve Sessiz Şanslı, onun koruması ve benim diğer kaçırıcım), Tod ve Stevie.

Luke ve ben (ve Sessiz Santo) içeri girdiğimiz anda tüm gözler üzerimize çevrildi.

"Bebeğim," diye mırıldandı Luke, sesi eğlenmiş gibiydi.

Ona döndüm, sırtım Rock Chicks'e (ve geylere) dönüktü. "Beni burada bırakma. Beni Avustralya'ya götür. Hemen."

Bana baktı. "Dom Vincetti'yi Avustralya'da bulabileceğimi sanmıyorum." Luke bana yaklaşıp elini çeneme götürdüğünde, başparmağıyla yanağımı okşadığında içimi bir ürperti kapladı. "Buradan ayrılmanı istemiyorum, Mancini'yle bile. Bir yere gitmen gerekiyorsa beni ara."

Başımı salladım. Luke'un sert adam, maço erkek talebine boyun eğdiğim için değil, tekrar kaçırılmak istemediğim için.

Burnumu öptü ve gitti.

Kapı arkasından kapanır kapanmaz Tod ciyakladı: "Kızım, buraya gel. Dökül. Detayları istiyoruz."

Tekrar sormak zorundayım, neden ben?

Rock Chicks'e doğru yürüdüm ve Shirleen'in yanındaki kanepeye uzandım. Ally soyundu ve bana vanilyalı latte getirdi. Kahvem geldiğinde yudumladım ve onlara Dom'un aramasını, Ren'in randevusunu ve Luke'un bana iş vermesini anlattım.

Detaylara girmedim.

Shirleen gözlerini bana dikti. "Kızım, şimdiye kadar senin yüzünden yüz dolar kaybettim. O yüz dolardan bir şey almalıyım. Her şeyi tek tek istiyorum. Vermezsen, seni kendi ellerimle kelepçelerim."

Shirleen'e baktım. Ciddi görünüyordu, hem de çok ciddi. Shirleen'in beni kelepçelemesini istemediğim için içimi çektim ve onlara her şeyi anlattım.

İşim bittiğinde, Sissy "Aman Tanrım"

dedi. Indy de "Vay anasını." dedi.

Roxie "Vay canına." dedi.

Ally, "Doğru." dedi.

Stevie, "Tanrım." dedi.

"Biliyorum." dedim.

"Oowee," dedi Shirleen, koltuktan kalkıp bluzunu göğsünden içeri ve dışarı çekerek. "İşe dönmeden önce eve gidip soğuk bir duş almam lazım. Çocuğum," dedi bana. "İyi iş çıkardın. Direndin. Sonra çivilendin. Artık gerçek bir Rock Chick'sin."

Herkes onun gidişini izledi, ama muhtemelen sadece ben ilk kez bir Rock Chick olmamayı diledim.

Tod, "En sevdiğim kısım kurabiyeleri kaydırmak," diyerek cemaatle paylaştı.

Roxie, "Kurabiye kaydırma kısmı iyiydi,"

diye onayladı. Daisy, "O benim en sevdiğim

kısım değil," diye ekledi.

"Benimki de öyle," diye onayladı Ally.

"Luke Stark ile seks arkadaşı olduğuna inanamıyorum." Sissy'nin sesi suçlayıcıydı ve bana ters ters bakıyordu.

Belli ki bu işin nereye varacağını düşündüğü yer seks arkadaşları değildi. Muhtemelen nedime elbisesi giyme hayalleri vardı ve bekarlığa veda partimi planlıyordu.

"Ben de inanamıyorum," diye araya girdi Indy, ama sesi suçlayıcı değil, eğleniyor gibiydi.

Tod herkese "Keşke Luke Stark'la seks arkadaşı olsaydım," dedi ve Stevie'den kaşlarını çattı.

"Ben de." Ally'nin sesi çok uzaklardan geliyordu. "Ally!" Roxie ve Jet hep bir ağızdan bağırdı.

Ally odaya geri döndü. "Sadece söylüyorum." Roxie'ye baktı. "Hank hiç kurabiye çaldı mı?"

Roxie başka tarafa baktı. "Hayır," diye mırıldandı, belli ki kurabiye çalma fikri hoşuna gitmişti.

"Eddie?" Ally'nin bakışları Jet'e kaymıştı.

"Bir keresinde duvara karşı yapmıştık." Tereddüt etti. "Ya da iki kez," dedi alçak bir sesle, sonra sesi alçaldı. "Ya da belki dört kez."

Herkes ona baktı.

Daisy çingiraklı bir kahkaha attı. "Duvar iyidir."

"Peki şimdi ne olacak?" Jet dikkatini Eddie ile duvar seksinden uzaklaştırarak sordu.

Başımı salladım çünkü şimdi ne yapacağımı bilmiyordum.

Bildiğim tek şey, sekiz yaşımdan beri Luke Stark'ın önce sevgilisi, sonra kız arkadaşı olmamı istediği ve şimdi de "onun kadını" olduğumdu. Hayatım boyunca yaşadığım en güzel seks gecesini ve sabahını yaşadığımı biliyordum. Luke'un mutfağında onun kazağını giyerek dolaşmayı ve o tezgâhta otururken onu öpmeyi muhtemelen ondan daha çok sevdiğimi biliyordum.

Luke'un haklı olduğunu biliyordum. Şanslıydım ama onun söylediği sebeplerden dolayı değil. Ve kendimi şanslı hissediyordum. Dünyanın en şanslı kızı gibi hissediyordum.

Boku yediğimi de biliyordum.

Çünkü her zaman istediğin şeyi hiç elde edememekten daha kötüsü, ona sahip olup kaybetmektir.

Tod bana, "Yüzündeki ifade hiç hoşuma gitmedi," dedi.

"Ne?" diye sordum. Ne demek istediğini çok iyi anladığım için sordum.

"Sanırım burada düz yolda değiliz, yanılıyor muyum şekerim?" Daisy araya girdi.

Haksız da sayılmazdı. "Daha fazla kahveye ihtiyacım var," diyerek konuşmayı başka yöne çektim, çünkü artık dayanamıyordum. Huzura, sessizliğe ve yalnız kalmaya ihtiyacım vardı, günlerdir sahip olmadığım bir şeye.

Herkes birbirine baktı.

Kalktım ve kahve tezgahına gittim. "Beni hazırla, Tex."

Bana baktı.

"Sevgilim..." diye söze başladı ve bana, ne o anda ne de hiçbir zaman başa çıkamayacağım bilgece bir öğüt vereceğini biliyordum.

"Bana tuzak kur, Tex," diye tekrarladım.

Tex talebimi görmezden geldi ve "Bunu yapmana izin vermez" dedi.

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Bu konuşmayı yapmayacaktım. "Bana tuzak kur," diye tekrarladım.

"Seni yıpratacak." "Bana tuzak kur."

"Ne kadar savunma yaparsan yap aşacaktır."

"Bana tuzak kur."

"Vazgeçmeyecek."

"Tex! Bana tuzak kur!" Bağırdım.

Duke bir yandan beni izlerken bir yandan da Tex'in yanına doğru yürüdü. Tex Duke'e döndü. "Ona doğruyu söyle, kardeşim."

Duke başını salladı. "Henüz benim z a m a n ı m değil. Doğru zaman geldiğinde ona dürüstlüğü göstereceğim."

Tex bunu tamamen anlamış gibi başını salladı. Ben anlamak istemedim. Telefon rehberini alıp estetik cerrahları aramaya başlamak ve yüzümü tamamen değiştirmek için fiyat teklifi almak istiyordum.

"Kahve alabilir miyim lütfen?" Tersledim.

Santo yanıma geldi ve sabahın ilk sözlerini bana söyledi. "Anlamıyorum. Senin Ren'in kadını olduğunu sanıyordum."

Biri söylesin! Lütfen söyleyin bana!

Neden ben?

MILANO INTERRUPTUS

A Rock Chicks ertesi gece Stella Gunn'ın konserine gitmek için plan yaptıktan sonra (Stella bir arkadaşı ve The Premier

Rock Chick, "The Blue Moon Gypsies" adlı yerel bir cover grubunda solist ve baş gitarist olduğu için), Sissy Lucky ile birlikte evini incelemeye gitti. Stephen Kilborn çömleklerinin yasını tuttuğu için bunu erteliyordu.

Jules beni aradı ve Luke'un kirli çamaşırlarını ilk ağızdan dinlemek için öğle yemeği vakti geleceğini söyledi. May'i de getireceği konusunda uyardı.

Fortnum'da takılmaya karar verdim çünkü güvenli görünüyordu. Rock Chick in Trouble deneyiminin "Kaçırılma ve Çivilenme Bölümü "nden "Vurulma ya da Arabanın Bombalanması Bölümü "ne geçmek için henüz heyecanlanmamıştım.

Jules ve May'in içeri girdiğini gördüğümde kitap tezgâhının arkasında duruyordum. Telefonum çalarken onlara gülümsedim. Gergin olduğum için (ve tam bir aptal olduğum için) zıpladım, bir kutu kalemi, bir kutu ataçı ve ne yazık ki bir kavanoz pembe ve mor zıplama topunu devirdim.

Bir kitapçada bulunması tuhaf bir şey gibi görünüyordu ama kime ne diyebilirdim ki? Indy her zaman biraz çılgın olmuştur.

Her yere dağıldılar, toplar her yere sıçradı. Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm, çalan telefonumla uğraştım ve topları, kalemleri ve klipsleri topladım.

Telefonumu kulağıma
götürdüm. "Yo," diye
selamladım.

Sonra kısık bir kahkaha,
"Ava." Ren'di.

Dört ayak üzerinde donakaldım ve aptalca, "Hey,
Ren," dedim. "Selam," diye yumuşak bir sesle
cevap verdi.

Ren'in de seksi ve yumuşak bir
sesi vardı. Lanet olsun.

Mezuniyet balom sırasında bu adamlar neredeydi,
sorarım size? Buna cevap vermeye gerek yok, biliyordum.
Şişko Şişko Dört Göz'ün yakınında bile değillerdi. Skinny,
Easy Cindy Too Much Lip Gloss ile çıkıyorlardı.

"Merhaba," dedim ve sesim çok yüksek çıktı.

"Bebğim." Çok uzak gibi görünen bir yerden duydum.

Sarsıldım, telefonu kulağımdan düşürdüm ve yere çarptı.

Luke'un beni yerde dört ayak üzerinde görmesini
istemiyordum. Dışarıda hava biraz serinlemişti, bu yüzden
kot pantolon, soluk pembe bir termal giymiştim, soluk
kahverengi bir tişörtün altında ön tarafında pembe bir yazı

vardı ve göğüslerimin üzerinde SAH-WEET yazıyordu ve

Soluk pembe Croc Mary Jane'ler giyiyordum. Kıçımı falan göstermiyordum. Yine de Luke Stark'a yakalanmak için iyi bir pozisyon değildi.

Telefonu almak için arkama baktım ama Luke orada değildi. Yavaşça ayağa kalktım ve gözlerim tezgahın üzerindeyken onu gördüm ve donakaldım. Ön kapıdan birkaç adım içeride durmuş, Jules'a bakıyordu, vücudu onunkine yakındı.

Ultra yakın.

Elini çenesine götürmüştü, tıpkı birkaç saat önce bana yaptığı gibi, başparmağıyla elmacık kemiğini okşuyordu. Daha da kötüsü, yüzü yarı yumuşak değildi, hâlâ sertti. Tamamen yumuşaktı, hayatımda onu daha önce hiç görmediğim bir şekilde tamamen yumuşaktı.

Ona gülümsüyordu, gözleri sıcacıktı. Aşırı sıcak.

Bana "bebeğim" dememişti. Orada olduğumu bile bilmiyordu.

Jules'a "bebeğim" demişti.

Bu da ne demek oluyor? Kötü Ava talep etti.

Hemen sonuca varma, İyi Ava uyardı.

Sarsılarak dört ayak üzerine düştüm ve kötü duygular hissederek derin nefes almaya başladım. Aslında, şimdiye kadarki en kötü duygular.

Kahretsin.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

Yerdeki telefonumdan Ren'in sesini duydum. Telefonu aldım, kapattım ve zihnim "Kaç!" diye bağırdı.

Zihnimi dinledim, o noktada ne hakkında konuştuğunu bildiğini düşündüm.

Elimde cep telefonum, dört ayak üstünde, zıplayan topoların ve kalemlerin üzerinde kayarak, mağazanın sekiz roman sırasına dik olarak uzanan yan kitap koridorunda sürünerek ilerlemeye başladım. Dördüncü sıraya geldiğimde yanımda bir hareket gördüm. Durdum ve başımı çevirdim.

Jet ve Eddie M-N-O bölümünde öpüşüyorlardı. Eddie Jet'i kitaplara bastırmış, kollarından birini ona dolamış, elini gömleğinin altına sokmuş, diğer elini de başının yanındaki raflara koymuştu. Kitaplık seksinden iki dakika uzaktaymış gibi görünüyorlardı.

Öpüşmeyi kestiler ama birbirlerinden uzaklaşmadılar ve ikisinin de bakışları yerde dört ayak üzerinde duran bana kaydı. Jet'in ağzı açık kaldı. Eddie'nin kaşları kalktı.

"Şey... özür dilerim," diye mırıldandım.

Ayağa kalktım ve ön bölümden geçerek daha fazla kitabın ve eski plaklarla dolu düzinelerce süt kartonuyla kaplı büyük bir masanın bulunduğu orta bölüme, o odadan geçerek daha fazla kitabın bulunduğu arka odaya koştum.

Bir köşeye gittim (Kadın Çalışmaları) ve hiperventilasyona başladım.

Git buradan, hemen! Kötü Ava çığlık attı.

Git Luke'la konuş! İyi Ava ağladı.

İkisini de dinlemedim.

Tek düşünebildiğim Jules ve Luke'un yakın olduklarını bildiğimdi. Onun Luke'tan, Luke'un da ondan bahsedişinden bunu anlayabiliyordum. Onu yerde kanlar içinde gördüğünü düşündüğünde yüzünde beliren acıyı düşündüm ve o anda bunu anlamamıştım.

Şimdi anladım.

Luke'ta bunu, bu kırılganlığı hiç görmemiştim, babasıyla kavga ettikten sonra ne zaman yanında olsam gösterdiği o küçük şey dışında. Ne kız arkadaşlarından biri için, ne de başka biri için, hatta benim için bile.

Bana hiç yumuşak bir bakışla bakmamıştı. Ne babam gittiğinde, ne kız kardeşlerimden birinin bana şirretlik yaptığını gördüğünde, ne de içimdeyken bile.

Kitap raflarına yaslandım.

Ona aşıktı. Elbette ona aşık olacaktı. Bir film yıldızına benziyordu. Ve ben sadece Şişko Şişko Dört Göz'düm, sokağın karşısında çığlık çığlığa aşık olan kız.

Tamam, artık gerçekten Şişko Şişko Dört Göz değildim ama... öyleydim.

Daha da kötüsü, hep öyle olacaktım.

Elimdeki telefon çaldı ve sıçradım. Ekranda "REN ARIYOR" yazıyordu.

Çevirip açtım ve kulağıma dayadım.

"Hey," diye nefes nefese selam verdim.

"Ne oluyor l a n ?" Ren kulağımı tırmaladı. "Sen iyi misin?"

Hayır! Düşündüm.

"Evet," diye cevap verdim ama bu tek kelime bile beni ikna etmedi.

"Ava-"

Gözlerimi kapattım ve fısıltıyla "Buradan çıkmam gerek" dedim.

"Neredesin sen?" Ren sordu, şimdi sesi endişeli geliyordu.

"Fortnum's."

"Santo nerede?"

"Bilmiyorum."

"Siktir," diye tersledi. "Hiçbir yere gitme. On dakika içinde orada olacağım."

"Hayır! Ren, hayır."

Santo arka odaya girdi, kafasını **ç e v i r d i** ve gözleri benimkilere takıldı. Sonra bana doğru yürüdü.

"Santo burada," dedim Ren'e.

"Bana gel," diye emretti Ren.

"Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum.

"Santo seni bana getirsin."

Kalbim tekledi. "Ren-"

"Yap hadi. Bekliyor
olacağım." Bağlantıyı
kes.

Santo'ya baktım, zihnim yarışıyordu, kalbim o kadar güçlü atıyordu ki göğsümden fırlayacağını sandım. Tek düşüncem buydu. Zihnimin daha fazlasını işleme kapasitesi yoktu.

Sonra Santo'nun telefonu çaldı, çevirip açtı, beş saniye dinledi ve "Doğru" dedi. Telefonu kapattı ve bana döndü. "Ren'e gidiyoruz," dedi kesin bir ifadeyle.

Ona bakmaya devam ettim. Sonra, neden bilmiyorum, başımı salladım.

Kitapların, vinillerin arasından geçip ön odanın orta koridoruna doğru yürüdük. Luke bize doğru yürüyordu. Gözleri benimkilere takıldığında sıcaktı, sonra hemen alarma geçti. Ona yaklaşırken gözlerimi kaçırdım ve yanından geçmek için hamle yaptım. Üst kolumu yakaladı. Kısa kaldım ve gözlerimi onunkilere diktim.

"Neler oluyor?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

"Bir yere gitmem gerekiyor," dedim.

Bakışları benden Santo'ya kaydı. Kolumu onun elinden çektim ve yürümeye devam ettim (çok daha hızlı olsa da), Santo da beni takip ediyordu.

Scuffle sesini duyduğumda Volvo'nun yolcu kapısındaaydım. Döndüm ve Luke'un bir eliyle Santo'yu göğsünden tuttuğunu gördüm. Bir itme hareketi yaptı.

ama Santo birkaç adım geriye düştü. Luke bana döndü ve ilerleyerek beni Volvo'ya doğru sıkıştırdı.

"Neler oluyor?" diye sordu, sesi alçak ve ölümcüldü.

"Yok bir şey Luke. Bir yere gitmem gerekiyor. Sonra çatı katında görüşürüz," diye cevap verdim, sesim kısık, gözlerim onunkilerden kayarak.

Uzaklaşmaya çalıştım ama o daha da yaklaştı, eli çeneme gitti, başparmağı elmacık kemiğime yayıldı ve ben ona baktım.

"Bebeğim," diye mırıldandı, gözleri benimkilerde sıcacıktı.

Bu kelimeyle birlikte acı içime işledi. İsteğim dışında ve tamamen utanç verici bir şekilde, gözlerimin yaşardığını hissettim. Onları gördü ve çok yaklaştı. Yüzü yumuşadı ama tamamen değil.

Yakın bile değil.

Ve bu daha da çok acıttı.

"Konuş benimle," diye fısıldadı nazık, şefkatli sesiyle.

Yüzümü elinden çekip aldım, önünden kayarak uzaklaştım ve hızla arabaya bindim.

Santo direksiyona atladı ve yola çıktık. Arkama bakmadım.

REN'İN OFİSİ Lee Nightingale'inkine çok benziyordu, tek fark ahşap daha koyu renkliydi ve kovboy motifi yerine

bir sürü süslü cam ve modern sanat.

Ayrıca, kocaman Afro saçlı ve dağınık masalı siyahi bir resepsiyonisti de yoktu. Takıntılı derecede düzenli bir masası olan ultra muhteşem sarışın bir resepsiyonisti vardı.

İçeri girdiğimizi görünce başını kaldırdı ve gözleri ani ve gizlenemez bir nefretle bana dikildi, ki bunun biraz tuhaf olduğunu düşündüm. Korktuğum gerçeğini göz önünde bulundurursak, şirret bir resepsiyonistle yüzleşecek zamanım yoktu.

"Ren seni bekliyor," dedi Santo'ya ve bundan pek memnun görünmüyordu.

"Evet, Dawn, biliyorum," diye mırıldandı Santo, sanki onun da bir sürtük olduğunu düşünüyormuş gibi bir sesle ve beni açık bir kapıdan geçirip koridora götürdü. Bir kapıya vurdu ve Ren'in bizi içeri çağırdığını duyunca kapıyı açtı.

Ren çoktan masasının etrafında dolaşmaya başlamıştı. Ofisi çok büyüktü ve masası takıntı derecesinde düzenli değildi. Gerçekten meşgulmuş gibi görünecek şekilde kâğıtlar ve dosyalarla kaplıydı.

Santo'yla birlikte içeri girdim, Ren'in çenesini salladığını gördüm ve Santo tek kelime etmeden çekip gitti.

Ren önümde durdu, elini boynuma koyup çenemi yukarı kaldırdı, başparmağını çenemin arasındaki yumuşak noktaya koydu ve gözlerimin içine baktı.

"Tanrım, Ava," diye mırıldandı ve onun bu sözleri üzerine duygusal olarak çıldırdığımı saklamadığımı anladım, ki bu biraz can sıkıcıydı.

Ona baktım ve sonra gevezeliğe başladım. "Sessiz bir yere ihtiyacım var. Yalnız kalmaya ihtiyacım var. Korumalar yok. Sert adamlar yok. Kaçırılma ve bombalı araç tehdidi yok. Düşünmeye ihtiyacım var. Kafamı toparlamam lazım. Günlerdir yalnız kalmadım. Yalnız kalmaya ihtiyacım var." Kendimi durduramadan ona doğru eğildim ve elimi (taş gibi sert olduğunu söylemeliyim) karın kaslarının üzerine koydum. "Ren, lütfen, bunu benim için ayarlayabilir misin?"

Bir süre beni izledi, gözleri yüzümü taradı.

Sonra usulca, "Evet tatlım, bunu senin için ayarlayabilirim," dedi.

Ona doğru sarktım.

"Gidelim," diye bitirdi.

İçimde bir rahatlama hissettim. O kadar ki, ofisinden çıkıp koridordan geçerek resepsiyona, otoparka ve Jaguar'ına doğru yürürken elimi tuttuğunu fark etmedim. Ancak Dawn'ın bana ters ters baktığını fark ettim.

Ofislerinin bulunduğu şehir merkezinden geçtik ve ben sözsüz bir şekilde pencereden dışarı baktım. Telefonum çaldı. Baktım, LUKE ARIYOR yazdığını gördüm ve açtım.

Sonra kapattım. Tekrar açtım ve kapattım.

Ren'in bunu izlediğini biliyordum ve umurumda değildi. Umursamanın ötesindeydim. Pek çok şey hakkında.

Beni Cheesman Park'ta bir eve götürdü, büyük, eski, zarif bir evdi. Evin önüne ustalıkla paralel park etti (etkilendiğimi itiraf etmeliyim, ben asla paralel park edemem) ve beni kapıya kadar geçirdi. İçeride büyük, ev genişliğinde bir ön oda, arkada ve solda yan yemek odası, diğer tarafta bir duvarın arkasında mutfak, bazı vitraylarla çok sayıda pencere vardı. Ortada Ren'in beni bir yatak odasına götürdüğü bölünmüş, güneşli bir merdiven.

Ho-ly saçmalığı.

Durdum ve ona döndüm.

"Ren-" diye başladım.

Beni nazıkçe içeri itti ama bir adım geri çekildi, eli kapı kolundaydı.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa arayın," dedi.

Sonra kapıyı arkasından kapatarak gitti. Kapıya baktım, sonra dönüp odaya baktım.

Daha büyük pencereler, parke zeminler, koyu ahşap mobilyalar, büyük bir yatak, dört yüksek, çivili direkler, şarap rengi çarşaflar ve yorgan.

İç çektim. Bunun için bir şey yok.

Kendimi yatağa attım, birkaç kez zıpladım ve bir topun içine kıvrıldım.

Kendini korumak için buna tutunuyorsun, İyi Ava kulağıma suçlamalarda bulundu.

Yaşasın! Ren'in yatağındayız! Kötü Ava bağırdı.

Luke'la konuşmalısın, dedi Ava.

Ren'in yatağında kendine dokunmalısın. Mm, yum, Kötü Ava tavsiye etti.

İyi Ava boynumdan Kötü Ava'ya baktı. Ren hakkında konuşmayı kes!

Kötü Ava ters ters baktı. Ren bize "tatlım" dedi, Ren'in etrafında bir sürü başka kadınla birlikte olduk. Hiçbirine bize dediği gibi "tatlım" demedi.

İyi Ava yorum yapmadı çünkü Kötü Ava haklıydı.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve öfkeli düşüncelerimi sıralamak yerine hiçbir şey düşünmemeye karar verdim.

Bu işe yaramadı ve ben de öfkeli düşüncelerimi sıralamaya başladım.

Sonunda iki seçeneğim olduğunu fark ettim.

Jules'a karşı ne kadar sürerse sürsün özensiz davranacaktı ve bunun ne kadar süreceğini kim bilebilirdi ki? Jules, Vance ile birlikteydi. Onunlayken Luke'un oraya girmesine imkân yoktu. Eğer dün geceki cinsel iştahı bir şey ifade ediyorsa, uzun bir süre daha yarım yamalak saniyelere ihtiyacı olabilirdi.

Ya da hemen defolup gidebilirim.

Bu cehennemden bir an önce çıkamayacağıma göre, ki bu benim tercihimdi (hayatımın tamamen berbat olduğunu ve Luke'un benimle işinin bitmediğini açıkça belirttiğini düşünürsek), ilkini seçmek zorundaydım.

En azından Dominic Dickhead'den altılı intikamımı alana kadar. Sonra tarihin en uzun tatili için Jamaika'ya gidecektim.

Bu mutsuz düşünceyle küçük bir uykuya daldım.

Yatak hareket edince uyandım. Bir kalça gördüm ve yukarı baktım. Ren yatakta oturmuş bana bakıyordu. Yüzü tamamen yumuşak ve nazikti.

Vay canına.

"Seni uyandırmak istememiştim," dedi sessizce.

Bir dirseğimin üzerinde ayağa kalktım. "Sorun değil," diye cevap verdim, sesim hâlâ uykuluydu. "Saat kaç?"

"Beşten sonra. Aç mısın?"

Öğle yemeğini kaçırmıştım. Hâlâ aç değildim. "Evet," diye yalan söyledim.

Elimi tuttu, yatağından kalkmama yardım etti ve aşağı indik. Ren spagetti yaparken ben de onu izledim ve kırmızı şarap içtim. Sabah tostunun (erimemiş tereyağlı) tortusuyla idare ettiğimi düşünürsek, kırmızı şarap kafama bir kurşun gibi çarptı.

Bu nedenle yemek masasına oturduğumuzda (Ren'in pişirebildiği lezzetli) spagetti kaseleriyle birlikte iki kadeh şarap içmişim ve üçüncüsü üzerinde çalışıyordum. Tam olarak sarhoş değildim ama konuşkan bir ruh halindeydim.

Ne yazık ki, Ren sordu ne oldu oluyor.
Konuşmak istediğimi görünce ona
söyledim.

Her şeyi.

Luke'un sokağın karşısındaki eve taşınmasından, benim Şişko Şişko Dört Göz olmama (bu son kısmı Ren biliyordu; onunla kilo vermeden önce tanışmıştım ve o zaman da bana iyi davranmıştı), Luke'a zamanın başlangıcından beri aşık olmama, kurabiyelerin çalınmasına kadar. Gerçi sadece iş yaptığımızı söyledim. Neyse ki ayrıntıya girmedim. "İş yaptık" kısmını duyunca gözleri biraz korktu.

Tüm bunları yorum yapmadan dinledi.

İşim bittiğinde "Aklını başına toplayabildin mi?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Neye karar verdin?" Cevabımla çok ilgileniyor gibiydi.

Vay be.

Arkama yaslandım ve şarabımdan bir yudum aldım. Bu zor kısmı olacaktı.

"Beni Luke'un evine geri götürmen gerekiyor," dedim ona sakın bir ses tonuyla.

Ağzı gerildi ama beni şaşırtarak, tek kelime etmeden ya da çıldırmadan başını salladı.

Bu onun hakkında çok şey söylüyor.

Hepsi iyi şeyler. Cehennem ve lanet.

Bulaşıkları yıkadık ve beni Luke'un evine geri götürdü. Benimle binaya kadar yürüdü ve asansör kapıları açıldığında ben içeri girmeden eli boynuma geldi.

Beni yaklaştırdı, yüzü bana doğru eğildi ve gözlerindeki aç bakışı gördüm. Bu sefer daha yoğundu çünkü öfke ya da hayal kırıklığıyla karışık olduğunu görebiliyordum. Ya da her ikisiyle. Söyleyeceği her şeyin karmaşık hayatımı önemli ölçüde karmaşıklatacağını anladım.

Yanılmamışım.

Konuşmaya başladı ve ben de bir daha bir erkekle başım derde girerse, açık sözlü olmayan bir erkek seçeceğime yemin ettim.

"Seninle işi bittikten sonra, ona karşı ciddi hisler beslediğini bildiği halde vücudunu becerirken kafanı da beceriyor. Ya da bunu yapan bir adamla birlikte olmaktan bıcarsın. Seni sikerken başkasını düşünen bir adamla işin biter. Seni sikerken senden başka bir şey düşünmeyen bir adamla birlikte olmak istediğine karar verdiğinde Ava, beni ara."

Ho-ly bok!

Bununla ne yaptım ben?

Sadece baktım. Başka bir şey yapamadım.

"Beni anlıyor musun?" diye sordu.

Bunun üzerine

sadece başımı

salladım. Onu

anlamıştım.

Ee-yikes ama onu anladım.

"Güzel," dedi ve sesi kızgın geliyordu.

Kızgın olmasına rağmen dudaklarını dudaklarıma değdirdi. O uzaklaşırken dudak fırçasının hoşuma gittiğini fark ettim.

Dudak fırçasından kurtuldum, asansöre bindim ve Luke'un katının anahtarını kullandım. Luke'un katına çıkan kapılar açılana kadar artık aşına olduğumuz nefes tutma hareketini yaptım ve kapılar açıldığında nefesimi bir anda dışarı verdim.

Barın önündeki taburede oturuyor, mutfak çöp tenekesi birkaç adım önünde, onun için hazırladığım yığınlardan birini ayıklıyor (çoğunu çöpe attığını da eklemeliyim) ve Milano kurabiyelerimden birini yiyordu. Hâlâ Tom Petty havasındaydı. Bunu biliyordum çünkü Tom müzik setinde "Mary Jane's Last Dance" şarkısını söylüyordu.

Ben içeri girdiğimde kafasını çevirdi.

O konuştuğunda "Hey" demek için ağzımı açtım.

"Hangi cehennemdeydin?" diye ısırdı.

Hmm.

Birisi kötü bir ruh halindeydi.

Daha da kötüleşmek üzereydi. Biliyordum çünkü daha da kötüleşmesine neden olacaktım.

Ve bunu bilerek yaptım.

Barlow Bitch Kan pompalıyordu, dikkat et!

"Ren'de," diye cevap verdim.

İçeri girip Luke'a yaklaştığımda, telefonumu barın üzerine bıraktığımda ve Milanos poşetini aldığımda odadaki hava korkutucu bir hal aldı. Elimi çantaya soktum, korkutucu havadan ve Luke'un bakışlarından özenle kaçındım ve bir kurabiye kaptım.

"Ava."

Ona baktım. Kontrolcü öfke modundaydı, bunu bir bakışıyla anladım.

"Öyle mi?" Umursamaz bir sesle sordum ve bunu başarabildiğim için kendime biraz şaşırdım.

"Zano'da ne yaptığını söylemek ister misin?"

Pek sayılmaz.

Yine de, "Kafamı toparlamak için zamana ihtiyacım vardı. O da bana bunu verdi. Öğleden sonrayı onun evinde yalnız geçirdim ve biraz kestirdim. İşten eve döndüğünde bana yemek yaptı ve beni buraya getirdi."

Her iki saniyede bir yalan söylemekten, benim için kesinlikle iyi olmadığında dürüst olmaya geçmiştim. Yalan söylemeye devam etmeliydim. Tüm bunlar tamamen masumane olsa da Luke'un bundan hiç hoşlanmadığını söyleyebilirdim.

"Bu soruya cevap verdiğine göre, bana neden kafanı toplayıp burada kestiremediğini söylemek ister misin?"

Sakinlik Kraliçesi olarak omuz silktim. Görünüşe göre Barlow Kaltak Kanı gizliydi. Yirmi dokuz yıl zar zor yaşadım.

hiç kaltak olmamıştım. Şimdi fazlasıyla ortaya çıkıyordu.

"Tamam, o zaman Fortnum's'ta yaşadığın dramın ne olduğunu bana anlatmak ister misin?"

Kurabiyemi ısırmaya başlamıştım, ağzımdan çıkardım ve (yalana geri dönerek) "Bir dram yaşamadım" dedim.

"O zaman neydi o?"

"Drama değildi."

"Eddie seni dört ayak üzerinde sürünürken gördüğünü söyledi." Tanrım!

Bu çok can sıkıcıydı. Luke'un her yerde kaynakları vardı. "Bir kişiyi düşürdüm," diye yalan söyledim.

Luke bana ters ters baktı ve sonra çok alçak, çok ölümcül bir sesle "Ava," dedi.

"Sana söyledim, gitmem gereken bir yer vardı. Ren'le buluşmam gerekiyordu, böylece bana yardım edebilirdi."

"Ren Zano ne zaman size yardım eden kişi oldu?"

"Dün, akşam yemeğinde," dedim ona rahatça, kurabiyemi havada sallayarak.

İyi bir cevap değil. Bunu biliyordum çünkü korkutucu hava içeri girmeye başlamıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde konuyu kapattı ve onun yerine "Nerede uyudun?" diye sordu.

Yine kurabiyemi ısırmak üzereydim ama durdum ve "Ne?" diye sordum.

"Zano'nun evinde, nerede uyudun?" Uh-oh.

Barlow Bitch Pull'a karşı koyamadan ağzımdan çıkıverdi. "Onun yatağında."

Eek!

Kırmızı alarm! Kırmızı **a l a r m**! Korkunç hava tehlikeli bölgeye çarpıyor!

Binayı derhal boşaltın!

Sonra Luke o kadar kısık bir sesle homurdandı ki zar zor duyabildim: "Benimle taşak geçiyor olmalısın."

"Luke, önemli bir şey değildi. O orada değildi," diyerek esintiye geri dönmeye karar verdim.

Onun birkaç metre önünde, onunla çöp tenekesi arasında duruyordum.

Eğildi ama koltuğunu korudu. Ben de arkama yaslandım. Bunu yaptım çünkü yoğunluğu beni biraz korkutuyordu.

"Hemen Zano'yu aramak ister misin? Ona sor, ayakkabılar diğer ayağın üzerinde, seni üç kez becerdi, onun aleti içindeyken uyuyakaldın, yatağında kestirmen hakkında ne düşünürdü?"

İşte o zaman ne demek istediğini anladım.

Yine de, eğer Ren beni beceriyor olsaydı, beni beceriyor olurdu. Başka bir kadına karşı olan hislerini çözene kadar beni doldurmazdı.

Bu düşünceyle Milano'ya olan ilgimi kaybettim ve onu çantaya geri attım. Çantayı tezgâhın üzerine koydum ve ellerimi başımın üstünde bırakarak parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

Gözlerim tekrar Luke'a kaydı.

Vücudunu kıpırdamadan tutuyordu ve bunu beni boğmamak için yaptığı izlenimine kapıldım.

Durumu yatıştırma zamanı.

Barlow Bitch Pull'u kontrol ettim ve derin bir nefes aldım.

"Luke," diye başladım usulca. "Beni rahat bırak. Hayatımda hiç böyle bir durumda kalmadım. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Yapacağın şey, bunu senin için çözmeme izin vermek. Zaten bu lanet ofise gelmenin sebebi de buydu," diye kestirip attı, yumuşak sesimden dolayı daha az öfkeli değildi.

Ellerimi indirdim ve doğrudan gözlerinin içine baktım.

"Bahsettiğim durum bu değil," dedim, sesim hâlâ yumuşaktı.

"Bana bir ipucu ver."

Hayır, daha az kızgın değil. Başka tarafa baktım, gözlerimi sıkıca kapattım ve dudaklarımı yaladım.

Bunu yapabilir miydim? Hayır, yapamazdım. Yine de yaptım, sanırım yapabilirim.

Ona baktım ve derin bir nefes daha alarak itiraf ettim: "Biliyorsun Luke. Çoğu zaman bir erkeğin bana bakmasını sağlayamadığımı biliyorsun. Seksi bir erkekten çok daha az. Şimdi dört tane var. Dört tane, hepsi de erkeklere tövbe ettikten sonra. Ne yapacağımı bilmiyorum." Sesim ultra sessizleşti, fısıltı bile değildi. Yine de içinde bir suçlama vardı. "Sen biliyorsun. Herkesten çok sen biliyorsun."

İşte o zaman vücudu çözüldü. Ben daha ne olduğunu anlamadan öne doğru eğildi, kolu beni belimden yakaladı ve beni çöp kutusunun etrafından kendisine doğru çekti, bacaklarının arasında, gövdelerimiz birbirine kenetlenmişti. Diğer kolu da sırtımın üst kısmına dolanarak beni kendisine yasladı.

"Sana ne yapacağını söyleyeceğim," dedi Luke. "İşleri yoluna koyman gerektiğinde bana gel. Ben seninle ilgilenirim. Bir şeye ihtiyacın olduğunda bana gel. Ben ilgilenirim. Sana ne yapmaman gerektiğini de söylerim. Başka bir adamla yemeğe çıkmayacaksın. Onun yatağında yatmayacaksın, seninle birlikte olmaması umurumda değil. Günler önce seni kaçıran ve kafanı uçurmakla tehdit eden bir adamla kaçarken beni kaldırımda bekletemezsin. Yapma.

."

"Tamam, anladım," diye sessizce araya girdim.

Kolları sıkılaştı ve beni küçük bir sarsıntıya uğrattı. "Alsan iyi olur Ava. Son altı saati tekrar yaşamayacağım."

Barın üzerindeki eşya yığınlarına baktım. Ona birkaç tane bırakmıştım, şimdi sadece bir tane vardı. Eve gelmişim ve o oturmuş, bunları karıştırıyor ve kurabiye yiyordu.

Kafam karışmış bir şekilde ona baktım.

"Evrak işlerini mi düzenliyorsun?" Ben sordum.

Sanki yüzümde birbirinin aynısı üç burun belirmiş gibi bir an bana baktı, sonra başı geriye düştü. Tanrısal olandan sabır dilediğini duyar gibiydim. Bana bakabilmek için çenesi tekrar aşağı indi.

"Nerede olduğunu ve iyi olup olmadığını merak etmekten bahsediyorum, sana son baktığımda gözlerinde yaşlar vardı."

Oh. Bu.

"Bunu aştım," diye yalan söyledim, aşmamıştım ve aşmadığım şeyi ona asla söylemeyecektim. Milyon yıl geçse bile. "Bu bir kız meselesiydi," diye tekrar yalan söyledim.

Tecrübelerime göre, erkekler "kız meseleleri" hakkında konuşmaktan nefret ederdi. Acımasızca dürüst olanların bile "kız meselesi" tartışmalarından uzak duracağını umuyordum.

Bana baktı ve yalan söylediğimi tamamen anladığı izlenimine kapıldım.

Sonunda ve şükürler olsun ki, bu işin peşini bırakmaya karar verdi. "Zano seni besledi mi?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim.

"Güzel. Şimdi seni becerebilirim."

Dizlerimin bağı çözüldü.

"Tatlı yemedik," diye oyalandım.

Başı (ve muhteşem ağzını hatırlatmalıyım) benimkine doğru gelmeye başladı.

Beni öpmeden önce "İyi ki bunu bana bıraktı," dedi.

Dün geceki gibi git, git, git ya da şok edici ama dünyayı altüst eden bir sürpriz ya da Luke'un önce verip sonra aldığı bir şey değildi.

Bu sefer Luke ağırdan aldı ve sırayla yaptık. Ona dokunmama, tadına bakmama, okşamama, ağzıma almama izin verdi ve ben bundan çok hoşlandım. İnanılmaz bir vücudu vardı ve size söyleyeyim, keşfetmek cehennem kadar eğlenceliydi.

Bana izin vermeyi bitirdiğinde beni ters çevirdi, bacaklarımı ayırdı ve aralarına yerleşti. Dizlerinden birinin daha iyi bir kaldıraç için yukarı kalktığını hissettim ve bana tekrar çarpacağından emindim. Buna hazırdım. Bunu istiyordum ve bir sis içinde ona baktım, vücudum yanıyordu, neredeyse bunun için yalvarıyordum.

Bana çarpmadı. Onun yerine, elleri yüzümün iki yanına geldiğinde, tam orada içeri girmeye hazır olduğunu hissettim. Yavaşça, santimetre santimetre içime kaydı ve tüm bu süre boyunca yüzümü izledi. Dudaklarım ayrıldı ve derinlere gömülene kadar beni yavaşça doldururken nefesimi tuttum.

Hareket etmesini bekledim.

Yapmadı. Sadece beni izlemeye devam etti.

"Luke," diye fısıldadım, kalçalarımı ona doğru bastırarak.

"Kıpırdama Ava," diye emretti, sonra ağzı benimkine geldi ve "Bunu hissediyor musun?" diye sordu.

Evet, hissettim. Harika

hissettim. "Evet," dedim ona.

Ağzıma karşı gülümsediğini hissettim ama "Hissetmiyorsun" diye mırıldandı.

"Hissediyorum."

"O zaman anlamıyorsun."

Almak istedim ama hareket etmiyordu.

Dudaklarımı yaladım ve dudaklarım onun dudaklarına yakın olduğu için ben de onun dudaklarını yaladım.

Gözleri eridi ve hareket etti, önce yavaşça, sonra daha hızlı, sonra ikimiz de boşalana kadar daha sert, birbirimizin ağzında ağır nefes alarak. Hayatımda ilk kez bir partnerimle aynı anda orgazm olmuşum. Eğer diğer seksin akıl almaz olduğunu düşündüysem, yanılmışım. Luke'la orgazma ulaşmak aynı anda hem akıllara durgunluk veren, hem zihin değiştiren, hem de dünyayı yerinden oynatan bir şeydi.

Boku yemiştim.

Ağzını kulağımın arkasındaki deriye dayadıktan sonra mırıldandı: "Bir daha gözlerinde yaşlarla benden kaçarsan Ava, seni yakalarım. Anladın mı?"

Hareket etmedim. Bu seks sonrası tatlı bir konuşma değildi. Sesi alçak ve boğuktu ama son derece ciddiydi.

"Anlıyor musun?" diye itti.

En iyisinin başımı sallamak olduğuna karar verdim. Luke hâlâ üstümdeyken, Luke o anda benim tüm dünyamken, büyük bir orgazmdan sonra bunu sindiremiyordum.

Ağzı hâlâ kulağımdaydı ve ses tonuyla, "Sabırlı oluyorum bebeğim, ama çok yakında beni içeri almak zorunda kalacaksın," dedi.

Hayatta olmaz. Kelimenin tam anlamıyla ve mecazi olarak zaten girebileceği kadar girmişti.

"Bana bebeğim deme," dedim seks sonrası konuşmayı benden uzaklaştırmak için onu içeri aldım.

Bu sefer daha önce kastetmediğim bir şekilde kastetmişim. Bana "bebeğim", Jules'a da "bebeğim" demesini istemiyordum. Daha az özel kılıyordu.

Aslında bu, onu hiç de özel kılmıyordu.

Başını kaldırdı ve bana baktı. Gözleri yüzümü aradı ve sonra beni de yanına alarak yan tarafına düştü.

Yüz yüze geldiğimizde ve bacağımı kalçasına doladığında, "Bu ne şimdi?" diye sordu.

"Hiçbir şey, sadece bana bebeğim deme. Hoşuma gitmiyor," diye yalan söyledim.

Kendime karşı dürüst olursam, daha önce gerçekten sevmiştim.

Şimdi, nefret ettim.

Parmakları başımın yan tarafındaki saçları karıştırdı. Elini arkada tuttu ve saçlarımı avucunun içinde büktü.

"Ciddi misin?" dedi.

"Evet," dedim.

"Yakınında bile değilim, değil mi?" diye sordu, bana tuhaf gelen bir şekilde.

"Neye yakın?"

"Sana ulaşmak için." Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Dur orada.

Ya da, bekle. Belki de değildir.

"Hayır, Luke. Sen değilsin. Sana anlatmaya çalıştım ama beni dinlemiyorsun," diyerek ona yaklaştım ve lanet olası dişlerimin arasından yalan söyledim. "Asla yakınlaşamayacaksın. Güven bana, böyle bir şey olmayacak."

"Olacak."

"Olmayacak."

"Evet, olacak." Sesi kendinden emin geliyordu. Vay anasını!

Neden ben? Ben ne yaptım ki?

Çenemi eğdim ve uzaklaşmaya çalıştım ama kolları beni sıktı. Biraz debelendim, her ihtimale karşı havasında değildi.

Beni ezmek için. Her zamanki gibi beni alt etme havasında olduğunu fark ettim.

Tom Petty (tabii ki Luke'un Greatest Hits albümü vardı) "Learning to Fly" şarkısını söylemeye başladı. Mücadeleyi bıraktım ve Tom'u dinledim.

Birkaç dakika sonra Luke'un boğazına doğru "Dondurma ister misin?" diye sordum.

Ona bakmak için başımı arkaya yatırdım.

Bana bakmak için çenesini aşağı eğdi ve "Evet" diye cevap verdi.

Gitmeme izin verdi ve eşofmanlarını giydi. Ben de iç çamaşırımı ve onun fermuarlı kazağını giydim.

Dondurmayı küvetten iki kaşıkla yedik. Luke küveti tutuyordu, ben de mutfak tezgâhında otururken içine dalıyordum.

Ve üçüncü kaşık fıstık ezmeli dondurmayı yerken fark ettim ki, tezgâhın üzerinde, hayali mutlu yerimde oturuyordum.

Ve orada kalacaktım.

Şimdilik.

YEDİ

SENİ ÖZLEDİM

S O öğleden sonra üç saat kestirdiğim için Luke benden önce uykuya daldı.

Bir süre uyumaya çalıştım ama başaramadım. Sonra dikkatlice kolunun altından kaydım (kaşıklaşıyorduk, yüzü saçlarımda, kolu belimdeydi) ve kalktım.

Triumph tişörtü çamaşırhanedeydi, ben de ilk gece onu almak için beni götürdüğü şifonyere gittim, çekmeceyi açtım, üstte ne varsa aldım ve giydim. Külotumu giydim, gözlüğümü taktım, sonra kazağımı omuz silkerek giydim ve fermuarını çektim.

Tabandan neredeyse tavana kadar uzanan pencereye gittim, yanında yere oturdum, dizlerimi göğsüme çektim, omzumun yan tarafı pencereye dönüktü. Luke'un tişörtünü ve sweatshirt'ünü dizlerimin üzerine çekip onlara sarıldım ve onun manzarasına baktım.

Luke, LoDo'daki bir çatı katının beş katından dördüncüsündeydi. Dağları göremiyordum ama LoDo'yu, ışıklarını ve tuğla binalarını görebiliyordum. Saat çok geç olmasına rağmen hâlâ sokaklarda dolaşan insanlar vardı.

Şakağımı soğuk pencereye dayadım ve kendimi düşüncelere verdim.

Marilyn ve Sofia'nın Luke'la birlikte olduğumu öğrendiklerinde ne düşüneceklerini merak ettim (asla öğrenemeyeceklerdi, bittiğinde sonunu asla duymayacaktım). Babamın nerede olabileceğini milyonlarca kez merak ettim. Rockies'in bahar antrenmanlarında ne yaptığını merak ettim.

Bir hareket duydum ve Luke eşofmanlarıyla arkama yerleşirken başımı pencereden kaldırdım. Onun gibi iri bir adamın bu kadar sessiz olabilmesi çok tuhaftı.

Tek kelime etmeden bacaklarını etrafıma doladı, kollarını göğsüme doladı, önünü sırtıma bastırdı ve çenesini omzuma dayadı.

İçimden bir ürperti geçtiğini hissettim, soğuktan değil.

"Uyandırdım mı seni?" Hâlâ uyuyormuş gibi fısıltıyla sordum.

"Evet," dedi bana.

"Üzgünüm."

Kolları daha da sıkılaştı.

"Uyumaya devam edebilirsin," diye teklif ettim. "Benimle olmanı tercih ederdim, bebeğim."

Gözlerimi kapattım ve onun da Jules'la birlikte olmayı, karanlıkta penceresinin yanında yerde oturmayı tercih edip etmeyeceğini merak ettim. Tercih edeceğini düşündüm.

Bu düşünceleri zihnimden uzaklaştırdım ve ona "Uyuyamıyorum. Kestiriyorum."

"Bekleyeceğim."

Bunu söylemesinden korkuyordum.

Orada oturduk, ben pencereden dışarı bakıyordum. Ne yaptığını bilmiyordum.

Bir süre sonra, sahte mutlu yerime kaydım. Luke'la karanlıkta yerde oturuyorduk, kolları bana dolanmıştı.

O kadar derine indim ki, "Acaba babam nerede?" diye fısıldadım.

Kolları daha da sıkılaştı ve başı kaydı, çenesi saçlarımı önümden çekerek yüzünü boynuma gömdü.

Ağzını kulağıma dayayarak, "Merak etmene gerek yok." dedi. Bedenim hareketsiz kaldı. "Neden olmasın?"

"İstersen, onu senin için bulurum."

Oh...Tanrım...Tanrım.

"Gerçekten mi?" O kadar alçak sesle fısıldadım ki zar zor duyuluyordu. "Evet."

Sonra aklıma geldi. "Bunun için sana ne borçluyum?"

Boynumu öptü ve çenesi tekrar omzuma gitti. "Bunu bedavaya yaparım."

Frene basmaya çalıştım, "whoa" demeye çalıştım ama yapamadım. Bedenim onunkine doğru gevşedi. Çenesi yukarı kalktı.

Ağırlığımı aldı ve başımın arkası omzuna yaslandı.

Bir süre sonra dedim ki, "Onu benim için bulmanı istemiyorum.

Hayatımı mahveden başka bir adama ihtiyacım yok." "Karar senin," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Başka bir şey söylemedim. Orada uzunca bir süre oturduk. Sonra hareket etti, çekildi, ayağa kalktı. Eğilip bir kolunu belime, diğerini dizlerimin arkasına koyarken ona baktım. Beni kaldırdı ve yatağa taşıdı.

Oraya vardığımda beni içine oturttu ve yanıma uzanarak beni takip etti. Gözlüklerimi çıkardı ve komodinin üzerine koydu. Sonra tişörtün fermuarını açtı, ben de çıkarıp yatağın yanına yere attım. Sonra tişörtü başımın üzerinden kaldırıp bir kenara attı. Luke'un çıplak uyumayı sevdiğini öğreniyordum. İç çamaşırına tahammül edebiliyordu ama o kadar. Onun tenini tenimde hissetmek hoşuma gittiği için aldırmadım. Beni vücudunun üzerine çekti, diğer tarafına yerleştirdi ve yorganı üzerimize çekti. Bana döndü, elini dizimin arkasından geçirip kalçasına doladı.

"Beni bu tarafa yatırabilirdin," dedim ona. "Bu o kadar eğlenceli değil."

Karanlıkta gülümsedim.

"Sen delisin." Sonunda uykumun geldiğini hissederek daha da yaklaştım.

Kolu belime dolandı ve beni içine doğru çekti ama cevap vermedi.

Rüya aleminden birkaç santim uzaktayken, "Ava" diye seslendiğini duydum.

Cevap veremeyecek kadar uykuya yakındım. Daha da yaklaştım.

Uykuya daldığımdan emindim çünkü yemin ederim bir sonraki söylediği şey "Seni özledim" oldu.

Ve bunun bir rüya olması gerektiğini biliyordum.

Çatı katındaki masamda oturmuş bazı işleri halletmeye çalışıyordum. Sissy Luke'un kanepesinde uzanmış, Stella ve grubunun en havalı coverlarından biri olan "Ain't No Easy Way "i söyleyen Black Rebel Motorcycle Club'ı dinleyerek Stella ve The Blue Moon Gypsies'i izlemeye hazırlanıyordum. Stella bu şarkıyı söylediğinde kalabalık her zaman çılgına dönerdi, ama onun imza şarkısı "Ghostriders in the Sky" idi. Her konserini "Ghostriders" ile bitirirdi ve insanlar hep çıldırırdı.

Öğleden sonra erken saatlerdi ve kendimi bir Rock Chick Fraud gibi hissetmeye başlamıştım. Luke'un Jules'a aşık olduğunu öğrenmemin dışında bir süredir başıma kötü bir şey gelmemişi, bunu Sissy'ye bile söylemedim çünkü bana Ava-vari tavsiyeler vereceğini biliyordum. Ama dayak yemek, kaçırılmak, vurulmak ya da bir lavaboya kelepçelenmek yoktu.

Sabah nispeten normal geçmişti. Tabii Luke'un enerjik bir şekilde uyanmasını saymazsak. Luke'un enerjik hali seks yapmamıza dönüştü,

Bu sırada bana üç farklı pozisyonda iş verdi. Bir tanesini daha önce yapmıştım, bir tanesini duymuştum ama hiç yapmamıştım ve bir tanesinin de mümkün olduğunu bile bilmiyordum.

En sevdiğimin hangisi olduğunu sorsanız, size söyleyemem. Hepsini sevdim. Hem de çok.

O duş alırken beni yüzüstü ve bitkin bir halde yatakta bırakmıştı. Uykuya daldım ama sonunda çarşafın kalçalarım doğru kaydığını, sonra da Luke'un ağzının sırtımın altından geçerek omurgamdan boynuma doğru kaydığını hissettim.

"İşe gitmeliyim, bebeğim," dedi orada.

"Mm," diye mırıldandım.

Elleri beni sarmadan önce boynuma gülümsediğini hissettim ve beni oturana kadar kaldırdı ve göğsüm onunkine bastırdı. Eli saçlarıma girdi ve büktü.

"Luke, hâlâ uyku var," diye itiraz ettim, hiç de uyku yoktu. Harcanmıştım, hem de iyi bir şekilde.

"Gitmeden önce bir öpücük istiyorum," dedi beni öpmeden önce, bana bu konuda bir seçenek bırakmadan. Hayır diyeceğimden değil.

Sıcak, sert ve derin değildi. Sıcak, yumuşak ve tatlıydı.

İşini bitirdiğinde ona yeni bir Luke Lip Fog bakışıyla baktım.

"İşe gitmeden önce hep bir öpücük isterim Ava," dedi bana sessizce.

"Tamam," diye kabul ettim.

O anda her şeyi kabul edebilirdim, sözlerinin ve anlamlarının nüfuz etmesine izin veremeyecek kadar sis içindeydim.

Böylece bir sis bulutu içinde, hala mutluymuşum gibi davranırken ve işi oldukça başarılı bir şekilde almışken (bunlar benim bahanelerimdi ve onlarla devam ediyordum), elimi yanağına doğru kaldırdım. Başparmağımın, ağzının kenarından aşağı doğru uzanan bıyığının keskin kenarını takip etmesine izin verdim, gözlerim başparmağımın ilerleyişini izlemeye (ve bıyığını ve ağzını incelemeye) o kadar odaklanmıştı ki bunu yaptığımda yüzündeki ifadeyi kaçırdım.

Yüzündeki ifadeyi kaçırmam gerçekten çok kötü oldu.

Ben daha yakalayamadan beni tekrar öptü. Bu sefer sıcak, sert ve derindi. Gerçek bir Luke Lip Fog gibi beni yatağa geri yatırdı, üzerimi örttü ve sonra gitti.

Daha sonra Sissy ve Lucky geldi ve spor salonuna doğru yola çıktık, Santo da Luke'un binasının girişinde partimize katıldı.

Ruhumun bir kısmını açığa vurmam zorunda kalacağım bir Luke Yüzleşmesi daha yaşamamak için, arabaya yerleşir yerleşmez onu aramanın ihtiyatlı bir davranış olacağını düşündüm.

"Öyle mi?" diye cevap verdi.

"Spor salonuna gidiyorum,"

dedim ona. "Bir adam

göndereceğim."

"Hayır, yani şu anda Sissy ile yoldayım."

Sessizlik.

"Lucky ve Santo bizimle birlikte."

Bağlantıyı kesmeden önce tek söylediği "Bebeğim," oldu ve not edeyim, bana "bebeğim" demeyi bırakmamıştı.

Argh!

Spor salonunda Riley daha iyi bir ruh halindeydi, çoğunlukla eski Riley'ye dönmüştü. Sissy ve beni ağırlık makinelerinin etrafında takip eden iki kaslı, takım elbiseli İtalyan Amerikalıya şüpheyile baktı. Soyunma odasına giderken beni yakalayana kadar rahatlamıştım.

"İyi misin?" Riley sordu.

Gözleri bana dönmeden önce bir metre ötede duran Santo'ya kaydı.

Başımı salladım.

"Şu Luke denen adam, hâlâ resimde mi?" Tekrar başımı salladım.

Riley'nin çenesi sıkıştı.

Sonra da "O ortadan kaybolur kaybolmaz bana söyleyecek misin?" diye sordu.

Oh Tanrım. İşte yine başlıyoruz. Sadece kafa sallamaya karar verdim.

Riley uzaklaştı ve ben şanslı yıldızlarıma şükrettim, o sert, maço, acımasızca dürüst, açık sözlü biri değildi.

Santo yaklaştı.

"Çok seksisin ama bu çok saçma," dedi bana, gözleri Riley'nin uzaklaşan sırtındaydı.

Santo haksız değildi.

Luke'un çatı katına dönerken onu tekrar aradım. "Evet?" diye cevap verdi.

"King Soopers'a gideceğiz, sonra da senin çatı katına döneceğiz. Merak etme, Santo ve Lucky hâlâ bizimle."

Sessizlik ama bağlantı yok.

Korkutucu sessizlikte ilerlemeye devam ettim.

"Dükkândan bir şey ister misin?"

"Hayır."

"Bobby'den haber var mı?"

"Komadan çıktı. Konuşuyor ama fonksiyonları yavaş. Beyin hasarından endişe ediyorlar. Beyindeki şişlik inene kadar bilemeyiz."

"Kahretsin," diye

fısıldadım. "O iyi

olacak."

"Ya değilse?"

"O zaman iyi olacak. Ben ve Lee onunla ilgileneceğiz."

İçime garip bir sıcaklık yayıldığını hissettim. Bunu ciddi bir şekilde söylemişti ama ciddi olduğunu biliyordum ve nedense ona sarılma ve sonra da her yerini öpme isteği duydum.

Ben daha bu düşüncemi paylaşmadan (neyse ki) Luke, "Vance senin ve Rock Chicks'in bu gece bir konsere gideceğinizi söyledi" dedi.

"Stella ve Mavi Ay Çingeneleri," diye onayladım.

"Senin korunmanı istiyorum. Zano'nun haydutu değil, Lee'nin adamlarından biri."

"Luke." Protesto etmek için onun adını kullandım.

"Rock Chicks şehirdeyken bu tür şeyler çok sık oluyor. Indy bir drag queen ile sahne alırken vuruldu. Jet'in kız kardeşi bir striptiz kulübündeki açılış gecesinde kargaşaya neden oldu. Roxie bir sosyete partisinde rehin alındı. Jules, içlerinden biri Stevie'ye hakaret edince üç kaltağı hakladı. Seni korumak istiyorum."

İçimi çektim çünkü haksız değildi. Bütün bu hikayeleri duymuştum.

"Pekala."

"Erkeğinden ayrılırsan, Jules'a yakın durursun. Jules'a pek kimse bulaşamaz."

Bu kez o kadar da garip olmayan bir acının karnımı delip geçtiğini hissettim. Sesindeki saygıyı inkar etmek mümkün değildi.

"T a m a m , " dedim ama sesim (lanet olsun) bana ihanet etti. Sesim küçük ve incinmiş gibiydi.

"Bebeğim?" Sesimi duydu ve okudu.

"Sonra," dedim.

"Bebeğim." Sesi alçaldı ve benimle paylaşmak istediğini anladım.

"King Soopers'dayız, gitmeliyiz." Paylaşmamak için kapattım.

"Tanrım, Ava," dedi, sesi garip bir şekilde kısmen kısık, kısmen eğleniyordu, sanki benimle uğraşmayı sinir bozucu buluyordu, ama bu hayal kırıklığını eğlenceli buluyordu. "Tatlı vücudun ve yaptığının farkında bile olmadığın lanet şeylerin seni ele vermesi iyi bir şey, yoksa ciddi bir baş belası olurdun."

Ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu (tamam, bir kısmının ne anlama geldiğini biliyordum) ama yine de "Çok eminim!" diye tersledim.

"Sonra," diye cevap verdi, artık tamamen eğlenmişti. Sonra bağlantıyı kesti.

Santo arabayı sürüyordu, Lucky yolcu koltuğunda, Sissy ve ben arkada oturuyorduk. Telefonu kapattığımda Sissy'ye baktım, bana sırtıyordu, gözleri mutlulukla parlıyordu.

"Siz kesinlikle seks arkadaşı değilsiniz," diye ilan etti. Santo ve Lucky birbirlerine baktılar.

Argh!

King Soopers'a girdik ve Ren'le birlikte aldığım sağlıklı yaşam karşıtı erzakları tamamlamak için biraz yiyecek aldım. Sandra'nın erzakları azalıyordu.

Sissy ve ben onları Luke'un çatı katına taşıdık (Santo ve Lucky aşağıda kaldı) ve kaldırdık. Ben çamaşır yıkarken, yatağın çarşaflarını değiştirirken ve o yerleri süpürürken sohbet ettik.

Sonra ben işe, Sissy de müzik setine gitti.

Bir müşterim için hazırladığım pazarlama broşürünü bitirmek üzereydim ki dışarıdan "Sissy!" diye bağırıldığını duyduk.

Gözlerim Sissy'ye kaydı ve onunkileri de üzerimde buldum. "Sisssss-eeeeeee!"

"Vay anasını," diye nefes aldı Sissy ve pencereye doğru koştu. Telefonumu kaptım ve onu takip ettim.

"Sissy, orada olduğunu biliyorum!"

Penceredeki Sissy'ye ulaştım, aynı anda telefonumu açtım ve yeşil düğmeye bastım.

Aşağı baktım ve Dom'un caddenin ortasında durup trafiği durdurduğunu gördüm. Santo ve Lucky ona doğru yaklaşıyorlardı ama Dom onları atlattı ve bağırarak sokakta koşmaya başladı. "Sisssss-eeeeeee!"

"Vay anasını, Stanley Kowalski'nin yağmur yağmayan ve peşinde iki adam olmayan haline benziyor," diye nefes aldım.

Luke kulağıma "Bebğim," dedi ve beni zıplattı.

"Dom burada," dedim ona.

"Hallediyoruz. Çatı katında kal."

Bağlantıyı kes.

Telefonu kapattım ve Dom'un Sissy için bağırmaya devam etmesini, Santo ve Lucky'nin onu yakalamaya çalışmasını izledim.

Birden Sissy, "Ona gitmeliyim." diye fısıldadı. Sonra da havalanmaya başladı.

Midem bulandı.

"Abla, hayır!" Bağırdım ve peşinden koştum.

Yetişip kollarımı beline dolayarak onu zapt etmeye çalıştım. Ayakta güreşmeye başladık, sonra biraz acı veren bir gümbürtüyle yere düştük. Sissy Dom'a ulaşmaya o kadar kararlıydı ki, ben de onun ulaşamayacağına o kadar kararlıydım ki, hemen yatarak güreşmeye başladık, yerde yuvarlandık, her birimiz üstünlük sağlamaya çalışıyorduk. Bu sırada arabalar korna çalıyor ve Dom da dahil olmak üzere dışarıdaki insanlar bağıırıyordu.

"Ava, o benim kocam!" diye bağırdı, hâlâ çırpınıyordu.

"Biliyorum! Bırak Luke halletsin," dedim ellerini tutmaya çalışarak.

Sonra silah sesi duyunca ikimiz de donup kaldık. Üç el ateş... bang, bang, bang!

Ve size söyleyeyim, korkunç bir sestti.

Üzerinden yuvarlandım. O ve ben ayağa kalkıp pencereye doğru koştuk. Mavi SUV'un uzaklaştığını, ön tarafının bana arkadan çarptığı için hasar gördüğünü görmek için tam zamanında oraya vardık. Dom'dan iz yoktu. Santo Volvo'ya doğru koşuyordu, Lucky

binaya doğru koşuyordu ve Siyah bir Explorer peşindeydi.

Sissy Güreş Maçı'nda düşürdüğüm cep telefonuma koştum ve Luke'u aradım.

Bağlantıyı duydum ve o daha bir şey söyleyemeden "Silah sesleri!" diye bağırdım.

"Biliyorum, bebeğim. Çatı katında kal. Buzz Lucky hemen yukarı. Sana bir erkek bulana kadar onu yanında istiyorum. Anladın mı beni?"

"Evet."

"Sakin olun. Darius ve Hector takipteler. Rapor verdiler. Sissy Vincetti'nin iyi olduğunu söyle. Onu vurmadılar."

"Tamam."

"İyi misin?"

"Ben iyiyim." Ve ilk "silah sesleri" çılgılımdan sonra sesim iyi, sakin ve mantıklı geliyordu, ki bu çok garipti çünkü iyi değildim. Dom'dan nefret ediyordum ama insanların ona ateş etmesini istemiyordum, özellikle de Sissy duyma mesafesindeyken.

Yumuşak bir sesle "Sağlam," dedi ve sonra bağlantıyı kesti. Kahretsin!

Yine yaptım, krizdeki güçlü kadınlığımı ortaya çıkardım. Ne zaman öğrenecektim?

Sissy Dom'un iyi olduğunu söyledim (şimdilik, gerçi bu kısmı paylaşmadım). Luke bir şey öğrendiğinde arayacaktı ve ben de Lucky'yi aradım.

Biz beklerken Lucky Ren'i aradı. Sissy volta attı. Luke'un çalışma odasına gidip kurutucudan çamaşırları çıkardım, çamaşır makinesindeki amaşırlarla değiştirdim ve yıkamak için birkaç çamaşır daha attım. Oradayken alışma odasını da topladım. Cidden, Luke'un bir şeyi nasıl bulabildiği tam bir muammaydı. Her yerde bir şeyler vardı ve görünüşe göre zamanın başlangıcından beri çamaşır yıkamamıştı.

Asansörün kapısı açıldığında Luke'un yeni temizlenmiş son çoraplarını yerleştiriyordum. Hot Bunch'tan birini görmeyi bekliyordum, ama onun yerine Luke, Eddie Chavez'e çok benzeyen bir adamla içeri girdi, sadece kenarları daha sertti.

Sert görünüyor olabilirdi, ama bunun böyle olmasını sevdiği için olduğunu söyleyebilirdiniz. Ve itiraf etmeliyim ki, ona bakınca, ben de bu şekilde hoşlanıyordum.

Yum.

"Dom," diye nefes aldı Sissy, beni Sert Ateşli Adam için yaptığım mini sapıklıktan çekip çıkardı ve Luke'un çorap çekmecesini kapattım.

O bir durumdaydı ve ben kendimi Dom'un daha iyi bir adam olmasını ve bu tür bir bağlılığı hak etmesini dilerken buldum.

Dom'un neden sokakta onun adını haykırdığını kim bilebilirdi ki? Birinin ona vurması fikrinden hoşlanmadığını açıkltı, ama "bir koca karısını sevip korursa, özellikle de o benim en iyi en iyi arkadaşım, geç olması hiç olmamasından iyidir" fikrinin büyük bir hayranı değildim. Ben daha çok bir kocanın karısını her zaman sevmesi ve

koruması gerektiğini düşündüm. Yumruk yedikten sonra değil.

iri yarı, kötü bir adam tarafından suratından vuruldu.

Yine de, karşımdaki Sissy olduğu için, ona moral desteği vermek için yanına gittim.

"Onu yakalamışlar," diye açıkladı Luke ve Sissy dudaklarını büzüp aynı anda burnundan derin bir nefes alarak başıyla onayladı. Luke devam etti: "Polis onu kaçırın çocukları yakaladı." Luke'un bakışları Lucky'ye kaydı. "Hector ve Darius Vincetti'yi Santo'ya teslim ettiler. Santo onu Vito'ya götürüyor."

Başını sallama sırası Lucky'deydi ve Sissy'ye doğru yürümeye başladı.

"Hayır." Luke, Lucky'nin ilerlemesini tek bir kelimeyle durdurdu, çünkü bunu gerçekten ciddi olduğunu anlayabileceğiniz bir tonda söylemişti ve Luke, kaslı bir uşak olsanız bile, gerçekten bir şey ifade ettiğinde görmezden gelebileceğiniz türden bir adam değildi. "Hector Sissy'yi karakola götürüyor. Ona yumruk atan adamı teşhis etmesi gerekiyor."

"Vito onu istiyor," diye karşılık verdi Lucky ve ben de Vito'nun Sissy'yi neden istediğini anlamak için önce Lucky'ye, sonra da Luke'a baktım.

Luke boş yüzlüydü, bu yüzden onu okuyamadım. Lucky her zaman boş yüzlüydü.

"Adamı teşhis etmesi gerekiyor," diye tekrarlardı Luke sert ses tonuyla, gözleri Sissy'ye kaymıştı. "Sen Hector'la gideceksin."

Luke'a başıyla selam verdi ve ben de kolumu onun omuzlarına doladım.

"Ben de seninle geleceğim,"
diye söz verdim. Luke'un
bakışları bana döndü.

"Bir dakika," dedi bana (not edeyim, sormadı).

Sonra cevap vermemi beklemeden hizmet odasına doğru yürüdü. Neler olup bittiğini öğrenmek istediğim için Sissy'nin kolunu güven verici bir şekilde sıktım ve Luke'u takip ettim.

Hizmet odasına gittiğimde Luke sanki bizim dünyamızdan başka bir gezegene adım atmış gibi etrafına bakınıyordu. Gözleri bana geldi ve şu anda içinde bulunduğumuz sınırdaki korkutucu ve kesinlikle çılgınca durum göz önüne alındığında bile gözleri eğleniyordu.

"Bebekim," dedi, sanki bu tek kelime çok şey anlatıyormuş gibi.

"Ne?" diye sordum. diye sordum, çünkü bu tek kelime çok şey ifade etmiyordu.

Bir anda eli dışarı çıktı ve beni boynumun arkasından yakaladı, beni öne doğru itti ve vücuduna çarptım. Başını eğdi ve beni öptü. Sıcak ve sert, ağzı açık bir dil festivali değildi, ama sertti ve tam olarak anlamadığım bir şeyi ifade ediyordu.

Beni bıraktı ama elini boynumda tutmaya devam etti ve gözleri benimkiler üzerinde son derece sıcaktı.

"Ne?" Konuşmayınca tekrar sordum, ama bu sefer yumuşak bir sesle sordum.

"'Ne' konusuna sonra gireceğim. Bu gece, konserden sonra, sen evdeyken, sarhoş ve çıplakken."

Ho-ly bok!

"Şu anda bir sorunumuz var," diye devam etti.

Gözleri ciddileşti ve sesi kesinlikle bir sorunumuz varmış gibi geliyordu, o kadar ki "sarhoş ve çıplak" yorumunu bıraktım.

"Ne?" diye sordum. (Yine!) diye sordum.

"Pazar günü Vito ile buluştuğumuzda Vito, Lee ve ben Vincetti'yi kötü adamlar bulmadan önce yakalarsak onu Vito'ya teslim edeceğimize karar verdik. Onu yakaladık ve Vito'ya teslim ettik. Sorun şu ki, bu kötü adamlar kötü adamlar. Darius ve Hector'un yakaladığı iki kişi piyade, düzinelerce askerden ikisi. Bu Vito için büyük bir sorun, devam eden bir sorun, çünkü Vito ne teklif ederse etsin, pazarlık yapmak istemiyorlar ve bunun için atacakları çok adamları var. İki adam kaybetmek onları caydırmayacak. İstedikleri şey basit, sadece Vincetti. Bu sorunun ortadan kalkması için Vito'nun Vincetti'yi ortadan kaldırması gerekiyor ve bunu da yapacak."

Ağzım bir karış açık kaldı, kalbim duracak gibi oldu ve öylece bakakaldım.

Sonra fısıldadım, "Vito Amca kendi yeğenini balıklarla mı uyutacak?"

Luke'un dudakları birbirine yapıştı ama yine de sanki çok ama çok komik bir şey varmış da yüksek sesle gülmek istemiyormuş gibi seğiriyordu.

Kendini kontrol altına aldığında, "Artık bunu söylediklerini sanmıyorum Ava, tabii filmlerin dışında söyledilerse," dedi.

Oh iyi. Yani ukalaca konuşmadım. Beni dava et. Eğildim.

"Yani diyorsun ki, onu pataklayacaklar." Hâlâ fısıldıyordum.

Luke başını salladı, boynumu bıraktı ama eli çeneme kaydı. "Hayır, Vincetti'nin gittiği yerde hâlâ nefes alıyor olacak. Senin sorunun, Vito'nun Sissy'yi de onunla göndermek istemesi."

Tüm vücut sistemlerim dondu.

Hayır! Hayır!

Hayır,
hayır,
hayır!

Hayır!
Hayır!

Ağzım tekrar hareket etmeye başladığında, "Bu olamaz," dedim.

"Vito kararlı, evliliğin hayat olduğunu söylüyor. Onları tekrar bir araya getirmek istiyor."

Bunu daha önce de duymuştum.

"Ama Dom sık kafalının teki," diye cevap verdim, sesim biraz çaresiz çıkıyordu (ki öyleydim). "Ona karşı çok kaba. Yemek artıklarını servis etmesine izin vermiyor. Ona ne giymesi gerektiğini söylüyor. Bir kadının ne giymesi gerektiğini bilmiyor! Bir keresinde ona pembe kapri

pantolon ve mor ingene g mleği giymesini s yledi. İki
ayrı ayrı harika kıyafetlerdi. Birlikte

aptal gibi görünüyordum. Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama değil. Bu patronluk taslamaktır ve senin patronluk tasladığın gibi sert, seksi, patronluk taslamak değildir. Bu sadece eski, kaba bir patronluk. O bir pislik!"

Oops.

Az önce Luke'a sert, otoriter tavırlarının "seksi" olduğunu mu söyledim?

Yüzü benimkine yaklaşıyordu. Eli çenemde esnemişti ve sırtıyordu, ben de öyle olduğunu tahmin ettim.

"Sözümü geri alıyorum!" Biraz yüksek sesle ve üçüncü sınıf öğrencisi gibi bağırdım. Başının aşağı inişi durdu ama sırtışı kaybolmadı. "Ne dediğimi bilmiyorum. Sadece korkuyorum. Sissy'nin Dom'a geri dönmesini istemiyorum."

Şansıma Luke bu işin peşini bırakmaya karar verdi. "Bunu biliyorum bebeğim, ama Matt Vincetti sokaktayken ikinizi güreşirken görmüş. Ona ulaşmasını engellemeye çalışıyordun. Onunla konuşmalısın, ona seçenek sunmalısın, çünkü Sissy kabul etmeyebilir."

Ne yazık ki Luke haklıydı. Olmayabilir.

Gözlerimi kapattım. Gözlerim kapalıyken Luke'un burnumu öptüğünü hissettim.

Bu arada, gözleri kapalı bir şekilde en iyi arkadaşını kaybetmek üzere olan Luke'un burnunu öpmesi çok ama çok tatlıydı.

Gözlerimi tekrar açtım ve yüzünün kısmen yumuşak olduğunu gördüm, ama gözleri tamamen sıcaktı, sanki ne kaybettiğini biliyordu

Sissy benim için bir anlam ifade ederdi. Bu, içimde başka bir sıcak vızıltının güçlenmesine neden oldu.

"Onunla konuşmak için karakola gitmelisin," dedi Luke bana yumuşak bir sesle. "Ne yapmak istediğini öğren. Ondan boşanmak istediğine karar verirse, Vito sakinleşene ve Vincetti ortalıktan çekilene kadar onunla ilgilenir, onu güvenli odaya koyarız. Onunla gitmek istediğine karar verirse, onu Vito'ya teslim ederiz."

Daha fazla bilgiye ihtiyacım vardı. Çok daha fazla.

"'Kaybolmak' ne demek?" Ben sordum. "Herkes için, babası, annesi için ortadan kaybolacak mı? Ve eğer öyleyse, ne kadar süre için? Geri gelecek mi? Telefon edecek mi? Onlara ne söyleyeceğim? Onu ziyaret edebilir miyiz? Başka bir eyaletten mi, başka bir ülkeden mi, başka bir kıtadan mı bahsediyoruz?"

"Şu anda ortadan kaybolmak Sissy'nin kararı. Burada daha çok oyalanırsak bebeğim, Vito ne yaptığımızı anlayacak ve bu Vito'nun kararı olacak."

Daha fazla bilgiye ihtiyacım olmadığına karar verdim.

"Gitme zamanı," dedim aniden, topuklarımın üzerinde dönüp diğer odaya doğru yürüdüm. "Sissy, hadi gidip kötü adamların kimliğini tespit edelim," dedim ve Lucky'ye bir bakış bile atmadan hızla çatı katına çıktım. "Lucky, sonra."

"Vito diyor ki-" Lucky başladı ama Sissy ve Hector çoktan asansöre binmişlerdi.

Hector düğmeyi işaretlemişti ve kapılar kayarak açılıyordu.

Onlara katıldım ve Lucky bize doğru gelmeye başladığında asansöre doğru ilerledik. Çok geç kalmıştı. Luke çoktan Lucky ile aramızdaki yolu kapatmak için harekete geçmişti.

Kapılar kapanmaya başladı, Luke omzunun üzerinden bize baktı ve tuhaf, aklı başında olmayan, çılgınca bir nedenle, "Sana borçluyum," diye bağırdım.

Kapılar kapanmadan önce onun seksi yarım sırtışını ve gözlerindeki o çok sıcak bakışı yakaladım.

Cehennem ve lanetlenme.

Şimdi kendimi beceriyordum!

"BANA KIZGIN MISIN?" Sissy sordu.

Hector'a baktım. Üç adım ötede durmuş Hank'le konuşuyordu. Polis merkezindeydik ve Sissy az önce kötü bir adamın kimliğini tespit etmişti.

Yolda Sissy'ye Vito Amca'yla neyle karşı karşıya olduğunu anlattım. "Ortadan kaybolmak" istemezse Luke'un onu güvende tutacağını söyledim. Luke'un teklifini kabul etmesini istediğimi de söyledim. Sonra ona Luke'un teklifini kabul etmesini gerçekten istediğimi ve bunun ona borçlu olduğum anlamına gelmesini umursamadığımı söyledim.

Sissy başını salladı ama bir şey söylemedi. Polis karakoluna girdik. Sıralamayı yapmaları çok uzun sürdü ve Sissy kötü adamı teşhis etti.

Sonra Hector'a döndü ve "Beni Dom'a götür," dedi.

Nefesimi içime çektim ve kafamı vurabileceğim bir şey olmasını diledim: bir duvar, bir zemin, çok sert bir kaya.

Sissy elimi tuttu. "Deli olduğumu düşündüğünü biliyorum ama senin olmadığın zamanlarda gerçekten çok tatlı olabiliyor. Çoğu zaman, Ava."

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. "Biliyorum, bunu bana daha önce de söylemiştin." Söylemişti de.

"O mükemmel değil."

Bunu tekrar

söyleyebilirdi.

Dudaklarımı fermuarlı

tuttum.

"Onu seviyorum," dedi sessizce.

Kahretsin.

"Bana kızma," diye devam etti.

Dudaklarımın fermuarını açtım.

"Beni öptü," diye hatırlattım

ona. Başka tarafa baktı.

"Mutfağınızda," diye devam

ettim. İç çekti.

"Sen evdeyken." Devam ettim. Bana baktı

ama cevap vermedi.

Katil diller için gittim. "Sissy, onun çılgınlıkları Koca Bobby'yi komaya soktu."

Kıpırdadı, çok az, ama ben onu yakaladım, bir ürkme gibi.

Sonra son derece sessiz bir şekilde, "Ava, tatlım, anlamıyorsun. Luke'umu asla bulamayacağım. Bana nakavt diyen, dilimlenmiş ekmekten sonraki en harika şeymişim gibi beni kovalayan ve vücuduyla beni kurşunlardan koruyan ateşli bir adam."

Bir şey söylemek istemedim ama bu son kısım pek de eğlenceli değildi.

Devam etti. "Dom sahip olabileceğim en yakın şey. Yirmi dokuz yaşındayım ve boşanacağım. Bu çok üzücü. Sadece üzgünüm."

"Kapa çeneni," diye araya girdim, sinirlenmeye başlamıştım. "Sen üzgün değilsin."

"Üzgünüm."

"Tatlısın, komiksin, sadıksın ve herkes seni seviyor."

"Üzgünüm."

"Çok güzelsin. Mutlu, güzel bir insan peri gibi görünüyorsun."

"Güzel değilim. Ben güzel değilim. Mutlu ve güzel değilim. Ben sadece Sissy'im. Bektan bir ismim bile var. Sissy ne biçim bir isim? Ava bir afetin adı. Sissy ise üzgün, yirmi dokuz yaşında, aptal-perili bir dulun adı."

Ben karşılık veremedim Hector yaklaştı.

"Santo ve Lucky binaya yeni girdikleri için işleri hızlandırmak amacıyla..." Hector onunla birlikte olduğumuzdan beri ilk kez konuştu. Tamam, belki ikinci. Ne zaman biz

istasyona vardığında, "Bu taraftan" dedi. Sissy'ye döndü. "Haklısın. Arkadaşın tam bir afet. Birçok erkek göğüs, kalça ve tavır peşinde koşar. Pek çok erkek de korumak zorunda olduklarını düşündükleri ama bunların farkında olmayan tatlı, güzel kadınları seçer. Kardeşim biriyle yaşıyor. Sen de bir başkasısın. Öyle olduğunu düşünmüyorsun, bu da seni daha da öyle yapıyor. İnan bana, çok güzelsin. Kendine has bir seksisin. Bunu takdir edecek iyi bir adam bulacaksın ve bunu takdir etmeyen bir pislikle zamanını harcamamalısın. Bu yardımcı oldu mu?"

Hem Sissy hem de ben nutkumuz tutulmuş bir halde Hector'a bakıyorduk. "Eee?" diye sordu sabırsız bir ses tonuyla.

Sissy hâlâ Hector'a bakarak, "Sanırım güvenli odaya gideceğim," diye nefes aldı.

Yaşasın!

"Seni her yerinden öpeceğim," dedim Hector'a.

Gözleri bana kaydı ve hemen söylediklerime pişman oldum, çünkü bu teklifi kabul etmekten mutlu görünüyordu.

Sanırım Hector'un tek derdi memeler, kış ve tavırdı. Eek! Bir tane daha olmasın.

"Gidelim," dedim Hector'un öpülmekten mutlu bakışlarını görmezden gelerek.

Sissy'nin elini tuttum ve yola çıktık.

HECTOR Sissy'yi ofisteki güvenli odaya götürdü ve ben de onlarla gittim. Oradaki ilk ve son çılgın maceramdan sonra Nightingale Araştırma ofislerine ilk kez geri dönüyordum.

Oraya vardığımızda Shirleen telefondaıdı, ahize boynunun kıvrımındaıdı, el aynasına bakıyor ve kaşlarını alıyordu.

Bizi görünce aynayı ve cımbızı bıraktı. "Dorothea, gitmeliyim, kızım kız arkadaşıyla birlikte burada. İtalyanlar onu yakalamasın diye yaşlı Sissy'yi kilit altına almalıyız. Uzun hikâye, sonra anlatırım." Sonra telefonu kapattı ve masanın etrafından koşarak Sissy ve bana geldi ve bize şöyle dedi: "Endişelenmeye başlamıştım. Hiçbir şey olmuyordu. Belki de serseri Rock Chick'i yakaladım diye düşündüm. Ama sizin güreşinizi kayda aldık, görmelisiniz. Harikaydı. Yere düştünüz ve ikiniz de fark etmediniz bile, güreşmeye devam ettiniz."

Sissy'ye döndüm (bu arada solgun görünüyordu). "Söylemeyi unuttum, Luke çatı katını kameralarla donattı, böylece çocuklar beni izleyebilecekler."

Sissy daha da solgunlaştı.

Hector'u takip ederken Shirleen de bizimle birlikte yürüyordu. "Yatağa temiz çarşaf lar serdim ve bir kızın gelebileceğini öğrendiğimde dışarı çıktım ve güvenli odadaki kütüphaneye eklemek için 300 filmini aldım. O film harikadır. En az on kez izlemiştir. Ateşli, beyaz

deri jokey şortlu ve kırmızı pelerinli çocuklar. Ve sandaletler! Bu çocuklar sandaletleri nasıl seksi yapıbiliyorlar, bilmiyorum ama o sandaletlerin içinde kışlarını tekmeliyorlardı. Her yerde kan vardı. Kafalar uçuyordu. Gördün mü?" diye sordu Sissy'ye.

Sissy başını salladı ve Shirleen kolunu Sissy'ninkine doladı.

"Birlikte izleyeceğiz, hemen şimdi. İş tanımımın bir parçası da hapishaneyle ilgilenmek... yani misafirlerimizle. Lee biraz deri jokey şortu aksiyonu izlememe aldırmayacaktır."

Hector bir kapının ardında kaybolmuştu. Shirleen önüme geçti, Sissy'yi de peşinden sürüklüyordu, belli ki filmine gitmek istiyordu. Sissy omzunun üzerinden baktı, yüzü korkmuş gibiydi. Ona gülümsedim ve Shirleen'le birlikte Hector'un gittiği kapıda kaybolurken el salladım.

O anda başka bir kapı açıldı ve Luke oradaydı. Bana baktı, sırtıttı ve ben de durdum.

"Hey," dedim yanıma geldiğinde.

"Görüyorum ki doğru kararı vermiş," diye yanıtladı. "Evet."

Sırtışı tam teşekküllü bir gülümsemeye dönüştü ve bunun tek nedeni en iyi arkadaşımın ortadan kaybolmayacağı için mutlu olması değildi.

"Yani bu, bana yine borçlu olduğun anlamına geliyor," diye belirtti. Uh-oh.

"Aslında Hector'a sana borçlu olduğumdan daha fazla borçluyum. Dom'a geri dönecekti ama Hector onu vazgeçirdi," demeye çalıştım.

Başını salladı, benimle aynı fikirde olmadığı belliydi. Engellendi!

Düşük bir ihtimal olduğunu biliyordum ama bana hiçbir şey vermedi.

"Bu gece, bu işarete ya da ceza işaretinize işaret diyorum.

Seçim sizin," dedi Luke.

"Luke," dedim usulca, herhangi bir işaretçiye aramasına izin vermeyecektim ve kesinlikle cezayı aramasına izin vermeyecektim.

Luke izlerken asla kendime dokunmayacaktım. Cinsel macera sınırimi çoktan aşmıştım.

Tamam, tabii ki bu sınırı aşmaktan hoşlandığım söylenebilir. Aslında, bu sabah, Luke beni ikinci pozisyona çevirip içime girdikten yaklaşık bir nanosaniye sonra, bir daha asla bu pozisyondan başka bir pozisyonda seks yapmayacağıma karar verdim. Tabii üçüncüyü yapana kadar.

Hala.

"Bebeğim." Belli ki Luke reddedilmek üzere değildi ve yüzündeki eğlenmiş ifadeden düşüncelerimi bildiğine yemin edebilirdim.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. Bana yarım bir sırtış yaptı.

"Lucas Stark, düşünmüyor musun-"

Sözümü kesti. "Senin gitmen gereken bir konser yok mu?"

Saatime baktım. Saat altıyı çoktan geçmişti. Konsere gitmeden önce akşam yemeği ve bir şeyler içmek için saat yedide My Brother's Bar'da buluşacaktık ve yüzüm, saçım ve gardırobum için yapmam gereken en az bir saatlik Rock-Chick-On-The-Town hazırlık çalışması vardı.

"Hemen eve gitmem lazım!" Crocs ayakkabılarımın içinde zıplayarak haykırdım.

Luke'un vücudu değişti. Kolunu omuzlarıma doladı ve "Hadi seni eve götürelim," diye mırıldanarak beni koridorda yürüttü.

"Güle güle, Sissy!" Bağırdım.

"İyi eğlenceler Stella," diye bağırdı.

"Güle güle, Shirleen!" diye bağırdım.

"Ateş etmeyin!" Shirleen karşılık verdi.

"Güle güle, Hot Bunch Boys!" diye bağırdım.

Cevap yok.

"Hot Bunch Boys?" Luke kapıyı iterek resepsiyona girerken sordu.

Kolunu omuzlarımdan çekip boynuma doladı.

Oops.

Britney Spears'ın (ya da bu şarkıyı onun için kim yazdıysa) ölümsüz sözleriyle, yine yaptım.

İhtiyatlı bir şekilde, bundan sonra ağzımı kapalı tutmaya karar verdim.

Luke bıraktı. Porsche'sine bindik ve beni "eve" götürdü.

Bu arada, çatı katıydı.

MÜCADELE

W Stella and The Blue Moon Gypsies'in The Allman Brothers Band'in "Jessica" şarkısını çalmasını dinliyorduk. Indy,

Ally, Jules, Daisy, Roxie, Jet ve ben en önde, tam sahnedeaydık ve çılgın Rock Chicks gibi popomuzu sallıyorduk.

Luke beni çatı katına geri götürmüştü ve asansör kapıları açılır açılmaz rock'a hazırlanma sürecine girdim. Ben banyoda Rock Makeup'ımın üzerine uzanırken Mace yanıma geldi.

"Gecenin Gizli Luke Şeyleri "ni yapmak için ayrılmadan önce (planladığı aktiviteleri benimle paylaşmadığını not edeceğim, ama yine de sormadım, muhtemelen bilmek istemediğim için), Luke banyoya girdi.

Kalçalarımı kavradı, beni döndürdü, lavaboya doğru bastırdı ve üzerime sıcak ve ağır bir tane koydu.

Başını kaldırdığında sordum, daha doğrusu ağızımdan biraz ses çıksa da, "Bu ne içindi?" diye sordum.

Elleriyle yüzümü çerçeveledi, ki bu Luke için garip bir şeydi (tatlı bir gariplikti ama garipti

Yine de) ve bana baktı, yüzünde garip bir ifade vardı, midem bulanıyordu ama iyi anlamda. Korkutucu bir şekilde.

Cevap vermedi. Sadece burnumu öptü ve beni Mace ile bıraktı.

Luke'un bana böyle dokunup öperken aklımdan neler geçtiğini düşünmemenin iç huzurum için en iyisi olduğuna karar verdim. Luke bana böyle dokunduğunda ve beni böyle öptüğünde ne hissettiğimi düşünmemek iç huzurum için daha da iyiydi.

Bunun yerine rock 'n' roll'a odaklandım - değişmezim, mihenk taşım, Sissy dışında beni her şeyin üstesinden getirebilecek tek şey.

Son derece solmuş kot pantolonumu ve derisi boyanmış çiçek ve sarmaşıklarla süslenmiş kalın taba rengi kemerimi giydim. Bunun üzerine, göğüs ceplerinde, ön kısmında ve manşetlerinde dört adet inci çıtçıtlı düğme bulunan, vücuda oturan, şambray bir kovboy gömleği giydim. Bunu beyaz bir atletin üzerine giydim ve kıyafetimi tonlarca gümüş ve açık kahverengi süet kovboy çizmelerimle tamamladım.

Kovboy şıklığıydı, rock 'n' roll şıklığı değil, ama Denver'daydım ve Denverliler iki yöne de sallanıyordu.

Mace Bay Konuşkan değildi. Aslında biraz düşünceli biriydi, ancak tüm Hot Bunch gibi, bu karakter özelliği onun için işe yaradı (büyük bir şekilde). Adının aslında Mace olmadığını öğrendim. Adı Kai Mason'mış.

Hawaii'den ve konuşkan değildi. Son kısmı öğrendim çünkü ilk iki kısmı öğrenmek için milyonlarca soru sormam gerekti ve sonunda pes ettim.

Kızlar (ve Mace) akşam yemeği yedikten sonra hep birlikte Broadway'deki Herman's Hideaway'deki konsere gittik.

Santo ortadan kaybolmuştu, bunu kötü adamların artık peşimde olmadığına dair iyi bir işaret olarak kabul etmeye karar verdim. Ancak bunun Luke'un çatı katındaki görev süremle ilgili ne anlama geldiğini merak ettim çünkü kötü adamlar artık peşimde değilse artık Luke'la kalmam gerekmecekti.

Daha sonra düşünmek üzere listeye koymak için başka bir düşünce.

Stella'ya orada olduğumuzu haber verdik ama bunun dışında onu konser öncesi rahatsız etmedik. Her zamanki gibi mola sırasında bizimle bir şeyler içti.

Stella ve Çingeneler sadece on beş dakika geç çıktılar (genellikle yarım saat ya da daha fazla gecikirlerdi).

Kızgın ama rock yapmaya hazır görünüyorlardı.

Bu da alışılmadık bir şey değildi. Grup her zaman kavga ederdi. Sürekli dağılma tehlikesiyle karşı karşıyaydılar, ama Stella bir şekilde, muhtemelen sahip olduğu tüm öfkeyi ve sirkeyi kullanarak (ki bu çok fazlaydı) onları bir arada tutuyordu. İşlevsiz bir ailenin annesi gibiydi ve bana söylediği için biliyordum, bu onun tüm enerjisini alıyordu. Eğer gitar çalışmıyorsa ya da grup prova yapmıyorsa, grup üyelerinden birinin pisliğine bulaşmış oluyordu. Bunu yaptı çünkü Çingeneler birlikte o kadar iyi çalışıyorlardı ki

m¼cadele etti. Ayrıca bunu onlara değer verdiği için yaptı, bildiğim kadarıyla muhtemelen hak ettiklerinden daha fazla değer veriyordu.

Stella, The Doobie Brothers'ın "China Grove" şarkısının gitar riffleri ve piyanosu da dahil olmak üzere ciddi bir kafa zıplatma enerjisiyle sete başladı ve Molly Hatchett'in "Flirtin' with Disaster" şarkısına geçmeden önce kendine bir nefes bile vermedi.

Ram Jam'in "Black Betty" şarkısıyla başlayan, The Black Crowes'un "Kickin' My Heart Around" şarkısına doğru kayan, Doobie'nin "Black Water" ve Alannah Myles'in "Black Velvet" şarkılarında biraz sakinleşen ve ardından Black Rebel'in "Ain't No Easy Way" şarkısına doğru kıvrılan set listesinin ünlü "siyah" kısmı için bizi bekletmedi.

Kendisinin söylemediği ancak başcısı Buzz'a devrettiği birkaç şarkıdan biri olan The Marshall Tucker Band'in "Can't You See" şarkısıyla yavaşlatarak bize şarkı sözlerini haykırmaya ve deliler gibi zıplamaya bir ara verdi.

Daha sonra Stella ve Çingeneler "Jessica" şarkısını çalmaya başladılar.

Stella sık sık "Jessica "yı çıkarmazdı, ama çıkardığında kalabalık onu yerdı. Bu da bir istisna değildi ve ön taraftaki Rock Chicks sanki son yemeğimizmiş gibi davranıyordu.

Mace ve ben diğerlerinden ayrıldığımızda Stella Melissa Etheridge'in "Bring Me Some Water" şarkısında sallanıyordu.

Rock Chicks'te bir içecek molası verdik, bara gitmeden önce kizlardan Fat Tire siparişleri aldık.

Bardaki kalabalığın arasında dururken Mace'e baktım ve gözlerinin Stella'ya kilitlendiğini fark ettim. Gözlerini sahneye kadar takip ettim ve birkaç saniye boyunca Etheridge'in şarkı sözlerini söylerken onu izledim.

Stella kesinlikle Rock Chick Hot'tı. Uzun boylu, yapılydı ve düşük askılı, soluk Levi's pantolon giyyordu; üzerinde ağır işlenmiş ve perçinlenmiş siyah bir kemer vardı ve tokası geniş bir kanat setiydi. nnde Amerikan bayrağının büyük ölçüde soyulduğu ama yine de fark edilebildiği solmuş siyah bir tişört giymiş ve siyah kovboy çizmeleriyle tamamlamıştı. Uzun, gr, koyu kahverengi saçları vardı, yüzünün hemen st kısmında arkadan bir tokayla tutturmuştu ve boynuna, kulaklarına ve parmaklarına benden daha fazla gümüş takmıştı.

"Stella'yı seviyor musun?" Mace'e mziğın sesini bastırarak bağırdım ve gözleri bana kaydı.

Yüzü kapalıydı ve bana cevap vermeyeceğini ve onu daha fazla sorgulamaya davet edilmediğini hemen anladım.

Bunu zorlayamadan önce, çünkü bir rock konserinde olduğumuz için huysuz olma ihtiyaı hissettim ve Mace'in sırf onu kızdırıp kızdıramayacağımı görmek için huysuz olmaya davet etmesiyle ilgili bir şey (Mace'in bir arkadaşıma onu ıssız bir adaya götürmek, palmiye yapraklarından bir kulübe inşa etmek ve asla ayrılmamak istiyormuş gibi bakmasından bahsetmiyorum bile), vücudunun gerildiğini hissettim.

Gözleri bir şeye odaklandı ve bana yaklaştı. Çok yaklaştı.

Döndüm ve Ren'in bir anda önümde belirdiğini gördüğümde ağzım açık kaldı. Gerçekten de çok yakındı. Çok yakındı ama gözleri Mace'in üzerindeydi.

Omzumun üzerinden baktım. "Sorun yok Mace, onu tanıyorum," diye bağırdım.

Mace'in gözleri Ren'den ayrılmadı, benden de uzaklaşmadı ama mutsuz bir sesle cevap verdi. "Biliyorum."

Ee-yikes!

Orada öylece durdum, ateşli bir adam sandviçindeki et gibiydim. Normalde insan böyle bir anın tadını çıkarırdı ama akan kötü hisler tadını çıkarmaya elverişli değildi.

Ren'e dönüp baktım.

"Hey, Ren," diye selamladım, soğukkanlı olmaya çalışarak.

"Sissy nerede?" Ren, her zaman zayıf olan soğukkanlılığımı sarsarak cevap verdi.

Uh-oh.

Ona baktım. O bir Zano'ydu ve Vito Amca Sissy'yi istiyordu. Ren'in kötü bir adama dönüşmesini istemiyordum. Ren'in, Vito'nun Sissy'nin peşinden "ortadan kaybolması" için gönderdiği adam olmasını istemiyordum. Bu Ren'in yanlış tarafta olduğu (benim tarafımda olmadığı) anlamına gelirdi ve bu berbat olurdu.

Cevap vermemenin en iyisi olduğuna karar verdim.

Mace yaklaştı, o kadar yaklaştı ki vücudunun sıcaklığını sırtımda hissedebiliyordum.

"Geri çekil," diye Ren'i uyardı.

Ren kıpırdamadı. Bu iyi değildi.

Ren, Mace'i görmezden geldi ve bana "Stark onun kasasını aldı mı?" diye sordu.

Çenemi kapalı tuttum ama kalbim iki kez atıyordu.

Ren kötü bir adam çıkarsa gerçekten hayal kırıklığına uğrayacağım, dedi Ava.

Yapmayacağım, Kötü Ava geri döndü. Kötü adamlar ateşlidir.

Ren'in eli boynumun yanına geldi ve yüzü benimkine yaklaştı. Mace'i sırtımda hissettim ve Mace'in eli belime geldi, parmakları içeri bastırdı.

Eek!

"İkiniz de geri çekilin çocuklar," diye emrettim, sorgusuz sualsiz itaat edileceğini umduğum bir ses tonuyla.

İkisi de kıınıldamadı.

İşte, sanırım ses tonumu sorguladılar.

Ateşli bir erkek sandviçinin içinde ezildiğimi, Ava'nın kenarlarından çok fazla mayonez gibi fişkırđığını hayal ettim.

Ava mayo sıçraması olmak istemediğim için "Geri çekilin!" diye bağırdım.

Ren yüzümde duruyordu, yoğunluğu beni korkutuyordu, ama beni daha çok korkutan şey hiç de öyle görünmemesiydi.

Mace için endişeleniyordu. Mace, Luke kadar korkutucu bir sert adam, maço bir adam değildi ama hiç de hımbıl değildi ve kara kara düşünmesi kesinlikle korkutucuydu.

Ren benimle konuşmaya başladı. "Ava, eğer Stark Sissy'yi güvende tutmuyorsa, ona onu güvende tutmasını söyle. Dom'la ilgili bir sürü şey oluyor. Bunun bir parçası da onu geri istemesi."

Umutsuzluk içinde gözlerimi kapattım. Bunun için endişeleniyordum.

Gözlerimi tekrar açtığımda Ren devam etti, "Dom ve Vito ile konuşuyorum. Onlarla bu işi çözdüğümde sana söyleyeceğim. Eğer Stark onu güvende tutamazsa, bana haber vermelisin ki ben de tutabileyim."

Kalbimin teklediğini hissettim.

"Ne?" diye sordum. Gözlerinin içine bakarak aptalca sordum.

"Eğer Stark onu saklamıyorsa, ona saklamasını ve saklı tutmasını söyleyin. Eğer bunu yapmaya istekli değilse, o zaman ben yapacağım. Vito üzerinde çalışıyorum ve onunla konuşacağım."

Daha da yaklaştı, o kadar yaklaştı ki alnı benimkine dayandı ve bunu yaptığında nefesimi içime çektim.

Garip hissettirdi çünkü hoş ve tatlı geliyordu ama gelmemesi gerektiğini biliyordum. Birincisi, erkeklerden uzak durmaya yemin etmiş olmam gerekiyordu. İkincisi (evet, bunun ilk söylediğimle çeliştiğini biliyordum ama bu gerçeği görmezden geliyordum), Luke'la özel bir fuck buddy anlaşması içinde yatıyordum, bu yüzden Ren'in hoş ve tatlı hissettirdiği hakkında hiçbir şey düşünmemeliydim.

"Ava, tatlım," dedi Ren usulca, düşüncelerimin arasına girerek ve çok yakın olduğu için müziğin üzerinden onu duyabiliyordum.

"Sana endişelenmen gereken bir şey olmadığını söylüyorum, Sissy'nin de öyle."

Gerginliğim eridi ve kendimi (yine) arkadaşım ile ilgilendiği için başka bir ateşli adamı öpmek isteyecek pozisyonda buldum, ancak dersimi paylaşmamayı öğrenmiştim.

Gerginliğim beni terk ettiğinde, Mace'in hafifçe uzaklaştığını, parmaklarının belimden kaybolduğunu hissettim.

"Ren," dedim usulca teşekkür etmek için ve yüzünün gerginliği biraz azaldı.

Ren, "Dom onu hak etmiyor," diye karşılık verdi ve sözlerine ve onları söyleme biçimine, sanki onları gerçekten kastetmiş gibi, ona doğru hareket ettim.

Elimde değildi. Söylediklerine katılıyordum. Sissy'yi güvende tutmak istediğine inanıyordum ve iyi bir adam olduğu için mutluydum. Bu dünyada onlardan çok fazla yoktu ama Ren'in bu kuralın bir istisnası olduğunu düşünmeye başlamıştım. Şimdi, benim hesabıma göre, bir, Luke'u sayarsanız belki iki (gerçi onun hakkında jüri hâlâ kararını vermemiştir) ya da Hot Bunch, Tex ve Duke'u sayarsanız belki bir düzine vardı.

Bu düşünceyle Stella, Hank Williams'ın "I'm So Lonesome I Could Cry" şarkısını söylemeye başladı ve tüm gözler ona çevrildi.

Stella o gece nadir görülen bir formdaydı. Sanki hayatının performansını sergilemeye niyetliymiş gibiydi.

Dünyanın Kralı onun setini izlemeye gelmişti ve onu etkilemek ya da kafasını koparmak zorundaydı. "I'm So Lonesome I Could Cry" şarkısını nadiren söylerdi ve söylediğinde de seyirciler o anda olduğu gibi kendinden geçerdi ve ben de bir istisna değildim.

Yürek burkan şarkı sözlerine ve Stella'nın onları söyleme biçimine takılıp kalmış olsam da, gözlerinin Mace'in üzerinde olduğuna yemin edebilirdim. Sanki doğrudan ona şarkı söylüyormuş gibiydi ve anlamadığım garip bir şekilde bu, şarkıyı daha da dokunaklı kılıyordu.

Hmm.

Daha sonra üzerinde düşünmek ve Rock Chicks'in geri kalanıyla birlikte gagalamak için başka bir düşünce.

Stella'ya ve onunla Mace arasında neler olup bittiğine o kadar dalmıştım ki (çünkü onunla Mace arasında kesinlikle bir şeyler oluyordu, şarkıdan bahsetmiyorum bile) Ren arkama geçtiğinde pek dikkat etmedim. Kollarının belime dolandığını ve beni vücuduna çektiğini fark ettim. Çenesinin omzuma dayandığını, yanağının yanağıma değdiğini de fark ettim. Dahası, vücudunun sıcak ve sert hissettirdiğini ve gerçekten güzel koktuğunu fark ettim - bir miktar baharatlı, pahalı kolonya Hot Guy ile karışmıştı - ve tüm bunların kombinasyonu baş döndürücü bir şeydi.

Mace'in Ren'in hareket ettiğini görmediğini de fark ettim. Stella'ya bakıyordu, sanki onu izlemeyi hiç bırakmayacakmış gibi. Şarkı çok hüznü, çok güzeldi ve Stella onu söyledi.

Böyle bir duyguyla, etrafımda güçlü kolların olması iyi hissettirdi. Kollarımı Ren'in belinde kavuşturdum ve onun gövdesinde eridim.

Sonra, bu şarkıda olduğu gibi, özellikle Stella'nın şarkıyı söyleme biçiminde olduğu gibi, Ren ve ben, Stella'nın şarkısının ve Hank'in sözlerinin üzerimizden akıp gitmesine izin verirken, büyük kalabalıkta bile bir şekilde tek başımıza duruyormuşuz gibi göründük.

Bu yüzden Ren'in kaya gibi sertleştiğini hissettiğimde şok oldum, aynı anda havanın tehlikeli bir şekilde elektriklendiğinden bahsetmiyorum bile. Gerilime neyin sebep olduğunu görmek için başımı çevirdim ve Luke'un yakınımda durduğunu gördüm, her zamanki gibi siyah giymiş ve üzerine öldürücü siyah deri motosiklet ceketini eklemişti. Yüzü taş kesilmişti, gözleri Ren'e o kadar odaklanmıştı ki bir anlığına bana bile bakmadılar.

Uh-oh.

Ren'in kollarında doğruldum, Luke'a hızla gözlerimi kırptırdım ve içimde dolaşan duygulardan birini yakalamaya çalıştım. Bunlar arasında en yaygın olanları biraz korku ve çokça panikti.

Luke Ren'e, "Dışarı," diye homurdandı, sesi alçak, öfkeli bir gümbürtüydü.

Ho-ly bok.

Panik beni iyice ele geçirince Ren yanımdan uzaklaştı. Gözlerimi Luke'tan ayırıp Ren'e baktım, bir şeye çok sevinmiş gibi sırıtıyordu.

Siktir, siktir, siktir, siktir!

"Rock Piliçleri!" Sahneye doğru bağırdım ve beni duyan tek kişi Daisy oldu, ancak Stella'nın "Lonesome" şarkısı sırasında bağırdığım için bir sürü insan bana kızgın bakışlar attı.

Daisy gözlerini Stella'dan bana çevirdi. Bir aşağı bir yukarı zıplayarak uzaklaşan Ren ve Luke'u işaret ettim, çocukları takip ediyor ve el hareketleriyle sadece "Tehlike! Tehlike! Tehlike! Dünyanın sonu yaklaşıyor!"

Daisy'nin gözleri benden beni engellemeye çalışan Mace'e, oradan ayrılan Ren ve Luke'a kaydı. Durumu çabucak kavradı ve Rock Chicks'i etiketlemeye başladı.

Bir yandan Rock Chicks ile iletişim kurarken bir yandan da Luke ve Ren'i takip ediyordum ki sert bir şeye çarptım ve durup Mace'e baktım.

"Mace, yolumdan çekilmelisin," dedim ona. "Sen burada kalıyorsun," diye cevap verdi Mace.

Ha!

Sanki!

i!

Luke ve Ren birbirlerini parçalarken Herman'ın yerinde durup bira içmeyecek ve Stella dinlemeyecektim.

"Olamaz! Onları durdurmalıyım!" diye bağırdım. Mace başını salladı.

Bunun için zamanım yoktu. Luke ve Ren otoparkta birbirlerini parçalayacaklardı ve tüm bunlar benim koca bir aptal olmam yüzünden olacaktı.

Ne zaman öğrenecektim? Ne zaman, ne zaman, ne zaman? Eğer onlardan biri yaralanırsa...kahretsin!

"Çekil yolumdan," diye tersledim.

Sola, sağa, tekrar sola kaçtım, sonra sağından etraftan dolandım, ona geniş bir alan bıraktım ve takip etmediği için deli gibi göründüm. Yavaşça yarım daire çizerek dönerken beni izledi, hâlâ başını sallıyordu.

Deli gibi görünmek konusunda endişelenmedim. Kapıdan çıktım. Bu sırada tüm Rock Chick ekibi peşimdeydi.

Otoparka girdim ve onları gördüm. Oraya vardığımızda Luke ceketini çıkarmış, Porsche'sinin kaputunun üzerine atmaya çalışıyordu. Ren kot gömleğinin kollarını sıvamıştı.

"Bunu dört gözle bekliyorum," dedi Ren alçak sesle, ben durduğumda Rock Chick ekibi etrafımda toplanıyordu.

"Neler oluyor?" Daisy yanımdan sordu. Onu görmezden geldim.

"Bu çılgınlık. Luke, izin ver-" diye başladım ama Luke'un gözleri bana kaydı ve bakışları karşısında konuşmamın ortasında donup kaldım.

Gözleri Mace'e kaydı. "Onu geride tut."

Tepki veremedim, Mace beni tutarken demir bir kolun belime dolandığını hissettim. Tüm vücut ağırlığımla ona doğru eğildim ve kolunu elimle itmeye çalıştım.

Ama elim kolum bağlıydı. Riley'nin sözde "egzersiz" ve "güç antrenmanı" ile beni bahçe yoluna götürüp götürmediğini merak etmeye başlamıştım.

"Kahretsin, bunun iyi olduğunu sanmıyorum," diye fısıldadı Jet yakın bir yerden ve ben de ona doğru baktım.

Solgundu ve Luke ile Ren'e bakıyordu. Bir tarama yaptım ve tüm Rock Piliçlerinin solgun olduğunu fark ettim.

Roxie, "Hayır, bu hiç iyi değil," diye onayladı.

Indy, "Hayır, bu gerçekten hiç iyi değil," diye araya girdi. Haksız da sayılmazlardı.

Başka bir taktik denemeye karar verdim ve Ren'e baktım. "Ren, lütfen bunu yapma. Bu çılgınlık. Birinin canı yanacak. Sen git, ben seni sonra ararım."

"Çocuklar, Ava'yı dinleyin, geri çekilin," diye araya girdi Ally. Ren, Ally ve beni görmezden geldi.

"Ava bana senden bahsetti," dedi Luke'a.

Uh-oh.

Kıpırdamadan durdum ve Mace'in koluna karşı mücadele etmeyi bıraktım, böylece dikkatimi Ren'in ağzından çıkacaklara odaklayabilecektim. Ona Luke'tan üç kadeh şarabın ve büyük bir çıldırmanın etkisi altında bahsetmiştim. Paylaşma fırsatı bulacağını hiç ummuyordum ve bulsa bile gerçekten paylaşmasını hiç beklemiyordum.

"Ren," dedim ama nefes nefese ve sessiz çıkmıştı ve beni duymadığını biliyordum.

Sessizce beni izleyen Luke'a baktım, vücudu aynı anda hem rahat hem de hazır görünüyordu.

"Ren, lütfen. Yapma," diye devam ettim, sesim daha yüksek çıkıyordu ama yeterince yüksek değildi, çünkü dehşete düşmüştüm, Ren devam etti.

"İyi bir atış yaparsam belki aklını başına getiririm. O zaman belki onu becerirken Ava'yı düşünürsün, sahip olamayacağın başka bir adamın parçasını değil."

Ren'in sözleri üzerine Rock Chicks topluca nefeslerini tuttu ve tüm bakışları bana doğru döndü.

Lanet olsun.

Luke'un gözleri bana kaydı ve nefesim bir anda ciğerlerimi terk etti.

Gözleri soğuk, sert, öfkeli ve son olarak ve en korkuncu, inançsızdı. Her nasılsa bakışları, daha yumruk atılmadan ve bu yumruk benim tarafımdan atılmadan önce bir darbe almış gibi görünmesine neden oluyordu.

Bir şey söylemek istedim, yüzündeki o ifadeyi yok edecek herhangi bir şey ama hiç şansım yoktu. Luke tekrar Ren'e baktı ve başladı.

İlk başta hareket etmedim, şaşkınlık ve dehşet içinde izledim.

Acımasız, güçlü ve garip bir şekilde güzel ve hatta hayranlık uyandırıcıydı. Luke ve Ren ne yapacaklarını biliyorlardı.

yapıyorlardı. Güçlüydüler, hızlıydılar, ayakları yere sağlam basıyordu ve o kadar öfkeliydiler ki ikisi de hiçbir şey saklamıyordu.

Sonra etin ete çarpma sesi, tekrar ve tekrar ve tekrar, bana ulaştı.

"Kesin şunu!" Çığlık attım, sesim kendi sesim gibi çıkmıyordu, bir çığlık gibi çıkıyordu.

Devam ettiler.

"Kes şunu!" Söyleyecek daha iyi bir şey bulamadığım için tekrar çığlık attım.

Luke'un yumruğu Ren'in ağzına çarptı ve Ren'in dudağı açıldı, kan fışkırdı ve Ally benimle birlikte "dur" diye bağırmaya başladı.

Sonra Ren'in Luke'un atlatamadığı bir yumruk attığını ve Luke'un yanağında bir kesik açıldığını gördüm.

Bunun üzerine bir dişi kedi gibi çırpınmaya ve bir ölüm perisi gibi çığlık atmaya başladım, kelimeler kullanmadan sadece bağırıyordum. Sırtımı Mace'in bedenine yasladım ve kollarından kurtulmak için ayaklarımı havaya kaldırdım.

Bu işe yaramadı, ben de ayaklarımı diktim ve öne doğru eğildim, onu yanıma almaya ya da teması kesmeye çalıştım.

İkisi de işe yaramayınca avazım çıktığı kadar bağırdım. "Lanet olsun, kes şunu!"

Tabii ki durmadılar.

Sissy ve Dom'un evinde Luke'la yaptığım hareketi kullandım ve Mace'e tüm gücümle dirsek attım. Bir tane daha ekledim.

Aynı anda ek dokunuş yaptım ve kovboy çizmemin ağır topuğuyla kaval kemiğine tekme attım. Bu işe yaradı. Kolu kaçmama yetecek kadar gevşedi.

Daisy ve Jules bana doğru hamle yapıp aynı anda geri çekilmem için bağırsalar da onlardan kurtuldum ve Luke yumruk atmak için arkasını döndüğünde doğruca dövüşün içine koştum. Ondan kaçma şansım olmadı, dirseği alnıma çarptı ve gözlerimde yıldızlar patladı. İki adım geri gittim ve sonra sertçe kıcımın üstüne düştüm.

"Dur!" Daisy çığlık atarak ileri doğru koştu. Yanımda alçaldı ve beni onlardan korumak istercesine kolunu çocuklara doğru uzattı. "Kesin şunu, hemen şimdi," diye bağırdı ama onlar çoktan durmuştu.

Luke bana doğru geliyordu ve ben başımı sallıyordum çünkü ondan iki tane gördüğüme yemin edebilirdim.

"Şekerim, iyi misin?" Rock Piliçleri kendilerini tutma sabrını yitirip yerlerini alırken Daisy sordu.

Elimi alnıma götürdüm ama cevap vermedim.

"Ava, konuş benimle," diye ısrar etti Daisy.

"O iyi mi?" Jet yanımda alçaldı.

"Vay anasını, Ava, bir şey söyle, tatlım." Indy Daisy'nin yanına çöktü.

"Ben iyiyim, sanırım." Diğer elim alnıma geldi ve hafifçe dokundum.

"Sizi lanet herifler!" Ally başka bir yerden bağırdı.

Onu göremiyordum ama kucağıma bakıp sürekli göz kırptığı için pek bir şey de göremiyordum. Kafamı kaldırdığımda Ren'in yüzüne baktığını ve onun bana yaklaşmasını engellediğini gördüm.

"Neden sidik yarışması yapmadınız?" Ally, Ren'e iyice yaklaşarak devam etti. "Ava'ya bak, otoparkta kış üstü yatıyor!"

"Pekâlâ," diye fısıldadım Indy, Ally ve Jet'e. "Artık anneme yazacak bir şeyim var."

Kızlar birbirlerine bakarken Jules ayaklarımın dibinde cisimlendi, anı hafifletmek için gösterdiğim yetersiz çabaya yanıt vermedi.

Jules da gülmüyordu. Bana komik bir şekilde bakıyordu. Belli nedenlerden dolayı gözlerini tutamadım ve Roxie'nin yere attığını duymak için tam zamanında kucağıma döndüm. Başımı tekrar kaldırdığımda Roxie'nin hızla Luke'a yaklaştığını gördüm ve yüksek topuklu çizmelerinin kaldırımı vuruşunu duyabiliyordum.

"Ciddiyim!" diye tersledi. "Birbirinizin kanını akıtmanızda sorun yok ama Ava'nın ne yapacağını sanıyordun? Orada öylece durup birbirinizi eşek sudan gelinceye kadar dövmenizi mi izleyecekti? Erkekler! Anlamıyorum!" diye bağırdı gökyüzüne, ellerini iki yana açarak.

"Ben iyiyim," dedim, Jet ve Daisy bana yardım ederken dengesiz bir şekilde ayağa kalktım.

Ayağa kalktığımda Luke'un Roxie'yi kenara koymasını izledim ve bunu onu üst kollarından tutup kelimenin tam anlamıyla kenara koyarak yaptı.

O zaman oradaydı. Yüzümün önünde siyah tişörtünü görebiliyordum.

"Bana bak," diye emretti ve kesinlikle insanın sorgusuz sualsiz itaat edeceği bir ton kullandı. Çünkü istemediğim halde gözlerim onunkilere dikilmişti.

Bana dikkatle baktı. Hâlâ biraz tuhaf hissediyordum, biraz sersemlemiştim ama yine de elmacık kemiğindeki kesiği fark ettim, oradan kan akıyordu ve bu midemi bulandırdı.

"İyi misin?" diye sordu.

Başımı salladım, kesiğine ve kana bakıp dersimi ne zaman öğreneceğimi merak ediyordum.

Benden sonra tekrar et.

Erkek yok. Erkek yok. Erkek yok.

Başımı salladığım anda, Luke ya da Ren'in iyi olup olmadığını soramadan ya da kendi kendime delice, kontrolden çıkmış bir tıslama nöbeti geçiremeden Luke elimi tuttu ve Porsche'ye doğru yürümeye başladı. Rock Chicks'e dönüp baktım, hepsi de beni izliyordu, Ren'in yüzündeki kanı bir mendille öfkeyle silen ve bir yandan da ona hak ettiği şekilde dudak büken Ally hariç. Bir dahaki sefere onunla konuştuğumda sözlü olarak kıcına tekme basacaktım.

Hiç düşünmeden (gerçekten düşünmeliydim) Porsche'nin yolcu tarafına bindim, Luke kapıyı tutuyordu

benim için açtı ve arkamdan çarparak kapattı. Ceketini kaputtan aldı ve silkti. Direksiyonun arkasına geçti ve daha fazla uzatmadan hızla yola çıktık.

İşte o zaman sert bir adamın, maço bir adamın alnıma attığı dirseğin etkisinden kurtuldum ve Luke'un kızgın olduğunu hatırladım. Bunu hatırladım çünkü arabayı kızgınmış gibi kullanıyordu. Sanki beni doğruca cehennemin kapısına götürmek istiyormuş ve oraya dün varmamı istiyormuş gibi sürüyordu.

Ben de öfkeliydim ama Luke'tan yayılan öfkenin sıcaklığına karşı koyacak kadar öfkeli ya da aptal değildim.

"Luke, lütfen yavaşla," dedim ona bir bakış atarken.

Çenesinin sıkıldığını gördüm ama arabanın yavaşladığını hissettim.

Şimdilik söylemem gerekenin bu olduğuna karar verdim. Direksiyonda Kızgın Luke varken Porsche'de kaçınılmaz olarak yapacağımız konuşmaya başlamak istemiyordum. Bunun yerine, bundan sonra olacaklar için savunmamı planladım.

Kesin olan bir şey vardı ve kan da bunu kanıtlıyordu (Luke'un bana birkaç kez nasıl hissettiğini doğrudan söylemesinden bahsetmiyorum bile) Luke bir bara girip kadınının başka bir erkeğin kollarında görmekten hoşlanacak türden bir adam değildi.

Luke'un Ren'e Jules hakkında hissettiklerini anlattığımı öğrenmesinden nasıl kurtulacaktım, bilmiyordum ama bir şeyler bulmam gerekecekti.

Garaja park etti ve hiç konuşmadan çatı katına çıktık. Hâlâ sağlıklı düşünemiyordum. İlk kez iki erkek benim için kavga ediyordu ve bu süreçte ikisi de kanlar içinde kalmıştı. Kendimi yine ne yapacağımı bilemediğim bir durumda bulmuştum ve bilgisiz hissetmekten biraz sıkılmaya başlamıştım.

Elbette, Luke'la birlikte yaşadığım düşünülürse, Ren'e rahatlamamalı ve şimdiye kadar yazılmış en tatlı, en hüzünlü şarkılardan biri sırasında bana sarılmasına izin vermemeliydim.

Ama öte yandan, şimdiye kadar yazılmış en tatlı, en hüzünlü şarkılardan biriydi.

Ezikçeydi ama bunu savunmam olarak kullanacaktım.

Bir de Luke'un Jules'a karşı bir şeyler hissettiği gerçeği vardı. Luke'un başka bir kadına karşı güçlü hisler beslerken benimle birlikte olması hoş değildi, ama muhtemelen bunu Ren'e söylememeliydim. Yine de Ren'in bunu paylaşacağı kimin aklına gelirdi ki?

Ancak Ren şunları paylaştı.

Bu noktada pes edecektim ve muhtemelen özür dilemek zorunda kalacaktım, her ne kadar bu berbat olsa da.

Ama yüzüne vurmak için yumruk yumruğa kavga etme olayım vardı. Sert bir adam, maço bir erkek olmak bir şeydi, bar otoparklarında kavgaya karışmak başka bir şeydi. Kim böyle bir şey yapar ki? Çocukçaydı ve sert adamlığı biraz fazla abartıyordu.

Asansörün kapıları açıldı, içeri girdik ve Luke ışıkları yaktı.

Ne olduğunu bilmediğim bir şey söylemek için ona döndüğümde, sakince yatağa doğru yürüdü, komodinin üzerindeki lambayı aldı, kablosunu sert bir çekişle çekip çıkardı ve vahşi bir yan kol hareketiyle odanın öbür ucuna fırlattı.

Yelken açtıktan sonra yarım daire şeklindeki çubuğa çarpmasını, parçalarının uçuşmasını izledim.

Tamam o zaman.

Bildiğim bir şey vardı, şimdiye kadar yazılmış en tatlı, en hüzünlü şarkı savunmamı gündeme getirmeyecektim.

Bana döndü. Ona şöyle bir baktım ve kontrol-öfke modunun o kadar ötesinde olduğunu gördüm ki komik değildi.

"Luke," diye başladım, durumu yatıştırmaya çalışmak için ve bunu odağı değiştirip kesiğine bakarak yapacaktım. Öncelikler önce gelir ve kan hemen hemen her zaman bir önceliktir. "O kesiği temizlememiz gerek."

"Toplan," diye cevap

verdi. Gözlerimi

kırıptım.

"Ne?" Ben sordum.

"Toplan. Şimdi."

Sonra başka bir şey söylemeden ceketini silkti, yatağın üzerine attı ve yanımdan geçip banyoya girdi.

Yarım daire çizerek döndüm, gözlerim ve bedenim onu

takip ediyordu. Banyonun ışığını açmasını, bir el bezi almasını izledim.

ve sonra kesiğini temizlemeye başladı.

Boğazıma bir şeyler oluyordu. Ne olduğunu tam olarak anlayamıyordum ama yine korkuyla karışık bir panik olduğunu düşünüyordum, bu sefer oldukça büyümüştü.

Banyo kapısına gittim.

"Luke, ben..." Başladım ama sonra ne diyeceğimi bilemediğim için vazgeçtim.

Dahası, bana bakmadı bile.

O zaman gerçekten söyleyecek bir şey olmadığını fark ettim.

Sonuç olarak, artık Jules'a aşık olduğunu bildiğimi biliyordu. İş işten geçmişti ve belli ki ilişkimiz bitmişti.

Bu konuda neden bu kadar kızgın olduğunu anlamıyordum, ama bunu daha sonra, Dom gittiğinde ve Sissy benimle olduğunda ve kadınların erkeklerin zihinlerinin nasıl çalıştığını anlamalarına her zaman yardımcı olan bolca tekila içtiğimizde düşünecektim.

Ve kendi kendime bunun iyi bir şey olduğunu söyledim. Kızgınlık kısmı değil, jig'in kalkması kısmı.

Kendime bunu söyledim ama pek inandırıcı olamadım.

Kapıdan arkamı döndüm (bu arada bana hiç bakmadı, sanki ben yokmuşum gibiydi, bu da boğazımı daha da komik hissettirdi) ve valizime gittim.

Eşyalarımı oldukça düzenli tutuyordum. Sadece çamaşır odasında, banyoda ve komodinin üzerinde birkaç eşyam vardı.

Çamaşır odasına gittim ve kurutucudaki giysilerimi Luke'unkilerden ayırdım. Bu hareket boğazımı tuhaf hissettirmeyi bırakıp gergin hissetmeye başlamama neden oldu. Elimden geldiğince acele ettim, kıyafetlerimi valizime geri götürdüm ve katlamadan hepsini içine tıktırdım, ki bunu yapmak zordu. Ütü yapmayı sevmezdim ama şu an kesinlikle takıntılı bir şekilde düzenli olmanın zamanı değildi.

Tuvalet çantamı aldım ve banyoya girdim. Luke'un yanından geçtim, o sırada kenarları bir arada tutmak için kesiğinin üzerine o küçük beyaz şeritlerden koyuyordu. Şampuanımı ve saç kremimi almak için duş kapısını geri çektim.

Tıpkı bana yaptığı gibi, onu görmezden gelmeye çalıştım.

Eşyalarımı alıp çantaya tıktırdıktan sonra arkamı döndüğümde Luke banyonun tam ortasında, ayaklarını dikmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde duruyordu.

Belli ki Luke beni görmezden gelmeyi

bırakmıştı. "Hangisi?" diye sordu.

Başımı salladım çünkü takip etmiyordum.

"Seni becerirken hangisini düşündüğümü kendini inandırdın? Roxie miydi?"

Ona baktım, tahmin ettiği için daralan boğazım d a h a da daraldı.

Neden tahmin ediyordu ki?

Tekila olmadan bunun üzerinde duracak zaman yok.

Devam etme zamanı, abuk.

"Ben, um..." Durdum, sorusunu duymazdan gelmeye ve toparlanmaya karar verdim, boylice dışarı çıkabilecek, markete gidebilecek, sağlıklı yaşam mojo'su olmayan muazzam miktarda yiyecek satın alabilecek, eve gidebilecek ve Luke'u unutmanın acılı surecine başlayabilecektim (ki bunun yaklaşık yüz elli yılını alacağını varsayıyordum, bu nedenle hemen başlamalıydım). Bu kararı verdikten sonra tekrar konuşmaya başladım. "Gelip beni alması için birini ara."

Yan tarafa eğildim, diş fıramı almak için uzandım ve eli fırladı, parmakları bileğimi sardı ve çekerek beni kendisine yaklaştırdı.

Başımı geriye eğdim ve ona baktım. Kendimi kaybetmeye başlamıştım, dşunmediğim her şeyin, gmdğğm her şeyin kafamın içine sızmasına izin vermeye başlamıştım ve bunlar çok güçlüydü.

Kızgın olmak istedim. Başka birine aşık olan ben değildim. Bir barın otoparkında testosteron yüklü bir salak gibi kavga eden ben değildim. Ancak, nedense öfkeye tutunmakta zorlanıyordum ve bunun yerine çok çok daha kötü bir şey hissediyordum.

"Hangisi?" diye tekrarladı.

"Luke, bırak gideyim," dedim sessizce, çünkü boğazım daha da kapanmıştı ve ağzımdan sessiz bir sestten fazlasını çıkaramıyordum. Yutkundum.

Gözlerimin arkasına yaşlar doldu ve bileğime dolanmış parmaklarına baktım. Beni bırakmayınca, "Lütfen, bırak" diye tekrarladım.

"Bana bak," diye karşılık verdi, sesi alçaktı ve öfkeyle titreşiyordu.

"Lütfen bırak beni," diye tekrar fısıldadım ve tam bileğimi kullanarak beni bir kez daha çekerken gözlerimdeki ıslaklığın akmaya başladığını hissettim.

Gerçekten ağlamak istemiyordum ama başka seçeneğim yoktu. Ya bu olacaktı ya da boğazımın tamamen kapanmasına izin verip boğulacaktım, ki dikkatim dağılmış bir şekilde bunun kötü bir şey olmayabileceğini düşündüm.

Parmakları acı vermeye başlamıştı ve ben fısıltıyla devam ettim. "Canımı yakıyorsun."

Bileğimi hemen bıraktı, çantayı diğer elimden çekip aldı ve lavaboya attı. Sonra ilerledi, beni duvara doğru itti, vücudu yaklaştı, sıcaklığı bana çarptı.

Yüzümü yere ve yana çevirip dudaklarımı birbirine bastırdım, düşüncelerimi ve gözyaşlarımı kontrol etmeye çalıştım. Öfkesi odayı dolduruyordu ama bu beni korkutmuyordu. Tek düşünebildiğim dışarı çıkmak, hayatımın bu kısmını kesip atmak ve mümkün olan en kısa sürede yeniden başlamak.

"Bana bak Ava," diye bastırdı Luke. "Hangisine?"

"Geri çekil Luke," dedim kısık bir sesle ama o daha da yaklaştı.

"Bana cevap verdiğin anda seni Zano'ya kendim götüreceğim."

Luke'un beni Ren'e götürmeyi teklif etmesiyle içime kontrolsüz bir acı saplanırken irkildim. Benimle işinin bittiği ve beni başka bir adama teslim etmeye hazır olduğu fikrinden nefret ediyordum.

Ama işte oradaydı.

"Çekil lütfen," diye yalvardım.

Daha da yaklaştı, vücudu artık benimkiyle tam karşı karşıyaydı ve ben onun omzuna bakıyordum.

"Hiç hissetmedin, değil mi Ava?" diye sordu ve sesinden bunun önemli bir soru olduğunu anladım.

Neden bahsettiğini bilmiyordum ve sormayacaktım da.

Ellerimi beline doğru kaldırdım, tişörtünü avuçladım ve onu geriye itmek için vücut ağırlığımı onunkine bastırarak ittim. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu ve birazdan hıçkırık sesleri çıkaracaktım, bunu biliyordum. Beni ağlarken görmesini istemiyordum ama hıçkırık sesimi duymasını da hiç istemiyordum.

"Uzaklaş," diye tekrarladım.

"Zano'ya seninle sevişirken kimi düşündüğümü söylemiştin?" Asıl konusuna geri dönmüştü, ne düşündüğünü bildiğimi düşünürsek bu hiç de rahatlatıcı değildi.

ama yine de tartışmaya katılmak i s t e m e d i m .

"Uzaklaş." "Cevap

ver bana."

İşte o zaman kendimi kaybettim, çünkü daha fazla dayanamadım. Aslında bu kadar uzun süre dayanabilmem şaşırtıcıydı.

Ağladığımı görebileceğini umursamadan ona baktım.

Dışarı çıkmam gerekiyordu.

şimdi.

Hüzünlü çaresizliğin azalmaya başladığını ve öfkenin kontrolü ele almaya başladığını hissettim ve fkeme sıkı sıkıya tutundum.

"Luke, çekil!" Bağırdım ama ne yazık ki sesim sonlara doğru kesildi.

"Cevap ver bana!" Luke gürledi ve artık canıma tak etmişti.

"Jules!" Yüzüne doğru bağırdım. "Jules! İyi misin?" Gömleğini ittim ama (her zamanki gibi) bir milim bile kıpırdamadı. Tabii ki o zaman boğazımdan aşağılayıcı bir hıçkırık sesi çıktı, ama güçlükle geçiştirdim. "Ona 'bebeğim' dediğini duydum. Yakınında durduğunu, yüzünü tuttuğunu, yanağını okşadığını gördüm, tıpkı bana yaptığın gibi. Ona bakıyordun, sanki... sanki..."

Syleyemedim ve söylemek zorunda da değildim. Sonunda beni duvara sabitleyemeyeceğini anladım, bir saniye daha değil, bir saniye daha değil.

"Geri çekil lan! Hemen şimdi!" Çığlık attım.

Hareket etmedi. Onun yerine gözlerinin içine, o korkutucu, ürkütücü bakışıyla bana baktı.

Sonra bakışları gözyaşlarının izinde dolaştı ve bir şey oldu. Tıpkı bana kızgın olduğu zaman, onun zincirini çektiğimi düşündüğü ve sonunda onun olduğumu ilan ettiği zamanki gibi. Önce gözleri parladı ve sonra yüzü yumuşamaya başladı, öfke eridi, elektrik odadan kaydı ve başımın her zamankinden daha fazla belada olduğu hissine kapıldım.

Benim için artık çok geçti. Luke'a ne olduğu umurumda değildi. İşim bitmişti. Çatı katında bıraktığım her neyse daha fazlasını alacaktım. Gidiyordum.

Derhal.

Güçlü, insanüstü bir hamleyle Luke'u bir santim geriye ittim, önünden kayarak çıktım ve odadan kaçtım. Çantamın kapağını tekmeleyerek kapattım ve fermuarını çekmek için iki kat eğildim ama havaya kaldırılmadan önce elime bile alamadım.

Engellendi.

Her zaman, her zaman, engellendi. En önemli anlarda bile.

Luke beni kollarına aldı, bir damadın gelinini eşikten geçirmesi gibi beni taşıdı.

Hâlâ ağlıyor, omuzlarını itiyor, bacaklarımı tekmeliyor ve cehennemden gelen gelin gibi çırpınıyordum.

Mücadelem uzun sürmedi. Yatağa bir dizini koydu, beni üzerine bıraktı ve ben bir santim bile hareket edemedim

vücudumu onunkiyle kapladı.

Kahretsin!

"Çekil üstümden!" Omuzlarını ittim, sırtımı kamburlaştırdım, kalçalarımı salladım.

Sanki hiç hareket etmemiş gibiydim. Yüzü yüzümdeydi ve ellerinden biri çeneme geldi. Başımı başka yöne çevirdim ve ondan başka bir yere bakmadım.

"Zano'ya seni becerirken Jules'u düşündüğümü söyledin mi?" Sesi daha sessiz, daha yumuşaktı ve ses tonundaki tamamen değişim beni gafil avlasa da, yine de yüzümü çevirmeye devam ettim.

Sorusuna cevap vermeye karar verdim. Bana kalırsa bu konuşma ne kadar çabuk biterse o kadar iyiydi.

"Ren bunu kendi başına buldu. Ona sadece başka birine aşık olduğunu söyledim."

"Ava, ben Jules'a aşık değilim."

Saçmalık, diye düşündüm ama söylemedim ve başka tarafa bakmaya devam ettim. "İyi, harika, yanlış anlaşılma için özür dilerim. Şimdi eğer kalkacaksın, ben eve gidiyorum."

"Bebeğim, bana bak." Şimdi o nazik, şefkatli sesini kullanıyordu ve ben dudağımı ısırarak zorunda kaldım.

Gözyaşları hâlâ akıyordu ama azalıyorlardı. Ses onları tüm gücüyle geri getirecekti, bunu biliyordum.

"Lütfen in," diye tekrarladım. "Eve gitmem gerek."

Ağırlığı tam olarak üzerime yerleşti ve elleri yüzümü çerçeveyerek beni ona bakmaya zorladı.

Yüzündeki ifadeyi fark edemeyecek kadar kendi dramıma kapılmıştım. Sadece bir sonraki saniyeye odaklandım, bu beni bir sonraki saniyeye ve bir sonrakine götürecekti, bu da sonunda beni güvende olabileceğim, vibratörlerime yeminlerimi yenileyebileceğim ve bir daha asla evimi terk etmeyeceğim eve götürecekti.

"Jules hamile, Ava."

Bir anda vibratörler ve bir ömür boyu münzevi olma düşünceleri pencereden uçup gitti ve gözlerim onunkilere odaklandı.

"Ne?" Ben sordum.

"Vance bana dün sabah söyledi. Daha çok erken. İlerleyene kadar kimsenin bilmesini istemiyor. Vance kabul etmedi. Kendini kaybetmiş durumda. Shirleen hariç herkese söyledi."

Nefes almadığımı fark ettim. Sonra nasıl olduğunu unuttuğumu fark ettim.

Luke konuşmaya devam etti. "Bu yüzden ona yakın durup yüzüne dokunuyordum. Kan bağı olan bir ailesi kalmadı ve Vance de kendi ailesine yakın değil. Çok şey atlattılar ve ikisi de bunu istiyor. Onlar adına mutluyum. Bu iyi bir şey."

Tamam. Resmileşti.

Tüm zamanların bir numaralı aptalıydım.

Sana onunla konuşman gerektiğini söylemiştim, İyi kalpli Ava.

Kötü Ava sessizdi.

İyi Ava boynumdan Kötü Ava'ya baktı. Söyleyecek bir şey yok mu?

Kötü Ava boynumun etrafından İyi Ava'ya baktı. Sonra başparmağını burnuna götürdü ve parmaklarını ona doğru oynattı.

Nefesimi bıraktım ve gözlerim yana kaydı. "Özür dilerim," diye fısıldadım.

Luke'un başparmağı ıslak elmacık kemiğimin üzerinden geçti. "Bebeğim, lütfen bana bak."

Beni etkileyen "lütfen" oldu ve gözlerim tekrar onunkilere kaydı.

"Sanırım çünkü dram buydu, bu yüzden kafanı toparlaman gerekiyordu."

Cevap vermedim. Cevap vermeme gerek yoktu. Çok açıktı.

"Bilmek istediğim şey, Jules'a aşık olduğumu düşündüğün halde dün gece neden bana geri döndüğün."

Tekrar nasıl nefes alacağımı unuttum. Oh... Tanrım...

Her şeyimi vermiştim. Bunu yapmak istememiştim ama yaptım. Jules'a aşık olduğumu düşündüğümü öğrenmesini beklemiyordum.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Hazırlıksız olup olmadığını anlamak için kalçalarımı biraz salladım (değildi).

Ben bunu yaparken yüzü yaklaştı, dudakları dudaklarıma geldi ve "Ben de öyle düşünmüştüm" dedi.

"Whoa. Whoa, whoa, whoa. Dur orada."

Kahretsin! Bunu yüksek sesle mi söyledim?

Ben yaptım.

Cehennem ve lanetlenme.

Onunla gitmek zorundaydım. Başı

bir santim yukarı kalktı.

"Gidecek başka yerim yoktu," dedim ona. "Kötü adamlar peşimdeydi, hatırladın mı?"

Bu kötü değildi, hatta gerçektir.

"Zano'yla kalabilirdin," diye yanıtladı Luke.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

O haklıydı. Yapabilirdim.

Neden bunu düşünmedim ki?

Başka bir şey düşünmeye başladım, bir yalan, bir uydurma, herhangi bir şey. Luke'un vücudu gülüyormuş gibi hareket etmeye başladı ve yüzümü okuduğunu anladım.

Bunun komik olduğunu düşünmemiştim. Azıcık bile.

"Lütfen bırak beni. Eve gitmem gerek" diye fısıldadım.

Ses tonumu duyunca gözlerindeki eğlence kayboldu ama vücudunu benimkinden ayırmadı. Onun yerine

Parmağım saç çizgimde gezindi. Gözleri bunu izledi ve sonra tekrar benimkilere döndü.

"Güzelim, sana ipuçlarını kendin bulman gerektiğini söylemiştim ama bu gece sana biraz yardım edeceğim."

Bu kulağa hiç hoş gelmedi.

Yardım istemedim. Bunun bitmesini istiyordum. Şimdi bitmesi, daha sonra sıkıldığı ya da benden bıktığı için beni terk etmesinden çok daha iyiydi. Ya da daha kötüsü, morgda kurşunlanmış cesedini teşhis etmek zorunda kaldığımda.

"Önce..." diye başladı, düşüncelerimi bölerek.

Olamaz! Birden fazla parçası vardı.

"Hissedene kadar seni becereceğim. Hissettiğini bilene kadar. "O" aramızda olan şey. Dün gece baban hakkında konuşarak ve bugün de sorun olduğunda ya da hiçbir şey olmadığında beni arayarak sana ulaştığımı sanıyordum. Bunun işe yarayıp yaramadığını göreceğiz, ama her halükarda sana ulaşacağım, ne pahasına olursa olsun."

Tamam, belki de yalan söylemek doğru yol değildi, belki de yalvarmak doğrudur.

"Luke, lütfen, lütfen, bırak eve gideyim."

Eli tekrar çeneme geldi, başparmağı alt dudağımda gezindi ve yalvarışlarımı duymazdan geldi.

"Anlaman gereken ikinci kısım, bebeğim, gitmene izin vermeyeceğim. Beni uzaklaştırmana izin vermeyeceğim ve pes etmeyeceğim. Babanın ve o pisliklerin senden kopardıklarını bir araya getirene kadar çalışmaya devam edeceğim. Beni içeri alana kadar uğraşmaya devam edeceğim. Bana benim olduğunu söyleyene kadar durmayacağım, bu doğrudan ağzından çıkana kadar, tercihen ben senin içindeyken ve sen bana, seni boşaltmaya yakın olduğumda bana baktığın gibi bakarken."

İsteğim dışında, parmakları başımın yan tarafındaki saçları karıştırırken içimin eridiğini hissettim. Gözleri aşırı ısındı ve ağzı benimkine yaklaştı.

"Seni boşalttığımda buna bayılıyorum," diye mırıldandı dudaklarıma karşı, eli saçlarımdan arasından geçip sırtımdan aşağı inerken kolu etrafımda dolandı. "Her seferinde adımı söylüyorsun ve o inanılmaz seksi küçük gülümsemeni takınıyorsun."

Oh, kahretsin.

Bunu yaptığımı inanmak istemiyordum ama yaptığımı inanabilirdim. Yani, bahsettiğimiz kişi Luke'tu, ki bu yeterli olabilirdi, ama bir de Luke'la birlikteyken hiç bu kadar sert orgazm olmadığım gerçeği vardı ve bu herkesi gülümsetirdi.

Sonra kutsal bir arayışa yemin eder gibi bir şey söyledi. Seksi, modern bir yemin, ama benim için korkutucu bir yemin, çünkü Luke Kutsal'ı bulacağını bildiğiniz türden bir adamdı.

Grail. Yaşlı Lancelot'u bir aptal gibi göstereceğinden emindim.

"Ava, bebeğim, sana söylüyorum, bana ait olduğunu kabul edeceksin çünkü sen bana aitsin."

Ee-yikes!

Bir kez daha denedim. "Luke, lütfen eve gitmeme izin ver." Dudakları dudaklarıma değdi, sonra başını kaldırdı. Gülümsemeden hemen önce gözlerinin mürekkep rengi olduğunu fark ettim. "Hayatta olmaz."

Siktir, siktir, siktir, siktir.

KÖŞELİ

H Beni öptü.

İçime girmesine izin vermemeye çalıştım ama ağzını iyi kullanıyordu. İnanılmaz bir öpücüydü ve içimdeki erime yoğunlaştı.

Ne yazık ki benim dışım da eridi ve bedenim onunkinin altında gevşedi. O da bunu hissetti ve beni de yanına alarak yuvarlandı, böylece ben üstte kaldım.

Bununla ilgili bir şey Luke Lip Fog'u kesti ve bana hala kaçış modunda olduğumu hatırlattı. Dizlerimi ona sarılacakmışım gibi kaldırdım. Bunun yerine dudaklarımı onunkilerden ayırdım, hızla yukarı ittim ve yataktan çıkmaya başladım.

Beni yakalamadan önce bir ayağımı yere koyabildim. Beni döndürerek kucağına düştüm ve kollarından biri beni sıkıca sardı. Elbette mücadele ettim ve dikkat etmediği için bir şansım olduğunu düşündüm. Yine de beni kendine doğru çekmeyi başardı ki bu çok sinir bozucuydu. Dikkatini vermiyordu çünkü komodinin çekmecesini açmış, karıştırıyordu. Ben de onu yakalamaya çalışmakla meşguldüm.

Kelepçelerin şangırtısını duyana kadar ne yaptığını fark etmemiştim.

Kıpırdamadan durdum, başımı salladım ve "Hayır!" diye bağırdım.

İşte o zaman gerçekten mücadele etmeye başladım. Yatağa kelepçelenmek istemiyordum, bir daha asla.

Geri çekildim, ayağa kalktım ve asansöre doğru koştum, düğmeye bastım, durdum ve Luke'un bir asansörü olmasının berbat olduğunu çok geç fark ettim. Hızlı bir çıkış yapmak zorunda kalana kadar güzeldi. Eğer hızlı bir çıkış yapmak zorundaysanız, mahvolmuştunuz.

Yine engellendi.

Asansörü beklerken onunla yüzleşmek için döndüm ve kelepçeleri arka cebine sokarak bana yaklaşmasını izledim.

"Ben gidiyorum," dedim ona.

"Hayır, değilsin," diye cevap verdi, olabildiğince sakın bir şekilde.

"Öyleyim. Beni burada tutamazsınız," diye devam ettim, hiç sakın değildim.

"Evet, yapabilirim."

İtiraf etmek istemedim ama yapabileceğinden oldukça emindim. Kahretsın!

Asansör kapıları açılır açılmaz bana yaklaştı. O hareket ettiğinde ben de geri çekilmeye başlamıştım, daha önce kimsenin hareket ettiğini görmediğim kadar hızlıydı. Bir saniye sonra geriye doğru gidiyordum.

Asansöre doğru yöneldiğimde, bir saniye sonra asansörün yan tarafındaki duvara yapışmıştım.

Bir kez daha sormak
zorundaydım. Neden
ben?

"Luke, yapma!" Çaresiz ve artık umursamaz bir sesle bağırdım. "Lütfen beni tekrar yatağa kelepçeleme."

Bir santim uzaklaştı ve gömleğimi hızlıca çekiştirerek ön taraftaki düğmeleri sonuna kadar açtı.

Yine mi bok!

O uzaklaştığı anda ben de uzaklaştım ama o beni vücuduyla duvara yasladı ve eli gömleğimin içine, göbeğime girdikten sonra yan tarafıma doğru kayarak mutlu karıncalanmalar yarattı.

Dudakları benimkilere yaklaştı, gözleri açıktı ve benimkilerden ayrılmıyordu.

"Sakin ol güzelim, seni yatağa kelepçelemeyeceğim," dedi ve elini omzuma atıp gömleği omzumdan ve kolumdan aşağı kaydırды.

"Rahatlamayacağım. Eve gideceğim," dedim ona ellerinden kurtulmak için kolumu kıvrırken.

Ne yazık ki, bu aynı zamanda gömleğimin bir taraftan düşmesine de yardımcı oldu.

"Eve gitmiyorsun," diye cevap verdi Luke ve ben de derinlerde bir yerde gömülü olan o gizli, özel yeri itiraf etmek zorunda kaldım.

Diğer her şeyi gömdüm, ağzıma karşı konuşmasını sevdiğimi söyledim.

"Eve gitmeliyim," diye devam ettim, sesim hâlâ çaresizdi, hâlâ umursamıyordum ve bir bahane, herhangi bir bahane arıyordum. "Postalarımı kontrol etmem ve çiçeklerimi sulamam gerekiyor."

Son kısmı yalandı. Hiç bitkim yoktu. İlk kısım da yalandı. Hiç iyi mektup almadım.

Başını kaldırdı ve bana sırtıttı ve size söyleyeyim, sırtışı çok iyiydi. Bana attığı hiçbir sırtışa benzemiyordu. Seksi ve sıcaktı ve yüzünde bir şey vardı, daha önce hiç fark etmediğim bir şey, ama parmağımı koyamayacak kadar korkmuştum.

"Onları yarın sulayabilirsin," dedi bana.

"Yarın çok geç olacak, gerçekten susamışlar," diye karşılık verdim.

İki elimi kaldırdım ve omuzlarına bastırdım. Her zamanki gibi bunun bir etkisi olmadı ama yine de devam ettim. "Ölürlerse sana yeni bitkiler alırım," diye cevap verdi.

"Yeni bitkiler istemiyorum. Elimdeki bitkileri seviyorum," diye yine yalan söyledim.

"O zaman bu gece seninle seviştikten sonra gideriz."

İkınmayı bıraktım, kalbim atmayı bıraktı, ciğerlerim çalışmayı bıraktı, dizlerim titredi ve ona baktım.

"Ne dedin sen?" Fısıldadım.

Ağızı tekrar benimkine geldi. Dudaklarını orada gezdirdi ve sonra yanağımdan kulağıma doğru ilerledi. Bunu yapmamaya çalıştım ama bu beni ürpertti.

"Seninle işim bittikten sonra bu gece seni eve götüreceğim. Sen çiçeklerini sularsın, biz de senin evinde uyuruz."

Ciğerlerim gibi kalbim de harekete geçti ama mücadeleye devam etmedim.

Tekrarlamasını istediğim şeyi, "seninle sevişmek" kısmını tekrarlamadı. Buna hep "sikişmek" derdi. Hiç "sevişmek" dememişti.

Yine de söylediğinden oldukça emindim.

Güvenliğim ve akıl sağlığım için son bir kez daha denemek zorundaydım.

Ellerimi omuzlarından çektim ve başımı tamamen duvara yaslayacak şekilde geriye doğru hareket ettirdim. Bunu yaptığımda başı yukarı kalktı. Ellerimi boynunun iki yanına koydum ve gözlerinin içine baktım.

"Luke," dedim usulca. "Lütfen eve gitmeme izin ver."

Tıpkı Ren'in yaptığı gibi alnını benimkine dayadı.

Luke ile durum farklıydı. Daha iyiydi, o kadar iyiydi ki komik değildi. Hatta o kadar komik değildi ki, dünyayı devirecek kadar komik değildi. O kadar yaklaştı ki burnu benimkinin yan tarafına dayandı ve bu fırsatı değerlendirerek dilini alt dudağımda gezdirdi.

Tüm bu manevranın bana verdiği hissi tanımlayacak sadece iki kelime vardı ve o kelimeler de "Aman Tanrım" idi.

Dizlerimin bağı çözülürken göz kapaklarımın ağırlaştığını hissettim. Mürekkep rengi gözlerinin gülümsediğini gördüm ve bana sahip olduğunu bildiğini anladım.

Lanet olsun.

"Bebeğim, seni eve götüreceğimi söyledim." Yüzü değişti ve ağzı benimkine geldi. "Sonra," dedi beni öpmeden hemen önce.

LUKE ve ben duvar seksi yaptık.

Daha önce hiç duvara yaslanarak seks yapmamıştım ve size söyleyeyim, duvar seksi çok çok iyiydi. Aslında, duvar seksi o kadar iyiydi ki, benim yeni favori pozisyonum oldu. Aslında o kadar iyiydi ki, Eddie ve Jet'in bunu sadece dört kez yaptığına inanamıyordum. Aylardır birlikteydiler!

Duvar seksinden sonra, söz verdiğim gibi, giyindik ve Luke beni evime götürdü.

Bu beni korkuttu çünkü evime gidiyorduk, böylece sahip olmadığım bitkileri sulayabilecektim. Yol boyunca kendim için yarattığım bu yeni karmaşadan nasıl kurtulacağımı düşündüm ve sadece kanatlanmam gerektiğine karar verdim.

Önce, yolunu keserek beni kapıda bırakmasını sağlamaya çalıştım, ama adet haline geldiği üzere, sadece eğildi ve ellerini kıcıma koyarak beni kaldırdı.

Onu evimden uzaklaştırmayı başaramayacağımı bilmeliydim ama kendime en azından pes etmediğimi söyledim.

Adetim haline geldiği üzere, bacaklarım kalçalarına dolandı ve ellerim omuzlarına gitti (bu arada, bu Duvar Seks Pozisyonuydu, ama kıyafetlerle). İçeri girdi, kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı, ellerimin omuzlarına bastırmasını görmezden geldi. Döndü ve kapıyı kilitledi (hala bastıran ellerimi görmezden geliyor) ve bizi merdivenlerden yukarı çıkardı.

Omuz presinden vazgeçtim ve başka bir strateji denedim.

"Bitkilerime bakmam gerekiyor," dedim ona.

Bitkilerim varmış gibi davranmaya, belki beni yatak odasında beklemesini sağlamaya ve ben var olmayan bitkilerimi sularken beni takip etmemesini ummaya karar verdim.

"Senin hiç bitkin yok," diye karşılık verdi

Luke. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Her şeyi biliyor muydu?

Gözlerimi ona diktim. Sahanlığın üstünden yatak odama doğru döndüğünde ona "Sinir bozucusun," dedim.

"En azından artık benden nefret ettiğini

söylemiyorsun." Cehennem ve lanet!

Kendi ölüm çizgimi unuttum.

Boğazımın arkasından sinirli bir ses çıkardım. Luke

kıkırdadı. Evet, gerçekten kıkırdadı.

"Tamam, Şimdi senden nefret ediyorum," dedim ona, Şirret bir sesle.

Yatağımın kenarına kadar gelmiştik ve beni öyle bir bıraktı ki yumuşak bedenim ayaklarım yere değene kadar onun sert bedeninden aşağı kaydı. Bu çok güzel bir histi, son derece güzeldi.

"Hayır değilsin," diye sırtarak cevap verdi, bakışları yüzümü tarıyordu ve vücut kaydırağını sevdiğimi görebildiğini biliyordum. Vücut kaydırağını geçtim. "Madem bitkimin olmadığını biliyordun, neden beni eve getirdin?"

"İki nedenle," diye cevap verdi. Sonra başını eğdi ve dudaklarını usulca dudaklarıma dokundurdu. Dudak dokunuşunun son derece hoş olduğunu da eklemeliyim. Başını tekrar yukarı kaldırdığında konuşmaya devam etti. "Bir, çünkü burada geçirdiğimiz o geceden beri seni yatağında becermek istiyorum. İki, çünkü köşeye sıkıştığında seni izlemek beni eğlendiriyor."

Vücudum kaskatı kesildi, bunun da iki sebebi vardı. Birincisi, "sikiş" kelimesini kullanmaya geri döndüğü için, ikincisi de köşeye sıkıŐtıđımda beni izlemenin eğlenceli olduğunu düşündüğü için.

"Bu hiç hoş değil," diye tersledim.

Kolları bana sarıldı ve beni daha da yakınlaŐtırarak sıkılaŐtırdı. Yüzünün ciddileŐmesini izledim.

Uh-oh.

Ciddi suratından hiç de iyi Şeyler hissetmiyordum.

"Bir konuda dürüst olmalıyız, güzelim." Oh kahretsin.

Luke her konuda yeterince açıldı. Onun heteroseksüel olma konusunda heteroseksüel olmasıyla başa çıkabileceğimden emin değildim.

Onu durduramadan (durdurabildiğimden değil) konuşmaya devam etti.

"Sana ulaşmak için, iyi davranmak niyetinde değilim. Seni köşeye sıkıştırmak niyetindeyim. O köşeden çıkmaya çalışırsan, seni geri iterim. Bana istediğimi verene kadar seni orada tutacağım. Bunu duymak hoşuna gitmeyecek, ama sana söylemeliyim ki, şirretken çok seksi olduğunu düşünüyorum. Ayrıca sahip olduklarımız hakkında bana ve kendine yalan söylediğinde bunun sinir bozucu olmaktan ziyade sevimli olduğunu düşünmeye karar verdim. Buna karar verdim çünkü savaşmayı unuttuğunda inanılmaz derecede tatlı oluyorsun, boktan bir yalancı olduğundan bahsetmiyorum bile ve bunu komik buluyorum. Köşeye sıkıştığında böyle davrandığını düşünürsek, bebeğim, bilmelisin ki, bunun neredeyse her dakikasından zevk alıyorum, sana kızdığım veya senin için savaştığım kısımlardan bile ve bundan pişman olmayacağım."

Evet, haklıydım. Onun heteroseksüel olma konusunda heteroseksüel olmasıyla başa çıkamadım.

Bunun hiçbir etkisi olmadığı için ondan nefret ettiğimi bir daha söylememeye karar verdim.

Onun yerine ters ters baktım.

Uzun bir bakışla onu kavurduktan sonra (aslında onu kavurmak olarak düşünmek hoşuma gidiyordu ama yanılmıyorsa

Sonlara doğru dudaklar seğirmeye başladı), kollarından çekildim, şifonyerime doğru yürüdüm, bir gecelik aldım ve koridordan banyoya doğru yürüdüm.

Lenslerimi çıkardım, banyo dolabında sakladığım seyahat boy şişelerle yüzümü temizledim ve nemlendirdim ve geceliğimi giydim. Gecelik annemin Noel hediyesiydi. Daha önce hiç giymemiştim çünkü çok çirkindi. Üzerinde küçük çiçekler olan beyaz bir gecelikti, dandik, yüksek yakalı ve eski bir kız gibi, tam da annemin benim nereye gittiğimi düşündüğünden emindim.

İşim bittiğinde, yatak odasına geri döndüm.

Işıklar sönmüştü, panjurlar hâlâ açıktı ve sokak lambaları pencerelerden içeri süzülüyordu.

Luke tabii ki yatakta sırt üstü yatmış, ellerini başının arkasına koymuş, rahatlamış ve Zen olmuştu.

Argh!

Giysilerimi hasır çamaşır sepetine attıktan sonra kapıya doğru yürüdüm.

Oraya ulaşmadan önce Luke'un, "Kanepeye ya da o lanet şilteye yaklaşırsan sonuçlarına katlanırsın," dediğini duydum.

Ona döndüm ve öfkeme hâkim olamadığımı hissettim.

Bu şaşırtıcı değildi. Zor bir gece, zor bir gün ve öldürücü bir hafta geçirmiştım. Hayatım üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. Hiç, sıfır, nada ve Luke beni çok korkutuyordu. Güvenliğim için korktuğum bir şekilde değil. Kalbim için korktuğum bir şekilde.

Ve bu daha kötüydü.

Öfke kontrolüm o kadar azaldı ki ellerim kalçalarımaya gitti, ayağım dışarı çıktı ve Barlow Bitch Kanı damarlarımda parlamaya başladı.

"Sen dürüstün Luke, ben de dürüst olacağım ve bu sefer beni dinlemeni istiyorum," dedim ona, sesim tavrı doluydu. "Dom'un Streetcar Named Desire maskaralıkları ve senin Ren'le otoparkta kavga etmenle oldukça telaşlı bir gün geçirdim, gerçi bir barın otoparkında kavga ettiğine hâlâ inanamıyorum. Ve bu süreç kanlı bitti! Sonra da odanın öbür ucuna ışık fırlattın, Tanrı aşkına. Yani, bunu kim yapar ki? Şimdi gidip yeni bir lamba alman gerekecek ve o güzel bir lambaydı. Ve bilmek istiyorum, onu kim temizleyecek? Ben değil, bunu hemen söyleyeyim. Bir daha lamba fırlatırsam, ben temizleyeceğim. Yeni kural, lambayı atan kişi temizleyecek."

Derin bir nefes aldım, çünkü oksijenim bitmişti ve devam ettim.

"Dobra dobra konuşmandan bahsetmiyorum bile. Kimse senin gibi konuşmuyor. Bu delilik. Ve bunun beni çok korkuttuğunu bilmelisin."

Luke'un yorganı arkaya atıp yataktan kalkmasını izledim. İlk kez bunu bir uyarı işareti olarak algıladım ama o bana doğru yürürken bile duruşumu koruyacak kadar sinirlenmişim, çıplak ve (her ne kadar

lenslerim olmadan bulanıktı, söylemeliyim) sokak lambaları tarafından aydınlatılan muhteşem vücut.

Korkunun ve tamamen başka bir şeyin omurgamda yarattığı heyecanı görmezden geldim ve atıp tutmaya devam ettim.

"Bütün bunlara sabrım kalmadı," dedim ona en şirret ses tonumla. Birkaç santim yakınımda durduğunda başımı arkaya eğip gözlerini kısarak ona baktım. Parmağımı kaldırdım ve ne demek istediğimi anlatmak için defalarca göğsünü dürtmeye başladım. "Şunu kafana sok Lucas Stark. Biz seks arkadaşıyız, o kadar. Başka bir şey değil. Dahası," diye devam ettim, temama ısınıyor ve onu dürtmeye devam ediyordum. "Beni köşeye sıkıştırmaya devam edersen sonuçlarına katlanmak zorunda kalacağın konusunda seni uyaracağım."

Ne gibi sonuçlarla karşılaşacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kulağa hoş geldiğini düşündüm.

Söylenmeyi bıraktım ve Luke sadece bana baktı. Sonunda, "Bitirdin mi?" diye sordu.

Bir saniye düşündüm ve "Evet" dedim.

Eli havaya kalktı ve parmakları bileğime dolandı. Beni kendine doğru çekeceğini düşünmüştüm ama onun yerine elimi kaldırdı, başparmağı avucumun içinde kayarak yumruğumu açtı ve elimi ağzına götürdü.

Avucumu öpmesini büyülenmiş bir sessizlikle izledim ve dizlerimin titremesiyle dilinin oraya dokunduğunu hissettim.

Ho-ly saçmalığı.

Bu güzeldi.

Öfkemin kontrolünü kaybettiğim gibi, kontrolümü tekrar kaybettim. Bu sefer kayan benim öfkem oldu.

Elimi ağzından çektiğinde bileğimi kullanarak beni yavaşça kendisine doğru çekti.

Ona doğru ilerlediğimde bana "Yine duvara karşı yapmak ister misin?" diye sordu.

Luke'un Avuç-Dil-Dokunma Sisi'ni temizlemeye çalışmak için gözlerimi kırptım ve duvar seksinden cidden hoşlanmama rağmen, "Hayır, kesinlikle olmaz," diye cevap verdim.

"Yerde mi?" Luke beni hâlâ kendine çekerek sordu ve karnımın lezzetli bir şekilde zıpladığını hissettiğim gibi göğüslerimin göğsüne sürtündüğünü hissettim.

"Şiltede uyuyacağım," diye ısrar ettim, karnımı cesurca görmezden gelerek.

O da benim beyanımı görmezden geldi ve yumuşak, seksi bir sesle "Birlikte banyo yapmak ister misin?" diye sordu.

Luke'la banyo yapmak. Vay canına, bunun güzel olacağını düşündüm, teni ıslak, sabunlu ve kaygan.

Kendine gel kızım! Ne İyi Ava ne de Kötü Ava böyle bir şey söyledi. Onun yerine bu doğrudan beynimden geldi.

Kafamı sertçe sallayarak temizledim ve ayağımı yere vurdum.

"Hayır!" Tersledim.

Diğer eli yüksek yakamdaki kısa, büyükanne ruffle ile oynamak için geldiğinde neredeyse onunla tam cephedeydim.

"Bunu satın mı aldın?" diye sorarak konuyu değiştirdi ve ben yine şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırırken buldum kendimi.

"Hayır. Annem Noel için almıştı."

"Beğendin mi?" diye devam etti.

Nedense dürüstçe "Pek sayılmaz" diye cevap verdim.

Ben daha ne olduğunu anlamadan eli yakama yapıştı. Sert bir çekiş yaptı ve kumaş yakadan bele kadar yırtıldı.

Sersemlemiş bir şekilde nefesimi tuttum ve diğer eli yırtığa gelip iki elini de kullanarak yırtığı etek ucuna kadar tekrar yırttığı anda kıpırdamadan durdum.

"O zaman senin yatağında sevişiriz," diye sakince sözlerini bitirdi ve elbiseyi omuzlarımdan kaydırarak ayaklarımdan dibine yere düşürdü.

Sonra parmakları külotuma takıldı ve yerdeki yırtık gecelikle birleşene kadar aşağı kaydırıldı.

Ne bir hareket ne de bir ses çıkardım.

Yapamadım. Şoktaydım.

Beni kucağına aldı ve ben hala direnmek için hareket etmedim, çünkü o kadar büyük bir korkunun sancıları içindeydim ki

yaşadığım en büyük çılgınlıktı. Aslında, dünya tarihindeki en büyük çıldırma olabilirdi.

Luke Stark, sokağın karşısındaki çocuk, resmen kıyafetlerimi yırttı.

"Sen sadece..." Boğazımı temizledim ve bunun neye ihanet ettiğini umursamadım, "annemin geceliğini üzerimden yırttım."

Beni yatağa yatırdı ve peşimden geldi. Yorganı üzerimize çekerken, "Gecelik çok çirkindi ve annen bir noktaya parmak basıyordu," dedi. Doğrulamaya çalıştım ama beni kollarının arasına aldı ve yüz yüze gelecek şekilde yan yatırdı. "Görüyorum ki annen hiç değişmemiş."

Haklıydı, kız değişmemişti ama yine de geceliğimi yırttı.

"Bence sen delirmiş olabilirsin," diye ağzımdan kaçırdım. "İnsanlar senin gibi davranmıyor. İnsanları kendilerine ya da yataklarına kelepçelemezler. Otoparklarda kavga etmezler. İnsanları her yere taşımazlar. Kadınların kıyafetlerini yırtmazlar." Sözlerimi bitirdiğimde sesim normalden iki oktav daha tiz çıkmıştı.

"Seni sadece yanımda taşıyorum çünkü her zaman olmanı istemediğim bir yere gitmeye çalışıyorsun ya da yapmanı istemediğim bir şey yapıyorsun."

Göğsünü ittim ama kolları daha da sıkılaştı. "Bu durumu daha iyi yapmaz!" Şimdi biraz

bağırarak. "Aslında, bu durumu daha da kötüleştiriyor!"

"Benden korkuyor musun?" diye sordu, hâlâ olabildiğince sakindi. "Hayır," diye tersledim ve bu bir bakıma doğruydı.

Üzerimdeki geceliği yırttığı için ondan korkmuyordum. Ondan başka nedenlerle korkuyordum, paylaşmak istemediğim nedenlerle.

"Köşeye sıkışmış gibi mi hissediyorsun?"

"Sikeyim evet!" Şimdi bağırıyordum ve tamamen doğruyu söylüyordum.

Dişlerinin beyazının parladığını gördüm. "Güzel," diye mırıldandı.

Sonra beni öptü. Uzun, sıcak, ağırdı ve bir saatten kısa bir süre önce bana duvara karşı orgazm yaşatmış olmasına rağmen, tekrar tahrik olmaya başladım.

Kahretsin!

Dudakları ayrıldığında, işleri daha da ileri götüreceğini düşündüm. Bunun yerine, sırtım onun önüne gelecek şekilde beni çevirdi. Kolları beni sıkıca sardı ve yüzünü saçlarıma gömmeden önce dudaklarını ensemden hızlı bir öpücük için hissettim.

Kaşık seksi yapabileceğimizi düşündüm ve itiraf etmeliyim ki bunu dört gözle bekliyordum, ama dakikalar geçtikçe bana sarıldı.

Kendime, gerginliğin vücudumdan akıp gitmesini sağlayan şeyin yine kendi yatağında olmak olduğunu

söyledim, böylece rahatladım.

onu. Kendime bunun onun sıcaklığı, beni saran kolları, boynuma değen nefesi ve kendimi bildim bileli sevdiğim adam olan Luke Stark olduğu gerçeği olmadığını söyledim.

Elini kaldırıp göğsümü avuçladığında hayal dünyasına dalmaya başlamıştım. Uykulu halimi kaybettim ve nefesimi tuttum. Başparmağı meme ucundan göğsüme kadar olan iç kıvrımı boş yere okşasa da, bunun sadece şefkatli bir dokunuş olduğu ve hiçbir yere götürmediği açıktı.

"Davranışlarından anladığım kadarıyla seni duvara karşı becerdiğimde bunu hissetmemişsin," dedi başımın arkasına usulca.

"O" her neyse, onu hissetmedim. Ayrıca bunu paylaşmadım. Sessiz kaldım.

Sessizliğimi kabul etti ve bana sarıldı, göğsümü okşadı.

Bir süre sonra tekrar konuştu. "Bana neden Zano'nun kollarında durduğunu söylemek ister misin?"

Eek!

Hayır, kesinlikle ona söylemek istemiyordum, çünkü kendimi gerçekten tanıımıyordum. Bu nedenle sessizliğimi korudum.

Bekledi ve sonra sesi tekrar geldi. "Pekâlâ, bu konuyu kapatalım. Bunun yerine, belki de babamın cenazesinden sonra beni neden aramadığını söylemek istersin."

Hissettiğim rahatlama bir anda bedenimi terk etti ve kaskatı kesildi. Ben de sessiz kaldım.

Luke yine bekledi. Başparmağı hareketsiz kaldı ve sonra içini çekti. "Bunu hayır olarak kabul ediyorum."

Eli göğsümden uzaklaşıp iki kolu da göbeğime dolandığında dudağımı ısırđım, başının hareket ettiğini ve ağzının kulağıma geldiğini hissettiğimde beni daha da içine çekti.

"Bu iş kötüye gitmeye başlarsa, Ava, elimizde ne varsa, bunun hakkında konuşuruz. Üzerinde çalışırız. Ben senin baban değilim. Bir gün kalkıp seni terk edecek değilim."

"Sekiz yıl boyunca zaten yaptın."

Olamaz. Bu benim ağzımdan mı çıktı? Ve bir suçlama gibi mi geldi?

"Bebeğim," diye mırıldandı yüzünü boynumun kenarına gömmeden önce.

Yumuşak, nazik ve sevecen bir mırıltıydı ama içinde neredeyse bir hırıltıya benzeyen bir ses vardı ve bariz duyguları beni titretti.

Evet, ağzımdan çıkıverdi. Tekrar tekrar, kendimi ele vermeye devam ettim.

Sessizliğe dönme zamanı.

Luke sessizlikten hoşlanmıyordu. Beni tekrar ona doğru çevirdi ve ben karşı koymadım. Nasıl olsa kazanamazdım.

Beni pozisyona soktuğunda, bir savunma mekanizması olarak yüzümü boğazına gömdüm. Ona bakmak istemiyordum ve onun da bana bakmasını istemiyordum. Bana bakmasını istemedim.

Bu konuşmayı da yapmayacaktım ama direnmeyecektim. Direnmek sadece daha uzun sürmesine neden olacaktı ve benim uyumaya, bu geceyi atlatmaya ve yarın tekrar mücadeleye başlamaya ihtiyacım vardı. Eninde sonunda gitmek zorundaydı. İhtiyacı olmasa bile bir işi vardı. Tekrar yalnız kaldığımda, benim için bir sonraki adımın ne olacağına karar verecektim. Hâlâ estetik ameliyata ve Meksika'nın derinliklerinde kendi kayboluşumu yaratmaya meyilliydim.

Luke düşüncelerimi bölerek, "Jules bir keresinde bana neden Lee için çalıştığımı sormuştu," dedi.

Dudaklarımı yaladım ve sonra birbirine bastırdım. Jules hakkında konuşmak istemiyordum ama bunu paylaşacak da değildim.

"Ona söylemedim," diye devam etti. Bunu şaşırtıcı buldum.

"Bilmeye hakkı yoktu," diye devam etti Luke. Bunu ben de şaşırtıcı buldum.

"Bilmeye hakkınız var," diye bitirdi. Oh... Tanrım...

Sözlerinin ardındaki anlam karşısında bedenim hareketsiz kaldı ve o konuşmaya devam etti.

"Bir örgüt tarafından işe alındım. Sana kim olduğunu söyleyemem, Lee, Mace ve Monty'den başka kimse bilmiyor ve üzgünüm bebeğim, ama bu şekilde kalmalı."

Bedenim hareketsiz kaldı. Ben sessiz kaldım ve o devam etti.

"Beni eğittiler ve çoğunlukla ülke dışındaki görevlere gönderdiler. Çok para kazandım ve yaptığım işte iyiydim ama bundan gurur duymuyordum. Sözleşmem biter bitmez ayrıldım. Görevlerden birinde Monty ile tanıştım. ıktığımda beni buldu ve Lee'yle birlikte beni tekrar çalışmaya ikna ettiler. Şu anda yaptığım iş yerel, çok daha az riskli ve bundan gurur duyuyorum."

Bunu bana söylediğine inanamıyordum. Bunu bilmek bile istemiyordum. Bir yandan beni korkutuyordu. Diğer yandan, paylaştığı için duygulandım.

Sessiz kaldım.

"Güzelim, beni dinliyor musun?" diye sordu.

Sessiz kaldım ama başımı salladım. Başımı sallamak zorundaydım. Luke'la kalp kalbe konuşmak istemesem bile, paylaşımını kabul etmezsem çizgiyi aşmış olacağımı içten içe biliyordum.

Eli sırtımdan yukarı çıktı ve saçlarımı karıştırdı. Nazik bir çekişle başımı geriye doğru çekti, böylece ona bakıyordum.

Tekrar konuşmaya başladı, sesi o kadar kısıktı ki tenimde hissettim. "O sekiz yıl boyunca, Ava bebeğim, tanımak isteyeceğin biri değildim."

Kendimi durduramadım. Denemedim bile. Elim yanağına gitti ve bedenim ona yaslandı.

"Luke," diye fısıldadım.

Ona yapabileceği hiçbir Şey olmadığını, bilmek istemediğim hiċ kimse olamayacağını s ylemek istedim ve ne kadar korkunċ Şeyler yaptđı ya da kimin iċin yaptđı umurumda bile değildi. Benim iċin anlamı buydu.

Ama yapamadım. Kendimi bu Şekilde aċamazdım.

Luke devam etti, "O hayatı terk ettikten birkaç hafta sonra babam  ld . Seninle yeniden bağlantı kurmaya ċalıřtım ama sen beni beş yıl boyunca terk ettin."

Kalbim yerinden ċıkacak gibi oldu ċ nk  ses tonunda kesinlikle bir suċlama vardı.

G zlerimi kapattım ve alnım ċenesine değecek Şekilde başımı  ne eğdim.

Beni oramdan  pt  ve konuşmaya devam etti. "Ava, bana telefonu neden aċmadıđını s ylemeni istiyorum."

"Yapamam." Sesim o kadar yumuşaktı ki ben bile duymakta zorlandım.

"Yapacaksın," diye yanıtladı neredeyse benimki kadar yumuşak bir sesle ve bu beni  rperti.

Luke  rperdiğimi hissetti. Eli saċlarımdan ayrıldı ve kolları bana sarıldı.

Daha fazlasını s ylemesini bekledim ama s ylemedi. Bunun yerine, s ylediği her Şeyi işlerken beni tuttu, bir demet halinde bağladı ve derinlere g md . İċimdeki gerilim tekrar azalana kadar beni tutmaya devam etti.

Ve ben uyuyana kadar bana sarılmaya devam etti.

Her zamanki gibi, gecenin bir vakti Luke beni vücuduna çekti.

Her zamanki gibi değil, ben onun üstüneyken durdu.

Elleri popomun üzerinden geçti, uyluklarımın arkasından dizlerime kadar indi ve sonra bacaklarımı yukarı çekerek ona yaslanmamı sağladı. Elleri bedenlerimizin arasından geçerken başım yukarı kalktı.

"Neler oluyor?" Uykulu bir sesle mırıldandım.

Cevap vermedi. Bunun yerine bir karın kıvrımı yaptı, oturdu, aynı anda beni de yanına alarak içime doğru ilerledi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım yaşadığım şok ve heyecan karşısında.

Kollarından biri belime dolandı, diğeri saçıma girdi ve başımı onunkine doğru eğdi.

"Bunu hissetmeni istiyorum," dedi bana, sesi boğuk çıkıyordu.

Beni doldurmasıyla karışık boğuk sesi bir cazibe gibi çalıştı. Anında tahrik olmuştum ve hareket etmeye başladım. Kolu belimden çıktı, eli kolumdan aşağı kayd, elimi tuttu ve bedenlerimizin arasına çekti.

Hareket etmeye devam ettim, üstünde aşağı yukarı kaydım, dudaklarım onunkilerin üstüneyken ellerimizi aramıza soktu ve parmakları benimkileri birleştığımız yere bastırdı.

İtiraf etmeliyim ki aramızdaki hissi sevmiştim. Seksi, sıcak ve ıslak hissediyorduk ve parmaklarımın fiziksel bağlantımıza dokunması içimde bir şeyleri açtı, gerçekten kapalı kalmasını istediğim bir şeyleri.

"Luke," diye nefes aldım.

"Sessiz ol, güzelim. Sadece hareket et."

İstediyini yaptım ve yavaşça, ritmik bir şekilde hareket ettim. Tüm bu süre boyunca ellerimizi aramızda tuttu, diğer eli saçlarımdaydı, başımı aşağı eğdi, ağzım onunlike degecek şekilde eğildi. Arada bir beni usulca öpüyor, dilini kısa bir süre benimlike değdiriyor ve geri çekiliyordu.

Bunu hissetmem çok uzun sürmedi - neden bahsettiğini, ne hissetmemi istediğini.

Bu bizim bağlantımızdı. Sadece bedenlerimiz değil, daha fazlasıydı. Bu tarihle ilgiliydi, anlayışla ilgiliydi, birbirimize uymamızla ve her şeyin tam da olması gerektiği gibi olmasıyla ilgiliydi.

Haklıydı.

Hissettiğimde, beni ezip geçti, içimdeki o açık kısımdan, koruduğum yumuşak, savunmasız noktaya doğru fırladı ve bu bile doğru hissettirdi.

Gözlerimden yaşlar geldi, sessizce döküldü, yanaklarımdan aşağı düştü, ama hareket etmeye devam ettim.

"İşte orada," diye fısıldadı Luke. Sesi boğuktan kısığa dönmüştü.

"Bunu yapamam Luke," diye fısıldadım.

"Yapabilirsin."

Elimi onunkinden çektim, ama sadece iki kolumu da omuzlarına sıkıca sarabilmek için ve hareket etmeye devam ettim. "Yapamam."

"Yani yapamazsın. Bunu birlikte yapacağız. Mesele de bu, bebeğim."

Bunu biliyordum. Şimdi biliyorum.

"Anlamıyorsun," dedim ona, hâlâ hareket ediyordu.

"Söyle bana," dedi nazıkçe, eli sırtımdan yukarı kayarak beni titretti.

Aşağı kaydım ve beni tamamen doldurması için aşağıda kaldım.

Luke'u içimde hissetmeyi seviyordum.

"Bu kötü gitmez" demeden önce bir an için ezberledim.

"Bozulmaz."

"Bozulamaz."

"Ava-"

"Luke, bilmelisin ki, bu diğerleri gibi olmayacak. Eğer sen olursan, daha kötü olacak." Sesim yumuşadı, alçaldı, neredeyse fısıltıya dönüştü. "Eğer işler kötüye giderse, bu beni mahveder."

Eli sırtımda hareketsiz kaldı ve nefesimi tutarak bekledim.

Doğruluk anı.

Hiçbir erkek bu sorumluluğu almak istemezdi. Biliyordum, bunu defalarca görmüştüm.

Kovalamacanın içinde olmayı severlerdi. Luke aslında ona ait olmamı istemiyordu. Beni kendisine ait kılmak istiyordu. Bunu yaptığında, onun lambası gibiydim, kolayca atılabilirdim. Benim üzerimde böyle bir güce sahip olduğunu ona itiraf etmenin, beni en çok kızdıracak şey olacağını biliyordum. Erkekler sahip olamayacakları kızları isterlerdi, böylece onları kazanabilir ve sonra da yok edebilirlerdi. Erkekler kendileri için yanıp tutuşan, hayatları boyunca onları seven kızları istemezlerdi. Bu çok kolaydı.

Saçımdaki eli yumruk oldu.

"Bana ait olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu. Sesi boğuktan huysuza dönmüştü.

"Hayır, diyorum ki eğer bu iş yürümezse-"

Bitirmedim. Sırt üstü yatmam için beni döndürdü, o üstteydi ve kalçalarını bana doğru bastırdı.

Ho-ly bok ama bu iyi hissettirdi.

"Luke," diye nefes aldım, yavaş yavaş yanmaya başladığında sesim onun ismine takıldı.

"İtiraf et Ava, bana ait olduğunu söylüyordun."

"Hayır."

Geri çekildi, tekrar içeri girdi ve tekrar sürtünmeye başladı.

Evet! Evet! Beynim çılglık attı. "Hissediyor musun?"

diye sordu.

Başımı salladım ve fısıldadım,
"Hissediyorum." "O zaman bana
aitsin."
"Luke."

Geri çekildi ve tekrar içeri girdi ve vücudum sarsılırken
nefesim kesildi.

"Söyle," diye talep etti.
İnkârımı sürdürdüm. "Hayır."
Çekme ve çarpma hareketini
tekrarladı. "Söyle."
"Hayır!" Bağırdım.

Başımı kaldırdım, dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve
onu öptüm, dilimi ağzının içinde kaydırdım.

İşte o zaman çılgına döndüm. Çekme ve çarpmalar
arasında durmadı, sadece tekrar tekrar bana vurmaya
devam etti ve söylenmelidir ki, her bir zihin üfleme
vuruşunu sevdim.

Bacaklarımı dizlerimden kaldırdım, ellerim gezinirken
yanlarına bastırdım, tırnaklarım çizdi. Öptüm, yaladım ve
kontrolden çıkıp boynunun dibinde gerçek bir ortaokul aşk
ısırığı vermiş olabilirim.

Elleri kıcımdaydı ve kalçalarımı kaldırarak itişlerini
karşılıyordu, sonunda o kadar yaklaştım ki, bitirmeye
hazır bir şekilde adını söyledim.

Ve durdu.

Orgazm olmaya hazırlanırken boynumu eğmişim ama çenem aşağıya sarktı ve ona bakakaldım. "Durma!" diye bağırdım.

"Sen bana mı aitsin?" diye sordu.

Orgazm öncesi sancılar içindeyken bile ağzım açık kaldı.

Sonra da, "Senden nefret ediyorum Lucas Stark!" diye bağırdım. Beyaz sırtışını gördüm.

"Evet," diye mırıldandı. "Sen bana aitsin."

Sonra tekrar hareket etmeye başladı. Ve bu sefer durmadı.

Ve beni düzenli pozisyonda seksin kesinlikle iyi yanları olduğuna inandırdı.

YÜZ YÜZEYE GELMİŞTİK, ellerim göğsüne bastırılmış, bacağıma kalçasına sarılmış, parmakları kalçamın arkasını okşuyordu.

Gözlerim kapalıydı ve her ne kadar sevişme sonrası yaşadığım orgazmın etkisinden kurtulmuş olsam da kalbimin hızlı atışı durmamıştı. Hatta o kadar hızlı çarpıyordu ki Luke'un onu duyabildiğinden ve hissedebildiğinden emindim.

"Korkuyor musun?" diye mırıldandı. Evet, bunu hissedebiliyordu.

"Evet," diye fısıldadım ve bana neden ona gerçeği söylediğimi sormayın.

Korkmuştum. Aklımı kaçırarak kadar korkmuştum. "Benden mi?" diye sordu.

"Evet," diye yine dürüstçe cevap verdim ve gerçekten titremeye başladım.

Bacağımı okşamayı bıraktı. Parmakları popomda gezindi, kolu belime dolandı ve beni sıcaklığına doğru çekti.

"Sonunda," diye mırıldandı, "bir yere varıyorum." Boku yemiştım.

Kesinlikle bir yerlere varıyor ve ben vardığı yeri seviyorum! İyi Ava hülyalı bir şekilde söyledi.

Senin seks arkadaşları fikrinin işe yaradığını sanmıyorum, dedi Kötü Ava hışımla.

İyi Ava ve Kötü Ava'yı görmezden geldim ve Luke sarsıntılar geçene kadar bana sıkıca sarıldı.

Sonra "Luke?" diye
seslendim. "Evet,
bebeğim?"

"Kelepçeler neydi öyle?"

Kolu daha da sıkılaştı. "Mecbur kalsaydım seni yine kendime kelepçeleyecektim." Başını kaldırdı ve omzumu öptü, sonra tekrar yerleşti ve sessizce "Zorunda değildim" dedi.

Cehennem ve lanetlenme.

Kendimi ele vermeye devam ettim.

YİRMİ

DAHA DÜZ

I zun ve duygusal bir gece geçirmiştım, bu yüzden uyandığım da hala uykuda hissediyordum ve rüya gördüğümü sanıyordum. Ya da ya da sahte mutlu yerimdeydim. Bunlar yaptığım şey için bahanelerimdi ve ben de onlarla devam ediyordum.

Luke'tan önce uyandım. Mutlu uyandım (evet mutlu -Sabahtı, henüz savunmamı yükseltme şansım olmamıştı), sıcak ve akıllara durgunluk veren, hayat değiştiren seks gecesinden sonra rahatlamış, onun yanına kıvrılmışım ve gözlerimin gördüğü ilk şey göğsünün duvarıydı.

Luke'un hoşuma giden pek çok yönü vardı (hemen hemen her şeyi) ama özellikle göğsünü seviyordum. Bu yüzden çok hoşuma gittiği ve bir rüyayı yaşadığım için eğildim ve onu öptüm.

Boynunu da sevdiğime karar verdim, bu yüzden göğsünü öpmeyi bitirdikten sonra yukarı kaydım ve boynunu öptüm. Boynundayken, bir gece önce ona gerçekten de bir morluk yaptığımı gördüm ve bu aptalca, çocukça ve son derece utanç verici olsa da, içten içe onun üzerindeki izimden hoşlandım ve onu da öptüm.

Çenesini de seviyorsun, Good Ava bana hatırlattı.

O haklıydı. Çenesini sevmiştim. Luke'un harika, güçlü bir çenesi vardı.

Ben de Luke'un çenesini öptüm.

Sen de onun..., diye başladı Kötü Ava ama İyi Ava halesini Kötü Ava'ya fırlattı. Kötü Ava'nın kafasına çarptı ve Kötü Ava İyi Ava'ya bağırdı, Hey!

"Bebeğim," dedi Luke, sesi uykudan boğuklaşmıştı, kollarını bana doladı.

Başımı kaldırıp ona baktım, ellerimi göğsüne koydum, yüzüne yaklaştım ve hâlâ rüya gibi, mutluymuşum gibi davranarak gülümsedim ve "Günaydın" diye fısıldadım.

İşte o zaman yüzünü fark ettim. Yumuşaktı ve gözleri uykulu, sıcak, mürekkepli ve tamamen korumasızdı.

Vay be.

Whoa, whoa, whoa.

Dur orada.

Tepki veremedim, geri çekilemeden ya da bana yönelttiği bakışı hatırlamaya fırsat bulamadan, elleri saçlarıma geldi ve omuzlarımdan çekerek başımın arkasında topladı. Bir eli saçlarımı diğer eline geçirdi ve boşta kalan elinin parmakları sırtımdan aşağıya indi. Başını kaldırdı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Yastıklara geri yerleşti ve ben orada donmuş halde yatarken sıcak, korumasız gözleri yüzümde gezindi.

İyi Ava, Neşeli Günler'in başlangıcında dağlardaki Maria gibi zevkle dönüyordu, Kötü Ava ise yüzünü ellerinin arasına almış başını sallıyordu.

Luke'un gözleri tekrar benimkilere kaydđ ve mırıldandı: "Tanrım, çok güzelsin."

Onun sözleriyle kanım buza dönüştü. Etrafımdaki mutlu gibi görünen yer patladı ve kendimi kutuplarda, kar ve çorak topraklarla çevrili bir yerde buldum.

Ne yapıyordum ben? Ne yapıyordum ben? Bu kadar ileri gitmesine nasıl izin vermiştim?

Hayır.

Hayır, hayır, hayır.

Bu yanlıştı. Doğru değildi, çok ama çok yanlıştı. Benim olduğum ve sonsuza dek olacağım şey Şişko Şişko

Dört'tü.

Gözler.

Güzel değildim.

Tek kelime etmeden ondan uzaklaştım ve yatağın kenarına oturur pozisyona yuvarlandım, aklımda kaçmaktan başka bir şey yoktu. Nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu ama oraya gidiyordum, hem de hızla. Kolunu belime doladığında neredeyse ayaklarımı yere basacaktım ve beni kucağına doğru geri çekti.

"Neredesin-?" diye başladı ama ben mücadele ediyordum, kontrolden çıkmış bir şekilde tekme atıyor ve vuruyordum, yumruklarım etine değiyordu.

Daha önce de Luke'a karşı mücadele etmişim ama bu şekilde değil. Sanki ölüm kalım meselesiydi. Ve bir bakıma ölüm kalım meselesiydi çünkü Luke hakkında öğrendiğim şey ölmek gibiydi ve tek bildiğim kaçmam gerektiği idi.

"Ne oluyor lan?" Luke bileklerimden tutup gövdesini kullanarak sırtımı yatağa bastırdı. Kalçalarım hâlâ onun kucağında ve bacaklarım işe yaramaz haldeyken, bileklerimi başımın yanlarından yatağa bastırarak beni yarı sabitledi.

"Bırak beni!" Çaresiz, paniklemiş ve aklımı kaçırmış bir halde çığlık attım.

"Tanrım," diye mırıldandı yüzüme bakarak.

Bileklerimden tuttuğu ellerini itip kakmaya başladım. "Çekil üstümden!"

"Ava, konuş benimle," dedi Luke. "Neler oluyor lan?"

"Çekil!" diye bağırdım, gözyaşlarım boğazımı tıkarken sesim titriyordu.

Onları boğdum ve tekrar dövüşmeye başladım. Şaşırtıcı bir şekilde, bir bileğimi kurtardım ve bir şekilde kaydım, ama beni geri çekti, üstüme yuvarlandı ve bileklerimi tekrar yakalayarak başımın üzerinde salladı.

"Bırakın beni," diye emrettim.

"Konuş benimle."

"Bırak...beni...gideyim!" Bağırđım ve şiddetle savruldum. "Konuş, lanet olası!" diye yüzüme doğru havladı.

Sesindeki öfke karşısında sakinleştım ve nedense konuştum.

"Bu oyun... ya da benimle her ne oynuyorsan... yeterince kötü ama sakın bana yalan söyleme, Lucas Stark."

O noktada, ona rahatça yalan söylediğım gerçeğini görmezden geliyordum.

Ama benimkiler
yalandı. Bu çok
büyüktü.

Vücudu katılaştı ve parmakları bileklerimde sıkılaştı.

"Kadın, kendini açıklasan iyi edersin," diye uyardı ve ses tonuyla içimi bir ürperti kaplasa da devam ettim.

"Meydan okuyan biri olduğumu biliyorum, bunu nasıl sevdiğinizi de biliyorum. Dün gece bana bundan zevk aldığını bile söyledin." Bu anıyı hatırlayınca gözlerimi sımsıkı kapadım, tekrar açtım ve devam ettim: "Ben tam bir aptalım. Keşke hemen teslim olsaydım da siz de doyup benden kurtulsaydınız."

Konuşmayı kestım ve inanamayarak başımı salladım, kendime, kendi dramıma o kadar kapılmıştım ki

Luke'tan yayılan ve odaya çarpan tehlikeli, öfkeli elektrik.

Devam ettim.

"İstediğin şeye sahipsin Luke. Düzgün olmayı seviyorsun, tamam bu düzgün. Bu oyunu oynamayı bırakacağız. Sen kazandın. İkimiz de biliyoruz ki ne kadar savaşırsam savaşayım hiçbir yere gitmeyeceğim. İsteddiğini al ve benimle işin bittiğinde beni rahat bırak, ama bu arada bana yalan söyleme."

İşim bittiğinde konuştu ve sözleri dişlerinin arasından geldi. "Burada konuşacak çok şeyimiz var bebeğim. Sana yalan söylediğimi düşündüğün zamandan başlayalım."

Cevap vermesi için onu bekletmedim. "Az önce bana güzel dedin. İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz. İpucu vermemi mi istiyorsun? Sen ipucu ver Luke. Alo? Seni ilk gördüğümden beri senden hoşlanıyorum. Keşke doğru olmasaydı ama gerçek şu ki ben kesin bir şeyim. Bana yalan söyleyip güzel olduğumu söylemene gerek yok."

"Benimle taşak geçiyor olmalısın." Hâlâ dişlerinin arasından konuşuyordu.

"Öyle mi? Nedenmiş o? Luke, beni gördün. Beni sekiz yaşından beri tanıyorsun."

"Evet, biliyorum ve sen sekiz yaşından beri çok güzelsin."

Gözlerim bir anda kocaman oldu ve ağzım açık kaldı. Sonra da kapattım.

Hâlâ bu oyunu oynadığına inanamıyordum. "Siktir git!" Bağırdım ve tekrar çırpındım.

Luke hiçbir yere gitmedi. Sadece bana baktı.

Mümkünse, "Kahretsin, sana gerçekten bir numara yaptılar, değil mi?" derken sesi daha da kızgın geliyordu.

"Kim?"

"Şu annen ve lanet olası kız kardeşlerin."

Gözlerimi devirdim.

"Oh lütfen," dedim ve sonra "foof" gibi bir ses çıkardım.

"Seni aynanın önüne mi sürüklemem gerekiyor?" "Neye benzediğimi biliyorum Luke," diye tersledim. "Bana pek öyle gelmedi bebeğim."

Tekrar kıpırdandım. "Çekil üstümden."

Luke kıpırdamadı. "Annem söyledi, baban söyledi. Tanrım, babam bile söyledi. Sen her zaman o lanet kedilerin en güzeliydin. Neden hepsi sana karşı bu kadar acımasızdı sanıyorsun?"

"Pek sayılmaz," diye tersledim. "Şişman ve çirkindim. Saçlarım kötüydü ve gözlük takıyordum, Tanrı aşkına."

"Hiçbir zaman tombuldan fazlası değildin bebeğim, büyüyene kadar değildin ve derinin altına girmek için bolca zamanları vardı. Güzel saçların, harika gözlerin ve hayatımda gördüğüm en güzel gülümsemeye sahiptin. Hâlâ da öyle."

Çırpınmayı bıraktım ve ona baktım, çünkü sesi ciddi gibi geliyordu ve ben buna inanamıyordum. İnanamasam da, ondaki hiçbir şey bana yalan söylediğini göstermiyordu.

Devam etti, "Onlar için daha kötüsü, sen daha zeki, daha komik ve daha iyiydin. İnsanlar senin etrafında olmayı seviyordu."

Ho-ly saçmalığı.

Sesi de bunu kastetmiş gibi geliyordu.

"Babam, sizi elde eden adamın yaşayan en şanslı ve en şanssız adam olacağını söylerdi, çünkü size bir ömür boyu sahip olacaktı, ama aynı zamanda onlara katlanmak zorunda kalacaktı."

Birdenbire nefes almakta zorlanmaya başladım.

"Baban benim hakkımda öyle mi dedi?" Nefes nefese sordum.

"Onunla hemfikir olduğumuz tek konu buydu."

Tamam, o zaman nasıl nefes alacağımı tamamen unutmuştum.

"Şimdi ağzından çıkan diğer saçmalıkları konuşalım," diye devam etti Luke.

Uh-oh.

Az önce söyledikleriyle başa çıkmayı bitirmemiştim bile. Ezelden beri ona aşık olduğumu, kesin bir şey olduğumu ve onun kazandığını ağzımdan kaçırmak istemiyordum.

Tam bir aptaldım!

Hemen, "Dişlerimi fırçalamam lazım" dedim.

Gözleri kısıldı.

"Hayatta olmaz," diye
kestirip attı. "Sessiz bir yere
ihtiyacım var," diye
denedim. Başını salladı.

"Luke, bana ne zaman bir şeye ihtiyacım olsa-"

"Sessiz ol, Ava."

Ölümcül ses tonundan sessiz kalmamın ihtiyatlı
olacağına karar verdim.

Ben zihinsel olarak dudaklarımı büzerken Luke bana
baktı ve sonra konuşmaya başladı.

"Başımdan beri sana karşı dürüst oldum. Eklemeliyim ki,
bana karşı olmadığın bir şey. Ama daha da açık olacağım
çünkü senin bunu anlamadığın çok açık."

Hayır, yine mi bu? Luke'un "daha düz" olması.

Ee-yikes.

"Bunu istiyorum..." dedi ve bileklerimi bıraktı. Parmağı
alnıma dokundu, sonra alnımdan geçip yüzümün yan
tarafına doğru kaydı. "Ve ben bunu istiyorum..." Yana doğru
düştü, eli vücudumda aşağı doğru hareket etti ve beni
bacaklarımın arasından kavradığında nefesimi çektim. Eli
bir saniye orada kaldıktan sonra kalçamın iç kısmına doğru
kayarak kalçamı açtı, böylece tekrar üstüme yuvarlanıp
bacaklarımın arasına yerleşebildi. "Ben aptal değilim.
Kalbinin bu işe dahil olduğunu biliyorum ve bunca zamandır
b i r kez bile

Beni tanıdığınızdan beri, bu işi özenle halletmeyeceğim fikrine kapıldınız."

Oh... Tanrım...

Biri beni vursun, kaçırsın, lavaboya kelepçelesin, kim olursa olsun! Zihnim çılgılık attı.

"Luke-" diye araya girdim.

"Konuşuyorum," diye ısırdı. Ben de sustum.

"Geçen hafta başıma açtığın belalara, fethetmek istediğim bir parça olduğun için katlanmıyorum. Katlanıyorum çünkü sekiz yaşından beri senden hoşlanıyorum. Beni güldürdün. Beni anladın. Kimse umursamazken sen beni kolladın ve dağları yerinden oynatabileceğimi düşünüyormuşsun gibi davrandın ve benim hakkımda böyle düşünen birine ihtiyacım vardı çünkü babam kesinlikle böyle düşünmüyordu."

"Lütfen dur," diye fısıldadım, çünkü şu anda Luke'la yaşadığım bu son olayı, uyandığım andan şu ana kadar olanları sindirebilmek için gerçekten sessiz bir alana ihtiyacım vardı. Her şeyi.

Beni görmezden geldi. "Seni yatağında isteyeceğimi hiç beklemiyordum ama seni hayatımda istediğimi hep biliyordum. Ofiste ağzıma baktığın anda, seni yatağıma almak için hiçbir şeyden kaçınmayacağımı anladım. Ve o zaman düşündüm ki, hayatımda ilk kez hem babamın hem de benim gurur duyacağımız bir şey yapabilirim ve bu da seninle birlikte olmak."

Boğazım o kadar sıkıldı ki, içime çektiğim nefes düzensiz geliyordu.

Bunu öylesine söylemedi. Söyledi mi?

"Şunu kafana sok Ava. Aramızdaki ilişkiyi mahvedecek hiçbir şey yapmayacağım ama senin de bunu mahvedecek bir şey yapmana izin vermeyeceğim."

"Luke, buradan çıkmam gerek," dedim ve bu umutsuz bir yalvarış gibi geldi, çünkü öyleydi.

"Sana bir kere söyledim, hiçbir yere gitmiyorsun. Ve şimdi sana gerisini de söyleyeceğim."

Lanet olsun.

Dahası da vardı.

Gerisini bilmek istemedim.

Ne yazık ki Luke'un keyfi yerindeydi.

"Şu anda bizim için durum bu. Burayı onardığını biliyorum ama çatı katından vazgeçmeyeceğim, bu yüzden nerede yaşayacağımız, yiyeceğimiz, uyuyacağımız ve sevişeceğimiz konusunda bir şeyler yapmamız gerekecek. Sonunda Range Rover'dan vazgeçmek zorunda kalacaksın. Tehlikeliler çünkü kolay yuvarlanıyorlar ve onu sürmenden hoşlanmıyorum. Uzağa gidiyoruz, küçük bir düğün yapıyoruz. Dans etmeyeceğim. Ve üç çocuk istiyorum, hepsi erkek olsun ama kızımız olursa yirmi beş yaşına kadar çıkmayacak, özellikle de sana benziyorsa, anladın mı?"

Cevap vermedim. Cevap veremedim. Konuşma yeteneğimi kaybetmişim.

Yüzü yaklaştı. "Hâlâ oyun oynadığımı mı düşünüyorsun?"

Başımı salladım.

Kesin olan bir şey vardı, Luke oyun oynamıyordu. Ve şimdi bu konuda ne hissedeceğimi bilemiyordum.

Harika, sanki endişelenecek yeni bir şeye ihtiyacım varmış gibi.

Bir elini alnına götürerek benden kurtuldu ve sırt üstü döndü.

"Tanrım," diye mırıldandı tavana doğru. "Ofiste oturup Lee, Eddie, Hank ve Vance'in hikâyelerine gülmekten kıcımlı yırttığım onca zaman. Madalya almaları gerekirdi."

Bunun sadece benim için değil, arkadaşlarım için de aşağılayıcı olduğunu düşündüm. Ancak, bu noktada bu fikri paylaşmamanın en iyisi olduğunu düşündüm. Bunun yerine, yorganı çıplak vücuduma çektim, ona bakmak için bir dirseğimin üzerine kalktım ve işi bitmiş gibi görüldüğü için mümkün olan en kısa sürede sessiz bir yer bulmaya karar verdim.

Bunu yapmak için usulca "Şimdi dişlerimi fırçalayabilir miyim?" diye sordum.

Gözleri bana dikildi.

Eek!

Belki de işi bitmemişti.

"Hayır, Ava, dişlerini fırçalayamazsın."

Tamam o zaman. İşte, daha bitirmemişti.

Dişlerimi fırçalamak için izin almak zorunda kalmamalıydım ama havanın tehlikeli elektriğinden henüz hiçbir şey kaybetmediğini düşünerek bunu kabul edecektim. Luke'un nerede yaşayacağımıza, hangi arabayı kullanmamın güvenli olacağına, nasıl bir düğün yapacağımıza ve kaç çocuk sahibi olacağımıza karar verdiğini açıklamasından bahsetmiyorum bile.

Ve itiraf etmeliyim ki tüm bunlar midemi eritti.

"Buraya gel," diye emretti, sesi sert ve hâlâ kızgındı. Bu midemi daha da eritti.

Yine de tereddüt ettim.

"Bana hâlâ kızgın mısın?" diye sordum. "Evet," diye cevap verdi.

"Belki de sana biraz sessizlik sağlamalıyım," dedim ona, yardımcı olmaya çalışarak ama Luke için sessizliğin benim için de sessizlik anlamına geldiğini düşünerek.

Eli dışarı fırladı ve ön kolumu tutup çekti. Ben onun üzerine yuvarlandım, o da beni yanına alarak yuvarlandı ve ben altta kaldım. Sonra bacaklarım açılana kadar kalçalarını kaydırды ve arasına düştü.

İşte o anda, sessiz bir alana dair tüm umutlar yok oldu.

"Buna sen sebep oldun, bunu çözmeme yardım edeceksin. Ve ben de bunu yapmaya niyetliyim, seni öyle bir sikeceğim ki ben gittiğimde bile beni içinde hissedeceksin."

"Vay canına," diye fısıldadım, evet, yüksek sesle.

Başını eğdi, dudakları dudaklarıma geldi ve "Buna inansen iyi edersin" diye mırıldandı.

Ve tam olarak yapacağını söylediği şeyi yaptı.

Ve işi bittiğinde, o kadar iyiydi ki (Luke'un deyimiyle) "mesafe kat edersek" her sabah onu kızdırmanın bir yol olabileceğini düşündüm.

Verandamdaki hasır koltuğumda oturuyordum, topuklarım kenarda, krem peynirli kızarmış susamlı simidimi bitiriyordum, diyet içiyordum ve kafamı toplamaya çalışıyordum (ve başaramıyordum).

Bunun nedeni kısmen dün gece ve bu sabah yaşananların bir araya getirilemeyecek kadar çok olmasıydı, kısmen de Luke gitmiş olmasına rağmen bacaklarımın arasında onu hâlâ hissedebiliyor olmamdı. Ve size söyleyeyim, bu güzel bir duyguydu.

Havada bir serinlik vardı ama ısıtıcım yanıyordu. Ayrıca yünlü bir eşofman altı, yünlü çoraplar ve kapüşonlu bir tişört giymiştim, bu yüzden hem gerçek hem de mecazi anlamda kendimi tamamen sikilmiş hissetmeme rağmen rahat ve sıcacıktım.

Oo, mutluyum, İyi Ava iç geçirdi.

Bilmek istediğim şey şu, diye sordu Bad Ava, bu Ren'le yatamayacağımız anlamına mı geliyor?

Tanrı aşkına.

Kötü Ava tam bir sürtüktü.

Ben verandada çıldırırken Luke yukarıda duş alıyordu.

Çıldırıyordum çünkü Luke'un söylediği her şeye inanıyordum. Yalan söyleyemeyecek kadar dürüsttü. Bu da hayatımla ve kim olduğumla ilgili her şeyi yeniden düşünmem gerektiği anlamına geliyordu ve bu, kurabiyeler ve Sissy olmadan imkânsız bir görevdi.

Bildiğim tek şey Luke için özel biri olduğumdu ve her zaman öyleydim, tıpkı onun benim için olduğu gibi ve her zaman olduğu gibi. Ve bu bilgi dünyamı o kadar eğdi ki, düşeceğimden emindim.

"Bebeğim."

Yan tarafa baktım ve Luke kapıda durmuş, giyinik bir şekilde beni izliyordu.

Tanrım, çok yakışıklıydı. Yanağındaki kızgın kesikle bile, ya da belki özellikle yanağındaki kızgın kesikle, inanılmaz derecede ateşliydi.

"Hey," dedim, kafamın içinde dönüp duran her şeyi düşünmek için yeterince sessiz bir alanım olmadığını düşünerek.

En az bir saat ya da belki iki yüz on yedi tanesine ihtiyacım vardı.

İçeri girdi, yanıma oturdu ve bir bileğini karşı dizine dayadı. Kolunu omuzlarıma doladı, beni yanına çekti ve başımın üstünü öptü.

"İyi misin?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim, pencereden bahçeme doğru bakıyordum. "Sen iyi misin?"

Kolu daha da sıkılaştı. "Ben harikayım."

Olabilirdi de.

Kibirli olmak gibi olmasın ama otuz dakika önce kendimi biraz kaptırmıştım ve Luke'un bundan hoşlandığını biliyordum. Beni o kadar tahrik etmişti ki, arkasına yaslanmasını ve uzunca bir süre onunla sevişmeme izin vermesini sağlamıştım. Eğer tahminimde yanılmadıysam, o sırada çıkardığı hırıltıya bakılırsa, bana yaşattığından çok daha akıl almaz bir orgazm yaşamasına yardımcı olmuştum.

Ve söylemeliyim ki, bundan oldukça gurur duydum.

Elimden gazozu aldı ve bir kenara koydu. Sonra beni kucağına çekti ve kendisine doğru çevirdi, kollarını bana doladı.

"Söylemem gerek bebeğim," dedi Ses'le, ama bu Ses bir tür seksi gürültüyle karışmıştı. "Ağzını iyi kullanıyorsun."

Gördünüz mü! Sana söylemiştim.

"Konuşmak için kullanmadığın zaman," diye

bitirdi. Ona ters ters baktım. O da bana sırtıttı.

Sırtışının dün gece bana yaptığı sırtışa benzediğini fark ettiğimde ona bakmayı bıraktım. Seksi ve sıcaktı ve gün ışığında neyin farklı olduğunu anlayabiliyordum.

Yüzü sertliğini kaybetmişti. Tamamen yumuşak ve korumasızdı.

Oh.

Vay
canın
a.

Elleri başımın iki yanına geldi ve alnımız birbirine değene ve burunlarımız yan yana gelene kadar başımı kendisine doğru eğdi, yaklaştı, yaklaştı.

Gözlerimin içine baktı. "Heteroseksüel miyiz?" diye sordu usulca. Başımı salladım.

"Olan biten her şey senin için sorun değil mi?" Başımı salladım.

Dudaklarını benimkilere dokundurdu. "Oraya varacaksın."

Onun olumlu tavrını paylaşmıyordum. Bunu yüzümden anladığını biliyordum çünkü kıkırdadı. Kıkırdamayı duymazdan geldim ve başımı onunkinden kaldırdım. Elleri hareket etti. Biri boynuma gitti, diğeri başımın yan tarafındaki saçlarıeledi, içinden geçip sırtımdan aşağı indi, sonra kolu belime dolandı.

Parmaklarımı dikkatlice kesiğinin hemen altına dokundurdum. "Acıyor mu?" Fısıldadım, gözlerim kesiğin üzerindeydi. "Hayır."

"Sence biri buna bakmalı mı?" "Hayır."

"Yara izi kalacak mı?"

"Fark etmez."

Gözlerim onunkilere kaydı ve elim yüzünde açılarak çenesini kavradı, başparmağım bıyıklarının kenarından aşağıya doğru indi.

"Şarkıydı," dedim sessizce.

"Yine mi geldin?" Luke sordu.

Nefes aldım, paylaşmaktan korkuyordum, başka bir olay yaşamak istemiyordum ama benim için kanını akıttığı ve hatta benim için bir yara izi taşıdığı için (gerçekten kendi hatası olsa bile, kısmen benim de hatamdı, daha iyi biliyordum) bir açıklamayı hak ettiğini düşünüyordum.

"Ren bana eğer sen Sissy'yi güvende tutmazsan, kendisinin tutacağını söylemişti. İyi bir adam olduğunu bildiğim için minnettarım, dışarıda çok fazla yok."

Luke'un gözlerinin yoğunlaştığını gördüğümde ve vücudunun hareketsizleştiğini hissettiğimde hemen devam ettim.

"Sonra Stella 'I'm So Lonesome I Could Cry' şarkısını söyledi. Çok güzel bir şarkıdır. Ren kollarını bana doladı ve ben hiç düşünmedim bile."

Luke'un ağzı gerildi, bunu bir uyarı işareti olarak kabul ettim (sonunda öğreniyordum) ve devam ettim.

"Her neyse, garip bir şeyler oluyordu. Sanki şarkıyı Mace'e söylüyor gibiydi. Şarkı çok güzeldi ve benim aklım Mace ve Stella'daydı-"

Luke bana, "Mace'in Stella ile bir ilişkisi varmış," dedi. Dedikodu antenlerim canlandı.

"Gerçekten mi?" Ben sordum. "Evet."

"Ne oldu?"

"Beni ilgilendirmez. Mace ya da Stella paylaşmak istemediği sürece sizi de ilgilendirmez."

Kesin olarak bildiğim bir şey vardı, Mace asla paylaşmak istemeyecekti. Bu da Stella'nın adının o gün aranacak kişiler listemden silindiği anlamına geliyordu.

"Bebeğim."

Odaklanamayan gözlerim Luke'a yeniden odaklandı ve o da yoğunluğundan hiçbir şey kaybetmemişti.

"Zano'ya geri dönelim."

"Seni hâlâ hissediyorum," diye ağızımdan kaçırdım Ren hakkında konuşmamak için.

Luke sadece bana baktı.

Lanet olsun.

Bir peni için...

Başparmağım alt dudağının izini sürmek için hareket etti ve gidişini izledim, gözlerim onun muhteşem ağızındaydı ve bana çarptı

O ağzın neredeyse her yerimde nasıl hissettirdiğini yakından biliyordum. Bu bilgi midemin tuhaf hissetmesine ve tekrar konuştuğumda sesimin daha alçak ve biraz hırıltılı çıkmasına neden oldu.

"Bacaklarımın arasında," diye fısıldadım, bakışlarım ağzından gözlerine doğru kaydı. "Seni hâlâ hissediyorum."

Onun gözler döndü için Mürekkep, doğru önce o "Tanrım" diye mırıldandı.

"Ağzını gerçekten seviyorum," dedim ona. Nedenini sormayın, bir an yaşıyordum.

"Ava." Şimdi sesi daha alçak ve biraz hırıltılıydı.

Derin bir nefes aldım ve biraz geri çekildim, elimi yüzünden çektim ve son derece aptalca bir şey söylemeden önce kasıtlı olarak anımı bozdum.

"Sadece bilmek istersin diye düşündüm," diye bitirdim.

Luke bu anın bozulmasını istemiyordu. Beni kendisine geri getirdi ve hızlı ama sert bir öpücük verdi.

"Güzelim," diye söze başladı, gözleri gözlerimdeydi ve yoğunluğu beni iyi anlamda ürperten bir şeye dönüşmüştü. "Az önce neden senin için dövüşüp kanımı akıtacağımı gösterdin. Zano sahip olduğum şeyin bu olduğunu biliyor ve onu istiyor ve ben de onun buna yaklaşmasına izin vermeyeceğim. Senden bu konuda bana yardım etmeni ve Zano'ya karışık sinyaller vermeyerek ona yardım etmeni istiyorum."

Ren'e karışık sinyaller mi veriyordum?

Ren'e karışık sinyaller
veriyordum. Kahretsin!

"Tam bir aptalım," diye mırıldandım.

Luke başını salladı. "Güzelsin, tatlısın ve komiksin. Aynı zamanda arkadaşına sadıksın ve o kötü bir durumdayken onunla ilgilenmeye çalışıyorsun. Bir yandan bununla uğraşırken bir yandan da içten ve dıştan pek çok başka şeyle uğraşıyorsun."

Söylemeliyim ki, beni anlamasına bayıldım. Kendimi rahat, sıcacık ama içten içe sıcak hissetmemi sağladı.

Bunu paylaşmadım.

Eli boynumda sıkılaştı ve ağzını tekrar benimkine değdirdi. "Bırak dışsal şeylerle ben ilgileneyim. Sen sadece kafanı toparlamaya odaklan. Anlaştık mı?"

Başımı salladım.

Burnumu öptü ve sonra eli boynumdan çekildi. Kolları tekrar bana dolandı ve neyse ki konuyu değiştirdi.

"Kötü adamlar Vito ile sorunlarını çözmeleri gerektiğini biliyorlar. Bu yüzden Zano, Santo'yu geri çağırdı. Sen temize çıktın ama henüz güvenmiyorum. Hâlâ beni düzenli olarak aramanı istiyorum."

Tekrar başımı salladım. Luke'un duygusal travmasıyla ve ona üç oğul doğurma olasılığıyla yeterince uğraşmıştım. Tekrar kaçırılmaya ihtiyacım yoktu.

"Bugün için planlarınız nedir?" diye sordu.

"Range Rover'ımı hallet. Sissy'i görmeye git. Egzersiz yap. Yiyecek alışverişı yap. Belki Shirleen ve ben Bobby'yi görmeye gideriz. Benim de senin evine gidip eşyalarımı almam lazım."

"Hayır."

Ona baktım. "Ne?"

"Eşyalarını benim evime bırak, bavulunu boşaltmak için oraya gidebilirsin ama bırak."

"İhtiyacım olan pek çok şey orada."

"Markete gidiyorsun. İki katı."

Kahretsin.

Benim evimle Luke'un evi arasında ihtiyaçlarımızı ikiye katlıyoruz.

Tamam, belki de tüm bu saçmalıklarla başa çıkmak için beş yüz on yedi saate ihtiyacım vardı.

"Luke, belki de konuşacak daha çok şeyimiz vardır." Öneri olduğunu düşünmediğim bir öneride bulundum.

Kolları sıkılaştı. Eğildi, boynumu öptü ve beni de yanına alarak ayağa kalktı. Döndü, beni tekrar koltuğa oturttu ve bir elini iki yanımdaki koltuğa koydu, böylece yüzü bana yakındı.

"Hayat çok kısa. Konuşmaktan bıktım. Bu oluyor, ikimiz de biliyoruz, ikimiz de hissediyoruz ve hatta sen bunu itiraf ettin. Ava bebeğim, savaşmayı bırak."

İçimi çektim, çünkü birçok çılgınlığımdan birinin sıcağında bunu itiraf ettim.

Tam bir aptaldım.

Bu Luke Stark'la birlikte olduğum anlamına geliyordu. Luke Stark'ın kız arkadaşıydım. Daha da kötüsü, Luke Stark'ın kadınıydım. Bir erkeğin kız arkadaşı olmak ile bir erkeğin kadını olmak arasında nüans farkı vardı ama bu nüans oldukça önemliydi.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Bu beni mutlu etmeliydi. Aslında, o sabah her şey beni sevinçten taklalar attırmalıydı.

Onun yerine, hissettiğim şey korkuydu. Ruhumun derinliklerine kadar korktum.

Tekrar içimi çektim ve ona "Bilgisayarıma ihtiyacım var" dedim. "Matt'i ya da Jack'i çağırıp halledeceğim."

"Luke."

Eğildi ve beni öptü, sıcak ve ağır bir şekilde, gerçekten de konuşmayı bitirdiğini kanıtlıyordu.

İşi bittiğinde ayağa kalktı ve burnumu hafifçe öptü.

"Ara," diye usulca emretti.

Ben izlerken uzaklaştı, midem hala erimişti, kalbim boğazımdaydı.

Heyecanlanmak istedim. İyi-Ava'nın Maria gibi dağlarda döndüğünü düşünmek istedim. düşünceler, ama
hepsi I

yapabildiği tek Şey, sonsuza dek çekip gittiğinde nasıl hissedeceğini dŐŐnme kt i.

Kapıya geldiğinde durdu ve bana döndü.

"Bir Şey daha var."

Kahretsin, bir Şeyi daha kaldırabileceğimi sanmıyordum.

"Ne?" diye sordum. Bir an önce bitirmenin en iyisi olacağına karar vererek sordum.

"Bugün bu morluk hakkında ciddi Şeyler öğreneceğim, güzelim. Bana borçlusun."

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Bana o seksi yarım sırtışıyla baktı ve başına gelecekleri ya da morluğu zerre kadar umursamadığını anladım.

"Lucas Stark, sana borçlu değilim," diye arkasından bağırdım ama o gitmişti.

INTIKAM KAZANMAK

A Luke gittikten sonra kahve yaptım ve kendime bir fincan doldurdum, sonra telefonumu almaya gittim ve evime geri döndüm.

Sundurma.

İlk olarak Shirleen'i aradım.

"Oowee, kızım!" Shirleen kulağıma bağırdı. "Luke Stark senin için otoparkta kavga ederken, sen Premier Rock Chick olmak için çalışıyorsun. Kan olduğunu duydum. Kan var mıydı? Oh bekle..." Durdu ve tekrar "Oowee!" diye bağırırken onu dinledim, ama kulağıma değil, ofisteki birine. Bana geri döndü. "Luke az önce içeri girdi. Kızım, sen birinci sınıf bir rock kızsın. O iğrenç yaraya rağmen, çocuk kremasını yeni almış kedi gibi görünüyor. O morluğa bakılırsa kremi almış olmalı. Bir morluk! Bayıldım buna!"

Kahretsin!

Neden Luke'a morluk yaptım? Neden mi? Bunu asla unutamayacaktım.

Shirleen kulağımı çınlatmaya devam etti. "Kremini aldı mı? Aldıysa kaç kere aldı? Detayları istiyorum."

Luke'un kremasını alması hakkında konuşmayacaktım, üç kez almasının hiçbirini hakkında konuşmayacaktım.

"Shirleen, Bobby için arıyorum. Gelişme var mı?"

"Kafatası kırığı dışında sapasağlam. İşlevler geri geliyor, iki kere iki yine dört eder. Her şey yolunda giderse, evde iyileşmesini tamamlaması için onu yarın taburcu edecekler."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun,"

dedim ve bunda ciddiydim. "Şimdi, ayrıntılar," diye karşılık verdi Shirleen.

"Hayır, şimdi arabamın ne durumda olduğunu öğrenmek istiyorum." "Araba bu sabah teslim edilecek, her an gelebilir."

"Teslimatta ödeme mi bekliyorlar yoksa bana fatura mı kesecekler?"

"Luke icabına baktı."

Sessiz kaldım.

"Ava, orada mısın?" Shirleen sordu.

"Luke halletti de ne demek?" Sessiz kalma sırası Shirleen'deydi.

Sonra mırıldandı, "Uh-oh."

"Orada olduğunu mu söylüyorsun?" Ben sordum. "Ah, evet."

"Lütfen onu telefona verir misiniz?"

Shirleen, "Belki de derin bir nefes almalısın," diye

tavsiyede bulundu. "Lütfen onu telefona ver."

İçini çekti ve beni beklemeye aldı.

Nedense Luke'la aramızda geçen onca şey arasında buna izin veremezdim. Bana karşı oldukça saldırgan, sert, maço bir adam olmasına izin verebilirdim, ama kendi lanet olası yolumu kendim ödeyebilirdim.

"Evet?" Luke selam verdi.

"Ava arıyor," dedim ona, sesim hırçınlaşarak.

"Biliyorum, güzelim," diye cevap verdi, sesi gülümsüyormuş gibi çıkıyordu.

Gülümsüyormuş gibi bir ses tonuyla bana "güzelim" dediğinde karnımda oluşan erime hissini görmezden geldim. Bunu her şekilde kastettiğini bilmeden önce bile hoşuma gitmişti. "Bebeğim "den çok daha iyiydi.

"Range Rover'ımın tamir masraflarını sen mi ödedin?" Ona sordum.

"Evet."

"Neden?"

"Neden olmasın?" diye cevap verdi.

Öfkemi kontrol edemediğimi hissettim. "Luke, o benim arabam." "Ava, sen benim kadınımsın."

Bunun bende yarattığı erime hissini de görmezden geldim. "Yani?" "Yani sen benim kadınımsın, sana ben bakarım."

"Luke-"

"Bu tartışmaya açık bir konu değil."

"Kesinlikle öyle!"

"Sanırım, morluğun intikamı olarak, bu gece seni o pembe oyuncak şeyin içinde istiyorum."

O gerçek miydi?

"Luke!"

"Daha sonra."

Bağlantı

kesildi. Ahh!

Telefonumu pencereden **a t m a** isteğimle savaştım ama bunun yerine Ally'yi aradım.

"Hey," diye cevap

verdi. "Yo," dedim.

"Dün gecedен sonra iyi misin?" Ally sordu.

"Dün gecedен sonra resmen Luke'un kadınıyım."

"Evet, zamanın başlangıcından beri bu böyledir. İki adam aynı şeyi ister, bunun için kavga ederler ve kazanan hepsini alır."

"Demir Adam Mace'le mücadele etmekten dolayı çok iyi takip edemiyordum ama kimse kazanıyor gibi görünmüyordu."

"Luke bir Neandertal gibi davrandığında, kafana dirsek attığında ve yine de senden tek bir ses çıkmadan onunla arabasına bindiğinde kazandı."

Vay be.

Bunun doğru olduğunu kabul etmek zorundaydım.

"Luke'un seninleyken başka birini düşünmesi de neyin nesiydi?" Ally sordu.

Kahretsin.

Bu işe girmem gerektiğini biliyordum.

"Luke çubuğun yanlış ucuna sahip olduğumu açıkladı," dedim ona.

"Şey, civciv, sadece seni uyarmak için söylüyorum, kızlar bütün gece ve bütün sabah bunu çiğnediler. Roxie o olduğunu düşündüğünü düşünüyor. Jules da onun yaptığını düşündüğünden oldukça emin. Kimdi o?"

"Jules," diye cevap verdim. "Onları birlikte gördüm ve yanlış bir izlenime kapıldım."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Dinle, Jules ve Luke arasında bir şey vardı. Kısa sürdü, Vance'in ondan ayrıldığını sanıyordu. Vance olduğunu öğrendiğinde-"

Midem bulandı.

"Ne?" Sözünü keserek fısıldadım. Bir süre sessizlik oldu, sonra "Kahretsin."

"Ne dedin sen?" Ben sordum.

"Ava-"

"Jules ve Luke arasında ne tür bir 'şey' vardı?"

"Hiçbir şey değildi."

Oh... Tanrım...

"Ne tür bir şey?" Tekrar ettim.

"Sadece birkaç gün sürdü."

Kalbim hızla çarpıyordu ve kusacağımdan oldukça emindim.

"Ava? Orada

mısın?" "Gitmem

gerek." "Ava."

"Sonra görüşürüz."

Bağlantıyı kestim ve Luke'un cep numarasını tuşladım.

"Bebeğim," diye cevap verdi, sesi eğlenmiş gibiydi.

"Aramanı istiyorum ama bunu her beş dakikada bir yapmak zorunda değilsin."

Hiç oyalanmadım. "Jules, Vance'in ondan ayrıldığını sandığında onunla bir şeyler yaşadın."

Sessizlik, sonra tısladı, "Siktir."

İnkâr etmedi.

Kahretsin!

Hayatımda daha önce bir kez hissettiğim çirkin bir duygunun bedenimden geçtiğini hissettim. Annemin Marilyn, Sofia ve beni oturtup ağlayarak babamın bizi terk ettiğini söylediği gündü.

Kendimi toparladım ve "Dün gece bundan bahsetmeyi unuttun" dedim.

"Ava-"

Ön kapımın çalındığını duydum. "Arabam geldi. Gitmem gerekiyor."

"Bırak onu, konuşmamız gerek."

"Hayat çok kısa Luke. Konuşmam bitti."

Sonra bağlantıyı kestim.

Koşarak ön kapıya gittim ve yağlı mavi tulum giyen siyah bir adamdan arabamın anahtarlarını aldım. Bunu yaparken telefonum çaldı ama duymazdan geldim ve telesekreter devreye girdiğinde kesildi. Kimse mesaj bırakmamıştı.

Üst kata koştum, giyindim ve kıyafetlerimi egzersiz çantama tıktırdım. Bunları yaparken telefonum yine çaldı ama görmezden gelmeye devam ettim.

Sonra Range Rover'ıma koştum, çantamı içine attım ve yola çıktım.

Luke'un beni aramaya geleceğini hissediyordum, bu yüzden başka bir spor salonuna gittim ve bir günlük geçiş için para ödedim.

Egzersiz yaparken ona şüpheyle yaklaşmaya çalıştım.

Bununla birlikte, çeşitli şeyler hakkında birkaç sıcak ve ağır tartışma yaptığımızı inkar etmek mümkün değildi ve ne kadar kısa olursa olsun, Jules ile bir "şey" yaşadığından bir kez bile bahsetmemişti.

Dahası, Roxie Luke'un kime karşı bir şeyler hissettiğini düşündüğüm konusundaki ilk tahminiydi.

ve nedenini bilmek istedim.

Antrenmandan sonra duş aldım, giyindim, Range Rover'a gidip oturdum ve telefonumu açtım.

Yedi cevapsız arama vardı. İki Luke'tan, üçü Ally'den, biri Shirleen'den ve sonuncusu da Jules'tandı.

Ben de tabii ki Daisy'yi aradım.

"şekerim, herkes seni arıyor. Neredesin?" diye sordu telefonunu açtığında.

"Arabamda, dinle Daisy-"

Sözümü kesti. "Ally çıldırdı. Kediye çantadan çıkardı ama kızım, kulağa olduğundan çok daha kötü geliyor. Jules üzgün. Ne olduğunu anlamanı istiyor-"

Ben de hemen araya girdim. "Roxie hakkında bilgi almak istiyorum."

"Roxie de çıldırdı! Seni Luke'la seviyor, hepimiz seviyoruz. Bu durum tuhaflaşabilir, tıpkı Vance ve Luke birlikteyken bir süre tuhaflaştığı gibi-"

Vance, Luke ve Jules hakkında bir şeyler duymak istemiyordum, Roxie hakkında bir şeyler öğrenmek istiyordum.

"Hayır, Luke'un hoşlandığını düşündüğüm kişinin neden Roxie olduğunu düşündüğünü bilmek istiyorum."

"Pardon?" Daisy sordu.

"Dün gece Luke'la bu konuda tartışırken Ren'in kimi kastettiğine dair ilk tahmini Roxie oldu. Ally bana

Roxie o olduđunu dűşűndűđűmű sandı. Neden ikisi de bűyle dűşűnsűn ki?"

Sessizlik.

"Daisy, lűtfen, sűyle bana," diye yalvardım.

"Şekerim, kalbini korumak için bir yol aradıđını biliyorum. Ama yanlış yűne bakıyorsun. Sana sűylemeliyim ki, kalbini korumanın en iyi yolu, onu senin için koruyacak bir adama emanet etmektir."

Dođru. Sanki bűyle bir adam varmıř gibi. Ben űyle dűşűnmemiřtim.

"Dűn gece ve bu sabah Luke'la çok konuřtuk," dedim Daisy'ye. "Bana bir sűrű řey sűyledi, hepsine inanmak istedim. Sorun řu ki, bu sabah konuřmayı bitirdiđini sűyledi ve gűrűnűře gűre atladıđı çok řey var. Benden bir řey saklayan bir adama kalbimi emanet edemem. űzellikle de hayatındaki insanlarla ilgiliyse, ki eđer onunla kalırsam onlar benim hayatımdaki insanlar olacak. Bu da Rock Chick Hot Bunch kabilesinde enayi olacađım anlamına gelir ve ben enayi olmak istemiyorum. Bunu anlayabiliyor musun?"

Daisy yumuřak bir sesle, "Bunu anlayabiliyorum," dedi. "Lűtfen o zaman, anlat bana."

İini çekti. "űncelikle, bu kızların bildiđiniz kızlardan olmadıđını bilmelisiniz. Rock Chicks űzeldir ve Hot Bunch bunu bilir."

Sessiz kaldım ve bekledim.

"Tamam o zaman," diye devam etti. "Luke, Roxie'nin korumalığını yaparken onunla yattı. Önemli bir şey değildi. Sadece Hank'le işleri yolunda gitmezse onunla ilgilendiğini söyledi."

Haber bana bir darbe gibi

çarptı. Birinci darbe.

"Sonra birlikte çalıştıkları ve eğitim gördükleri sırada Jules'a aşık oldu. Bu biraz daha ileri gitti, çünkü Luke herkes Vance'in ondan ayrıldığını düşünüp şehir dışına çıktıktan sonra ona aşık oldu. Hiçbir şey olmadı, çünkü Jules kalbini çoktan Vance'e vermişti, ama bundan Jules ve Luke için özel bir şey doğdu. Ava beni dinle, bu olaydan tatlı, özel ve tamamen masum bir şey çıktı. Vance ve Luke arkadaşlar ve-"

İkinci vuruş.

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" S ö z ü n ü keserek sordum. "Jet, Indy, herhangi biri?"

"Şeker," Daisy dedi Yumuşakça, ve o Hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Böyle yapma."

"Peki ya olsaydı?" oynayalım. Ya Vance Jules'tan ayrılısaydı? Luke şimdi nerede olurdu?"

"Ya öyleyse" aptalca bir oyun. Ondan ayrılmadı, hikayenin sonu."

Luke'un şimdi nerede olacağını biliyordum. Beni acımasızca, sert, maço bir erkek gibi takip etmesinden anladım. O "aşık oldu

Daisy'nin dediği gibi "Jules". Eğer Vance ondan ayrılmış olsaydı, şu anda Jules Luke'un çatı katında olacaktı ve Luke da Jules'a benzeyen kıızıyla ne zaman çıkabileceğini düşünüyör olacaktı. Jules'a benzeseydi muhtemelen kırk yaşında olurdu.

Sonra aklıma geldi. Jules hamileydi. Eğer Luke'la birlikte olsaydı, onun bebeğine hamile olurdu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, kusacağımdan neredeyse emindim.

"Kulağa hiç hoş gelmiyor," diye mırıldandı

Daisy. "Gitmem gerek," dedim tekrar.

Daisy aceleyle, "Evime gel, konuşalım," diye cevap verdi. "Ben kızları çağırayım-"

"Görüşürüz, Daisy."

Evet, çok sonra... yani asla. Luke'u kesmek için Rock Chicks'i tamamen kesmem gerekiyordu. Ve Rock Chicks'i çok severdim.

Ve bu üçüncü vuruştu.

"Bekle!" Bağlantıyı kesmeden önce Daisy'nin ağladığını duydum.

Cep telefonumu yolcu koltuğuna fırlattım, ellerimi direksiyona koydum ve başımı onlara yasladım.

Sence şimdi onunla konuşmalı mı? Hikayenin onun tarafını dinlemeli mi? Rock piliçlerinin yarısıyla nasıl birlikte olduğunu anlatmasını dinlemeli mi? Sandra bilmem kimle gözünü kırpmadan nasıl ayrıldığını? Nasıl yapmadığını

"dürüst konuşması" sırasında bu saçmalıklardan bahsetti mi? Kötü Ava, İyi Ava'ya sataştı.

Ava cevap vermedi.

Sessizce ağlamakla çok meşguldü.

Telefonumu kapattım ve bir seyahat acentesine gittim. Croix'da her şey dahil bir tatil için son dakika rezervasyonu yaptırdım ve ertesi sabah saat gece otuzda yola çıktım.

Bir kart dükkanına gittim, bir kart, kağıt ve kalem aldım ve Sissy'ye her şeyi açıklayan uzun bir not yazdım. Sonra bir internet kafeye gittim, müşterilerime e-posta gönderdim ve onlara ailevi bir acil durumum olduğunu, iki hafta boyunca şehir dışında olacağımı söyledim ve Nightingale Investigations'ın adresini internette aradım.

Kartı Nightingale Investigations adına Sissy'ye gönderdim. Sonra alışveriş merkezine gittim ve seyahatim için valiz de dahil olmak üzere bir sürü yeni şey aldım çünkü benimki Luke'un evindeydi.

Sonra eve gittim, sokakta Luke'un Porsche'sini ya da siyah Ford SUV'ları aradım. Hiçbirini bulamayınca garajıma park ettim. Çantalarımı içeri taşıdım ve üst kata çıktım. Geceyi havaalanına yakın bir otelde geçirecektim.

Alışveriş torbalarımı yatağın üzerine bıraktım ve bavulu yanına yuvarladım. Sonra aşağıya indim ve çantamı, biletlerim de dahil olmak üzere seyahatim için gerekli tüm evrakları yemek masasının üzerine yerleştirdim. Ondan sonra

içki almak için mutfağa gittim, ağır bir içki. Beni otele götürmesi için bir taksi çağıracaktım, böylece istediğim kadar sarhoş olabilecektim.

Ve çok sarhoş olacaktım.

Karıştıırıyordum, sırtım mutfak kapısına dönüktü ki iki kol belime dolandı.

Kahretsin.

Luke'un bu kadar sessiz hareket etmesinden nefret ediyordum.

"Bırak beni," diye fısıldadım ve sesim kulaklarıma bile kırık geldi.

"Sana bir ders verene kadar olmaz." Vücudum katılaştı.

Bunu, konuşan Luka olduğu için yapmamıştır.

Bu yaptıBu Çünkü o oldu Noah Dexter kim konuşuyordu.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

ONUNLA DÖVÜŞTÜM.

Kaybettim ve bunu yaparken yaralandım. O kadar incindim ki, beni aşağıya, ürkütücü bodrumuma taşımaya yetecek kadar uzun bir süre bilincimi kaybettim.

Kavga çok çirkindi. Tekmeledim, çığlık attım, ısırdım, yumrukladım, çekiştirdim ve yuvarlandım.

Çoğunlukla yumruk atardı ve bunda daha iyiydi.

Bayılmadan önce yüzümde, dudağımdaki bir yırtıktan ya da burnumdan ya da her ikisinden de kan geldiğine emin olduğum bir ıslaklık hissettim.

Kendime geldiğimde ağzımın üzerinde güçlü ve yapışkan bir şey vardı ve bunun bant olduğunu biliyordum. Onu yaladım ve dilimle ittim ama hareket etmedi. Beni bodrumun en küçük, en karanlık, en sıkışık, en ürkütücü bölümü olan eski kömür odasında tutuyordu ve ellerimi başımın üzerinden çelik bir destek direğine bantlıyordu.

"Hayır!" demek için bir ses çıkardım ama bant yüzünden pek çıkmadı.

Kendimi hasta hissediyordum, başım sersemlemişti, vücudumun pek çok yerinde donuk bir ağrı hissediyordum ve korkudan aklımı kaçıracaktım.

Kendimi toparlayıp ellerimi bantlayan adamdan vücudumu çekmeye çalıştım ama bant güçlü bir şekilde tutundu ve derimi yırttı. Ben bir yere varamadan, etrafımda dolaştı ve bana doğru bastırdı, ellerimden hareket etti ve kollarımı kirişe bantlamaya başladı. Onu itmeye devam ettim ve tekmelemeye çalıştım ama o sadece daha derine bastırdı, ta ki göğüs kemiğim kirişe o kadar sert çarptı ki bandın altında çığlık attım.

"Peşime birkaç özel dedektif taktın, değil mi? Seni aptal herif," diye kulağıma tısladı, vücudu hâlâ arkama bastırıyordu, elleri hâlâ koli bandını kollarımın etrafına sarıyordu. "Onu rahat bırakmalıydın. O lanet olası

Kızılderili beni kokluyor. Susuzluktan ölmenden önce biri seni burada bulursa, ona defol git diyeceksin. Beni duyuyor musun, Ava?"

Yutkundum ve tadı kan gibiydi. Sonra başımı salladım.

"Tanrım, bu lanet şey yüzünden aylardır çalıştığım bir izi bırakmak zorunda kaldım."

Göğsümü kirişe bantlamaya başladığında gözlerimi kapattım ve onu itmeyi bıraktım. Ellerimle bandı test ettim ama sıkı tutuyordu.

"Ve sen de lanet olası Stark'sın. Senin lanet olası Luke Stark olduğuna inanamıyorum ama kendi gözlerimle gördüm."

Vücudum hareketsiz kaldı.

Bunu hissetti. Etrafıma bant sarmayı bıraktı ve güldü.

"Evet, seni izledim Ava. Seni izledim ve bunu yaparken mastürbasyon yaptım."

Oh... Tanrım...

Bunu yapmasını hiç ama hiç istemediğim halde, "Seni takip ediyordum, ama asla yalnız değilsin. Stella'yı göreceğini biliyordum, bu yüzden seni tuvalette falan yakalamayı umarak oraya gittim. Stark'ın senin için Zano'yla dövüşmesini izledim, seni ve Stark'ı eve kadar takip ettim ve sokağın karşısındaki bir yere girdim. Şansıma ışıkları açık bırakmışsınız. Her şeyi izledim. Keşke bir kameram olsaydı."

Burnumdan ağır ağır nefes alıyordum. Bunun olduğuna inanamıyordum ve söylediklerine inanmak istemiyordum.

"Ateşliydin," diye fısıldadı, sırtıma tamamen farklı bir şekilde bastırarak. Eli yan tarafımdan göğsüme doğru kaydı ve göğsümü avuçladı. "Seni duvara yasladı. Senin iyi bir kız olduğunu sanmıştım. Seni duvara karşı becermeme izin vereceğini bilseydim daha uzun süre kalırdım."

Sonra nedense eli hareketsiz kaldı, vücudu gerildi ve başı yukarı kalktı.

Kulağıma tısladı, "Silahım var, ses çıkarırsan beynini dağıtırım, sonra yukarıda kim varsa onu da vururum."

Tam o sırada üst kattan ayak sesleri duydum. "Ava," diye seslendi Luke üst kattan.

Gözlerimi kapattım ve kafamda kanlı, kurşunlarla dolu bir Luke'un görüntüsü belirdi.

Görüntüleri temizlemek için hemen gözlerimi tekrar açtım.

"Bunu ilginç hale getirelim," diye mırıldandı Noah ve sonra kaseti bırakmak için uzaklaştı ama hemen geri geldi ve vücudunu benimkine bastırdı.

Noah'nın elini kemer tokamda hissettiğimde Luke'un ayak seslerinin merdivenlerden üst kata çıktığını duydum.

Vücudum sarsıldı ama Noah tısladı, "Ses çıkarmayın yoksa ikiniz de ölürsünüz," ve mücadelemi başlamadan durdurdum.

Luke'un evin içinde hareket ettiğini duyabiliyordum ve Noah'nın elleri pantolonumu çözüp biri içeri kayarken diğeri gömleğimden yukarı çıkıp tekrar göğsümü avuçlarken bile sessiz kaldım. Parmaklarının (bu arada hedefi vurmuyordu, asla vurmazdı) bana baskı yaptığını hissedebiliyordum, Luke'un evin içinde dolaşmasını dinlerken diğer parmakları meme ucumu yuvarlıyordu.

Sonunda, bütün gün tehdit ettikten sonra kustum ama ağzıma ulaşmadan geri yuttum.

Tüm bunlar olurken sessizce ağlıyordum.

Kafamın içinde "buraya gelme, buraya gelme, buraya gelme" diye zikrederek fiziksel olarak bana olanları görmezden gelmeye çalıştım.

Luke aşağı inmedi. Noah ve ben ön kapının çarptığını duyduk ve Luke'un gittiğini anladım.

Bu durum beni hem dehşete düşürdü hem de rahatlattı.

Noah kulağıma, "Kahretsin, şimdi ereksiyon oldum," dedi, kasıklarının kıcıma bastırdı, bana sürtündü ve elleri beni tuttu. "Her zaman tatlı bir kıcın vardı," diye mırıldandı kulağıma. "Stark'la hem köpek stili hem de duvara karşı mı yapıyorsun?"

Benim vardı. Bu, birkaç gün önceki üç pozisyondan biriydi.

Paylaşmadım. Sadece ağzımı bantladığı için paylaşamadığımdan değil, aynı zamanda bu onu ilgilendirmedığı ve beni çelik bir direğe karşı kuru bir şekilde becerdiği için

Beni bantladığı, çığlık atan, inanılmaz derecede korkunç, berbat, manyak pislik!

Boynuma doğru inlediğini duydum (neyse ki Noah ile her zaman olduğu gibi bu çok uzun sürmedi) ve işi bittiğinde bana doğru sarktı.

Senden nefret ediyorum, diye düşün­düm ve bu sefer bunu tüm kalbimle söyledim.

Eli kıcımda gezindi. "ok tatlı," diye mırıldandı.

Sonra beni direğe bantlamayı bitirdi. İş bittiğinde ellerim, bileklerim, kollarım, göğsüm, belim, dizlerim ve ayak bileklerim direğe bantlanmıştı ve bir santim bile hareket edemiyordum.

Yüzüme baktı. "Bir dahaki sefere Ava, Kızılderili'yi geri ağırmazsan bu kadar nazik olmayacağım."

Boğazımdan öfkeli bir ses çıkardım ama artık çok geçti. O gitmişti.

Gitmeden önce kömür odasının kapısını kapattı ve kilidi tamir ettiğini duydum. Kapının dışında bir asma kilit vardı, nedenini sormayın. Eski sahiplerinden bana miras kalmıştı ve hiç çıkarmadım ama hiç kilitlemedim de.

Şimdi de beni içeri kilitliyordu. Kurtulacak olsam bile ürkütücü bodrumumda, ışıktan tamamen yoksun bir odada kilitli kalacaktım. Ama ellerimden ayak bileklerime kadar elik bir direğe bantlanmıştım ve kurtulup kurtulamayacağımı bilmiyordum. Kanım vardı.

Ağzımda kusmuk tadı, boğazımda kusmuk tadı ve hiç de hoş olmayan bir şekilde tecavüze uğramıştım. Daha kötüsünün de olabileceğini bilsem de, mevcut durumda bu pek yardımcı olmadı.

Başını dik tut hayatım, Luke seni aramak için geri gelecek, İyi Ava kulağıma fısıldadı.

Sen güçlüsün. Çok şey atlattın. Güçlü kal, kızım. Bu da geçecek, dedi Bad Ava diğer kulağıma fısıldayarak.

Onlara korktuğumu söyledim.

Biz de öyle, İyi Ava itiraf etti.

Ama başaracağız, dedi Kötü Ava. Her zaman başarırız.

ÇOK UZUN BİR SÜRE, dönüşümlü olarak orada asılı kaldım ve banda karşı mücadele ettim.

Arada bir ilerleme kaydediyordum, biraz daha hareket ediyordum ama yorucuydu ve çok fazla ilerleyemiyordum. Bu yüzden durup dinleniyor ve bandı omzuma sürterek ağzımdan çıkarmaya çalışıyordum.

Bu işe yaradı. Bandı çekip çıkarabildim ve canım yandı, çünkü dudağımdaki yırtık olduğunu bildiğim şeyi de çekiyordu. Ayrıca ayak bileklerimi daha da gevşetmeyi başardım ama ayaklarımı serbest bırakamadım.

Sonunda, kendimi çok yorduğum için, kirişe bağlı olarak uyuyakalmışım.

Bir ses duyunca uyandım.

"Bodrum!" Çığlık atmak istedim ama sesim vıraklamaya dönüştü.

Tekrar denedim.

"Bodrum, bodrum, bodrum! Bodrumdayım!" Bu çok daha yüksek sesle çıktı.

Merdivenlerde hızlı ayak sesleri duydum.

"Kömür odası, arka tarafta, kapısında kilit olan oda!" Bağırdım. "Her odada çekme lambaları var. Bir asma kilit var. Anahtar..."

Bağırmayı kestim çünkü anahtarın nerede olduğunu ya da anahtarın bende olup olmadığını bile bilmiyordum.

Sonra bir silah sesi duydum.

Kapı açıldı ve bir el fenerinin ışığı yüzüme vurunca irkildim.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Lee.

"Teşekkürler Tanrım," dedim.

Elini kot pantolonunun arkasına götürerek ilerledi.

"Dayan tatlım," diye mırıldandı Lee. "Seni bir saniye içinde serbest bırakacağım."

"Bu noktada tek seçeneğim tutunmak," diye fısıldadım şakamı, kulağa pek komik gelmiyordu, Lee'nin gülmemesinin nedeni de bu olmalıydı.

El fenerini koltuk altına koydu ve çakıyla bandı keserek kopardı. Bandı derimden sökerken birkaç kez boğazımın arkasından acı sesleri çıkardım ama yutmak için elimden geleni yaptım.

Çoğunlukla gevşediğimde, yapmamaya çalışsam da ona doğru sarktım, ama tüm vücudum uyuşmuştu. Ağırlığımı aldı ve ben kurtulana kadar bant üzerinde çalışmaya devam etti. İşi bittiğinde doğruldu. Beni tamamen kollarının arasına aldı, tüm vücuduma iğneler batarken beni sımsıkı sardı.

Korkudan ağlamaya başladım.

Bir eliyle saçlarımı okşadı ve diğer koluyla beni daha sıkı tuttu.

"Özür dilerim. Ben bir korkağım,"

dedim ona. "İyisin."

"Bir saniye içinde toparlarım," dedim.

"Ava, sen iyisin."

Başımı salladım.

Derin nefes almaya başladım ve o da saçlarımı okşamaya devam etti. Bir süre sonra gözyaşlarımı kontrol altına aldım, yüzümü gömleğine sildim ve son bir derin nefes aldım.

"Luke'u aramalıyım," dedi ben nefes verirken. Tekrar başımı salladım.

"Bunu sana kimin yaptığını biliyor musun?" Lee sordu.

Hemen cevap verdim, "Noah."

Cevabımın onu şaşırttığını vücudunun hareketsiz kalmasından anladım.

Sonra geri çekildi ve karanlıkta bile (el fenerini arkamda tutuyordu) bana baktığını anlayabiliyordum.

Eli boynuma geldi ve başparmağı çenemi okşadı.

Son derece yumuşak bir sesle, "Pantolonunun neden sökülük olduğunu söylemek ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım, eli boynuma yaslandı ve sesim titreyerek, "Bana bir şekilde... dokundu," dedim.

Odadaki hava bir anda durağanlaştı ve aynı hızla Lee'den dalga dalga yayılan, duvarlara çarpan ve ikimize de geri çarpan öfkeyle hareket ettiğini hissettim.

"Hadi seni buradan çıkaralım," diye cevap verdi, sesi gergin çıkıyordu.

Beni kaldırmak için hareket etmeye başladı ama ben geri çekildim. "Artık iyiyim, yürüyebilirim."

Başını salladı, el feneriyle bana yol gösterdi ve elimi tuttu. Beni üst kata, banyoya götürdü ve içeri soktu.

Kapıyı a r k a s ı n d a n kapatmadan önce, "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Hemen dışarıda olacağım."

Tekrar başımı salladım. Kapıyı kapattı.

Lavabonun başında durdum, ellerim leğendeydi, aynaya bakmaktan kaçınıyordum ve çok dikkatli dinliyordum. Bu nedenle, onun telefon ettiğini duydum.

"Vance, Luke'la birlikte misin?" Duraksama. "Tamam, Ava'yı buldum. Bodrumunda bir desteğe bantlanmıştı. Dexter yapmış. Sizi burada istiyorum. Mace, Eddie ve Hank, bulabildiğiniz herkes. Kötü durumda, dayak yemiş ama daha kötüsü var." Tekrar durakladı. "Evet, işte bu. Giyinikti ama pantolonu açıktı. Adamın ona dokunduğunu söylüyor." Lee'den bu sözleri duyunca gözlerimi sımsıkı kapattım. Nedense bunları duymak her şeyi daha gerçekçi kılıyordu. "Luke öğrendiğinde çocukların etrafta olmasını istiyorum. Sana beş dakika veriyorum, sonra Luke'u arayacağım." Duraklama. "Evet, dışarı."

Bunun üzerine kapıya doğru yürüdüm ve çekerek açtım. Lee koridorda duvara yaslanmıştı. Kapı açıldığında kafasını kaldırdı.

"Sandığın kadar kötü değildi," dedim ona.

"Ava, tatlım, temizlen."

Koridora çıktım ve onun önünde durdum. "Bana tecavüz falan etmedi."

"Şimdi konuşmayın. Sonra konuşuruz. Temizlenmene yardım etmemi ister misin?"

Paniklemeye başlamıştım. "Lee, Luke'a bana dokunduğunu söyleme. O kadar da kötü değildi."

Elleri dışarı çıktı ve parmakları bel kemerime girdi. Sözsüzce beni kendine çekti ve sonra

pantolonumun unuttuğum düğmesini açtı. Ondan sonra kemerimi bağladı.

Bu o kadar tatlı, o kadar nazikti ki, yine gözyaşlarımı yutmak zorunda kaldım.

Elimi göğsüne koydum ve ona doğru eğildim. "Lee, Luke'a söyle, çıldıracak."

Lee başını salladı. "Çıldıracak."

"Lütfen, sadece elini koydu... ve sonra diğer elini koydu..." Durdum. "Sonra da beni sürtünmek için kullanarak kendi başının çaresine baktı."

Tanrım, bu utanç vericiydi.

Konuşurken onun gözlerinden kaçıyordum. İşim bittiğinde Lee'ye baktım.

Oops.

Lee'nin bunun tecavüze uğramaktan daha iyi bir şey olmadığını düşündüğünü düşünüyordum. Bunu düşünüyordum çünkü öfke dalgaları yeniden vurmaya başlamıştı ve nazık olan yüzü taş gibi sertleşmişti.

"Gonzo olmayacaksın, değil mi?" Fısıldadım.

"Gonzo olma konusunda çok gevşek davranıyorum Ava."

Tekrar yutkundum, bu kez ses tonunda titreşen öfke karşısında.

"Benim yüzümden başınızın belaya girmesini istemiyorum," dedim ona.

"Şu anda başı belada olan tek kişi Noah Dexter ya da o herifin adı her neyse."

"Lee."

Elini kaldırdı, parmakları başıma dolandı ve bir gün içindeki üçüncü ateşli adam (ya da birden biraz daha fazla, saatin kaç olduğunu bilmiyordum, sadece dışarının karanlık olduğunu biliyordum) öne doğru eğildi ve alnını benimkine dayadı.

Lee'nin alnı Luke ya da Ren'inkinden çok daha farklıydı.

Lee'ninki korkutucuydu.

"Sana böyle dokunmasını sen mi istedin?"

Başımı salladım, çünkü sesimi bulamıyordum.

"Yani bunu senin isteğin dışında yaptı." Başımı salladım.

"Bir erkek bir kadının rızası dışında ona elini sürmez. Bir erkek bir kadına isteği dışında elini sürmez, özellikle de bu şekilde. Bir erkek bunu yaparsa, o erkek cezayı hak eder. Otomatik. Bir erkek bunu tanıdığım bir kadına, güvendiğim ve saygı duyduğum bir arkadaşımın kadınına yaparsa, o intikam çirkinleşir."

İğrençlik iki binle çarpıldı. "Ne yapacaksın?" Fısıldadım.

"O ne halt etmek istiyorsa onu yaparken Luke'u korumak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım."

"Ya yapmasını istemiyorsam?"

Yüzü ürkütücülüğünü biraz kaybetti ve hafifçe nazikleşti. "Üzgünüm tatlım. Bunu çözmemize izin vermelisin. Bu bir erkek meselesi."

Konuşmasını bitirdikten sonra, beni şaşırtarak alnımdan öptü, gitmeme izin verdi ve sonra telefonunu açtı, birkaç tuşa bastı ve kulağına götürdü.

"Temizlen," diye mırıldandı bana. Sonra başını kaldırdı ama gözleri benimkilerden ayrılmadan, "Luke. Onu buldum."

YİRMİ İKİ

DEĞERLİ KARGO

S Çok yakın oturduğu için ilk gelen Tex oldu.

Lee onu temizlik yaparken bana yardım etmesi için gönderdi.

Lee her ne yapıyorsa. Tahminimce, ilmik yapmak için evimde ip arıyordu.

Tex beni klozete oturttu ve kanı temizledi, kesik dudağıma biraz Neosporin sürdü, beni aşağı indirdi ve şişmiş gözüm için bir buz torbası getirdi. Bakımları sırasında çoğunlukla sessizdi, ama ağzı sıkıydı ve gözleri sadece kontrollü cehennem ateşi olarak tanımlanabilecek bir şeyle parlıyordu.

Bilgin olsun diye söylüyorum, tişörtümdeki ve burun deliklerimdeki kan, yırtık dudağım ve zaten morarmış olan gözüm dışında çok kötü görünmüyordum. Olayların geneline bakınca "çok da kötü değil" diye düşünmeye karar verdim.

Yine de, kendime baktıktan sonra, altılı intikamımı Dom'dan Noah'a, çift ekstra, ezik, sıçan piçine aktardım.

Aşağı indiğimizde Lee bütün ışıkları yakmıştı. Kilitlendiğimden beri bunu benim için yaptığından şüpheleniyordum.

Zifiri karanlık bir odada kaç saat boyunca. Tek düşünebildiğim, onun kesinlikle çok kısa olan İyi Adamlar Listesi'nde olduğuydu.

Matt ikinci gelen kişiydi. Bana şöyle bir baktı ve yüzü kıpkırmızı oldu.

Lee ona tek bir kelime söyledi. "Odaklan."

Matt bir kez başını salladı ve sonra odaklandı. Gerçekten odaklandığını görebiliyordum.

Daha sonra Hank ve Roxie geldi. Beni görünce Roxie'nin gözleri doldu ve hemen yanıma gelip elimi tuttu, sıkıca sarıldı.

"Orada bulunmuş birine ihtiyacı olabileceğini düşündüm," diye mırıldandı Hank Lee'ye.

Tamam, Hank de benim İyi Adamlar Listemde bir yer kazandı ve ben bu kadar cömert davranırken Matt'in kızgın kırmızı yüzü de ona bir yer kazandırdı.

Tex zaten üzerindeydi.

"Nasılsın?" Roxie beni koltuğuma götürerek sordu.

"Ben iyiyim. Herkes aşırı tepki veriyor. Büyütülecek bir şey değil. Noah'nın bir pislik olduğunu biliyordum. Az önce bunu inkâr edilemez bir şekilde kanıtladı," dedim otururken.

Hank'e baktı ama Hank, Lee, Matt ve Tex bana bakıyordu.

"Cidden çocuklar, bu büyük bir mesele değil. Bu büyük bir sürpriz değil. Zaten beni bir kez kazıklamıştı," diye açıkladım.

Kapı açıldı. Luke'un geleceğini düşünerek nefesimi tuttum ama gelen Vance'ti.

Sonra Vance bana bakıp vücudu gözle görülür bir şekilde gerildiğinde tekrar nefesimi çektim.

Lambalarım için endişelendim çünkü Vance kesinlikle onlardan birini ya da muhtemelen hepsini atmak istiyor gibi görünüyordu.

Bunun yerine Lee'ye baktı ve tuhaf bir şey söyledi: "Bir atış yapacağım ve sıra bana geldiğinde bilincinin yerinde olup olmaması umurumda bile değil."

Bunun üzerine gerginleşme sırası Roxie'ye geldi.

"Herkesin bu işte bir şansı var," dedi Tex, sesi sinirli geliyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandı Hank nefesinin altında.

"Ne hakkında konuşuyorlar?" Buz torbamı kenara koyarken Roxie'ye fısıldadım.

"Sana sonra anlatırım," diye cevap verdi sessizce. "Sana bir içki getirmemi ister misin? Bitki çayı ya da başka bir şey?"

"Bir Fat Tire isterim," dedim ona. "Ben getiririm." Ayağa kalktım ve yüksek sesle "Bira isteyen var mı?" diye sordum.

Roxie, Tex ve Hot Bunch birbirlerine bakıyorlardı ama ben onları görmezden gelerek mutfığa doğru yöneldim. I

Yanından geçerken Lee'nin gözlerinin, aēzını tam olarak içermeyen seksi bir gülümsemeyle kırıřtıēını grdēme yemin edebilirim. Bunun neyle ilgili olduēunu bilmiyordum ama soracak havada da deēildim.

"Sadece ben varım o zaman," dedim mutfaēa giderken.

Kafam buzdolabındayken Roxie'nin "Belki de inkâr ediyordur" dediēini duydum.

"İnkâr etmiyorum," diye seslendim diēer odaya.

"Kahretsin," diye fısıldadı Roxie yüksek sesle.

Kendime bir bira aldım ve uzun bir nefes çekerek oturma odasına geri döndüm. Bu biraz dudaēımı acıttı (tamam, dudaēımı çok acıttı), ama dayanabildim.

Tekrar oturma odasına gittiēimde Lee yanıma geldi ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni vücuduna çekti.

O zaman yüzümü sildiēim gmleēinde kan olduēunu gördüm.

"Tişrtnde kan var," dedim ona.

"Unut gitsin," diye karşılık verdi. "Bana bak Ava."

Bakışlarım omzundan gözlerine kaydı. Yakından bakınca güzel gözleri olduēunu görebiliyordum, sıcak çikolata kahverengisi.

"İyi misin?" diye sordu.

"İyiyim."

"Yukarı çıkıp uzanmalı ve Roxie'y l e konuşmalısın," diye önerdi.

"Ben iyiyim."

Lee Hank'e baktı. "Belki de Kurban Yardımı'nı aramalıyız."

"Ben iyiyim," diye tekrarladım, bu sefer daha yüksek sesle ve daha sümüklü bir şekilde.

Lee bana baktı.

"Tamam tatlım. Sen iyisin," dedi ve bunu inatçı, mantıksız bir kadınla uğraşan tüm erkeklerin konuştuğu şekilde söyledi.

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum.

Onun yerine, "Gömleğini temizlerim. Lekeler konusunda iyiyimdir. Bir profesyonel gibi bağırabilirim. Eğer grafik tasarım işine girmeseydim, kuru temizleme işine girecektim."

Göz kırışıklığı geri geldi. Yakından çok daha iyiydi. Aslında, pozitif olarak manyetikti.

İşte bu yüzden kapı açılıp Luke içeri girdiğinde Lee'nin koluna sarılmış, aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi ona bakıyordum.

Ben dahil herkes Luke'a baktı.

Luke mutsuz görünüyordu. "LaMar'da en sevdiğim çöreklerden kalmamış" gibi mutsuz değil, çok daha kötü.

"Hey," dedim.

Luke öne doğru yürüdüğünde ve Lee'nin kolu etrafımdan çekildiğinde bile gözleri benden hiç ayrılmadı. Sadece Luke beni kollarına çektiğinde ve yüzümü onun göğsünden başka koyacak yerim olmadığında göz temasını kaybettik, ama ben

yüzümün yara bere içinde olmayan tarafını seçti. Beni kendine yakın tuttu ama sıkıca değil. Beni yeni doğmuş bir bebeği tutar gibi tuttu, nazıkçe ve özenle.

Vay canına.

Ona kızgın olduğumu ve St. Croix'ya gittiğimi unuttum ve onun içinde eridim.

"Ben iyiyim," diye tekrarladım

sessizce. Tek söylediği

"Bebeğim," oldu.

Hank'in kalabalığa, "Onlara bir dakika verelim," dediğini duydum.

Lee yaklaştı ve başımı kaldırıp ona baktım. Gözlerindeki kırıksıklık gitmişti, yüzü tamamen ciddiydi ve ne demek istediğini anlamıştım.

Ben başımı salladım ama o başını salladı. Bunun, ben Luke'a söylemezsem onun söyleyeceği anlamına geldiğini biliyordum.

Lee'ye "Bunun benden gelmesini istiyorum," dedim.

İşte o zaman Luke'un kolları sıkılaştı. Lee yine başını salladı, Luke'a baktı ve sonra gitti.

Luke'a bakmak için başımı geriye doğru eğdim. Eğer mümkünse daha da az mutlu görünüyordu. Sonra eli yüzümün morarmış tarafına geldi.

"Tanrım, Ava," diye mırıldandı.

"Gerçekten, ben iyiyim. Görüldüğü kadar kötü değil."

Alnını benimkine yaslamak için boynunu eğdi.

"Bunun ne hakkında olduğunu Lee ile paylaşmak ister

misin?" diye sordu sessizce.

"Pek sayılmaz," dedim ve vücudu hareketsiz kaldı. "Ama yine de yapacağım," diye fısıldadım.

Yavaşça gözlerini kapatmasını, burun deliklerinden nefes almasını ve nefes verirken gözlerini açmasını ve vücudunun tekrar gevşemesini büyülenmiş bir şekilde izledim.

Bu beni hem duygulandırdı hem de sarstı. Bu küçük şey çok şey anlatıyordu. Luke hakkında çok şey söylüyordu, bana karşı ne hissettiği ve ne kadar hissettiği hakkında çok şey.

Tüm bu drama rağmen midemin eridiğini hissettim ve onu gerçekten öpmek istedim.

Onun yerine kollarından ayrıldım, biramı bıraktım ve ona geri döndüm.

Sonra ellerimi boynunun iki yanına koydum ve gözlerinin içine baktım. "Önce bana lamba atmayacağına söz vermelisin."

"Ava."

"Söz veriyorum."

Kollarını bana doladı. "Söz ver," dedi.

"Ve...um." Gözlerim kaydı ve kolları biraz daha sıkılaştı, böylece geri kaydılar. "Kimseye zarar vermeyeceğine söz vermelisin, yani onları öldürmeyeceğine ya da başka bir şey yapmayacağına."

Bu kez vücudu kaya gibi sertleşti.

"Luke-"

"Sana dokundu," diye sözümü kesti Luke ve sesi düz, ölü gibiydi ve konuşma şekli beni korkuttu.

"Luke," diye tekrarladım.

"Bu yüzden herkes benden önce burada. Bu yüzden eve doğru yürürken Eddie'nin kamyonetinin geldiğini gördüm. Lee hazırlık yapıyordu çünkü biliyordu-"

"Luke," dedim tekrar.

"Siktir," diye tısladı Luke, o ölü, düz ses çoktan gitmiş, yerini öfke almıştı.

Luke'un çıldırmaya hazırlandığını fark ettiğimde odadaki havanın korkutucu derecede tehlikeli hale geldiğini hissettiğimde ellerim boynuna sıkıca yapıştı.

Vahşi canavarı evcilleştirme zamanı.

"Bana bak, Luke. Lütfen bana bak."

Bana baktı ama sadece bir süreliğine. Sonra beni kendine bastırdı, yüzünü boynuma gömerken kollarıyla vücudumdaki havayı boşalttı.

"Siktir," diye tekrarladı boynumun derisine karşı. "O...?"

"Hayır," diye fısıldadım. "O kadar da kötü değildi." Kollarımı ona doladım ve sıkıca tuttum.

Sonra dedim ki, "Aptalca bir şey yapmanı istemiyorum. Benim için başını belaya sokmanı istemiyorum. Sadece Vance'i Noah'dan uzaklaştır. Yüzüm iyileşecek ve her zamanki kavgalarımıza geri döneceğiz. Hiçbir şey olmamış gibi olacak."

Başını kaldırdı. Şakağını bir saniyeliğine benimkine bastırdı, sonra ağzını benimkine götürdü ve beni dudaklarımdan nazikçe öptü. Bana bakmak için başını kaldırdı ve gözlerinin çılgın değil, şefkatli olduğunu gördüm. Bir kolu etrafımda dururken diğer eli boynuma geldi ve başparmağı çenemi okşadı.

"Bana ne olduğunu anlat," dedi The Voice'u kullanarak.

Bu kez The Voice, hissettiğim diğer tüm duygularla bağlantılı olarak beni basitçe çözen bir tatlılıkla renklendi.

Yine de mücadele ettim.

"Bunu daha sonra konuşuruz. Belki yarın," diye oyalandım. "Bana şimdi söylemeni istiyorum."

"Muhtemelen düşündüğünüz kadar kötü değildi."

Yüzü benimkine yaklaştı. "Benim güzel Ava'm," diye fısıldadı ve karnım sıkıştı. "Lütfen, şimdi söyle bana."

Elimde değildi. Bana güzel Ava'm diye seslendi ve "lütfen" dedi.

Ona söyledim.

Neredeyse her şeyi.

O evdeyken olmasıyla ilgili kısmı atladım. Bunun daha sonraya kalabileceğini düşündüm (asla diye okuyun).

Ona söylediğimde hiçbir tepki göstermedi. Beni yakınında tuttu, başparmağıyla çenemi okşadı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Konuşmam bittiğinde, tek kelime etmeden bana bakmaya devam etti.

"Gördün mü?" dedim. "O kadar da kötü değildi."

"Onu öldüreceğim," diye cevap verdi Luke, gerçekten de Noah'yı öldüreceğini belli eden bir ses tonuyla.

Kaya gibi sert olma sırası bendeydi.

"Luke!" "O öldü."

Luke'un tişörtünü iki yanından avuçladım. "Lütfen yapma. Lütfen Luke. Bu benim başıma geldi, senin değil. Gonzo bir şey yapmanı istemiyorum."

Başparmağı okşamayı bıraktı ve parmakları boynumda sıkıştı. "Evet, Ava. Bu senin başına geldi ve sen bununla harika başa çıkıyorsun bebeğim. Harika gidiyorsun," dedi.

Eğildi ve ağzını benimkine değdirdi. Gözlerimi kapattım ve ona doğru gevşedim.

Başını kaldırdı ve gözlerimi tekrar açtım.

"Ama bu şu an için geçerli, güzelim. Bu gece, yarın, bir hafta sonra, seni vuracak. Aklından çıkmayacak ve ben bunu durduramayacağım. Bitti artık. Ve sen benimsin. Göz kulak olmak için benimsin, bakmak için benimsin, korumak için benimsin. Ben seni koruyamadım. Bununla yaşamak zorundayım ve onun bir bedel ödediğini bilmekle yaşamak çok daha kolay olacak. Biri seni incitti, biri sana dokundu." Bunu dişlerinin arasından söyledi ve bir an için kontrolünü kaybetti. Sonra onu geri kazanmasını izledim.

"Ve o kişi bir daha sana ya da herhangi bir kadına zarar verme şansına sahip olamayacak."

"Senden rica ediyorum Luke, lştfen bu işin peşini bırak."

"Sana sşylşyorum gşzelim, yapamam. Bu benim işimde yok."

Ona daha da sokuldum ve aklımdan geçenleri paylaştım. "Ya yaralanırsan? Silahı olduğunu sşyledi."

"Sadece Dexter'ın canı yanacak." Sşzşnş kesmek işin ağzımı aştıım ama o konuşmaya devam etti. "Ava, gşzelim, bana bir şey olmayacak. Endişelenecek bir şey yok." Ağzı benimkine yaklaştı. "Endişelenecek bir şey yok," diye tekrarladı.

Kollarımla ona sarıldım ve beni şptş. Hafif, nazik ve sadece biraz acıtıyordu. Ağzı ayrıldığında alnı tekrar benimkinin şzerine geldi, burunlarımız yan yanaydı.

"Bu gece burada mı yoksa çatı katında mı uyumak istersin?" diye sordu. "Çatı katında," diye cevap verdim.

"O zaman seni eve gştşrelim."

Benden uzaklaştı ama kolunu omuzlarıma doladı ve kapıya doğru ilerlemeye başladı. Durdum ve ona baktım.

"Polisi aramamız gerekmez mi?" diye sordum. "Polis yok. Bu radarın dışında olacak." Omurgama bir şrperti yayıldı.

Sonra bir şey hatırladım. "Ama Hank ve Eddie polis."

"Ve?"

"Bunun 'radar dışı' olmasıyla ilgili bir sorun yaşamayacaklar mı?"

"Hank ve Eddie'nin bildiği pek çok şey radarın dışında. Bundan hoşlanmıyorlar ama sanırım bu yüzden uykuları kaçmıyor."

Birdenbire yorulmuştum ve artık bu konu hakkında konuşmak istemiyordum. Uyumak istiyordum ve evet, Luke'un güçlü, sıcak, sert bedenine sımsıkı sarılmış halde uyumak istediğimi itiraf etmekten mutluluk duyuyordum ve eğer bana sorsaydı bunu yazılı hale getirirdim.

"Çantamı alayım," dedim.

Kolunu indirdi ve ben de çantamı aldım. Tekrar yeterince yaklaştığımda kolu tekrar omuzlarıma dolandı ve herkesin durduğu ön bahçeye doğru yürüdük.

"Çatı katına çıkıyoruz," dedi Luke

Lee'ye. Lee başıyla onayladı.

Luke Tex'e baktı. "Evi kilitleyecek misin?" Tex başını salladı.

Luke cebini karıştırdı ve Tex'e anahtarlarımı fırlattı. Sonra gözleri Lee'ye döndü.

Luke, "İlk iş toplantı," dedi. Lee tekrar başını salladı.

Gökyüzüne bakan Eddie'ye bir göz attım.

Sonra bana bakan Hank'e baktım. "Roxie yarın gelecek," dedi Hank bana.

"Teşekkür ederim," dedim ve Roxie'ye baktım. "Teşekkür ederim," diye tekrarladım.

Bana gülümsedi, yanıma geldi ve yanağımdan öptü. "İyi uykular tatlım. Yarın görüşürüz" diye fısıldadı.

Luke bana Porsche'yi işaret etti ama ben geri çekildim ve Lee'ye doğru yürüdüm.

Lee'ye teşekkür etmedim. Sadece kollarımı ona doladım, ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve yanağından öptüm. Bir süre gözlerinin içine baktım, benim söylememe gerek kalmadan anladığını umuyordum (ve anladığından oldukça emindim).

Kurtuldum ve aynısını Tex'e de yaptım. Tex'ten o kadar kolay kurtulamadım, çünkü beni bırakmadan önce ayı gibi sarıldı.

"Herkes teşekkürler," dedim sessizce kalabalığa, kendimi büyük bir aptal gibi hissediyordum ama Luke'un kolu tekrar omuzlarıma dolanmadan önce en azından bir jest yapılması gerektiğini biliyordum.

Beni Porsche'ye götürdü ve gittik.

LUKE HAKLIYDI. Beni vurdu ve beklediğimden çok daha erken vurdu.

Çatı katındaki ışık düğmesini çevirdiği anda anladım.

Işık boşluğu doldurdu ve paniğin beni ele geçirdiğini hissettim. Düğmeye koştum ve kapattım. Sonra kendimi duvara yasladım ve vücudumla düğmeyi korudum.

"Bebeğim." Luke yakınımıdaydı, sesi yumuşaktı. "İzliyor," diye fısıldadım, dehşete kapılmışım.

Luke'a küçük ama önemli bir şey söylemeyi unutmuşum.

Luke'un parmakları saçlarımın altından kayarak enseme kıvrıldı. "Ava, duvardan uzaklaş. Üstünü değiştirip yatağına girelim."

"Bir otele gitmeliyiz."

"Ava."

"İzliyor."

Luke yumuşak bir sesle, "İzlemiyor," dedi.

Elini boynumdan çekip belime doladı ve beni nazikçe duvardan uzaklaştırmaya çalıştı. Ben direndim, o da bunu hissetti ve çabalamayı hemen bıraktı.

"Sana bir şey söylemeyi unuttum," diye paylaştım.

Alnımı duvara dayadım ve Luke'un bedeni sırtıma yaklaştı. Koluyla beni sıkıca kavradı ve yüzü benimkinin yanına geldi.

"Anlat bana," diye ısrar etti.

"Dün gece bizi takip etti," diye fısıldadım. "Bir yerden içeri girdi, sokağın karşısından, yan kapıdan, bilmiyorum. Perdeniz yok, panjurunuz yok. Işıkları açık bıraktık.

Yaptığımızda. Seks yaparken bizi izledi. Biliyorum çünkü duvara karşı yaptığımızı biliyordu. O-

Luke sözümü kesti, "Otele gidiyoruz."

Teşekkürler Tanrım.

LUKE bizi Denver şehir merkezindeki havalı ve havalı olduğu kadar da havalı Hotel Monaco'ya yerleştirdi. Orada hiç kalmamıştım ama "John Lennon Süiti", "Grace Slick Süiti" ve "Miles Davis Süiti" olan her otel harika ve havalı olmalıydı ve öyleydi de.

Sonra yatağa gittik.

Birbirimizin kollarında yan yana yatıyorduk. Luke sessizdi, muhtemelen Nuh'u öldürdükten sonra cesedinden nasıl kurtulacağına karar veriyordu.

"Luke?" Seslendim.

Ellerinden biri tişörtümün altından sırtıma doğru kaydı. Benim için yeni yıkanmış Triumph tişörtünü bulmuştu ve onu giyiyordum. Bunu inanılmaz derecede tatlı bulmuştum ama üzerinde durmamaya çalışıyordum.

"Evet, bebeğim," diye cevap verdi.

Bulanık, gölgeli yüzüne bakmak için başımı arkaya yatırdım. "Benimle sevişir misin?" Küçük bir sesle sordum.

Bunu neden istediğimi sormayın. Sadece derinlerde bir yerde buna ihtiyacım olduğunu biliyordum.

"Ava, bence bu iyi bir şey değil," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "şu anda uyumak iyi bir şey."

Cevabını hem hayal kırıklığı hem de (muhtemelen histerik bir şekilde) çok endişe verici buldum.

"Tamam." Sesim daha da kısılmıştı.

Luke "Kahretsin" diye mırıldanmadan önce bir süre sessizlik oldu. Bana doğru yuvarlandı ve eli yüzümün sağlıklı tarafına geldi. "Bu benim geleceğim için iyiye işaret değil," dedi bana.

"Ne?"

"Sana hayır diyememem," dedi ağzını ağzıma değdirmeden önce ve eli yavaşça boynumdan, yanımdan, kalçamdan ve sonra popomdan aşağı kaydđ.

"Bana her zaman hayır diyorsun," dedim ona, şimdi içimde bir yerlerde mutlu hissediyordum.

Bana dokunduğu, bana sarıldığı, beni öptüğü, benimle ilgilendiği ve beni kirli ve itici bulmadığı için mutluydum.

"Sana ne zaman hayır dedim?" Luke dudaklarının hareket ettiği boynuma sordu.

"Hayır demiyorsun. Sadece istediğin yere gelene ve istediğini yapana kadar beni sürüklüyorsun."

Ağzının hareket ettiğini hissettim ve boynuma doğru gülümsediğini anladım. Eliyle kıcımı kavradı ve beni kendine doğru çekti ama karşılık vermedi.

Aldırmadım. Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım.

Sonra benimle sevişmeye başladı ve tam olarak öyleydi. Yavaş, tatlı ve kesinlikle mükemmeldi. Her şeyi unutmuştum. Zifiri karanlıkta bodrumumda bantlanmak ve Luke evdeyken Noah'ın bana dokunması.

Luke'un eli karnımdan aşağı inip bacaklarımın arasına girene kadar her şey mükemmeldi. Parmakları hedefi vurdu ama saf iyiliğin olağan sarsıntısını hissetmek yerine vücudum dondu kaldı. Elim bileğine doladım ve çektim.

"Hayır," diye fısıldadım. Vücudum donmuştu ve aniden titremeye başladım, ama iyi bir titreme değildi bu. "Özür dilerim. Yanılmışım. Yapamam."

Kendimi aptal gibi hissederek uzaklaşmaya çalıştım ama Luke'un eli elimden kurtuldu. Üzerimden yuvarlandı ve bana sarıldı.

"Ava, bana tutun."

Sesi sertti ama tam da işler yoluna girmişken eylemi durdurduğum için kızgın görünmüyordu.

"Yapamam," dedim ona.

"İhtiyacım var-" "Sessiz ol, güzelim. Sadece dayan."

Bana söyleneni yaptım. Onu karnımda sert bir şekilde hissettim ve kendimi büyük bir aptal gibi hissettim çünkü bunu başlatan bendim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, gerçekten de öyleydim. O kadar üzgündüm ki bunu söylerken sesim kesildi.

"Sessiz ol," diye cevap verdi.

"Seni çok heyecanlandırdım ve-

" "Bebeğim, hayatta
kalacağım."

"Luke."

"Ava, ben iyiyim. Sadece
sessiz ol." Sessizleştım.

Bir süre sessiz bir şekilde birbirimize tutunarak yattık. Sarsıntılar beni terk etti ve sonunda dünyada hiçbir şey hissetmedim, Hotel Monaco'daki yatağımızdan, Luke ve benden başka hiçbir şey.

Birdenbire, bir şey bana çarptı.

Bir geçmişe dönüş.

Noah'nın beni dövmesi ve istemediğim yerlerime dokunması değil, Luke'un geçmişe dönüşü.

Luke on yedi yaşındayken ve ben on üç yaşındayken beni yeni motosikletiyle gezintiye çıkardığı anı hatırladım.

Annesi motosiklet konusunda mutlu değildi ama bunu kendine sakladı (anneme söylemenin dışında). Babası nefret ediyordu ve bunu kendine saklamadı. Her zamanki gibi bu konuda Luke'a yüklendi.

Motosiklete bayılıyordum ve Luke'un babasıyla kükrediğini ve evden çıkıp garaja doğru gittiğini duyduktan sonra koşup onu yakaladım. On üç yaşındaki her zamanki saçmalayan, aptal kız halimle

Luke motosikletini çok sevdim ve ona ne kadar çok sevdiğimi söyledim.

İşim bittiğinde Luke bana gülümsedi, yüzündeki karanlık ifade kaybolmuştu. Onun için bunu yaptığım zamanlar hep hoşuma gitmiştir. Çok sık olmuyordu ama oluyordu. Sonra bana atlamamı söyledi ve o kadar heyecanlıydım ki iki kere bile düşünmeden atladım.

En az bir saat sürdük ve o yolculuğu asla unutamayacağımı düşündüm.

Eve vardığımızda, Luke'un garaj yolunda bizi bekliyorlardı. Bay Stark ve annem. Luke'un babası, on üç yaşındaki bir çocuğu sormadan motosiklete bindirdiği için ona bağırdı. Annem de kaltağın teki olduğu için ona bağırdı.

Luke olabildiğince sakın bir şekilde, ki bu Luke'un babasını her zaman kızdıran bir şeydi (gördüğüm için değil, Bayan Stark'ın anneme anlattığını duyduğum için biliyordum), babasına sadece "Ava'ya bir şey olmasına asla izin vermem" dedi. Sonra bana döndü, burnuma dokundu ve Ses'i kullanarak devam etti, "Değerli kargo."

Bunu neden hatırlamadım? Bunu nasıl unutabilirdim ki? Sonunda farkına vardı.

Ben Luke'a aittim. Ben Luke'un kadınıydım.

Eğer böyle şeylere inanıyorsanız, muhtemelen Luke'un kadını olmak için doğmuştum.

St. Croix'ya gitmiyordum ve Jules, Roxie ve Luke'un onlarla birlikte olmaya çalışması umurumda değildi. Daisy'nin dediği gibi, bunu kalbimi korumak için bir bahane olarak kullanıyordum.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Sadece bu da değil, Luke Noah hakkında çıldırmadı, muhtemelen ondan yapmamasını istediğim için. atı katında çıldırdığımda beni bir otele götürdü. Triumph tişörtünü almamı sağladı. Son olarak, tam da geri dönüşü olmayan bir noktaya geldiklerinde kutlamaları durdurduğumda sinir krizi geçirmedi ve tam da ihtiyacım olduğu gibi bana sarıldı.

Yani sadece Luke'a ait değildim, o kesinlikle iyi bir adamdı.

Karnımdaki sıcak ve erimiş hissi artık inkâr edemezdim.

Kahretsin.

Bu kez elim karnından aşığı kaydı ve parmaklarım onu sardı.

Nefesini içine çekti ve "Ava" dedi.

"Sessiz ol Luke," diye karşılık verdim.

Sırt st yatana kadar ona doğru yuvarlandım, üstüne çıktım, onu içime yönlendirdim ve yerleştirdim.

Tanrım, çok iyi hissettirdi.

Onunla göğüs göğüse gelmiştirdim, yüzüm boynuna yaslanmıştı.

"Böyle uyuyabilirim," diye fısıldadım.

"Biliyorum," diye cevap verdi ve sesinde mizah vardı. Karanlıkta ona gülümseyebilmek için başımı kaldırdım.

Elleri sırtımdan yukarı doğru kayd, biri yarı yolda durup etrafımı sardı ve diğeri devam edip saçlarıma girdi.

"Taşınmanın sakıncası var mı?" diye sordu.

"Sanırım bunu yapabilirim," diye cevap verdim ve yavaşça hareket etmeye başladım, tadını çıkararak, oluşmasına izin vererek.

Ben onu öpüyordum, o beni öpüyordu, ellerimiz dolaşıyordu, ama sanki dünya kadar zamanımız varmış gibiydi. Luke tamamen benim kontrol etmeme izin verdi, kontrolü ele geçirmeye çalışmadı bile. Yaklaştığımda, elimi kolundan aşağı kaydırđım ve onunkini kendi koluma aldım, sonra da bedenlerimizin arasından hedefe doğru yönlendirdim.

"Ava." Sesi yine sert çıkıyordu ve bu sesteki ismim midemi (daha da) eritti, vücudumdan geçen bir ürpertiyle karıştı.

Parmakları bastırdı ve yuvarlandı, bu da erimiş mideyi ve titreyen vücudu önemli ölçüde yoğunlaştırdı.

"Evet," diye nefes aldım.

Ben hareket etmeye devam ettim, o bastırmaya ve yuvarlanmaya devam etti. Nefes nefese öpüşmeye devam ettik ve sonunda beni vurdu ve vurduğunda yavaş, uzun ve güzeldi. Benimki bittikten saniyeler sonra, elleri kalçalarıma gitti, beni ona sıkıca bastırdı ve ona çarptı.

Kollarını bana dolayarak beni olduğum yerde tuttu.

Yüzümü boynuna bastırdım.

"Teşekkür ederim," diye
fısıldadım.

"Bebeğim, senin için her şeyi yaparım ama bilmelisin ki
bu bir fedakarlık değildi."

Vay canına.

Benim için her şeyi yapar mı? Ho-ly
saçmalığı.

Bunu söyledikten sonra kendime engel olamadım. Ona
sokuldum.

Sonra bunu söylediği için büyük bir risk aldım ve ona
"Senin iyi bir adam olduğuna karar verdim" dedim.

Saçlarımı boynumdan çekti ve "Tam zamanında" diye
cevap verdi.

Uyandığımda henüz şafak söküyordu. Güneş ışığı hala zayıftı
ve uyandım çünkü yatakta yalnız olduğumu hissettim.

Doğrudum ve odaya baktığımda Luke'u bir koltukta
otururken buldum, üzerinde siyah kargosu vardı,
gömleksizdi (her zamanki gibi), dirseklerini dizlerine
dayamıştı, başı ellerinin arasındaydı.

Bunun erkeksi yansımanın mutsuz bir pozisyonu
olduğunu söyleyebilirdim.

Bir an için korktum. Sonra yataktan kalktım, Triumph tişörtünü buldum ve üzerime geçirdim. Ona doğru ilerleyişimi izledi. Yaklaştığımda beni kucağına çekti ve sandalyeye geri oturdu. Mutsuz erkeksi yansımasının beni bir daha asla kucağına almayacağı anlamına gelecek bir şey içermediği için bir an rahatladığımı hissettim, bu yüzden vücudumun gevşemesine izin verdim ve ona yerleştim.

"Aklından geçenleri paylaşmak ister misin?" diye sordum. "Dişlerini fırçalaman gerekmiyor mu?" diye cevap verdi.

Bir kolumu karın kaslarına dolamadan önce ona gülümsedim ve yüzümü boynuna gömdüm.

"Aklında ne olduğunu bilmeyi tercih ederim," diye karşılık verdim sessizce.

Kollarından biri sırtıma dolanmış, eli kalçamda duruyordu. Diğer elinin parmakları uyluğumun üzerinde dizimden ayak parmaklarıma doğru gidip geliyordu. Tek düşüncem hayatımın her sabahına böyle uyanabilmektir.

Sonra Luke konuştu.

"Aklımda olan şey, sana olanlardan benim sorumlu olduğum."

Sabahın bütün nemli yumuşaklığı pencereden uçup gitti, başımı kaldırdım ve ona baktım.

"Ne?" Biraz yüksek sesle sordum.

"Ben sorumluyum," diye tekrarladı.

Gözlerimi kısmıştım. Kızgın olduğum için değil, lenslerim ya da gözlüklerim takılı olmadığı ve yüzünü okuyabilmek için odaklanmaya çalıştığım için (bu işe yaramadı).

"Sen nasıl sorumlu olabilirsin ki?" diye sordum.

"Ben onun peşinden gittim, o da karşılık verdi. İşte ben böyle sorumluyum."

Oh, Tanrı aşkına. "Luke, bu çılgınlık."

"Öyle değil Ava. Bunun olacağını görmeli ve hazırlanmalıydım, özellikle de onunla ilgili bilgiler gelmeye başladığında."

Uh-oh.

Bu kulağa iyi gelmiyordu.

"Ne bilgisi?"

Luke paylaşmadan önce tereddüt etmedi, "Onun adı Noah Dexter değil. Sabıkası var, iki eyalette aranıyor ve seni dolandırdığı gibi kadınları da uzun süredir dolandırıyor."

Buna şaşırmamam gerekirdi ama şaşırdım.

"Bunun seni nasıl sorumlu kıldığını hâlâ anlamıyorum," dedim.

Luke'un tuhaf cevabı, "Bana mücevherlerden bahsetmedin," oldu.

"Ne olmuş ona?"

"Değeri altmış beş bin doların üzerindeydi."

Onun her şeyi bilme konusundaki tuhaf yeteneğinin bir başka gösterimi karşısında nefesimi tuttum.

"Bunu nasıl öğrendin?" Ben sordum.

"Teyzenizin vasiyeti. Yedi yıl önce vasiyet için değer biçildiğinde mücevherlerin değeri altmış beş binin üzerindeydi."

"Anladığımdan emin değilim."

"Dexter beş bin çalmadı, yetmiş binden fazla çaldı. Bu büyük bir fark. İlk düşündüğümünden daha büyük bir hedefmişsin. Bu adam küçük çaplı bir dolandırıcı değil. Söyleyebildiğimiz kadarıyla, aynı anda iki dolandırıcılık yapıyordu. Biri seninle ve başka bir kadınla, çok daha yaşlı, engelli, yetmişlerinin başında. Mücevherlerini aldı, arabasını çaldı ve emeklilik hesabını sildi. İkinizin arasında üç yüz dolardan fazla para çalmış."

"Vay anasını," diye nefes aldım, bu haberi aklım almıyordu.

Yine de Nuh'a karşı ettiğim intikam yeminini ikiye katlayabildim.

Yetmişli yaşlarında engelli bir kadın mı? Ne pislik ama!

"Onu hafife almışım," diye devam etti Luke, zihinsel tiradımı bölerek. "Yakalanır, fotoğrafı haberlere çıkar, onu ihbar etmeyen kadınlar ortaya çıkar ve daha önce sikildiğinden daha fazla sikilir. Bunun olmasına izin vermeyecektir ve bunun olmaması için her şeyi yapabilecek kadar çaresizdir. Buna

Kadınım, Denver'da pek çok insanın yapmaya cesaret edemeyeceği bir şey."

Tamam, bunun iyi bir haber olmadığını söylemek yanlış olmazdı. Noah paramı alıp gittiğinde hissettiğimden daha da büyük bir aptal gibi hissediyordum.

Odaklanma zamanı, benim aptal olmama değil.

"Luke, sen sorumlu değilsin," dedim. "Ben sorumluyum. En başta onun hayatıma girmesine ben izin verdim."

"Birçok kadın yapar."

"Bu durumu daha iyi yapmaz."

"Muhtemelen yapmaz, ama gerçek bu." İşte böyle.

Farklı bir yol izleme zamanı.

"Tamam o zaman, onun peşinden gideceğini ilk söylediğinde ne hissettiğimi bilmek ister misin?"

Luke sadece bana baktı.

"Kendimi mutlu hissettim," diye paylaştım. "Midem eridi. Birinin benimle ilgilenmek istemesine sevindim."

Sessizlik.

Bunu yapmak beni çok korkutsa da sebat ettim. Burada savunmasız bir bölgedeydik.

Çok savunmasız.

"Dün gece çıldırmaya hazırlanıyordun. Yapmadın çünkü sana ihtiyacım vardı. Dün gece ayrıca

Bana hayır diyemezsin. Onun peşinden gitmeni istemediğimi söyleseydim, gerçekten zorlasaydım, bunu yapar mıydın?"

Daha fazla sessizlik.

Kahretsin.

Ya hep ya hiç olacaktı.

Ellerimi boynuna koydum ve yüzüm ona dönük olacak şekilde hareket ettim.

Yap, söyle, zamanı geldi, İyi Ava ısrar etti.

Yapma! Yapma! Zaman asla doğru olmayacak! Kötü Ava bağırdı.

Bir kez olsun İyi Ava'yı dinledim, nefes aldım ve her şeyi açıkladım.

Sessizce, "Dün, Jules hakkında çılgına döndüğümde, Daisy bana kalbimi korumanın yollarını bulmaya çalıştığımı ama bunu yanlış yaptığımı söyledi. Bana kalbimi korumanın en iyi yolunun onu benim için koruyacak birine emanet etmek olduğunu söyledi."

Daha fazla sessizlik, ama vücudu tamamen hareketsiz kaldı.

"O sensin. Her zaman sendin," diye fısıldadım, kalbim hızla çarpıyordu. Çok korkmuştum ama devam ettim. "Lütfen Noah'ın bir pislik olmasının sorumluluğunu üstlenme. Bunu yaparsan buna dayanamam."

Daha konuşmayı yeni bırakmıştım ki Luke tek kelime etmeden beni de yanına alarak ayağa kalktı. Beni yatağa taşıdı ve yatağa yatırıp üzerime çıktı.

"Sen bana aitsin," dedi, sesi yumuşak, tonu sertti, elleri dolaşmaya başlamıştı.

Kalbimi ona emanet ettiğim için çok mutlu görünüyordu (tabii ki Luke gibi).

Yine de henüz oraya gitmeye hazır değildim.

"Kendini sorumlu hissettiğini geri al," dedim onun yerine. "Bana ait olduğunu söyle," diye talep etti.

"nce onu geri al," diye karşı ıktım.

Dolaşan eller ciddileşiyordu, bu yüzden benimki de dolaşmaya başladı, çünkü sırf dışarıda kalmak istemedim.

Beni nazikçe öptü ve sonra ağzıma karşı, "Bekleyeceğim. İçine girdiğimde söyleyebilirsin."

"Cidden, çok sinir bozucu olabiliyorsun," dedim ona.

"Bebeğim," diye cevap verdi ağzıma karşı gülümserken.

Bilgin olsun diye söylüyorum, çok sonra, içime gird i ę i n d e ona istediğini verdim.

Yani, bu Luke'tu. Ben onun kadınıydım. Ve ona aittim.

Kendimi bildim bileli.

YİRMİ ÜÇ

GONZO

Luke ve ben Nightingale Investigations ofislerine girdiğimizde herkes resepsiyonda bekliyordu. bizim için.

Herkes dediğimde, herkesi kastetmiştim.

Lee ve Indy, Jet ve Eddie, Hank ve Roxie, Vance ve Jules, Sissy, Ally, yanında tanımadığım uzun boylu, siyah saçlı, yakışıklı bir adamla Daisy, Shirleen, May, Tod ve Stevie, Mace, Matt, Hector, Darius, Tex, Duke ve hayatımda daha önce hiç görmediğim iri yarı siyah bir adam.

"Vay anasını," diye
fısıldadım. Luke'un ağzı
gerildi.

Herkes bana bakıyordu ve ben
nedenini biliyordum. İyi
görünmüyordum.

O sabah otelin aynasında kendime iyice baktım. Dudağım yırtılmıştı ve gözüm morarmış ve kararmıştı ve göremediklerini saymazsak, bu tüm baş ağrılarını sona erdirecek bir baş ağrısıydı. Değil

Bu insanların konuştuğundan bahset. Bu grupta sır saklamanın imkanı yok. Haberler orman yangını gibi yayıldı.

Shirleen grup bakışını ilk kıran kişi oldu.
Bana doğru yürüdü ve beni sıkıca kucakladı.

"Çocuk," dedi alçak sesle, sesinde bir titreme vardı, bu titreme bedenime de yansiyordu.

"Ben iyiyim," dedim, kollarımı ona doladım ve güven verici bir şekilde sıktım.

Sadece sıkıca tutundu.

Birkaç vuruştan sonra arkasına yaslandı ve yüzüme yakından baktı. Ben izlerken tatlı, yumuşak, nazik Shirleen sert, öfkeli, sinirli Shirleen'e dönüştü.

"Kimse benim kızıma bulaşamaz," dedi sessizce, gözleri hâlâ yüzümü tarıyordu. Geri çekildi, beni bıraktı ve seyircilerimizin erkek grubuna doğru baktı. Sonra tekrarladı, "Kimse benim kızıma bulaşamaz."

Bu kez daha yüksek sesle, daha öfkeli söyledi. Bu bir emir gibiydi ve odada zaten yüksek olan tansiyon daha da yükseldi. Kimse bu konuda bir şey yapmaya hazır görünmüyordu. Aslında, hepsi bundan besleniyor gibi görünüyordu.

İyi değil.

Ben müdahale edemedim Shirleen Darius'a baktı.

"Beni anladın mı evlat?" diye sordu.

Darius, "Anladım Shirleen Teyze," diye cevap verdi ve şaşkın bakışlarını Shirleen ile Darius arasında gidip geldi.

Akraba olduklarını bilmiyordum.

Shirleen, tam olarak bitirmemişti,

Lee'ye baktı. "Beni anladın mı?" diye
tekrarladı.

Lee sakince, "Shirleen, icabına bakılacak," diye cevap
verdi ama sesinde ölümcül bir tını vardı.

"Öyle olsa iyi olur," dedi, sesi yine alçaktı, bu kez
korkutucu bir anlam taşıyordu. "Öyle olsa iyi olur."

Eek!

Devam etme zamanı.

Konuyu değiştirmeyi umarak Indy'ye baktım.
"Fortnum's'la kim ilgileniyor?"

"Fortnum's bir personel toplantısı nedeniyle kapalı," diye
yanıtladı Duke sorumu çakıllı sesiyle, ses tonu korkutucu
atmosferi dağıtmak için hiçbir şey yapmıyordu ve bu
nedenle konuyu değiştirme girişimimi engelledi.

"Ama yapamazsın-" diye başladım.

Tex, "Yapabiliriz, yaptık, bu iş çözülene kadar geri
dönmeyeceğiz," diye atıldı.

Tuhaf hissettim. Hareket ettim ama korktum ve
gözlerimi Indy'den ayırmadım.

"Bunu yapamazsın," dedim.

Indy sadece başını salladı. "Çalışanlarımdan biri olan
Jane, Lee'nin annesi Kitty Sue ve Jet'in annesi Nancy
dükkanında müşterilere bir şeyler açıklıyorlar. Kalabalığın
daha az olduğu öğleden sonra açacaklar ve

onlarla başa çıkabilirim. O zamana kadar... Ava, biliyorsun ki kimse bir Rock Chick'e bulaşamaz, asla, ama özellikle de-

"

"Indy," dedi Lee alçak sesle, onun sözünü keserek.

Söylenme moduna geçmeye çalıştığı belliydi. Lee'nin sesiyle alt dudağını çekti, ısırdı ve sessiz kaldı ama bunun ona pahalıya mal olduğunu biliyordum.

"Ben iyiyim," diye tekrarladım, sadece Indy'ye değil, tüm topluluğa karşı.

Herkes bakıp duruyordu.

İğrenç.

"Bilmek istediğim şey," diye başladı Shirleen, kimse harekete geçmeye hazır görünmezken, "neden hepiniz yapacak bir bokunuz yokmuş gibi ortalıkta dikiliyorsunuz? Yapacak işiniz var. Ciddi işler. İşe koyulma vakti geldi."

Bakışlar durdu. İnsanlar hareket etmeye başladı ve ben de bedenimin rahatlamasına izin verdim.

Luke, Lee'ye "Bana beş dakika ver," dedikten sonra elimi tuttu ve beni kutsal mekânın kapısına kadar götürdü.

Kapıyı açtı, beni koridordan geçirdi ve doğrudan ofise ilk geldiğimde beni götürdüğü (daha doğrusu taşıdığı) mini mutfağa götürdü.

İçeri girdik ve kapıyı kapattı. Bana döndü ve eli çeneme geldi.

"İyi misin?" diye sordu. Başımı salladım ve devam etti, "Bunun içine gireceğimizi hiç düşünmemiştim bebeğim, eğer bilseydim-"

Hem kızgın olduğunu fark ettim hem de eğer yapabilseydi beni az önce olanlardan koruyacağını anladım. Ve son olarak, bu yüzden Luke'un sadece iyi bir adam olmadığını, gelmiş geçmiş en iyi adam olabileceğini fark ettim.

Bu nedenle ona doğru ilerledim ve kollarımı beline doladım. "Sorun değil Luke, sadece önemsiyorlar. Güzel bir his."

Bu kısmi bir yalandı. Tüm o insanların Noah'nın elini pantolonuma soktuğunu bilmesi korkutucu ve biraz da aşağılayıcı hissettiriyordu. Bunun yerine, etrafımda toplanmalarına odaklanmaya çalışıyordum ki bu gerçekten de iyi hissettiriyordu. Daha da önemlisi, Luke'un buna odaklanmasını istiyordum çünkü mutlu görünmüyordu ve mutsuz bir Luke korkutucu bir şey olabilirdi.

Luke'un başparmağı çenemi okşadı ve öfkesinin azalmasını izledim. "Pekala güzelim. Sen iyiysen, ben de iyiyim."

Ona

gülümsedim.

Kriz önlendi.

Sonra devam etti, "Çocuklarla buluşmadan önce bir şey hakkında konuşmalıyız."

Uh-oh.

Kriz önlenmemiş olabilir.

"Luke, Ben değil Tabii ki I olabilir sap konuşmak bir şey hakkında."

Burnumu öpmek için eğildi ve nazikçe, "Biliyorum Ava bebeğim. Bu konuyu şimdi açmazdım ama önemli."

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

"Tamam," diye kabul ettim ama ciddi değildim. "Dün-" diye başladı.

Hayır.

Bu konuda konuşmayacaktım. Bu konuda konuşacağım kadar konuşmuştum zaten.

"Dün hakkında konuşmak istemiyorum," diye araya girdim.

Diğer kolu bana dolandı ve çenemdeki eli saçlarımın arasına kayarak başımın arkasını kavradı. Vücudumu onunkine bastırmak için beni yaklaştırdı.

"Bunu konuşmalıyız."

"Bunu sonra konuşuruz."

Çok daha sonra, tercihen bundan bin yıl sonra. "Bebeğim, Jules ve bana olanları sakladım-"

Kaskatı kesildim.

"Jules ve sen ve Roxie ve sen," diye düzelttim onu.

"Şu lanet olası kadınlar" diye mırıldanmadan önce yüzü sertleşti.

"Birinin bana söylemesi gerekiyordu,"

diye karşılık verdim. "Ben sana

söylemek istedim," diye cevap verdi.

"Öyle mi? Ne zaman?" Kızıışmaya başlamıştım.

"Doğru zaman geldiğinde. Bir insan ancak bu kadarını kaldırabilir, sen yeteri kadar aldın."

"Konuşmayı bitirdiğini söylemiştin."

"Evet, o zaman için. Sonsuza kadar değil." "Öyle dememiştin."

"Ben de bir daha asla konuşmayacağımızı söylemedim." Bu doğrudu.

Kahretsin!

Yüzü yumuşadı ve beni yakaladığını bildiğini anladım.

Yine lanet olsun!

"Luke-"

"Bu konuda kavga etmek istemiyorum," dedi.

Ters ters baktım çünkü bu konuda kavga etmekten gayet mutluydum. Bakışlarımı görmezden geldi.

"Önemli olan nasıl karşılık verdiğin." "Cevap vermedim."

"Evet, mesele de bu zaten. Kendini kapattın, beni dışladın ve sonra da kaçmak için planlar yaptın."

"Ne?" Ben sordum.

St. Croix'ya gittiğimi bilmiyor olamazdı. Kimse bilmiyordu, Sissy bile, tabii ki kartı postayla gelene kadar.

Gitmeme izin verdi, bir dolaba doğru yürüdü, açtı ve bir bakışta St. Croix biletlerim olduğunu fark ettiğim bazı kağıtlar çıkardı.

Ho-ly saçmalığı!

St. Croix'e gittiğimi biliyordu.

"Nereye-?"

"Evine gittim. Bunları yemek masasının üzerinde, yeni valizleri ve bir sürü alışveriş malzemesini de yatak odanızda buldum," diye cevap verdi ben sorumu tamamlayamadan.

Biletleri dolaba geri attı ve kapıyı kapattı.

Cehennem ve lanetlenme.

Erkek arkadaşımın özel dedektif olmasının o kadar da iyi bir şey olmadığını anlamaya başlamıştım. Her ne kadar bu şeyleri herkesin görmesi için dışarıda bırakmış olsam da.

Luke'un her şeyi bilmesine o kadar sinirlenmişim ki gözlerimi tavana diktim ve aptalca bir şey söyledim. Bunun için hiçbir mazeret yoktu. Bu bilgiyi sahip olduğum her şeyle korumalı, mezara götürmeli, gömülü tutmalı ve işkence altında bile asla dışarı çıkarmamalıydım.

Kendimi savunmam gerekirse, kendimde değildim. Dom'la, Ren'le, Noah'yla, hatta Riley'yle ve özellikle de Luke'la başıma çok şey gelmişti.

Bu yüzden "Ben aşağıda Noah ile birlikteyken ve o neden en büyük pislik olduğunu gösterirken senin evimi aradığına inanamıyorum" demeden önce kendimi durduramadım.

Odadaki hava bir anda gerginleşti. Gözlerim tavandan fırlayıp Luke'unkilere kilitlendi ve yüzünün taş kesildiğini görünce ölümcül hatamı anladım. Korkunç bir taşlık. Tüyler ürpertici bir taşlık.

Gonzo Stony.

"Az önce ne dedin sen?" diye sordu dişlerinin arasından.

"Hiçbir şey," diye yanıtladım çabucak.

"Hiçbir şey demedin, bir şey dedin." "Hayır, demek istediğim-"

O ilerledi. Ben geri çekildim.

Sırtım kapıya çarptı ve o da yaklaştı. "Ben senin evindeyken o da senin evinde miydi?"

Bir gece önce yaptığım gibi, yine işe yarayacağını umarak ellerimi boynuna koydum ve ona ulaşmaya, onu sakinleştirmeye çalıştım.

"Luke, lütfen, beni dinle-"

"O zaman sana dokundu, değil mi?"

Bunu tahmin ettiği için gözlerim büyüdü (bunu nasıl tahmin edebilirdi?) ve ne yazık ki gözlerim benim için gerçeği söyledi.

İşte o zaman Luke çılgına döndü. Hiçbir boyun dokunuşu, yumuşak ses ve yalvarış işe yaramayacaktı. Hiçbir şekilde.

Benden yana döndü ve şiddetli bir darbe ve vahşi bir hırıltıyla duvarı yumrukladı, eli duvarı delip geçti, alçıpan tozu puflayarak dışarı ıktı. Dehşet içinde bakakaldım.

elini duvardan çekti ve sonra tekrar yumruklayarak başka bir delik açtı.

Tam olarak bitirmemişti. Duvara iki yumruk attıktan sonra döndü, bir dolaba doğru yürüdü ve onu yumrukladı. Çeliğe vurduğu yumruk büyük bir ses çıkardı ve benim dehşet dolu bakışlarım, çelik bükülüp kapının kenarları eğildiğinde kısmen dehşete, kısmen de şaşkınlığa dönüştü. Tekrar vurdu, sonra tekrar ve ben ona saldırdım.

"Luke!" Kendine zarar vermesini engellemek için kollarımı ona dolayarak bağırdım. Böyle yapmaya devam ederse elini ezecekti. "Kes şunu! Lütfen, dur!"

Kolu belime dolandı ve beni ayaklarımdan kaldırıp havaya kaldırdı. Üç uzun adım attı ve ben kırımın üzerine mutfağın tezgahına düştüm. Yaklaştı, bacaklarımdan arasına girdi, biri kanlı olan elleri yüzümün iki yanına gitti. Tutundu ve bana baktı, yüzü sert ve öfkeliydi ve kalbim bir kırıcı gibi atıyordu.

Tam o sırada kapı açıldı. Omzunun üzerinden baktım; Lee, Vance ve Mace oradaydı ve oda daha da küçük görünüyordu.

"Ne oluyor lan?" Lee sordu.

Luke yarı yoldan onlara doğru döndü. Gözlerini yere dikmiş, onlara bakmıyordu. Çenesindeki bir kasın oynadığını fark ettim ve bunu kontrolü yeniden kazanmaya çalıştığına dair iyi bir işaret olarak aldım. Bir elini yüzümden çekti ve

avuç içi aşağıda ve alçakta, sözsüz olarak (ve muhtemelen yanlış bir şekilde) kendini kontrol altında tuttuğunu gösteriyordu.

Lee, "Bana bunun daha da kötüye gitmediğini söyle," dedi.

"Bu bok daha da kötüleşti," diye cevap verdi Luke, sesi öfkeli bir hırıltıya dönüşmüştü. "Bize bir dakika ver."

Gözlerimi kapattım ve tekrar açtığımda Lee, Vance ve Mace geri çekilmişlerdi ve Lee kapıyı kapatıyordu.

"Luke, beni dinle," diye yalvardım.

Bana doğru döndü ve ben nefesimi tuttum çünkü onun çılgın hareketleri öfke seviyesine dokunmamıştı bile. Hâlâ kırmızı bölgenin en üst sınırını zorluyordu.

"Konuş benimle," diye kestirip attı ama bu bir rica değildi. "Belki-"

"Ava, bu saçmalığı benden daha fazla saklama. Bana ne olduğunu anlat, hemen şimdi."

Vücudum kaskatı kesildi. "Luke, sürekli unutuyorsun, bu benim başıma geldi. Senin başına gelmedi, benim başıma geldi ve ben-"

Elleriyle yüzümü tekrar çerçeveledi ve yaklaştı. "Bu senin başına geldi bebeğim, ama aynı zamanda bizim de başımıza geldi."

Omuzlarını ittim ve "Bu ne cüret!" diye bağırdım.

Hareket etmedi. Onun yerine konuşmaya devam etti.

"Dün gece elimi bacaklarının arasına koydum ve donup kaldın. Eğer sen sen olmasaydın, eğer kafanı toparlayıp bunun üstesinden gelebilecek gücün olmasaydı, bu olay bambaşka bir şekilde sonuçlanabilirdi. Bunun üstesinden gelebilmen senin hakkında bir şeyler söylüyor. Elim bacaklarının arasına koyan tek kişi olmak istememin nedenlerinden biri de bu. Sen diğer kadınların çoğu gibiydin, dün geceyi yaşayamazdık. Çoğu kadın kendini kapatırdı ve dün gece haftalar, aylar sürebilirdi, belki de hiç yaşanmazdı. Bunu seninle aşmaya hazırdım. Şanslıyım ki sen diğer kadınların çoğu gibi değilsin. Yine de bu, ikimiz için de uzun bir yol olabileceği gerçeğini ortadan kaldırmıyor." Daha da yaklaştı. "Seks sekstir, bebeğim, başka herhangi biriyle. Seninle öyle değil. Çok daha fazlası. Bunu sen de biliyorsun. Ben de biliyorum. Ve o bunu bizden alabilirdi. Bunca yıl sonra bunu bulduk ve o bunu bizden alabilirdi. Sadece senden değil, benden de alabilirdi. Anlıyor musun?"

Gözlerim yaşlarla doldu ve derin bir nefes alamadan yanaklarımdan aşağı döküldüler.

Anlamıştım. Gerçekten anladım. Dahası, düğünümde dans etmeyeceğimi anladım çünkü Luke benimle dans etmeyeceğini ve ona üç oğul (ya da kız, her neyse) doğuracağımı açıkladı.

Ve ben bunu tüm benliğimle istiyordum, ama daha da fazlası, Luke da bunu en az benim kadar istiyordu.

Noah tüm bunları tehlikeye atmıştı.

İşte o zaman eğik dünyam düzeldi ve uzun zamandır ilk kez, belki de hayatımda ilk kez, ayaklarımın yere sağlam bastığını hissettim.

Cevap vermedim ama vermek zorunda değildim.

Luke birkaç kez ağlamamı izledi ve sonra usulca, "Bunların da bedelini ödeyecek," dedi.

"Ne?" Kendimi toparlamaya çalışarak titrek bir sesle sordum.

"Gözyaşların."

Sözleri üzerine ellerimi yüzüne götürdüm ve alnımı onunkine yasladım, aynı anda boğazımdan bir hıçkırık koptu.

Kendimi toparlamak için çok fazla.

Olduğumuz yerde kaldık, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken ikimiz de birbirimize tutunuyorduk. Sonunda nefesimi içime çektim ve muazzam bir irade çabasıyla kendimi toparlamayı başardım.

Bunu yaptığımda Luke'un başparmakları yanaklarımı okşadı ve "Anlat bana," diye fısıldadı.

Gözlerimi yavaşça kapattım ve aynı yavaşlıkla açtım.

Sonra ona söyledim. "Beni direğe bantlıyordu. Ağzım zaten bantlıydı. İçeri girdiğini duydu ve bana silahı olduğunu söyledi. Eğer ses çıkarırsam önce benim sonra da senin kafanı uçuracağını söyledi. Beni çağırdığını duydum. I

kaçmak için bir hamle yaptı ve beni tekrar uyardı. Üst katta dolaşırken seni dinledik. İşi ilginç hale getirmek istediğini söyledi ve bana dokundu. Sen gittin, o heyecanlandı ve kendini bitirdi. Sonra beni kayda almayı bitirdi, Vance'i geri çekmen için seni çağırmamı söyledi ve gitti."

Gözlerini kapatma sırası ondaydı.

"Bunu durdurabilirdim," diye mırıldandı.

Başımı salladım ve ellerim sıkıştı. "İkimizi de öldürebilirdi."

Gözleri açıldı. "O bir dolandırıcı, katil değil."

"Bunu bilemezsin."

"Biliyorum."

"Bunu bilemezsin."

"Ben biliyorum."

"Luke-"

"Bunu biliyorum çünkü ben bir dolandırıcı değilim, ama bir katilim."

Nefesim ciğerlerimde dondu ama yine de nefes almayı başardım, "Ne?"

"Bu benim kim olduğumun bir parçası. Şu anda olduğum kişi değil ama nasıl yapılacağını unuttuğunuz bir şey de değil."

Panik içimi doldurdu ve oksijen ciğerlerime yakıcı bir vınlamayla geri geldi.

"Konuşmayı kes," diye fısıltıyla yalvardım.

"Daha önce de söyledim bebeğim ama belki de anlamamışsındır." "Konuşmayı kes."

"Yatağına kimi aldığını bilmelisin." "Dur."

"Şimdi bitirmek istiyorsan, söyle ve ben de çekip gideyim. Hala onun peşindeyim, hala ona bunu ödeteceğim. Ama hayatından çıkmış olacağım."

"Konuşmayı kes!" Şimdi ellerim başını kavrıyordu, ciğerlerim o kadar sıcak yanıyordu ki nefes almakta zorlanıyordum.

"Şimdi söyle. Söylemezsen, gitmene asla izin vermem."

"Lütfen Luke, konuşmayı kes."

"Artık bir karar vermelisin Ava." "Kapa çeneneni," diye fısıldadım.

"Bunu inkar edemezsin ve bununla daha sonra başa çıkamazsın, şimdi olmalı. Hayatımı seninle paylaşmaya ve beni bırakıp gitmene alışamıyorum. Şimdi söylemezsen ve daha sonra bununla başa çıkamazsan ve gitmeyi düşünürsen, seni uyarıyorum, peşinden gelirim."

"Kapa çeneneni!" Bu sefer ben bağırdım.

"Kararı sen ver, ya ben giderim ve seni burada bırakırım ya da birlikte gideriz. Birlikte çıkarız, o kadar. İşler zorlaşır, kavga ederiz, fark etmez. Anlaşırız. St. Croix'e bilet almazsın, bana sessiz davranmazsın. Anlaşırız. Buradan birlikte çıkacağız ve sen bunu ya da aklına gelen başka bir şeyi

beni dışarıda bırak, sana söylüyorum bebeğim, bu iyi olmayacak. Senaryomuzda rolleri değiştirmiyoruz, bu yüzden sen babanın hayatını yaşarken ben de annenin hayatını yaşamak zorunda kalıyorum."

Oh... Tanrım...

Bunu öylesine söylemedi.

"Öyle demedin," diye fısıldadım, başını bıraktım, benimkini ellerinden çekip geriye yaslandım.

"Söyledim ya. İçimdeki kötülüğü biliyorsun ve ben de kötü olduğumu biliyorum ama hiçbir şey saklamıyorum. Sana karar verme şansı veriyorum. Bana gitmemi söylersen, bundan hoşlanmayacağım ama yapacağım."

Tamam, bu kadardı. Yeterince içmiştim.

"Sen tam bir pisliksin!" Tersledim ve onu öyle sert bir şekilde ittim ki omzundan geriye doğru sallandı.

Sonunda fiziksel bir hamle yaptığımı fark edemeyecek kadar öfkeliydim.

Onun yerine atıp tutmaya devam ettim.

"Biliyor musun Lucas Stark, lens taktırmamın ve kilo vermemin nedeni babanın cenazesinde bana sarılman ve daha sonra Marilyn ve Sofia'nın birlikte aptal görüldüğümüz için benimle ve seninle dalga geçmelerine kulak misafiri olmamdı. Sen, seksi, yakışıklı Luke, bana sarılan Şişko Şişko Dört Göz. Bizi görünce kusacak gibi olduklarını söylediler. Bana sarılmak için eşcinsel olman gerektiğini söylediler. Yemin ettim, yemin ettim," son kelimeyi avazım çıktığı kadar bağırdım, kontrol edemediğim (ve denemediğim) dramatik bir baş dönmesine

kapıldım, "ben eşcinsel olana kadar bana bir daha bakmayacağına

Senin tarafından tutuluruz ve bizi gören kimse kusmaz ya da birbirimize yakışmadığımızı düşünmez."

İyi gidiyordum. O kadar iyi gidiyordum ki odadaki havanın değiştiğini fark etmedim. Luke'un görünüşünün ve hissinin değiştiğini de fark etmedim.

Bağırmaya devam ettim.

"Ve dün gece kafamda bir şeyleri sıraladığımı düşünürken, öyle değildim. Bana verdiğin motosiklet turunu hatırlıyordum, sonrasında baban ve annemle ciddi bir sorun yaşamıştın ve bana değerli kargo demiştin. Yani kafamdaki şeyleri sıralamıyordum. Dün gece beni sen kurtardın ve bunun farkında bile değildin, seni koca aptal."

Onu tekrar ittim, bu sefer omzu geri gitmedi. Bunu da fark etmedim.

Öfkelenmeye devam ettim.

"Büyürken dağları yerinden oynatabileceğini düşündüğümü bilmenin iyi hissettirdiğini, çünkü buna ihtiyacın olduğunu söylemiştin. Ne ile büyüdüğümü biliyordun! Sokağın karşısında olduğunu ve hayatımda seni umursayan tek kişi olduğunu bilmeseydim bunu atlatamazdım. Sissy dışında, hayatımda umursayan tek kişi sendin!"

"Ava-"

"Şimdi konuşuyorum," diye sözünü kestim, bana karşı kullandığı bir cümleyi kullanarak.

Ağzının kenarının seksi yarım sırtışlarından biriyle kalkmasını görmezden geldim ve devam ettim.

"Sekiz yıl boyunca kim olduğun umurumda değil, bu benim için kim olduğunu değiştirmez. Bu yüzden bana ultimatolara verme ve beni tehdit etme. Ben neysem oyum, hatalar yapan ve elinden gelenin en iyisini yapan koca bir aptalım. Hatalar yapmaya ve koca bir aptal olmaya devam edeceğim çünkü ben buyum. Bununla başa çıkamıyorsanız, o kapıdan çıkıp gitseniz iyi olur çünkü bu iş böyle."

Konuşmayı bıraktım ve ilk olarak ağır nefes aldığımı, ikinci olarak da tüm zaman boyunca bağırdığımı ve muhtemelen herkesin duyabileceğini fark ettim.

Kahretsin.

Oh İyi, siktir o. Şimdi oldu değil ve zamanının ben olduğum için utanmalıyım.

Ben olduğum için utanılacak bir zaman hiç olmadı.

"Bitirdin mi?" Luke, bir aptal olduğumu kabullenmenin dünyamı sarsan aydınlanmasını yarıda keserek sordu.

Bunun hakkında

düşündüm. "Evet,"

diye cevap verdim.

"Annen ve kız kardeşlerin şehre sık sık gelirler mi?"

Sadece konuyu değiştirmesine değil, sakini ve mantıklı ses tonuna da şaşırarak göz kırptım. Gonzo Luke bir hatıraydı.

"Pek sayılmaz," dedim ona.

"Ama kasabaya geliyorlar?" "Bazen."

"Onlara iyi davranmak zorunda mıyım?" Nefes aldım.

Olan olmuştu. Kontrolümü kaybetmişim, açılmışım ve Luke'un yumuşak karnımı görmesine izin vermişim. Ona her şeyi anlattım, hiçbir şeyi saklamadım.

Ve bana gülümsüyordu.

Bir şeylerin değiştiğini, sonra da yerine oturduğunu hissettim. Yumuşak nokta hâlâ oradaydı, hâlâ savunmasızdı ama şimdi ona gösterdiğim için kapıyı üzerine kapattım, kilitledim ve anahtarı Luke'a uzattım.

Tüylerimin diken diken olduğunu hissettim ama görmezden geldim ve sorusunu sakın bir sesle cevapladım. "Muhtemelen."

"Bu zor olacak, bebeğim."

"Sen sert bir adamsın, maço adam. Bunu başarabilirsin."

Kollarını bana doladı ve beni tezgâhın üzerinde öne doğru kaydırды, böylece özel kız kısımlarım onun sert erkek kısımlarına bastırıldı. Kollarım kalktı ve boynuna dolandı.

"Adil bir uyarı. Sana hoşuma gitmeyen şeyler söylerlerse, özellikle de o lanet olası kız kardeşlerin, ağzımdan çıkanlardan sorumlu olmayabilirim," dedi Luke bana.

"Marilyn ve Sofia'nın yeni bir unvan kazandıklarını hissediyorum. Onlara iki kez 'şu lanet kız kardeşlerin' dedin."

Yorumumu ve derin sesini taklit ettiğim gerçeğini görmezden geldi ve temasına devam etti. "Seninle dalga geçmiyorum Ava. Etrafta durup o sürtüklerin seni kesmesini dinlemeyeceğim."

Anlaşılan Luke ona anahtarımı vermemi çok ciddiye almış.

Daisy haklıydı. Kalbinizi korumanın en iyi yolu, ona sizin için bakacak iyi bir adama güvenmektir. Şanslıydım ki, etrafta fazla adam olmadığı için kendime iyi bir adam buldum.

Bu yeni bilgiye kendimi kaptırarak, "Tamam," diye fısıldadım, sonra öne doğru eğildim ve kesik dudağıma rağmen onu sertçe öptüm.

Ağız benimkinin üzerinde açıldı, dili içeri kaydı ve kesik bir dudağa rağmen beni öptü, sert öpücüğü o kadar sıcak hale getirdi ki onun içinde eridim.

Oo, iyi Ava nefes aldı. Şimdi çok daha iyi hissediyorum.

Tuhaf bir şekilde, diye ekledi Kötü Ava, ben de öyle.

Öyle mi? İyi Ava sordu.

Evet, Kötü Ava cevap verdi. Anladım.

Sonunda İyi Ava yorum yaptı.

Luke'un kadını olsak bile hâlâ çok eğleniyoruz, Kötü Ava.

Bunun iyi bir şey olduğunu düşünmüyorum, İyi Ava eğildi ve kulağıma söyledi.

Kötü Ava kıkırdadı ve sesi mutlu geliyordu.

MINİ-POST-DRAMA öpüşme seansımızdan sonra Luke beni mutfaktan çıkardı ve koridorda hiç tanımadığım siyah adam daha önce hiç görmediğim başka bir adamla ve Shirleen'le konuşuyordu.

Siyah adam bizi gördüğünde, "Kızım," dedi. "Siz beyaz kızların bir tavrı var. Görebildiğim kadarıyla, bu çocukların kafalarını muayene ettirmeleri gerekiyor. Bu saçmalığa bir saniye bile tahammül edemem."

Normal bir insan kibarca hiçbir şey duymamış gibi davranırdı.

Etrafımın artık normal insanlarla çevrili olmadığını çabucak öğreniyordum.

Benim için normal olan, kalkıp giden bir baba, kendi hayatına o kadar dalmış ki kızlarının da bir hayatı olduğunu ve yardımına ihtiyaç duyabileceklerini unutmuş bir annenin solmakta olan güzellik kraliçesi ve yılan gibi acımasız iki "lanet kız kardeşim" olduğu için, normal olmamanın o kadar da kötü olmadığını düşündüm.

Shirleen'in farklı düşünceleri vardı ve siyah adama saldırdı.

Sanki bu iyi bir şeymiş gibi, "Sanki siyah kadınlar bu beyaz kadınların on tanesinden daha fazla tavır sahibi değilmiş gibi," dedi.

"Siyah kadınlar sonsuza kadar kışınıza bağırarak size bir bok vermezler. Bıkarlar, dırdırı bırakırlar ve yakarlar.

evinizi yıkmak ya da size bıçak saplamak. Daha kolay olur. Her iki durumda da, kendinizi toparlama zamanının geldiğini ve sigortacınızı aramanız gerektiğini bilirsiniz."

"Peki ya sen?" Shirleen cevap vermeye hazırlanıyormuş gibi görünmeden önce sordum.

"Ben Smithie," diye cevap verdi. "Dans eder misin?"

Tuhaf sorusu karşısında afallamış bir halde ona göz kırptım. "Dans ediyor muyum?"

"Smithie." Nedense Luke'un sesi alçak, uyarıcı bir gümbürtüydü ve Smithie'nin gözleri ona döndü.

"Ne? Sen de mi? Striptiz yapmanın nesi yanlış? Daisy soyundu ve herkes Daisy'yi seviyor. Lottie soyunuyor, herkes Lottie'yi seviyor."

"Dans ediyor musun?" sorusuna "striptiz" açıklamasına takıldım.

Sonra Smithie'nin, Jet'in tiyatro oyunu sırasında kokteyl garsonu olarak çalıştığı ve kız kardeşi Lottie'nin şu anda striptizci olduğu (ve söylentilere inanılacak olursa Rocky Mountain bölgesindeki en iyi striptizci olduğu) striptiz kulübünün sahibi olması gerektiği aklıma geldi.

"Daisy Marcus'la birlikte olduğuna göre artık soyunuyor mu?" Shirleen sordu.

Smithie, "Hayır," diye cevap verdi.

"Lottie'nin bir erkeği mi var?" Shirleen devam etti.

"Hayır," diye tersledi Smithie, Shirleen'in ne demek istediğini anlamıştı.

"Luke, sahnede dans ederken vücudunun her yerine bebek yağı sürülmüş kadınının soyunurken erkeklerin izlemesine izin verecek tipte bir çocuğa benziyor mu?" Shirleen itti.

"Pekala, pekala, lanet olsun," diye mırıldandı Smithie. "Bir adam işe alınamaz mı? Sormanın hiçbir sakıncası yok."

Luke'a baktım. "Sanırım kurabiyeye ihtiyacım var."

Bana yarım bir sırtış attı ve burnuma dokundu.

Fark ettiğim kadarıyla yapmadığı şey, dışarı çıkıp bana kurabiye almaktı.

Onu "Gelmiş Geçmiş En İyi Adam "dan "Tanıştığım En İyi Adam "a indirdim. Süpermen kaçırdı. Lois Lane'e kurabiye almak için uçardı. Bundan oldukça emindim.

Luke'un gözleri hiçbir şey söylemeyen diğer adama kaydı. Diğer adam devasa boyutlardaydı. Görebildiğim kadarıyla her santimi kaslıydı.

"Jack, toplantıda sen de var mısın?" Luke ona sordu. Nefesimi içime çektim.

Jack.

Gözetleme odasındaki Jack, elimi pantolonuma sokmaya başladığımı gören adamdı.

Kahretsin!

Jack'e baktım. Jack'in beni süzeceğini, bana bakacağını düşündüm. Bir şeyler, Hiçbir şey, için İletişim kurun, gibi a

şehvet düşkünü, iğrenç adam, bildiklerini biliyordu.

Jack bana doğru bakmadı bile. Gözlerini Luke'tan ayırmadı.

Jack, Luke'a "Brody ve ben gözetimde vardiya alıyoruz," dedi. "Benim dışımda Lee, Dexter bulunana kadar herkesi görevden alıyor. Monty bile sahaya iniyor."

Vay canına.

Monty'nin kim olduğunu bilmiyordum ama Jack'in söyleyiş tarzından bunun büyük bir şey olduğu hissine kapıldım.

"Pekala!" Shirleen tersledi. "Ne diye dikilip duruyorsunuz? Lanet olsun. Siz daha parmaklarınızı kışınızdan çekmeden o sık kafalı Meksika'da piña colada içiyor olacak."

Bir kez daha nefesimi içime çektim ve bu hızla gidersem bayılacaktım. Yine de Luke'un herhangi birinin, korkunç bir Shirleen'in bile ona parmağını kışına soktuğunu söylemesini kabul edeceğinden emin değildim.

Ona döndüm.

"Luke-" Tekrar delirmeden önce vahşi canavarı evcilleştirmeye çalışmak için temkinli bir şekilde başladım.

Luke'un sert bakışları Shirleen'den bana kaydı. Onunla mutlu değildi ama aynı zamanda delirecek de değildi.

Bir nefes verdim ve sonra farklı (daha güvenli) bir konuya başladım. "Lee'yi istediğimden emin değilim-"

Luke sözümü keserek, "Karar verildi, bebeğim," dedi. "Lee sık sık fikrini değıştirmez. Bu iş ne kadar çabuk biterse, hepimiz o kadar çabuk başka şeylere odaklanabiliriz."

"Evet, bu çocuklardan birinin hayatını mahveden siz beyaz sürtüklerden bir sonraki gibi. Sırada kim var, şu Hawaiili adam mı?" Smithie sordu.

"Anladığım kadarıyla Ally. Zamanı geldi," diye karşı çıktı Shirleen. "Şu polis sevgilisi FBI'a girmiş. Washington'a gitti. Ally Nightingale'in Denver'dan ayrılmasına imkan yok. Yakında serbest bir ajan olacak."

"Ben paramı Hector'a yatırıyorum," diye araya girdi Jack. "O vahşî bir adam. Kendini öldürtmeden önce bir kadın onu evcilleştirmeli."

Shirleen, "Bu işlemi ben yapacağım," dedi.

"Aman Tanrım. Bu harika," diye nefes aldım, sonunda bu bahislerden birinin zemin katında olmaktan heyecan duyuyordum, özellikle de benimle ilgili olmayan bir bahisse.

Luke'un eli enseme geldi. "Bebeğim."

Yüzümü ona döndüm, heyecandan kendimi kaybetmişim. "Sence kim olacak?"

Luke'un cevabı "Kimsenin başına böyle bir şey gelmesini istemem," oldu.

Her ne kadar havayı bozsa da Luke'un haklı olduğunu kabul etmek zorundaydım.

"Tanrım!" Shirleen bağırdı, dayanma gücünün sonuna gelmişti. "Dışarı çıkıp bu herifi bizzat dövmek zorunda mıyım?"

Vay be.

Luke, Shirleen'e öldürücü bir bakış attıktan sonra beni boynuma bastırarak kendine çekti ve usulca öptü.

"Ofislerde kalmanı istiyorum ve aptalca bir şey yapmanı istemiyorum," diye uyardı işi bittiğinde.

Öpücüğüyle dizlerimde hissettiğim zayıflama kayboldu ve ona ters ters baktım. O da bana yarım bir sırıtışla karşılık verdi, bakışlarımdan hiç etkilenmemiştir.

Sonra da gitti.

Jack soyunup bir kapının arkasında kayboldu ama Smithie ve Shirleen kaldı.

Onlara baktım.

"Eee?" Shirleen sanki bir şey bekliyormuş gibi sordu.

Ve onun ne beklediğini biliyordum. Ne yapmam gerektiğini de biliyordum.

Sonunda Luke'un kadını olduğumu, ona ait olduğumu ve kalbimi, bedenimi, sıkıntılarımı ve tüm kırılganlıklarımı ona emanet edebileceğimi anlamış olabilirim.

Ama yine de bir Rock Chick'tim.

"Kızlarla konuşmam gerek," dedim

Shirleen'e. "Kahretsin," diye mırıldandı

Smithie. "İşte başlıyoruz."

Shirleen neşeyle, "Oowee, işte bundan bahsediyorum," diye bağırdı.

Uh-oh, İyi Ava mırıldandı.

Yaşasın! Kötü Ava kükredi.

YİRMİ DÖRT

VİBRATÖR TÖRENİ

S Hirleen, Smithie ve beni "Aşağı Oda" dediği yere götürdü.

Büyük bir odaydı. Bir kanepa, bir televizyon, bir koşu bandı, bir ağırlık sehpası ve bir sürü ağırlık vardı. Ayrıca Rock Chicks, Tod, Stevie, Tex ve Duke ile doluydu.

İçeri girdiğimizde herkes dönüp bize baktı.

"Hey," diye selam verdim.

Sissy öne çıktı ve bana kocaman sarıldı. Ben de ona sarıldım. Geri çekildi ve bana baktı. Beni ağlatacak bir şey söylemesi için hazırlandım.

"Sanırım artık Luke ile seks arkadaşı değilsiniz," dedi sırtarak.

Belli ki mutfakta bağırarak Luke'la olan ilişki durumumun yükseldiğini duyurmam, çelik bir desteğe bantlanmam ve ardından dolandırıcı eski erkek arkadaşım tarafından okşanmam da dahil olmak üzere diğer tüm dramalarımın önüne geçmişti.

Tavana baktım.

Daisy, "Sanırım vibratörleri yalnız kalacak," diye belirtti.

Gözlerimi kapattım.

"Bir vibratör töreni yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Belki hepimiz gecenin köründe mumlar taşıyarak ve ilahiler söyleyerek etrafta dururuz, o da vibratörleri arka bahçesine gömer," diye ekledi Ally.

Boğazımın arkasından kısık, sinirli bir ses çıkardım.

"Bence siz sürtükler vibratörler hakkında konuşmayı bıraksanız iyi olur. Yan odada insan avı planlayan vahşi bir adam sürüsü var ve siz kadınlar seks oyuncaklarından bahsediyorsunuz," dedi Smithie, sesi bıkkın geliyordu.

Smithie'ye baktım ve içimden "Teşekkür ederim" dedim. "Onu kim getirdi?" Tod yüksek sesle Indy'ye fısıldadı.

"Evet. Alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız olduğunu düşündüm," diye yanıtladı Jet.

"O biraz oyunbozan," diye devam etti Tod. "Vibratör Töreni fikrini sevdim. Onları gömdükten sonra kanepeler yapıp şampanya içebiliriz. Bu konuda konuşmak insan avlamaktan çok daha eğlenceli."

Tod haksız değildi.

"Tanrı aşkına!" Duke patladı.

"Pekâlâ!" Daha fazla kontrolümü kaybetmeden önce bağırdım. "Dinleyin."

Bütün gözler bana döndü.

Derin bir nefes aldım.

Sonra söyleyecek bir şeyim olmadığını fark ettim. Bu yüzden, her iyi Rock Chick'in yapacağı gibi, kanatlandım.

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Birincisi, adamın biri Bobby'nin kafasına beyzbol sopasıyla vurdu. Herkes bunu unutmuş gibi görünüyor ama ben unutmadım. Bobby'yi tanımıyorum bile ve Bobby'ye vuran adamla ilgili bir şeyler olması gerektiğini biliyorum. Benimle misin?"

Birkaç baş sallama oldu ama çoğunlukla Rock Chicks şaşkın görünüyor.

Roxie bana, "O hapiste sayılır," diye hatırlattı. "Hector ve Darius'un onu yakaladığını hatırlıyor musun? Hank bana Bobby'nin adamı sabıka fotoğraflarından teşhis ettiğini ve sonra da itiraf ettiğini söyledi."

Oh. Evet. Evet. İlk kısmı unutmuşum. İkinci kısım iyi haberd.

İlerlemeye karar verdim.

"Tamam, bu halloldu," diye açıkladım. "İkincisi, dün gece hiç iyi değildi. Nedense Luke için benden daha kötü geçmiş gibi görünüyor."

"Çünkü sen çelik bir manolyasın, şekerim," diye araya girdi Daisy.

Benden daha çok başını salladı.

"Bu da ne demek oluyor?" Tex sordu.

"Steel Magnolias filmini izledin mi?" Daisy Tex'e sordu.

"Tabii ki hayır," dedi Tex.

"İzle, o zaman anlayacaksın," diye devam etti Daisy.

"Biri bana neden lanet olası bir Julia Roberts filmi hakkında konuştuğumuzu söyleyebilir mi?" Duke araya girdi.

Daisy, "O bir Julia Roberts filmi değil, Dolly Parton filmiydi," diye karşılık verdi.

"Gerçekten de bir Sally Field filmiydi," dedi Jet sessizce.

"Oh pu-lütfen. Herkes Shirley MacLaine'in bütün gösteriyi çaldığını biliyor," diye çıkıştı Tod.

Smithie, "Biri beni öldürsün," diye yalvardı. "İnsanlar!" Bağırdım.

Herkes sustu ve bana döndü. Dikkatlerini çektiğimde devam ettim.

"Pekala, ikinci nokta, bölüm A. Luke çok kızgın ve Lee de pek mutlu değil, bu da eski sevgilim Noah'ın boku yediği anlamına geliyor. Bu umurumda değil, sadece değer verdiğim hiç kimsenin Noah'a bedel ödetmek için aptalca bir şey yapmasını ve hayatını mahvetmesini istemiyorum. Bu da beni B kısmına götürüyor. Ben de kızgınım. Yani adam beni dövdü, bir direğe bağladı ve elini pantolonuma soktu ama daha da kötüsü! Teyzemin mücevherlerini ve tüm paramı çalarken aynı zamanda yetmiş yaşında engelli bir kadının emeklilik fonunu dolandırdı ve arabasını çaldı!"

Herkesin nefesi kesildi.

Sonunda.

Şimdi bir yerlere varıyordum.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı

Sissy. "Bok yok mu?" Ally

sordu.

"Hadi canım," dedim ona. "Bu da demek oluyor ki önce onu bulmalı ve gerekli mercilere teslim ederek cezasını çekmesini sağlamalıyız."

Roxie, "Bazı uygun yetkililer tanıyorum,"

dedi. "Ben de," diye araya girdi Jet.

Indy, "Neredeyse tüm ailem gerçek yetkililerden oluşuyor," diye ekledi.

"Tamam, sonra gelirler. Önce onu yakalamalıyız," diye devam ettim ve Duke, Tex ve Smithie'ye baktım. "Herkes benimle mi?"

Kızlar, Tod ve Stevie başlarıyla onayladılar. Tex, Duke ve Smithie etmedi.

Kahretsin.

"Sizler buraya Rock Chick çetesinin üyeleri olarak mı yoksa Hot Bunch'ın muhbirleri olarak mı geldiniz?" Onlara sordum.

Tex, "Kahretsin kadın," dedi ama soruma cevap vermediğini fark ettim.

"Ciddiyim," dedim ona, sesim de en az benim kadar ciddiydi, yani son derece ciddiydi. "Eğer burada muhbir olarak bulunuyorsanız, hemen gidin. Eğer değilseniz,

kalabilirsiniz. Ya da

Beni bundan vazgeçirmeni istemiyorum. Lucas Stark'a olan aşkım sekiz yaşındayken başladı. Şimdi, yirmi yıl sonra, o benim. Tanrı aşkına, az önce yumruğuyla bir dolabı çökertti. Onu yakaladığında Noah'a ne yapacağını Tanrı bilir. Önümüzdeki yirmi yılımı onu cezaevinde ziyaret ederek geçirmeyeceğim. Anladın mı beni?"

Tex, Duke ve Smithie sadece bana baktılar.

"Anladın mı beni?" Tersledim.

Tex Duke'a baktı. "Kızda cesaret var," dedi.

"Benim geldiğim yerde biz buna küstahlık deriz," diye cevap verdi Duke.

"Benim geldiğim yerde biz buna tavır deriz," diye araya girdi Smithie. "Tanrı aşkına, siz buna ne diyorsanız deyin, siz

ya da dışarı?" Jules kırptı.

Smithie bana baktı. "Senin birincilik ve ikinciliklerini ya da A ve B'lerini bilmiyorum. Tek bildiğim Jet'in bana bir arkadaşının tecavüze uğradığını söylediği. Bu saçmalıkla işim olmaz. Bu orospu çocuğunu kimin çivilediği umurumda değil, ben sadece onu çivilemek istiyorum. Yani evet, ben de varım."

"İçeri," diye hırladı Duke.

"Evet, ben de varım," diye gürledi Tex. Onlara başımı salladım. Bir kere.

"Tamam o zaman, işte planım."

Ben de onlara planımı anlattım. Bektan bir plandı ama neyse ki Indy, Ally ve Jules'un paylaşacak fikirleri vardı ve

benimkinden daha iyi. Sonunda kendimi iyi hissettim çünkü yarım yamalak bir plan yerine oldukça iyi bir planımız vardı.

İşimiz bittiğinde Tod elini kaldırdı ve ben de ona başımı salladım.

"Şu adamı bulduktan sonra Vibratör Töreni hakkında konuşabilir miyiz? Hepimize giymemiz için koro benzeri cüppeler yapmayı düşünüyorum, ama payetler ve kemer olarak saten kuşaklarla. Belki chartreuse renginde."

O sırada birinin beni vurmasını diliyordum.

ÇETE GÖREV DAĞILIMINI YAPTI. Herkes gitmeye hazırlandı ve ben Jules'a yaklaştım.

"Hey," dedim.

"Dayanabiliyor musun?" diye sordu bana dikkatle bakarak. Başımı salladım.

"Dinle, ben...um..." Başladım ama May grubumuza doğru geldi ve durdum.

"Sorun değil. May'in önünde konuşabilirsin," dedi Jules. "Herhangi bir şey hakkında mı?" diye sordum.

"Tatlım, eğer dün Vance izleme odasındaki monitörlerden izlerken Luke'un Jules'la kanepede oynamasından dolayı çıldırmanı kastediyorsan, evet, her şey hakkında konuşabilirsin," diye araya girdi May.

Patlak gözlerim Jules'a döndü.

"Vance izliyor muydu?" Nefes aldım.

"Evet, bunu bilmiyordum. Luke da bilmiyordu. Vance sorunlarım sırasında evime kameralar yerleştirdi ve Luke'la benim... şey..." Jules durdu, sonra tekrar başladı. "Ava, bilmelisin ki çok uzağa gitmedi."

"Vance izliyor muydu?" Tekrar nefes aldım. Vance'i çok iyi tanımiyordum (neredeyse hiç tanımiyordum) ama Luke'a çok benzediğini dűřündüm. "Hiç lamba fırlattı mı?" diye sordum.

Jules'un sırtımdan önce rahatladığını gördüm. "Hayır, ama çok mutlu değildi."

"Bahse girerim," dedim, kolay kurtulduđunu dűřünerek. "Luke lambayı fırlattı mı?" May sordu.

"Evet, beni Ren'le yakaladıktan sonra," dedim ona. May Jules'a baktı. "Kim böyle davranır ki?"

Bunun iyi bir soru olduđunu dűřündüm ama paylařmadım. Onun yerine, "Jules, dinle, seni bu operasyonda istemiyorum." dedim.

Hem Jules hem de May bana baktı. May'in gözleri kısıldı. Jules řařırmıř grűnűyordu.

"Neden? O Kanun. řu anda, grdűđűm kadarıyla, senin için en iyi řey o," dedi May.

Jules'a baktım. "şimdi aıklayamam ama sanırım Jules anlıyor."

Jules'un űzerinde ıřıđın dođduđunu gördüm. May'de dođmadı. Bu yűzden May'in hamilelikten haberi olmadıđını dűřündüm.

Haberler.

May, "Sırf erkek arkadaşınla öpüştü diye onu aksiyonun dışında bırakamazsın," diye itiraz etti.

Normal bir durumda, bir kız erkek arkadaşıyla öpüştüğü için başka bir kızı kesmek zorunda kalırdı.

Ancak bu normal bir durum değildi. Yine de.

May'i görmezden geldim. Hamile olduğu için onu koruduğumu paylaşmak isteyip istememesi Jules'a kalmıştı. Bunun yerine, bir uzlaşma yolu aradım.

"Bilgi veren kişi olabilir misin? Bir Komuta Merkezi işletebilir misin? İnsanlar sizi kontrol edebilir. İnsanların nerede olduklarını, ne öğrendiklerini takip edebilirsin. Bilmiyorum, bu tür şeyler?" Ben sordum.

Jules gülümsedi. "Bunu yapabilirim."

"Dur bir saniye, Jules kendisinden iki kat büyük bir adamı bile yere serebilir. Ben-" May araya girdi.

"Daha sonra açıklayacağım," diye sözünü

kesti Jules. "Ama-" May devam etti.

"May, bunu daha sonra açıklayacağım," diye tekrarladı Jules.

May, Jules'tan bana ve tekrar Jules'a baktı.

"Benden bir şey saklıyorsun," diye suçladı. Jules tekrar, "Sonra açıkla," dedi.

"Tatlım, sonra açıklasan daha iyi olur," diye tersledi May, döngünün dışında kalmaktan gerçekten memnun değildi, ama başka bir şey söylemedi ve uzaklaştı.

Jules ve ben May'in geri çekilişini izledik, sonra Jules bana döndü. "Onun bilmesini istemediğimden değil. Sadece ona söylemeden önce biraz daha ilerlemiş olmak istiyorum. Heyecanlanmasını istemiyorum ve sonra... sadece, bir geçmişim var... eğer kaybedersem, sadece Vance ve ben..." Jules durdu ve başka tarafa baktı.

Elini tuttum ve sıktım.

Bana baktı ve sessizce, "Bunu bir sır olarak sakladığın için teşekkür ederim. Bu kabilede onlardan çok fazla yok."

Bunu fark etmiştim.

Cevap vermek yerine, onu yaklaştırmak için elini çektim ve ona sarıldım. Ona sarıldım çünkü onun ve Vance'in adına mutluydum. Ona sarıldım çünkü belli ki bir gün önceki çıldırışım yüzünden benim çılgılık atan bir aptal olduğumu düşünmüyordu. Son olarak, ona sarıldım çünkü Luke'un iyi bir kadın zevki olduğunun kanıtıydı ve bana karar vermişti, bu da ikimiz hakkında çok şey söylüyordu.

"Kucaklaşıp devam mı edeceğiz yoksa bu işi bitirecek miyiz?" Tex yakınlardan bir yerden gürledi.

İç çektim. Jules da öyle.

Sarılmayı bıraktık ve Tex'e baktım.

"Hadi şu işi bitirelim," diye ilan ettim.

INDY ALLY, Tod ve Stevie, arkadaşları ve Lee'nin bir çalışanı olan Brody ile konuşmaya gittiler. Görünüşe göre o bir bilgisayar dehasıydı ve Lee'nin hacker'ıydı. Noah Soruşturması hakkında sahip olduğu her türlü bilgi için onu sıkıştıracaklardı.

Jet, Roxie, Daisy ve Smithie şok tabancası, şok tabancası, biber gazı ve kelepçe de dahil olmak üzere erzak almaya gitti.

May ve Jules daha sonra buluşmak üzere Jules'un evine gittiler.

Shirleen, Tex, Duke, Sissy ve ben Range Rover'ımı alabilmek için evime gittik.

Ön kapıdan içeri daldık, önce Duke. Giriş holünden oturma odasına açılan kapı aralığını zar zor geçerek durdu.

Shirleen onun sırtına çarptı, ben Shirleen'in sırtına çarptım, Sissy bana çarptı ve Tex arkadan "Ne oluyor lan?" diye gürledi.

Duke oturma odama bakarak, "Doğru olan ne lan," diye homurdandı.

Önümdeki herkese baktım ve kapı aralığından Vito Amca'nın benim koltuğumda oturduğunu gördüm.

Kahretsin.

Vito Amca'nın orada ne işi vardı?

Buna ihtiyacım yoktu.

Araya girme zamanı.

"Hey, Vito Amca," diye seslendim, Shirleen beni tutmaya çalışsa da başaramadı.

Duke daha başarılıydı. Kolunu göğsümün üst kısmına doladı ve beni vücuduna doğru çekti.

İşte o zaman işler daha da kötüye gitti.

Birincisi, bir anlığına (nasıl olduğunu sormayın) yüzümü unutmuşum. İkincisi, Ren'in şöminenin yanında durduğunu bilmiyordum, Dom'un da kanepemde uzandığını bilmiyordum.

Zano Ailesi bana bir bakış attı ve odadaki hava elektriklendi.

"Çıkarın onu buradan," diye gürledi Duke, havayı hissedip beni geriye doğru iterek.

Shirleen beni geri çekerken Vito Amca yavaşça ayağa kalktı ve Dom salonundan çıktı. Ne yazık ki Sissy öne doğru itiyordu. Çarpışıp ittiğimiz için genel bir karışıklık vardı, ancak Ren ve Dom denkleme girdiğinde karışıklık çabucak çözüldü.

Ren kolumdan tuttu ve beni arbededen çekip tamamen oturma odasına götürdü. Dom da Sissy'yi yakalayıp içeri çekti.

Dom'un Sissy'ye ulaşmasından daha çok endişeliydim. Dom, Sissy'nin gözlerinin altındaki soluk mor izlere baktığında elektrik radyoaktiviteye dönüştüğünde daha da endişelendim.

Dom çılgına dönmeye hazırlanırken Vito Amca alçak ve uyarıcı bir ses tonuyla, "Dominic," dedi.

"Bana bak," diye emrettiğini
duydum Ren'in. Oops.

Ren'in beni tuttuğunu unutmuşum.

Ona baktım. Odadaki radyoaktivite son derece dengesiz hale geldiğinde neredeyse aynı kesik dudaklara sahip olduğumuzu fark etme şansım oldu (nedense onunki daha seksi görünüyordu, bunu oldukça haksız buldum).

"Onu öldüreceğim," diye fısıldadı Ren.

"Lorenzo." Vito Amca şimdi Ren'in adını alçak ve uyarıcı bir ses tonuyla söylüyordu.

"Yarım saattir buradayız ve şimdiden işler kontrolden çıktı," diye homurdandı Duke.

Duke'u görmezden geldim ve Ren'e odaklandım. "Sorun yok, Ren.

Her şey yolunda."

Ren'in elleri boynumun iki yanına geldi ve başparmağı çenemin alt tarafına hafifçe bastırdı. Gözleri dudağımdaki yaştaydı ve yüzü gergindi.

"Onu öldüreceğim," diye tekrarladı.

"Gerçekten, sorun değil," dedim. "Luke Noah'ı arıyor."

Noah'ı arıyoruz-" Yine mi?

Belli ki yanlış bir varsayımda bulunmuştum çünkü Ren'in kafası sarsıldı. Gözleri benimkilere geldi ve kısıldı.

Onu şaşırtmıştım.

"Bunu sana Stark yapmadı mı?" Ren sordu. Başımı sallama sırası bendeydi.

"Tabii ki hayır," diye tersledim, sesim öfkeyle çıkıyordu.

"Bunu sana Dexter mı yaptı?" Ren'in sesi öfkeyle titriyordu.

"Ne oluyor lan?" Dom başka bir yerden sordu ama benden bahsettiğini biliyordum.

Kararsız radyoaktiviteden daha kötü ne olabilirdi bilmiyordum. Belki de odanın yapmaya hazırlandığını hissettiğim şeyin gücü olması gereken güneşin patlamasıydı.

"Geri çekilmek ister misin?" Birdenbire Tex yanımıza geldi ve soru sormuyordu.

Ren'in vücudu hareket etmedi ama başı döndü. Geri adım atmadı ve elleri benden uzaklaşmadı.

Tek söylediği "Hayır," oldu ama bunu kastettiği anlaşılıyordu.

"Adil bir uyarı. Ya geri çekilirsin ya da seni geri çektiririm," diye gürledi Tex.

"Lütfen, yapma-" diye başladım.

Vito Amca Ren'in arkasından, "Lorenzo, oğlum, geri çekil," diye seslendi.

Ren ve Tex bakışma yarışmalarına devam ettiler.

"Lorenzo, Ava'nın söyleyeceklerini duymak istiyorum. Senden rica ediyorum, geri çekil," diye bastırdı Vito Amca.

Ren'in gözleri tekrar benimkilere döndü, sonra tekrar ağzıma kaydı. Ellerinden biri hareket etti, böylece başparmağı dudağımdaki kesiğe hafifçe dokunabildi.

Bakışları benimkine kaydı.

Gözleri sıkıntılıydı, öfke başka bir şeyle, daha yumuşak bir şeyle savaşıyordu ve sessizce, "Tatlım," dedi.

Bu beni çok etkiledi çünkü o anda Ren'in sadece beni becermek istemediğini fark ettim.

Ren benden hoşlandı.

Ren sadece benden
hoşlanmıyordu.

Benden hoşlanıyordu.

"Ren," dedim usulca ve sesim üzęün geliyordu. Dünyada hiç şansı olmadığını ben söylemeden anlayabileceği kadar üzęün.

Gözlerini kapattı. Bu beni de yaraladı. Bu sefer daha derinden, çünkü o iyi bir adamdı ve mutlu olmayı hak ediyordu. Sadece yanlış kızı seçmişti. Onu mutlu edebileceğimden değil. Biraz deliydim, kötü bir huyum vardı.

ve çok yalan söyledim. Neyse ki Luke bu tür şeylerden " hoşlanıyordu".

Her şeye rağmen elimi yanağına götürdüm.

Shirleen arkamda bir yerden "Siktir," dedi. İşte o zaman oda patladı.

Çünkü her zamanki mükemmel zamanlamasıyla Luke içeri girdi.

Daha kötü!

Arkasından Lee ve Vance geldi.

Ve kimse mutlu görünmüyordu.

Bir anda Tex geri çekildi. Lee ve Vance pozisyonlarını aldılar, patlayan havanın ısısı bastırdı ve Luke üzerimize geldi, gözleri Ren'deydi. Ren hareketsiz kaldı, saldırıya hazırlanıyordu.

Park yeri kavgalarından daha kötü bir kargaşa başlamak üzereydi. Biliyordum, hissediyordum ve bunu durdurmalıyım.

Ren'den uzaklaştım ve onunla Luke'un arasına girdim.

"Luke-" Ellerimi kaldırdım.

Luke onlarla çarpıştı ve durdu. Gözleri bana çevrildi ve yakıcıydı.

"Yolumdan çekil, bebeğim."

Luke'u sakinleştirmek için bir şeyler, herhangi bir şey bulmaya çalıştım.

"Noah olayını yeni öğrendi," dedim.

Luke kaskatı kesildi ve kaşları birbirine çarptı. "Ona sana dokunduğunu mu söyledin?"

Hay sikeyim.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

"Ona dokundun mu?" Ren arkamdan alçak sesle söyledi. Oh lanet olsun.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Luke'un gözleri bir süre Ren'e kaydı, sonra tekrar bana döndü. Yüzümü inceledi, sonra bakışları göğsündeki ellerime kaydı ve sonra nedense vücudunun gevşediğini hissettim.

Süpürülmeden önce bir anlık rahatlama yaşadım.

Çünkü Tanrı'nın bilmediği bir nedenle Luke tamamen açık ve acımasızca dürüst bir şekilde paylaştı.

Luke Ren'e bakarken kolu belime dolandı ve beni yanına çekti. "Evet, ona dokundu. Onu eşek sudan gelinceye kadar dövdü. Onu bodrumdaki çelik bir desteğe bantladı. Lanet elini pantolonuna soktu ve onu kuru kuru becerdi. Sonra biz onu bulana kadar saatlerce karanlıkta bıraktı."

Ee-yikes.

Dom, "Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye hırladı ve Dom'a bakmak için Luke'un etrafından dolandım.

Kolu Sissy'nin boynuna dolanmıştı ve yüzü kıpkırmızıydı. Sissy'nin yüzü solgundu, tıpkı benimkinin de solgun olduğundan şüphelendiğim gibi.

Görünüşe göre Dom, günler önce beni şok tabancasıyla vurduğunu ve BMW'sinin arkasında benimle birlikte denediğini unutmuştu.

Ancak ben bile bunun Noah'ın yaptığı kadar kötü olmadığını kabul etmek zorunda kaldım.

Tamamen Luke'un yanına kaydım ve kolu boynuma dolandı. Ren'e şöyle bir baktım ve bir eli ensesinde, diğeri belinde ayakkabılarını incelediğini gördüm. Bu, erkeksi yansımanın farklı bir pozisyonuydu ve Noah'nın zaten kısa olan şansının tükendiğini düşündüm.

Ama sonra konuşan Vito Amca'ydı ve sesi büyük bir "S" ile korkutucuydu.

"Kimse ailesiyle uğraşamaz."

Tamam, aslında Noah'ın şansı şimdi tükenmişti. "Ben aileden değilim," diye itiraz ettim.

Ren'in başı yukarı kalktı. Boynundaki elini indirdi ve gözleri benimkilere kilitlendi.

"Sen ailedensin." Sesi sertti.

"Değilim," diye tekrarladım.

"Sen ailedensin," diye tersledi

Dom. "Hayır, gerçekten-" diye başladım.

"Ava, Sissy aileden biri ve sen de Sissy'nin ailesi olduğun için, hoşuna gitsin ya da gitmesin, dolaylı yoldan bu seni bir Zano yapar. Ve kimse bir Zano ile uğraşamaz," dedi Vito Amca.

Cehennem ve lanetlenme.

Luke, "Sen onu al, ben onu istiyorum," deyince başımı kaldırıp ona baktım.

O zaman neden paylaştığını anladım. O zaman paylaşırsa bunu başarabileceğime güvendiğini anladım. O zaman Ren'in beni sadece becermek istemediğini, bana karşı derin hisleri olduğunu bildiğini anladım. O zaman Luke'un tüm Zanoların benim hakkımda ne hissettiğini bildiğini anladım. Ve son olarak, Luke'un istediğini elde etmek için Zanoları kullandığını fark ettim.

Noah'dan intikam.

Aslında manipülatif ve sinir bozucu bir şekilde gerçekten zekiceydi.

"Bir saniye bekle-" Ben başladım. "Tamamdır," diye onayladı Vito Amca.

Kalbimin atışı durdu ve Vito Amca'dan Luke'a bakıp tekrar geri döndüm.

"Bekle-" Tekrar başladım.

Luke benim yerime konuştu. "Ava Rock Chicks'i aktive etti," Luke artık çok da gizli olmayan planımı Zano'lara bildirerek beni şaşırttı (her şeyi nereden biliyordu?). Ren, Dom ve Vito Amca bana baktılar ve Luke devam etti, "Onu ya da hiçbirini kontrol edemeyeceğimi bilecek kadar çok şey biliyorum. Onlar onu bulmadan önce ben onun bulunmasını istiyorum."

Vito Amca Lee'ye baktı. "Kardeşin ve Chavez bu işin içinde mi?"

"Resmi olarak değil," diye yanıtladı Lee.

Vito Amca korkutucu bir şekilde gülümsedi. Kalbim mutsuz bir şekilde sıkıştı.

Kahretsin!

"Millet, sadece-" diye başladım, tekrar evet dedim, sonra Luke sözümü kesti.

Tex ve Duke'a döndü. "Siz onu koruyun. Ona bir şey olursa, bundan seni sorumlu tutarım."

"Av yerine kızların yanında yer alarak ne halt ettiğimizi sanıyorsun?" Tex gürledi, açıkça hakarete uğramıştı.

Luke onu görmezden geldi ve Dom'a baktı. "İşini hallettin mi?"

"Tam olarak değil, ama bu öncelikli," diye yanıtladı Dom.

"Aynen öyle," diye onayladı Duke.

"Bu iş bittikten sonra bir aile toplantısına ihtiyacımız var," diye araya girdi Vito Amca ve gözleri Sissy ile benim aramda gezindi. "Bu yüzden buraya geldik. Dominic Sissy ile konuşmak istiyor. Lorenzo aynı fikirde değil ve buluşmaya katılmasına izin verdim. Ava, sen de katılmak istiyorsun ve Sissy seni orada istiyor, sen de orada olabilirsin. Ben başkanlık edeceğim."

Sissy'ye baktım. Daha da solgun görünüyordu. İkimiz de biliyorduk ki Vito Amca'nın başkanlığı Sissy'nin

vidalanmış.

"Ava'nın orada olmasını istiyorum," dedi Sissy.

"Ava orada, ben de oradayım," diye duyurdu

Luke. Oh, kahretsin.

"Sen aileden değilsin." Ren'in canına tak etmişti.

Luke, "Ava ben yanında olmadığım sürece sana yaklaşamaz," diye cevap verdi.

Bu Ren'i gülümsetti.

Oh lanet olsun.

"Çocuklar-" Başladım, evet, tekrar, yarıda kesilmek için, evet,

Tekrar.

Bu sefer Vito Amca'ydı.

"Pekâlâ, bu iş bitti," dedi ve gözleri tekrar bana döndü. "Seni Lorenzo'yla birlikte istiyorum. Sadece birlikte iyi görünmekle kalmıyorsunuz, ikiniz bir çiftsiniz, bu da resmi olarak ailede olacağınız ve Şükran Günü euchre partnerimi kaybetmeyeceğim anlamına geliyor. Her neyse, senden iyi bir anne olur, Lorenzo'ya bir sürü bebek verirsin. Bunun için kalçaların var."

Luke, Ren'den, "bir sürü bebeğimden" ve Ren'in kalçalarıma yaklaşma düşüncesinden bahsedince yanımda kıpırdamadan durdu ama ben Luke'un tepkisiyle ilgilenemeyecek kadar gözlerimi tavana dikmekle meşguldüm.

Cidden, bir kız ne kadarını kaldırabilir ki?

Vito Amca devam etti, "Stark'la aranızda ciddi bir şeyler var, şimdi söyle yoksa başka türlü

aile toplantısı."

Gözlerim tavandan uzaklaştı ve Vito Amca'ya kaydı. Sonra Ren'e kaydı ve yüzümün yumuşadığını hissettim.

"Luke'la aramızda ciddi bir mesele var," dedim sessizce.

"Tamam. Bu iş bitti," dedi Vito Amca ve mutlu görünmese de bu işin peşini bırakacağını söyleyebilirdim.

Ren bu işin peşini bırakmaya pek hazır değildi.

Luke'a, "Onunla yatarsan başın belaya girer," dedi. Luke cevap vermedi.

Dom, "Evet, bu Noah saçmalığını bir daha yaşamayacağız," diye atıldı.

"Tanrı aşkına," diye tersledim, yanımda yine rahatlamış olan Luke gerildi ve bakışları Dom'a kaydı.

Luke cevap vermeden önce Ren, "Kapa çeneni Dom," dedi. "Sadece söylüyorum -" dedi Dom Ren'e.

"Evet, doğru. Sadece söylüyordun. Ava'yı becerdikten sonra beni Dexter'ın peşinden gitmekten vazgeçirdiğin zamanı konuşalım. O zaman onu haklamıştım, bu bok olmazdı ve Ava da yaralanmazdı," diye karşılık verdi Ren.

Ho-ly saçmalığı.

Ren beni kazıkladığında Noah'ın peşinden mi gitmek istedi? Bu çok büyük bir şeydi.

Zaten gergin olan Luke kaskatı kesildi ve benim vücudum da onun tepkisini kopyaladı.

"Şey, ben düşünmedim-" diye başladı Dom.

"Hiç düşünmüyorsun," diye araya girdi Vito Amca. "Lorenzo'yu aylar önce bu saçmalıktan vazgeçirmemiş olsaydın, şu anda kolunu Ava'nın boynuna dolamış ve Angela da Katolik dersleri için Peder Paolo'yu arıyor olacaktı." Vito Amca bana baktı. "Resmi olarak aileye katıldın, Katolik olmalısın. Stark'la işler yolunda gitmezse diye seni uyarıyorum."

Shirleen'in "Bunun çok komik olduğunu düşünürdüm, etrafta durup lanet Katolik dersleri hakkında sohbet etmek, ama dışarıda bir bok kafalı var ve elini kızımın pantolonuna soktukten sonra kaçması için ona bolca zaman veriyoruz!" dediğini duyduğumda Luke'un çıldırmaya hazırlandığını hissedebiliyordum.

Konuşmayı bıraktığında bağıırıyordu.

Güvenebileceğiniz tek bir şey vardı, o da Shirleen'in konuya el atmasıydı.

"Luke," dedi Lee ve Vance'le birlikte bize doğru ilerledi.

Neyse ki bunun son dramın sona erdiği anlamına geldiğini düşündüm.

"Doğru," diye mırıldandı Luke ve öfkeli bakışlarını Vito Amca'dan ayırıp bana baktı. "Sana aptalca bir şey yapmamani söylemek için geldim çünkü aptalca bir şey yapacağını biliyorum."

"Çok eminim," diye tersledim, kendimi durduramıyordum.

Yüzüm onun vücuduna dönük olacak şekilde beni kıvırdı. "Gün ne getirirse getirsin, bebeğim, günün sonunda birlikteyiz. Anladın mı beni?"

Bu benim yelkenlerimi suya indirdi, çünkü söyledikleri hoşuma gitmişti.

"Peki o zaman, tamam." Sesim hâlâ biraz şirret çıkıyordu, ama içimden gelmiyordu.

Luke bana, "Yaptığın şeyden hoşlanmıyorum ama yeterince zaman harcandı, bu yüzden tartışacak bir şey kalmadı," dedi.

Başımı salladım.

"Yine otelde mi kalmak istiyorsun?" diye sordu.

Başımı salladım. "Bence burada kalmalıyız. Kendi evimden korkmak istemiyorum."

Başını sallama sırası ondaydı. Yüzü yumuşamaya, gözleri ısınmaya başlamıştı ve anladığı için rahatlamıştım. Sonra başını eğdi ve ağzını benimkine dokundurdu.

"Tex, Duke ya da Jules'e yakın durun," dedi, yüzü hâlâ yakındı.

"Jules... bu operasyon sırasında sahada çalışmıyor," dedim, gözlerim Vance'e kaydı. Dudağımın yaralanmamış kısmını ısırdım ve Luke'a döndüm. "Sen... şey... nedenini biliyorsun. Jules ve ben onun Komuta Merkezi'nden sorumlu olmasına karar verdik."

Luke'un yüzünden ve vücudundan öfke fişkırdı.

Tek söylediği "Ava bebeğim," oldu ama bunu ses tonuyla söyledi ve dizlerim titredi.

"Luke," diye bastırdı Lee, hâlâ yakınında duruyor ve anı bozu y o r d u .

Luke bana "Gitmeliyim" derken Lee'ye bakmadı.

Tekrar başımı salladım.

"Dikkatli olun," diye bitirdi.

Sonra ağzını benimkine değdirdi ve gitti.

Vance havalanmadan önce bana doğru durdu. Boş yüzlü ama yoğun gözlerle uzanıp saçımdan bir tutam alıp çekiştirirken nefesimi tuttum.

Sonra o da gitti.

Nefesimi bıraktım.

Dom Sissy'yi yanıma getirdi, gözleri kapalı ön kapımdaydı.

"Stark'a o morluğu sen mi verdin?" Dom bana sordu. Kahretsin, yine mi morluk?

Ona ters ters bakmak için döndüm ama o bana sırtımla yetindi. "Güzel," dedi yavaşça başını sallayarak.

İşte o zaman Sissy kolundan **ç e k i p** karnına bir yumruk attı.

"İşte ben buna kibarlık derim," diye gürlledi Tex. Bir kahkaha patlattım.

"Aile toplantısı ilginç olacak," diye belirtti Duke, iki b  kl  m olmu   Dom'a bakarken y  z  nde kocaman bir g  l  mseme vardı. Sissy onun yanında durmu  , elleri kal  alarında, Sissy Glare'ı takınmı  tı.

Ren bunu g  rmezden geldi.

Yakla  tı, beni kollarına   ekti ve sıkıca tuttu.

"Sen i  eri girdi  inden beri bunu yapmak istiyordum," dedi kula  ıma sessizce.

Derin ve kocaman bir i     ektim,     nk   Ren'in iyi sarıldı  ını yeni fark etmi  tim.

Bir s  re sonra boynuna yumu  ak bir sesle "Biliyor musun, bana sarılmamalısn" dedim.

"Biliyorum ve umurumda de  il," diye yanıtladı

Ren. Oh neyse, Luke gitmi  ti, sadece bu seferlik.

Kollarımla ona sarıldım ve sıktım. "Sen iyi bir adamsın," diye fısıldadım.

"Evet.   ok iyi. Dexter'dan sonra sana zaman vermek istedim. Buna ihtiyacın vardı. Vermemeliydim. Yanına ta  ınmalıydım."

O haklıydı. Yanıma ta  ınmalıydı. Ancak, e  er ta  ınsaydı Luke'la birlikte olma   ansım olmayacaktı. Ren ve benim daha iyi mi yoksa daha k  t   m   olaca  ımızı s  ylemenin bir yolu yoktu, bu y  zden   zerinde durmak i  in bir neden yoktu.

"Eğer onu yakalarsanız Noah'ı polise teslim etmeniz için sizinle konuşabilir miyim?" diye sordum.

Ren başını kaldırdı. Gözlerimin içine baktı ve sonra başını salladı.

"Onu Luke'a mı teslim edeceksin?" diye sordum.

Ren hâlâ sessizdi, başını salladı.

"Erkekler," diye iç geçirdim.

Ren'in eli kalktı ve dudağımdaki kesiğe dokundu. Gözleri, saklamadan önce kısa bir an için korkunç bir öfkeyle parladı.

"Güvende ol Ava," dedi nazikçe ve "Mutlu ol," diye bitirdi. Sonra geri çekildi ve Dom'a başını salladı. "Hadi gidelim."

"Sissy-" diye başladı Dom.

"Bunu aile toplantısına sakla," diye tersledi

Sissy. "Abla, bebeğim," diye tekrar denedi Dom.

"Kurtar onu!" Sissy bu kez tıslayarak tekrarladı.

"Kendine sakla, Dominic. Midemi ekşitiyorsun," diye araya girdi Vito Amca, eliyle kalbini okşayarak. "Yıllardır midemi ekşitiyorsun. Lorenzo, bu ailenin reisi olduğunda, dikkat et, mide ekşimesi de beraberinde gelir. Şimdi gidelim."

Eek.

Ren'in geleceğinde Zano Ailesi'nin reisliği de vardı. Botoks iğneleri arasında hanımlarla öğle yemeği yerken, ütülenmiş pantolonlar ve kabarık bluzlar içindeki halim

aklımdan geçiyordu. İtiraf etmeliyim ki, o kurşundan kurtulduğum için oldukça memnundum.

"Bunu aklından bile geçirme," diye mırıldandı Ren, kulağıma yaklaşp eğilerek. "Ailenin reisi olursam, ilk işim Dom'u öldürtmek olur, böylece midem yanmaz. İkincisi, St. John'da yılın yarısını geçireceğimiz, kahvaltıda rom içip yıldızların altında sevişeceğimiz bir ev satın almak."

Başını kaldırdı. Ona göz kırptım. Bana gülümsedi ve bu son derece seksi bir gülümsemeydi.

Kalbim hızla çarpmaya başladı.

Vito Amca yolu gösterdi ve sonra gittiler.

"Şimdi şu pisliği bulma işine geçebilir miyiz?" Tex sabırsızca sordu, sanki derisinden çıkmak üzereymiş gibi görünüyordu.

"İyi misin?" Sissy endişe dolu bir sesle sordu.

Hayır, iyi değildim. Birdenbire zihnim Ren'le sıcak, ılık, tropik, yıldızlı bir gecede seks yapmakla doldu ve bunlar mutlu düşüncelerdi.

Luke bilseydi, küplere binerdi.

"Evet," diye yalan söyledim, solgun yüzüne bakarak. "İyi misin?" "Evet," diye yalan söyledi.

Birbirimize bir süre baktıktan sonra, durumumuzla ilgili komik ve kesinlikle mutlu bir şey olmamasına rağmen, sadece bir kez daha hayatta kaldığımız için sırtttık.

YİRMİ BEŞ

CEHENNEMDEN GELEN BARLOW SÜRTÜKLERİ

“S hee-it, Kumar, sol çardak sende miydi? Neden ikinci numarayı o orospu çocuğuyla yapmadın?” Tex Yemek masamın üzerinden, euchre oynamayı bir türlü öğrenemeyen zavallı Bay Kumar'a doğru gürledi.

Karşımda oturan Vito Amca kıkırdadı ve göz kırptı. Ortak olarak üst üste beş oyun kazanmıştık.

"Bu kule işini anlamıyorum," diye yakındı Bay Kumar. "Nasıl olur da bir vale bir asdan daha yüksek olabilir? Farklı bir renkten sadece bir kart nasıl başka bir renkle aynı olabilir? O zaman vale başka bir renk olduğunda da sadece vale mi oluyor? O zaman bir sonraki kart dağıtımında her şey değişir? Bu oyun çok kafa karıştırıcı."

Shirleen elinde taze bir buzlu çay ile mutfaktan yemek odasına girdi. "Tabii ki kafa karıştırıcı. Öncelikle, sadece yarım desteyle oynuyorsun. Yarım desteyle oynadığınız her kart oyunu yarım yamalak olmak zorundadır."

Vito Amca ve Tex gözlerini Shirleen'e diktiler. Uh-oh.

"Euchre bir boka yarayan tek kart oyunudur. Yarım yamalak değildir," diye açıkladı Tex.

Shirleen, "Bana her zaman poker verin," diye karşılık verdi. Bay Kumar umutla, "Pokerden anlarım," diye ekledi.

"Poker yaygın bir oyundur," diye atıldı Vito Amca.

Shirleen'in gözleri kısıldı.

Cehennem ve lanetlenme.

"Ben yatmaya gidiyorum," diyerek masadan kalktım.

Tex, "Yatağa gidemezsin, saat daha on bir," diye itiraz etti.

Tex'e baktım. "Başlangıçta üçün en iyisiydi, sonra beş oldu, sonra yedi oldu, sonra dokuz oldu, şimdi on bir mi?"

Tex bana "Birini kazanmak zorundayız," dedi. Tavana baktım.

"Kızım, yolumdan çekil. Bu euchre işinin canına okuyacağım. Kumar, sen Vito'nun ortağı ol. Tex ve ben biraz euchre kıcı tekmeleyeceğiz." Shirleen beni iterek yoldan çekti ve Bay Kumar'ı sandalyesinden kaldırdı.

Fırsatımı değerlendirdim ve merdivenlere doğru yöneldim.

"Çok gürültü yapma. Gürültüden uyuyamıyorum," dedim omzumun üzerinden.

Shirleen arkamdan, "Duyacağın tek ses Vito'nun düşüşü olacak," diye haber verdi.

Merdivenlerden çıkmadan önce gülmemek için kendimi zor tuttum.

Vito Amca'nın euchre'de yenilmesine imkan yoktu. Tex Indiana'lı olabilirdi, kendi deyimiyle "euchre'nin manevi evi" ama kimse Vito Amca'yı yenemezdi.

Hiç kimse.

Ortağı Bay Kumar olsa bile. Yatmak için hazırlandım.

Bugün düşündüğüm kadar eğlenceli geçmedi, diye homurdandı Kötü Ava.

Vaz mı geçiyoruz? İyi Ava umutla sordu.

Nemlendiricimi sürerken aynaya "Hayır," dedim.

Oh poo, İyi Ava tersledi.

Yaşasın! Kötü Ava bağırdı.

Söylemeye gerek yok, Rock Chicks operasyonu fiyaskoyla sonuçlandı.

Lee Brody'ye önce ulaşmıştı, bu nedenle Rock Chicks onu sorguladığında, Brody Lee'nin kesin işkence tehdidi altında konuşmamıştı (okuyun: "bodacious" işini kaybetmek).

İşe Noah'ın eski dairesine giderek başladık ama Noah çoktan gitmişti. Indy'nin deyimiyle "mahalleye yayıldık", bazı kapıları çaldık ama sadece bir kişi evdeydi ve hiçbir şey bilmiyordu.

Komuta Merkezindeki Jules birkaç telefon görüşmesi yaptı ve mülkün ev sahibinin kim olduğunu öğrendi. Onu aradı ve Noah'ı sordu, ancak herhangi bir adres yoktu.

Evime geri döndük. Adres defterimi çıkardım ve Noah'ın tüm arkadaşlarını aradım (iki tane vardı), ama hiçbirinin telefon numarası aynı değildi.

Sonra Noah'ın eskiden takıldığı birkaç yere uğradık ama aylardır kimse onu görmemişti ve şimdi nerede olduğunu kimse bilmiyordu.

Seçenekler tükenince Indy, Roxie, Jet ve Jules bilgi için adamlarını "pompalayacaklarına" söz verdiler ve ben de koruma olarak Tex ve eşlik etmesi için Shirleen ile eve gittim. Vito Amca nasıl olduğumu görmek için geldi ve o geldikten kısa bir süre sonra Bay Kumar da aynı nedenle geldi.

Euchre başladı. Gerisi tarih oldu.

Kelly yeşili bir kaşkorse ve bir çift çikolata kahvesi, büyük yeşil puantiyeli ipli pijama şortu giydim ve yorganımın altına girdim.

Telefonu elime aldım ve Luke'u aradım. "Evet?" diye cevap verdi.

"Hey," dedim.

"Rock Chicks'in bu gece için kötü adam aramayı iptal ettiğini duydum."

"Vazgeçmiyoruz," dedim ona.

"İpuçları tükendi mi?"

Vardı. Ya da daha doğrusu, hiç ipucumuz olmadı ve fikirlerimiz tükendi.

Yine de bu konuda o kadar mutlu görünmek zorunda değildi. "Yarın daha fazla ipucu bulacağız."

Yumuşak kahkahasını
duydum. Pislik.

"Burada olmadığınıza göre, onu henüz bulamadığınızı varsayıyorum," diye belirttim.

"Ben onu yakalarım."

Bunu söyleme şekli tüylerimi diken diken etti. Yeni konu.

"Bütün gece avlanacak mısın yoksa benim evime mi geleceksin?"

"Orada olacağım."

"Ne zaman?"

"Yakında."

"Yakında ne zaman?"

"Yakında yakında."

"Luke."

"Bebeğim."

Sessizlik.

Çıkmaz.

Sessizliği ben bozdum. "Tamam o zaman, eve gittiğinde beni uyandır."

"Neden?"

"Güvende olduğunu bilmek istiyorum." "Seni becermemi istiyorsun." Tanrı aşkına.

Yani haklıydı. Bunu belirtmesine gerek yoktu. "Bu gece kim kendini beğenmiş?" diye sordum.

"Bu gece birileri benimle dolu olacak." The Voice'u kullandı ve kadife gibi pürüzsüzdü.

Karnım eridi.

"Yorgunum," dedim ona, göbek erimesini ve The Voice'u görmezden gelerek. "Ben uyumaya gidiyorum."

"Tatlı rüyalar."

Bağlantının kesildiğini duymadan önce sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Sonra Tex'in "Shee-it, Shirleen" diye bağırdığını duydum.

Işığı kapattım ve yüzümde bir gülümsemeyle yorganın altına yerleğtim.

Ne gariptir ki, evimden hiç korkmadım.

Vücudumun yuvarlandığını hissettim ve yuvarlanan ben değildim.

Sonra ellerin dolaştığını hissettim.

"Hey," dedim uykulu bir şekilde, Luke'un bıyığı boynuma çarpıp dudakları da onunla birlikte gelirken.

Luke boynuma, "Bebeğim, eve döndüğümde seni becermemi istiyorsan, yatağa bu kadar çok kıyafetle gitmemen iyi bir fikir," dedi.

"Sadece bir kaşkorse ve şort."

Elleri kaşkorse içine girdi. Yukarı, ve sonra gitmişti.

"Sadece şort," diye düzelttim.

Beni öpmeden önce ağzıma karşı gülümsediğini hissettim. "Buraya geldiğinde kimse var mıydı?" Ne zaman diye sordum dudaklarımız ayrılmıştı.

"Tex, film izliyor. Shirleen kanepeye çökmüştü. Ben içeri girdiğimde ikisi de gitmişti."

İçime bir sıcaklık yayıldığını hissettim ve bunun Luke'un elleri ve ağzıyla bir ilgisi yoktu.

"Onlar iyi insanlar." Boğazıyla konuşurken bir yandan da onun çıplak olduğu gerçeğini keşfediyordum.

Bundan faydalandım ve parmaklarımın uçlarını onun sıkı kıkırda gezdirdim.

"En iyisi," diye cevap verdi Luke, sonra eli çenemin altına geldi, başımı yukarı kaldırdı ve beni tekrar öptü.

Sonra o öptü Ben, I değildi. içinde ve ruh hali için artık konuşmak.

Biz de yapmadık.

VÜCUDUM YUVARLANDI, gövdem yukarı çekildi ve Luke beni kucağına kaydırırken gözlerimi açtım.

Tamamen giyinikti ve ya gri bir gündü (Denver'da pek fazla değil) ya da şafağın erken saatleriydi. Ben (doğru olarak) şafağın erken olduğunu tahmin ettim.

"Neler oluyor?" Sesim uykudan cızırtılı çıkıyordu.

"Gitmeden önce bir öpücük istiyorum," diye cevap verdi Luke.

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Nereye gidiyorsun?" "Yapacak işlerim var."

Tamamen uyandım.

Ben öyle

düşünmedim.

Luke'u hapse girmesine neden olabilecek bir şey yapmaktan kurtarmak için yeni bir taktik deneme zamanı.

Ona sarıldım ve kollarımı beline doladım.

"Burada benimle kal." Etkili olmasını umarak uykulu bir sesle konuşmaya çalışıyordum.

Eli sırtımdan yukarı çıkıp saçlarıma girdi ve avucunun içinde hafifçe büktü.

Bir yere varacağımı sanıyordum ama "Üzgünüm bebeğim." dedi.

Kahretsin.

"Sana kahvaltı hazırlayacağım," diye tekrar denedim. Başını salladı.

"Pastırmalı ve peynirli harika bir frittata yaparım."

Bana seksi bir yarım sırtıttı attı ama başını sallamaya devam etti. "Krep mi?"

Başını daha fazla salladı.

"Waffles?" Devam ettim.

Şimdi de vücudu kahkahalarla titriyordu.

Kahretsin.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Her şeyi ortaya koyma zamanı.

Yaklaştım ve dudaklarımı boynuna dayadım ve ağzım kulağına gelene kadar dudaklarımı yanlardan yukarı doğru gezdirdim.

"Cezamı çekeceğim," diye fısıldadım ve vücudu hareketsiz kaldı.

Artık bir yere varacağımı biliyordum.

Tişıörtünü kargosundan çıkardım, ellerimi içine soktum ve sırtındaki kaslara doğru kaydırdım. Ağzım hareket etti, dudaklarım çenesine değene kadar dudaklarında gezindi. Göz göze geldik. Çok yakındık ve onunkilerin mürekkep olduğunu gördüm.

Evet, kesinlikle bir yerlere varıyoruz.

"İzleyebilirsin," dedim alçak sesle, kalbim hızlı hızlı atıyordu, yarı hayır demesini umuyor, yarı evet deme ihtimalinden heyecan duyuyordum.

"Siktir," diye mırıldandı ve onu yakaladığımdan oldukça emindim. Bu yüzden gülümsedim.

Gülümsememi gördü. Gözleri eridi ve beni yeniden konumlandırıdı, böylece ona biniyordum.

Teklifimi kabul ettiğini düşünerek ve kucağına otururken kendime dokunmak istemeyerek nefesimi çektim. Aynı zamanda onun kucağındayken kendime dokunma fikri beni oldukça tahrik ediyordu.

Ellerinden biri kışımı kavradı, diğeri saçlarımda kaldı ve başımı ona doğru eğdi.

"Bebeğim," dedi.

"Öyle mi?" Nefes

aldım.

"Korkuyor musun?" diye

sordu usulca. Dudaklarımı

yaladım ve başımı salladım.

"Ama yine de yaparsın,

değil mi?" Tekrar başımı

salladım.

"Yapmamı istemediğin bir şeyi yapmamam için beni manipüle etmeye çalışmasan bile bunu yapar mıydın?"

Oyunumu biliyordu.

Hiç şaşırmadım. Birincisi, her şeyi biliyordu. İkincisi, oldukça açık davranıyordum.

Bir süre düşündüm. Sonra biraz daha tereddütle tekrar başımı salladım.

Gözleri ağızıma kaydı ve "Benim güzel Ava'm" diye mırıldandı.

Sözleri üzerine vücudumda bir titreme oldu ve beni

öptü, sert, uzun, ıslak ve çok ama çok güzel.

Beni öpmeyi bıraktığında, Luke Lip Fog'un derinliklerindeydim ve eli kıcımdan omurgama doğru kaydı.

"Bu gece," diye fısıldadı. "Seni tam burada istiyorum, ama sikim içindeyken, kendini boşaltırken. Şu anda, güzelim, beni ne kadar öldürse de, Dexter'ı bulacağım."

Bu Sis'i yarıp geçti.

"Luke."

"Beni koruduğunu düşündüğünü biliyorum ama sana söyledim, bu yapmam gereken bir şey."

"Luke."

Beni görmezden geldi ve devam etti: "Kadınım dudağı patlamış ve gözü morarmış bir şekilde kucağımda oturuyor. Bu sadece intikamla ilgili değil. Bu bir mesaj göndermekle ilgili."

Vücudum gerilmeye başladı.

"Luke."

Kolları beni sarmak için hareket etti. "Güzelim, bu sabah teklif ettiğin her şeyi istiyorum ama güvende olacağını bilmeden tadını çıkaramam. Yaptığım şey seni ortaya çıkarıyor. Seninle uğraşmayı düşünen herkes bunun sonuçları olacağını anlamalı. Yaptığım şey seni güvende kılacak."

"Bunu garanti edemezsin."

"Kesinlikle deneyebilirim."

Vücudum gerginleşmeyi bitirdi ve ona ters ters baktım.

"Ben buyum," dedi bana.

"Bundan hoşlanmıyorum,"

diye karşılık verdim.

Yine yarı gülümsedi. "Evet,

biliyorsun." Ne kadar inanılmaz

derecede kibirli.

"Hayır, istemiyorum," diye tersledim.

Sırıtiş tam teşekküllü hale geldi. "Bebeğim."

Uzaklaşmaya çalıştım. Kolları daha da

sıkılaştı. "Bırak beni," diye ısırdım.

"Öyle bir şey olmayacak."

Ben ters ters bakmaya devam ettim ve Luke kahkahayı patlattı.

"Kesin olan bir şey var ki, seninle hayat asla sıkıcı olmayacak," diye beni bilgilendirdi.

Bunun iyi bir şey olduğundan emin değilmiş gibi söyledi ama yine de dört gözle bekliyordu.

Çıplak olmasaydım ellerimi kalçalarımaya koyardım.

Onun yerine tekrar uzaklaşmaya çalıştım.

Eli tekrar saçlarıma gitti. Başımı aşağı eğdi ve beni öptü. Birkaç vuruş için mücadele ettim, mücadeleyi kaybettim ve onu geri öptüm.

Beni öpmeyi bıraktığında sıırıtmaya devam ediyordu.

"Bugün başını belaya sokacak bir şey yapmamaya çalış."

"Hapse girmene neden olacak bir şey yapmamaya çalışıyorsun," diye karşılık verdim.

Tekrar güldü (ne cüret!), dudaklarını dudaklarıma dokundurdu, beni kenara çekti ve gitti.

Hoşuna gitmediğini biliyorum ama bence bizi korumak istediği için çok tatlı biri, Good Ava.

Bu tatlı değil, sıcak, diye ekledi Kötü Ava.

Kötü Ava her şeyin sıcak olduğunu düşünüyordu.

Yorganın altına girdim ve tekrar uykuya daldım.

Çalan telefon beni uyandırdı.

Yuvarlandım ve komodinin üzerinden aldım. "Yo," diye mırıldandım.

"Bebeğim."

Belli ki Luke'tu.

Dirseğimin üzerinde ayağa kalktım. "Lütfen bana bir polis karakolundan aramadığınızı söyleyin."

Söylediğim şey çok komikmiş gibi güldü (ki bence değildi) ve sonra tekrar "Bebeğim" dedi.

"Ne?"

"Annem aradı. Yine çatı katına gelmiş, bizi kahvaltıya götürmek istiyormuş. Ona gidemeyeceğimi ama seni götürebileceğini söyledim. Şimdi senin evine gidiyor."

Oturur pozisyona geçtim.

"Affedersiniz?" diye sordum.

"Birazdan orada olur."

"Bayan Stark'la kahvaltıya gidemem. Kızlarla planlarımız var."

"Gitmelisin. Dört gözle bekliyor."

Kahretsin!

Ne yaptığını biliyordum. O sabah daha önce onunla yapmaya çalıştığım gibi Noah'yı aramamı engelliyordu.

Ve bu işte daha iyiydi.

"Sana inanamıyorum," diye tersledim.

"Ava bebeğim, uyuyordun. Dexter'ı bulmak için yanıp tutuşuyor olsaydın avlanıyor olurdun. Sadece kahvaltı. Annemle işiniz bittiğinde sen ve kızlar Dexter'ın peşinden gidebilirsiniz."

"Onu geri ara, planlarım olduğunu söyle."

"Yapamam. Hayal kırıklığına uğrar. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan hoşlanmıyorum ve sadece seninle vakit geçirmek istediği izlenimini edindim."

Bayan Stark sadece benimle vakit geçirmek mi istedi? Bu hiç iyi olmadı.

Aslında, bu beni çok korkuttu.

"Onu geri ara," diye tekrarladım, sonra kapımın çalındığını duydum. "Kahretsin!" diye bağırdım. "O zaten burada."

Yataktan fırlayıp kıyafetlerimi aramaya başladığımda bana "Bunu telafi edeceğim," dedi.

"İmkansız." "Hiçbir şey

imkansız değildir."

"Hayır, Luke, sözlerimi bir kenara yaz. Bu imkansız. Sana cidden çok kızgıyım."

"Ava."

Telefon boynumun kıvrımındayken külotumu çektim. "Şu anda seninle konuştuğum için bile şanslısın. Hazır ol. Telefonu kapattıktan sonra bu bölüm sana en az kırk sekiz saatlik Ava Barlow Sessiz Muamelesi kazandırdı."

"Tanrım, sinirliyken çok tatlı oluyorsun," dedi ve bunu kastetmiş gibiydi.

Argh!

Başka bir şey söylemeden telefonu kulağımdan çekip kapama düğmesine bastım ve yatağın üzerine fırlattım. Sonra kaşkorsemi ve pijama şortumu giydim, gözlüğümü burnuma taktım ve aşağıya koştum.

Kapıyı açtım ve bakakaldım. Annem, Marilyn ve Sofia kapımın eşiğinde duruyorlardı.

Ne...bu...lanet?

"Aman Tanrım!" Annem çığlık attı. "Yüzüne ne oldu senin?"

Kahretsin.

"Anne-" diye başladım.

"Bunu sana Lucas Stark mı yaptı?" Marilyn paravan kapımı açarken bana bakarak sordu.

"Tabii ki hayır," diye cevap verdim, böyle düşünmesine sinirlenmişim ve Luke'u çağırdığını hissediyordum.

İsim.

Biliyorlardı.

"Yüzün nasıl bu hale geldi?" Sofia, Marilyn'in arkasından iterek sordu, hepsi de bavullarını taşıyarak ilerliyordu.

Tamam, o kadar resmiydi ki, taştan bir tablete bile yazılabılırdı.

Hayatım berbattı.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Onları oturma odasına kadar takip ederek sordum.

"Ava, konuyu değıştirme. Yüzün nasıl bu hale geldi?" Annem tersledi.

Oturma odamda duruyorduk. Çantalarını bırakmışlardı ve hepsi bana bakıyordu. Hepsi de göz alıcı görünüyordu; ikiyüz dolarlık parlak saç stilleri, tasarım kıyafetleri, ay ve yıldızlara mal olan el çantaları ve MAC tezgahında bir seans satın almış gibi makyajlı yüzleriyle son derece şık giyinmişlerdi.

Cehennem ve lanetlenme.

"Bir sorunum var," dedim, sanki önemsiz bir şeymiş gibi. "Çözmeye çalışıyorum."

Ben, Luke ve Denver'ın yarısı.

"Şimdi," diye devam ettim, daha önceki temama sadık kalarak. "Burada ne yapıyorsun?"

"Josie Stark aradı, Luke ve seninle kahvaltı yaptığını ve görüştüğünüzü söyledi," dedi annem, sesi sinirli geliyordu. "Ciddi göründüğünü söyledi."

Ee-yikes.

Bayan Stark ciddi olduğunu düşündü.

Elbette ciddiydi. Ancak bir hafta önce öyle olmaması gerekiyordu.

"Çok memnun oldu," diye devam etti annem, şimdi sesi son derece sinirli çıkıyordu, ki bu annem için çok kötü bir şeydi. "Bilmek istediğim şey, bunu neden Josie Stark'tan duyduğum? Neden kendi kızım bana bu haberi vermedi?"

"Anne-"

"Luke'la çıkıyor musun?" Marilyn ben daha anneme cevap v e r e m e d e n sordu.

"Marilyn-" Tekrar başladım.

Sofia, "Luke'la çıktığına inanamıyorum," d i y e s ö z e g i r d i ve sesi kuşkulu çıkıyordu.

Kaltak.

Öfkemin yükseldiğini hissederken aynı zamanda içime bir bıçak saplanmış gibi hissediyordum. Gözlerim Sofia'ya kaydı ve her zamanki gibi acımı gizlemeye çalıştım. Gerçi acımı görse de fark etmezdi, umurunda değildi ve asla da olmayacaktı.

"Ava. Cevap ver bana," dedi annem, ben Sofia'ya bir şey söyleyemedim.

Gözlerim tekrar anneme kaydı. "Neden buradasın? Neden telefon etmedin?"

"Kendi gözlerimizle görmemiz gerekiyordu," dedi Marilyn, sanki Luke'la birlikte olmam sabah kahvenizin içinde Meryem Ana'nın görüntüsünü bulmaya benziyormuş gibi.

Ön kapıdan gelen "Yoo hoo" sesiyle aynı anda çalan telefon sayesinde cevap vermek zorunda kalmaktan kurtuldum.

Luke'un annesi gelmişti.

Süper Anne Stark tarafından kurtarıldı.

Bayan Stark'ı kapıp çılglık atarak evden kaçma isteğime karşı koydum.

Bunun yerine, telefona doğru yürüdüm ve onu etiketledim.

"Hey," dedim telefona, döndüm ve aileme kibar bir şaşkınlıkla bakan Bayan Stark'a el salladım. Sonra gözleri bana çarptı. Yüzümü gördü, kibarlığı şoktan çıktı ve bana gizlenmemiş bir endişeyle baktı.

"Hey, kızım. Seni yirmi dakika içinde alacağız," dedi Shirleen kulağıma. "Ally dün gece Brody'nin kafasını bulandırdı ve ondan bazı bilgiler aldı. Bir savaş planımız var."

"Burada bir sorunum var," diye mırıldandım, Bayan Stark'ın annemi ve kız kardeşlerimi, bana sorarsanız hak etmedikleri sıcak Bayan Stark kucaklamalarıyla karşılaşmasını izlerken telefonla birlikte yemek odasına girdim.

Ne yazık ki Bayan Stark ayrımcılık yapmazdı, Süper Sürtüklere karşı bile.

Shirleen'in sesi keskindi. "Ne tür bir durum?"

"Annem ve kız kardeşlerim beklenmedik bir şekilde geldiler ve Luke annesiyle kahvaltıya gitmemi ayarladı. Hepsi burada ve kaçabileceğimi sanmıyorum."

Sessizlik.

"Shirleen?"

"Kahretsin, o çocuk o iyi." o söyledi
Ben, Etkilendim.

Öyleydi ve bu beni kızdırdı.

"Evet ve bu ona kırk sekiz saatlik Ava Barlow Sessiz Muamelesi kazandırdı," diye bilgilendirdim onu.

"Bunun iyi bir misilleme olduğundan emin değilim. Luke pek konuşmaz," diye belirtti Shirleen.

Diğer insanlarla fazla konuşmuyor olabilir ama bana söylediği şeyler dünyamı sarstı.

"Gitmem gerek," dedim ona.

"Sorun değil. Elimizdeki ipuçlarına g ö r e hareket edeceğiz ve iletişim halinde olacağız."

Kötü Ava gibi konuşarak, "Bütün eğlenceyi kaçırıyorum," diye yakındım.

"Onları atlatmanın bir yolunu bulursan, bana haber ver. Seni almaya geleceğim."

"Teşekkürler, Shirleen."

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Aylardır bu kadar eğlenmemiştim. Sonra görüşürüz."

Bağlantıyı kes.

Oturma odasına doğru döndüm.

Marilyn yüzünde şirret bir gülümsemeyle, "Hepimiz kahvaltıya gidiyoruz," diye duyurdu.

Marilyn'in iki gülümsemesi vardı, sahte şeker tatlısı ve şirret. Çoğunlukla bana karşı şirret gülümsemeyi kullanırdı. Bunu dört gözle beklediği belliydi ve ben bunu iyiye işaret olarak kabul etmedim.

Sofia, "Evet, böylece Luke'la aranızda neler olup bittiğini hepimize anlatabilirsin," diye araya girdi.

Bir bahane aradım ve gözlerim bavullarına takıldı.

"Neden önce bir otele yerleşmiyorsunuz? Sonra da brunch yaparız" diye önerdim, böylece onları atlatmak için bir bahane bulmak için zaman kazanabileceğimi düşündüm.

"Seninle kalıyoruz," dedi annem, planımı bozarak.

Gözlerimi diktim.

Sofia bana "Evet, her şeyi ayarladık," dedi. "Annem senin şiltende uyuyabilir, Marilyn ve ben de senin yatağında uyuyacağız. Sen de kanepede uyuyabilirsin."

Tabii ki, kendi lanet evimdeki kanepeyi alırdım.

Savaşmak için ne zamanım ne de enerjim vardı. Takviyeye ihtiyacım vardı. Harika bıyıklı maço adam

ve sıkı kış takviyeleri.

"Duş almam lazım," dedim.

Annem "Bekleriz," diye cevap verdi.

Bayan Stark'a baktım. Bana gülümsüyordu ve her şeyin yoluna gireceğini anlatmaya çalıştığına yemin edebilirdim.

Çok yanılıyordu.

Üst kata, doğruca yatak odama koştum. Kapıyı kapattım, telefonu aldım ve Luke'u aradım.

"Öyle mi?" diye cevap verdi. "Luke-" diye başladım.

"Benimle konuşmadığını sanıyordum." Sesi gülümsüyormuş gibi geliyordu.

"Annem ve kız kardeşlerim burada."

Bir süre sessizlik oldu, sonra sesindeki gülümseme kayboldu ve "Tekrar gelir misin?" diye sordu.

"Annen anneme birlikte olduğumuzu ve ilişkimizin ciddi görüldüğünü söylemiş. Annem Barlow Bitches from Hell'i topladı ve hepsi kendi sözleriyle 'kendileri görmek' için geldiler."

"Bunu neden yapsınlar ki?"

"Bilmiyorum!" Ailemin duymaması için sessizce ağladım. "Onlar cehennemden gelen Barlow sürtükleri. Neden bir şey yapıyorlar?"

Luke, "Sesin tedirgin geliyor," diyerek bariz olanı işaret

etti.

"Beni duydun mu?" Ciyakladım, sonra daha sessiz devam etmeden önce kontrollü bir nefes aldım. "Annem ve kız kardeşlerim ciddi olduğumuzu kendi gözleriyle görmek için buradalar."

"Bebeğim, sakın ol."

"Sakin olmak bir seçenek değil. Bana kurabiye lazım. Tekilaya ihtiyacım var. Tekilaya bulanmış kurabiyelere ihtiyacım var. Hayatım delilik derecesinde karmaşık olmadığında ailemle zar zor başa çıkabiliyorum. Ama hatırlatırım, benim hayatım delilik derecesinde karmaşık!"

Sesim yine yükseliyordu.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra Ses'i kullanarak, "Ava, bunu halledebilirsin," dedi.

Derin bir nefes aldım ve itiraf etmek zorunda olduğumdan nefret ederek cevap verdim, ama sonuçta itiraf etmek zorundaydım. "Yapabilirim demek istiyorum Luke ama yapamam. Beni çiğneyip tükürecekler. Hep öyle yaparlar."

"Annem orada

mı?" "Evet."

"O sana göz kulak olur."

"Luke, Süper Anne Stark bile Barlow Süper Sürtükleri ile boy ölçüşemez. Bunu biliyorsun."

Başka bir an . Sessizlik O zaman, "Ben
olmak Orada on beş dakika içinde."

Kıpırdamadan durdum ve duvara baktım. "Az önce ne dedin sen?"

"Bekle, on beş dakikaya oradayım."

Luke'un Noah'yı aramaktan vazgeçip beni kurtarmaya geleceğini bir türlü anlayamadığım için duvara bakmaya devam ettim.

"Ciddi misin?" Ben sordum.

"Birkaç saat önce sana kimsenin seninle uğraşamayacağını söyledim. Kimse seninle yatmıyor demek istedim."

Oh... Tanrım...

"Luke-"

"15 dakika sonra görüşürüz." Bağlantıyı kes.

Onu seviyorum, İyi Ava bana söyledi.

Bu gece o içimizdeyken kendimize dokunacağız, Kötü Ava söz verdi.

Luke'un neden gelmiş geçmiş en iyi adam olduğunu gösteren son gösterisinin intikamını almayı düşünecek zaman yoktu. Banyoya koştum, dişlerimi fırçaladım, yüzümü yıkadım, lenslerimi taktım, hızlı bir duş aldım, ıslak saçlarımı taradım ve vücuduma şakayık kokulu losyon sürdüm.

Tam odama dönüyordum ki ön kapının açıldığını ve Sofia, Marilyn ve annemin ağladığını duydum.

aynı zamanda aynı hastalıklı tatlı kız sesleriyle. "Luke!"

İğrenç!

Kot pantolonumu, üzerinde HARLEY-DAVIDSON MOTORCYCLES yazan siyah dar bir tişörtü, kelimelerin etrafında adaçayı yeşili bir at nalı ve harflerin üzerinde ışıltılı yeşil payetlerle birlikte çektim. Harika bir siyah kemer ve siyah parmak arası terlik ekledim. Başka bir şey yapamadığım için kulaklara, boyuna, boğaza ve parmaklara büyük miktarda gümüş ekledim.

Sonra aşağıya koştum.

Kadınlar oturmuş kahve içiyor ve hâlâ ayakta duran Luke'a (Bayan Stark hariç hepsi) dünyaya düşmüş bir tanrıymış gibi bakıyorlardı. Marilyn ve Sofia'nın bakışları, onun giysilerini parçalamak istediklerini açıkça gösteren bir boyuta sahipti.

Tekrar ediyorum, hayatım berbattı!

Odaya girdiğimde Luke'un gözleri bana dikildi.

"Merhaba," diye selam verdim.

Ben ona yaklaşırken gözleri göğsüme kaydı. Ona ulaşma mesafesine geldiğimde kolu belime dolandı ve beni kendi tarafına doğru kıvırdı.

"Harley'ler güzeldir bebeğim, ama biz Triumph ailesiyiz." Ho-ly saçmalığı.

Az önce öyle mi dedi?

Ona baktım. Gözleri sıcak ve sevecendi. Evet, az önce öyle dedi.

Boynumu öptü, başını kaldırdı, gözlerimin içine baktı ve "Çiçek gibi kokuyorsun" diye mırıldandı.

"Şakayıklar," dedim ona.

Bana yarım bir gülümseme verdi. "Güzel," diye mırıldandı, Kadife Kenarlı Ses'i kullanarak.

Dizlerimin bağı çözüldü.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Marilyn, ağzının açık olduğu düşünülürse bu oldukça zor bir görevdi.

"Bu çok güzel," diye araya girdi Bayan Stark, mutluluktan neredeyse başı dönmüş bir halde koltuktan fırlayarak. "Artık hepimiz kahvaltıya gidebiliriz."

"Luke'un yüzünde neden bir yara var?" Sofia sordu. "Ava'nın gözündeki morlukla aynı sebepten mi?"

"Bunu kahvaltıda konuşuruz," dedi Bayan Stark kararlılıkla, mutlu sersemliği hızla kayboluyordu.

Luke ona, "Anne, kahvaltıya gidemem," deyince kalbim sıkıştı.

Kahretsin.

Luke'un beni kurtarması buraya

kadarmış. "Oh hayır! Neden olmasın?"

Annem sordu.

"Geleceğini düşünmüştüm-" diye başladı Sofia ama Luke onun sözünü kesti. Bunu, Şeytan'ın kendisini cehennemin kızgın derinliklerinde titretecek bir bakışla onu kıştırarak yaptı.

"Ava için geldim çünkü sana söyleyeceklerimi söyleyemeyecek kadar tatlı biri."

Uh-oh.

Luke'un acımasızca dürüst olma havasında olduğunu hissediyordum.

"Luke-" diye başladım ama o konuşmaya devam etti.

"Kahvaltı edeceksiniz ve sonra Ava'nın yapması gereken bazı işler var. O yüzden sorularını şimdi cevaplayacağım. Evet, Ava ve ben birlikteyiz, bu ciddi bir şey, önemli bir yere doğru gidiyor ve bunun dışındaki hiçbir şey seni ilgilendirmez. Bundan hoşlanmıyorsun, çok kötü. Onunla kahvaltı edeceksin, sonra da gidecek. Kahvaltı sırasında ona iyi davranacaksın. Farklı bir şey duyarsam bana cevap vereceksin. Anlaşıldı mı?"

Evet, Luke acımasızca dürüst olma havasındaydı.

"Bu nasıl oldu? Ne zaman oldu? Nasıl oldu da Bu oldu mu?" Marilyn sordu.

Luke ve Ava (ve görünüşe göre Triumph motosikletleri) birlikteliğinin imkansız gerçeği karşısında, Luke'un tehdidini anladığını açıkça ifade etmekten acizdi.

"Ava olduğu için oldu," diye cevap verdi Luke, sanki gereken tek sebep buymuş gibi ve boğazım düğümlenirken aynı anda dizlerim yeniden titredi.

"İşte bu yüzden bunun olamayacağını düşünürdüm," dedi Sofia nefesinin altında ama herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle.

Benim vücudum kaskatı kesildi ama Luke'un vücudu gonzoya hazırlanırken gerildi. İşte o zaman "lanet kız kardeşlerimin" sadece sürtük olmadıklarını anladım. Çok akıllı da değillerdi.

Luke karşılık veremedi annem, "Sofia," diye mırıldandı.

"Sofia," diye araya girdi Bayan Stark annemle aynı anda ve sesi daha önce ondan hiç duymadığım kadar sinirliydi. "Senin neyin var böyle?"

Bayan Stark'a baktım ve göz kırptım. Mutsuz görünüyordu.

Sadece mutsuz değil, neredeyse Lucas Stark Gonzo Mutsuz.

Vay canına, kesinlikle sinirli ve sonra biraz.

"Tanrım, hepimiz onların yıllardır özel bir şeye sahip olduklarını biliyoruz. Sanki sen büyümemişsin ve mahalledeki herkes gibi bunu görmemişsin gibi davranıyorsun. Bayan Weinberg yıllar önce tatlı bir çift olacaklarını söylemişti ve birkaç gün önce Maggie Regan'a söylediğimde, bunun olacağını başından beri bildiğini söyledi. Bunun pek de şaşırtıcı olmadığını düşünen sadece ben değilim. Keşke bu kadar uzun sürmeseydi."

Bayan Stark derin bir nefes aldı, sonra gözleri oğluna kayd ve devam etti.

"Sana gelince, biz bir Triumph ya da Harley-Davidson ailesi değiliz. Sana sürekli söylüyorum, Lucas, motosikletler tehlikelidir. O şeylere binerek bana felç geçirteceksin. Artık Ava'ya sahip olduğuna göre, Porsche'unla ve o motosikletlerle yarışmadan önce düşünmelisin."

"Porsche'si mi var?" Marilyn nefes aldı.

"Bisikletleriniz mi var? oğul mu?" Luke'a bakarak sordum.

"Bu bavullar da neyin nesi?" Luke, Marilyn'i ve benim sorularımı duymazdan gelerek sordu, g zleri bavullardaydı, belli ki aklı sahip olduğu çeşitli ulaşım seçeneklerinden biraz daha acil olduğunu d ş nd ğ  bir konudaydı.

Annem Luke'a, "Biz burada kalıyoruz," diye haber verdi. Luke'un ağzı açık kaldı.

"Ava kanepede uyuyor," diye paylaştı Marilyn.

Bunun  zerine Luke'un b t n y z  gerildi ve anneme baktı. "İki seçenek var, ya siz kadınları bir otele yerleştiririm ya da Ava ve ben bir otele gideriz."

Annem Luke'a baktı. "Ama-"

Luke araya girdi. "ok fazla zamanım yok. Bildiğim tek şey Ava'nın lanet olası kanepede uyumayacağı. Seçim yapmak zorundasın. şimdi."

Bayan Stark, "Lucas, konuşma," diye araya girdi ve Bayan Stark'ın oğlunu konuşmasından dolayı azarlamasından histerik bir kıkırdama çıkacağından emindim.

"Seç," diye kestirip attı Luke ve onun ses tonuyla kıkırdamam erken bir  l mle sonuçlandı.

"Emin değilim," dedi annem ve Luke'un bedava yolculuk teklifini kabul etmeyi çok istediğini ama bunun Bayan Stark'ın  n nde kaba ve ağ zl  g r nebileceğini d ş nd ğ n  anlayabiliyordum.

Luke da bunu anlayabiliyordu.

"Sen burada kal. Ava ve ben bir otele gideceğiz." Bana baktı. "Ben işleri hallederim, bu akşam herkesi yemeğe götürürüm. Ne ben ne de sen, ben ailene güzel bir akşam yemeği ayarlayacağım, sen de yapman gerekeni yapacaksın."

"Ama biz buraya seni ve Ava'yı görmeye geldik," diye itiraz etti annem. "Ava'nın yapacak işleri var," diye cevap verdi Luke.

"Bunca yolu geldik," diye ekledi Marilyn.

"Evet ve Ava'ya geleceğini söylemedin. Ve tekrar ediyorum, onun yapacak işleri var."

"Ama-" Marilyn devam etti.

"Kız kardeşine yakından bak, sonra bana bak. Haber vermeden şehre indiğin için her şeyi bırakacak vaktimiz var gibi mi görünüyor?"

Bok gibiydi ama Luke hiçbir şeyi kabul etmedi. Normalde etkilendiğimden daha fazla etkilendim.

"Neler oluyor?" Annem gözlerini Luke'a dikerek sordu.

Luke tavana baktı. Bakışlarımı ondan ayırdım ve anneme baktım.

"Sana söyledim," diye cevap verdim. "Küçük bir sorunum var.

Luke bana yardım ediyor ve ikimiz de sorunu çözmeye çalışıyoruz." "Ne tür bir sorun?" Annem itti.

"Kaç çeşit bela sana kesik bir dudak ve morarmış bir göz getiriyor?" Luke kızgın bakışlarını anneme dikerek sordu. "Sadece bir tür bela vardır. Kötü türden," diye bitirdi.

"Ben onun annesiyim!" Annemin sabrının tükendiği çok açıktı. "Neler olduğunu neden ben bilmiyorum? Sadece yüzü mahvolmakla kalmadı, bir de seninle çıkıyor. Yani şu George denen çocukla Ava'yı görebiliyorum ama seninle?"

Luke, George'u tanımadan bana baktı ve karnıma saplanan bıçağın büküldüğünü hissettim.

George ciddi bir geçmişe sahipti. Kilo kaybı öncesi, Rick Dave ve Noah öncesi, tatlı bir adamdı ama bir inekti ve Luke'un liginde değildi, bu üzücüydü.

Annemin hâlâ Luke'un liginde olmadığımı düşünmesi canımı çok acıtıyordu. Bir Barlow Bombası olmak için çok çalışmışım ama bu onun gözünde tamamen kaybolmuştu. Geçen hafta boyunca, dört ciddi seksi erkek dilimlenmiş ekmekten sonraki en iyi şeymişim gibi peşimden koşmuştu ama kafamda bu düşünce buharlaşmıştı. Annem imkânsızı başarmamın -Luke'u tavlama- "her yerimin mahvolmasından" daha büyük bir haber olduğunu düşünüyordu ve bu çok kötüydü.

"George?" Luke bana sordu.

Marilyn yardımsever bir tavırla, "İlk erkek arkadaşı," diye cevap verdi.

"O benim ilk erkek arkadaşım değildi," diye mırıldandım, öyle sayılsa da.

"Sen ve George birlikte çok tatlıydınız. Yumuşacıktı. Senin için mükemmeldi," diye araya girdi Sofia.

Marilyn, "Yumuşak demek doğru olur," dedi.

"Yumuşak olan haklı. Hamur çocuk," diye kıkırdadı Sofia.

"Bu inanılmaz," diye homurdandı Luke alçak sesle, Barlow Süper Kaltak Oyunu'nu öfkeli bakışlarla izliyordu. Kontrolünün kaybolduğunu söyleyebilirdim ve bu konuda hiçbir şey yapamazdım.

"Kirazını patlatmadı mı?" Marilyn araya girdi ve ciğerlerim sıkışırken midem alçaldı.

Luke tamamen
hareketsiz kaldı. İşte
başlıyoruz.

Isınmışlardı ve saldırmaya hazırdılar.

"Marilyn!" Anne koptu, değil korumak Ben, Luke ve Bayan Stark'ın duyabileceği kadar utandı.

Sofia anneme, "Evet, öyle yaptı," dedi.

"Bu paylaşmak için bir neden değil," diye devam etti annem.

"Olay olduğu anda anlamıştım," dedi Marilyn, Barlow Süper Sürtük Şenliği'ne öylesine dalmıştı ki annemi, Luke'un odayı dolduran korkunç öfkesini, Bayan Stark'ın dehşete düşmüş, öfkeli bakışlarını ve beni görmezden geldi. "Onu hep küçük bir köpek yavrusu gibi takip ederdi. Onu çiviledikten sonra daha da kötüleşti."

Sofia Marilyn'e, "Muhtemelen onun da kirazını patlatmıştır," dedi ve şimdi odada başka kimse yokmuş gibi sohbet ediyorlardı.

"Hayal edebiliyor musun?" Marilyn, Dough Boy George ve Fatty Fatty Four-Eyes'in birbirlerinin kirazlarını patlatmak için uğraştıklarını düşününce Sofia'ya gözlerini dikti.

Evden ıgık atarak kaçma isteğime geri dönmüştüm ama uzuvlarımı hareket ettiremiyor gibiydim.

Luke yumuşak ama öldürücü bir sesle, "Sessiz ol," dedi ve bütün gözler ona döndü.

"Lucas-" diye başladı Bayan Stark ama Luke konuşmaya devam etti.

"Kız kardeşiniz dudağı patlamış ve gözü morarmış bir halde karşınızda duruyor, yanında da erkeğı var ve siz kaltaklar... her ne sikimden bahsediyorsanız ondan bahsediyorsunuz," dedi Luke, sesi öfkeyle titreyerek.

"Az önce bize sürtük mü dedin?" Marilyn gözleri kocaman açılmış ve sesi kırıgın bir şaşkınlıkla dolmuş bir halde sordu.

Luke, "Bir sürtük gibi davranırsan sana sürtük derim ve sen de lanet bir sürtük gibi davranıyorsun," diye cevap verdi.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Sofia.

"O biraz açık sözlü biri," diye söze girdim sessizce.

"Siz erkek olsaydınız, size biraz terbiye öğretirdim. Gerçi büyürken hiç görmediniz, şimdi de öğreneceğınızı sanmıyorum," diye devam etti Luke. "Fark şu ki, o zamanlar şimdi söyleyeceklerimi söyleyecek durumda değildim. Geri... lanet... aşağı. Ava bana az önce bize yaşattığınız saçmalıkların devam edeceğini söylerse ikiniz de kıcınıza tekmeyi yersiniz ve bir daha geri dönmezsiniz. Kız kardeşiniz sizin için bir hatıra ve siz ikiniz onun için yoksunuz. Anlaşıldı mı?"

Marilyn ve Sofia ona baktılar.

"Anlaşıldı mı?" Luke havladı.

Ses tonundan ürktüler ve sonra herkesin yapacağı gibi başlarını salladılar. Ho-ly bok.

Luke anneme baktı. "Size dertlerini anlatmak istemesi Ava'ya kalmış. Anlatmak istemiyorsa, bu onun seçimi. Sen ilgilenirsin. İstemediğini duydum, bu beni mutlu etmeyecek."

"Ama-" Annem araya girdi.

Kafası karışmış, şoka girmiş ve ne hissedeceğini bilemez bir halde görünüyordu.

Luke belinden biraz öne eğildi ve neyse ki annem sustu.

"Kızını kahvaltıya götür," diye emretti Luke alçak bir uyarı ses tonuyla ve işinin bittiğini söyledi. Sonra bana baktı. "Kahvaltı senin istediğin gibi gitmezse güzelim, beni ara. Seni alması için birini göndereceğim."

"Tamam," diye fısıldadım ama kahvaltının benim istediğim gibi gideceğine dair bir his vardı içimde.

"Beni arabama kadar götür" diye emrederken kolu sıkılaştı ve sesi kısıldı.

Arkamıza bakmadan Porsche'ye doğru yürüdük. Döndü ve ona yaslandı, beni bacaklarının arasına ve kollarının arasına çekti.

"Lanet olası kız kardeşlerin," diye küfretti, gözleri evimdeydi ve hâlâ kızgın olduğunu anlayabiliyordum.

Ona doğru eğildim ve ellerimi göğsüne koydum. Bir nefes aldı ve bana baktı.

"Sen kaldırımdaki çatlaktan çıkan bir çiçek gibisin," dedi bana.

Tek kelime etmedim. Söyleyemezdim. Nasıl konuşulacağını unutmuştum.

"Giriş yapmanı istiyorum," diye talep etti.

"Tamam," dedim sesimi bularak.

"Bu gece çatı katında kalacaktık ama-"

"Biliyorum," diye sözünü kestim.

"Bu iş bittikten sonra panjur taktıracağım."

"Tamam," diye tekrarladım.

"Kahvaltıyı bitirebilecek misin?"

Başımı salladım ve ona dedim ki. "Sanırım sana tekrar borçlandım."

"Evet. Epey bir borç biriktirmişsin." Başını eğdi ve dudaklarıma dokundu, sonra vücudu gevşedi ve yüzü yumuşadı. "Hoşuma gitti," diye mırıldandı.

Çılgınca bir nedenden dolayı gözlerim dolmaya başladı ve Luke onları gördü.

"Bebeğim."

Ellerimi boynunun iki yanına koydum. "Teşekkür ederim." Kolları sıkılaştı ve alnı benimkine yaklaştı. "Bu borcu daha yeni ödediniz."

Bu anonsla birlikte onun içinde eridim.

"Bana hâlâ borçlusun," diye devam etti.

Gülümsedim çünkü hiç umurumda değildi.

"Sanırım beni koruman hoşuma gidiyor," diye itiraf ettim.
Nedenini sorma, sadece sordum.

Yapılması gereken iyi bir şeydi.

"Ava," diye fısıldadı, yüzü yumuşacıktı, gözleri son derece sıcaktı, kolları daha da sıkılaştırmıştı.

"Bunu kimse yapmadı, böyle değil. Babam bile." "Güzel-"

"Teşekkür ederim, Luke."

"Bunu zaten söyledin."

"Ciddi olduğumu bilmeni istedim."

Kollarından biri belime sarılı kaldı, diğer eli saçlarımın arasına girdi ve ağzı ağzıma geldi.

"Temizsin," dedi dudaklarıma karşı.

"Temiz mi?"

"Az önce tüm borcunu temizledin."

Oh... Tanrım...

"Gerçekten mi?"

diye sordum. Başını

salladı.

O gelmiş geçmiş en iyi adamdı.

"Bu gece ben içindeyken hâlâ kendini boşaltıyorsun."

Evet, kesinlikle bunu yapacaktım ve dört gözle bekliyordum.

Dudaklarımı yaladım, bu onun dudaklarını yaladığım anlamına geliyordu ve gözleri mürekkep oldu.

"Kahretsin, sen bambaşkasın," diye mırıldandı ve bunu iyi anlamda -çok iyi anlamda- söylediğini anlayabiliyordum ve içime mutlu hisler yayıldı.

"Kız kardeşlerime karşı çıkmadığım için zayıf ve omurgasız olduğumu düşünmüyor musun?"

"Yıllardır onlara birkaç şey söylemek istiyordum, yani hayır. Bana bu fırsatı verdiğin için çok mutluyum."

Seni seviyorum, diye düşündüm ama söylemedim.

Ben bunu düşünürken yüzünde bir şeyler değişti ama her neyse, okuyamadım. Her neyse, derindi, hamdı ve güzeldi.

Düşüncelerimi tahmin ettiğine ve hoşuna gittiğine yemin edebilirim.

Dizlerimin bağı çözüldü ve aramızda tek bir kelime bile konuşmadan ağırlığımı aldı.

Birkaç vuruştan sonra, sesim boğuk çıkıyordu, "Gitsen iyi olur" dedim.

"Evet. Güvende olun, akıllı olun ve size bir bok vermelerine izin vermeyin."

"Tamam," dedim tekrar. "Benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma," dedim ona.

"Bebeğim." Dudaklarını dudaklarıma değdirmeden hemen önce bana yarım bir gülüş atarak neyse ki o anı bozdu.

Kollarımı boynuna dolayarak bastırdım ve dudak dokunuşu tam bir öpüşme seansına dönüştü.

Beni bıraktı, jöle gibi bacaklarımin üzerine oturttu, arabayı döndürdü, **b i n d i v e** gitti.

Evime geri döndüm ve oturma odasına girdiğimde herkesin beni izlediğini biliyordum.

Bayan Stark bana kocaman ve mutlu bir şekilde gülümsüyordu. Şaşırtıcı bir şekilde annem de öyleydi. Marilyn ve Sofia çok kıskanç görünüyorlardı. Bu beni gülümsetti.

"Pekâlâ o zaman," dedim. "Kahvaltı."

MAÇO BİR ERKEĞİN İÇ ÇAMAŞIRINI MANİPÜLE ETMEK

B Kahvaltı benim istediğim gibi geçti çünkü Marilyn ve Sofia çoğunlukla sessizdi, muhtemelen yarısı bir şey söylemekten korkuyordu, yarısı

Somurtuyordu. Annem de başta sessizdi ama surat asıyor gibi görünmüyordu, düşünüyor gibiydi. Çoğunlukla Bayan Stark ve ben çene çalıp kıkırdadık, sonra annem de katıldı ve şaşırtıcı bir şekilde harika vakit geçirdim.

Son kahvemizi içerken izin isteyip Shirleen'i aradım ve gelip beni almasını söyledim. Masaya geri döndüm ve restorandan ayrıldık (yine Cherry Creek'teki Le Peep ve granola krepleri, bu sefer pastırmasız). Marilyn ve Sofia'ya (kalplerinin bu işte olmadığı belliydi ama benimki de değildi) ve Bayan Stark'a (onun kalbi kesinlikle bu işin içindeydi) sarıldım. Ben anneme evimin anahtarını verirken Marilyn ve Sofia uzaklaştı.

"Senin için endişeleniyorum," dedi bana.

Bu açıklama beni ürküttü ve gözlerim onunkilere takıldı. Gerçekten endişeli görünüyordu ve bu beni sarstı,

Çünkü annemin yüzündeki o ifadeyi daha önce hiç görmemiştim.

"Ben iyiyim," dedim ona.

Başını salladı ve sonra kollarını bana doladı. Kaskatı kesildim çünkü onun sarılışı da samimi görünüyordu.

"Ava, bilmeni isterim ki George'dan bahsetmedim çünkü... yani Marilyn ve Sofia'nın düşündüğü sebeplerden dolayı," diye fısıldadı kulağıma. "Ondan bahsettim çünkü istikrarlıydı, sana değer veriyordu ve seni asla terk etmezdi."

Ne? Annem umursuyor muydu?

Beni mi?

Ho-ly bok.

Belki de alternatif bir evrendeydim.

Boğazımın düğümlendiğini hissettim.

"Anne-"

Kolları gerildi ve beni daha da içine çekti. Beni bir süre tuttuktan sonra bıraktı ama ellerini üst kollarıma koydu ve doğrudan gözlerimin içine baktı. Onunkiler ıslaktı. Bu yüzden benimkiler de ıslandı.

Cehennem ve lanetlenme.

"Bugün gördüğüm kadarıyla Luke da aynı şekilde. Daha da fazlası," dedi sessizce ve elleriyle kollarımı sıktı. "Belli ki sana olanlardan dolayı çok üzgün. Buna sevindim. Üzgün olduğu için değil, seni bu kadar önemseyen bir erkeğe ihtiyacın olduğu için. Senin adına mutluyum, tatlım."

Oh... Tanrım...

Kendime engel olamadım. Onu kollarıma çektim ve derin nefes alırken sıkıca tuttum. O da aynı şeyi yaptı.

Bıraktık ve yüzüme dokundu, sonra da şöyle dedi: "Umarım Luke bu işi halleder de bu akşam güzel bir aile yemeği yiyebiliriz. Marilyn ve Sofia ile konuşacağım. Her şey yoluna girecek."

"Teşekkürler anne," diye cevap verdim ve belki de hayatımda ilk kez içtenlikle söyledim.

Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra Bayan Stark'a doğru yürüdü; Stark başka tarafa bakıyordu ama yüzünü siliyordu ve duyduğunu biliyordum. Arabalarına giderken durup onları izledim. Annem ve Bayan Stark, Bayan Stark'ın Audi'sinin yanında durdular ve sohbet etmek için yerleşmiş gibi görünüyorlardı.

Onları kendi hallerine bıraktım ve Shirleen'in gelip beni alması için ayarladığım yerel Starbucks'a gittim ve kendime bir vanilyalı latte aldım. Bu son hayat ifşasını daha sonra Sissy ve tekilaya bulanmış kurabiyelerim varken düşünmeye karar verdim.

Ya da daha iyisi, Luke, sıcak bir yatak ve karanlık bir oda.

Starbucks'tan çıkarken bu düşünce beni gülümsetti.

Shirleen'in Navigator'ı kaldırımdaydı. Tex yolcu koltuğundaydı ve beni görünce dışarı fırladı.

"Hey, Tex, hiç euchre kazandın mı...?" Kupamı elimden kapıp çöp kutusuna attığında konuşmayı bıraktım.

"Bu aile Starbucks'a gitmez," diye gürledikten sonra Shirleen'e dönüp bağırdı. "Kızın kahveye ihtiyacı var! Fortnum's! Hemen!"

Eek!

ROCK CHICKS, Indy ve Ally dışında Fortnum'da buluştu; onlar Noah'ın beş yıl boyunca devlet tarafından misafir edilmeyi başaran arkadaşlarından biriyle röportaj yapmak üzere bir hapisaneye gitmişlerdi.

Ally, Brody'den "bazı" bilgileri alamamıştı. Red Bull ve votkanın etkisi altındaki bir kanarya gibi ötüyordu (ee-yikes!).

Ne yazık ki Lee ve Hot Bunch, Brody'nin ağzı sıkı biri olmadığını bildikleri için pek bir şey paylaşmamışlardı. Paylaştıkları şey, Noah'nın iki arkadaşının da izini sürdükleriydi. Biri hapisteydi, diğeri hakkında Brody'nin bilgisi yoktu.

Ally ayrıca Noah'nın sayısız takma adı olduğunu, ama doğuştan gelen adının Walter Ellis olduğunu öğrendi. Nevada ve Kaliforniya'da aranıyordu ve neredeyse bebekliğinden beri dolandırıcılık yapıyordu. Dolandırıcılığın bir yüzdesi için Noah'nın muhbiri (artık günlerini plaka ve muhtemelen sustalı şekillendirerek geçiriyor) yasal kayıtları inceleyerek Noah'yı yanlış uygulama ödemeleri ve yüksek bahisli miraslar konusunda yönlendiriyordu. Uçmak için çok büyük bir şey değil

Radarın altında, ama çabaya değmeyecek kadar küçük bir şey değil.

Son olarak Brody, Noah'nın beni dolandırırken dolandırdığı kadının adını paylaştı.

Adı Winnie Conrad'dı, yetmiş iki yaşındaydı ve altmış altı yaşındayken geçirdiği bir omurga ameliyatı kötü sonuçlanmış ve bacaklarını kullanamaz hale gelmişti. Yıllar süren bir mücadelenin ardından, kötü geçen ameliyatın bedelini ödemiş ve bu sayede iyi bir semtte, engelli erişimine uygun, düzgün bir ev satın alabilmiş, ayrıca emeklilik parasını artırarak daha iyi bir semtte yaşamaya, vergi ve faturalarını ödemeye başlamıştı.

Noah ödemedен geriye kalanı ele geçirdi, bu da onu geçim sıkıntısına soktu, ama bir şekilde yerini korumayı başardı.

Jules, Komuta Merkezinden biraz araştırma yapmış ve Bayan Conrad'ın Aurora'daki adresini bulmuştu.

Shirleen bana Rock Chicks'in benim adıma çok çalıştığını ve adamlarını bilgi için pompaladığını söyledi. Bu işe yaramamış ama anlaşılan denerken eğlenmişler. Ayrıca, ben kahvaltıdaiken kahve içerken kaçamaklarını paylaşıırken de eğlenmişler. Bunların hiçbirine inanmakta zorlanmadım ama dedikoduları kaçırdığım için oldukça kızgındım.

Tex bana attığının yerine bir vanilyalı latte yaptı ve yola çıktık. Jet, Roxie, Smithie, Duke, Tod ve Stevie Noah'ın eski mahallesine doğru yola çıktılar.

birkaç kapı çalmak. Tex, Daisy, Shirleen, Sissy ve ben Winnie'yi ziyaret etmek için yola çıktık.

Winnie'nin evinin önüne geldiğimizde onun verandasında tekerlekli sandalyesinde oturmuş güneşli ve sıcak günün tadını çıkardığını gördük. Yuvarlak, siyah bir kadındı, saçları yeni taranmıştı ve en güzel kıyafetlerini giymişti. Muhtemelen kiliseden yeni dönmüştü. Buzlu çay içiyordu.

Yukarı çıktık ve o bize baktı, ama yine de herkes bakabilirdi. Sissy ve benim gözlerimiz kararmıştı (Sissy'ninki soluyordu ama benimki hala kızgın görünüyordu). Shirleen'in afro saçları son bir hafta içinde iki santim uzamış gibiydi. Daisy'nin saçları boyut ve hacim olarak Shirleen'inkilere rakipti, ayaklarında beş inçlik, parlak beyaz, platform topuklu ayakkabılar vardı ve vücudu Celine Dion'un gardırop teknisyenine bir konser turnesinde acil tamir için yetecek kadar yapay elmaslı dar kotla kaplanmıştı. Ve son olarak, yakın zamanda ıslah olmuş bir seri katile benzeyen Tex vardı (ve bu iyi bir şeydi).

Şüphesiz Pazar günü ziyaretçileri için popüler bir tercih değildik.

"Her şey yolunda Bayan Conrad. Deli gibi görünebiliriz ama size zarar vermeyeceğiz," diye teminat verdi Shirleen verandaya çıktığımızda.

Winnie, Shirleen'e inanmış gibi görünmüyordu. "Adımı nereden biliyorsun?" diye sordu.

Shirleen, "Walter Ellis'i arıyoruz, nam-ı diğer Noah Dexter, ama sanırım siz onu Jeremiah Levine olarak tanıyorsunuz," diye cevap verdi.

Winnie nefesini içine çekti. Nazik yüzü sertleşti ve ardından "Jeremiah?" diye mırıldandı.

"Evet. Kimden bahsettiğimizi biliyor musun?" Tex sordu.

Winnie önce Tex'e baktı, sonra da gözleriyle hepimizi taradı. "Jeremiah'a ne oldu şimdi? Bu hafta başında bazı çocuklar gelip benimle onun hakkında konuştu. Hiçbir şey bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum. Kötü saçmalıklardan iyi ki kurtulduk diyorum. Onu aylardır görmedim ve böyle olması hoşuma gidiyor."

Onu suçlayamazdım.

Shirleen beni tuttu ve öne doğru çekti. "Bu kızı görüyor musun?"

Winnie başını salladı, bana bakarken gözleri kocaman açılmıştı.

"Jeremiah seni soyarken, benim kızım Ava'yı da soyuyordu. Parasını ve ölen teyzesinin mücevherlerini çaldı. Kısa bir süre önce kendine bir adam buldu ve bu çirkin geçmişin küçük bir parçasını öğrendi. Bu tür şeylerden pek hoşlanmayan bir adamdı ve intikam almaya gitti. Jeremiah bunu hissetti, sinirlendi ve birkaç gün önce hıncını Ava'dan çıkardı. Ne demek istediğimi anlıyor musun?" Shirleen sordu.

Winnie'nin yüzündeki temkinli sertlik kayboldu. Bana bakarken yumuşadı.

"Ah tatlım," diye fısıldadı.

"Ben iyiyim," dedim ona, sırf ne demek istediğimi kanıtlamak için gülümseyerek.

"Bana iyi görünmüyorsun," dedi Winnie ve gözlerindeki endişeyi görebiliyordum.

"Hayır, gerçekten," diye sessizce söz verdim.

Yaklaştım ve sandalyesinin yanında diz çöktüm.

Bana doğru baktı. "Bu hafta başında gelen senin adamın mıydı?"

"Muhtemelen," dedim.

"Hangisiydi o, Kızılderili olan mı yoksa bıyıklı olan mı?" diye sordu.

"Bıyık," diye cevap verdim.

Gülümsedi ve bana elini uzattı. Ben tuttum, o da sıktı.

"Çok tatlı biri. Porsche kullanıyor, içinde de iyi görünüyor," dedi ve devam etti, "Harika bir bıyığı var. Çoğu erkek o bıyıkla aptal gibi görünür ama o bıyığı çok iyi kullanıyor. Gerçekten iyi. İyi birine benziyor. Jeremiah'dan çok daha iyi."

Buna hakkı vardı. Hepsine.

"Şu anda o da biraz kızgın," diye yalan söyledim. Bu tam olarak bir yalan değildi, daha çok önemli bir eksiklikti. "Noah... ya da pardon, Jeremiah birkaç gün önce beni dövdükten sonra Luke'un intikamı intikama dönüştü. Luke'tan önce Jeremiah'yı bulup polise teslim etmeye çalışıyorum, böylece

Luke ılınca bir Şey yapıp başını belaya sokmaz."

Başını salladı ve tekrar elimi sıktı. "Bana öyle geliyor ki Jeremiah'ın intikamını alacak birine ihtiyacı var ama adamının başını belaya soktuğunu görmek istemem. Yardım etmek isterdim ama dediğim gibi Jeremiah'ı aylardır görmedim."

"Adresiniz var mı? Telefon numarası? Arkadaşlarından biriyle tanıştınız mı? Size onu bulmamıza yardımcı olabilecek bir Şey söyledi mi?" Daisy sordu.

Winnie elimi bıraktı ve Daisy'ye baktı. Ayağa kalktım ve uzaklaştım.

"Onu aramaya gelen çocuklara da söylediğim gibi, hiçbir Şey bilmiyorum. O öldükten sonra ailem onu bulmaya çalıştı..." Winnie konuşmayı kesti ve gözlerini kaçırdı; utandığı her halinden belliydi.

Onun nasıl hissettiğini az çok anlıyordum ama ben Noah'ın neyse ki nasıl çalacağını bulamadığı yüklü bir mirasa sahip beyaz bir kadındım. O ise Aurora, Colorado'da yaşayan yaşlı ve engelli siyahi bir kadındı, New York Central Park'ta bir çatı katında değil. Para içinde yüzmediği belliydi. Noah'ın ondan aldığı Şey, muhtemelen tekerlekli sandalyede yaŐamının son dönemlerinde sahip olduğu güvenlik ağını derinden kesti.

Bu beni o kadar kızdırdı ki, bir an için Nuh'un peşini bırakıp Luke'un ne yapmasına izin vermeyi düşündüm.

Luke yapacaktı. Sonra bunun, hayatımdaki tüm karmaşıklıkları sıcak bir yatakta, Luke yanımda yatarken yaşayamayacağım anlamına gelebileceğini fark ettim ve bunun yerine Noah'dan sekiz kat intikam almaya yemin ettim, sıçan piçi.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak, "Bu durum canımı sıkmaya başladı," dedim. "Hiçbir yere varamıyoruz. Çıkmaz sokaklara girip duruyoruz ama onlar da Hot Bunch'ın günler önce geçtiği çıkmaz sokaklar. Asla yetişemeyeceğiz. Luke Noah'yı bulacak ve Eddie ile Hank'in Noah kışında bir kapakla ortaya çıktığında tüm bu olanları radardan uzak tutacaklarından tamamen emin değilim."

Daisy bana, "Şekerim, Luke Noah'nın kışını ellemeyecek," dedi.

"Seni dinliyorum, 'kışında bir şapka patladı'. Çok tatlısın," dedi Shirleen. "Luke'un senden neden hoşlandığını anlayabiliyorum. Harika bir kışın olması dışında tabii. Luke bana tam bir kış adamı gibi geliyor."

Yanıliyordu. Luke ayrımcılık yapmazdı. O

tam bir erkekti.

"Bir fikrim var," diye araya girdi Sissy ve herkes ona baktı. "Sen, Indy ve Jules çocuklarınızı bir şekilde eve çekersiniz. Bilmiyorum, grip ya da gıda zehirlenmesi gibi bir şey geçiriyormuş gibi davranın. Her birinize bir arkadaş atayacağız. Yatakta size yaklaştıkları anda, yüksek işareti yapacaksınız. Dolaptan atlayacağız, onları şok tabancasıyla vuracağız ve

yatağa. Sonra aramaya devam edebiliriz ve belki Eddie ile Hank'i polis oldukları ve bu işi yasal yollardan yapmak isteyecekleri için bize yardım etmeye ikna edebiliriz."

Bu berbat bir plandı ama Luke'un yatağa kelepçelendiğini düşünmek için kendime bir an izin verdim.

İlgi çekici bir düşünceydi.

Tex, "Luke'u yatağa kelepçelemiyorum," diye gürleyerek beni merak uyandıran düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Lanet olsun, Lee ya da Vance'i de yatağa kelepçelemeyeceğim. O çocuklar belalı orospu çocuğu akıllarını kaybederler. Bir kız arkadaşım ve on beş kedim var. Ben işkence görür ve öldürülürsem, Nancy ve kedilerime kim bakacak?"

Tex'e baktım. Tex bana "kedicikleri" olan, hatta bu kelimeyi kullanan bir adam gibi gelmemiştir.

"Komuta Merkezini kontrol edeceğim, Jules'un yeni bir şeyi var mı diye bakacağım," diye duyurdu Shirleen, verandadan çıkıp evin etrafında dolanırken bir yandan da cep telefonunu açtı.

Winnie'ye döndüm ve tekrar yanına çömeldim. "İyi misin? Noah'dan sonra-"

Winnie başını salladı ama "Büyük, koca yürekli bir ailem var. Bana çok iyi bakıyorlar."

Ona tekrar gülümsedim, uzandım ve elini bir kez daha sıktım. Sonra çantamdan bir kalem ve bir makbuz çıkarıp üzerine adımı, ev ve cep telefonu numaralarımı yazdım ve ona uzattım.

"Ailen daha da büyüdü. Bir şeye ihtiyacın olursa, sadece bir arkadaş bile olsa, beni ara."

Kâğıt parçasını aldı ve ona baktı, sonra da bana baktı. "Teyzenin mücevherlerini mi almış?"

Başımı salladım. "Mücevherler pek bir şey ifade etmiyordu, benim tarzım değildi ama Ella Teyze benim için dünyalara bedeldi ve onundu ve sahip olmamı istiyordu. Bunu düşünmemeye çalışıyorum ama gitmiş olması berbat bir şey."

"Belki de erkeğinin yapması gerekeni yapmasına izin vermelisin," diye önerdi.

Belki de kiliseden yeni dönmemiştir diye düşünerek ona baktım. İncil göze göz diyordu, ama aynı zamanda affetmenin ilahi olduğunu da söylüyordu. Karışık mesajlar gibisi yok.

Yine de, Luke her ne kadar intikam meleği gibi görünse de, Tanrı'nın Nuh'u doğrudan cehenneme göndermek için seçtiği araç olduğundan tam olarak emin olamadım.

"Bu düşünce aklımdan geçti," diye itiraf ettim. Winnie sırtıttı ve devam ettim, "Sorun şu ki, Luke ben sekiz yaşındayken sokağın karşısına taşındı, bu da ona aşık olduğum zamana denk geliyor. O her zaman seksiydi, on iki yaşındayken bile, ama ben şişmandım, gözlüklüydüm ve saçlarım fareydi. Fark etmezdi, o zamanlar bile benden hoşlanıyordu. Birbirimize bağlanmamız biraz zaman aldı ve ben de bağımı koparmak için sabırsızlanmıyorum."

Başını sallama sırası ondaydı. "Ne demek istediğini anlıyorum."

Yaklaştım. "Noah'nın, Jeremiah'nın ya da her kimse onun umutsuzluğa kapılmasından biraz endişeleniyorum. Kim bilir ne yapacak, ama hepimizin seni aradığını öğrenirse-"

"Torunlarımı arayacağım," diye sözümü kesti. "Bana göz kulak olurlar."

"İçimi rahatlatmak için beni kontrol edebilir misin?" diye sordum.

Sırıtişı son derece sıcaklaştı. "Memnuniyetle."

Elini bir kez daha sıktım, tam o sırada sokakta hareket halindeki bir aracın derin bas sesini duyduk. Parlak, lacivert, eski model, altın rengi süslemeli bir Lexus evin önüne yanaştı ve ciddi bir rap sesiyle sessiz mahalleye saldırdı. Rap kesildi ve farklı şekil ve boyutlarda, ama hepsi de bir kulübe girecekmiş gibi giyinmiş ve makyaj yapmış dört genç siyah kadın Lexus'tan indi.

"Uh-oh," diye mırıldandı Daisy, yürüyüş yolunda ilerleyen kızlara bakarken.

Sissy "Ne oldu?" diye sorunca ayağa kalktım.

Sürünün lideri kısa boylu, yuvarlak hatlıydı ve siyah saçları kafasının ve yüzünün etrafında dalgalanan iri lüleler halindeydi. Ateş motoru kırmızısı ruj sürüyordu ve ruj ona çok yakışıyordu.

Daisy, Tex'in arkasında hareket ediyordu ve bu konuda içimde iyi bir his yoktu. Daisy saklanacak türden bir kadın değildi.

İyi bir nedeni olmadan ve iyi nedeninin ne olabileceğini öğrenmekten zevk almadım.

"Neler oluyor?" Daisy'ye doğru fısıldadım.

"Sen! Kaltak! Seni görüyorum!" Lüle saçlı kız yüksek topuklu, bronz, burnu açık topuklu ayakkabılarını tıkırdatarak Daisy'yi işaret ediyordu.

Şimdi ne olacak?

"Beni iki kez bayıltıp sonra da çekip gidebileceğini mi sanıyorsun?" Bayan Ringlet talep etti.

Şok tabancası mı?

İki kere mi? Uh-

oh yanılttı.

Eek! daha iyiydi.

Daisy'ye baktım ve Daisy'nin Tex'in arkasına saklanmaya çalışması bitmişti. Tam görüş alanına çıkmıştı ve doğrudan Attitude'a dönüşmüştü.

"Seni şok tabancasıyla vurmadım!" diye bağırdı. "Indy yaptı ama sen ona saldırdıktan sonra ve o sırada ben orada bile değildim. Sonra Jet yaptı ama sen Ally'ye arı dedikten ve bana yumruk attıktan sonra, ben de seni yere sermek zorunda kaldım."

Eekity, eek, eek, eek.

"Olivia Conrad," diye söze girdi Winnie. "Bu tavırlarla verandama çıkıp ne yaptığını sanıyorsun? Bunlar benim arkadaşlarım."

"Senin arkadaşın falan yok, Koca Anne," diye cevap verdi Olivia, verandada hazır bir şekilde bekliyordu.

Eylem.

"Neler oluyor?" diye sordum. diye sordum ve Olivia'nın gözleri bana döndü ve büyüdü.

"Kahretsin, kızım, yüzüne ne oldu?" diye sordu, benim parçalanmış görüntümle karşılaşınca tiradını unuttu.

"Noah Dexter beni dövdü," dedim ona.

"Noah kim?"

"Onu Jeremiah Levine olarak tanıyorsunuz," diye açıkladım.

Benim sözlerim üzerine, zaten patlamaya hazır olan Olivia, roketatarları devreye sokmak için kolu yukarı itti.

"O adi orospu çocuğu seni dövdü mü?" diye bağırdı ve kulak zarlarımın kanamaya yakın olduğundan oldukça emindim.

Daisy, "Onu bodrum katındaki çelik bir direğe bantlamış," diye paylaştı ve ardından aşırı cömert bir şekilde bilgi verdi. "Onu bantladıktan sonra, elini pantolonunun içine soktu, onu kuru bir şekilde becerdi ve sonra bizim çocuklardan biri onu bulana kadar saatlerce bodrumdaki kömür odasında bıraktı."

Kahretsin.

Olivia'nın gözleri yuvalarından fırladı ve tüm kızlar nefeslerini tuttu.

"Ne?" diye bağırdı ve Winnie'nin evinin pencereleri sallandı.

"Son kısmı bana söylememiştin," dedi Winnie Conrad yanımdan, sesi hiç de Pazar günleri kiliseye giden tatlı bir yaşlı kadına benzemiyordu.

"Şey-" Winnie'ye dönerek başladım ama sözüm kesildi.

Olivia Daisy'ye döndü. "Bunun seninle ne ilgisi var, sürtük?"

Winnie, "Olivia, kızım, ağzından çıkana dikkat et," diye araya girdi ama Daisy Winnie'yi duymazdan geldi.

"O bir Rock Chick ve ben de bir Rock Chick'im. Rock Hatunları birbirini kollar. Jeremiah, Noah, her kimse onun peşindeyiz. Ve bana sürtük deme, anladın mı?" Daisy cevap verdi, kendi roketatarları ateşlenmiş ve parlıyordu, kükremeye hazırды.

"Ne dediğini anlıyorum, kız arkadaşına göz kulak oluyorsun ama kimse bana saygısızlık edemez," diye karşılık verdi Olivia.

"Yüzüme yumruk attın. Ne yapmamı bekliyordun?" Daisy mermisini ateşledi.

"Seni hedef almıyordum. Bir hata yaptım. Ben senin diğer kızına saldırırken sen araya girdin. Ne yapmamı bekliyordun?" Olivia karşılık verdi.

"Bunu aşmanı bekliyorum. Her şey Indy'nin bir bar kavgası sırasında seni şok tabancasıyla vurmasıyla başladı ve o senin adamını şok tabancasıyla vurarak koruyordu ve sen de tavrı aldın," diye devam etti Daisy.

"Ne yani? Onun erkeğini korumaya hakkı var da benim kendi erkeğimi korumaya hakkım yok mu?" Olivia geçerli bir soru olduğunu düşündüğüm bir soru sordu.

"Adamınız kefaletle serbest bırakıldı. Indy'nin adamı bir ödül avcısı. Bana öyle geliyor ki senin adamın çektiğin sıkıntılara değmez. Hayatını kazanmak için ne yapması gerektiğini yargıladığımdan değil. Ben sadece yakalanacak kadar aptal olanları yargılıyorum," diye karşılık verdi Daisy.

Hmm, bunun söylenecek doğru şey olduğunu düşünmemiştim.

"Bana bunu söylemediğini söyle," diye sordu Olivia, başı sallanıyor, lüleleri zıplıyordu.

Evet, haklıydım, bu söylenecek doğru şey değildi. Daisy, "Şekerim, söyledim," diye cevap verdi.

Herkes gerildi.

Düşmanlığı azaltma zamanı.

Sempati taktiği uyguladım.

"Dinle," diye araya girdim. "Sanırım Bayan Conrad ve ben, verandasında benim kızlarım ve onun kızları arasında bir kedi kavgası olmadan yeterince şey yaşadık. Lütfen herkes bize yardım etsin ve geri çekilsin."

"Bu aptal kız saçmalıklarına ayıracak vaktimiz yok zaten," diye gürledi Tex. "Ortada dolaşan bir sik kafalı var."

Rock Chick Posse ve Pissed-Off Black Women Posse dönüp Tex'e baktı.

Kahretsin.

Tex'in deliliği yüzünden yine engellendi.

"Bana bakma!" Tex bağırdı, eğer inanılabilirse, sesi daha da yüksek çıkıyordu. "Tanrım, sarılmalar, ağlamalar, oturma odalarında belalı orospu çocuğu hesaplaşmaları ve aksiyona ara verip erkeğinin annesiyle pazar kahvaltısı yapmak da neyin nesi? Şimdi de alışveriş merkezine mi gideceğiz yoksa bu lanet herifi mi bulacağız?"

Sissy, "Aslında alışveriş merkezine bir yan gezi yapabilirim," diye araya girdi. "Wyoming'den yanımda yeterince kıyafet getirmediim ve evime geri dönmek istemiyorum. Bu beni depresyona sokuyor."

Olivia'nın kızlarından biri "Evinizin nesi var?" diye sordu.

"Oturma odasından AK-47 ile geç. Her yer dağınık. Bütün çanak çömleklerim toz içinde."

Olivia'nın tüm kızları başlarını sallayarak, sanki Sissy evini normal, günlük ama can sıkıcı bir olay olan boru tıkanıklığı yüzünden kazara su bastığını söylemiş gibi bunu kabul ederken bakakaldım.

"Ben de alışveriş merkezine gidebilirim," diye ekledi Daisy. "Marcus beni bu akşam yemeğe çıkaracak ve giyecek hiçbir şeyim yok."

Aklıma bir fikir geldi ve "İç çamaşırı reyonunda otuz dakikaya ihtiyacım var. Luke ve benim bu gece özel planlarımız var."

Tex gökyüzüne baktı. "Tanrım, yapmak üzere olduğum şey için beni affet."

"Ne yapmak üzeresin?" Sissy sordu.

Tex, "Hepinizin boynunu kıracağım," diye gürledi.

"Tod ve Stevie'yi de yanımıza alıp alışveriş merkezine gideriz, otuz dakika içinde girip çıkarız. O çocuklar alışveriş merkezinde dalga geçmezler. Onlarda farklı türde bir gey darı var," dedi Daisy Tex'e. "En iyi kıyafeti, ayakkabıyı ya da her neye ihtiyacın varsa, sormadan bedenini bulup, soyunma odandan çıkmaya bile gerek kalmadan sana yedirebilecek türden. Duygularınızı da esirgemezler. Eğer iyi görünmüyorsa, onu elinizden alırlar ve size başka bir şey bulurlar. Bunu Olimpiyatlarda bile yapabilirler, o kadar iyiler."

Tex Daisy'ye kaşlarını çatarak baktı, hiç etkilenmemişti.

"Elimizde hiç ipucu yok. Alışveriş merkezine kısa bir uğramaktan zarar gelmez," dedi Sissy ve ben gülümsememi engelleyemedim.

Sissy'nin Tex'le kafa kafaya gelmesi, tanıdığım eski Sissy'nin geri döndüğü anlamına geliyordu. Üç hafta önce, Sissy muhtemelen Tex'e "yuh" diyecek cesareti gösteremezdi.

"Neden sırtıyorsun?" Tex kaşlarını çatarak bana baktı. "Bir saniye önce, bu avda onun önüne geçmek için Luke'u yatağa kelepçelemeyi düşünüyordun."

"Luke?" Olivia bana bakarak araya girdi. "Büyük annem Luke Stark'ın bu hafta onu ziyaret ettiğini söyledi. Burada Stark'tan mı bahsediyoruz?"

"Evet," dedim ona.

Gözleri tekrar büyüdü. "Stark'ı görüyor musun?"

Gülümsemem genişledi. "Evet."

"Shee-it, kızım. Onu etrafta gördüm. Onu çok gördüm. O çocuk iyi. O çocuğun kıcı, tatlım, o kış ödül kazanabilir. Jeremiah'dan sonra kendini çok iyi toparladın. Aferin sana." Olivia gülümseyerek karşılık verdi.

"Alışveriş merkezine gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" Daisy sordu. "Alışveriş merkezine gidebilirim," dedi Olivia.

Taş Piliç partisi ona baktı.

"Jeremiah için ava ben de katılabilirim. O çocuğu yakalamak fena olmazdı," diye devam etti Olivia ve sonra kızlarına döndü. "Koca Anne'den çalınan o."

Kızlarından biri, "Pislik herif," diye mırıldandı.

"Ben de bunu söylüyorum," diye mırıldandım ve bir grup büyük, beyaz sırtıyla karşılaştım.

Tüm aksiyonu kaçırmış olan Shirleen, umursamıyor gibi görünmekle kalmayıp sorma zahmetine de katlanmadan yanımıza geldi.

"Bir sorunumuz var," diye duyurdu ve herkesin gözü ona çevrildi. "Smithie bir çift Alman Çoban Köpeği tarafından birinin bahçesinde köşeye sıkıştırılmış. Aranızda köpeklerle arası iyi olan var mı?"

Kahretsin!

Bu her zaman daha iyi olmaya devam ediyor, Bad Ava bu fırsatı değerlendirdi.

Oo, yavru köpekler! Yavru köpeklere bayılırım! Güzel Ava haykırdı.

"Köpeklerle aram iyidir," dedi Sissy.

"Tamam, gidelim." Shirleen hiç vakit kaybetmedi. Winnie'ye el salladı ve Navigator'ına doğru yola koyuldu.

Ben eğilip Winnie'nin yanağına bir öpücük kondurdum, Olivia da ona kocaman sarıldı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu.

Bahçesinde yürürken Winnie arkamızdan "Dikkatli olun," diye seslendi.

"Bu köpek işinden sonra Jeremiah'ı bulmaya mı gidiyoruz?" Olivia bizi takip ederek sordu.

"Evet, alışveriş merkezinden sonra," dedim ona.

Daisy kısa bir süre durdu ve Olivia'ya bir bakış attı. "İyi miyiz?"

Olivia omuz silkti. "Ben bunu aşım. Adam Koca Anne'nin parasını aldı, neredeyse evini kaybediyordu. Boş ver bunları. Bu av öncelikli."

"Seni anlıyorum," diye yanıtladı Daisy.

Tex'in göklere doğru hırladığını duyduğuma yemin edebilirim.

"Seninle gelebilir miyim?" Sissy Olivia'ya sordu. "Düşünüyorum da, beni aldatan aptal kocamdan boşandıktan sonra bir Lexus alacağım. Hiç binmedim ama çok güzeller. Sürüş deneyimi yaşamak isterim."

"Sıska beyaz kışını oraya sok," diye cevap verdi Olivia, Sissy bunu evet olarak algıladı.

Olivia, ekibi ve Sissy Lexus'a, geri kalanımız da Navigator'a tikiş tikiş doluştuk. Shirleen

ve Olivia bizi takip etti.

Tex yolcu koltuğundan, "Şunu bir açıklığa kavuşturalım," diye gürledi. "Şimdi Dexter'ın peşinde Lee ve adamları, Ava ve kızlar, Zano ailesi ve dört çılgın siyah kadın var. Indy ve Ally aptalca bir iş için hapisanedeler çünkü o çocuk konuşmayacak. Smithie köpekler tarafından bir bahçede kısıtılmış durumda ve biz köpekleri kurtardıktan sonra bir iç çamaşırı mağazasına mı gidiyoruz?"

"Doğru," diye yanıtladı Daisy.

Kocaman bir iç çekti.

"Shee-it," diye mırıldandı (ama yine de bir gümbürtü olarak çıktı).

SHIRLEEN hikayeyi tam olarak doğru anlamamıştı.

Smithie iki Alman çoban köpeği tarafından köşeye sıkıştırılmadı.

Smithie'ye iki Alman çoban köpeği saldırdı.

Oraya vardığımızda, Smithie on iki fit yükseklikteki sağlam bir dalın üzerine tünemişti ve iki köpek gövdede hırlıyor ve o kadar şiddetli havlıyorlardı ki, köpeklerin dudaklarından beyaz salyalar akıyordu.

Sissy cesurca onlara cıvılamaya çalıştı. Köpeklerden biri hala hırlayarak kaçmaya devam etti ve onu evin yan tarafındaki üç metrelik tel örgünün arkasında durduğumuz yere kadar kovaladı. Kapıdan hızla içeri girdi ve Jet kapıyı arkasından kapattı.

Neyse ki köpek Smithie-etini tercih etti, muhtemelen Sissy'nin kemiklerinde çok fazla meyve suyu olmadığını fark etti ve koştu

Ağaca geri dön.

"Orospu çocukları!" Smithie bize bağırdı. "Bir şeyler yapın! Bir saattir buradayım."

"Bu doğru değil. Sadece yarım saattir orada. En fazla kırk beş dakika," diye düzeltti Stevie.

"Köpekleri şok tabancasıyla vurmaya çalışan oldu mu?" Daisy sordu.

"O köpeklerden birine yaklaşıp şok t a b a n c a s ı mı kullanmak istiyorsun? Hiç sanmıyorum," diye araya girdi Tod.

Roxie, "Şok tabancası getirmeliydik," dedi.

Jet ona, "Indy ve Ally'nin şok tabancaları var," diye hatırlattı.

"Belki de itfaiyeyi aramalıyız," diye önerdim.

"İtfaiyeye, bu evin sahipleriyle hiçbir bağlantısı olmayan siyah bir adamın neden bahçelerinde olduğunu açıklamak ister misiniz?" Duke sordu.

"Neden bahçede?" Duke'e sordum.

"Ara beni. Roxie'den telefon aldığımnda sokağın aşağısındaydım, bu arada Dexter hakkında hiçbir şey duymadım," diye cevap verdi Duke.

"Sanırım bir şey duyduğunu ve sahiplerinin burada olduğunu düşündüğünü söyledi. Onlarla konuşmaya gelmiş ve köpekler tarafından yakalanmış. Gerçi hikayeyi bağırarak anlattığı ve anlatırken çok küfür ettiği için tam olarak emin olamıyorum, o yüzden takip edemedim," diye ekledi Roxie.

"Neden gidip birkaç biftek alıp geri getirmiyoruz? Köpekleri uzaklaştırırız," dedi arkamızdan bir ses ve onu tanıdığım da vücudum gerildi.

Her zamanki İyi Ava ve Kötü Ava saçmalığı değil de bir şeyler duyduğumu umarak, bunun sonunda aklımdan geriye kalanları da kaybettiğim anlamına geleceğini umursamadan bakmak için hızla döndüm ve herkes benimle birlikte döndü.

Bayan Stark ve annem kabilemizin arkasında duruyorlardı.

Biftek fikrini veren Bayan Stark'tı.

O gün ikinci kez sormak zorunda kaldım, ne...ne...
Sikeyim mi?

"Burada ne yapıyorsun?" Çığlık attım.

Evet, ses tonumdaki tizliği tamamen kontrol edemeyerek çığlık attım. Kendimi kaybetmişim. Benden bu kadar. Bu kadarı çok fazlaydı. Daha fazla dayanamazdım.

"Kim bunlar?" diye sordu Olivia'nın kızlarından biri (daha önce hemen Rhonda olarak tanıtılmıştı).

"Merhaba. Ben Josie Stark, Luke'un annesiyim. Bu da Christine Barlow, Ava'nın annesi. Tanıştığımıza memnun oldum." Süper Anne Stark öne çıktı ve sanki bir kilise toplantısındaymış gibi herkesin elini sıkmaya ve sıcak gülümsemeler sunmaya başladı.

Herkes onun elini sıktı ama hepsi ona bakmaya devam etti.

"Siz Luke'un annesi misiniz?" Shirleen şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde Bayan Stark'a bakarak

sordu.

Verdiği tepkiye şaşırmadım. Luke, muhafazakâr bir saç modeli, alçak topuklu, hatasız parlatılmış, kemik rengi topuklu ayakkabıları olan ve kısa saplı, büyükanne çantasından iki adım ötedeki kemik rengiyle uyumlu bir çanta taşıyan bir kadının belinden fışkıran değil, kızgın bir lav çukurundan tamamen şekillenmiş bir şekilde patlayacak bir tip gibi görünüyordu.

"Elbette," dedi Bayan Stark gururla.

"Buna bayıldım!" Daisy ciyak ciyak bağırdı ve sonra o çingiraklı kıkırdamasını yaptı.

Jet, Roxie ve Shirleen birbirlerine kocaman sırıtıyorlardı ve kıkırdamalara katılmak üzere olduklarından korkuyordum.

"Um..." Komiklik başlamadan araya girdim. "Tekrar sorabilir miyim, burada ne yapıyorsunuz?"

Annem ve Bayan Stark ihtiyatla Tex'e tepeden tırnağa bakıyorlardı, belli ki onun hakkında ne düşüneceklerinden emin değillerdi.

Annem önce gözlerini Tex'ten ayırdı. "Josie ve ben konuşuyorduk. İkimiz de senin için endişeleniyoruz. Bu yüzden Marilyn ve Sofia'yı alışveriş merkezine gönderdik ve seni takip etmeye karar verdik. İyi olduğundan emin olmak için."

"Ne?" diye sordum. Cevabını duymuş olmama rağmen sordum. Sadece buna inanmak istemedim.

"Beni ilgilendirmediğini biliyorum," dedi Bayan Stark, belli ki beni duymamıştı ya da cevap vermemeye karar vermişti, Olivia'ya döndü. "Ama sen güzel bir kızsın. Rujunu

beğendim. Senin için mükemmel bir renk. Çok tatlı bir büyükannen var. Senin gibi bir kız, ödül avcısı bir çocukla dışarı çıkmamalı.

avcılar peşinde. Seni tanımıyorum ama ben bir anneyim ve insanları ölçüp biçme konusunda oldukça iyiyim ve sana bir bakınca daha iyisini yapabileceğini anlıyorum."

Annem bana baktı. "Bayan Conrad'ın evinin yanından dinledik. Sen bir şeylerle uğraşıyordun, bizi görmedin." Gözleri yumuşadı. "Ava, tatlım, hiçbir fikrim yoktu. Sorunların."

Sikeyim.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

"Ben iyiyim anne, gerçekten. Bunu aştım," diye onu temin ettim ve dikkatimi tekrar Süper Anne Stark'a çevirdim. Olivia Conrad'ın işine karışılmasından hoşlanacak bir kız olduğundan emin değildim, özellikle de orta sınıf, beyaz Süper Anneler. Şu anda bunun, annemin tam bir pislik tarafından dolandırıldığımı, dövüldüğümü ve şiddet gördüğümü öğrenmesinden daha önemli olabileceğini düşündüm. Annemle daha sonra ilgilenecektim. "Bayan Stark-" diye başladım.

Rhonda, Olivia'ya, "Şu Louis, hiç iyi biri değildi," dedi. "Her zaman onu serbest bırakman gerektiğini söylüyordum."

"Mm-hmm," Olivia'nın diğer iki kızı Tamika ve Camille hep bir ağızdan onaylarını mırıldandılar.

"Onu seviyordum," diye kendini savundu Olivia.

Camille, "Onun büyük aletini seviyordun," dedikten sonra utangaç bir ifadeyle Süper Anne Stark'a baktı. "Üzgünüm ama bu doğru."

"Seks aşk değildir," dedi Bayan Stark bilgece.

Shirleen nefesinin altından, "Eğer iyi bir sevişmeye, yeterince yakın demektir," diye mırıldandı.

Onlara baktım, Bayan Stark'ın bir yabancının bahçesinde doğaçlama bir kadın sohbet programı düzenlemeye niyetli görüldüğü gerçeği karşısında nutkum tutulmuştu. Köpekler havlıyordu, Smithie bir ağaca tırmanmıştı ve Tex kimsenin mahallede aylak aylak dolaşmasını istemeyeceği türden bir adama benziyordu. Polisin çoktan partimize gelmemiş olmasının aptalca bir şans olduğundan emindim.

Ayrıca aptal şansının devam etmeyeceğinden de oldukça emindim.

Ben müdahale edemedi Duke müdahale etti.

"Dürüstlük zamanı," diye homurdandı, yeterince korkutucu bir şekilde bana bakarak.

Tex kollarını göğsünde kavuşturup bana dik dik bakarak, "Ben söyleyeyim kardeşim," diye gürledi.

Kaçmaya ya da vücudumun kendiliğinden yanmasını istemeye fırsat bulamadan Duke yanıma geldi ve gözlerimin içine baktı.

"Luke'u korumaya çalıştığını biliyorum ve bunu sorun etmiyorum çünkü onu önemsiyorsun ve o iyi bir adam. İyi bir kadının ona değer vermesini hak ediyor. Komşular izlerken parlak güneşin altında durmak ve ağaçta siyah bir adamla birlikte olmak bana göre değil. Luke Stark'a annesinin neden parmak izinin alındığını açıklamak istediğimden emin değilim. Luke Stark'a annesinin neden parmak izi alındığını

neden kadınının parmak izinin alınmasına izin verdiğimi. Emin olduğum şey, sizin de bunu ona açıklamak istemediğinizdir."

"Duke-" diye başladım ama konuşmaya devam etti.

"Yaptığı şeye katılmıyorum. Biri karım Dolores'e elini sürse, bunun bedelini cehennem öder ve ben de bunu ödeyecek olan ahmağın peşine düşerim. Burada bir sürü insan ortada kalmış durumda ve sizin bokunuz o kadar güneyde ki tırnaklarımızla bir direğe tutunuyoruz. Bu iş bir an önce çözülmezse çok yakında öfkeli belalılarımız gelecek. Kızım, sana açıkça söylüyorum, hayaletten vazgeç. Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bu işi hallet ve hemen hallet."

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Ne yapman gerektiğini biliyorsun," diye gürledi Duke'un alçak sesi.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum. Ve bunu hızlıca yapmam gerektiğini de biliyordum. Çünkü parmak izi almak istemiyordum. Ayrıca parmak izi mürekkebi muhtemelen Bayan Stark'ın kemik rengi çantasını lekeleyecekti.

Cehennem ve lanetlenme.

Ağır bir iç çekişle çantamdan telefonumu çıkardım ve açtım. Telefon rehberimde aşağı doğru ilerledim, aradığım ismi buldum, yeşil tuşa bastım ve kulağıma götürdüm. Ben birkaç adım uzaklaşırken telefon iki kez çaldı.

"Öyle mi?" Luke cevap verdi.

"Luke?"

"Güzelim, konuşmak için zamanım olduğunu söylemek isterdim ama önemli bir şey yapıyorum."

Ne gibi önemli bir şey y a p t ı ğ ı n ı öğrenmek istedim ama Smithie ağacın tepesindeydi. Soracak zamanım yoktu.

"Özür dilerim. Aramazdım ama bir sorunum var." Bir süre sessizlikten sonra, "Konuş benimle."

"Şey..." Başladım ve sonra bıraktım, çünkü nereden başlayacağımı bilmiyordum.

"Ava." Luke'un sesi sabırsız geliyordu.

"Bakın, mesele şu ki..." Başladım, sonra tekrar durdum ve Luke bir şey söyleyemedi, her şeyi ortaya dökmeye karar vererek devam ettim. "Winnie Conrad'ı ziyarete gittik. İyi bir kadın ama bize verecek pek bir şeyi yoktu. Olay şu ki, biz Winnie'yle konuşurken torunu Olivia çıkageldi ve görünüşe göre bir yerlerde Indy ve Jet, Olivia'yı sersemletmiş ve Daisy onunla kedi dövüşüne girmiş. Daisy'yi büyükannesinin evinde görmekten pek mutlu olmamış ve küçük bir olay yaşanmış. Sonra benim kim olduğumu, bana ne olduğunu ve Noah'ın peşinde olduğumuzu öğrendi, bu yüzden ava katılmaya karar verdi, alışveriş merkezine gidip Smithie'yi ağaçtan indirdikten sonra yani."

Eli telefonun ağızlığını kapatırken bir ses duydum. Sonra kelimeler duydum, ayırt edilemiyorlardı ama ne olduğunu anlayamasam da

söylediği şey her neyse, mutlu olmadığını söyleyebilirdim.

Sonra bana geri döndü. "Smithie'nin neden ağaçta olduğunu konuşalım."

"Bu yüzden arıyorum. İki Alman kurdu onu bir yabancının arka bahçesinde sıkıştırmış. Noah'ın eski mahallesini dolaşıyordu. Bunun nasıl olduğunu tam olarak bilmiyorum ama köpekler mutlu değil ve onu aşağı indiremiyoruz."

"İtfaiyeyi ara."

"Bir yabancının bahçesinde ve nedeni hakkında iyi bir hikayemiz yok."

"İtfaiyeyi ara."

"Luke, o bir yabancının arka bahçesinde. O bir yabancının arka bahçesindeki siyah bir adam. Evin yanında on iki kadar Rock Chick çetesi takılıyor. Daisy'nin kıyafetini tarif edecek zamanımız yok. Tex'i gördünüz. İtfaiyenin bizi bırakacağından emin değilim."

"Ava, itfaiyeyi ara. Ben Eddie'yi arayacağım. Smithie'nin başı belaya girmez."

"Hikayemi tam olarak bitirmedim."

Sessizlik.

Ya da daha doğrusu korkutucu bir sessizlik.

"Bak, annemle kahvaltıdan sonra güzel bir sohbet ettik ama bunu sana sonra anlatırım. Her neyse, annen ve benim annem benim sorunlarım için endişelenmişler ve bizi takip etmeye karar vermişler. Onlar da buradalar. Annen köpekler için biftek almamız gerektiğini düşünüyor ama aynı zamanda Olivia'ya erkek sorunlarıyla ilgili danışmanlık yapıyor."

Daha fazla
sessizlik.

Israr ettim.

"Yani, sadece Smithie'yi kimse tutuklanmadan ağaçtan çıkarmamız gerekmiyor, birilerinin anneler hakkında bir şeyler yapması gerekiyor çünkü Olivia şu ana kadar danışmanlık konusunda soğukkanlı davrandı. Sanırım erkek sorunlarıyla yüzleşiyor ama onu çok iyi tanımıyoruz. Annen iyi niyetli ama gördüğüm kadarıyla Olivia biraz tavır yapabiliyor. Bilmiyorum, her an dönüşebilir. Tex'in alışveriş merkezine uğramamız gerektiği için çok kızgın olduğundan bahsetmiyorum bile-"

"Ava. Sessiz ol."

Bunu ciddi olduğunu bildiğim bir tonda söyledi ve eğer yakınımda olsaydı, sert bir sus-Ava-öpücüğünden başka bir şey söyleyemeyeceğimi biliyordum.

Sonra sesi hâlâ alçak ve kızgın bir şekilde, "Telefonu anneme ver," dedi.

"Tamam," diye hemen kabul ettim ve gecikmeden topluluğa döndüm. "Bayan Stark, Luke sizinle konuşmak istiyor."

Mutlu bir şekilde gülümsedi, dünyada umurunda değilmış gibi görünüyordu ve bana doğru yürüdü.

Telefonumu aldı, kulağına götürdü, beş saniye kadar dinledi, gülümsedi ve "Elbette. Dikkatli ol." dedi.

Telefonu bana geri verdi. Gözleri mutluluktan sersemlemişti, ağzı açık bakışlarımı görmezden geldi ve topluluğa geri döndü.

Sonra gerçekten korkutucu bir şey söyledi.

"Christine, gitmeliyiz. Luke bir et lokantasında rezervasyon yaptırmamız gerektiğini söyledi. Buckhorn Exchange ya da Morton's'u düşünüyorum. Morton's'a girebilirsek, şık giyinebiliriz."

Yavaşça, içimi ürperten bir korkuyla telefonu kulağıma götürdüm. "Annen neden akşam yemeği için rezervasyon yaptırıyor?"

Sorumu duymazdan geldi. "Lee şu anda Eddie'yi arıyor. Eddie Smithie ile ilgilenecek. Sen alışveriş merkezine git. Seni saat yedide evinden alırım."

Vücudum gerildi ve "Annen neden akşam yemeği için rezervasyon yaptırıyor?" diye tekrarladım.

"Rock Chicks'i geri çağırabilir ve Winnie'nin torununa geri çekilmesini söyleyebilirsiniz. Dexter nezarethanede."

Sıkı bedenim taş kesildi ve ciğerlerim tüm oksijeni boşalttı.

"Luke," diye fısıldadım.

"Alışveriş merkezinden sonra, eğer istersen, Dexter'a söyleyeceğin ya da yapacağın bir şey varsa Tex ya da Duke seni buraya getirebilir."

"Luke-"

"İki saatin var. Sen burada değilsin, onunla işimiz bitiyor."

"Luke-"

"İki saat, bebeğim."

"Luke!" Oksijen ciğerlerimi yakıp kavururken korku beni ele geçirdi.

Beni duymadı, bağlantıyı kesmişti.

Ben uyuşuk bir şekilde telefonu kapatırken kabile etrafımda toplandı. Sissy beni herkesten daha iyi tanıyordu. Vücut dilimi okudu, yaklaştı ve elimi tuttu.

"Av bitti. Hot Bunch onu yakaladı," diye fısıldadım ve herkes birbirine baktı.

"Bu hiç eğlenceli değildi," dedi Olivia. "Sadece ağaçtaki bir kardeş. Umarım alışveriş merkezi işe yarar. Düzgün bir adam bulabilmem için iyi bir bluzaya ihtiyacım var. Bu sezon hiç iyi üst yok. Bana dekolte lazım. Göğüs dekoltesi geçen sezondaydı. Hiçbir yerde dekolte bulamıyorum."

"Şekerim, iyi misin?" Daisy gözlerini benden ayırmadan sordu.

Hayır, iyi değildim. Yeni bir plana ihtiyacım vardı ve bunu hemen yapmalıydım.

Gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım ve sonra her zamanki gibi kanatlandım.

Gözlerimi açtım ve Duke'a baktım.

"Eddie Smithie'yle ilgilenecek," dedim ve Duke başını salladı. Sonra Jet'e baktım. "Indy ve Ally'yi arayıp onlara her şeyin bittiğini söyleyebilir misin?" Jet de başını salladı. Sonra Tod ve Stevie'ye baktım. "Morton's için bir kıyafete ve gerçekten iyi bir iç çamaşırına ihtiyacım var. Kıyafet, tüm kıyafetlerin sonunu getirecek bir kıyafet olmalı. İç çamaşırı da bir erkeği manipüle edebilecek kadar iyi olmalı. Hayır diyemeyeceği türden. Bunu yapabilir misin?"

Tod bana kocaman bir gülümsemeyle, "Emin olabilirsin, kızım," dedi.

Gözlerim Roxie'ye kaydı. "İşlere ihtiyacım var ve hızlı olmalıyım. Tod ve Stevie kıyafetleri ve ayakkabıları aldıktan sonra işleri yapabilir misin?"

Tam olarak ne sorduğumu biliyordu ve "Tabii ki" diye cevap verdi.

Olivia'ya döndüm. "Büyükannene git, yarım saat içinde onu arayacağım. Eğer planımı kabul ederse, ikiniz de hazır olmalısınız."

"Bu alışveriş merkezine gitmeyeceğim anlamına mı geliyor?" diye sordu Olivia. "Yarın seni alışveriş merkezine götüreceğim," dedim. "Bana uyar," diye cevap verdi.

Sonunda Tex'e baktım. "Luke ben hazır olduktan sonra beni ofise götüreceğini söyledi. Bunu yapar mısın?"

Tex'in bakışları Duke'a kaydı, sonra tekrar bana döndü. "Sorun değil, sevgilim."

Gözlerim Shirleen'e kaydı ve basitçe "Sana ihtiyacım var" dedim.

Shirleen tereddüt etmeden, "Her neyse, ben oradayım," diye karşılık verdi.

Sissy elimi sıktı. "Benim de seninle gelmemi ister misin?"

Ona döndüm. "Hayır, Marilyn ve Sofia'ya bakmanı ve bu akşam bizimle yemeğe gelmeni istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

"Kesinlikle," diye cevap verdi.

O sırada siren seslerini duyduk.

"Bu ne lan!" Smithie bağırdı. "Hepiniz nereye gittiniz? Orada kimse var mı? Lanet olası bir ağacın içindeyim. Tanrım, lanet olsun."

Tex yaklaştı ve kocaman eli başımın üstüne yerleşti.

"Gidelim," dedi, sesi kısılmıştı ama hâlâ oradaydı.

Başımı salladım.

Tex, Shirleen ve ben Navigator'a doğru ilerlerken Rock Chicks'e dönüp baktım. Gülümsemeler, el sallamalar ve çene kaldırmalar vardı.

Ben de el salladım ama gülümsemedim.

Bir sonraki adımda ne yapacağımı düşünmekten kafayı yemekle meşguldüm.

SEKİZLİ İNTİKAM

T eski sevgilisi bronz El Camino'sunu Nightingale Investigations ofislerinin altındaki otoparka sürdü ve ben de Olivia, Winnie'nin tekerlekli sandalyesini Lexus'unun yanından geçiriyor.

Tex arabayı park etti ve arabadan inip Olivia'ya doğru koşmaya başladığında arabayı daha yeni kapatmıştı. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde takip ettim, ki bu dört buçuk inçlik, çivili topuklu ayakkabılarla çok hızlı değildi.

"Kızım, 1.80 boyundasın ve topuklu ayakkabı giyiyorsun. Transfer yapmamalısın. Güvenli değil. Çekil yolumdan, ben hallederim," diye Olivia'ya bağırdı ve Winnie'ye "Merak etme," diye açıklarken onu kenara itmesini şaşkınlıkla izledim. Bunu nasıl yapacağımı bana Jet öğretti. Nancy, kız arkadaşım, Jet'in annesi, biz bir araya geldiğimizde hala felç geçiriyordu. Yorulduğunda sandalyesine ihtiyaç duyardı."

Tex Winnie'yi arabadan sandalyeye ustalıkla taşıırken Olivia ve ben geride durduk.

"Bu konuda çok iyisin," dedi Winnie yerleştiğinde.

"Nancy'nin artık sandalyesine ihtiyacı yok," diye paylaştı Tex. "Ama bu nasıl yapılacağını unutacağın bir şey değil."

Gördün mü, sana Tex'in iyi biri olduğunu söylemiştim.

Winnie ona sırtıttı ve elini okşadı, sonra bana baktı. "Hazır mısın?"

Hayır. Hayır, hazır değildim. Ama hazır olmak zorundaydım. Luke bana tek bir seçenek sunmuştu ve ben de onu kullanacaktım.

Neyse ki Daisy, Tod ve Stevie'nin nasıl alışveriş yapılacağını bildiği konusunda haklıydı. Sadece Tüm Zamanların Fuck-Me Kıyafetini giymekle kalmadım, John Rambo'ya Vietnam'ın varlığını bile unutturacak Manipulate A Macho Man iç çamaşırı giydim.

Indy ve Ally'nin Roxie'ye gelmesinden bahsetmiyorum bile. Indy iyi saç yapıyordu ve Jet de striptiz kulübünde çalıştığı günlerden edindiği deneyimle makyaj konusunda çok becerikliydi. Daisy devreye girdi ve morarmış gözümü o kadar iyi kapattı ki, biri öncesi ve sonrası fotoğrafı çekse ödül kazanırdı.

Bu yüzden hiç kimsenin işi değilmiş gibi vampirdim.

Indy saçlarımı sıkı muz bukleleri şeklinde kıvırmış, sonra da saçı sümüklü parmaklarını saçlarımın arasında gezdirerek, başımın seksi, vahşi, yumuşak buklelerden oluşan bir yığın haline gelmesini sağlamıştı.

Jet makyajımı boğucu bir şekilde yapmıştı, bana koyu, dumanlı gözler, zar zor allık ve bolca dudak parlatıcısı vermişti.

Tod ve Stevie'nin Fuck-Me elbisesi koyu bir orman yeşiliydi. Straplezdi ve göğüs dekoltesinden kalçalarım kadar eldiven gibi oturuyordu. Dizimin hemen üstünde duruyordu ve bir tarafında neredeyse kalçama kadar derin bir yırtmaç vardı. Ayakkabılar öldürücüydü, tamamen seks topukluydu. Siyah, sivri burunlu, yüksek, kalem inceliğinde, sivri topuklu ve nasıl bağlayacağımı bulmamın benim (ve Roxie'nin) on dakikasını aldığı ince, karmaşık bir bilek kayışına sahipti.

Ama kıyafeti oluşturan iç çamaşırıydı ve onu göremiyordunuz bile. Sadece giyerken seksi hissediyordunuz. Çok seksi. Sıra dışı seksi.

İç çamaşırları ormandan bir ton aşağıda, koyu yeşil renkte iki parçaydı. Straplez bir büstiyer ve ince saten külot. Büstiyer siyah dantelle kaplıydı ve külot da doğru yerlerde dantel ağırlıklıydı. Külotların arkaları yüksek kesilmişti (tanga yüksekliğinde değil, ama yakın), bu yüzden çok fazla kış gösteriyorlardı. Büstiyerin arkası alçaltılmıştı, böylece çok fazla ten gösteriyordu.

İç çamaşırı şimdiye kadar giydiğim en rahat şey değildi ama olsun. Acı yoksa kazanç da yok.

"Evet, hazırım," diye cevap verdim Winnie'ye. "O hazır değil," diye mırıldandı Olivia.

Olivia'yı görmezden gelmeye karar verdim. Odaklanmam gerekiyordu ve olumsuz düşünmeye ihtiyacım yoktu.

Asansöre bindik ve ofislere gittik. Shirleen resepsiyon masasının arkasında oturmuş telefonla konuşuyordu.

İçeri girdiğimizde, alaca gözleri kafasından fırlayacakmış gibi bana dikildi ve "Dorothea, gitmem gerek. Kız arkadaşım burada ve bok... Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Kelimeler bunu tarif edemez. Telefonumu alıp fotoğrafını çekeceğim. Bunu görmelisin."

Shirleen telefonu kapattı ve masanın altına daldı, aynı anda çantasını çıkarıp telefonunu aldı.

"Shirleen, fotoğraf için vaktim yok," dedim ona.

"Kızım, bunun bir fotoğraf kaydını istiyorsun. Güven bana," diye karşılık verdi, telefonunu çıkardı, çantasını masasına bıraktı ve dili ağzının kenarından dışarı çıkmış bir şekilde tuşlara biyledi. "Şimdi bu şey nasıl çalışıyor?"

Olivia, "Ver onu bana," diye emrederek Shirleen'e doğru yürüdü. "Aynı telefondan bende de var. Her zaman fotoğraf çekerim."

Tex'e baktım, çaresiz hissetmeye başlamıştım. Hesaplarıma göre Luke ve çocukların Noah'la "işlerinin bitmesine" yaklaşık bir dakika vardı.

"Gidip Luke'u getirir misin?" Tex'e sordum.

Shirleen bana "Luke burada olduğunu biliyor," diye haber verdi ve bunu söyleme şekli tüylerimi diken diken etti, hem de iyi türden değil.

Sanki bunun onun işareti olduğunu biliyormuş gibi (ki muhtemelen biliyordu), iç mabedin kapısı açıldı ve Luke oradaydı. Yanında henüz tanışmadığım, Hot Bunch'tan biraz daha yaşlı bir adam vardı. Sarı askeri saç kesimi, piercing

Mavi gözleri ve standart Nightingale Hottie gibi sıkı kaslı, yağsız bir vücudu vardı.

Hot Bunch'ın son üyesine bakacak vaktim olmadı. Gözlerim sadece Luke'u görüyordu.

O da aynı şekilde hissediyordu. Tüm vücudunu gözden geçirdi, topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Sonra bana tam olarak inanamıyormuş gibi başını hafifçe salladı ama ağzının bir tarafı sanki komik olduğumu düşünüyormuş gibi yarım bir sırıtışla kıvrıldı.

Gerçekten de beklediğim tepki bu değildi. "Hey," diye selam verdim.

"Kahretsin Luke, sen onun parmağına yüzük takmazsan ben takarım," dedi sarışın adam.

İşte beklediğim tepki buydu.

Luke ona "Bir karın ve beş çocuğun var," dedi ama gözlerini benden ayırmadı.

"Ah evet, bir an için unutmuşum," diye cevap verdi sarışın adam.

O zaman nefes almadığımı fark ettim ve ciğerlerimdeki havayı zorla dışarı attım.

"Bebeğim," dedi Luke, hâlâ odanın içindeki pozisyonundan kıpırdamadan. "Bana Bayan Conrad ve torununun neden burada olduğunu söylemek ister misin?"

Yine nefesim kesildi.

Kahretsin!

Kendine gel kızım! Kötü Ava bağırdı.

Bu planı siz yaptınız, bunu sürdürmek zorundasınız. Güçlü ol! İyi Ava cesaretlendirdi.

Tekrar nefes almaya başladım, çünkü başka seçeneğim yoktu.

"Hem Bayan Conrad'ı hem de beni kirlettiği için Noah'a söz hakkı vermemin adil olmadığını düşündüm. Ona birkaç şey söylemek isteyip istemediğini sordum ve o da istedi. Ben de onu partiye davet ettim. Sakıncası yok, değil mi?"

Sarışın adam bir kahkaha patlattı.

Luke gülmedi.

"Evet, umursuyorum." Luke her zamanki gibi acımasızca dürüsttü.

"Bu hiç iyi değil," diye devam ettim. "Bayan Conrad ve Olivia Aurora'dan şehir merkezine kadar geldiler. Bayan Conrad için etrafta dolaşmak zor. Bu yolculuğu boşuna yaptıysa çok kötü olur."

Luke gözlerini benden ayırdı, Winnie'ye baktı ve pişmanlık duymadan, "Bu kapalı bir parti," dedi.

"Luke!" Ağladım.

Planımı mahvediyordu!

"Buldum!" Shirleen bağırdı ve herkes ona baktı. Cep telefonunu bize doğru tutmuştu ve içinde benim küçük bir fotoğrafım vardı. "Bu da güzelmiş. O kadar güzel ki, duvar kâğıdım yapabilirim."

"Shirleen, burada bir şeyin ortasındayız," dedim ona.

"Ah evet, üzgünüm," diye mırıldandı.

Başını eğdi ve cep telefonunda daha fazla tuşa basmaya başladı, muhtemelen fotoğrafımı Denver'ın yarısına gönderiyordu.

Luke'a dönüp baktım.

"Özel olarak konuşabilir miyiz?" Ben sordum.

"Monty'nin önünde söyleyemeyeceğin hiçbir şey yok," diye cevap verdi Luke. Gözlerim sarışın adama kaydı.

"Demek sen Monty'sin." "O benim," dedi.

"Ben Ava," diye tanıttım kendimi, gerçi muhtemelen kim olduğumu biliyordu. Yine de kaba görünmek istemedim.

"Bunu biliyorum, hayatım. Gözetleme odasını ben yönetiyorum. Luke'un çatı katını ve Fortnum'ı izliyoruz. Sizi çok gördüm."

Ağzım açık kaldı. Monty gülümsedi. Sıcaklığın yüzüme vurduğunu hissettim. Monty'nin gülümsemesi daha da büyüdü.

"Fortnum's'ı da mı izliyorsun?" Fısıldadım.

"Evet," diye yanıtladı Monty. "Bana daha sonra teşekkür edebilirsin."

"Ne için?" diye çok ama çok aptalca sormadan önce gözümü kırptım. "Luke'a her yerde süründüğün videoyu göstermediğin için yan kitap koridorunda dört kişi."

İşte o zaman Luke güldü.

Tamam, plan iptal, yeni bir plan zamanı.

Shirleen'e döndüm. "Burada işim bitti. Gidebiliriz. Bana

kurabiye lazım. DERHAL."

Shirleen, "Kızım, ben şehirde dolaşıp Tex'i bırakmadım, parfümünü almak için senin evine gitmedim-" diye söze başladı.

"Benim evim Tex'inkinden iki blok ötede," diye araya girdim.

"Yani? O zaman bana herkesi ve kardeşlerini arattırdın," diye karşılık verdi Shirleen.

"Az önce Olivia'yı aradın!" Sesim yükseliyordu.

"Bütün bunları ilk engelde pes etmen için yapmadım. Kahretsin kızım," diye bitirdi Shirleen.

Argh!

Luke'a döndüm.

"Lütfen özel olarak konuşabilir miyiz?" Tekrar denedim.

Dudaklarını birbirine bastırdı. Öfkeyle değil, daha çok seğirmelerini engellemeye çalışıyormuş gibi.

Sonra da "Beş dakikan var." dedi.

Kapıya doğru işaret etti. Kapıya doğru yürüdüm ve durdum. Beni geçti ve koridorda daha önce hiç geçmediğim bir kapıya kadar onu takip ettim. İçeri girdik ve buranın bir ofis olduğunu gördüm. Büyük bir masa, önde sandalyeler, arka duvarda bir kanep. Resepsiyon alanıyla aynı dekor. İçeride, masaya yakın bir yerde durdum ve kapıyı arkamızdan kapatmış olan Luke'a döndüm.

"Kendini durduramıyorsun, değil mi?" diye sordu ben bir şey söyleyemeden.

"Ne?"

"Bu sabah borcunuzu temizlediniz, aradan sekiz saat geçmedi, yine iş çeviriyorlar."

Gözlerim kocaman oldu. "Şimdi sana ne borçluyum?" "Smithie'nin ağaçtan indirilmesini ayarladığın için." Oh. Bu.

"Bu sadece küçük bir şey," dedim ona. "Ve bunu benden çok Smithie için yaptın."

"Smithie senin yüzünden ağaçtaydı." Bu doğru sayılırdı.

Cehennem ve lanetlenme.

"Sana başka ne için borçluyum?"

"Buraya bir erkek yiyici gibi giyinerek geldiğin için aldığın borç."

"Erkek yiyen biri gibi giyinmedim." Kaşları yukarı kalktı.

Tamam, erkek yiyen biri gibi giyinmiştim. "Bunun için sana neden borçluyum?" diye sordum.

Başını iki yana salladı. "Ava bebeğim, oynadığın oyunu biliyorum ve bunun bedelini ödeyeceksin."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Peki bu ne oyunu?"

"Bu sabah oynadığın oyunun aynısı. Yapmak istediğim bir şeyi yapmamı istemiyorsun ve tatlı dilini kullanıyorsun.

vücuduna sahip olmak için. Manzara her ne kadar hoşuma gitse de bebeğim, arkasındaki niyet beni sinirlendiriyor."

Sözleri beni o kadar kızdırdı ki ona fırlatacak bir şey a r a d ı m .

Ben bir şey bulamadan Luke, "Ava, bana bak," dedi.

Gözlerim ona gitti, ama ona bakmadım. Ona ters ters baktım.

Bakışlarımı görmezden geldi ve devam etti, "Senin oyununu oynamıyoruz. Dexter'la konuşacaksın, sonra-"

S ö z ü n ü kestim. "Bilgin olsun diye söylüyorum, bu elbise

Senin için değil. Noah için."

Bu bir tepki aldı.

İlk başta onu şaşırttığımı gördüm, bu beni şaşırttı çünkü Luke'un şaşırabileceğini düşünmemiştim. Sonra şaşkınlığı hızla kayboldu ve sinirlendiğini gördüm. Bunu biliyordum çünkü gözleri kısıldı, kaşları birbirine yaklaştı ve odadaki hava kapanmaya başladı çünkü kızgın enerjisi odayı elektriklelendiriyordu.

"Yine mi geldin?" dedi alçak sesle, ama ben ondan korkamayacak kadar kızgındım.

"Bakın," diye açıklamaya başladım. "Dom'dan intikam almaya yemin etmişim. Dom ne zaman sarsıcı bir şey yapsa, ikiye, üçe, her neyse katlıyordum. Bir çetele tuttum. Sonra Noah beni incittiğinde, intikamımı ona aktardım çünkü o

daha çok hak ediyordu. Sonra ne zaman kötü bir şey yaptığını öğrensem üzerine eklemeye başladım. İntikamımı sekiz katına çıkardım."

Döndüm, çantamı masanın üzerine bıraktım, geri döndüm, ellerimi kaldırdım ve sağ elimle sol işaret parmağımı tutarak planımı saymaya başladım.

"Birincisi, oraya iyi görünerek gidiyorum. Dayak yemiş ve kırık dökük değil, iyi görünerek. Bu şekilde, nelerden vazgeçtiğini göreceksin. Bana sahip olabilirdi ama beni kullandı ve bir kenara attı. Umursamayacak kadar soğukkanlı olabilir ama bu beni daha iyi hissettirir."

Orta parmağımı elime ekledim.

"İki, ben orada seninleyim ve o bizim birlikte olduğumuzu biliyor. Sen ondan daha iyisin, ondan daha ateşlisin, ondan daha zenginsin, her şeyin ondan daha fazla. Bunu yüzüne vurmak istiyorum."

Yüzük parmağımı da ekledim.

"Üç, ne söylemem gerekiyorsa onu söyleyeceğim. Bunun ne olduğunu henüz bilmiyorum, ama ilerledikçe kanatlanıyorum. Bir yolunu bulacağım."

Parmak eklemeye devam ettim.

"Dört, Winnie'yi görmek zorunda. Bir yılan olabilir ama kurbanlarından biriyle daha karşılaştığında ürkmeyecek kadar alçak olamaz, özellikle de ona ne yapmış olursa olsun etrafında iyi insanlarla daha iyi bir yerdeyken. Beş, Winnie'nin söz hakkı var. Altı, ona ne yaparsan yap. Yedincim yok.

ve intikamımın sekizinci kısmı, ama onu tekmeleyebileceğimi düşünüyorum. Bu sivri ayakkabılarla çok acıtacak-"

Konuşmayı bıraktım çünkü Luke bir saniye önce bir metre uzağımdaydı, bir saniye sonra sert vücudunu kullanarak kalçalarım masaya çarpana kadar beni destekledi ve tam önden bastırdı.

"Ne yapıyorsun sen?" Ağladım, sallanan topuklarımın üzerinde tökezlememek için üst kollarını tuttum.

Elleri üzerimdeydi, başı eğildi ve dudakları boynuma gitti.

"Seni burada, Lee'nin masasının üzerinde becereceğim." Sesi yine alçaktı ama bu sefer öfkeyle değil. Tamamen farklı bir şeydi ve tenimde bir ürperti dolaştı. "İntikamının sekizinci kısmı, seni boşalttıktan sonra olduğu gibi yüzün yumuşak, tatmin olmuş ve çok seksi bir şekilde oraya gitmen olacak."

Ho-ly bok.

Özel kız parçalarım tam bir spazm geçirdi.

Aynı anda elbisemin eteğini yukarı çekiyor, planımın her yerine basıyordu.

"Luke! Makyajımı mahvedeceksin."

Eteğim kalçalarımın dolanmıştı ve Luke'un elleri kıcımdaydı.

"Umurumda değil." Dudakları boynumdan çeneme doğru kaydı. "Biri içeri girebilir," diye devam ettim.

Parmakları dantel ve saten üzerinde hareket ediyordu. Başını kaldırdı, arkasına yaslandı, kalçalarımına baktı ve vücudu hareketsiz kaldı.

"Tanrım," diye mırıldandı daha iyi görebilmek için eteği yukarı doğru kaydırırken. Sonra gözlerini benimkilere dikti ve gözleri mürekkep gibiydi. "Bunlar da mı Dexter için?"

"Hayır!" Ellerini tokatlayarak tersledim. "Bu gecenin ilerleyen saatlerinde sana yapacağım sürprizi mahvediyorsun."

Bunun üzerine sırtıttı. Seksi bir yarım sırtış değil. Daha da seksi, bembeyaz bir gülümseme.

"Bana gülümsemeyi kes," diye ısırdım, eteğimi tekrar aşağı iterek. "İntikam büyümüyü kaybediyorum. Çok heyecanlanmışım ve sen bana testosteron yükledin. Ya da normalden daha fazla testosteron."

"Ava."

Eteğimi yerine koydum ve gözlerimi onunkilere diktim. Gözleri hâlâ mürekkepti ama eğlenmiş bir mürekkepti ve niyetini anlamışım.

"Sakın beni öpme, dudak parlatıcımı mahvedeceksin," diye emrettim. "Jet dudaklarım için tam on dakika harcadı ve zamanının boşa gitmesini istemiyorum."

Kollarını bana doladı ve yüzünü yaklaştırdı. "Patronluk tasladığında çok tatlı oluyorsun."

Gözlerimi tavana doğru yuvarladım.

"Bana bak,
bebeğim." Ona
baktım.

"İntikamınızın sekizinci kısmı, onun önümüzdeki on yıl boyunca hapiste çürümesi olabilir."

Nefesimi içime çektim ve ona baktım.

Birkaç vuruştan sonra, "Onu öldürmeyecek misin?" diye fısıldadım.

Başını iki yana salladı.

Ona bakmaya devam ettim ve sonra aklıma bir şey geldi.
"Onu hiç öldürecek miydin?"

Kolları daha da sıkılaştı. "Sana dokunduğunu öğrendikten sonra ya da ben senin evindeyken yaptığını öğrendiğimde onu görmüş olsaydım, belki. O zamandan beri, hayır."

Oh... Tanrım...

"Neden bana söylemedin?"

"Çünkü Rock Chicks'le dolaşırken daha az tehlikedeydin. Ayrıca beni uzaklaştırmanın yollarını icat etmekten seni alıkoymak gibi bir amaca da hizmet ediyordu."

Luke'un Noah'ı öldürmeyeceğini bilmeliydim. O iyi bir adamdı. Hatta gelmiş geçmiş en iyi adamdı.

Yine de sinirlenmiştim.

"Gonzo bir şey yaparsın diye ölesiye endişelendim."

Alnı benimkine yaklaştı. "Evet, aklını beni uzaklaştırmanın yollarını icat etmekten alıkoyan da buydu."

Ona inanamadım.

"İnanılmaz derecede sinir bozucusun," diye tersledim, alnımı çekip ellerimi göğsüne koydum ve ittim (her zamanki gibi işe yaramadı).

Yorumumu görmezden geldi ve kendi konusuna başladı. "Şimdi seni öpeceğim."

"Değilsin," dedim ama dudakları dudaklarıma doğru geliyordu ve gözlerimi onlardan ayıramıyordum. "Luke, dudak parlatıcım!" Ağız benimkine değmeden hemen önce itiraz ettim.

Sonunda dudak parlatıcımı onarmak zorunda kaldım ve Luke Jet'in ağızındaki uygulamayı bileğinin tersiyle silmek zorunda kaldı.

Öpücüğünün çok kapsamlı olduğundan bahsetmiyorum bile, Luke intikamının bir kısmını alacaktı, çünkü titrek elli dudak parlatıcısı uygulamasından sonra bile, Noah'ı ciddi bir Luke Lip Fog'un azalan sancılarında görmek için içeri girecektim.

"KİM O?" Hayatımda hiç görmediğim bir adama bakarak sordum.

Ofislerin arka tarafındaki küçük, seyrek döşenmiş (okunuşu: sadece yatak), güvenli odada yatağın kenarında oturuyordu; bu odaya Bekletme Odası diyorlardı.

Hector ve Vance de onunla birlikteydi. Yağlı bir dudağı, şişmiş bir burnu vardı ve eğilmek acı verecekmiş gibi gövdesini dik tutuyordu ama bunun dışında bir öküz kadar sağlıklı görünüyordu.

Ve o Nuh değildi.

Luke önümdeki odaya girmişti. Tex Winnie'yi arkamdaki odaya götürdü. Monty dışarıda duruyordu.

Ben Luke'un yanında durdum, Tex ve Winnie de benim yanımda durdular.

"Siktir," dedi adam, gözleri Winnie'nin üzerindeydi.

"Ne demek istiyorsun, kim o?" Hector bana sordu.

"Yani, kim bu adam?" Luke'a döndüm. "Bu adamı hayatımda hiç görmedim."

"Ama o Jeremiah," dedi Winnie bana.

Kafasının karışmış olabileceğini düşünerek dönüp ona baktım ama adama yönelttiği sert bakıştan kafasının karışmaktan çok uzak olduğu anlaşıyordu.

Vay canına.

"Tamam," dedim Winnie'ye. "Ama o Noah değil."

Luke yanımdan, "Benimle dalga geçiyorsun," dedi ve ben de ona döndüm.

"Hayır," diye cevap verdim ve ağzının gerilmesini izledim. Tekrar adama baktım.

Nuh'un gevşek tarifine sahipti. Tıknazdı, saç rengi ne tam kahverengi ne de tam sarışındı ve mavi gözleri vardı. Ama Noah biraz daha inceydi ve kesinlikle daha sevimliydi.

"Buna inanamıyorum. Noah'la yüzleşmek için o kadar heyecanlandım ve karşıma bu adam mı çıktı?" Öfkeyle ağladım.

Yani, gerçekten, ne oluyor?

Luke Tex'e döndü. "Bana Brody'yi getir."

"Nerede olduğunu bilmiyorum-" diye başladı Tex.

Luke hareket etti. Zoraki bir hareketti ama soğuk bir ifade yaratıyordu.

"Sakin ol, baş belası. Brody'yi bulacağım," diye mırıldandı Tex ve yola koyuldu.

"Bütün gün bunun çıkmasını bekliyordum," dedi Jeremiah, şişman dudağının arasından sırtarak. "The Nightingale Boys sıçtı. Bu çok güzel. Walt gülmekten altına işeyecek."

Uh-oh.

Birdenbire işin ciddiyetinin farkına vardım. Havadaki tehlikeyi hissettim ve çıldırmaya başladığımı hissettim.

"Belki de konuşmamalısın," diye ona tavsiyede bulundum ve nazik davrandığımı düşündüm. Jeremiah olduğunu düşünürsek hak ettiğinden çok daha nazıktım.

Jeremiah'nın gözleri bana kaydı ve o kadar soğuktu ki korkum ürkütücü boyutlara ulaştı.

"Walt ve ben senin için kura çektik," dedi bana, sesi ve gülümsemesi yağlıydı. "Sana bir kez baktığımızda, ikimiz de bir atış yapmak istedik. Kısa çöpü ben çektim, yani ben Jemima Teyze'yi aldım, Walt da senin tadına baktı. Tadının vişneli turta kadar tatlı olduğunu söyledi."

Bayan Conrad Jemima Teyze'nin yorumu karşısında nefesi kesilmişti. Luke'un hareketsiz kaldığını görmekten ziyade hissettim. Konuşmaya başladığı andan itibaren olduğum yerde donup kalmıştım.

"Ava, Bayan Conrad'ı buradan çıkar," diye emretti Luke, sesi kontrollüydü ama öfkeli bir tonu vardı.

Hâlâ hareket edemiyordum ama konuşabiliyordum ve çok kızmıştım. Luke'un emrini hiçe sayacak kadar kızgındım.

"Çok zeki değilsin, değil mi?" Jeremiah'ya sordum.

"Senden parasını, arabasını, kullanamayacağı arabasını ve bir sürü altını alacak kadar akıllı."

"Ama yakalanmayacak kadar zeki değilsin ve çeneni kapalı tutmayarak kendini becerdiğini bilecek kadar da zeki değilsin," diye karşılık verdim.

"Kirazlı Turta, seni görmek için ölüyordum ve bilmelisin ki buna değdi," diye karşılık verdi Jeremiah, gözleri beni boydan boya süzerken ve akşam programıma uzun ve sıcak bir duş ekledim.

"Ava, git buradan." Luke'un sesi ölümcül bir hal almıştı.

Luke'u görmezden gelerek Jeremiah'ya, "Daha derine inmeye devam ediyorsun," dedim.

"Bir sik yapamazlar," diye alay etti Jeremiah.

Gülümseme sırası bendeydi. Çok yanılıyordu.

"Kiminle uğraştığını bilmiyorsun, değil mi?" Ona sordum.

"Ava-" diye başladı Luke.

"Evet," diye araya girdi Jeremiah, ayağa kalktı ve odadaki herkes gerildi. "Sözde çok seksi özel dedektifler ama yanlış adamı yakaladıklarını bilecek kadar seksi değiller."

"Evet, bunu sana vereceğim," diye izin verdim. "Senin gibi bir adama 'vişneli turtamdan' bir parça vermeyeceğimi bilmeleri gerekirdi. Siz ikiniz bana kimin kazık atacağına karar verirken Noah'ın uzun çöpü çekmesi büyük şanstı. En azından sevimliydi. İlk randevuyu alamazdın."

Yüzündeki gülümseme kayboldu.

"Her neyse, talih cesurlardan yanadır ve bu çocuklar başka bir şey değillerse bile cesurlar. Noah'ı arıyor olabilirler ama sizi buldular, bu da işe yarıyor çünkü Bayan Conrad'ın size söyleyecek birkaç sözü olabilir."

"Jemima Teyze'nin ne diyeceği umurumda bile değil," diye hırladı Jeremiah.

Üç ateşli özel dedektiften daha hızlı hareket edemeyeceğimi düşünürdünüz, özellikle de dört buçuk inçlik çivili topuklu ayakkabılar giyerken.

Ama yapabilirim.

Bir anda Jeremiah'ın üzerindeydim, ellerim omuzlarındaydı ve şanslıydım ki eteğimdeki yarık dizimin onun taşaklarına sertçe çarpmasına yetecek kadar derindi.

Dizlerinin üzerine çöktü, ellerini kasıklarına götürdü, ağzından uzun bir inilti çıktı.

Çelik bant benzeri bir kol belime dolandı ve birkaç metre geriye çekildim, vücudum Luke'unkine sıkıca bastırıldı.

Luke'u ve kolunu görmezden geldim ve Jeremiah'ya, "Kibar ol," diye tısladım.

"Siktir git," diye inledi Jeremiah ve muhtemelen bu yeteneğini geçici olarak kaybettiği için sesi o kadar da inandırıcı gelmiyordu.

Winnie'ye baktım.

"Bayan Conrad?" Şeker gibi tatlı bir sesle seslendim. "Söyleyecek bir şeyiniz var mı?"

Winnie'nin gözleri Jeremiah'ın üzerindeydi ama bana, "Sanırım sen hallettin," diye cevap verdi.

Al bakalım.

Devam etme zamanı.

Luke'un kolunda döndüm ve gözlerimi onunkilere diktim. "Sanırım annelerle yemeğe gelmiyorsun."

Luke bana sanki "Bay Bojangles" şarkısını söylerken step dansı yapıyormuşum gibi baktı.

"Tamam o zaman," dedim. "Kıyafetlerine kan bulaşacak diye endişelenme. Leke çıkarmada gerçekten iyiyimdir."

Ona doğru eğildim, elimi göğsüne koydum ve dudağına hızlı bir dokunuş yaptım. Sonra kolundan çekildim ama elimi kaldırıp başparmağımla dudak parlatıcısını ağzından sildim.

"Çok geç kalma," diye fısıldadım ve ağzının bir tarafının yarım bir sırtışıyla yukarı kalkmasını izledim.

Sonra iş için Bayan Conrad'a döndüm ve tekerlekli sandalyesini tuttum.

"Gitsek iyi olacak. Luke gonzo intikamını alırken etrafta olmak istemeyiz. Ortalık karışabilir ve bu yeni bir elbise. Ailem ve Luke'un annesiyle yemeğe gitmek ister misin? Ben ısmarlıyorum." Bayan Conrad'ı odadan çıkarırken sohbet eder gibi sordum.

"Bu çok hoş olurdu. Yazık olur, ikimiz de giyinip süslendik ama gidecek bir yerimiz yok," diye cevap verdi Bayan Conrad, sanki bir hücreden değil de bir parktan geçiyormuşuz gibi soğukkanlı bir şekilde.

"Biftek yiyeceğiz," dedim ona. "Biftek sever misin?" "Kızım, bifteğe bayılırım. Kim biftek sevmez ki?"

"Biftek severim," diye kabul ettim.

Gülümseyen bir Monty'nin yanından geçtik. Odanın dışında durduk ve içeri bakmak için döndüm. Hector çoktan Jeremiah'ya doğru ilerliyordu. Vance beni izliyordu ve yüzünde çok çekici bir sırtış vardı.

Gözlerim Luke'a kaydı.

Gözleri benim üzerimdeydi ve göz kırpışını büyülenmiş bir şekilde izlerken kalbim duracak gibi oldu.

Sonra kapıyı kapattım.

"BEN AVA BARLOW. Lucas Stark'la kalıyorum. Oda anahtarımı alabilir miyim lütfen?" Hotel Monaco'daki resepsiyon görevlisine sordum.

Bilgisayarına dokundu, bir şey çıktı ve okudu, bana gülümsedi ve oda numaramı söyleyerek anahtar kartımı verdi. Ben de gülümseyerek kartı aldım ve asansöre yöneldim.

Akşam yemeği çok eğlenceliydi. Marilyn ve Sofia hala surat asarak yemeğe katılmadılar. Olivia, Shirleen ve Winnie katılmayı tercih etti ve Sissy annelerle birlikte bizimle orada buluştu. Yemeğimizi yedik, kutlamaları Cruise Room'a taşıdık, Indy ve Jules ile buluştuk. Martini içtik (tabii ki Jules hamile olduğu için martini içmiyordu), sarhoş olacak kadar değil ama gevşeyecek kadar içtik ve Shirleen beni otele bıraktı.

Asansörden çıktım, odayı buldum ve kartla içeri girdim.

Oda tek bir lambayla loş bir şekilde aydınlatılmıştı. Luke yatakta sırtüstü yatıyordu, elleri başının arkasında, göğsü çıplaktı, örtüler beline kadar inmişti ve Zen'e bakıyordu.

"Selam," diye selam verdim, çantamı bir sandalyeye fırlatarak.

"Buraya gel," dedi yumuşak bir sesle ve dizlerimin bağı çözüldü.

Dizlerime uslu durmalarını söyledim ve "Jeremiah nasıl?" diye sordum.

"Hapsedildi," diye bilgilendirdi beni. "Hank isimsiz bir ihbar aldı, bir araba gönderdi. Polisler onu aldı, dikiş atmak için hastaneye götürdü ve şimdi

parmaklıklar ardında. Winnie'nin yarın gidip suç duyurusunda bulunması gerekiyor." Sesi alçaldı ve devam etti, "Şimdi, buraya gel."

Derin bir nefes aldım, bıraktım ve yatağa doğru yürüdüm.

Yan tarafa geçtiğimde Luke'un elleri başının arkasından çıktı. Bir karın kıvrımı yaptı, belimden yakaladı ve beni üstüne çekti.

Yerleştüğümüzde, parmakları başımın yan tarafındaki saçların arasına girdi ve geriye doğru kayarak ağırlığı aldı ve başımın arkasında tuttu.

"Saçlarının bu halini seviyorum," diye

mırıldandı. "Indy yaptı," diye paylaştım.

Gözleri benimkilere geldi. "Bu gece için planlarımız var, sen ve ben."

"Annelerle çoktan yemek yedim."

Bana yarım bir gülümseme verdi. "Ben o planlardan bahsetmiyordum."

Olmadığını

biliyordum.

Kahretsin!

"Bebeğim, ayağını çek, ayakkabın kaval kemiğimin derisini delmek üzere."

Yine mi bok!

Ayağımı oynattım ve "Özür dilerim" diye

mırıldandım. "Çıkar şunları," diye emretti.

"Yapamam, kayışlar çok karmaşık. Onları yatarken giymek zorundayım, sonra da parçalanana kadar giymek zorundayım. Asla-"

Beni sırtüstü çevirdi, sonra eli yanımdan bacağıma ve bileğime doğru kayd. Otuz saniye içinde iki ayakkabımı da çıkarmıştı.

"Bunu nasıl yaptın?" Luke'un mucizelerinin hiç bitmeyeceğini düşünerek gözlerimi kocaman açarak sordum.

Cevap vermedi. Parmakları elbisemin yan tarafındaki fermuarı buldu ve aşağı doğru çekti.

"Luke, Jeremiah hakkında bir şeyler duymak istiyorum," dedim ona.

Fermuarı indirdi, elbiseyi yukarı, yukarı kaydırđı ve sonra çıkardı. Elbiseyi bir kenara fırlattı, dirseğinin üzerinde doğruldu ve bana bakmak için başını eğdi. Ellerinden biri tekrar vücuduma geldi ve göbeğimdiki büstiyerin üzerinde gezindi.

"Tanrım," diye mırıldandı, gözleri mürekkepli, yüzü yumuşaktı.

Tamam, iç çamaşırını beğendiğini söylemek yeterli. "Luke!" diye bağırdım. "Odaklan!"

Bakışları yüzüme kayd. Kısmen eğlenmiş, kısmen sabırsız ve kısmen de çok seksi görünüyordu.

"Onu konuşturduk," dedi bana.

Bu beni şaşırtmadı.

"Leke çıkarıcı eldivenlerimi çıkarmam gerekiyor mu?"

diye sordum. Başını salladı. "Dağınıklığı pek sevmem

bebeğim." Bunun için Tanrı'ya Şükürler olsun.

Konuşmaya devam etti, "Jeremiah, gerçek adı Kurt Reid. Beş yıldır Walt Ellis ile ortak. Onunla Nevada'da, sonra Colorado'da çalışmış. Aralarında bağlantı var. O kadar çok ki, Brody istihbaratı karıştırmış. Brody'nin yarın saat sekizde Lee'yle de bir toplantısı var."

Luke devam etmeden önce bilinmeyen Brody için üzüldüğüm kısa bir an oldu.

"Bazen dolandırıcılığı birlikte yaparlardı, bazen de farklı hedefleri vururlardı. Sen ve Winnie'yle farklı hedefleri vurdular. Senin hakkında her şeyi biliyordu. Ellis ya da Dexter, Winnie hakkındaki her şeyi biliyordu. Ayrıca Durango'da güvenli bir evleri var. Reid, Ellis'in orada olduğunu söylüyor. Hector ve Vance bu gece orayı kontrol etmek için yoldalar."

"Yani bitmek üzere."

"Bebeğim, senin için bitti."

Benim için sorun değildi. Muhtemelen bu hayatta sadece tek bir dizim vardı ve onu da Kurt Reid'e vermiştim.

Benim için de sorun değildi. Kurt Reid pisliğin tekiydi. "Tamam," dedim Luke'a.

Bana gülümsedi. Midem eridi.

Sonra hareket etti. Klotum göz açıp kapayıncaya kadar gitmişti. Beni de yanına alarak yuvarlandı ve ben daha ne olduğunu anlamadan yatağın kenarına oturmuş, ben de kuşağına oturmuştum.

Ho-ly bok.

"Luke, birkaç şey hakkında konuşmamız gerekiyor," diye oyalamaya çalıştım.

Başı eğildi ve dudakları göğsümün üstündeki dantelde gezindi.

"Konuşmak yok," dedi orada, beni oyalama havasında değildi ve doğrusunu söylemek gerekirse ben bile havamı kaybetmeye başlamıştım.

Ben devam ettim. "Konuşmamız lazım. Konuşacak çok şey var."

Başı geriye düştü ve elleri kalçalarımın gitti. Beni kaldırdı, kalçalarımı öne doğru kaydırıp ve beni tekrar yere bıraktığında içimdeydi.

Vay canına.

Güzelmiş.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?" diye sordu eli kolumdan aşağı kayarken, parmakları bileğimin etrafında kıvrıldı.

Elimi aramıza soktu ve parmaklarımın hedefi vurması için bastırdı.

Çok güzel.

"Ava."

"Ne?"

"Konuşmak

istemiştin." Ben mi

istedim?

Kahretsin, ben yaptım.

Parmaklarım kontrolü ele alana kadar onun parmakları benim parmaklarımı hareket ettirdi. Sonra eli kıcıma gitti. Diğeri sırtımdan yukarı kaydı ve boynu büküldü, bıyıkları gıdıklarken dudakları tekrar dantelin üstündeki tene çarptı.

"Um-" diye mırıldandım, sonra parmaklarım yuvarlanırken hafifçe yukarı ve aşağı kayarak hareket ettim.

Bu çok ateşliydi.

Ava, odaklan, İyi Ava uyardı.

Evet, odaklan. Bunun ne kadar ateşli olduğuna odaklan. Yum-mee, Bad Ava cooed.

Yikes!

Rock Chicks'i bu operasyon için işe almıştım ve bunun için çok çalışmışlardı. Eğer yapmazsam, beni kulüpten atabilirlerdi.

Ben de ısrar ettim, "Sadece evimi sevdiğimi söylemek istedim. Range Rover'ımı seviyorum. Ve bence Vito'nun aile toplantısına gitmemelisin."

Başı tekrar geriye düştü ve bana baktı. Omurgamdaki eli kayarak göğsümü kavradı, başparmağı dantelin üzerinden meme ucumda gezindi ve bu o kadar iyi hissettirdi ki boğazımda küçük bir ses çıkardım.

Başparmağı, parmaklarım ve sert erkek kısmı arasında, maço erkek Luke'u istediğimi yapması için manipüle etme isteğimi hızla kaybediyordum.

Konuşmaya başladı.

"Panjurlar takılırken sizin evde kalacağız. Perdeler takıldıktan sonra bir süreliğine çatı katını deneyeceğiz. Nasıl gittiğine bakarız ve karar veririz. Sizin için uygun mu?"

Yukarı ve aşağı hareket ettim, bu sefer hafifçe değil, daha fazla. Sonra içine girdim ve nefes aldım, "Tamam."

"Range Rover'ın gitmesi gerek bebeğim. Güvenli değil." Sesi giderek sertleşiyordu.

"Arabamı seviyorum." Sesim hâlâ soluk soluğaydı.

"Sana başka bir araba alırsın. Mustang düşünüyorum." Mustang'leri severdim. Mustang'ler süper uçardı.

"Tamam," diye tekrarladım.

Parmaklarım içeri bastırdı. İyi hissettirdi ve o izlerken dudaklarımı yaladım.

"Tanrım." Bu kez sesi kesinlikle sertti. "Aile toplantısı-" diye devam ettim.

"Sen değil yakın Zano sürece Ben ile Sen." Sertlik şimdi yeni bir boyut kazanmıştı.

"Neden?"

"Bunu istiyor." Başparmağıyla göğüs uçlarını bir kez daha okşarken kalçaları titriyordu ve içimdeki sıcaklık artarken dudağımı ısırardım. "Ve ben ona bunu yapma şansı vermeyeceğim."

Diğer elim boynuna dolandı ve ona baktım.

"Ama," diye fısıldadım ve sonra parmaklarımı birleştiğimiz yere doğru kaydırđım. "Ben sadece bunu istiyorum." Alnımı onunkine yaklaştırdım. "Ren'e gúvenmek zorunda değilsin Luke, ama bana gúvenebilirsin."

Sözlerim ve dokunuşumla gözleri eridi. Eli saçlarıma kaydı, büküldü ve beni öptü, sert, sıcak ve derin.

Dudakları ayrıldığında, "Anladın mı güzelim?" diye mırıldandı.

Yaşasın! Zihnim çığlık attı.

İşte oradaydı. Olumlu bir kanıt.

Luke gelmiş geğmiş en iyi
adamdı. "Teşekkür ederim,"
dedim usulca.

Sonra hedefime odaklanmaya geri döndüm ve ben bunu yaparken Luke da beni izledi. Utanç verici değildi. Seksi ve ateşliydi. Bir süre sonra, o kadar seksi ve ateşliydi ki, geri çekildim, olmasına izin vermeye hazırdım, ama beni tekrar öne çekti.

"Bana bakmanı istiyorum," dedi, sesi artık boğuk çıkıyordu.

Ona bakmaya çalıştım ama gözlerim yarı baygındı. Ateşli bir seks sisinin içindeydim ve odaklanamıyordum.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Seni izlerken boşalacağım."

Gülümsedim ve öne doğru eğildim, onu öpmeyi düşündüm, ama bunun yerine tam doruğa ulaştığımda adını haykırdım, sert bir şekilde

onun ağızına karşı.

Beni sırt üstü çevirmeden önce bitirmeye yakın bile değildim. Kalçalarımı kaldırıp tekrar tekrar içime girerek orgazmımı uzatırken kollarım ona sarıldı ve ilki bittiğinde hemen ardından bir tane daha geldi. Neyse ki ikincisi Luke'un kiyle aynı zamana denk gelmişti.

Cennet gibiydi.

Sonunda, bir makyo adamı manipüle etme planımın sadece yarısı işe yaradı.

Aile Toplantısı konusunda kazandım, Range Rover konusunda kaybettim ve yaşam düzenlemeleri konusunda berabere kaldım.

Bununla yaşayabilirim.

YİRMİ SEKİZ

İKİ TÜR KADIN

I Gecenin bir yarısı uyandım, uzuvlarım Luke'unkilerle Gece Alfa Pozisyonu'nda birbirine dolanmıştı.

Ona doğru bastırdım. Sırt üstü düştü, üzerine yuvarlandım ve o da benimle birlikte boşaldı.

Gece Beta Pozisyonu olarak diğer tarafına yerleştim ve kalçamı kalçasına doladım.

Kollarını bana doladı.

"Bebeğim," diye mırıldandı, sesi seksi-şehvetli-uykulu. "Bu gece acı yok mu?" Fısıldadım.

Kolları sıkılaştı. "Artık değil."

Onun sıcak, sert bedenine daha da sokuldum ve sonra tekrar uykuya daldım.

BİR NUMARALI UYANDIRMA ÇAĞRISI:

Luke, yorganı sırtımdan aşağı kaydırırken usulca, "Ava bebeğim," dedi.

"Uykum var," diye yanıtladım yastığınızı kapıp vücuduma sararken.

Bir kıkırdama duydum. Gövdem yukarı çekildi, bükülürken göğsümdeki yastığı tuttum ve yastıkla ben sert bir şeye çarptık. Kollarımı ona (ve yastığa) sararken yüzümü Luke'un boynuna gömdüm ve "Beni çabuk öp ki uykuma geri dönebileyim" diye mırıldandım.

Beni hemen öpmesini gerçekten istemiyordum ama uykuya geri dönmek istiyordum.

Yastık çekildi. Yastık aramızdan kaydı, göğüslerim çıplak göğsüme çarptı ve gözlerim açıldı.

"Seni sadece öpmek istemiyorum güzelim. Seni becermek istiyorum," dedi Luke.

Başımı kaldırdığımda Luke'u gördüm; duştan yeni çıkmış, havluyu kalçalarına sarmış, yanakları tertemiz tıraş olmuş ve omuzlarında hâlâ nem damlacıkları vardı. Kötü Ava tarafından ele geçirilmiş gibi (ve muhtemelen öyleydim) öne doğru eğildim ve köprücük kemiğinden bir damla yaladım.

Sonra Luke, günlerce avlanmanın, benimle kavga etmenin, bolca seks yapmanın, otoparkta yumruklaşmanın ve fazla uyumamanın onu kesinlikle etkilemediği gerçeğini gösterdi. O kadar enerjikti ki, kimin ağzını (benim) ya da parmaklarını ve ağzını (Luke) nereye koyacağı üzerine kısa bir güreşin ardından (ben kaybettim) yere yuvarlandık.

Sonra bizi yatağa taşıdı, ben üstteydim, kollarından biri etrafımda kilitliydi, diğer eli sırtımın küçük kısmına desenler çiziyordu. Bir dizini kaldırmıştı ve ben

bir kısmı kalçasına sarılmış, burnum kulağıyla çenesi arasındaki boşluğa bastırılmıştı.

Sonra Sissy'nin dünkü fikri aklıma geldi. "Luke?"

"Evet."

"Her zaman kelepçe takıyor musunuz?"

"Hayır."

"Çoğu zaman mı?"

"Değişir. Neden?"

"Sadece merak ediyorum."

Kol daha sıkı kilitlendi ve el çekmeyi bırakıp kıcımlı kavradı.

"Neden?" diye sordu.

Dirseğimin üzerinde doğruldum ve ona baktım, enerjik, yarı güreş seksi yaptıktan sonra çıplak bir şekilde üzerine yayılmış olmama rağmen garip bir şekilde utangaç hissediyordum. "Yatağa kelepçelenmek ve... seninle sevişmeme izin vermek konusunda ne hissedersin?"

Yarı sıırttı ve bu fikri sevdiğini düşündüm ve bu benim çok hassas, orgazm sonrası, özel kız kısımlarımı karıncalandırdı.

"Kontrolün bende olmasını seviyorum, bebeğim."

Gözlerim kısıldı. Yere düştüm ve yuvarlanmaya başladım ama o kaçış planımı bozdu ve benimle geldi. Bunun anlamı

Her iki kolu da bana dolanarak beni kendine çekti ve kalçasını bacaklarımın arasına bastırdı.

Elini saçlarımın arasına soktu ve ona bakabilmem için hafifçe geriye doğru çekti.

Yüzü eğlenmiyordu, yumuşaktı. "Bu fikir hoşuma gitmeyebilir Ava, ama maceraya hazır olman hoşuma gidiyor."

"Zamanın sonuna kadar misyoner pozisyonunda kalmaya karar verdim," diye karşılık verdim.

İşte o zaman yüzü eğlendi.

"Saçmalık," diye mırıldandı.

Haklıydı, saçmalıktı. Yine de.

"Nasıl seks yapacağımız konusunda kavga mı edeceğiz?" diye sordu. "Belki," diye cevap verdim, şirret bir sesle.

"Yani artık kavga edecek bir şeyimiz kalmadığı için bir şeyler mi icat ediyorsun?"

"Ben bir şey icat etmiyorum! Adil davranmıyorsun. Nasıl oluyor da sen beni yatağa kelepçelebiliyorsun da ben aynısını sana yapamıyorum?"

"Çünkü ben senden daha güçlüyüm."

Bu doğrudu. Bu da beni mutlu etmedi, bu yüzden ona kaşlarımı çattım.

Yaklaştı, ya da yaklaştı demeliyim. "Seninle bir anlaşma yapalım. Bu gece kelepçeleri getireceğim. Kim kelepçeleri getirmeyi başarırsa

yatağa kelepçelenen diğeri oynayacak."

Bu benim için pek de iyi bir anlaşma sayılmazdı.

"Sen sadece bariz olanı gösterdin. Sen benden daha güçlüsün."

"Bebeğim, hayal gücünü kullanmıyorsun."

İyi bir hayal gücüm var, diye hatırlattı Bad Ava, sesi beklentiyle doluydu.

Ben de, İyi Ava beni şaşırttı, sesi hülyalı geliyordu.

Yavaşça gülümsedim.

Sonra "Anlaştık." dedim.

Dudaklarını benimkilere dokundurdu, gözleri açıldı ve mırıldandı: "Hayatın bu kadar tatlı olabileceğini hiç düşünmemiştim."

Midem eridi.

"Gerçekten mi?"

Fısıldadım.

Alnını benimkine yasladı. "İki tür kadın vardır. Yatağa birlikte girdiklerin ve birlikte uyanmak istediklerin. İlkinden çok var, sonuncusundan pek yok. Eğer bir erkek şanslıysa, sonuncuyu bulur."

Ağzını tekrar benimkine değdirdi ve ben bunu sonuncu olduğuma dair kesin bir işaret olarak aldım.

Oh... Tanrım...

Bütün vücudum eridi.

"Söylemek istediğin bir şey mi var?" diye sordu usulca.

O biliyordu. Onu sevdiğimi biliyordu. Ve ona söylememi istedi.

Eek!

Başımı salladım.

"Bekleyeceğim,"

dedi.

Sonra burnumu öptü ve yataktan yuvarlandı. Ben izlerken giyindi, yanıma geldi, yatağa oturdu, beni kollarının arasına aldı ve uzun uzun öptü.

Sonra da gitti.

Yastıklara sarıldım, kendi kendime gülümsedim ve uykuya geri döndüm.

İKİ NUMARALI UYANDIRMA ÇAĞRISI:

Odanın öbür ucundaki çantamdaki telefonum çalmaya başladı.

Kendimi yataktan kaldırdım, odanın diğer ucuna koştum, çantamı kaptım ve telefonu çıkarıp açtım ve kulağıma dayadım.

"Hey," diye selam verdim.

"Merhaba tatlım. Kız kardeşlerin ve ben kahvaltıya gidiyoruz. Gelip seni almamızı ister misin?"

Annemdi.

Yeni Anne'den kesinlikle hoşlanıyordum. Ancak, kız kardeşlerimle kahvaltıya gitmektense Novocain olmadan diş çektirmeyi tercih ederim.

Yine de onlar ailedendi.

"Tamam," diye kabul ettim. "Ama üstümü değiştirmem lazım, getirebilir misin?"

"Elbette. Sofia'ya yukarı çıkıp-"

"Hayır!" Sözümü sertçe kestim. Sofia'nın dünün intikamı olarak dolabımdan hangi dehşetleri çıkaracağını sadece Tanrı bilirdi. "Sen seç," dedim ona. "Kot pantolon, tişört, kemer, parmak arası terlik ve gümüş takılarımdan birkaçını getir."

"Hangi mücevherler?"

"Herhangi biri."

"Yapabiliriz. Yaklaşık yirmi dakika içinde orada oluruz."

Ona oda numaramı söyledim ve bağlantıyı kestik. Sonra Luke'a geldim ve yeşil düğmeye bastım.

"Öyle mi?"

"Benim," dedim.

"Bebeğim, ekranda senin adın çıkıyor," dedi bana, sesinde bir gülümsemeyle.

"O zaman benim olduğumu biliyorsan neden 'evet' diye cevap veriyorsun?" "Telefona öyle cevap veriyorum."

"Merhaba' ya da 'Ava' ya da hatta 'bebeğim' gibi başka bir şey söyleyebilirsin."

"Artık sana 'bebeğim' dememi mi istiyorsun?" "Evet'ten daha iyi."

"Bakalım doğru anlamış mıyım. Şimdi de telefona nasıl cevap verdiğimi mi tartışıyoruz?"

Tamam, haklı olduğu
bir nokta vardı.
"Özür dilerim," diye
mırıldandım.

"Dexter yanıliyordu. Tadın vişneli turta gibi değil. Tadın çok daha tatlı. Eğer öyle olmasaydın, bebeğim, tam bir baş belası olurdun."

"Az önce bana baş belası mı dedin?" diye sordum.
İç çekti.
Devam etme zamanı.

"Bu gece nerede kalıyoruz?" Konuyu değiştirdim. "Ailen şehirde olacak mı?"
"Bilmiyorum."

"Eğer öyleyse otel, değilse sizin eviniz."

Yatağa baktım. Yastıklı bir başlığı vardı, kelepçeler için çıtalar yoktu.

"Eğer burada ya da benim evimde kalırsak, oyunumuzu oynayamayız."

"Başka bir gece oynarız."

Sesi çok üzgün gelmiyordu.

"Oynayacak çok oyun var bebeğim," diye devam etti usulca. "Yaratıcı olacağım."

Dizlerimin titrediğini hissettim.

Zaten yaratıcı olmasaydı, yaratıcı olmayı dört gözle bekliyordum.

"Pekâlâ. Vance ve Hector Noah'ı yakaladı mı?" "Hayır."

Midem sıkışmıştı. Ne demek "hayır"? "Hayır mı?"

Ben sordum.

"Durango'ya gitmediler. Bir ipucu aldım. Şehirdeymiş, onu takip ediyorlarmış ve çok yakınlarmış. Yardım etmek için dışarı çıkmak üzereyim. Senin otelde kalmanı istiyorum. Uzun sürmez."

"Ama ben ailemle kahvaltıya gidiyorum."

Bir süre sessizlik oldu, sonra bana dedi ki, "Sana bir adam göndereceğim. O kapıyı çalana kadar odadan çıkma. Artık herkesle tanıştın. Bizimkilerden biri olacak."

"Tamam."

"Aptalca bir şey yapma."

"Luke!" Tersledim.

"Söz ver bana."

"Neden bunu söyleyip duruyorsun?"

"Beni son aradığında, güzelim, Smithie ağacın tepesindeydi."

Kahretsin!

Haklı olmasından nefret ederdim. Kurt Reid hariç her zaman haklıydı ama bu onun suçu değildi.

Hata.

"Tamam, aptalca bir şey yapmayacağım." dedim.

"Tanrım, çok tatlısın." Sesindeki gülümseme geri gelmişti.

"Sevimli miyim yoksa baş belası mıyım?" diye sordum, sesimde bir orospuluk vardı.

"İkisi de. Ve sen de bir sürtük olabilirsin ve çılgınca bir nedenden dolayı bunların hepsini seviyorum."

Buna ne cevap verdin?

Bir şey söyleme şansım olmadı. Bağlantıyı kesti.

Duş aldım ve çıktığımda telefonum yine çalışıyordu. Otelin bornozlarından birine sarınarak ona doğru yürüdüm. Bilinmeyen numara yazıyordu ama yine de çevirip açtım.

"Yo."

"Alışveriş merkezine gidecek miyiz, gitmeyecek miyiz?"

Arayan Olivia'ydı. Numaramı nereden bulduğunu bilmiyordum ama artık tartışmaya açık bir konuydu.

"Alışveriş merkezine gidiyoruz. Önce annem ve kız kardeşlerimle kahvaltı yapmam gerekiyor."

"Kahvaltı yapabilirim," diye kendini davet etti, bunun onun tarzı olduğunu fark ediyordum.

Olivia kız kardeşlerimle kahvaltıyı kesinlikle daha iyi bir deneyim haline getirirdi. Cengiz Han bile kız kardeşlerimle kahvaltıyı daha iyi bir deneyim haline getirirdi.

"Buraya gelir gelmez bizimle Hotel Monaco'da buluş," dedim.

"On beş dakika içinde orada olurum," diye cevap verdi. "Anladım."

Bağlantıyı kesti, ama telefonu kapatmadan önce başka bir arama gelmişti, ben de açtım.

"Yo."

"Neredesin?"

Arayan Riley'di ve o sabah onunla spor salonunda buluşmam gerektiğini hatırladım.

"Kahretsin, Riley. Özür dilerim. Unutmuşum.

Hayatım tamamen-" Sözümü kesti, "O adam hâlâ resimde mi?"

İçimi çektim.

Sonra sessizce dedim ki, "O adamın adı Luke ve evet, hâlâ resmin içinde. Muhtemelen bir süre daha resmin içinde olacak."

Sessizliğin ardından, "Ava, sanırım bu konuda ne düşündüğümü tahmin etmişsindir. Bu Luke karakterinin ortaya çıkmasına ve hayatının bir felakete dönüşmesine pek sevindiğimi söyleyemem."

"Luke yapmadı. O tamir ediyor."

"Düzeltmek, düzeltmek değil, acele etmiyor demektir."

"Riley, bu hiç adil değil. Neler olduğunu bilmiyorsun. Durum iyi değil ve neredeyse hiç uyumuyor, bunu düzeltmek için çok çalışıyor."

Biraz daha sessizlikten sonra, "Bu adamdan emin misin Ava?"

Sessizce konuşmaya geri döndüm. "Evet, Riley. Eminim." Sonra tuhaf bir nedenle, "Ona aşığım," diye paylaştım.

İç çekme sırası ondaydı. "Bugün spor salonuna geliyor musun?"

Gözlerimi kapattım çünkü söylediği şey iyi olacağımız anlamına geliyordu ve bu beni rahatlattı.

Gözlerimi tekrar açtım "Ailemle kahvaltıya gitmem gerekiyor. Sen de gelmek ister misin?"

Bunu neden sordum ki? Çok seksiydi. Spor salonunun sadece antrenörü değil, kısmen sahibiydi. Marilyn ve Sofia ona bayılırdı.

Luke bana aptalca bir şey yapmamamı söyledi ama ben aptalca şeyler yapıyordum. Kontrol bile edemiyordum.

"Madem burada değilsin, hiçbir şeyim yok. Orada olacağım," diye cevap verdi Riley.

Saçmalık.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık, saçmalık.

"Um... Seni uyarmalıyım ki kız kardeşlerim biraz... nasıl de sem?" Luke'un sözlerini kullandım. "Erkek yiyiciler."

"Beni koruyacaksın," diye alay etti ve ben nefesimi tuttum. Eski Riley geri dönmüştü.

Ona nerede buluşacağımızı söyledim ve tam kapı çalınırken telefonu kapattım.

Gözetleme deliğinden baktım ve annemin orada durduğunu gördüm, kapıyı açtım ve içeri girdi. Yalnızdı. Koridora baktım ama Marilyn ve Sofia yoktu, ben de kapıyı arkasından kapattım.

"Bu otel başka bir şey!" diye bağırdı etrafına bakarak. "Luke'un durumu iyi olmalı. Gerçekten, gerçekten iyi. Bir Porsche alıp seni buraya mı yerleştirdi?"

Yanılmamıştı. Hotel Monaco süper uçuyordu.

"Marilyn ve Sofia nerede?" diye sordum.

Döndü ve bana baktı, aklına bir şey geldiği için sorumu duymazdan geldi. "Sen neden buradasın? Luke'un kalabileceğin bir evi yok mu?"

"Çatı katında bazı işler yaptırıyor," diye yarı fısıldadım. "Siz gelene kadar benimle kalıyordu."

"Loft mu?"

"Evet, LoDo'da."

"Luke'un LoDo'da bir çatı katı mı var?" diye nefes aldı, gözleri mutluluktan uzaktı.

Tamam, evet, doğrudu, LoDo'da bir çatı katı oldukça iyi bir şeydi ama gerçekten, bu kadarı yeterdi.

"Anne. Alo? Marilyn ve Sofia nerede?"

Gözlerini kırptırdı ve odaya geri döndü. "Aşağıda kahve içiyorlar." Sandalyenin üzerine bir çanta bıraktı ve devam etti, "İşte kıyafetlerin. Acele etme, biz

kahvenin tadını çıkar ve hazırlanmana izin ver. İşin bittiğinde bizimle aşağıda buluş."

Yanıma geldi, yanağıma bir öpücük kondurdu ve gitti. Telefonum tekrar çaldığında kapı annemin üzerine tamamen kapanmamıştı.

Çevirip açtım. "Yo."

"Hey, civciv. İntikam işinin fiyasko olduğunu duydum." Ally'ydi.

"Um-"

"Her şeyi biliyorum. Brody sıçıp batırdı. Lee dün gece eve mutlu bir kampçı olarak gelmedi. Pislik gibi görünmeyi sevmiyor. İşini bilen belalı bir orospu çocuğu olarak ününe çok güvendiğinden bahsetmiyorum bile. Brody'nin sıçıp batırması, tüm oğlanların temsilcilerine doğrudan bir darbe indirdiği anlamına geliyor ve Lee'nin bundan hiç memnun olmadığını söylememe izin verin. Indy'ye söyledi, o da bana söyledi ve Rock Chicks arasında kalması için elimizden geleni yapıyoruz."

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor," diye kabul ettim. "Luke nasıl karşıladı?" diye sordu.

"Mutlu değildi, ama ben daha çok aldıkları adamla olan konuşmaya dahil oldum. Winnie'yi dolandıran oydu ve inanmayacaksınız ama Winnie odadayken ona Jemima Teyze dedi."

Sonra sessizlik, "Lütfen bana yalan söylediğini söyle." "Hayır. Keşke söyleseydim."

"Vay anasını! Ne sikim ama! Luke bunu söylerken ne yaptı?"

"Hiçbir şey, hiç şansı olmadı. Oraya ilk ben vardım ve onun taşaklarına vurdum."

Bir yuhalama duydum ve sonra, "Doğru!"

Gülümsedim. "Kahvaltıya gidiyoruz, gelmek ister misin?"

"Biz kim?" diye sordu.

"Ben, annem, kız kardeşlerim, Olivia, Riley ve Luke korumam olarak kimi gönderirse."

"Kız kardeşlerinin orospu olduğunu söylememiş miydin?" diye sordu.

"Evet. Lütfen gelebileceğinizi söyleyin. Sürtük

Tamponlara ihtiyacım var." "Tamamdır. Fortnum'dayım.

Duke, Jane, Tex ve Jet

Burada kaleyi koruyabilirler. Daisy de burada. Eminim o da gelecektir."

"Teşekkürler. Buraya gelebildiğiniz zaman Hotel Monaco'nun lobisinde buluşacağız."

"Olabildiğince çabuk orada olacağız."

Bağlantıyı kestik ve telefonumu kapattım. Çantamın fermuarını açtım ve annemin talimatlara tam olarak uymamasına rağmen çok da kötü olmadığını gördüm.

Kot pantolonlar ve benim gümüşlerimden bolca vardı ama o herhangi bir tişört yerine asker yeşili, kayık yakalı, uzun kollu bir tişört seçti; tişörtün bir kenarından minik turuncu ve sıcak pembe çiçekler akıyor ve göbeğinde bir girdap oluşturuyordu. Parmak arası terlik giymemeye karar vermişti.

ve bir çift koyu kahverengi süet ayakkabı ekledi; burun kısmında bir çentik, yüksek, ince bir kama topuk ve ayak bileği etrafında ince bir kayış. Annem son bir dokunuş olarak, ağır oval gümüş tokalı kahverengi süet bir kemer taktı.

Tamam, tam olarak yeni bir anne sayılmazdı ama biraz yeni gibi bir anneydi. Kot pantolon giymişti. İtiraz etmeyecektim.

Giyindim, gümüşlerimi taktım, ayakkabılarımı giydim ve saçımla bir şeyler yapmak için banyoya gittim. Annem bana tarak, saç ürünleri, seyahat boy yüz malzemeleri, pudra, rimel, allık, deodorant ve parfüm stoklamıştı, bunların çoğu muhtemelen onundu çünkü benimkiler dört bir yana dağılmıştı (Luke'un ve Roxie'nin evinde).

Kesik dudağım ve morarmış gözümün hala orada olduğunu (ama sonunda solduğunu) düşünerek elimden gelenin en iyisini yaptım ve telefonum çaldığında yatak odasına doğru yürüyordum.

Çevirip açtım. "Yo."

"Bu kahvaltı da neyin nesi?"

Arayan Shirleen'di.

"Hey, Shirleen. Ally seni aradı mı?"

"Yok artık. Luke gitmeden önce bana söyledi. Lobideyim ve acıktım. Matt odana geliyor. Kıçını kaldır."

Kendimi tutamadım, gülümsemeye başladım. "Pekâlâ, pantolonunu çıkarma. Bir saniye içinde ineceğiz."

"Çabuk ol."

Bağlantıyı

kes.

Telefonu tamamen kapatmadan önce kapı çaldı. Kapıya doğru yürürken telefonu kot pantolonumun arka cebine soktum. Tekrar çalmaya başladı ama kapıyı açarken duymazdan geldim. Yüzümde Matt'i selamlayan bir gülümseme vardı.

Sorun şu ki, kapıyı çalan Matt değildi. Noah'tı.

Siktir, siktir, siktir, siktir!

YİRMİ DOKUZ

KONVOY, KAOS VE KURABİYELER

“M "Hayat berbat" dedim Noah'ya.
Ceketinin cebinden bir silah çıkardı ve
bana doğrulttu.

Ona baktım.

"Şaka yapıyor olmalısın," dedim.

"Yanından bile geçemezsin," diye cevap
verdi Noah.

Arka cebimdeki cep telefonum çalmayı bıraktı, aynı anda
odadaki telefon da çalmaya başladı. Noah kolumdan tutup
beni odadan dışarı çektiği için bir şey yapmaya fırsatım
olmadı. Kapı arkamdan kapandı ve çalan telefonun sesi
kesildi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Bilmiyorum," diye cevapladı

Noah. Bilmiyor muydu?

"Bilmiyorum da ne demek?" Tersledim.

"Bilmiyorum demek istedim, kapa çenenı.

Gezintiye çıkıyoruz."

Asansörlere doğru yürüyorduk, Noah'nın eli kolumdaydı ve beni önüne doğru itiyordu. Asansörlerden biri çaldı ve açıldı. Matt dışarı çıktı ve bizi görünce durdu. Vücudu gerildi ve bir saniye içinde Quick Draw Matt'in elinde bir silah vardı. Nereden aldığını bile görmedim. Sadece Noah'ya doğrultmuştu.

Eek!

Matt, "Bırak onu," dedi ve normal bir insan ona itaat ederdi, çünkü sesi korkutucu geliyordu, silahı olduğundan bahsetmeye bile gerek yoktu.

Bu beni şaşırttı çünkü içinde bu kadar korkutucu bir ses olduğunu düşünmemiştim. Elbette, harika bir vücudu olan ateşli biriydi, ama diğer çocuklar kadar sert görünmüyordu. Ses tonuna bakınca bu konuda yanıldığımı anladım. Hem de çok yanıldığımı.

Noah silahını sırtıma doğrultmuştu. Matt'in silahını görünce şakağıma doğrulttu.

Uh-oh.

"Geri çekil," dedi Noah.

Matt'in gözleri şakağımdaydı. Ağzı gerildi, iki adım geri gitti ve biz de iki adım ileri gittik.

"Asansörü çağırın," diye emretti Noah ve benimle konuştuğundan şüphelendim, çünkü kolum hâlâ elindeydi ve beni sıktı.

Asansörü işaretledim ve hemen açıldı.

Matt gözlerini bizden ayırmadı, ben de Noah bizi asansöre bindirirken gözlerimi ondan ayırmadım, bir yandan da kapılara doğru dönüyorduk.

Matt kapının önünde durdu, gözleri benim üzerimdeydi ve aktifti, bunu iyiye işaret olarak aldım çünkü o noktada alabileceğim her şeye tutunuyordum.

Kapılar kapandı.

Kahretsin!

Noah silahı başımdan aldı ve tekrar sırtıma dayadı.

"Noah, bu kötü bir fikir," dedim ona.

"Sanırım artık benim adımın Walt olduğunu biliyorsundur Ava," diye cevap verdi.

"Tamam o zaman Walt, bu kötü bir fikir," diye tekrarladım.

"Elimde koz yok. Kurt'ü mahvettiler. Onu çok fena mahvettiler. Orospu çocukları. Beni mahvedemeyecekler. Sikerler. Elimdeki tek koz sensin. Sen elimde olursan bana yaklaşmazlar."

Bunun doğru olduğundan emin değildim. "Noah, yani Walt, Luke'la konuşacağım. Sadece bana izin ver-"

"Stark'la konuşma zamanı seni bir direğe bantladıktan sonraydı."

"Denedim. Luke pes etmek istemedi. Bu tür şeyleri pek sevmez. Belki bu sefer daha ikna edici olabilirim."

"Şansın vardı."

Lanet olsun.

Kapılar açıldı ve dışarı çıktık. Noah durdu, beni sarsarak durdurdu ve hareketsiz kaldı.

Yere bakıyordum. Gözlerim yukarı kaydı ve Ren, Sissy, Dom ve Vito Amca'nın asansörü bekliyormuş gibi durduklarını gördüm.

Ne oluyor lan?

"Selam çocuklar," dedim sıradan görünmeye çalışarak. Hepsinin gözü Noah'ın üzerindeydi.

"Aile toplantısı mı yapıyoruz?" Hâlâ sıradan görünmeye çalışarak sordum.

"Öyleydik," diye yanıtladı Dom. Gözleri Noah'dan ayrılmamıştı. "Şu anda biraz meşgulüm," dedim Dom'a.

Bunun üzerine Ren'in vücudu hareket etti ama Noah silahı şakağıma dayayınca durdu.

"Geri çekilin," diye emretti Noah.

Hiçbiri hareket etmedi. Değiştiler ama hareket etmediler. Sissy'nin yüzü soldu. Ren, Dom ve Vito Amca katılaştı.

"Geri çekilin!" Noah sinirlenerek bağırdı ve insanlar dönüp bakmaya başladı.

Gözler bize çarptığında birkaç sesli nefes alma ve küçük bir çığlık duydum.

Noah'nın gerginleşmesinin iyiye işaret olmadığını düşündüm ve yumuşak bir sesle, "Çocuklar, lütfen geri

çekilin," dedim.

"Bu iyi bir fikir değil evlat," diye öğüt verdi Vito Amca Noah'ya. "Geri çekil," diye tekrarladı Noah.

"O bir Zano," diye devam etti Vito Amca.

"O bir Zano değil," diye karşılık verdi Noah. "O bir Zano," dedi Ren kararlı bir şekilde.

Tanrı aşkına, bunu tekrar mı yaşayacaktık? Şimdi mi?

"Geri çekilirseniz, mesela beynimin Hotel Monaco'nun lobisine dağılmaması için bana gerçekten yardımcı olursunuz!" Son kısmı bağırarak söyledim.

"Kahvaltı ne durumda?" Shirleen hızla yukarı çıkıyordu. Kayarak durdu. Gözlerim ona kayd ve onunkiler de kocaman oldu. "Kahretsin! Bu Noah mı?" diye sordu bana.

"Benim adım Walt," diye düzeltti Noah.

"Her neyse. Delirdin mi oğlum?" Shirleen bakışlarını Noah'ya çevirerek sordu.

"Herkes yolumuzdan çekilsin!" Noah artık sadece gergin değil, aynı zamanda sabrını da yitirmiş bir şekilde talepte bulundu ve bunun çok kötüye işaret olduğunu tahmin ettim.

"Evet, sen delisin. Luke Stark'ın karısının kafasına silah dayadığını biliyor musun?" Shirleen onu bilgilendirdi ve sonra paylaşmaya devam etti, "Bundan pek hoşlanmayacak."

"Shirleen-" diye

başladım. "Ava...?"

O benim annemdi.

Ceh
enn
em.

Ve.

Lanet olsun!

Annem Shirleen'in etrafına baktı.

"Ava!" diye bağırdı beni görünce.

"Anne, sakın ol," dedim.

"Neler oluyor...? Vay anasını." Marilyn gelmişti, Sofia da onun yanındaydı.

Hayatımın berbat olduğundan bahsetmiş

miydim? "Herkes geri çekilsin!" Noah

bağırdı. Sofia, Noah'a "O benim kız

kardeşim," dedi.

"Umurumda değil, geri çekil," diye kırıptı Noah.

"Kız kardeşimin kafasına silah doğrulttun!" Sofia çığlık attı.

"O silahı hemen kafasından çek, seni pislik!" Marilyn bağırdı.

"Çocuklar, yardımcı olmuyorsunuz," dedim onlara.

"Bu çok çirkin. Güzel bir otelin lobisindeyiz. Güzel bir otelin lobisinde böyle şeyler olmaz," diye tersledi annem.

"En azından benim kızıma olmaz. İndir silahını."

"Ava, şu insanlardan kurtul," dedi Noah kulağıma.

"Millet, hepimiz-" diye başladım.

"Luke'u arayan oldu mu?" Annem sordu. Çantasını karıştırıyordu. "Luke'u arıyorum. Numarası kimde var?"

Tekrar soruyorum. Neden ben? Neden ben?

Neden ben? "Lütfen, herkes-" diye tekrar başladım.

"Vay anasını." Sofia'nın sağ tarafından gelen Riley, Noah ve beni görünce sarsılarak durdu. "Ne yapıyorsun lan sen?" Riley patladı, Noah'ya bakıyordu ve yumuşak huylu bir kişisel antrenör gibi değil, tam bir belalı orospu çocuğu gibi görünüyordu.

İçinde bulunduğum koşullarda bile etkilenmişim.

"Seni tanıyor muyum?" Noah sordu.

"Evet, beni tanıyorsun. Ava'nın kişisel antrenörüyüm. Geçen sene onun doğum günü partisindeydim."

"Oh, evet. Sonunda onu becerecek cesareti bulabildin mi?" Noah iğrenç bir ses tonuyla sordu.

Etrafta soluk soluğa sesler vardı ama ben birkaç hırıltı duydum. Birinin Ren'den geldiğinden şüpheleniyordum, diğerinin Riley'den geldiğini biliyordum.

Beni vurmasını dilemeye başlamıştım.

Sonra "Bu ne lan!" diye bir ses duyduk.

Ally'ydi. Ren'in diğer tarafına geçmişti ve Daisy de onun tarafına geçmişti.

Herkes durdu ve yeni gelenlere baktı.

Ally normal görünüyordu. Kot pantolon, havalı kemer, kovboy çizmeleri ve eski AC/DC tişörtü.

Herkesin bakmasının sebebi o değildi.

Herkes ona bakıyordu çünkü Daisy normal görünmüyordu. Daisy platin sarısı saçlarının alt kısmını atkuyruğu yapmış, üst kısmını maksimum hacimde açmıştı ve üzerinde daracık, bebek pembesi kadife bir Juicy Couture eşofman vardı. Eğer bu bakmak için yeterli bir sebep değilse, üst kısmının fermuarını o kadar çok göğüs dekoltesini ortaya çıkaracak şekilde indirmişti ki, göğüs uçlarını örtmesi ve böylece uygunsuz teşhirden tutuklanmasını engellemesi dışında üst kısmın gerçek varlığı gereksizdi.

Daisy, Noah ve bana bakarak, "Allah belamı versin," dedi.

"Neyi bekliyorsunuz?" Arka taraftan duyduk. "Kahvaltı ne kadar uzun sürerse, alışveriş merkezine varmamız da o kadar uzun sürecek-"

O kişi konuşmayı kesti çünkü ön tarafa doğru ilerlemişti ve biz onun Olivia olduğunu gördük.

"Muthafucka," diye nefes aldı gözleri bana çarptığında.

"Pekâlâ millet!" diye bağırdım. "Herkes geri çekilsin. Geri çekil!" Çığlık attım.

Ren ve Dom dışında herkes geri çekildi, çünkü bir şekilde ortadan kayboldular, yok oldular, artık görünmüyorlardı.

Kahretsin!

Noah bizi ileri taşıdı. Ekibim yakın durdu ama geri çekildi. Bunu lobi boyunca yaptık,

Uzaktardaki siren seslerini duyduğumda oteldeki herkes şaşkın bir sessizlik içinde ilerleyişimizi izliyordu.

Kapıya vardığımızda Noah silahı başımdan aldı, elimi tuttu ve bizi içeri çekti. Beni de yanına alarak kaldırımdan aşağı koştu. Tökezledim, neredeyse yüksek topuklu ayakkabılarımın üzerine düşüyordum ve kıyafet seçimlerime karıştığı için anneme lanet ettim. Gerçi parmak arası terlikler de daha iyi olmazdı. Bu dersi zor yoldan öğrenmişim.

Adımlarına ara vermedi ve beni sürüklemeye devam etti. Trafiğe girip ışıktaki duran bir arabaya doğru koşarken kendimi düzelttim.

Noah kapıyı açtı, silahı sürücünün suratına dayadı ve "Dışarı" diye bağırdı.

"Ama... bu benim arabam," dedi sürücü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, belli ki sağlıklı düşünemiyordu, çünkü güneşli bir Denver gününde aniden kendini bir silaha bakarken bulmuştu.

Noah silahı yana çekti, tetiği çekti ve kaldırıma bir mermi sapladı.

Ben atladım, şoför atladı ve sonra Noah silahı tekrar şoföre doğrulttu.

"Dışarı!" Noah
bağırdı. Şoför dışarı
çıktı.

Önce Noah beni itti. Ben yolcu tarafına geçtim ve Noah da arkamdan b i n d i . Ben binmeden önce

Kendimi toparladıktan sonra lastik gıcirtısıyla yola koyulduk, kırmızı ışıkta geçtik ve arabalara direksiyonu kırdırıp korna aldırdık.

"Noah!" Bağırdım. "Yani, Walt! Bizi öldüreceksin."

"Kapa eneni!" Noah bağırdı.

Emniyet kemerimi taktım ama bu hiç kolay olmadı. Noah düzensiz bir şekilde araba kullanıyor, direksiyonu ileri geri sallıyor, arabaları geçiyor, hızlanıyor, sonra hızla duruyor ve ister istemez kırmızı ışıkta geçiyordu.

Kemerimi taktıktan sonra ön tarafa döndüm.

Korkacağı mı düşünebilirsin. Korkmadım. Çok sinirlenmiştim.

Yeterince içmiştim.

"Bu sadece keser," diye homurdandım. "Beni kaçırdığına inanamıyorum. Önce büyüyle pantolonumun içine girdin. Sonra paramı ve Ella Teyze'nin mücevherlerini aldın, beni ortada bıraktın ve erkeklere tövbe ettirdin. Sonra!" Sesim yükselmeye başlamıştı. "Kendime iyi bir adam buluyorum, gelmiş geçmiş en iyi adam, ve o beni korumak istiyor ve senin peşine düşüyor. Bunu bir erkek gibi karşılayacağına, hıncını benden çıkarıyorsun."

"Ava, kapa çeneni."

"enemi kapatmayacağım. Sen bir pisliksin. Bana kuru kuru vurdun.

Bu da neydi böyle?"

"Tatlı bir kışın var," dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Yani? Artık senin tatlı kışın değıl. Luke'un."

tersledi. "Ortağına tadımın kiraz gibi olduğunu söyledin mi?"

pasta?"

"Öyle," diye cevap verdi anımsatan bir

sırıtişla. Hırladım ve sonra ısırdım,

"Erkekler!"

Kıçımdaki telefon çalmaya başladı. Öne eğildim ve çıkardım.

"Cevap verme," diye emretti Noah.

"Siktir g i t , " diye karşılık verdim, ekranda LUKE ARIYOR yazdığını gördüm ve çevirip açtım. "Yo."

"Bebeğim," diye cevap verdi Luke.

"Yine kaçırıldım," diye haber verdim ona.

"Biliyorum. Takip ediyorum."

Koltuğumun etrafına bakmak için başımı çevirdim ve arkamızda Luke'un Porsche'sini gördüm. Direksiyonda benimle telefonda konuşuyordu. Yanında Ren'in Jaguar'ı vardı, Ren sürüyordu, Dom yanında oturuyordu. Bakmaya devam ettim ve Ren'in arkasında Ally'nin Mustang'ini gördüm, Daisy Ally'nin yanında oturuyordu, arkada daha fazla insan vardı. Tam olarak göremiyordum ama kız kardeşlerim olduklarından şüpheleniyordum. Olivia'nın Lexus'u Ally'nin yanındaydı, Shirleen onun yanında oturuyordu, arkada annem olduğunu tahmin ettiğim kişi vardı. Emin değildim ama Riley'nin Pathfinder'ini grubun arkasında gördüğümü sandım. Hepsi hızlanmış ve yalpalayarak Noah ve beni Speer Bulvarı'nda yüksek hızda takip ediyorlardı.

Sikeyim.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Luke bana "Bir konvoyun var," dedi. Öne doğru döndüm. "Bunu görebiliyorum."

Luke, "Yavaşlamasını sağla," dedi. "Beni tam olarak dinlemiyor."

"Ava, telefonu kapat," diye araya girdi Noah.

Noah'ya baktım. "Sessiz ol, Luke'la konuşuyorum."

O sırada siren seslerini duyduk. Çok uzakta olmayan sirenler.

Bunlar yakındı.

"Siktir!" Noah tersledi. "Bırak şu lanet telefonu."

"Kıçımı öp!" diye bağırdım.

Luke kulağıma, "Güzelim, onu kızdırmanın iyi bir fikir olduğundan emin değilim," dedi.

"Kızgın olması umurumda değil," dedim Luke'a.

"Sana bir kurşun sıkacağı anlamına gelse de umurumda," diye karşılık verdi Luke.

Haklıydı.

"Araba sürmeye konsantre oluyor," diye Luke'a güvence verdim.

"Ava, bir **d a h a** söylemeyeceğim, in şu lanet olası telefon," diye bağırdı Noah.

Luke, "Hayatında kendini tekrar etmek zorunda kalan tek erkeğin ben olmadığımı görmek güzel," dedi.

"Komik olduğunu düşünmüyorum," dedim Luke'a, her ne kadar öyle düşünsem de.

Noah, "Komiklik yapmıyordum," diye terslerken kulağıma kıkırdadığını duydum.

Noah'ya "Seninle konuşmuyorum," dedim.

Sağımızdaki yoldan siyah bir Explorer çıktı. Yanından geçtik ve arabayı Lee'nin kullandığını, Matt'in de yolcu koltuğunda oturduğunu gördüm. Nereden geldiklerini anlamaya fırsatım olmadı. Onun yerine arkamıza baktım ve Luke ile Ren'in de Lee'ye ateş ettiğini gördüm. Explorer, birkaç ekip arabasının da yardımıyla Ally ve Olivia'nın önünü kesmek için yaklaştı.

"Neler oluyor?" Luke'a tekrar öne dönerek sordum.

"Kemerini bağladın mı?" Luke

bana sordu. "Evet. Neler oluyor?"

"Yavaşlamasını sağla. Eğer yavaşlamazsa, kemerini bağlamasını sağlayın," diye cevap verdi Luke.

"Luke, neler oluyor?" diye sordum.

"Dayan bebeğim, bu iş burada bitiyor."

Bağlantı kesildi.

Lanet olsun.

Bok, bok, bok, bok!

Telefonu kapattım. "Noah, yavaşla."

"Ona geri çekilmesini söylemeliydin," diye karşılık verdi

Noah. "Noah, cidden, bir şeyler planlamışlar. Yavaş aşağı."

Bana döndü, silahı bana doğrultmak için kaldırdı ve "Ava, son bir haftadır başımın belasından başka bir şey olmadın" dedi.

Bunu daha önce de duymuştum, sayılır.

"Güzel," diye karşılık verdim. "Bunu hak ediyorsun."

Bir yola bir bana bakıp duruyordu, silahını kaldırmış ve bana doğrultmuştu. Bir ucube gibi araba kullanması ve yola olan dikkatsizliği durumumu daha iyi hale getirmedi.

"Noah, yola dikkat et."

"Onu geri çağır ve geri çekilmesini söyle," diye emretti Noah.

"Bahsettiğimiz kişi Lucas Stark. O geri adım atmaz," diye açıkladım.

Noah sanki her şey benim suçummuş gibi, "Bu harika, tek kelimeyle harika," diye homurdandı.

"Çekip gidebilirdin, Arjantin'e falan gidebilirdin. Beni dövme ve bir direğe bağlamana gerek yoktu. Bu bir boğaya kırmızı bayrak sallamak gibiydi. Sonra da beni kaçırdın. Ne kadar aptalsın sen?" Tersledim.

"Kapa çeneni."

"Sadece
söylüyorum."

"Kapa...çeneni."

Ona nazik olmaya çalışarak, "Noah, yavaşla ya da kemerini bağla," dedim.

Hâlâ manyak gibi sürüyor, gözlerini bir yola bir bana çeviriyordu. "Kemerini bağlamak demek silahını çıkarmak demek ve silahı indirirsem seni nasıl vuracağım?"

Buna verecek cevabım yoktu ve işim bitmişti. Beni vurursa, umarım hayatta kalırdım. Jules karnından ve göğsünden vurulmuştu ve şimdi mutlu ve hamileydi. Ama Noah beni vurursa Luke onun kafasını koparırdı. Hayatında gelecekteki mutluluk ve bebekler için umut olmayacaktı çünkü ölmüş olacaktı.

Ben de omuz silktim. "Sen bilirsin. Seni uyarmadığımı söyleme."

"Ben seni becerirken bu kadar sinir bozucu değildin," diye beni bilgilendirdi.

"O zamanlar senden hoşlanmıştım. İyi bir adam olduğunu düşünüyordum. Şimdi çamur olduğunu biliyorum," diye karşılık verdim.

Cevap vermedi. Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sonra ileride, önümüze başka bir siyah Explorer'ın çıktığını gördüm. Dönmedi. Kavşağa girdi ve durdu.

Ho-ly bok!

"Noah!" Çıglık attım çünkü beni izlemiyordu, gözleri benim üzerimdeydi.

İki ekip arabasının Explorer'ın önüne ve arkasına yanaştığını gördüm. Onlar da durdular ve kavşağı tamamen kapattılar.

"Bak!" Dışarı çıkmayı başardım.

Noah baktı, boğazında boğulur gibi bir ses çıkardı, silahı benden aldı ve son anda frene bastı.

Ama çok hızlı gidiyorduk.

Explorer'ın arkasına ve bir ekip arabasının önüne çarptık ve hava, çatırdayan çeliğin ve kırılan camın ürkütücü, korkutucu sesiyle doldu.

Dümdüz geçtik.

Ondan sonrasını pek göremedim çünkü öne doğru fırlamıştım. Hava yastığı patladı ve ben ona çarptım ya da o bana çarptı, her neyse. İlerlemeye devam ettik, bu sefer daha yavaşlık ve ancak büyük bir gürültüyle başka bir şeye çarptığımızda durduk ve daha fazla çelik çatırdadı.

Hava yastığıyla savaşmaya başlamadan önce bir saniye boyunca sersemlemiş bir şekilde orada oturdum. Eğilerek ondan uzaklaşmayı başardım, Noah'ya bakmak için döndüm ve hemen boğazıma safra doldu.

Koltuğundan kalkmıştı, başı ve omuzları parçalanmış ön camdan geçiyordu, beli ve kalçaları direksiyon simidine ve hava yastığına dayanmıştı. Hareket etmiyordu ama inliyordu, gözleri açıktı ve her yerde kan vardı.

Kapım çekilerek açıldı, hava yastığı "puf" diye söndü ve Luke'u görmek için döndüm.

"Sanırım yaralandı," diye fısıldadım.

Luke cevap vermedi ve Noah'ya da bakmadı. Kemerimi çözdü ve elleri gezinmeye başladı.

Çivit rengi gözleri bedenimi tarıyordu, yüzü sertti. "O iyi," diye kestirip attı. Kime olduğunu bilmiyordum.

Biri dizlerimin altında, diğeri sırtımda olmak üzere kollarını içeri soktu ve beni arabadan kaldırdı. İşte o zaman Matt'i gördüm.

Luke beni arabadan çıkardıktan sonra etrafıma bakınırken gözlerimi kırptım, beni taşırken hiç tereddüt etmedi. Siren seslerini duydum, Hector ve Vance'i arabanın Noah tarafında gördüm ve Lee'nin bir yerden "Onu stabilize etmek için elinizden geleni yapın, ama onu serbest bırakın." dediğini duydum.

Daisy, Ally, annem, Marilyn, Sofia, Olivia ve Shirleen öne doğru koşuyorlardı. Riley de peşlerinden koşuyordu.

"Arabalarınıza dönün. Çıkın buradan. Gidin!" Luke kükredi ve kadınlar yavaşça geriye doğru yürümeye başladılar, sonra dönüp arabalarına doğru ilerlediler.

Riley durdu, gözleri bendeydi. Gördüklerinden emin olmuş olmalı çünkü o da döndü ve toynaklarını sürerek gitti.

Birdenbire itilip kakıldım. Bir saniye önce Luke'un kollarındaydım, sonra Ren'in.

Luke, "Ona iyi bak," diye emretti.

Ren tereddüt etmeden hareket etti ve beni Jaguar'ına götürdü. "Sanırım-" diye başladım ama Ren sözümü kesti. "Sessiz ol tatlım," dedi yumuşak bir sesle. "Ayağa kalkabilir misin?"

Başımı salladım. Beni ayağa kaldırdı ve yolcu tarafındaki kapıyı açtı. Ben bindim, o da kapıyı kapattı. Dom arabayı

kaydırdı.

arkada. Ren ön tarafa geçti ve direksiyonun arkasına geçti. Olay olduğunda arabayı daha yeni çalıştırmıştı.

Bum!

Noah ve benim içinde bulunduğumuz araba patlayınca sıçradım ve küçük bir çığlık attım.

Bir anda Ren'in eli enseme yapıştı ve beni kucağına doğru çekti, gövdesi üzerime düştü. Arabanın parçalarının mide bulandırıcı gümbürtülerle her yere düştüğünü görmek yerine duydum, bazıları Ren'in Jaguar'ına çarparak zıplamasına neden oldu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım Ren'in sert kalçasına.

Gümbürtüler kesildikten sonra Ren ayağa kalktı, ben de kalktım ve gözlerim etrafı tararken elim doğrudan kapı koluna gitti. Arabadan çıkıp Luke'u bulma girişimimi, gördüğüm şey sersemlemiş beynime nüfuz ettiğinde durdurdum.

Her yerde yanan arabanın parçaları vardı. Ayrıca Hot Bunch üyeleri ve üniformalı polis memurları da bulundukları güvenlik pozisyonlarından kurtulmaya çalışıyorlardı.

Görebildiğim kadarıyla herkes iyiydi, kimse yaralanmamıştı. Hector ve Vance enkaz halindeki Explorer'ın arkasında siper almışlardı, bilinçsiz Noah ayaklarının dibinde yerde yatıyordu. Matt bir ekip arabasının arkasında çömeldiği yerden çıkıyordu. Görünmez bir Badass Kalkanı tarafından korunduğu anlaşılan Lee ise kargaşanın ortasında öylece durmuş, arabanın yanan kalıntılarına bakıyordu.

Luke da tıpkı Lee gibi kaosun tam ortasında duruyordu, etrafındaki araba parçaları yanıyordu ve gözleri benim üzerimdeydi.

Ona neşeli bir göz kırpma ve aptalca bir yarım el sallama olduğunu umduğum bir şey verdim.

Başını salladı ve yarı gülümsedi.

Elimi bıraktım ve Ren'e döndüm.

Sonra dedim ki, "Kurabiyeye
ihtiyacım var."

"BAYAN BARLOW, tekrar etmek zorundayım, bir daha kaçırılırsanız ya da evinize girilirse ya da dövülüp şiddet görürseniz polisi aramanızda fayda var," dedi Dedektif Jimmy Marker, sesi biraz mağdur gibi çıkıyordu.

Tex'in bana verdiği süte batırdığım Oreo'yu çıkardım, vıcık vıcık olan güzelliğini ağızma attım ve afiyetle yedim.

"Tamam," dedim, ağızım dolu bir şekilde, yakın zamanda bunlardan herhangi birini yaşamayacağımı umarak (okuyun: bir daha asla).

Fortnum's'daydım ve diğer herkes de oradaydı. Duke, Tex ve Indy espresso tezgahının başındaydı.

Shirleen oturduğum kanepenin yanında nöbet tutuyordu.

Vito Amca karşımda oturuyordu.

Sissy bir yanımda, annem diğer yanımdaydı. Bu arada Sissy araba kovalamacasını kaçırmış, Vito Amca'yla birlikte otelde kalmıştı.

Marilyn ve Sofia odanın karşısındaki masadaydılar. Sofia ağlıyordu, hem de çok. Görünüşe göre, küçük kız kardeşinin ölümüne yakın bir deneyim yaşaması onun içindeki kaltağı zıplatmıştı (bunu bilmek güzel, bunu bir daha yapacağımdan değil). Marilyn gözlerini benden ayırmakta zorlanıyordu, sanki her an başka bir kötü adam gelip beni alıp götürcekmiş gibi.

Riley onlarla birlikte masada oturuyordu, dirseklerini dizlerine dayamıştı, çenesi ellerinin arasındaydı ve gözleri benim üzerimdeydi.

Daisy kanepenin kolunda, Ally ise diğer koltuğunda oturuyordu.

Roxie ve Jet kitap tezgahının üzerinde oturuyorlardı, Hank Roxie'nin yanında, Eddie de Jet'in yanında ayakta duruyordu.

Jules, Vito Amca'nın yanındaki koltukta oturuyordu.

Olivia espresso tezgahının başında durmuş, bir kapuçino ve Archway fıstık ezmeli kurabiyenin tadını çıkarıyordu.

Ren ve Dom kapının hemen içinde durmuş, kısık sesle konuşuyorlardı, Santo ve Lucky de birkaç adım ötedeydi.

Ren, Santo ve Lucky'ye bana kurabiye getirmelerini emretmişti ve belli ki onlar da emre itaat etmişlerdi. Oreos, Chips Ahoy, dört farklı Milanos çeşidi ve diğer Pepperidge Farms seçenekleri, Nutter Butters, Pecan

Önümdeki sehpanın üzerinde Sandies ve çeşitli Archway ve Entenmann'lar.

Tod ve Stevie de orada olacaktı ama ikisi de uçuş görevlisiydi ve uçuyorlardı. Ancak Indy köpekleri Chowleena'ya bakıyordu ve Chowleena da Sissy ile benim aramdaki kanepede oturmuş nefes nefese kalmıştı. Ben de Tod ve Stevie'nin ruhen orada olduklarını düşündüm.

Dedektif Marker kanepenin yanındaki koltuktan kalktı.

"İhtiyacım olanı aldım," diye duyurdu.

Indy öne çıkıp bana taze bir vanilyalı latte uzatırken başımla onayladım. Sütümü bıraktım ve latteyi aldım. Sonra yudumladım.

Cennet.

"Sırada kim var?" Dedektif Marker Indy'ye sordu, sesi teslim olmuş gibiydi ama görünüşe göre bir sonraki felakete hazırlanmanın en iyisi olduğuna karar vermişti.

"Mace'i düşünüyorum," diye yanıtladı Indy.

Shirleen, "Ben paramı Ally'ye yatırdım," diye söze girdi.

Ally, Shirleen'e doğru döndü. "Ben mi?" Sonra hızla (ve tuhaf bir şekilde) gözleri Ren'e kaydı, sonra Shirleen konuşmaya devam edince tekrar ona döndü.

"O sarışın çocuk DC'ye gidiyor. Bu pislikten kaçabileceğini mi sanıyorsun? Sen bir Nightingale'sin," diye yanıtladı Shirleen.

"Darius'un bir kadına ihtiyacı var," diye araya girdi Daisy.

"Huh," diye homurdandı Shirleen. "Darius bu saçmalığa bir saniye kadar katlanırdı."

Kapılar açıldı, üzerlerindeki zil takırdadı ve Smithie içeri girdi.

"Ne kaçırdım?" diye bağırdı kimseye belli etmeden.

"Ava, silah zoruyla alıkonuldu. Adam kaçırma. Araba takibi. Araba kazası. Araba patlaması. Her şey bitti," diye açıkladı Jet. "Ben de kaçırdım. Çalışıyordum." Hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun,"
diye mırıldandı Eddie. "Amin," diye
ekledi Hank nefesinin altından.

Smithie, "İşte böyle," dedi.

Bir kurabiyeye uzandım, çeşitliliği çok karmaşık buldum ve kararsızlık içinde dudağımı ısırdım.

Riley bana, "Ava, kurabiyelerden vazgeç," dedi.

Gözlerim ona kaydı, "Ama-"

Başını salladı. Ters ters baktım ama
arkama yaslandım. "Ne olacak?" Tex,
Smithie'ye gürledi.

Smithie içeri girerken, "Biraz karamela şurubu ile latte,"
diye yanıtladı.

Dedektif Marker çıkmak için hareketlendiğinde kapılar
tekrar açıldı, üzerlerindeki zil takırdadı ve daha önce hiç
görmediğim üç iri adam silahlarını kaldırıp Dom'a
doğrultarak dükkâna daldı.

Oda hareketsiz kaldı.

Ho-ly bok.

Şimdi ne

olacak?

"Kimse kımıldamasın. Vincetti, bizimle geliyorsun," diye emretti i ç l e r i n d e n biri.

Hayır. Bu olmayacaktı. Daha fazla dayanamazdım. Buna bir son verecektim, hemen...şimdi...lanet olası...şimdi.

Ayağa kalktım.

"O kadar çabuk değil," diye tersledim.

"Ava-" Ren başladı, gözleri üzerimdeydi.

Ellerinde silah olan adamlara doğru yürüdüm. Bunu yaparken bana baktılar, belli ki cesur davranışım karşısında şaşırılmışlardı. Ama umurumda değildi. Birine doğru yürüdüm ve elindeki silahı çektim.

"Ne oluyor lan?" diye kestirip attı, elindeki silahla bana bakıyordu.

Döndüm, silahı Eddie'ye doğru bir metre fırlattım, o da son anda donmuş sersemliğinden (şüphesiz benim çılgınca hareketlerimin neden olduğu bir sersemlik) çıkıp silahı yakaladı.

"Bu odada üç polis olduğunu biliyor musun?" Ben sordum.

Adamlar etraflarına

bakındı. "Bir bok yok

mu?" diye mırıldandı

biri.

"Yok artık," diye cevap verdim. "Dom'la anlaşman

nedir?" diye sordum.

Adamlardan biri "Bizden para çaldı," dedi.

"Yani?" Ben sordum.

"Çok para," dedi bir diğeri. "Yani?"

Tekrar ettim.

"Onu geri istiyoruz," dedi silahı aldığım kişi.

Vito Amca'ya döndüm. "Onlara paralarını geri verebilir misin?"

Vito Amca, "Onlara ödeme yapacağımı söyledim zaten," diye cevap verdi.

Adamlara geri döndüm. "Tamam o zaman, sorun nedir?"

"Yanında çalıştığımız adam, insanların ondan çalmasından hoşlanmıyor," dedi ilk adam.

"Faiz uygula. Ya p t ı ğ ı n a değsin. Bu roket bilimi değil çocuklar. Yeesh," diye karşılık verdim.

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor," dedi ikinci adam.

"Yüzde yirmi beş," dedi ilk adam Vito Amca'ya. "Yüzde on," diye karşılık verdi Ren.

"Yirmi," diye pazarlık etti ilk adam.

"On," diye tekrarladı Ren.

"On beş," diye tekrar denedi ilk adam.

"On. Ya bunu alırsın ya da Zanos'la savaşa girersin," dedi Ren ona.

Üç adam yer değiştirdi, bu fikir hoşlarına gitmemiştii ama yine de vazgeçmek istemiyorlardı.

İç çektim, ağır ve
kocaman. Erkekler!

"Tanrı aşkına!" Tersledim.

"Biz sadece Vincetti'yi istiyoruz," dedi
üçüncü adam. "Dom bir Zano," diye
yanıtladı Ren.

"Aile sorunu istemiyoruz. Onu serbest bırakın," diye
araya girdi ikinci adam.

Ren başını salladı. Hepsi birbirine baktı. "Pekâlâ,
on. Lanet olsun," dedi ilk adam.

Vito Amca, "Adama söyle, bir saat içinde elinde olacak,"
diye kesti.

İç
nd
e. Nihayet!

"Hazır buradayken bir kahve içelim. Duyduğuma göre
Burası iyi," dedi ikinci adam birinci adama.

Üçüncü adamın gözleri Eddie'nin üzerindeydi. "Sence
silahımı geri alabilir miyim?"

Eddie'nin cevabı onu kot pantolonunun arkasına sokmak
oldu, sonra arka cebinden rozetini çıkardı ve kemerine
taktı.

"Kahretsin," diye mırıldandı
üçüncü adam. "Ne olacak?"
Tex gürledi.

En yeni kötü adamlar espresso tezgahına doğru ilerledi
ve odadaki gerginliğin bir kısmı kayboldu. Dedektif
Marker'ın tekrar yerine oturduğunu görünce hepsi değil,

Belli ki gitmemeye karar vermişlerdi. Hank, Eddie ve Duke kahve alanında farklı, biraz daha agresif/savunmacı pozisyonlar aldılar.

Kapı açıldı, zil tekrar çaldı ve arkamı döndüğümde Luke, Vance, Matt, Lee ve Hector'un içeri girdiğini gördüm.

Luke'un gözleri beni taradı, sonra odayı taradı ve kurabiyelerin üzerinde durdu. Kurabiyelere iyice baktıktan sonra gözleri tekrar bana kaydı.

"Bebeğim," dedi yarım bir sırıtışla.

"Kurabiye Zamanı diye bir zaman varsa, o da Kurabiye Zamanıdır," diye bariz bir şekilde ifade ettim.

"Sid'in adamları neden burada?" Lee, Luke'un yanında durarak sordu. "Sid kim?" Ben de karşılık olarak sordum. Lee'nin başı yeni kötü adamlara doğru eğildi.

"Dom'un peşindeydiler," diye cevap verdim.

"Bunu biliyorum. Neden nişanlımın kitapçısında kahve sipariş ediyorlar?" Lee devam etti.

Ee-yikes.

Sesi oldukça mutsuz geliyordu.

Dom, "Durum gayet iyi," diye araya girdi.

Lee'nin gözleri ona kaydı ve daha da az mutluydular.

Luke'un kolu omuzlarıma dolandı ve beni kendi tarafına çekti. Gecikmeden rahatladım ve bir elimi onunkine koydum.

Karın kaslarım, diğer başparmağımı da
p a n t o l o n u n u n orta arka kemer halkasına taktım.

Ren, Lee'ye "Ava halletti," diye bilgi verdi. Sonra bu konuyla işi bitince bakışları bana geldi. "Sen iyi misin?"

Başımı salladım. "Kurabiyeler için teşekkürler."

Gülümsedi ve sessizce, "Her zaman," dedi.

Ren'in bana bu hayatta bir daha kurabiye ısmarlayacağından bahsedince Luke yanımda gerildi. Ren'in gözleri Luke'a kaydı ve ben de gerildim.

Birkaç vuruşluk bir Badass Faceoff yaptılar, sonra Ren çenesini salladı ve Luke da aynısını yaptı. Ren'in gözleri tekrar bana döndü. Bana başka bir gülümseme verdi, bu seferki daha yumuşak, daha az ukala ve çok tatlıydı.

"Kendine iyi bak tatlım," dedi.

Sonra garip bir şekilde Ally'ye hızlı ve mutsuz bir bakış atıp gitti.

"Bu bizim işaretimiz," diye ayağa kalktı Vito Amca.

Dom, "Ama Sissy ile aramızdaki meseleyi henüz çözmedik," diye itiraz etti.

"Yarın yaparız." Vito Amca sehpanın etrafından dolaştı ve Sissy'nin yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Bekle, benim işim şimdi halloldu. Sissy ile konuşmak istiyorum," diye zorladı Dom.

"Defol git, Dom," dedi Sissy, ayağa kalkıp Vito Amca'yı kapıya doğru yürüterek.

Dom ona öldürücü gülümsemelerinden birini vererek,
"Abla, bebeğim," diye kandırdı.

Sissy vuruldu onu a Bak, açıkça
bağışıklık için Dominic Vincetti'nin öldürücü
gülümsemesi.

Bu beni gülümsetti.

"Yarın, sonra Ava'nın kurtarıldı gelen
ve drama," diye emretti Vito Amca.

"Vito Amca," dedi Dom.

"Yarın," diye tersledi Vito.

Dom Sissy'ye döndü, öldürücü gülümsemesi gitmişti.
Yüzünün ciddi olduğunu görünce şok oldum. "Her şeyi
berbat ettim. İtiraf ediyorum, tamam mı? Her şeyi berbat
ettim. Bir daha olmayacak."

Sissy ona Sissy Bakışı atmaya devam etti.

Dom bana döndü. "Karımla ve seninle her şeyi berbat
ettim. Yaptığım çok boktan bir şeydi."

"Doğru söyledin," dedim ona.

Sissy'ye döndü ve "Aramızı tekrar düzeltebilirim," diye
söz verdi.

Sissy Glare ile devam etti ve isteğim dışında onun için
üzülmeye başladım. Büyük bir izleyici kitlesi vardı ama
umurunda değil gibiydi. Karısını gerçekten geri isteyen bir
erkek hariç, herhangi bir erkek aşağılanabilirdi.

Vay canına.

Bunu sindiremedim ve denemedim. Onun yerine Sissy'ye
baktım. için tespit etmek Eğer o

gerekli en iyisi en iyi arkadaş

yardım ettim ve geri adım atmadığını gördüm.

Dom sessizce, "Bunu bir düşün," diye ısrar etti ve sanki bunu düşünmesini içtenlikle istiyormuş gibi bir hali vardı.

Ve bir şekilde, öyle olmadığından
şüpheleniyordum. Sonra o ve Vito
Amca gittiler.

Sissy'nin gözlerimin önünde sönmesini izledim. Tüm kabadayılığı içinden akıp gitmişti.

"İyi misin?" diye
sordum. Başını
salladı.

"Sanırım Tekila Zamanı'na geçtik," dedim. Başını
salladı.

"Benim yerim!" Shirleen bağırdı. "Tekilam var. Romum var. Votkam ve karıştırıcılarım var. Patlamış mısıрым bile var. Birisi tortilla cipsi ve guacamole getirmeli çünkü kahvaltı etmedim ve kesinlikle acıktım."

Indy, "Kaju fıstığı getireceğim," dedi.

Jet, "Cipsleri getireceğim ve guac'ı karıştırmam sadece bir dakikamı alır," diye ekledi.

"Ben hindi, sosis ve çavdar getireceğim. Sandviç yaparız," diye teklif etti Roxie.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Hank.

Luke beni vücuduna doğru kıvrırken başka teklifler de geldi.

Ona baktım ve yüzü yumuşacıktı.

"Partiye gidiyor musun?" diye sordu.

"Noah nasıl?" Cevap vermek yerine sordum.

Tereddüt etti, dudağını dişlerinin arasına aldı, sonra bıraktı ve başını salladı.

Bunu iyiye işaret olarak kabul etmedim.

Havayı içime çektim ve sonra nefes aldım, "Öldü mü?"

Luke tekrar başını salladı. "Boynu kırılmış. Kemik omuriliği delmiş. Boynundan aşağısı ömür boyu felçli kalacak."

Gözlerimi sıkıca kapattım.

Noah'dan gerçekten nefret ediyordum. Beni dolandırdı, benden çaldı, beni dövdü ve daha da kötüsünü yaptı. Yine de, tüm bunlardan sonra bile, felçli olmak ödenecek yüksek bir bedeldi. Bu beni çok etkiledi ve bir pislik olmasına rağmen onun için üzüldüm. Boğazım düğümlenecek kadar kötü.

"Bana bak, bebeğim."

Gözlerimi açtım, onunkileri yakaladım ve ona "Canım parti yapmak istemiyor" dedim.

Diğer kolu bana dolandı ve sıkılaştı. "Ben öyle düşünmemiştim."

"Bu Noah için berbat bir şey," diye

fısıldadım. "Noah için berbat bir

durum," diye onayladı Luke. "Neden

umurumda olsun ki?" diye sordum.

"Çünkü sen iyi bir insansın," diye cevap verdi.

"Umurunda mı?"

Her zamanki gibi, acımasızca dürüstçe, "Hayır" diye yanıtladı.

Alnımı omzuna yasladım. Parmakları yukarı kaydı ve boynumun etrafında kıvrıldı.

"Bitti," diye mırıldandım.

"Evet," dedi.

Kollarımı beline doladım ve iyice yaklaştım. Parmakları boynumdaki kasları yoğurmaya başladı. "Ne yapmak istiyorsun güzelim?" diye sordu.

Bunu düşündüm. Aklıma bir fikir geldi ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Bisikletin var mı?" Ben sordum.

Yüzüme baktı. "Üç tane var."

Tabii ki üç tane vardı.

"Ata binebilir miyiz?" Ben rica ettim. Luke sıırttı. "Kesinlikle."

OTUZ

BLISS

T Asansörün kapıları açıldı ve ben de içeri uçtum.

"Geç kaldım!" Yemek masasına doğru koşarak bağırdım.

"Geç kaldım!" Gereksiz yere tekrarladım.

Taşıdığım alışveriş poşetlerini masanın üzerine attım ve çatı katını taradım.

Luke koltukta oturuyordu. Arkasına yaslanmış, ayak dayama yeri yukarıda, elleri başının arkasında, düz ekranda Rockies'i izliyordu (dinlemek için durduğunuzda lanet olası maçı pencerelerden duyabilseniz bile, Coors Stadyumu'na o kadar yakındık). Güneşin parıltısının televizyona vurmasını engellemek için yeni perdeler çoğunlukla kapalıydı.

Mace ve Matt kanepede oturmuş, ayaklarını sehpaye uzatmış ve ellerini bira şişelerine dolamışlardı. Artık tamamen iyileşmiş ve işinin başına dönmüş olan Koca Bobby, yeni yemek masasının sandalyelerinden birini (siyah lake, gri süet döşemeli oturma yeri ve arkalık, keskin hatlar, kış tekmeleme) arkaya doğru çevirmiş ve üzerine oturmuştu.

Hank mutfak tezgâhının üzerinde oturuyordu ve boynundan bir bira tutuyordu. Eddie'nin kafası buzdolabındaydı.

Çatı katından şifonyere doğru koşarken tüm erkekler dönmüş, gözlerini bana dikmişti.

"Olivia geldi, konuşmaya başladık ve dekorasyon işine geri döndük. Sonra Olivia her zaman yaptığı gibi kendini partiye davet etti. Sonra Tod ve Stevie herkesin yeni kıyafetlere ihtiyacı olduğuna karar verdi ve hiç vaktimiz olmamasına rağmen alışveriş merkezine gittik." Beni gerçekten dinliyorlarmış gibi gevezelik ederek (ki muhtemelen dinlemiyorlardı) şifonyerin önünde durdum ve omzumun üzerinden Luke'a baktım. "Sanırım çok fazla para harcadım."

Telefonun çaldığını duydum ve Luke'un gözleri yemek masasına kayarken Hank cevap vermek için hareketlendi. Çantalara baktı, sonra gözleri tekrar bana döndü.

"Bir kıyafet altı çanta mı alır?" diye sordu.

Bir cep telefonu sesi daha duyduğumda ona "Ayakkabı da aldım," dedim.

"Bir kıyafet ve Ayakkabılar al altı çanta?"

Luke sorusunu biraz değiştirdi.

Şifonyere döndüm ve yarı panikle karıştırmaya başladım. "Başka şeyler de almış olabilirim."

"On beş dakika içinde orada olacağım," dediğini duydum Hank'in telefonuna.

"Eve dönerken alırım," dediğini duydum Eddie'nin.

Aradığım şeyi buldum ve büyük bir telaşla çekmecedan çıkardım. Sütyeni tutmayı başardım ama siyah dantelli lavanta saten külotum havada uçarak kanepenin beş metre gerisinde yere düştü.

Bütün erkeklerin gözleri külotlara gitti. Benim gözlerim külotlara gitti.

Luke'un kıkırdadığını duyduğumda belki de görünmez olmayı öğrenmek için mükemmel bir zaman olduğunu düşündüm.

"Gitme zamanı." Koca Bobby sandalyesinden sıçradı, sandalyesini döndürdü ve masaya geri taşıdı.

Mace ve Matt'in ayağa kalkmak için hamle yaptıklarını gördüm, ben de iç çamaşırlarına doğru koştum ve onları yerden kaptım, yumruğumun içine aldım ve onları ve sütyeni kollarımla sakladım.

"Hayır, sorun değil. Banyoda hazırlanırım," dedim, yüzümün alev alev yandığını düşünürsek kızardığımdan oldukça emindim. "Oyunu bitir."

"Zaten gitmem gerekiyor," diye araya girdi Eddie. "Jet biraz buz alıp Fortnum's'a bırakmamı istiyor."

"Görünüşe göre Roxie'nin yeni elbisesinin arka fermuarına ulaşamıyor." Hank'in sesi kısmen eğleniyor, kısmen de eve gidip elbisenin fermuarını çekmeye değil de tam tersini yapmaya niyetliymiş gibi çıkıyordu.

Elbisesinin fermuarının bile olmadığını bildiğimi bilmiyordu, yani birinin şansı yaver gitmek üzereydi.

Bu düşünce üzerine kendi kendime gülümsedim. Çantalara koştum, ihtiyacım olanları aldım ve banyoya koştum.

"Hepinizle orada görüşürüz," diye omzumun üzerinden seslendim ve banyonun kapısını kapattım.

Kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girdim.

Sorunlarımın sona ermesinden bu yana geçen ALTI HAFTA pek de olaysız geçmemişti.

İlk olarak, aile toplantımız vardı.

Dom, Sissy'yi ona bir şans daha vermesi için ikna etmeye çalışırken Vito Amca şaşırtıcı bir şekilde sessiz kaldı. Ren ve ben de sessiz kaldık, her ne kadar ben gerçekten istemesem ve Ren'in de aynı şekilde hissettiğini görebilsem de.

Sonunda bir şey söylememize gerek kalmadı. Sissy Dom'a gidip bir göle atlamasını söyledi ve odadan çıktı. Zano'lara baktım, sonra sarıldım (evet, Dom'a bile bir tane, çünkü dünyası sona ermiş gibi görünüyordu) ve onu takip ettim.

Bitmemişti. Yarı yarıya değil.

Sonraki bir ay boyunca Dom, Sissy'nin peşini bir erkek gibi bırakmadı. Görünüşe göre sadece yüzüne aldığı darbe koruyucu, sıcak kanlı İtalyan kocasını uyandırmakla kalmamış, Sissy'nin şirret tavrı da onu tahrik etmişti. Hem de çok.

Sonunda onu kaçırdı.

Bu da Luke ve çocukları (tekrar) çağırmak zorunda kaldığım anlamına geliyordu.

Luke ve Vance onları Vail'de bir apartman dairesinde bulmuş ama Sissy'siz geri dönmüş.

"Onu neden orada bıraktın?" Gecenin köründe evime gelip beni uyandırdığında ve bana Sissy'yi bulduğunu ama onu almadığını söylediğinde talep ettim.

"Bebeğim," dedi yatağa oturup botlarını çıkarırken.

Daha fazlasını söylemesini bekledim.

Söylemedi. "Luke!" Tersledim.

Döndü, yatağa doğru eğildi, tam üstüme düştü ve nefesim bir anda kesildi.

Ciğerlerime tekrar oksijen çektikten sonra bana "Hallettiler," dedi.

Gözlerimi ona diktim. "Onun bir pislik olduğunu düşünüyor." "Aralarını düzelttiler," diye tekrarladı.

"Buna inanmıyorum."

"İnanın bana, bunu çözdüler."

"Nereden biliyorsun? Bunu Sissy mi söyledi? Bazen Dom-
"

"Bebeğim, güven bana. Bunun iyi bir şey olduğunu düşünmeseydim onu orada bırakmazdım."

Bu beni susturdu çünkü Luke gerçekten böyle bir şey yapmazdı.

"Oh, tamam," diye homurdandım sonunda.

"Şimdi." Gözleri mürekkep rengindeydi. "Onu bulduğum için bana ne borçlu olduğumu konuşalım."

Hiç itiraz etmedim. Luke'a birçok kez borçlanmamın karşılığını hızlıca almanın kesinlikle doğru yol olduğunu öğrenmiştim.

Her neyse, her seferinde Luke'tan daha çok şey öğrendiğimden emindim.

İkincisi, söz verdiği gibi, çatı katındaki panjurlar takılana kadar benim evimde kaldık ve sonra onun evine taşındık.

Hala hangi yöne gideceğimizden emin değildik. Ben arka verandamı ve korkak ofisimi sevdim. Luke çatı katının güvenliğini ve merkezi konumunu sevdi.

Sonunda Luke, çatı katını benim yapmak için ne yapmam gerekiyorsa yapmamı söyledi, böylece yemek odası masası (böylece Tex, Bay Kumar, Vito Amca ve ben euchre oynayabilirdik, ki epeyce oynadık) ve mutfak için çeşitli kadınsı şeyler (ama çok kadınsı değil - tüm KitchenAid aletlerini siyah, geri kalanını siyah veya kırmızı aldım). Luke mobilyalarımı depoya taşıttı ve evimi bir ajansa kiralattı. Plana göre iki ev de bizde kalacaktı. Eğer daha sonra benim evime taşınmaya karar verirsek, hala taşınabileceğimiz bir evimiz olacaktı.

İyi bir uzlaşmaydı.

Luke'la paylaşmamış olsam da, günü bitirdiğimiz sürece nerede yaşadığımız umurumda değildi.

aynı yatakta yeni bir tanesine başladı.

Son olarak, Yeni Anne -ve görünüşe göre Yeni Marilyn ve Sofia- beni çileden çıkarıyordu. Beni Barlow Bombshell Club'a kabul etmişlerdi, bu da günlük telefon görüşmeleri, güneşin altındaki her şey hakkında bir sürü istenmeyen tavsiye ve sürekli benim (ve Luke'un) işime karışmak anlamına geliyordu.

İlk başta havalı olduğunu düşünmüştüm. Sonra biraz sinir bozucu buldum.

Kanepede sırtüstü yatarken Luke'a bu durumdan şikâyet ettiğimde, Luke Zen'e sırtını dönmüştü, ben de onun yanına bastırmıştım, göğsüne dayadığım kitabı okumuyordum, Luke "Seçim yapmalısın bebeğim. Onlar neyse o. Ya kulübe girersin ya da çıkarsın."

İç çektim. Yine haklıydı. Kulüpteydi.

Duştan çıktım, vücut (şakayık kokulu losyon, Luke'un favorisi), saç (gevşek ve vahşi, Luke'un favorisi) ve makyaj (parti zamanı draması, başka seçenek yok - parti zamanıydı) için tüm kutlama hazırlıklarını yaptım ve alışveriş çantalarım döndüm.

Ayakkabıları getirmiştım ama yanlış kıyafet çantasını almıştım. Parti elbisem hâlâ yemek masasının üzerindeydi.

Hızla akıp giden zamandan tasarruf etmek için bornozumu çıkardım, iç çamaşırlarımı giydim ve ayakkabılarımı giydim (Tod onları Nordstrom'dan buldu-metalik mor, yüksek, sivri topuklu, bantlı sandaletler) ve

elbiseyi almak için dışarı koştum.

Koşunun ortasında durdum. Luke mutfakta durmuş, başını geriye atmış, kaslı boğazını sergilemiş, birasını bitiriyordu.

Kömür grisi bir takım elbise giymişti, gömleği de aynı renkteydi ve yakası açıktaydı. Babasının cenazesinden beri onu takım elbise içinde görmemiştim.

Luke iyi görünüyor, Güzel Ava elini boynuna götürerek nefes aldı.

Hayır, Luke iyi görünüyor. Kötü Ava yüzünü yelpazeliyordu. Haksız değillerdi. Luke iyi görünmüyordu.

Luke iyi görünüyordu.

"İyi görünüyorsun," dedim ona.

Başı eğildi, bakışları bana geldi ve hareketsiz kaldı.

"Tanrım," diye mırıldandı, gözleri vücudunu tarıyordu.

Luke İyi Görünüyor Sisi'nden kurtuldum ve yemek masasına koştum.

"Yanlış çantayı almışım." Çantaları karıştırmaya başladım ve Luke'a "Parfümümü alabilir misin?" diye sordum.

Parfümümü almadı. Onun yerine sıcaklığını sırtımda hissettim. Öne doğru eğildi ve benim de onunla birlikte eğilmekten başka çarem yoktu. Koluyla bir hamle yaptı, çantalar uçtu ve elinin sırtımın ortasına bastırıldığını hissettim.

"Luke," dedim, gözlerim yerdeki torbalarda, sesim şaşkındı.

Beni masaya doğru iterken diğer elinin başparmağı
külotuma takıldı ve aşağı çekti.

Kalçalarımın hemen altına kadar.

Vay canına.

Özel kızlık organlarım titredi.

"Luke!" Nefes nefese kaldım.

Cevap vermedi. Yukarı çıkmaya çalışsam da beni masaya bastırmaya devam etti. Eli altımda hareket ediyordu, kemerinin şingirtısını duydum, fermuarını, sonra uyarıda bulunmadan içime kayd.

Kalkmaya çalışmayı bıraktım ve kollarım kendi iradesiyle önümde dümdüz uzandı, avuç içlerim masaya yaslandı, popom Luke'un kalçalarına bastırdı.

"Luke." Bu sefer çok farklı çıktı.

Elleri sırtımdan ayrıldı ve ikisi de kalçalarımaya gitti, hareket ederken beni sabit tuttu.

Nefesim ağırlaşmaya başladı.

Luke'la olan her şey gibi bu da ateşliydi.

Onunla birlikte hareket ettim, boğazımdan mutlu sesler çıkardım, sonra dışarı kayd, külotumu ayak bileklerime kadar indirdi, beni döndürdü ve masanın üzerine kaldırdı. Ayakkabılarıma dolanan külotumu çekip çıkardı, bir kenara fırlattı ve bacaklarımın arasına girdi, kalçalarımı kaldırdı ve gövdesini benimkinin üzerine eğerek tekrar içime girdi.

Başımı kaldırdım. İçime girerken bir eli kalçamda kaldı, diğer elinin parmakları içime kayd.

ve beni öptü, uzun, derin, ıslak ve bol dilli.

"Geç kalacağız," diye nefes nefese kaldım ağzı ayrıldığında.

"Umurumda değil," diye karşılık verdi, sesi sertti.

Ellerim yukarı kalktı. Biri boynuna dolandı, diğeri çenesine gitti, kapüşonlu gözlerim ağzında kilitli kalırken başparmağım bıyıklarını takip etti.

Başparmağım alt dudağında gezinirken, "Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı.

"Sen içimdeyken hayatımı yaşayabilirim," diye fısıldadım.

Okşamayı bıraktı ve derinlere indi. İçimden ürperti geçti ve dudaklarımı yaladım. Gözleri eridi ve beni tekrar öptü.

Ağzını benimkine dayayarak itiraf etti: "Konu sen olunca kendimi kontrol edemiyorum."

"Bu kötü bir şey mi?" Yaklaşıyordum, sesim cümlelerin ortasında takıldı ve odağımı kaybediyordum.

Soruma cevap vermedi.

Onun yerine, gözleri benimkilerde, "Ver onu bana, bebeğim" diye mırıldandı.

"Ne?" diye sordum. diye sordum ama cevabını beklemedim.

Beni vurdu. Muhteşemdi. Adını usulca söyleyip gülümsediğimde içime aktığını hissettim.

Ben boşalıırken Luke gülümseyen ağızıma, "Ben de böyle seviyorum," diye fısıldadı.

Sonra dudakları benimkilere sertçe bastırdı, son bir kez içime girdi ve ağızımın içinde inledi.

"Bu elbisenin sana göre olduğunu biliyordum kızım," dedi Tod bana. "Erkeğin orada sana bakıyor, sanki son bir yılını bir dağın derinliklerinde, arabaların erişemediğı ve medeniyetten iki haftalık tehlikeli, ölüme meydan okuyan bir yürüyüş mesafesinde, sadece erkeklerin kaldığı bir manastırda geçirmiş gibi."

Luke'a baktım ve Tod haklıydı. Luke bana bakıyordu.

Ancak Tod yanılıyordu. Luke beni istiyormuş gibi görünmüyordu. Beni çoktan elde etmiş ve ona verdiklerimden hoşlanmış gibi bakıyordu.

Dizlerimin bağı çözüldü.

Tod'a, "Buraya gelmeden önce yemek masasında yapmıştık," dedim.

"Mm-hmm. Dediğim gibi, elbise," diye yanıtladı Tod.

Elbisem güzeldi ama bana göre değildi, ama Stevie beni bunu başarabileceğime ikna etti. Kız gibi, uçuşan ve lavantaydı. Askılı olması için bükülmüş malzemesi vardı. Çok fazla göğüs gösteriyordu ama göğüs dekoltesi yoktu. Korse eğimli kesilmişti ve kumaştan ince bir yırtık düşüyordu. Vücuda tam oturuyor ve etek ucunda bir dizi ve bir taraftaki bacağı açıkta bırakan dalgalı bir eğimle düşüyordu. Arkası düşüktü, sadece

Sütyen askımın üstünde. Görünüşte çok ağırbaşlı bir şeydi, ama sarılma ve hareket etme şekli son derece baştan çıkarıcıydı.

"Daha elbisemi bile giymemiştim. Hâlâ iç çamaşırlarımla duruyordum," diye paylaştım.

Tod bana döndü, ağzı açıktı, sonra tekrar Luke'a baktı. "Yemin ederim, bu çocuklar hapse atılmalı. Kanlarında bu kadar testosteron dolaşan erkeklerin serbestçe dolaşması hiç güvenli değil."

Daisy hışımla yanımıza geldi. Üzerinde buz mavisi, vücudu saran, straplez bir elbise vardı ve korsajı ancak mucize olabilecek bir şey tarafından tutturulmuştu.

"Neredeler?" diye tersledi. "Nereden bileyim?" Tod sordu.

"Indy'yi aradın mı?" Daisy karşılık verdi.

Tod ona, "Hayır, onu rahatsız etmek istemiyorum," dedi.

"Neden olmasın?" Daisy'nin sesi yükseliyordu. "Ordövrler soğuyor ve Tex'i takım elbise giymeye ikna ettim ve sanırım huysuzlanmaya başladı."

Gözlerimiz Tex'e çevrildi ve gerçekten de huysuzlanmaya başladığı görüldü. Bunu biliyorduk çünkü ondan huysuz bir enerji yayılıyordu ve boğazında düğümlenmiş kravatıyla oynuyordu.

"Onu aramadım çünkü bu bir düğün Daisy. Bölmek istemedim," diye açıkladı Tod.

"Davet edilmediğimize inanamıyorum," diye homurdandı Daisy.

"Daisy, kızım, biz davetliyiz. Buradayız, değil mi? Sadece törenin küçük olmasını istediler," diye karşılık verdi Tod.

"Biliyorum, ama yine de," diye pes etti Daisy, ama sesi hâlâ sinirli geliyordu.

Tod kolunu onun omuzlarına doladı. "Dekorasyon konusunda iyi iş çıkarmışsın ve seçtiğin garsonları da beğendim. İyi bir erkek kıcı için gözün var."

Özel bir parti için kapatılmış olan Fortnum's'a baktım.

Dönüşüm geçirmişti ve bir şekilde (Daisy'nin hakkını vermek gerekir, Baş Parti Planlayıcısı olarak harika bir iş çıkarmıştı), zevkli ve zarifti.

Normal kahvehane mobilyaları kaldırılmış ve yerlerine beyaz keten kaplı sandalyeler ve beyaz hasır masalar yerleştirilmişti. Şenlikli beyaz balonlar ve şeffaf Noel ışıkları her yerdeydi, hatta tavanı bile kaplıyordu. Her yer büyük cam vazolar içinde beyaz şakayıklarla doluydu. Şampanya ya da sıcak ordövrlerle dolu tepsiler taşıyan yakışıklı garsonlar etrafta dolaşıyor ve hafif bir klasik müzik çalıyordu.

Süslemeyi kendimiz yaptık ve düğün hediyesi olarak partinin masraflarını karşıladık, ancak herkes sırf bu yüzden gerçek hediyeler aldı.

Shirleen ve Daisy garsonları ve mobilya kirasını karşıladı. Tod, Stevie, Smithie, Tex ve Duke bir araya gelip yemek masraflarını karşıladılar. Roxie, Jet, Ally ve ben

tüm çiçekleri ve süslemeleri satın aldı. Lee ve Indy, tabii ki, içkilerin parasını ödemekte ısrar ettiler.

Luke yanımda belirdi, dudakları boynuma değdi, anında ve istemsizce ürpermeme neden oldu, tam o sırada Roxie soluk pembe kayık yakalı, önü dizlere kadar uzanan ince etekli, sırtı tamamen çıplak elbisesiyle koşarak yanıma geldi ve heyecanla fısıldadı, "Geldiler."

"Geldiler!" Baştan aşağı turkuaza bürünmüş (vahşi afro saçına bile turkuaz simler püskürtülmüştü) Shirleen odanın öbür ucundan bağırıyor, heyecandan neredeyse zıplıyordu.

Luke'a döndüm ve başımı kaldırıp ona baktım. "Geldiler," diye nefes aldım.

Gözleri bir süre yüzümü taradı, sonra alnını alnıma dayadı ve yakından, gözlerinin gülümsemesini izledim.

Bu arada, izlemenin büyüleyici olduğunu söylememe izin verin.

Jet odanın bir tarafından, Ally diğer tarafından dolaştı. Sepetler dolusu büyük, beyaz konfetiler taşıyorlardı. Herkes kocaman bir avuç aldı ve sonra hep birlikte kapıya doğru yaklaşarak bir yarım daire oluşturduk.

Tod ve Stevie, Daisy ve kocası Marcus, Smithie ve kadınlarından biri olan LaTeesha, Olivia ve yanında oturan Winnie, Tex ve Nancy, Jet ve Eddie, Hank ve Roxie, Koca Bobby ve kız arkadaşı Carol, Matt ve kız arkadaşı Daphne, Shirleen ve Darius, Hector ve henüz tanışmadığım bir sarışın, Mace (yalnız) vardı,

Monty ve karısı Gillian, partiye geldiğimde tanıştığım Zip, Heavy ve Frank adında üç adam, Duke ve Dolores, Ally (Shirleen'in tahmin ettiği gibi o da yalnızdı, FBI eğitimine gittiğinde erkek arkadaşından ayrılmıştı) ve Luke ve ben.

Kapılar açıldı ve Jules'un amcası Nick, yanında yaşlı bir Kızılderili kadınla içeri girdi. Gülümsediler. Jet sepetini uzattı, bir avuç konfeti aldılar ve çemberdeki yerlerini aldılar.

Tüm gözler tekrar kapıya çevrildi.

May içeri girdi, bebek mavisi elbisesi ve kocaman şapkasıyla çok güzel görünüyordu. Kadife gibi görünecek kadar koyu pembe şakayıklardan oluşan küçük bir buket taşıyordu. Sırıttı, biraz konfeti aldı ve çemberdeki yerini aldı.

İki genç çocuk içeri girdi. Onlarla daha önce birkaç kez karşılaşmıştım; biri kısa boylu, sıska ve beyaz, diğeri uzun boylu, dolgun ve siyahtı. Sokak isimleri Sniff ve Roam'du. Takım elbiseleri içinde rahatsız (ama yakışıklı) görünüyorlardı, ama kalabalığın bakışları altında daha da rahatsızdılar. Gözleri Luke'u buldu ve konfeti sepetini görmezden gelerek doğruca ona doğru yürüdüler ve Luke ile benim arkamda durmak için itiştiler.

Indy ve Lee içeri girdi, Indy benimkinden bile daha kızsı olan nane yeşili elbisesiyle muhteşem görünüyordu. Lee'nin yakasında pembe bir gül vardı ve söylemeliyim ki

Takım elbise de çok seksi. Konfetilerini aldılar ve onur çifti içeri girdiğinde yerlerini almayı başardılar.

Herkes nefesini içine çekti.

Jules'un pırıl pırıl simsiyah saçları omuzlarına dökülen iri dalgalar halinde hafifçe kıvrılmıştı. Fildişi ipekten kolsuz bir elbise giymişti, beli ampir, korsajı çaprazdı ve göğüs dekoltesi vardı. Elbise dizlerine kadar tam oturduğundan karnındaki hafif şişlik açıkça görülebiliyordu. Bir çift bebek mavisi yüksek topuklu sandalet giymişti, Fransız manikürlü ayak parmakları boyunca geniş bir deri kayış vardı, yumuşak, saten bir kurdele ayakkabının yanlarından yukarı çıkıyor, etrafını sarıyor ve ayak bileklerinde bir fiyonkla bağlanıyordu.

Elinde beyaz şakayık ve güllerden oluşan kocaman bir buket taşıyordu ve tek kelimeyle parlıyordu. Boynunda bir pırlanta, bileğinde bir tür tıknaz, bok gibi havalı gümüş bileklik, sağ elinde muhteşem bir söz yüzüğü vardı, sol yüzük parmağındaki kocaman taştan bahsetmiyorum bile, şimdi bir alyansla iç içe geçmişti.

Vance onun yanındaydı, yakasında beyaz bir gül, koyu renk takım elbisesi, koyu renk gömleği ve koyu renk kravatı vardı, siyah saçlarını at kuyruğu şeklinde arkaya toplamıştı. Parlamamanın erkeksi halinin ne olduğunu bilmiyordum ama her ne ise Vance öyle görünüyordu.

"Tebrikler!" Daisy sessizliği bozarak bağırdı. Öne atladı ve konfetilerini fırlattı.

Hepimiz bağırarak aynı şeyi yaptık ve konfetiler havada öyle yoğun bir şekilde uçtu ki kar yağıyor gibiydi. Yavaşça sürükleniyor, yeni evlilerin etrafına düşerken usulca süzülüyordu.

Jules'un arkadaşlarına bakarken gözlerinde parlayan yaşları gördüm, sonra döndü, Vance'in kolları ona sarıldı ve yüzünü onun boynuna gömdü.

İşte o zaman boğazımın düğümlendiğini hissettim.

Bana yakın duran Indy, "Kahretsin," diye mırıldandı.

Lee, "Tatlım," diye mırıldandı ve kollarını ona doladı.

Ağlamamak için kıpkırmızı kesilmiş yüzünü onun göğsüne bastırdı ve kollarını onun boynuna doladı.

İşte o zaman boğazımın yanmaya başladığını hissettim ve bir nedenden dolayı kaçma ihtiyacı duyarak geri adım attım.

Ben de mor ayakkabılarımın beni götürebileceği en hızlı şekilde kaçmaya çalıştım.

Döndüm ve koştum, iyi dilekte bulunanlardan ve garsonlardan kaçtım ve bir kol beni belimden yakalamadan ve Luke'la yüz yüze gelmeden önce kitapların orta koridorunun yarısına kadar geldim.

Başım geriye eğildi ve bakışlarım onunkilerle buluştu. Yüzü yumuşaktı, gözleri arıyordu. Gözlerim yaşlarla doldu.

"Bebeğim," diye mırıldandı. "Konuş benimle."

Başımı salladım ve bir adım geri attım. Her iki kolu da bana dolandı ve beni kendine çekti. Bu yüzden geri çekilmek yok.

Eek!

"Kaçmak yok," dedi, sesi yumuşak ama sertti.

"Konuş." "Sanmıyorum..." Başladım, sonra durdum.

Çıkar onu, çıkar onu, çıkar onu kızım, İyi Ava talep etti.

Evet, Tanrı aşkına, şu işi bitirelim. Daha fazla şampanyaya ihtiyacım var. Kötü Ava'nın sesi sıkılmış gibiydi.

Ben konuşmaya başlamayınca Luke alçak sesle, "Ava," dedi.

Boğazımı temizledim, derin bir nefes aldım, kollarında doğruldum ve kendimi durduramadan doğrudan "Hiç bu kadar mutlu olduğumu sanmıyorum" dedim.

Başını geriye doğru salladı ve duymayı beklediği şeyin bu olmadığını biliyordum.

Sonra yüzü değişti. Bana daha önce hiç bakmadığı bir şekilde baktı ve yüzündeki her neyse ciğerlerimin sıkışmasına neden oldu.

Kolları hareket etti. Biri alçaldı, çok alçaldı, belimi geçti, eli daha da alçaldı, arkama bastırdı, böylece kalçalarım onunkilere iyice oturdu. Diğer kolu sırtımdan yukarı kayarak kürek kemiklerimin hemen altına dolandı ve parmaklarını göğsümün yan tarafında hissettim.

"Korkuyorum," dedim kısık bir sesle ve vücudumda bir ürperti hissettim. Aniden üşüdüğümü de hissettim, bu yüzden ona yaklaştım ve ellerimi omuzlarına koydum. Gözlerimi sıkıca kapattım, sonra açtım ve fısıldadım,

"Luke, ölümüne korkuyorum. Hayatım boyunca hiç bu kadar korkmamıştım."

"Söyle bana, yemin ederim bir daha asla korkmamamı sağlayacağım," diye söz verdi.

Ona göz kırptım. "Sana ne söyleyeyim?" "Ne olduğunu biliyorsun."

"Ne olduğunu bilmiyorum." Bunu söyledikten sonra ne olduğunu anladım ve vücudum gerildi.

"Bebeğim, ailenin kasabaya geldiği o günden beri bekliyorum."

İşte o zaman başından beri bildiğini anladım. Nasıl bildiğini bilmiyordum. Ama yine de o her şeyi biliyordu.

"Bunu söylemek zorunda mıyım?" Sessizce sordum.

Bana yarım bir gülüş attı ve kolumu sıktı. "Evet, söylemek zorundasın."

İçimi çektim.

Kolunu bir kez daha sıktı.

Ellerim omuzlarından çenesine doğru kaydı ve gözlerinin içine baktım.

Sekiz yaşımdan beri bekliyordum. Onunla ilgili abartılı hayaller kurmuştum. Geceleri rüyalarım girmişti. Günlüğüme bunu nasıl yapacağımı yazmıştım. Yirmi yılı aşkın bir süredir bunu yapma şansını umuyordum. Hatta bunun için dua bile etmiştim.

Daha fazla beklemek için bir neden yoktu. Eğer daha fazla beklersem ciddi bir korkak olurdum.

Ve son birkaç aydan sonra kendim hakkında bildiğim bir şey vardı.

Korkak değildim.

"Lucas Stark," diye fısıldadım, "seni seviyorum."

Zihnimin, onu sevdiğimi söylediğimde vereceği tepkinin ne olacağını düşünmek için kelimeleri söylemenin ötesine geçmesine izin vermemiştim.

Ancak, en çılgın hayallerimde bile elde ettiğim şey bu değildi.

Kolları bir kez daha sıkı, bu seferki o kadar sıkıydı ki beni ona yapıştırdı. Beni öptü. Öpücük o kadar sıcak, o kadar sert, o kadar derindi ki dudaklarımı morarttı (doğruyu söylemek gerekirse, pek umursamadım).

Sonra beni bıraktı ve ben öyle bir Luke Lip Fog'un içindeydim ki bir ayağımın üzerine geri döndüm, elim kendimi sabitlemek için onun üst koluna dolandı, ama bunu yapmak zorunda değildim. Çünkü birdenbire artık ayaklarımın üzerinde değildim. Onun yerine Luke'un omzuna atılmışım, kolu kalçalarımın arkasına dolanmıştı. Döndü ve partiye doğru yürümeye başladı.

Oh... Tanrım...

Beni partiye götürmüyordu! Taşıyor muydu?

"Luke!" Tısladım. "Beni yere bırak."

Yürümeye devam etti.

"Luke! Herkes gidiyor-" Çok geç.

Açık alana çıktık. İnsanlar sohbet ediyor, gülüyor, kadehler tokuşturuyordu.

Luke içeri girdiğinde sohbet, kahkahalar ve kadeh tokuşturmalar durdu ve ben Luke'un sırtına asılı, ellerim belimde, başımı yukarı kaldırarak etrafa baktım ve herkesin bana baktığını gördüm.

"Adamımsın!" Sniff bize bağırdı ve birkaç kısık kahkaha duyuldu.

O anda Luke'u öldürmeye karar verdim.

Luke'un birine "Geri döneceğiz," dediğini duydum, sonra kapıdan içeri girdi ve bizim gidişimizi izleyen Vance ve Jules ile konuştuğunu gördüm. Vance pis pis sırtıyordu, Jules'un gözleri kocaman açılmıştı.

Onlara el salladım. Jules kahkahayı patlattı. Luke yürümeye devam etti.

Son şampanyamı da içtim, bardağı masaya çarptım, başımı çevirdim ve bağırdım, "Garson! Doldur!"

Keten kaplı sevimli küçük sandalyelerden birinde yanıma uzanmış olan Luke, kolunu sandalyenin arkasına dolamıştı

benimkini. Eli boynuma dolandı, beni vücuduna doğru döndürdü ve ağzı kulağıma geldi.

"Ne kadar sarhoşsun?" diye fısıldadı.

Başımı geriye attım, ona ters ters baktım ve kollarımı göğsümde kavuşturdum. Luke kıkırdadı.

Erkek adam, sert adam, maço adam tavırlarıyla kendine tanımsız bir Ava Barlow Sessiz Muamelesi dönemi kazandırmıştı.

Tamam, beni Porsche'siyle çatı katına geri götürmüş, beni içeri sürüklemiş, yavaşça sevişmiş ve gecenin ikinci Luke kaynaklı orgazmını yaşamadan hemen önce beni sevdiğini söylemişti ve hepsi iyiydi. Çok iyiydi. Süper iyiydi.

Ultra iyi.

Sonra bizi partiye geri götürdü ve herkesin az önce biriyle yattığını bildiğini biliyordum, hem de çok iyi biliyordu. Bu, o gece Luke tarafından ikinci kez utandırıldığım anlamına geliyordu.

Garson bir kadeh şampanya daha getirdi. "Teşekkür ederim," dedim içimden, ona tatlı tatlı gülümseyerek.

"Şekerim, hepimize yetecek kadar içtiğin düşünülürse bir şeyler yemen gerekmiyor mu?" Daisy karşımda otururken sordu.

"Aç değilim," diye cevap verdim.

"Çok kızgın." Yanımda oturan Shirleen gülümsedi.

"Aynen öyle," diye karşılık verdim.

"Kızım, neye kızdığını anlamıyorum. İyi bir adam bana iş vermek için beni arabasına aldı ve iyi, eğer yüzün ve saçın bir şeye benziyorsa, lanet olası taklalar atıyor olurdum," diye yanıtladı Shirleen.

Luke'un başparmağı boynumu okşamaya başladı. Döndüm ve ona tekrar ters ters baktım. Bir kahkaha patlattı.

Çok sinir bozucuydu!

Shirleen'e döndüm. "Bunu şimdi söylüyorsun. Senin başına gelseydi, söylemeyebilirdin. Benim yaptığımı yapabilirsin. Bence en az bir haftalık Ava Barlow Sessizlik Tedavisi cezası çok iyi. Belki iki yaparım."

"Sessiz Tedavi!" Daisy ağladı ve ardından çın çın çınlayan kıkırdamasını yaptı. "Kızım, ondan öç almak istiyorsan suyunu kes, anladın mı?"

Merakla Daisy'ye doğru eğildim. "Suyunu mu kestir?"

"Nookie yok. Hiç, hiç. Parmak yok, ağız yok, dil yok, öpücük yok, hiçbir şey yok. Tamamen kesmek. Her seferinde işe yarıyor," diye yanıtladı Daisy.

Sarhoş bir şekilde başımı sallayarak arkama yaslandım. "Daisy, sen bir boka yaramazsın. Bu fikri sevdim."

Luke'un eli tekrar boynuma dolandı. Beni vücuduna doğru döndürdü ve ağzı tekrar kulağıma geldi.

"O tatlı vücuduna erişimi kesmeye çalışırsan, güzelim, kendini bir hafta boyunca yatağında çıplak bir şekilde kelepçelenmiş bulursun." Tereddüt etti. "Belki iki."

Ee-yikes!

Başını kaldırdı. Göz göze geldik, Ava Barlow ve Lucas Stark Ölümüne Bakış Yarışması'na girdik ve her zamanki gibi ben kaybettim.

Ondan uzaklaştım ve ona bir kez daha ters ters baktım ama masaya döndüm ve "Suyunu kesmenin işe yarayacağını sanmıyorum" dedim.

Shirleen başını geriye attı ve güldü.

Şahsen ben hiçbir şeyin komik olduğunu düşünmedim.

Roxie ve Hank geldi ve Roxie bir sandalyeye çökerken Hank birkaç kadeh şampanya aldı.

Roxie başını kaldırıp Hank'e baktı. "Lee'nin işi için sırada sen varsın." "Ne demek istiyorsun, kızım?"

Shirleen sordu.

"Lee, Vance'in sağdııcıydı, Hank de Lee'nin sağdııcı. Indy ve Lee birkaç hafta içinde evleniyorlar," diye açıkladı Roxie.

Shirleen bir iç çekti. "Bir Rock Chick'in arkadaşı için pahalı bir yıl olacak. Jet'in parmağını gördünüz mü?"

Herkes dönüp Jet'in parmağına baktı. Üzerinde açık bir anlamı olan prenses kesim bir elmas vardı.

"Aman Tanrım!" Mini çığlık attım.

"Bana hiçbir şey söylemedi." Daisy'nin sesi şaşkın ve üzgün geliyordu.

"Eddie birkaç gün önce ona sordu," diye açıkladı Roxie. "Biliyorum çünkü onu banyoya sürükledim ve dökülmesini sağladım. Jules'un ilgi odağı olmasını istemedi."

Daisy gözlerini devirdi. "Jet'in tarzı bu. Dikkat çekmeyi pek sevmez."

Omzumda hafif bir dokunuş hissettim. Bu Luke'un dokunuşu değildi, başımı kaldırıp baktığımda Jules'un orada durduğunu gördüm. Gözleri Luke'un üzerindeydi.

"Onu çalabilir miyim?"

Luke çenesini kaldırdı. Ayağa kalktım, Jules elimi tuttu ve yürüdük. Durdu ve beni kendine çekti.

"İyi misin?" diye sordu.

Tanrım, çok iyi biriydi. İşte düğün günüydü ve benim için ve son dramım için endişeleniyordu.

"Benim hakkımda konuşmayalım. Sen iyi misin?" Geri döndüm.

Yüzü yumuşadı. Gözleri Vance'in üzerine düşene kadar odada dolaştı ve elleri karnına gitti. Oradaki tektaşı gördüm. Nişan yüzüğünün bandı ince, ayarı sade, pırlantası ise muhteşemdi. Sağ elinde, Vance'in geçen Noel'de ona verdiği söz yüzüğü olduğunu bildiğim (çünkü bana söylemişti) süper uçan gümüş bir bant vardı.

"Mutluluk," dedi.

Karnından gözlerine baktım. "Ne?"

diye sordum. diye sordum.

"Mutluluk. Hayatımda ilk kez mutluluk hissediyorum."

Yaklaştı. "Sen de hissediyor musun? Luke'la?"

İşte o zaman yaklaştım.

"Bu gece onu sevdiğimi söyledim," diye paylaştım.

Başını salladı ve dudakları bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "İtfaiyeci kapıyı tutuyor, değil mi?"

"Evet. Bu adamlar neden böyle davranıyor?" diye sordum.

Omuz silkti. "Kim bilir?" Gözleri tekrar Vance'e döndü.

"Yine de Tanrı'ya şükür biliyorlar."

Elini tuttum. "Mutlu olmana çok sevindim."

Indy yaklaştığında uçlu dudakları tam bir gülümsemeye dönüştü.

"İtfaiyecinin tutuşundan mı bahsediyorsunuz?" diye sordu usulca.

Ally yanıma gelerek, "Bu çok seksiydi," dedi.

"Ben söyleyeyim. Luke, Hot Bunch'ın geri kalanını amatör gibi gösteriyor." Roxie grubumuza katıldı.

"Biraz hızlanmaları gerekecek," dedi Ally ve sonra hepimiz Hot Bunch'ın "hızlanma" düşüncesine kıkırdadık.

Eğer bu çocuklar bir adım atarlarsa, uygarlık zamanda yaklaşık elli bin yıl geriye gider.

Jet içeri itti ve kolu belime dolandı.

"İyi misin, bilirsin, itfaiyecinin tutuşundan sonra?" diye sordu.

"Birkaç gün önce nişanlandıktan sonra iyi misin?" Jules araya girdi.

Herkes Jet'e baktı ve Jet'in yanakları pembeleşti.

Jet Jules'a, "Senin şimşeklerini üzerime çekmek istemedim," dedi.

Jules iki eliyle onun yanaklarını kavradı, öne doğru çekti ve tam alnına kocaman bir öpücük kondurdu.

Bunun üzerine bir grup kız öpüşmeye, kucaklaşmaya ve devam etmeye başladı. Daisy, Shirleen, May ve Nancy'nin de katılmasıyla öpüşmeler daha da gürültülü bir hal aldı.

Sonunda Tex gürledi, "Biri şu berbat müziği değiştirecek mi? Bize biraz rock 'n' roll lazım!"

Rock kızlarının hepsi dönüp Tex'e baktı. Kravatını çekip çıkardı, yarısı yenmiş ordövrlerle dolu bir tabağın içine attı ve kaşlarını çatarak bize baktı.

Bu, kız topluluğunu kahkahalara boğdu.

Sonra biri rock 'n' roll çalmaya başladı.

Elim işaretlendi, çekildi ve ben de Luke'u takip ederek ona doğru ilerledim. Beni Rock Chicks grubundan uzaklaştırdıktan sonra kollarına aldı.

"Bana kızgınlığın geçti mi?" diye sordu.

Ona cevabını vermek için ters ters baktım. Bakışımı görmezden geldi, başını eğdi ve boynuma sokuldu.

"Bana kızgın olabilirsin ama beni hala seviyorsun," dedi kulağıma yakın bir şekilde ve sesi kendinden memnun geliyordu.

Her zamanki gibi
haklıydı. Bunu
paylaşmadım.

Başını kaldırdı ve eli çeneme gelip başparmağıyla yanağıma okşarken alnını benimkine dayadı.

"Bebeğim, sevdiğim kadının sonunda beni sevdiğini söylemesinin bir kutlama olmadan geçip gitmesine izin vermeyeceğim."

"Mağara adamı gibi davranarak beni arkadaşlarımızın arasından geçirmene gerek yoktu."

Bozulan sessizliğime gülümsedi.

"Ben buyum," dedi sessizce, dürüstçe ve en ufak bir pişmanlık belirtisi göstermeden.

"Sinir bozucu," dedim ona, ama itiraf etmeliyim ki, sadece kendime, bunu gerçekten kastetmemiştim.

"Evet." Bunu sinir bozucu olmak kabul edilebilir bir kişilik özelliğiymiş gibi söyledi. Sonra başka bir konuya geçmeye karar vererek, "Jules mutlu mu?" diye sordu.

Biraz eridim. Elimde değildi. Güzel bir partiydi, harika insanlardı ve Jules ile Vance mutluluğu hak eden insanlardı.

"Bunun mutluluk olduğunu söyledi."

Başı eğildi, parmakları çeneme yaslandı, başparmağı alt dudağımda gezindi ve sonra ağzı benimkine geldi.

Dudakları dudaklarıma değerken, gözlerinin mürekkep rengine dönüşmesini yakından izledim.

Sonra dedi ki, "O haklı."

Son

Rock chick

BONUS BÖLÜM

7\NDI3EG
OY "TOBER I, 2023

BONUS İÇERİK

HANKY-PANKY

Luke

Luke o kadar öfkeliydi ki önünü bile göremiyordu ve ofise nasıl gelebildiğinden emin değildi.

Bu yüzden Nightingale Araştırma'nın resepsiyonuna girer girmez Mace arka ofislere açılan kapıdan çıktı.

NI'nın adamları bir takım değildi. Onlar kardeşti.

Yani biliyorlardı.

Mace, Luke'a şöyle bir baktıktan sonra alçak sesle, "Kontrol et," dedi ve kendini Luke ile kapının arasına yerleştirdi.

Luke durdu ve Mace ile göz göze geldi.

Adam haklıydı. Kontrol etmesi gerekiyordu. Hayır.

Yapması gereken şey dışarı çıkıp koşmaktı -duygularını yakmak için. Onunla uğraşmanın

Babam büyürken. Sadece bir yere kadar bağırabilirdiniz. Bir yere kadar bok yiyebilirdiniz. Sınırinaza ulaştığınızda, iki seçeneğiniz vardı ve ikisi de fizikseldi, ancak yalnızca biri geceleri uyumanıza izin verirdi.

Lee'nin ofiste olduğunu söylediği adamla yüz yüze gelmesine ve fiziksel olarak yanlış yola sapmasına gerek yoktu.

Kontrol etmesi gerekiyordu.

Burnundan nefes aldı.

Mace onu izledi ve kılını bile kıpırdatmadı.

Bir nefes daha aldı. Nefesini bıraktığında Mace rahatladı.

Luke'un arkasındaki kapı açıldı. Döndü ve Vance'in içeri girişini izledi.

Luke, Lee'nin yanı sıra Mace ve Monty'nin de orada olduğunu biliyordu. Eğer onu kilitlemeleri gerekirse, çok zorlanacaklardı ama bu adamlar bunu yapabiliirdi.

Bu yüzden Vance gelmedi.

Vance gösterdi çünkü Lee'nin ofisinde kimlerin olduğunu biliyordu. Ve belirttiği gibi, bu adamlar onun kardeşleriydi.

Luke çenesini Vance'e doğru eğdi ve sonra Mace'e döndü. Mace onun için kapıyı açtı.

Luke, Lee'nin ofisine girerken Mace ve Vance'i arkasında hissetti ama içeri girmediler.

Yine de yakın kalacaklarını biliyordu.

Luke içeri girdiğinde Lee masasının arkasında oturduğu yerden doğruldu, gözleri Luke'un üzerinde keskin ve tetikteydi.

Luke her şeyin kontrol altında olduğunu bildirmek için ona bir bakış attı.

Sonra dikkatini Lee'nin masasının önündeki sandalyede oturan adama çevirdi.

Ve kontrol elden kaçtı.

İyi görünüyordu. Bronz. Sağlıklı. Mutlu.

Öyle ki, gerçekte olduğundan beş, on yaş daha genç görünüyordu.

Luke'un on dört yıl önce tanıdığı adamdan tamamen farklıydı.

Ailesini terk ettikten sonra Adrian Barlow için hayat güzelmiş gibi görünüyordu.

Adrian'ın yavaşça ayaklarını çekmesini izledi, gözleri Luke'un çizmelerinden yüzüne doğru hareket ederken genişledi, sonra yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı.

"Vay be. Yani, büyüyünce bir şey olacağını biliyordum, ama vay be oğlum, sadece... vay be," dedi Adrian, hâlâ gülümseyerek. "Sen bir şey değilsin. Sen başka bir şeysin."

Bu "başka bir şey" in ne anlama geldiği açıktı ama Ava'yı vahşi bir kedinin ininde kendi başının çaresine bakması için çaresiz bir kedi yavrusu gibi bırakan adamın iltifatına Luke'un verecek hiçbir şeyi yoktu.

"Bana neden burada olduğunu söylemek ister misin, Adrian?" diye sordu.

Adamın gülümsemesi durakladı, bakışları Lee'ye, oradan da Luke'a kaydı ve açıkladı: "Gazetede senin bir resmini gördüm. Ya da en azından sen olduğunu düşündüğüm bir adamın. Grenli bir fotoğraftı ve arka planda sen vardın. Ben de kontrol etmeye geldim ve haklıydım. Başlıkta adın yazmıyordu ama Nightingale Araştırma ekibinin bir üyesi olduğun yazıyordu." Ellerini iki yana açtı. "İşte buradayım."

Luke o fotoğrafı biliyordu. Ava bir polis barikatına çarpan bir arabadayken basılmıştı ve araç patlamadan önce onu arabadan çıkarmışlardı.

Gazete Ava'yla ilgili kısmı basmamıştı, o yüzden Adrian o kısmı bilmiyordu.

"Bu neden burada olduğumu düşündüğünüzü açıklıyor," dedi. "Neden burada olduğunu değil."

Ava'nın babasının yüzü biraz renk kaybetti ve ağzını açtı ama o bir şey söyleyemeden Luke tekrar konuştu.

"Nerelerdeydin Adrian?"

Diye sordu, ama biliyordu.

Ava onun babasını aramasını istemediğini söyledi ama beş Rock Chicks'ten ve özellikle de karısının yaşadıklarından sonra Luke hiçbir şeyi şansa bırakmıyordu. Ava ailesinden yeterince darbe almıştı, daha fazlasını kaldıramazdı. Ve eğer mecbur kalırsa, darbeyi yumuşatmak için elinden geleni yapacaktı.

Yani Adrian'ın on dört yıldır tam olarak nerede olduğunu biliyordu ve bu Luke'un neden bu kadar... lanet olasıca... kızgın olduğunun bir parçasıydı -küçük bir parçası ama önemli bir parçasıydı.

"Luke-" diye başladı Adrian.

"Güzel bronzlaşmışsın. Sen gittikten sonra karın üç kızı nasıl büyüteceğini düşünürken mi yaşıyorsun?" Luke itti.

Solgunluğun yerini renk almaya başlamıştı ve Luke bunun utanç mı yoksa öfke mi olduğundan emin değildi.

Buna da verecek hiçbir şeyi yoktu.

Adam, "Ava'ya her zaman yakındın," diye konuştuğunda sözcükler gergin geliyordu.

"Evet," diye onayladı Luke. "Ava'ya her zaman yakındım." "Ben de belki hâlâ öyledir diye düşündüm."

Luke buna cevap vermedi ama bu işin gidişatından hoşlanmamıştı.

İşin nereye varacağını tahmin edebiliyordu ama aklının oraya gitmesine izin vermeyecekti çünkü zaten pamuk ipliğine bağlıydı. Kopmasına gerek yoktu.

Adrian görünür bir şekilde derin bir nefes aldı ve "Dinle, yıllar önce verdiğim kararlar ilgili hissettiklerini bir sır olarak saklamadın-" diyerek nefesini verdi.

Luke araya girdi, "Hayır, bunu birkaç saniye önce açıkça belirttim. Ama istersen bu konuda daha fazla sözüm var."

Adrian'ın ifadesi şimdi sertleşmişti. "Hayır. Kızımı bulmama yardım edip edemeyeceğinizi öğrenmek istedim. Ava'yı."

Evet.

Tahmin etmesine izin vermediği şey buydu.

Luke, Lee'nin değiştiğini hissetti.

Nedenini biliyordu. Odadaki enerji değişmişti, iyi anlamda değil ve hepsi Luke'tan geliyordu.

"Sanırım cevabını çoktan aldım," diye mırıldandı Adrian. "O yüzden ben gidiyorum. Onu kendim bulabilirim."

"Onu bulamayacaksın, Adrian," dedi Luke dişlerinin arasından, kelimeler açık bir tehditti ve Adrian bunu kaçırmadı. Adrian tamamen hareketsiz kalıp gözlerini ona diktiğinde Luke bunu anlamıştı. "Marilyn ve Sofia'yla ilgilenmiyor musun?" diye sordu.

"Ava ile başlayayım dedim."

"Tuhaf bir seçim, en çok becerdiğin kişinin o olduğunu düşünürsek."

Adrian irkildi.

Oh, evet.

Bunu biliyordu.

"Evet," dedi Luke alçak

sesle. Başka bir tehdit.

Lee, "Luke" diye mırıldandı.

Luke gözlerini Adrian'dan ayırmadan Lee'ye, "Anladım," diye cevap verdi.

"O evin nasıl bir yer olduğunu anlamıyorsun," dedi Adrian sert bir sesle.

O anlamıştı. Adrian'ı on buçuk yıl sonra ilk kez, yaşından daha genç, zinde ve sorunsuz görmeden önce bile anlamıştı. O evde Christine, Marilyn ve Sofia'yla birlikte olmak onu fiziksel olduğu kadar zihinsel olarak da yıpratmıştı. Bu çok açıktı. Onlardan ayrılmak hayatını daha iyi bir hale getirmişti. Bu da çok açıktı.

Ve Luke her şeyi, adamın tüm hikâyesini biliyordu, bu yüzden Adrian'ın kötülüğü bırakıp kendine bir sürü iyilik bulunduğunu biliyordu.

Hala.

"Nasıl olduğu umurumda bile değil."

"Luke-"

"Adrian," adama doğru eğildi, "sana ihtiyacı vardı." Adam ona kilitlendi ve arkasına yaslandı. "Her kızın babasına ihtiyacı olduğu gibi değil. Ava'nın sana ihtiyacı vardı. Sen gittikten sonra onu paramparça ettiler. Onu parçalara ayırdılar."

Bir ürkme daha.

Siktir et bu

adamı.

"O iyi mi?" Adrian kendine geldikten sonra sordu.

"O senin için sınırların dışında, olan bu."

Biraz çaba sarf etti ama adam omuzlarını dikleştirdi ve "O benim kızım" dedi.

"Evet, ama o benim kadınıım."

Adamın ağızı açık kaldı.

Sonra, sanki durduramıyormuş gibi, yüzünde bir gülümseme belirdi ve kendi kendine mırıldanmadan önce gözlerinde bir ışık yandı, "Biliyordum. İkinizin bir araya geleceğini biliyordum. Sadece biraz daha yaşlanması gerekiyordu. Seni deli gibi seviyordu ve sen de aynısını hissediyordun. Ama ağabey sevgisi, görüyorum ki, çiçek tamamen açtığında dönüşüyor."

"Seninle anılarımızı tazelemiyorum, Adrian. Sana geldiğin yere geri dönmeni ve bu işin peşini bırakmanı söylüyorum."

Yüzüne sert bir ifade geri geldi. "Bu senin vereceğin bir karar değil."

"Hayır. Değil. Ama birkaç ay önce ona seni bulmamı isteyip istemediğini sorduğumda hayır dedi. İşte böyle."

Adamın yüzü kızardı ve canlılığının bir kısmı dışarı sızdı. "Hayır mı dedi?"

"Hayır dedi," diye doğruladı Luke.

"Belki, eğer bilirse-" Adrian denedi.

Luke onun sözünü kesti. "Belki burada olduğunu ve benimle konuştuğunu bilirse fikrini değiştirir. Belki de hayatının yarısından sonra nihayet onu aramaya geldiğini bilirse, söyleyeceklerini duymak için yüreğinde bir şeyler hissedebilir.

Ve bunu ona söyleyeceğim, Adrian. Bunu bilmeyi hak ediyor. Ve ona söylediğimde, son on dört yıldır Castle Rock'ta olduğunu da söyleyeceğim. Otuz mil uzakta ve hiçbir şey yok. Üniversite masrafları için bir dolar bile vermedin. Aklında olduğunu bilsin diye bir doğum günü kartı bile yok. Bir sik yok. Ve sen otuz... mil... uzaktaydın."

İşleri kötüye gidiyordu, bunu o da biliyordu, Lee de biliyordu ve bu yüzden Lee, "Luke, kardeşim, belki de biraz yürüyüşe çıkmalısın," dedi.

Luke başını sertçe salladı. "Kayasına geri dönüp bekleyeceğine söz verene kadar olmaz. Ben Ava'yla konuşana kadar bekle. O kararını verene kadar bekle." Bunu Lee'ye söyledi ama gözleri yine Adrian'dan ayrılmadı. Bir sonraki sözünü Adrian'a söyledi. "Ondan haber almazsan, seni dışladığını bilirsın ve o kadar. Onu bulmaya çalışmıyorsun. Onunla konuşmaya çalışmıyorsun. Marilyn ya da Sofia'nın peşinden de gitmiyorsun. Ava üçü için de karar veriyor. Sen onu onlara bıraktıktan sonra bu ayrıcalığı hak ediyor ve sen gittiğinden beri bunu geri kazanmak için hiçbir şey yapmadılar. Ama bunun Marilyn ve Sofia'yla ilgili olmadığından şüpheleniyorum. Bunun Ava'yla ilgili olduğundan şüpheleniyorum."

Ava'nın paketiyle birlikte gelmedikleri sürece en büyük iki çocuğuyla hâlâ hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça gösteren yüzündeki suçluluk duygusu bu soruya cevap veriyordu.

Luke'un onu suçlamadığı tek alan buydu. Ama o bunu paylaşmadı.

Ortaya koymaya devam etti.

"Ondan haber alıyorsun, şimdi beni dinle. Seni gördüğünde, orada olacağım. Onu tekrar sikersen, orada olacağım. Ama kontrol altında tuttuğumdan emin olmak için burada olan adamlarım olmayacak."

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Adrian sordu.

"Sana söylüyorum, onun kalbini kırdın. O artık benim korumamda. O zaman öyleydi, ama sen gittiğinde işimde düştüm. Bir daha düşmeyeceğim, Adrian. Sana bunu söylüyorum."

Birbirlerine baktılar.

Adrian'ın gözlerinde Luke'un da hiç umursamadığı kasvetli bir ifade belirdi ve sonra adam, "Yeterince adil," dedi.

Luke kapının önünden çekildi, bu Adrian'a defolup gitmesi için sözsüz bir işaretti.

Adrian onu aldı, ama Luke'un yanına geldikten sonra durduğunda hayatını da eline aldı.

Orada, "Olmandan korktuğu her şeysin." dedi. Ondan çok daha fazlası, bu onu yiyip bitirdi. Kendi oğluyla kimin daha taşaklı olduğunu görmek için yarışıyordu. Sen daha göğüs kıllarını bile uzatmadan herkes bunun cevabını biliyordu. Neden buna kızmak yerine bunun yaratılmasında bir rol oynamakla övünemedi, asla bilemeyeceğim. Kız arkadaşımın neye karar vereceğini de bilmiyorum. Ne olursa olsun hak ediyorum. Açıklamak için bir şans istiyorum ama haklısın. Bu ona bağlı.

Ama senin haberin olmadan buradan ayrılmayacağım, ikinizin birlikte olması beni çok heyecanlandırıyor. Karşı sokağımıza taşındığında kader seni parlattı. Ava'nın sana ihtiyacı olduğu için değil. Çünkü senin Ava'ya ihtiyacın vardı."

"Zaten bildiğim bir şeyi bana söylediğin için teşekkürler," diye ısırıldı Luke.

"Ve bunu bildiğini doğruladığın için teşekkürler," diye karşılık verdi Adrian.

Bununla birlikte gitti.

Lee verdi o a dövmek sonra sordu, "İstemek Ben için atacak bir şey bulabilir misin?"

Luke başını iki yana açarak sol taraftaki çatlağı hissetti, boku çok gergindi.

Sonra Lee'ye baktı ve "Ben iyiyim" dedi.

"Gerçekten Ava'ya onun burada olduğunu söyleyecek misin?"

"Gerçekten öyleyim. Bunu bilmeyi hak ediyor." "Onu geri alacak mı?"

"Bunu bilmiyorum. Tek bildiğim, o ne karar verirse versin onu geri alacağım."

Lee başını salladı.

Luke yapmadı.

İşten çıkma vakti gelmişti. Eve

gidiyordu.

Asansörle çatı katına çıkarken Luke kendini hazırladı. Ava'yla konuşması gereken şey yüzünden değil.

Her zaman hazırlanırdı.

Çünkü çatı katına girdiğinde Shirleen'le oturmuş, yarı çıplak erkeklerin öne çıktığı filmleri izliyor olabilirdi. Saçını Daisy'ye yaptırıyor olabilirdi, sonunda korkunç bir şey olacaktı (ama yine de onunla sevişecekti, bunu biliyordu çünkü olmuştu). Yarı alçıda olabilir ve Sissy ile tamamen sarhoş olma yolunda gevezelik ediyor olabilirdi, bu yüzden ya Sissy'yi eve götürmek zorunda kalacak ya da Dom'u gelip onu alması için arayacaktı. Rock Chicks'in bulaştığı bir pislik yüzünden yüzüne kamuflaj boyası sürüyor olabilirdi.

Her şey olabilir.

Bu yüzden önceden desteklemek en doğru yoldu.

Kapılar açıldı, Tom Petty'nin "Free Fallin'" şarkısını söylediğini duydu ve sonra kalbi açıldı.

Kadını mutfakta olduğu için, o görünür görünmez gözleri ona dikildi ve yüzü mutlu bir gülümsemeye dönüştü.

Kahretsin, o bir nakavttı. O kadar muhteşemdi ki, onun yanındayken sürekli ereksiyonla mücadele ediyordu.

Ayrıca komik ve çılgındı ve onun saçmalıklarını kabul etmedi.

Adrian haksız da sayılmazdı. Eğer o sokağın karşısında olmasaydı, babasının nadiren de olsa karşısına çıktığı anlarda ona göz kulak olmasaydı, Luke bugün olduğu adam olamazdı.

Başlangıç olarak, ona pişman olacağı bir şey yapmaktansa, onu farklı bir adama dönüştürecek bir şey yapmaktansa nasıl çekip gideceğini öğretti. Bunu yaptığını bilmiyordu ama yaptı.

Ayrıca ona, biraz zaman verersen, kötünün ardından iyi bir şeyin geleceğini de öğretti. O zamanlar onu takip eden, boktan ruh halinden çıkaran ve güldüren oydu.

Bugün, eve geliyordu. "Yemek yapıyorum," diye duyurdu.

"Koku alabiliyorum," dedi.

"Bu gece sağlıklı yaşam büyüsü yok, tatlım. Bugün yeni bir müşteri kazandım. Kutlama yapıyoruz," diye paylaştı adam ona doğru ilerlerken.

"Harika," diye mırıldandı, onun boşluğuna girdi, bir elini kalçasından sırtının küçük kısmına kaydırdı ve onu vücuduna doğru çekti.

Çarpıştıklarında, alaca gözleri adamın sertleşmesine neden olacak şekilde ateşlendi ve ellerini göğüs kaslarına koydu.

"Sana bir sopa almalıyım, böylece onu etrafta sürükleyebilirsin ve herkes senin neandertal eğilimlerin konusunda uyarılmış olur," dedi.

Ona gülümsedi.

Dudaklarının bunu yapmasını izledi ve bu boku yaptığında skoru biliyordu.

Bu yüzden başını eğdi ve onun ağzını aldı.

Kadın tezgâha yaslanmıştı, adam kadının bacaklarının arasındaydı ve öpüşme seansları sona erdiğinde kadının gözleri tam da adamın sevdiği gibi buğuluydu.

"Yeni müşteri için tebrikler," dedi.

"Teşekkürler," diye nefes aldı.

Ona tekrar gülümsedi, boğazını öptü ve sonra onu tezgahdan çekti.

"Akşam yemeğinde ne var?"

"Fırında patates. Yeni bir yöntem deniyorum. Mükemmel patatesi yaratması gerekiyor. Ayrıca fileto mignon. Ve sote mantar ve kuru fasulye. Oh! Ve ekmekler. Bitirmek için, tatlı olarak Pasquinis'ten napolyon aldım."

"Tanrım, içimde bu kadar şey varken seni bu gece beceremeyeceğim."

Ona bir bakış fırlattı. "İçkiyi fazla kaçırma konusunda deneyimim var. Üstü ben alırım."

Bunu söylemesi kesinlikle yapmayacağı anlamına geliyordu. Toparlanmanın bir yolunu bulacaktı.

Dökme demirden bir ızgara tavası çıkardı ve ocağın üzerine koydu. "Biftekleri ızgara yapar mısın? Neredeyse hazırız."

"Tamamdır bebeğim," diye mırıldandı ve tezgâhın üzerinde duran, oda sıcaklığında, tuzlanmış ve Worcestershire sosuna batırılmış bifteklere döndü.

İkisi de iş ve sosyal hayatlarında dolu dolu yaşadılar. Ama bunun gibi çok zaman geçirdiler.

Birlikte yemek yapmak. Bulaşıkları birlikte yıkamak. Caddeden Wynkoop'a yürümek, takılmak ve birkaç birayı birlikte paylaşmak.

Kavga ettiler. Bu o ve Ava'ydı. Aralarındaki kıvılcım hiç sönmedi ve kendini çeşitli şekillerde gösterdi.

Ama onunla kavga etmeyi seviyordu, sadece barışmalarını sevdiği için değil.

Tarih vardı. Tutku vardı. Ateş vardı. Şu anki gibi sessiz zamanlarda bile yüzeyin altında kaynıyor, aralarında ne olursa olsun alevlenmeye hazır bekliyordu.

Hoşuna gitti. Bundan zevk aldı. Ondan beslendi.

Onunla güzel bir hayat yaşayacaktı. Ona bunu verebilecek başka bir kadın yoktu. Kendini dizginlemek için ihtiyacı olan şeyi. Olmak istediği adam olmak için ihtiyacı olan şey. Onun için olması gereken adam olmak için ihtiyacı olan şey.

Ama kızın onu lezzetli yemeklerle tıka basa doldurmasını bekledi (ve bulduğu tarif ne olursa olsun yalan söylemedi, o fırında patatesler yediklerinin en iyisiydi). Mutfağı düzenledikten sonra. Ama bu daha önceydi.

Adam onu kanepeye götürüp oturtuktan sonra kucağına oturttuğunda napolyonları ortaya çıkardı.

"Aman Tanrım. Yüzüne bakınca, bunun bir hanky-panky'ye yol açacağını düşünmüyorum," dedi.

Kaşları kalktı.

Tanrım, onun kadını. "Hanky-panky?"

"Seks," diye onun zaten bildiği bir şeyi açıkladı.

"Biliyorum bebeğim. Ama sevişiyorum. Sevişiyoruz. Biz hanky-panky yapmayız."

"Kelime seçimim senin erkekliğine bir darbe değildi Luke."

"Sen buna hanky-panky diyorsun, bir daha asla kaldıramayabilirim," diye şaka yaptı.

Yüzünü buruşturdu ve cevap verdi, "Aman Tanrım. İşi almadan bir gün bile geçersen Lukezilla'ya dönüşür ve Denver'ın yarısını yok edersin."

"Doğru," diye onayladı ve ardından öğüt verdi. "Bunu sakın unutma."

Gözlerini devirdi ama dudakları yukarı kalkıktı.

"Bebeğim."

Gözlerini devirmeyi bıraktı ve gözleri onun üzerine düştüğünde ses tonundaki değişikliği okuduğunu biliyordu.

Elleri onun da boynunun iki yanına indi. "Tanrım, Luke. Ne oldu?"

Tam bir endişe. Yüzünde, vücudunun hatlarında, bakışlarında, onunla ilgili her şeyde vardı.

Onu tuttuğı yerden kalçalarını daha sıkı kavradı. Sonra bir elini boynunun yanından geçirerek arkaya doğru kıvırdı.

"Paylaşacak bir şeyim var."

"Tamam," diye fısıldadı. "Sen iyi misin?"

"Sana söylediğimde ve iyi olduğunu anladığımda iyi olacağım." Başını yana eğdi.

"Baban bugün ofise geldi." Başını bir çırpıda dikleştirdi. "Ne?" "Bebeğim-"

"Birden ortaya mı çıktı?"

"Ava bebeğim-"

"Ofisinde mi?"

Kızın yüzünü kendine yaklaştırdı. "Dinle beni, güzelim. Lütfen?"

Kızın nefesinin hafifçe kesildiğini, yeterince hava alamamasının vücudunu nasıl çalıştırdığını hissedebiliyordu ve babasıyla yüzleşmeden önce Mace'in onu sakinleştirmesine izin vermemiş olmayı diledi.

Ama şimdi söz konusu olan

Ava'sıydı. "Nefes al bebeğim," diye yalvardı.

Titrek bir nefes aldı.

Tekrar konuşmadan önce onun ikinciyi almasını bekledi.

"Seni görmek istiyor."

"Beni görmek istiyor," diye papağan gibi tekrarladı.

"Kararınızı vermeden önce bilmeniz gereken daha fazla şey var."

"Lanet olsun," diye fısıldadı.

"Bana onu aramamamı söylediğini biliyorum, ama önce bunun geçerli olup olmayacağını bilmiyordum. Ve eğer onu istiyorsan, sana verebilecek bir yerde olmak istedim. İkincisi, bugün olanlar gerçekten yaşanırsa hazırlıklı olmak istedim. Bu yüzden onu buldum."

"Onu buldun," diye tekrarladı.

"Evet."

"Neredeydi?"

Onu daha sıkı kavradı ve "Castle Rock" dedi.

Bir saniye sürdü ama olmasını beklediği şey oldu. Kız kucağından fırladı.

Luke onu takip etti ve kış üstü sehpanın üzerine düşmeden önce yakaladı. Ama Luke onu düzelttikten sonra kız Luke'un elinden kurtuldu ve sehpanın yanından geçerek iki adım uzaklaştı.

Onu takip etti.

Kadın bir elini ona doğru kaldırdı, durdu ve adam da durdu.

"Hayır, ben iyiyim. Sorun yok" diye yalan söyledi ve ardından "Castle Rock!" diye bağırarak bunun bir yalan olduğunu kanıtladı.

"Özür dilerim bebeğim," dedi nazikçe. "O hep oradaydı. On dört yıldır. Son on iki yıldır bir kadınla yaşıyor." Durakladı, sonra her şeyi ona anlattı. "Kadının iki kızı var. Tanıştıklarında on ve on üç yaşındaydılar. Onları büyötmeye yardım etti."

"Aman Tanrım," diye
mırıldandı. Ve sonra
kendini kaybetti.

Onu yere düşmeden önce yakaladı ve yatağa yatırdı, onunla birlikte uzandı ve ona yakın durdu.

Çıkarması gereken çok şey vardı ve bunu yaptığı için çok mutluydu, kollarında hıçkıra hıçkıra ağlıyor, kıvranıyor ve hıçkırıyordu. Uzun sürdü ama sonunda sakinleşti, sustu, yüzünü onun tişörtüne sürttü ve vücuduna gömüldü.

Parmaklarını kızın saçlarına doladı, başını eğdi ve kızın tepesine doğru "Tamam mı?" diye sordu.

Başını salladı ama "Yani, tamam tamam değil. Bilirsiniz, biz acı çekerken babam aslında bir kasaba ötede başka bir kadının çocuklarını büyütüyordu. Ama bu gece daha fazla ağlamayacağım ya da bağırmayacağım." Ona bakmak için başını geriye doğru eğdi ve ekledi, "Yine de, daha sonraki bir tarihte bunu yapma hakkımı saklı tutuyorum. En çok da bağırma kısmını."

Ona gülümsedi.

İzledi ve sonra yüzünü adamın boğazına dayadı.

"Tam bir ahmak," diye mırıldandı.

Bunun için farklı bir terimi vardı ama paylaşmadı.

"Bundan nefret ediyorum bebeğim," dedi sessizce. "Ama daha işim bitmedi."

Başını tekrar geriye eğdi. "Bundan önce napolyonları yiyerek güçlenmem gerekiyor mu? Özel not, onlardan çoğul olarak bahsettim, yani ikisini de kastediyorum Luke. Yarın sana makyaj için bir tane alırım."

Hafifçe güldü, sırt üstü düştü ve onu göğsüne çekti.

"Hayır. Napolyonumu yiyemezsin. Ama seni bulabilmek için beni aramaya geldiğini hatırlatmalıyım."

"Evet, öyle. Tabii diğer ailesiyle ilgilenmek için yapması gereken bir araştırma işi yoksa... Biri benim adımı söyledi ve seninle birlikte benimki de iki olunca merak etti."

Luke onu dikkatle izleyerek, "O değildi," diye mırıldandı.

Kız fark etti ve "Ne?" diye sordu.

Luke bariz olanı işaret etti. "Seni görmek istiyor." "Ona ne söyledin?"

"Ona sana ne istediğini söyleyeceğimi ve eğer senden haber alamazsa, bunu cevabın olarak kabul edip hayatından uzak durması gerektiğini söyledim. Ayrıca ona, eğer diğer tarafa gidersen, ben yanında olmadan onu göremeyeceğini de söyledim."

Gözlerini ona dikti. "Onu tehdit mi ettin?"

Onu ruhuna kadar tanıyordu.

Bu nedenle, "Kesinlikle" diye cevap vermekte tereddüt etmedi.

"Keşke ben de görseydim," diye mırıldandı. Adam onu salladı.

"Bebeğim."

Ona yeniden odaklandı ve yüzünde bir cevap istediğini gördü. "Şimdi mi karar vermem gerekiyor?"

"Bundan yirmi yıl sonra karar verebilirsin. Ben sadece senin iyi olduğunu bilmek istiyorum."

"Ben iyiyim Luke."

"Benim tişörtüm farklı söylüyor. Sırılıslam olmuş ve sanırım yarısı sümük."

"Ugh," diye

homurdandı. Adam

ona gülümsedi.

Sonra parmaklarını kızın başının yan tarafındaki yumuşak gür saçlarda gezdirdi ve tekrar ensesini avuçladı.

"Ne karar verirsen ver seninleyim," dedi ona.

"Sen ne yapardın?" diye sordu.

Başını yastığın üzerinde salladı. "Ben ne yapacağımı biliyorum.

Ama ben sen değilim ve bu tamamen sana ait olmalı."

"Onu göremezsiniz," diye doğru bir tahminde bulundu.

"Ben olsam o adamla bir saniye daha vakit kaybetmezdim. Ama yine de, ben sen değilim."

Aklına bir şey geldi. Güzel ağzından çıkmadan önce muhteşem gözlerinde parladı, "Babamla aranızdaki bu konuşma tam olarak nasıl geçti? Bilirsin, tehdit dışında?"

Bunda şüpheden daha fazlası vardı. Yani evet.

Ruhuna kadar.

"Sadece sarılmadık diyeceğiz."

Kadın gerildi. "Aman Tanrım, ona bok verdin." Belki de düşündüğünden daha deliydi.

"Evet, bebeğim. Seni terk etti. Seni incitti. Bu yüzden elini sıkıp omzuna vurmam ve sağlıklı bronzluğu için onu tebrik etmedim. Ona bok verdim."

Merakım alevlendi. "Bronzlaşmış mıydı?"

"Ava bebeğim," diye dikkatle başladı. "Sağlıklı görünüyordu. Mutluydu. Sana ulaşmasına engel olduğum için hiç de heyecanlı değildi. Onu senin için bulmayı teklif ettiğimi ve senin reddettiğini söylediğimde daha da az heyecanlandı."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunu ona sen mi söyledin?"

"Evet, öyle," diye onayladı Luke. "Birlikte olduğumuz için mutluydu. Açıklamak için bir şans istediğini söyledi. İyi para kazanıyor, üst orta sınıf bir mahallede güzel bir evde, onu çok seven güzel bir kadınla birlikte yaşıyor, neden onunla evlenmediği konusunda soru sormuyor. Şebeke değil, annenin şebekesi.

ızgara, bu yüzden onu bulamadı ve hala onunla evli. Acı çekmedi. Daha iyi yerlere geldi. Ve o iki lanet kız kardeşinin nasıl olduğuna, annenin ne kadar dırdırına katlanmak zorunda kaldığına aldırmadan bir aile kurdu ve çekip gitmeye hakkı olduğunu düşündü. Mutsuzsan, çekip gidersin. Yeni bir hayat kurarsın. Eski partnerinizle aranızda sınırlar oluşturmanın yollarını bulursunuz, böylece kafanızı karıştırmaz. Ama çocuklarınızı geride bırakmazsınız. Asla."

"Sanırım kararımı verdim," diye açıkladı.

Luke elini kızın boynundan çekerek iki koluyla onu sıkıca sardı.

"Neye karar verdin?" diye sordu.

"Şu anda karar vermeyeceğime karar verdim. Sanırım yirmi yıl sürebilir. Ya da iki yıl sürebilir. Ya da biz napolyonlarımızı yiyene kadar sürebilir. Ne kadar sürerse, o kadar sürecektir. Stres yapmayacağım. Bildiğim zaman bileceğim. Eğer onu görmeye karar verirsem o da öğrenecek. Ama şimdi, sadece... devam edeceğim."

Luke sırtıttı. "İşte benim kızım."

"Napolyonunu mu istiyorsun?"

Evet.

Bu onun kızıydı.

Drama... ve ileriye.

Onu sırt üstü çevirdi. "Bunun için çalışmalısın."

"Üstü ben alırım" dediğinde bakışları ısındı ve kelimeleri nefes nefese kaldı.

"Bir şey alacaksın, ama bu üstten değil."

"Erkeklerin kadınların onlara binmesinden hoşlandığını sanırdım."

"Seni eyerde istiyorum bebeğim, seni oraya koyacağım. Bu gece eyerdeyim."

Hiçbir şeye yan gözle bakmadı ve "Her neyse" diye mırıldandı. "Bebeğim?"

Ona baktı. "Öp beni."

Bakışlarındaki sıcaklığa açlık da katıldı. Ve sonra onu öptü.

Luke, karnında hissettiği acı dönme vaktinin geldiğini gösterdiğinde uyandı ve Ava onları çevirmedi.

Bu da boş bir yatağa uyandığı anlamına geliyordu.

Onu aramasına gerek yoktu. Nerede olduğunu biliyordu.

Yorganı arkaya attı, çatı katına doğru yürüdü ve ona gitti.

Arkasında yere yerleşti ve bükülmüş bacaklarıyla onu çevreledi, kıvrılmış kalçalarını göğüslerine doğru çekti, tişörtünü

Dizlerinin üzerinden göğsüne doğru uzandı.

"Suratına bir yumruk indirmeliydim," diye homurdandı kulağına.

Başını çevirip ona baktı. "Neden?"

"Uyuyamıyorsun."

"Uyuyamıyorum çünkü mutluyum."

Luke'un başı sarsıldı.

Ava konuşmaya devam etti.

"Sen sevdiğim ilk çocuktun. Sevdiğim tek erkek sensin. Birkaç ay önce, sen hayatımda yokken babam bana ne yapardı hiçbir fikrim yok. Ve tamam, bana söylediğinde bunu düzgün bir şekilde halledemedim. Ama her neyse. Sonunda, biliyorum ki darbe daha yumuşaktı çünkü onu sen verdin ve başa çıkarken beni tutmak için oradaydın. Ne zaman karar verirsem vereyim beni destekleyeceğini de biliyorum." Onun kollarında iki büküm oldu ve elleriyle çenesini kavradı. "Uyumuyorum Luke, çünkü babamın geri dönmesi umurumda değil. İhtiyacım olan her şeye sahibim çünkü sen varsın. Ve hayatımın yarısı boyunca onun beni terk edişini hiç dolmayan bir boşluk gibi hissettikten sonra, şimdi o boşluk da yok oldu, bu bir kız için başa çıkılması gereken çok şey ve uyumaya elverişli değil."

Luke da çok şeyle uğraşıyordu.

Ve Ava söz konusu olduğunda bu tür duyguları ortaya çıkarmanın özel bir yolu vardı.

Böylece kadın sırt üstü yattı ve adam yarım saniye içinde onun üstüne çıktı.

"Beni becermeni istiyorum tatlım, ama işi parke üzerinde yapma konusunda emin değilim," diye fısıldadı.

Böylece kalktı, kızı omzuna attı ve yatağa doğru yürüdü.

Onu yatağın üzerine attı, ayak bileklerinden yakaladı, karnına doğru çevirdi, sonra kendisine doğru çekti ve yatağın kenarında dizlerine kadar kaldırdı.

"Luke," diye nefes aldı.

Külotunu kalçalarına doğru çekti.

"Luke!"

Parmaklarını ıslak kadının içinde kaydırды. Sırılsıklam. Her zaman.

Onun için.

Şortunu kışına geçirdi ve deldi. Başı geriye uçtu.

"Evet," diye fısıldadı.

Oh, evet.

Onu bir daha asla hanky-panky diyemeyeceği bir şekilde becerdi.

Ve sonra, onu temizledikten, külotunu yeniden yerleştirdikten ve yataklarındaki yorganın altında ona yakın tuttuktan sonra konuştu.

"Sen sevdiğim ilk kızdın ve şimdiye kadar sevdiğim tek kadındın Ava. Bunu bil. Ve bunu sakın unutma."

"Unutmayacağım, bebeğim. Bence bunu o kadar derine işledin ki, unutmam mümkün değil."

"Güzel," diye homurdandı. "Hadi uyu." "Çok otoriter."

"Sanki hoşuna gitmemiş gibi," diye mırıldandı.

Daha yakına itti. "Oh, hoşuma gitti.

Hepsini." Siktir.

Kadını.

Onun
Ava'sı.

Adam ona sıkıca sarıldı ve sonunda kız susup uykuya daldı. Bu da onun da uyuduğu anlamına geliyordu.

\$ risten7\$rs\$st\$etJ.neI
HF\ 'Yg R l" rIMfiSB E gT R E L L iNi3 EU TH ID R

Qock Click ricie devam ediyor
Rock Chick Reckoning
sfpry pr M,-"e nnd .'?felFn

ROCK CHICK RECKONING HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ EDİNİN

Stella Gunn, Blue Moon Gypsies'in solisti ve baş gitaristidir ve Stella eskiden Mace'in kız arkadaşıydı. Ancak Kai "Mace" Mason ondan ayrıldı ve onun kaybı Stella'nın dünyasını sarstı.

Bir gece Stella, çılgın grubunun üyelerinden birinden (yine) geç saatte bir telefon alır. Temizliğe gitmesi gerekir (yine) ve Mace'le (ve bir sürü polisle) karşılaşır ve sonunda vurulur.

Mace, eski kız arkadaşının gözlerinin önünde vurulmasından pek hoşlanmadığını fark eder ama durum daha da kötüdür. Çok kötü bir adam elindeki silahı yere atmıştır ve tüm Rock Piliçleri ateş hattındadır.

Stella kendisini hayatta tutacak kişinin Mace olmasını istemez ama başka seçeneği de yoktur.

Çünkü Mace ona bir tane vermiyor.

[Rock Chick Reckoning'den bir alıntıyı şimdi okuyun.](#)

ROCK CHICK HESAPLAŞMASI

Kimse Benim ve Grubumun Yoluna Çıkamaz

Stella

Telefon çaldı.

Gözlerimi açtım ve saate baktım. Üç otuz yedi.

Sabahleyin.

Telefona uzandım. "Alo?"

Sesim uyanık ve tetikte geliyordu. Çünkü sabahın köründe kalkmak benim için alışılmadık bir durum değildi. Şafaktan önceki saatlerde çılgınca telefon görüşmeleri yapma konusunda çok fazla pratiğim olmasının yanı sıra bir rock grubunun solisti ve gitaristiydim. Çoğu zaman bir konserden sonra sabahın köründe kapıdan içeri tökezleyerek giriyordum.

"Stella?" Arayan Buzz'dı, başım. Sesi berbat geliyordu. Sabahın köründe telefonda konuşurken sesi hep berbat gelirdi.

"Hey, Buzz, ne haber?" diye sordum.

Cevabı her şey olabilirdi. Onu hapisten çıkarmamı istiyordu. Onu eve bırakmamı istiyordu çünkü bir yerlerde kafayı bulmuştu ve neyse ki birini arayabilecek kadar sorumluluk sahibiydi. Neyse ki o kişi hep bendim. Earth, Wind & Fire'ın yaklaşan konserini tanıtan 8th adresindeki bir reklam panosunda sıkışıp kalmıştı ve aşağı inmek için hiçbir yolu yoktu (sormayın).

Ama bunun Lindsey ile ilgili olduğunu tahmin ediyordum. "Ben Linnie," dedi Buzz.

Haklıydım.

"Buzz, ben-"

"Yatakta, hareket etmiyor. Bir gariplik var. Bu doğru değil. Ona dokunmaya bile korkuyorum. Stella Bella, kahretsin..." diye fısıldadı. "Sanırım aşırı doz almış."

Kocaman, süper kral boy yatağımda dik durdum ve (kocaman, süper kral boy yatağa olan ihtiyacımı açıklıyor) boylu boyunca uzanmış olan Saint Bernard'ım Juno da ayağa kalktı ve havladı.

"Dokuz bir bir'i aradın mı?" Buzz'a sordum.

"Hayır, ben seni aradım."

Evet, bu doğru.

Tabii ki beni arayacaktı. Ben Stella Michelle Gunn'dım, Blue Moon Gypsies'in solisti ve baş gitaristiydim. Bağ kurardım (çoğunlukla davulcum Pong için ama ara sıra hepsi için). Sarhoş kızgın adamları yatıştırdım (yine

ağırlıklı olarak Pong, ama hepsi sarhoş olmakta ve öfkelenmekte iyiydi). Yıkılmanın eşiğindeki ilişkilere danışmanlık yaptım (bu benim güçlü yanımdı değil, bilginiz olsun, ilgili taraflar her zaman ayrılırdı). Dünya anlamadığında dinledim (ve ritim gitar çalan, düzenli olarak kafayı bulan ve düşüncelere dalan Leo'ya göre dünya pek bir şey anlamıyordu). Hugo adındaki pek de bayat olmayan saksafoncuları, kötü giden gonzo hayranlarıyla yaptıkları mini seks partilerinden kurtardım.

Ve görünüşe göre ben bir acil sağlık görevlisiydim. "Dokuz bir bir'i ara," diye emrettim.

"Ama-"

"Şimdi!" Tersledim.

Telefonu kapattım ve yataktan çıktım. Juno yine havladı ve arkamdan yataktan çıktı.

İlk aklıma gelen Mace oldu.

Bu gibi durumlarda (ve her zaman eskiden tatlı kızlar olan ama şimdi eroin bağımlısı olan aşırı doz bağımlılarını içermese de bunlardan çok vardı) ilk aklıma gelen her zaman Kai "Mace" Mason, şimdiye kadar tanıdığım en uzun, en seksi, en havalı, en harika adam oldu. Yeşim yeşili gözleri olan Mace. Kalın, siyah saçlı Mace. Harika vücudu olan Mace. Güçlü, erkeksi, uzun parmaklı elleri teninizde o kadar hafif gezinirdi ki neredeyse fısıldadıklarını duyabilirdiniz.

Mace ne yapacağını bilirdi. Mace, Buzz ve Lindsey ile ilgilenecek, aynı zamanda beni ve Juno'yu koruyacaktı.

"Uyu," derdi Mace'in ultra derinden gelen sesi kulağıma, her zaman açtığı telefonu kapattıktan sonra ve omzumu, boynumu ya da kulağımın arkasındaki noktayı öperdi, dudakları beni titretirdi. "Ben icabına bakarım."

Sonra gidip onunla ilgilenirdi ve ben uyurdum.

Ama Mace gitmişti. Bir yıl önce benden ayrılmıştı.

Şimdi sadece ben
vardım. Her
zamanki gibi.

İkinci düşüncem Mace'le ilgili düşünceleri bir kenara itmek oldu.

Üçüncü düşüncem kot pantolonumu bulmaktı.

Geceliğimi çıkarıp bir çift eski Levi's pantolon ve sütyenimi giydim. Heidi adında bir kızın Almanya'nın dağlarında yod çalarken giymesini bekleyeceğiniz, üst kısmı kırmızı dikişli ve sarkan püsküllü, kapalı kollu beyaz bir bluz aldım.

Bilgin olsun diye söylüyorum, o lanet bluza bayıldım.

Ayrıca, bilginiz olsun, nasıl bağırılacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ve nasıl yapılacağını bilmek de istemiyordum.

Yatağa oturdum ve kahverengi kovboy çizmelerimi giydim, tozlu çizmelerim poligonda at sürmekten değil, karanlık barlardaki kirli sahnelerde durmaktan tozlanmıştı.

Sonra anahtarlarımı aldım, cep telefonumu arka cebime soktum ve Juno'nun tasmaını kapının yanındaki kancadan kaptım.

"Gidelim Juno," diye seslendim, elimi kalçama vurarak.

Juno büyük bir heyecanla, kuyruğunu sallayarak ve dilini çıkararak maceraya hazır bir şekilde yanıma geldi. Bunun yerine Juno, çok ihtiyacı olan güzellik uykusunun bir kez daha bölünmesinden ibaret olan kaderine boyun eğmişti.

"Buzz, Linnie'nin aşırı doz aldığını düşünüyor. Muhtemelen kendinden geçmiştir," dedim Juno'ya odamdan çıkıp koridora doğru ilerlerken. "Yakında eve döneceğiz."

Eski, yıpranmış, kirli, soluk kırmızı Ford minibüsümü Buzz'ın evine sürdüm ama evde kimse yoktu. Bu Lindsey'lerde oldukları anlamına geliyordu.

Ben oraya vardığımda ambulans ve polis de gelmişti. Lindsey'in yıkık dökük evinin ön bahçesinde ışıklar yanıp sönüyor, sadece otlar, yabani otlar ve toprak parçaları değil, aynı zamanda üniformalı polis memurları ve pijamalı komşular da bulunuyordu.

Daha da kötüsü, sokakta park etmiş parlak siyah bir Ford Explorer vardı.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum.

Nightingale çocuklarından biri oradaydı.

"Bu da ne?" Fısıldadım, birkaç nedenden dolayı tenimin üzerinde bir ürperti kayıyordu.

Explorer'ın önüne park etmiş olan ekip arabasının önüne park ettim.

Nightingale Çocukları Denver'ın belirli çevrelerinde ünlüydüler - polisler, suçlular ve onların eşsiz hizmetlerine ihtiyaç duyan diğer kişiler tarafından işgal edilen çevreler. Nightingale Özel Dedektiflik Ekibi'ndeydiler, hepsi de son derece kalifiye, son derece yetenekli, ahlaki açıdan şüpheli ama tamamen süper havalıydılar.

Mace de onlardan biriydi.

Juno'nun tasmaını taktım ve kapımdan çıktım, Juno kocaman bir köpek iç çekişiyile beni takip ediyordu.

Lütfen Mace'in burada olmasına izin verme, lütfen Mace'in burada olmasına izin verme, diye bağırdı beynim.

Sonra konuyu değıştirdim.

Lütfen Linnie'nin iyi olmasına izin ver, lütfen Linnie'nin iyi olmasına izin ver.

Minibüsümün arkasını döndüm. Lindsey'nin evinin kapısı açıldı ve Ateşli Adam ve Bülbul Adam Luke Stark dışarı çıktı. Siyah, süper kısa saçları, ağzının kenarlarından aşağıya doğru uzanan katil, kesilmiş bıyığı, ağız sulandıran yakışıklılığı ve tanrılar tarafından tasarlanmış vücudu.

Luke'u tanıyordum. Onunla Mace'le çıkarken tanışmıştım. Onu şimdi tanıyordum çünkü arkadaşım Ava Barlow ile yaşıyordu.

Gözleri bahçeyi taradı ve bende durdu.

Tamam, güzel. Endişeye gerek yok. Her şey yolundaydı. Luke'la başa çıkabilirdim. Luke iyiydi. Luke harikaydı.

Luke'a gülümsedim.

Kapı tekrar açıldı ve Mace dışarı çıktı.

Kahretsin! diye bağırdı beynim ve gülümsemem kayboldu. Gözlerim Mace olan her şeyi taradı.

Onda bir kusur bulmak istiyordum, gerçekten. Göbeğinin büyümesini istedim. Kelleşmesini istiyordum. Beni özlüyor gibi görünmesini istiyordum. Olduğu şey dışında bir şey, herhangi bir şey. Uzun boylu, 1.80 boyunda, düz, sıkı karın kasları, kare çenesi ve son olarak, anne tarafından aldığı Hawaii kökenini gösteren yeşil gözleri ve harika bir cildi vardı.

Bahçeyi taramadı. Sanki orada olduğumu hissetmiş gibi gözlerini doğrudan bana dikti.

Gözleri gözlerime takıldığında yüzümü boş tutmak için çok çalıştım.

Mace çok çalışmak zorunda kalmış gibi görünmüyordu. Yüz ifadesi değişmedi. En ufak bir şekilde bile.

Onu hatırladığımda, bizi hatırladığımda ya da tek tük de olsa onu gördüğümde hep hissettiğim gibi hissettim. İçimdeki o keskin tekmeyi ve kaçmak için duyduğum daha keskin arzuyu.

Kendimi tuttum. Bir yıl sonra bile yerimi korumanın çok zaman aldığını itiraf etmekten utanıyordum.

Luke tereddüt etti.

Mace yaklaştı.

Kötü şans. Luke'un yaklaşmasını tercih ederdim.

Lanet olsun, ama şansım berbattı.

Juno çılgına döndü. Saatler süren maceramızın sonunda mutlu olan Juno, Mace'e ulaşmak için her şeyden çok, hatta erimiş pastırma yağına bulanmış sert yiyeceklerden bile daha fazlasını isteyerek tasmaını geriyordu. Juno Mace'i severdi. Mace'in kaçışına neredeyse benden daha çok üzölmüştü. Ayrıldıktan sonra aylarca suratını asıp kapıda onu beklemişti. Onu yıllardır görmemişti.

İpini sıkıca tuttum ama büyük köpeğimi sabit tutmak için mücadele ettim.

"Juno, otur," diye emretti Mace, beş adım öteden.

Juno her zamanki gibi oturmuş, tereddüt etmeden Mace'e itaat ediyordu ama bundan memnun değildi. Kuyruğı toprağı süpürdü, dili sarktı, hayatı aydınlandı.

Mace yaklaştı ve Juno ıslak burnuyla Mace'in eline vurdu, boynu sonuna kadar gerilmişti ama köpek gibi dik durmaya devam ediyordu.

Mace'in uzun parmaklarının Juno'nun başının üstündeki kürkte kayışını izledim ve içimdeki tekme hissi geri geldi.

Kendi lanet köpeğimi

kıskanıyorum. Ne kadar

batmıştım?

Omurgamı dikleştirdim ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Evine git, Stella," dedi Mace, gözlerim onunkilere takıldığında.

"Selam" değil, "nasılsın" değil, "iyi görünüyorsun" değil, "senden ayrılmakla hayatımın en büyük hatasını yaptım. Lütfen beni affet, benimle evlen ve ikimiz de aynı anda ölene kadar benimle yaşa, yüz yedi yaşına geldiğimizde el ele tutuşalım."

Selam vermemesinden duyduğum hayal kırıklığını gizlemek için gözlerim önce evin kapısına gitti, sonra da etrafı taradı. Luke, bir başka arkadaşım ve Denver Polis Departmanı'nda polis çavuşu olan Willie Moses ile konuşmak için hareket etmişti. Ambulans hâlâ oradaydı ama hiç sağlık görevlisi görmedim.

Doğru olmayan bir şeyler

vardı. Tekrar Mace'e

baktım. "Linnie iyi mi?"

diye sordum. "Evine git."

Evet, doğru olmayan bir

şeyler vardı. "Linnie iyi mi?"

Tekrar ettim.

"Stella, burada yapabileceğin bir şey yok.

Evine git." Oh lanet olsun.

Kesinlikle doğru olmayan bir şeyler vardı.

"Buzz aradı Ben. Dedi Linnie Aşırı dozdan.

Öyle mi? Aşırı doz mu aldı? Buzz orada mı?"

Ben sordum.

"Buzz'la konuşacağım. Sabah sizi arayacak," diye cevap verdi Mace yardımcı olmadan.

Korkunun içimi parçalamaya başladığını hissettim ve Juno'yu da yanıma çekerek onun etrafında hareket etmeye başladım.

"Buzz'ı görmem gerek," dedim.

Parmakları üst kolumu görmezden gelinemeyecek bir şekilde sardı. Sarsılarak durdum. Juno da benimle birlikte durdu ve ben iki atım boyunca onun eline, sonra da ona baktım.

"Elini üzerimden çek, Mace," diye talep ettim, sesim yumuşak ve alçak, anlamım açıktı.

Bana dokunma hakkından bir yıl önce vazgeçti. Bana eve gitmemi söyleme hakkından vazgeçti. Lanet köpeğimi sevmeme hakkından bile vazgeçti. Belki bu sonuncusu zorlama oldu ama o anda zorlamak istedim.

Elini oynatmadı. Hatta parmakları sıkılaştı. Acıtmıyordu ama ne demek istediğini de açıkça ortaya koyuyordu.

"Ya sen minibüse gidersin ya da ben seni oraya taşıyım. Seçim senin, Stella."

Ciddiydi.

Bu beni çok kızdırdı.

Çok sık sinirlenmezdim. Zamanım yoktu. Hayatım müzikti ve hayatım gruptu. Çalışmadığımız zamanlarda ekipmanlarımızı yüklüyor ya da boşaltıyorduk. Yüklemediğimiz ya da boşaltmadığımız zamanlarda da

prova yapıyorduk. Prova yapmadığımız zamanlarda, bize konserler buluyordum. Konser bulamadığım zamanlarda gitar çalışıyordum. Gitar çalışmadığım zamanlarda grup arkadaşlarımı beladan kurtarıyordum. Grup arkadaşlarımın başını beladan kurtarmadığım zamanlarda Juno ile takılıyor ve bir kişilik muhteşem gurme yemekler pişiriyordum çünkü Juno çok fazla enerjisi olmayan büyük bir köpekti, bu yüzden fazla bir şey yapmıyordu, bu yüzden kendimi eğlendirmek için bir yol bulmam gerekiyordu ve Juno artıklardan hoşlanıyordu. Juno ile takılmadığım ve yemek yapmadığım zamanlarda kız arkadaşlarımla telefonda konuşuyor ya da onlarla bir yerlerde buluşuyordum.

Geri kalan zamanda, ki çok fazla değildi, uyuyordum.

Gördüğünüz gibi, sinirlenecek zamanım yoktu.

Ama gerçekten, kim olduğunu sanıyordu ki? Bir gün kalbimi kırıp ertesi gün benim ve grubumun bir üyesinin yoluna çıkamazdı.

Nunh-unh.

Mümkün
değil.

Kimse benim ve grubumun yoluna
çıkamazdı. Ona doğru eğildim.

"Bana neler olduğunu anlat," diye sustum.

"Buzz sabah arayacak." Beni başından savmaya çalışıp durdu.

"Ne oluyor lan?" Hiç de sessiz olmayan bir bağırıyla talep ettim.

Bize dönen gözleri görmekten ziyade hissettim.

"Stella, sesini alçalt," diye emretti Mace.

Bu beni daha çok kızdırdı.

"Oraya gidiyorum," dedim ona.

"Oraya girmiyorsun," dedi ve eli olduğu yerde kaldı.

Lanet olsun.

Taktik değiştirdim. "Bunu neden yapıyorsun?"

Bu onu hazırlıksız yakaladı, bunu gördüm. Her zamanki boş bakışları kayboldu ve Lindsey'nin verandasının loş ışığında gözlerinin parladığını gördüm.

"Seni koruyorum," diye cevap verdi, sesi alçaktı. Sözcükler sanki söylemek istemiyormuş gibi içinden kopup gelmişti.

Yine o içgüdüsel tekme hissi vardı ve daha fazla korku içimi parçalamaya başladı.

"Artık beni korumak senin işin değil Mace," diye hatırlattım ve gözlerindeki parıltıyı tekrar izledim.

Pardon? Bu da neydi böyle? "Haklısın. Değil," diye cevap verdi ve kolumu bıraktı. Büyük bir tekme.

Vay be. Kolayca pes etti.

Öyle olsun.

Uzaklaşmaya başladım.

"Lindsey öldü. İnfaz edildi," dedi Mace arkamdan.

Hareket etmeyi bıraktım ve ne dediğini anlayamadan dönüp baktım.

"Ne?" Fısıldadım.

Mace tekrar yaklaştı. "O idam edildi. Başka bir yerde, buraya geri getirildi," diye yanıtladı Mace.

"Ama..." Başladım, sonra durdum ve tekrar başladım, "Ama Buzz onun aşırı doz aldığını düşündüğünü söyledi. Nasıl olur-?"

"Alnından vurulmuş. Kan yok çünkü onu vurdukları yerden taşınmış. Yatağa yatırılmış, yorganı çekilmiş, nedenini kim bilir. Alnındaki kurşun deliği dışında yüzü normal görünüyor ama kafasının arkası yok."

Gözlerimi Mace'den başka tarafa çevirdim, yarattığı görüntü karşısında safra boğazımın arkasına doğru kayıyordu. Onu yuttum.

Luke'un avlunun karşısında durup Willie'yle konuşmaya devam ettiğini gördüm ama aklım başka yerdeydi.

İki yıl önce konserlerimizden birine gelen ve Buzz'a görür görmez aşık olan tatlı kız Lindsey ile ilgiliydi. Tombul ve güzeldi ve rock 'n' roll'u seviyordu. Tombul, güzel ve çok tatlı olduğu için hepimiz onu sevdik.

Eroine ve o hayata nasıl bulaştığını kimse bilmiyordu, Buzz bile. Herkes onu bundan kurtarmaya çalıştı - tüm grup, çoğunlukla Buzz ve ben ve kısa bir süre için Mace. Ama onu durdurmak için ne kadar uğraşırsak uğraşalım, o o dünyaya doğru kaymaya devam etti. Buzz pes etmedi, ben de etmedim ama sabrım tükeniyordu. Kötü adamlarla takılıyordu, iyi olmayan şeyler yapıyordu, hepsi onu düzeltmek içindi. Bu kötü adamları konserlere getirmeye başlamıştı. İşte burada çizgiyi çektim.

Artık ölmüştü.

"Linnie," diye fısıldadım.

Juno ruh halimi hissetti ve burnuyla elimi itti. Luke'un telefonunun çaldığını duyduğumda dalgınca başını okşadım ve Luke'un siyah kargo pantolonundan telefonunu çıkarmasını odaklanamadan ve ne hissedeceğimi bilemeden (üzgün, kesinlikle; kızgın, evet) izledim.

"Kedicik." Sanki çok uzaklardan duydum, o kadar uzaktı ki bir rüya gibiydi.

Mace'in sesi bana "Kedicik" diye sesleniyordu, onun bana taktığı lakap, memnun olduğumda "mırıldandığımı" söylediği için kazandığım bir lakap. Normalde bu mırlama orgazm sonrası olurdu ama başka zamanlar da vardı. Mace ile birlikteyken çok mutlu oluyordum.

Bir yıldır duymadığım bir şeydi. Mace'le ilgili en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden biriydi.

Sırtımın alt kısmına fısıltı yumuşaklığında bir dokunuş kaydı ve ürperdim.

"Linnie," diye tekrar fısıldadım.

Sonra Luke'un telefonda duyduğu şeyin tüm vücudunu değiştirmesini dikkatim dağılmış bir şekilde izledim. Büyülenmişim çünkü Luke'un korkmuş görüldüğüne yemin edebilirdim.

Luke gibi adamlar korkmazdı.

Başımı salladım ve şaşkınlığımdan sıyrıldım. "Buzz'ın yanına gitmeliyim," diye anons ettim.

"Stella."

Avluda hızlı adımlarla yürümeye başladım.

Ben yürürken Luke'un "Mace!" diye bağırdığını duydum ve Mace'in adı Luke'un dudaklarından keskin ve vahşi bir havlama gibi çıktı.

Bunun fark edilmesine izin vermedim. Aklım Buzz'daydı.

Sonra silah sesleri duyuldu.

Evet.

Silah sesleri.

Şaşkınlık çığlıkları, hızlı hareketler vardı ve mermiler kovboy çizmelerimin etrafında birbiri ardına patlarken etrafımdaki toprağın patladığını gördüm.

Bir an için donup kaldım, olayların bu sert dönüşünü anlayamadım. Sonra kalçamda acı veren bir yanma hissettim ve bağırdım, ama nedense ellerim

Başımı kaldırdım ve ne yazık ki geç de olsa hayatım için koşmaya başladım.

Belimden tutulup Mace'in omzuna atılmadan önce iki adım koştum ve mermiler etrafımızda vızıldarken o yarı çömelmiş bir şekilde koştu.

Durdu, Explorer'ın arka kapısını kırarak açtı ve beni içeri fırlattı. Dişlerinin arasından hızlı bir ıslık sesi çıkardı ve Juno benimle birlikte sıçrayarak beni sarstı. Kalçamda bir acı hissettim ve tekrar bağırdım.

Mace, Juno'nun arka tarafı neredeyse kapıyı açmadan kapıyı çarptı. O yolcu koltuğuna bindi, Luke çoktan sürücü koltuğuna oturmuştu. Köpeğim ve ben kaldırımdan fırlamadan önce zar zor yerleştik.

Luke'un kamyoneti çalıştırdığını fark etmemiştim bile. Sanki bir zihin birleşmesiyle kontağa basmış, araçla bir olmuştu. Süper Havalı Luke için o normal anahtarı çevir ve git işlerinden hiçbiri yoktu.

Mace gösterge panelindeki bir düğmeye bastı ve kabin zil sesiyle doldu.

Juno sadece hareketin bir parçası olmak için havladı. Pek bir şey yapmak istemiyor, sadece kimsenin onun etrafta olduğunu unutmasını istemiyordu. Bu onun yoluydu.

Elimi kalçama götürdüm. Orada ıslak bir şey hissettim ve elimi çektim.

Elimdeki ıslaklık karanlıktı. Kan.

Vurulmuştum.

Lanet olsun, vurulmuştum.

Kurşunla. Gerçek bir kurşunla. Tanrım!

"Um, Mace-" diye başladım, paniklemiş gibi görünmemeye çalışarak. "Bu Jack." Bir ses taksiyi doldurdu.

"Bir saniye," dedi Mace bana alt sesle.

"Ava az önce aradı, birinin ona, Daisy'ye, Ally'ye, Indy'ye, Tod'a ve Stevie'ye ateş açtığını söyledi. Broadway'de bir gey kulübünün dışındaymışlar. Aramanın ortasında onunla bağlantıyı kaybettim," dedi Luke, benim de Mace'in kız arkadaşı olduğum günlerden tanıdığım Jack'e. O da başka bir Nightingale Adamıydı, güçlü, sert, sağlam ve korkutucu yapıydı.

Bu haber karşısında nefesim kesildi.

Ava ve kızlara ateş mi edilmişti? Neler oluyordu?

"Anlaşıldı. Ben ilgileniyorum," diye yanıtladı Jack'in sesi.

Mace, "Birisi olay yerinde Stella'ya ateş etti," diye ekledi.

Bana ateş etmiyorlardı, değil mi? diye sordu beynim.

Aslında kelimeleri söylemediğim için kimse cevap vermedi. "Siktir," diye tersledi Jack.

"Lee'yi ara ve Roxie, Jules ve Jet'i kontrol et," diye emretti Luke. "Anlaşıldı," dedi Jack.

"Dışarı," diye kestirip attı Luke ve Jack aynı kelimeyi tekrarlarken konsolda bir düğmeye bastı. "Hiç hoşuma gitmiyor.

Bu," diye mırıldanarak bitirdi Luke.

Korkusunu hissedebiliyordunuz, açık ve sinirli bir şekilde taksiyi dolduruyordu. Bunu saklamıyordu bile. Kadını vurulmuştu ve bundan hoşlanmamakla kalmıyor, kadının tehlikede olmasından dolayı dehşete düşüyordu. Genel durum karşısında hissettiğim panikle karışık olarak, kurşun yarasından dolayı kanamamdan bahsetmiyorum bile, Süper Havalı Luke'un Ava'yı sert adam imajının bu tür bir doğrudan darbe almasına izin verecek kadar önemsemesi bir güzellik duygusuydu.

Mace sessizdi ama öne doğru eğildi ve arka cebinden telefonunu çıkardı.

"Um, Mace-" diye tekrar başladım, kanamam olduğu gerçeğini paylaşma zamanının geldiğini düşünüyordum.

"İki saniye," diye yanıtladı Mace.

Görünüşe göre zamanı gelmemiştir.

Yarama bastırarak bir şey bulmak için arka koltuğun etrafına bakındım. Muhtemelen koltuğun her tarafı kanıyordu. Karşımda yerde bir battaniye gördüm, eğildim ve onu aldım. Popomun yanaklarından birini kaldırıp altına soktum, üzerine oturdum ve kenarını kalçama bastırdım. Explorer'ın koltuğundaki kan lekelerini neden önemsemişimi sormayın, ama bir Çarşamba sabahı saat dörtte bana ve arkadaşlarıma ateş edilmesini içermeyen endişelenecek bir şeydi. Ben de kabul ettim.

Mace cep telefonundaki bazı tuşlara bastı ama telefon bağlanmadan önce takside çaldı.

Luke konsolda bir düğmeye bastı.

"Stark," diye cevap verdi.

"Luke, Jules'a git. Hemen. O aradı. Arabayla gelmiş, AK-47.

Nick ve Jules'un camlarına ateş ettiler," dedi Jack. "Lanet olsun!" Luke kırıptı.

"Sid," diye cevap verdi Mace, anlamsız olduğunu düşündüğüm bir şekilde.

"Vance'i ara. Lee'yi ara. Bir buluşma noktasına ihtiyacımız var," dedi Luke Jack'e. "Louie'yi ara ve Ava'ya neler olduğunu öğren."

"Anlaşıldı. Dışarı,"
dedi Jack. Bağlantı
kesildi.

Luke yavaşlamadan bir dönüş yaptı ve ben uçtum, Juno da öyle. Büyük köpeğim ve ben tüylü uzuvlar ve tüylü olmayan uzuvlardan oluşan bir arapsaçına döndük. Düzlüğe çıktığımızda ve kıcımın yanağı tekrar battaniyenin üzerine geldiğinde, en iyisinin kemerimi bağlamak olduğunu düşündüm.

Mace koltuğun etrafından bana bakıyordu. Gözleri tokayı takmamı izledi, sonra tek kelime etmeden ön tarafa döndü.

Kemerimi bağladıktan sonra "Sıkı tutun Juno," diye fısıldadım ve kanlı olmayan elimi uzatıp Juno'nun başını okşadım.

Juno sakın bir şekilde havladı.

Köpeğimin kriz anında sakın olduğunu bilmek güzel,

yine de bu bilgiye hiç ihtiyacım olmasaydı daha iyi olurdu.

Mace telefondaydı. "İke," dedi. "Evet. Matt ve Bobby'yi ara. Sid harekete geçti. Ava ve kızlar hakkında teyide ihtiyacımız var. Ava, Luke'a ateş altında olduklarını bildirmiş, o da bağlantıyı kaybetmiş. Louie de onlarla birlikte. Broadway'deki gay kulübünün dışındaydılar." Duraklama. "Evet, dışarıda."

Luke yavaşlamadan bir dönüş daha yaparken telefonunu kapattı ve hepimiz onunla birlikte eğildik.

"Um, Mace-" diye tekrar başladım.

"İşte." Mace beni görmezden geldi ve sokak lambalarının aydınlattığı kiraz rengi, kırmızı, 1980'lerden kalma bir Camaro'yu işaret ederek bize doğru yöneldi.

Luke frene bastı, yolun ortasında hızlı, sıkı, üç noktalı bir dönüş yaptı (bu arada beni çok korkuttu) ve Camaro'nun arkasından hızla yaklaştı. Oraya vardığında, ışıklarını yaktı.

Yana doğru eğilip koltukların arasına baktığımda şoförün el salladığını gördüm. Camaro yavaşladı ve Luke etrafından dolandı. Arkamıza baktım ve ön panelde aranan telefonun bip sesini duyduğumda Camaro da onu takip etti. Tekrar ön tarafa döndüm, bir kez çaldım ve bağlandım.

"Ben iyiyim," dedi bir kadın sesi.

"Nick mi?" Mace sordu.

"O da iyi."

"Vance'le temasa geçtin mi?" Mace devam etti.

"Evet, şimdi Albuquerque'den dönüyor," dedi kadın ve bunun Jules olduğunu biliyordum, daha yeni bir arkadaşım. Onunla birkaç ay önce bazı arkadaşlarımla birlikte bir konsere geldiğinde tanışmıştım. Nightingale Men'den biri olan Vance Crowe ile evliydi. Aslında balayından yeni dönmüşlerdi.

Bilgin olsun diye söylüyorum, Nightingale Adamlarından biri benden ayrıldıktan sonra en yakın arkadaşlarımdan birinin Nightingale Adamı Lee Nightingale ile birlikte olması benim şanssızlığımdı. Adı India "Indy" Savage'dı. Onu yıllardır tanıyordum. Şimdi o ve en yakın arkadaşı Ally (kendisi de bir Nightingale, Lee'nin kız kardeşi), ikisi de benim yakın arkadaşlarım, Nightingale çetesine karışmışlardı.

Bu neredeyse bir yıl boyunca arkadaşlarımla pek bir şey yapamadığım anlamına geliyordu. Beni ve Mace'i biliyorlardı çünkü tahmin ediyorlardı ama aynı zamanda bilmiyorlardı çünkü ne beş aylık ilişkimiz sırasında ne de bittikten sonra ayrıntıları paylaşmamıştım. Kardeşi eski erkek arkadaşımın işvereni olan Ally ile bile paylaşamayacak kadar değerliydi ve hiçbir zaman paylaşılmayacak noktaya gelmemiştir. Bittiğinde sadece meşgul oldum. Ama onlar da meşguldü. Aylar geçtikçe Indy ve Ally kulübe Rock Chicks'i eklediler ve bu arada hepsi Nightingale Men tarafından sahiplenildi.

Dediğim gibi, kötü şanstı. Süper boktan bir kötü şans olduğunu söylemedim.

Ayrıca, bilginiz olsun, ben Süper Boktan Kötü Şans Kraliçesiydim ve vurulmak bunun sadece en son örneğiydi.

"Bizi takip edin," dedi Luke

Jules'a. "Anladım," diye

yanıtladı Jules.

Bağlantıyı kes.

Araç telefonu hemen çalmaya başladı ve Luke bir düğmeye bastı.

Jack selam vermeden taksiye, "Ava iyi," diye haber verdi.

Tuttuğumu bilmediğim bir nefes çıkardım. Luke'un korkusu kayboldu.

"Louie ateşe karşılık verdi, Daisy'nin limuzinindeki kızları ve oğlanları aldı. Herkes güvende, kimse vurulmadı. Şato'ya gidiyorlar. Lee buluşma yerinin orası olduğunu söylüyor."

"Anlaşıldı. Diğerleri?" Luke sordu.

"Yakında yola çıkacak ama iyi değil. Eddie ve Hank'in her ikisi de çağrıldı. Onlar gittikten sonra iki ev de arabayla taranmış. Yine AK-47'ler. Roxie ve Jet uyuyorlardı. İyiler. Lee az önce bir araç almaya gitti. Onları alıp Kale'ye doğru gidiyor."

Sizi güncel tutmak için, Eddie Lee'nin en iyi arkadaşıydı, Jet ise nişanlısıydı. Hank Lee'nin kardeşıydı, Roxie onunla yaşıyordu.

Tüm bunların nasıl dönüp dolaşıp geldiğini gördünüz mü? Benim için kötü oldu çünkü Mace'i kaybettim. Gerçi kızlar çok mutluydu.

istiridyeler, evlenmek, bebek sahibi olmak (Jules hamileydi), ateşli bir erkeğin kadını olmanın güzel hayatını yaşamak. Tadına baktığım, sevdiğim ama kaybettiğim ve bir daha asla sahip olamayacağım bir hayat.

"Siktiğimin Sid'i," diyerek düşüncelerimi böldü Luke.

"Siktiğimin Sid'i," diye katıldı Jack.

"Ike, Matt ve Bobby'yi harekete geçiriyor," diye araya girdi Mace. "Ava'yı arıyordu. Şimdi alternatif bir göreve ihtiyacı var."

"Anlaşıldı. Onu arayacağım," diye cevap

verdi Jack. "Dışarı," dedi Luke ve bir

düğmeye bastı.

Sessizlik.

"Savaş," diye ilan etti

Mace. "Aynen öyle," diye

cevap verdi Luke.

Ne demek istediklerini bilmiyordum ama kulağa hoş gelmiyordu.

Lanet olsun.

[Rock Chick Reckoning kitabınızı satın almak için buraya tıklayın](#)

YAZAR HAKKINDA

Kristen Ashley, Rock Chick, Colorado Mountain, Dream Man, Chaos, Unfinished Heroes, The 'Burg, Magdalene, Fantasyland, The Three, Ghost and Reincarnation, The Rising, Dream Team ve Honey serilerinin yanı sıra birçok bağımsız romanın da dahil olduğu seksenden fazla aşk romanının New York Times çoksatan yazarıdır. Hem bağımsız hem de geleneksel olarak kitap yayınlayan melez bir yazardır, kitapları on dört dile çevrilmiş ve beş milyondan fazla kitap satmıştır.

Kristen'in Law Man adlı romanı en iyi Romantik Gerilim dalında RT Book Reviews Reviewer's Choice Ödülü'nü kazanmış, bağımsız olarak yayınlanan Hold On adlı romanı RT Book Reviews en iyi Bağımsız Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiş ve geleneksel olarak yayınlanan Breathe adlı romanı en iyi Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiştir. Kristen'in Motorcycle Man, The Will ve Ride Steady (Romance Reviews'dan Reader's Choice ödülünü kazandı) adlı kitapları Goodreads Choice Ödülleri'nde Romantizm kategorisinde finale kaldı.

Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü kuşak mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin Batı Ülkesi'nde yaşadı ve şimdi Phoenix'te ikamet ediyor. Bağımsız yayıncılık kariyerine başlamadan önce on sekiz yıl boyunca hayır kurumu yöneticisi olarak çalıştı. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor.

Türü romantizm olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile ve güçlü bir kız kardeşliktir. Bu amaçla ve okurlarına destekleri için teşekkür etmenin bir yolu olarak Kristen, okurlarına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatınızı yaşamak, gerçek benliğinize sadık kalmak, güzelliğinizin farkına varmak ve son olarak, ister arkadaşlarınız ve aileniz olarak yanınızda olsunlar, ister binlerce mil uzakta ve kim olduklarını bilmiyor olun, kız kardeşinizin arkasını kollamaktır.

RC Nation'ın programları arasında Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için düzenlediği partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları olan Rock Chick Rendezvous, Kristen'in aday gösterilen kadınlar için özel bir gece düzenlediği akşamlar olan Rock Chick Recharges ve Kristen'in okurlarının aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan devam eden bir program olan Rock Chick Rewards yer alıyor. Kristen'in Rock Chick Ödülleri bağışta bulundu

yüzlerce . binlerce . dolar için Yardımseverlik
ve bu sayı artmaya devam ediyor.

Kristen, eserleri ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla
bilgiyi KristenAshley.net adresinde okuyabilirsiniz.

AYRICA KRISTEN ASHLEY TARAFINDAN

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick

Kurtarma

Rock Chick Redemption

Rock Chick Renegade

Rock Chick Revenge

Rock Chick Reckoning

Rock Chick Regret

Rock Chick Revolution

Rock Chick Yeniden

Uyanıyor Rock Chick

Yeniden Doğuyor Rock

Chick Rövanş

The 'Burg Series:

Senin

İçin

Huzur

İçinde

Altın İz Gönül

Oyunları Söz

Bekle

Kaos Serisi:

Rüzgâra Sahip Ol

Fire Inside
Ride Steady
Ateşin İçinden Yürümek
Hatırlanacak Bir Noel Zorlu
Yolculuk
Rüzgar Gibi Vahşi
Ücretsiz
Vahşi
Ateş
Vahşi
Rüzgar

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar
Lady Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli
Adam Sessiz

Adam

Rüya Takım Serisi:

Rüya Yapıcı

Rüya

Kovalayıcı

Dream Bites Yemek

Kitabı Dream Spinner

Rüya Bekçisi

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller

Altın Hanedanlık

Fantastik

Kırık

Güvercin

Gece Yarısı

Ruhu

Karanlıktaki Gossamer

Hayaletler ve Reenkarnasyon Serisi:

Sommersgate House

Lacybourne Malikanesi

Penmort Kalesi

Masal Canlanıyor

Şanslı Yıldızlar

Bal Serisi:

Derin Uç

En Uzak Sınır En

Büyük Risk

Magdalene Serisi:

Yükselen

İrade

Aradaki Zaman **Mathilda,**

Süper Cadı: Mathilda'nın

Gölgeler Kitabı

Mathilda Karanlık Lord'un Yükselişi

Misted Pines Serisi

Sisteki Kız

Ormandaki Kız

Ay Işığı ve Motor Yağı Serisi:

The Hookup

Yavaş Yanma

Yükseliş Serisi:

Her Şeyin Başlangıcı Plan

Başlıyor

Sonun Şafağı Yükseliş

Nehir Yağmuru Serisi:

Tırmanıştan Sonra

Tırmanıştan Sonra Özel Baskı

Dinginliğin Peşinde

Sıçrama Yapmak

Eşleşmeyi Yapmak
Çekme ile Mücadele
Etmek

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene
Kadar Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövaly
e
Creed
Baskı
nı
Deacon
Sebring

Vahşi Batı MC Serisi:

Hala Ayakta
Duman ve Çelik

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Cennet ve
Cehennem
Güvenli
Oynuyor
Üç Dilek
Karmaşık

Gevşek Uçlar
Hızlı Şerit
Birlikte Mükemmel

Gerçek olamayacak kadar iyi

